11h 856

BREVIARIUM MONASTICUM

SUMMORUM PONTIFICUM CURA
RECOGNITUM

pro omnibus sub regula

S. P. BENEDICTI

militantibus

IUSSU ABBATIS PRIMATIS
EDITUM

TOMUS ALTER

TAURINI MARIETTI ROMAE
S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congregationis Typographi

IMPRIMATUR

Casali, die 26 decembris 1962.

L. ✠ S.

† IOSEPH Ep.us

Santorelli

VISURIS OMNIBUS SALUTEM
IN DOMINO

Novam hanc editionem Breviarii monastici, quam cum Rubricarum Breviarii ac Missalis romani Codice die 25 iulii 1960 edito, et eius aptatione ad ritum monasticum, die 25 iulii 1961 a Sacra Rituum Congregatione approbata, plane concordare novimus, probamus atque omnibus sub Regula S. Benedicti militantibus commendamus.

Datum Romæ apud S. Anselmum, die 1 ianuarii 1963.

† Benno Gut
Abbas Primas O.S.B.

L. ✠ S.

Sumptibus S. Anselmi de Urbe
Copyright Revmi P. Abbatis Primatis O. S. B.
Omnia iura vindicabuntur

PAULUS PAPA V

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ex iniuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio ad ea libenter intendimus, per quæ piis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, qui in Ecclesia Dei singulari quodam splendore refulgent, votis consulitur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Procuratores generales Monachorum militantium sub Regula Sancti Benedicti ad Reformationem sui Ordinis Breviarii et aliorum librorum ecclesiasticorum choralium deputati, post diuturnos et multos labores Breviarium et libros huiusmodi reformaverint; eaque reformatione præstiterint, ut Ordinis prædicti Religiosi in posterum uniformi ritu Horas canonicas recitaturi, et sacrificium laudis cum consensu Altissimo immolaturi sint; cum antehac diversa Officia peragerent: Nos laudabile consilium huiusmodi plurimum commendantes, et omnes eiusdem Ordinis Religiosos ad Breviarium et libros chorales, ut præfertur, reformatos unanimiter recipiendos in Domino hortantes, et opus huiusmodi, quantum in Domino possumus, promovere cupientes. *Et infra:* Et ut prædicti Religiosi ad Breviarium et libros chorales, ut præfertur, reformatos unanimiter recipiendos eo alacrius inducantur, quo spiritualibus etiam donis se magis refectos esse compererint, etiam providere volentes: Omnibus et singulis prædictis Religiosis, ut Breviarium huiusmodi sic reformatum recitando, eadem Privilegia, gratias et Indulgentias, ac peccatorum remissiones consequantur, quæ fel. rec. Pius Papa V Prædecessor noster recitantibus Breviarium Romanum concessit, auctoritate et tenore prædictis indulgemus. Non obstante nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac aliis Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque: Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam in ipsis libris impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub anulo Piscatoris, die prima octobris 1612, Pontificatus nostri anno octavo.

S. COBELLUTIUS.

LITTERAE APOSTOLICAE

MOTU PROPRIO DATAE

NOVUM RUBRICARUM BREVIARII ET MISSALIS ROMANI CORPUS APPROBATUR

Rubricarum instructum, quo publicus Ecclesiæ cultus ordinatur ac regitur, Apostolica Sedes, inde præsertim a Concilio Tridentino, continenter studuit et pressius definire et perfectius ordinare. Pluribus itaque emendationibus, variationibus et additamentis decursu temporis introductis, totum rubricarum systema abunde succrevit, non semper vero systematico ordine servato, et non sine primitivæ perspicuitatis ac simplicitatis detrimento.

Nil proinde mirum quod Decessor Noster, Pius Papa XII, fel. rec., plurium Episcoporum precibus annuens, rubricas Breviarii ac Missalis Romani in quibusdam ad simpliciorem formam esse redigendas censuerit, quod generali Decreto S. Rituum Congregationis diei 23 martii anni 1955 fuit peractum.

Anno vero sequenti 1956, cum interim studia præparatoria pro generali liturgica instauratione maturescerent, idem Decessor Noster Episcoporum mentem explorandam decrevit, circa Breviarii Romani liturgicam emendationem. Episcoporum autem responsionibus mature perpensis, quæstionem de generali ac systematica rubricarum Breviarii ac Missalis emendatione aggrediendam esse censuit, eamque peculiari illi commisit virorum peritorum Commissioni, cui generalis instaurationis liturgicæ studia demandata fuerant.

Nos autem, postquam, adspirante Deo, Concilium Oecumenicum coadunandum esse decrevimus, quid circa huiusmodi Prædecessoris Nostri inceptum agendum foret, haud semel recogitavimus. Re itaque diu ac mature examinata, in sententiam devenimus, altiora principia, generalem liturgicam instaurationem respicientia, in proximo Concilio Oecumenico Patribus esse proponenda; memoratam vero rubricarum Breviarii ac Missalis emendationem diutius non esse protrahendam.

Harum itaque rubricarum Breviarii ac Missalis Romani corpus, a peritis viris S. Rituum Congregationis præparatum et a præfata Pontificia Commissione pro generali liturgica instauratione diligenter revisum, Nos ipsi, *motu*

proprio et certa scientia, Apostolica Nostra Auctoritate, probandum censuimus, sequentia decernentes:

1) Novum rubricarum Breviarii ac Missalis Romani codicem, per tres partes digestum, scilicet: *Rubricæ generales, Rubricæ generales Breviarii Romani*, et *Rubricæ generales Missalis Romani*, a Sacra Nostra Rituum Congregatione mox evulgandum, inde a die 1 ianuarii proximi anni 1961, ab omnibus qui ritum romanum sequuntur, servandum esse præcipimus. Qui vero alium ritum latinum observant, quamprimum sive novo rubricarum codici, sive Calendario se conformare tenentur, in iis omnibus, quæ illi ritui stricte propria non sunt.

2) Eodem die 1 ianuarii anni 1961 vigere cessant *Rubricæ generales* Breviarii et Missalis Romani, necnon *Additiones et Variationes* in rubricis Breviarii et Missalis Romani, ad normam Bullæ Prædecessoris Nostri S. Pii X *Divino afflatu*, quæ hucusque his libris præpositæ habentur. Pariter vigere cessat Decretum generale S. R. C. diei 23 martii anni 1955 *De rubricis ad simpliciorem formam redigendis*, in hac nova rubricarum redactione assumptum. Abrogantur denique eiusdem S. Congregationis decreta et ad dubia responsiones, quæ cum nova hac rubricarum forma non conveniunt.

3) Item statuta, privilegia, indulta et consuetudines cuiuscumque generis, etiam sæcularia et immemorabilia, immo specialissima atque individua mentione digna, quæ his rubricis obstant, revocantur.

4) Librorum liturgicorum editores, rite a S. Sede approbati et admissi, novas parare possunt editiones Breviarii et Missalis Romani, iuxta novum rubricarum codicem dispositas; ad necessariam vero novarum editionum uniformitatem præcavendam, S. Rituum Congregatio peculiares tradat instructiones.

5) In novis Breviarii vel Missalis Romani editionibus, omissis rubricarum textibus de quibus n. 2, novarum rubricarum textus præponantur, Breviario quidem *Rubricæ generales* et *Rubricæ generales Breviarii Romani;* Missali autem item *Rubricæ generales* et *Rubricæ generales Missalis Romani.*

6) Omnes denique ad quos spectat quamprimum Calendaria et Propria, sive diœcesana sive religiosa, ad normam et mentem novæ redactionis rubricarum et Calendarii conformari curent, a S. Rituum Congregatione approbanda.

His itaque firmiter statutis, muneri Nostro Apostolico consentaneum ducimus, nonnulla addere hortamenta.

Nova sane hac rubricarum dispositione, dum ex una parte universus rubricarum Breviarii et Missalis Romani in-

structus in meliorem formam est redactus, clariore ordine digestus et in unicum textum contractus, ex altera parte aliquæ quoque introductæ sunt peculiares modificationes, quibus Officium divinum paulisper contrahitur. Hoc siquidem quamplurium Episcoporum erat in votis, intuitu præsertim multorum sacerdotum, qui in dies magis magisque pastoralibus sollicitudinibus onerantur. Hos autem et omnes qui Officio divino persolvendo tenentur, paterno hortamur animo, ut si quid in eodem divino Officio breviatur, hoc maiore diligentia ac devotione compensetur. Cum porro lectio quoque sanctorum Patrum aliquantisper quandoque minuatur, omnes enixe clericos hortamur, ut volumina Patrum, tanta sapientia ac pietate referta, assidue præ manibus legenda ac meditanda teneant.

Quæ autem per Nostras has Litteras, motu proprio datas, decrevimus ac statuimus, rata atque firma sunto, contrariis quibuslibet minime obstantibus, peculiarissima quoque et individua mentione dignis.

Datum Romæ, apud S. Petrum, die 25 mensis iulii, anno 1960, Pontificatus Nostri secundo.

IOANNES PP. XXIII

DECRETUM QUO NOVUS RUBRICARUM BREVIARII AC MISSALIS ROMANI CODEX PROMULGATUR

Novum rubricarum Breviarii ac Missalis romani codicem, quem Ssmus Dominus Noster IOANNES PAPA XXIII, per Litteras Apostolicas *Rubricarum instructum*, die 25 iulii huius anni *motu proprio* datas approbavit et huic S. Congregationi promulgandum mandavit, S. Rituum Congregatio, per hoc Decretum generale, et promulgat et promulgatum esse declarat, in novas Breviarii et Missalis romani editiones inserendum, et ab omnibus ad quos spectat, inde a die 1 ianuarii proximi anni 1961, servandum.

Ut autem libri liturgici qui in usu habentur adhuc adhiberi possint, rubricarum codici adduntur « Variationes » Breviariis et Missalibus necnon Martyrologio aptandis.

Ex ædibus S. Rituum Congregationis, die 26 iulii anni 1960.

† Caietanus Card. CICOGNANI,
Ep. Tusculanus, Præfectus

Henricus Dante, a secretis

DECRETA

SACRAE RITUUM CONGREGATIONIS PRO ORDINE S. BENEDICTI

Sacra Rituum Congregatio censuit et declaravit, omnes Monachos et Moniales, qui et quæ militant sub Regula S. Benedicti, posse et debere uti Breviario Benedictino, nuper de mandato SS. D. N. Pauli V Papæ edito pro omnibus Religiosis, qui militant sub Regula S. P. Benedicti: non obstante, quod aliqui exempti in præteritum usi fuerint Romano vel alio Breviario. Et ita declaravit die 24 ianuarii 1615.

A. MARIA Episc. Port. Card. Gallus

L. P. Mucantius, Secret.

O. 93/915.

A Rmo P. D. Fideli de Stotzingen, Abbate Primate Ordinis S. Benedicti, Sacræ Rituum Congregationi pro opportuna declaratione sequens dubium propositum fuit; nimirum: « An Cantica iuxta Breviarium Monastico-Bene-« dictinum vel iuxta Breviarium typicum Vaticanum, ut in « Decreto 12 iunii 1912, a Monachis Benedictinis sint adhi-« benda? ». Et sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositæ quæstioni ita respondendum censuit: « Alterutra Cantica ad libitum cuiusvis « Congregationis Benedictinæ Confœderatæ semel pro sem-« per accipienda et servanda, donec aliter provisum fuerit ». Atque ita rescripsit. Die 9 iunii 1915.

A. Card. VICO, Pro-Præfectus

† Petrus La Fontaine, Patr. el. Venet. Secret.

O. 133/1916.

R. P. D. Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ord. S. Benedicti, Sacræ Rituum Congregationi, pro opportuna declaratione sequens dubium humiliter proposuit; nimirum:

« Utrum Moniales Ord. S. Benedicti, quæ Breviarium Monasticum in recitatione Divini Officii adhibent, pariter adhibere teneantur Calendarium die 28 aprilis 1915, necnon Lectionarium (una cum Missis) die 24 maii 1916 a Sacra Rituum Congregatione approbatum et concessum Ordini S. Benedicti ».

Et sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, re accurate perpensa respondendum censuit: « Affirmative ».

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 20 iulii 1916.

† A. Card. VICO, Ep. Portuen., Pro-Præfectus

ALEXANDER VERDE, S. R. C., Secret.

O. 229/47.

Sacra Rituum Congregatio benigne annuit precibus Reverendissimi P. Dñi Bernardi Kaelin, Abbatis Primatis Ordinis Sancti Benedicti, ut Oblatis sæcularibus, in statu clericali positis, Ordinis Sancti Benedicti, facultas sit in perpetuum utendi Breviario monastico ad normam Calendarii monasterii cui vel novitiatus vel professionis vi affiliati sunt, nisi ratione dignitatis episcopalis aut alterius muneris sint de gremio alicuius ecclesiæ simulque eius choro intervenire debeant.

Item ut diebus præcipuis festivis Ordinis Sancti Benedicti, videlicet: in festo Sancti Benedicti, in eius solemnitate, in festo Omnium Sanctorum Ordinis, in festo S. Scholasticæ Virginis, Ss. Mauri et Placidi Conf., Missa propria pro Ordine S. Benedicti approbata uti possint. Die 28 februarii 1948.

C. Card. MICARA, Præfectus

† A. CARINCI, Arch. Seleuc., Secret.

O. 120/957.
O. 19/959.

Bernardus Kaelin, Abbas Primas O.S.B., cum implorasset primo quidem prorogationem Indulti dici 20 nov. 1947 pro Abbatibus Præsidibus O.S.B. subdelegandi sacerdotes cum sæculares tum regulares ad impertiendam Benedictionem S. Mauri abbatis; secundo autem facultatem hanc ipsam Benedictionem impertiendi cum Numismate S. P. Benedicti, loco Reliquiæ S. Crucis, si hæc deest, S.R.C. benigne annuit tam pro gratia prorogationis in casu et ad effectum de quo agitur ad aliud decennium, tam pro gratia iuxta preces quoad modum dandi illam Benedictionem, servata tamen formula approbata. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21 novembris 1957 et die 6 martii 1959.

A. CARINCI, Archiep. Seleuc., Secret.

H. DANTE, Subst.

O. 115/960.

Revmus Dominus Benno Gut, Abbas Primas Ordinis Sancti Benedicti, audito Commissionis liturgicæ Confœderationis O.S.B. consilio, ad pedes Sanctitatis Suæ provolutus, humiliter postulavit ut, — retento Calendario a. 1915 a S. Rituum Congregatione approbato cum variationibus postea rite probatis, suppressisque festis quæ in novo Ecclesiæ Universalis Calendario expunguntur vel ad commemorationem reducuntur; atque servatis Psalmorum distributione infra hebdomadam necnon Horarum ordinatione —, ritus monasticus benedictinus adaptari queat, et quidem ad experimentum et ad libitum uniuscuiusque Congregationis monasticæ, ad mentem et normam novi Codicis Rubricarum Breviarii et Missalis Romani die 26 iulii promulgati. Cuius aptationis schema concinnatum supremo Sanctitatis Suæ iudicio pro opportuna approbatione humillime subiecit.

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a Sanctissimo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, propositum schema diligenter a se revisum et emendatum, prout in adnexo prostat exemplari, probavit, illudque, ad experimentum atque ad libitum cuiusque monasticæ Congregationis O.S.B., adhiberi benigne indulsit: Ad quinquennium. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 5 novembris 1960.

HENRICUS DANTE, S.R.C. a secretis

Ioachim SORMANTI, Subst.

O. 109/961.

Præsens Calendarium redactum iuxta rubricarum codicem *Motu proprio* IOANNIS PAPAE XXIII « Rubricarum instructum » approbatum, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, revisione rite peracta, recognovit ac probavit, illudque in Ordine S. Benedicti adhiberi concessit: servatis de cetero rubricis, præsertim quoad festa Dedicationis et Tituli ecclesiarum nec non Patronorum cuiusque loci. Quod vero spectat ad Sanctos, vel Beatos, qui neque in Romano Martyrologio descripti sunt, neque publico cultu a Sancta Sede certe decreto vel ab eadem confirmato potiuntur, viget Decretum Sacræ Congregationis diei 28 aprilis 1914, iuxta quod Eos, si in locis particularibus ex immemorabili consuetudine publico ac religioso cultu honorentur, in Calendario servare liceat, signo aliquo seu asterisco notatos; qua ex inscriptione eorum cultus neque approbatus neque ipsi æquipollenter beati habeantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 25 iulii 1961.

† CAIETANUS Card. CICOGNANI,
S.R.C. Præfectus

Sac. Ioachim SORMANTI, Subst.

O. 96/962.

Instante Revmo D. Bennone Gut O.S.B. Abbate Primate, S.R.C., vigore facultatum sibi a Ssmo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, benigne indulsit, ut in novo Breviario monastico eiusdem Ordinis edendo sequentes mutationes fieri valeant in psalmis: 1) Prima pars psalmi 9 duobus versibus producatur, hisce nimirum: *Exsurge, Domine... in conspectu tuo. Constitue, Domine,... homines sunt.* 2) Omittatur in psalmo 13 insertum ex Rom. 3, 10-18: *Sepulcrum patens... ante oculos eorum.* 3) Divisio psalmi 106 duobus versibus anticipetur, videlicet: *Qui descendunt... in aquis multis. Ipsi viderunt... in profundo.* Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 22 iunii 1962.

ARCADIUS Card. LARRAONA,
S.R.C. Præfectus

Henricus DANTE, a secretis

O. 97/962.

Revmus Dominus Benno Gut, Abbas Primas O.S.B., ad pedes Sanctitatis Suæ provolutus humillime postulavit ut, in paranda nova Breviarii Monastici editione, dispensatio benigne concederetur, ita ut lectiones historicæ Nocturnorum eiusdem Breviarii non debeant pro nunc subici S.R.C. examini ad maiorem, quam nunc habere videntur, historicam veritatem statuendam. Et Sacra eadem Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi ab Eodem Ssmo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, attentis peculiaribus in supplici libello expositis adiunctis, benigne annuit pro gratia iuxta preces. Pro eadem dumtaxat editione, donec scilicet totus ordo « Lectionum », de quibus supra, accuratissimo examine funditus reformetur. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 22 iunii 1962.

ARCADIUS Card. LARRAONA,
S.R.C. Præfectus

Henricus DANTE, a secretis

O. 152/962.

Instante Revmo Domino Bennone Gut, Ordinis Sancti Benedicti Abbate Primate, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a Sanctissimo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, lectiones II Nocturni in festis Domini Nostri Iesu Christi Regis et Ss. Cordis Iesu legendas, prout in adnexo prostant exemplari, probavit, easque in novas Breviarii Monastici editiones induci et adhiberi benigne concessit.

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 12 decembris 1962.

† Henricus DANTE, Archiep. Carp.
S. R. C. a secretis

Sac. Ioachim Sormanti, Subst.

O. 109/961.

Evulgata Sacræ Rituum Congregationis Instructione diei 14 februarii a. 1961 super Calendariis particularibus et Officiorum ac Missarum propriis ad normam et mentem Codicis rubricarum revisendis, Revmus Dominus Benno Gut, Ordinis Sancti Benedicti Abbas Primas, operam dedit assiduam, adhibitis in re liturgica peritis viris, novo OFFICIORUM PROPRIO redigendo ad usum universi eiusdem Ordinis Sancti Benedicti, illudque Sanctitati Suæ pro opportuna approbatione humillime obtulit.

Sacra porro eadem Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a Sanctissimo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, propositum schema Proprii Officiorum, revisione rite peracta, recognovit ac probavit illudque, prout in adnexo prostat exemplari, in Ordine Sancti Benedicti, iuxta rubricas et decreta, adhiberi mandavit: iniuncto onere duplex eiusdem Proprii authenticum exemplar, postquam typis cusum fuerit, ad Sacram eandem Rituum Congregationem transmittendi.

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 15 decembris 1962.

† Arc. M. Card. LARRAONA,
S. R. C. Præf.

† Henricus Dante, Archiep. Carp.
S. R. C. a secretis

DECRETUM SACRAE CONGREGATIONIS DE RELIGIOSIS

O. 1325/949.

Indultum S. C. de Relig., die 25 apr. 1949 Congregationi Helveticæ O.S.B. in perpetuum concessum, ad totum Ordinem, non exclusis monialibus et sororibus O.S.B., extenditur, ita ut quicumque recitandi Horas canonicas obligatione ligati, ad cœnobia monachorum confœderatorum quavis ex causa confluunt, possint in choro et etiam extra chorum eas persolvere iuxta ritum respectivi monasterii et ita suæ obligationi satisfacere possint ac si proprium quique Officium recitaverint. Die 23 maii 1949.

Card. L. LAVITRANO, Præfectus

A. Larraona, Subst.

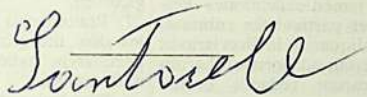

RUBRICAE GENERALES

CAPUT I

NORMAE GENERALES

1. Rubricæ quæ sequuntur ritum monasticum respiciunt.

2. Nomine calendarii veniunt tum calendarium in usum totius Ordinis benedictini confœderati, tum calendaria particularia.

3. Rubricæ generales quæ sequuntur, valent tam pro Breviario quam pro Missali. Ipsis tamen exceptiones dantur per particulares rubricas, quæ aliquando in Breviario et in Missali ad normam harum rubricarum redactis occurrunt.

CAPUT II

DE DIE LITURGICO IN GENERE

4. Dies liturgicus est dies sanctificatus actionibus liturgicis, præsertim Sacrificio eucharistico et publica Ecclesiæ prece, id est Officio divino; et decurrit a media nocte ad mediam noctem.

5. Celebratio diei liturgici decurrit per se a Matutino ad Completorium. Sunt tamen dies solemniores, quorum Officium inchoatur a I Vesperis, die præcedenti. Habetur denique celebratio liturgica non plena seu sola *commemoratio* in Officio et Missa diei liturgici currentis.

Huius nomen est in Breviario Monastico *memoria* (cfr. c. X), si una tantum afficit diem; si altera, hæc proprie *commemoratio* vocatur.

6. Singulis diebus fit aut de dominica, aut de feria, aut de vigilia, aut de festo, aut de octava, iuxta calendarium et præcedentiam dierum liturgicorum.

7. Præcedentia inter singulos dies liturgicos unice per peculiarem tabellam n. 85 determinatur.

8. Dies liturgici sunt primæ, secundæ, tertiæ aut quartæ classis.

CAPUT III

DE DOMINICIS

9. Nomine dominicæ intellegitur dies Domini initio cuiusque hebdomadæ occurrens.

10. Dominicæ sunt I aut II classis.

11. *Dominicæ I classis* sunt:
a) I-IV Adventus;
b) I-IV Quadragesimæ;
c) I-II Passionis;
d) dominica Resurrectionis seu Paschatis;
e) dominica in albis;
f) dominica Pentecostes.

Dominicæ Paschatis et Pentecostes sunt pariter festa I classis cum octava.

12. Omnes aliæ dominicæ sunt *II classis*.

13. Officium dominicæ incipit a I Vesperis, sabbato præcedenti, et explicit post Completorium dominicæ.

14. Dominica celebratur suo die, iuxta rubricas. Officium et Missa dominicæ impeditæ nec anticipantur nec resumuntur.

15. *Dominica I classis*, in occurrentia, festis quibuslibet præfertur.

Festum tamen Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ Virg. præfertur occurrenti dominicæ Adventus.

Ad concurrentiam vero quod attinet, servetur norma, quæ nn. 98-99 traditur.

16. *Dominica II classis*, in occurrentia, festis II classis præfertur.

Attamen:

a) festum Domini I aut II classis, in dominica II classis occurrens, locum tenet ipsius dominicæ cum omnibus iuribus et privilegiis: de dominica, proinde, nulla fit commemoratio;

b) dominica II classis præfertur Commemorationi omnium Fidelium defunctorum.

Ad concurrentiam vero quod attinet, servetur norma, quæ nn. 98-99 traditur.

17. Dominica excludit per se assignationem perpetuam festorum.

Excipiuntur:

a) festum Ssmæ Trinitatis, celebrandum dominica prima post Pentecosten;

b) festum D. N. Iesu Christi Regis, celebrandum dominica ultima mensis octobris;

c) festa Domini I classis quæ, in calendariis particularibus, dominicæ II classis nunc assignantur.

Hæc festa locum tenent dominicæ occurrentis cum omnibus iuribus et privilegiis: de dominica, proinde, nulla fit commemoratio.

18. Dominicæ post Epiphaniam quæ, superveniente Septuagesima, impediuntur, transferuntur post dominicam XXIII post Pentecosten, hoc ordine:

a) si dominicæ post Pentecosten fuerint 25, dominica XXIV erit quæ inscribitur dominica VI post Epiphaniam;

b) si dominicæ fuerint 26, dominica XXIV erit quæ inscribitur V post Epiphaniam; et XXV, quæ inscribitur VI;

c) si dominicæ fuerint 27, dominica XXIV erit quæ inscribitur IV post Epiphaniam; XXV, quæ inscribitur V; et XXVI, quæ inscribitur VI;

d) si dominicæ fuerint 28, dominica XXIV erit quæ inscribitur III post Epiphaniam; XXV, quæ inscribitur IV; XXVI, quæ inscribitur V; et XXVII, quæ inscribitur VI.

Ultimo tamen loco semper ponitur ea quæ in ordine est XXIV post Pentecosten, omissis, si opus sit, ceteris, quæ aliquando locum habere non possunt.

19. Dominica prima mensis ea intellegitur, quæ prima occurrit in mense, scilicet a die primo ad septimum mensis; dominica autem ultima, quæ diem primum mensis sequentis proxime præcedit.

Item ad computandam primam dominicam mensium augusti, septembris, octobris et novembris, ratione lectionum Scripturæ occurrentis, ea dicitur prima dominica mensis, quæ cadit a die primo ad septimum mensis.

20. Dominica I Adventus ea est, quæ cadit die 30 novembris vel est ipsi proximior.

Caput IV
DE FERIIS

21. Nomine feriæ intelleguntur singuli dies hebdomadæ, præter dominicam.

22. Feriæ sunt primæ, secundæ, tertiæ aut quartæ classis.

23. *Feriæ I classis* sunt:

a) feria IV cinerum;

b) omnes feriæ Hebdomadæ sanctæ.

Hæ feriæ festis quibuslibet præferuntur, et nullam admittunt commemorationem, nisi unam privilegiatam.

24. *Feriæ II classis* sunt:

a) feriæ Adventus a die 17 ad diem 23 decembris;

b) feriæ Quatuor Temporum Adventus, Quadragesimæ et mensis septembris.

Hæ feriæ præferuntur festis particularibus II classis; si vero impediuntur commemorari debent.

25. *Feriæ III classis* sunt:

a) feriæ Quadragesimæ et Passionis, a feria V post cineres usque ad sabbatum ante dominicam II Passionis inclusive, superius non nominatæ, quæ præferuntur festis III classis;

b) feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive, superius non nominatæ, quæ cedunt festis III classis.

Hæ feriæ, si impediuntur, commemorari debent.

26. Omnes feriæ nn. 23-25 non nominatæ, sunt *feriæ IV classis;* quæ numquam commemorantur.

27. Officium feriæ incipit a Matutino et explicit per se post Completorium; Officium vero sabbati, excepto Officio sabbati sancti, explicit post Nonam.

Caput V
DE VIGILIIS

28. Nomine vigiliæ intellegitur dies liturgicus, qui aliquod festum præcedit, et rationem habet præparationis ad illud.

Vigilia Paschatis vero, cum non sit dies liturgicus, modo sibi proprio, seu pervigilio, celebratur.

29. Vigiliæ sunt primæ, secundæ aut tertiæ classis.

30. *Vigiliæ I classis* sunt:

a) vigilia Nativitatis Domini quæ, in occurrentia, locum tenet dominicæ IV Adventus, de qua, proinde, nulla fit commemoratio;

b) vigilia Pentecostes.

Hæ vigiliæ festis quibuslibet

præferuntur, et nullam admittunt commemorationem.

31. *Vigiliæ II classis* sunt:

a) vigilia Ascensionis Domini;

b) vigilia Assumptionis B. Mariæ Virg.;

c) vigilia Nativitatis S. Ioannis Baptistæ;

d) vigilia Ss. Petri et Pauli Apostolorum.

Hæ vigiliæ præferuntur diebus liturgicis III et IV classis; et, si impediuntur, commemorantur, iuxta rubricas.

32. *Vigilia III classis* est vigilia S. Laurentii.

Hæc vigilia præfertur diebus liturgicis IV classis; et, si impeditur, commemoratur, iuxta rubricas.

33. Vigilia II aut III classis penitus omittitur, si occurrat in dominica quavis, aut in festo I classis, vel si festum cui præmittitur in alium diem transferri aut ad commemorationem reduci contingat.

34. Officium vigiliæ incipit a Matutino et explicit quando initium habet Officium festi subsequentis.

Caput VI
DE FESTIS ET CALENDARIO

A) *De natura et proprietate festorum*

35. Nomine festi intellegitur dies liturgicus in quo cultus publicus Ecclesiæ peculiari modo ad mysteria Domini recolenda, vel ad B. Mariam Virg., aut Angelos, aut Sanctos vel Beatos venerandos dirigitur.

36. Festa sunt primæ, secundæ aut tertiæ classis.

37. Ratio celebrationis festorum hæc est:

a) festa I classis inter dies solemniores adnumerantur, quorum Officium incipit a I Vesperis, die præcedenti;

b) festa II et III classis Officium habent quod per se decurrit a Matutino ad Completorium ipsius diei;

c) festa vero Domini II classis I Vesperas acquirunt, quoties, in occurrentia, locum tenent dominicæ II classis.

38. *Festa* sunt *universalia* aut *particularia;* particularia autem sunt *propria* aut *indulta.*

39. Festa *universalia* ea sunt quæ a Sancta Sede in calendario generali Ordinis S. Benedicti inscribuntur.

Hæc festa ab omnibus, qui ritum monasticum sequuntur, celebrari debent, iuxta rubricas.

40. Festa *particularia* pro singulis Congregationibus monasticis vel monasteriis ea sunt quæ ex iure aut ex indulto Sanctæ Sedis in calendariis particularibus inscribuntur.

Hæc festa ab omnibus, qui illo calendario tenentur, celebrari debent, iuxta rubricas, et nonnisi ex speciali Sanctæ Sedis indulto e calendario expungi vel gradu mutari possunt.

41. Festa particularia, *ipso iure* in quolibet calendario Congregationis monasticæ aut monasterii inscribenda, sunt:

a) festum Patroni principalis rite constituti (I classis) *cuius-*

que nationis et regionis seu provinciæ sive ecclesiasticæ sive civilis;

b) festum Patroni principalis rite constituti (I classis) *cuiusque diœcesis seu territorii ecclesiastici cui præficitur « Ordinarius loci »*;

c) anniversarium Dedicationis ecclesiæ cathedralis (I classis);

d) festum Patroni principalis rite constituti (I classis) *cuiusque loci seu oppidi vel civitatis.*

42. *Festa propria cuiusque ecclesiæ aut oratorii publici vel semipublici, quod locum tenet ecclesiæ*, sunt:

a) anniversarium Dedicationis, si sint consecrata (I classis);

b) festum Tituli, si sint consecrata aut saltem solemniter benedicta (I classis);

c) festum Sancti, in Martyrologio vel eius Appendice rite descripti, cuius corpus ibi asservatur (II classis);

d) festum Beati, item in Martyrologio vel eius Appendice rite descripti, cuius corpus ibi asservatur (III classis).

43. *Festa propria cuiusque Congregationis monasticæ* sunt:

a) festum Patroni principalis rite constituti totius Congregationis (I classis);

b) festum Fundatoris canonizati (I classis) vel beatificati (II classis);

c) festum Patroni secundarii rite constituti (II classis);

d) festa Sanctorum et Beatorum, qui illius Congregationis sodales fuerunt (II vel III classis, aut memoria).

44. Festa particularia *indulta* sunt festa quæ, ex indulto Sanctæ Sedis, in calendariis particularibus inscribuntur.

B) *De calendario et festis in eo inscribendis*

45. Calendarium est *generale* aut *particulare* seu proprium.

46. *Calendarium generale* est calendarium in usum totius Ordinis S. Benedicti Confœderati, quod Breviario monastico præficitur.

47. Hoc calendarium generale habent: Monachi et Moniales ac Sorores Ordinis sancti Benedicti, necnon oblati vel oblatæ eidem aggregati in communi viventes et vota simplicia emittentes.

48. Super huiusmodi calendario *generali* conficitur:

a) calendarium particulare cuiusque Congregationis monasticæ, addendo festa propria n. 43 et indulta;

b) calendarium particulare cuiusque monasterii, ecclesiæ aut oratorii, item addendo festa propria n. 42 et indulta, necnon et alia de quibus numero sequenti: quod calendarium vocatur etiam domus religiosæ.

Quæ calendaria particularia perpetua conficienda sunt respective a supremo Congregationis monasticæ vel monasterii Moderatore de consilio sui Capituli vel Consilii generalis, et approbari debent a S. Rituum Congregatione.

49. In singulis diœcesibus et locis, Religiosi, ii etiam qui alium ritum ac romanum

sequuntur, celebrare tenentur, una cum clero diœcesano:

a) festum Patroni principalis nationis, regionis seu provinciæ sive ecclesiasticæ sive civilis, diœcesis, loci seu oppidi vel civitatis (I classis);

b) anniversarium Dedicationis ecclesiæ cathedralis (I classis);

c) alia festa actu feriata, si quæ sint, eodem gradu quo in calendario diœcesano inscribuntur.

50. Religiosi, in celebrandis festis Sanctorum sui Ordinis seu Congregationis monasticæ quoad diem et Officium magis proprium, clero diœcesano se conformare tenentur, sicubi iidem Sancti tamquam Patroni principales n. 49*a* recoluntur.

Item, si festa Sanctorum aut Beatorum Ordinis seu Congregationis monasticæ gradu superiore aut Officio magis proprio a clero alicuius diœcesis vel loci celebrantur, ibidem etiam a Religiosis eodem gradu superiore aut Officio magis proprio celebrari possunt, dummodo eadem festa, in utroque calendario, eodem die inscripta sint.

C) *De festorum die proprio*

51. Festa in calendaria iam inducta eo die celebrentur, quo nunc in calendariis inscripta inveniuntur.

52. Pro novis festis *universalibus* inducendis, hæc serventur:

a) festa Sanctorum ordinarie diei natalicio assignentur, diei nempe quo Sanctus æternæ vitæ natus est; hoc die ex qualibet causa impedito, eadem festa assignentur diei a S. Sede determinando, qui proinde habebitur tamquam dies quasi-natalicius;

b) pro ceteris festis, dies a S. Sede assignabitur.

53. Pro novis festis *particularibus* inducendis, hæc serventur:

a) festa propria Sanctorum vel Beatorum, ordinarie, diei natalicio assignentur, nisi sit impeditus aut aliter a S. Sede dispositum sit. Festa tamen alicuius loci vel ecclesiæ propria, quæ etiam in calendario universali vel diœcesano vel calendario generali Ordinis, vel calendario particulari Congregationis monasticæ gradu quidem inferiore inscribuntur, eodem die celebranda sunt ac in calendario universali vel diœcesano vel calendariis Ordinis aut Congregationis monasticæ;

b) si dies natalicius ignoretur, festa assignentur, cum approbatione S. Sedis, diei qui, in calendario perpetuo Ordinis aut Congregationis monasticæ, sit IV classis;

c) si vero dies natalicius perpetuo impediatur pro universa diœcesi vel Ordine sancti Benedicti vel Congregatione monastica vel ecclesia propria, festa in tali calendario particulari, si sint I vel II classis, assignentur proximiori diei sequenti qui non sit I vel II classis; si sint III classis, assignentur proximiori diei, qui ab aliis festis et Officiis

paris aut superioris gradus liber exsistat;

d) festa particularia indulta inscribantur in calendario die a S. Sede in concessione assignato.

54. Sancti vel Beati qui in calendario, ex quavis ratione, unico festo inscribuntur, semper simul celebrantur prout in Breviario habetur, quoties eodem gradu sunt colendi, etsi unus aut aliqui eorum sint magis proprii.

Proinde:

a) si unus aut aliqui ex his Sanctis festo I classis essent colendi, fit Officium de his tantum, omissis sociis;

b) si unus aut aliqui ex his Sanctis vel Beatis essent magis proprii et gradu superiore essent colendi, fit integrum Officium de magis propriis, cum commemoratione sociorum.

Caput VII
DE OCTAVIS

A) *De octavis in genere*

55. Octava est celebratio summorum festorum per octo dies continuos protracta.

56. Celebrantur tantum octavæ Nativitatis Domini, Paschatis et Pentecostes, exclusis omnibus aliis, sive in calendario universali sive in calendariis particularibus.

57. Octavæ sunt I aut II classis.

B) *De octavis I classis*

58. Octavæ I classis sunt octavæ Paschatis et Pentecostes. Dies infra has octavas sunt I classis.

C) *De octava II classis*

59. Octava II classis est octava Nativitatis Domini. Dies infra octavam sunt II classis; dies autem octavus est I classis.

60. Octava Nativitatis Domini modo peculiari ordinatur, scilicet:

a) die 26 decembris, fit festum S. Stephani Protomart. (II classis);

b) die 27 decembris, fit festum S. Ioannis Ap. et Evang. (II classis);

c) die 28 decembris, fit festum Ss. Innocentium Mart. (II classis);

d) die 31 decembris, fit commemoratio S. Silvestri I Papæ et Conf.;

e) ex festis particularibus ea tantum admittuntur quæ sunt I classis et in honorem Sanctorum qui in calendario universali his diebus inscribuntur, etsi tantum ad modum commemorationis; cetera transferuntur post octavam.

61. De dominica infra octavam Nativitatis Domini, quæ scilicet a die 26 ad 31 decembris occurrit, semper fit Officium cum commemoratione festi forte occurrentis, iuxta rubricas, nisi dominica incidat in festum I classis: quo in casu, fit de festo cum commemoratione dominicæ.

62. Normæ peculiares pro ordinandis Officio et Missa infra octavam Nativitatis Domini inveniuntur in rubricis Breviarii et Missalis.

Caput VIII
DE ANNI TEMPORIBUS

A) *De tempore Adventus*

63. Tempus sacri Adventus decurrit a I Vesperis dominicæ I Adventus usque ad Nonam inclusive vigiliæ Nativitatis Domini.

B) *De tempore natalicio*

64. Tempus natalicium decurrit a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad diem 13 ianuarii inclusive.

Huiusmodi autem temporis spatium comprehendit:

a) *tempus Nativitatis*, quod decurrit a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad Nonam inclusive diei 5 ianuarii;

b) *tempus Epiphaniæ*, quod decurrit a I Vesperis Epiphaniæ Domini usque ad diem 13 ianuarii inclusive.

C) *De tempore Septuagesimæ*

65. Tempus Septuagesimæ decurrit a I Vesperis dominicæ in Septuagesima usque post Completorium feriæ III hebdomadæ Quinquagesimæ.

D) *De tempore quadragesimali*

66. Tempus quadragesimale decurrit a Matutino feriæ IV cinerum usque ad Missam Vigiliæ paschalis exclusive.

Huiusmodi autem temporis spatium comprehendit:

a) *tempus Quadragesimæ*, quod decurrit a Matutino feriæ IV cinerum usque ad Nonam inclusive sabbati ante dominicam I Passionis;

b) *tempus Passionis*, quod decurrit a I Vesperis dominicæ I Passionis usque ad Missam Vigiliæ paschalis exclusive.

67. Hebdomada a dominica II Passionis seu in palmis usque ad Sabbatum sanctum inclusive dicitur *Hebdomada sancta*; tres autem ultimi dies eiusdem hebdomadæ nomine *Tridui sacri* designantur.

E) *De tempore paschali*

68. Tempus paschale decurrit ab initio Missæ Vigiliæ paschalis usque ad Nonam inclusive sabbati in octava Pentecostes.

Huiusmodi autem temporis spatium comprehendit:

a) *tempus Paschatis*, quod decurrit ab initio Missæ Vigiliæ paschalis usque ad Nonam inclusive vigiliæ Ascensionis Domini;

b) *tempus Ascensionis*, quod decurrit a I Vesperis Ascensionis Domini usque ad Nonam inclusive vigiliæ Pentecostes;

c) *octavam Pentecostes*, quæ decurrit a Missa vigiliæ Pentecostes usque ad Nonam inclusive sabbati sequentis.

F) *De tempore « per annum »*

69. Tempus « per annum » decurrit a die 14 ianuarii usque ad Nonam sabbati ante dominicam in Septuagesima, et a I Vesperis festi Ssmæ Trinitatis, id est dominicæ I post Pentecosten, usque ad Nonam inclusive sabbati ante dominicam I Adventus.

Caput IX

DE SANCTA MARIA IN SABBATO

70. In sabbatis, in quibus occurrit Officium de feria IV classis, fit de sancta Maria in sabbato.

71. Officium sanctæ Mariæ in sabbato incipit a Matutino et explicit post Nonam.

Caput X

DE MEMORIIS

72. De festis, quæ vocantur Memoriæ, nullum faciendum est Officium, sed eo die, quo notantur in calendario, fit de eis commemoratio ad Laudes tantum, secundum rubricas.

73. His diebus, Missa conventualis celebrari debet de Memoria; aliæ Missæ dici possunt de Memoria vel de feria, cum commemoratione Memoriæ aut votivæ IV classis, item cum commemoratione Memoriæ; vel etiam, nisi rubricæ obstant, pro defunctis.

Caput XI

DE LITANIIS MAIORIBUS ET MINORIBUS

A) *De Litaniis maioribus*

74. Litaniæ maiores assignatæ sunt diei 25 aprilis; si vero eo die occurrit dominica Paschatis vel feria II post Pascha, transferuntur in sequentem feriam III.

75. De Litaniis maioribus nihil fit in Officio, sed tantum in Missa. Earum autem commemoratio non est habenda commemoratio « de Tempore ».

76. Iuxta ecclesiarum et locorum condiciones et consuetudines, cuius rei iudex est Ordinarius loci, hoc die fit processio, in qua dicuntur Litaniæ Sanctorum (quæ tamen non duplicantur) cum suis precibus.

77. Si autem processio fieri nequit, locorum Ordinarii instituant peculiares supplicationes, in quibus dicantur Litaniæ Sanctorum et aliæ preces in processione fieri solitæ.

78. Omnes qui ad recitationem divini Officii obligantur, processioni vero aut aliis peculiaribus supplicationibus, de quibus numero præcedenti, non intersunt, tenentur dicere, hoc die, Litanias Sanctorum cum suis precibus, lingua latina.

79. Si Litaniæ Sanctorum cum suis precibus, iuxta locorum consuetudinem, in processione vel aliis peculiaribus supplicationibus, lingua vernacula, una cum fidelibus dicuntur, ii qui ad recitationem divini Officii obligantur, et his supplicationibus rite intersunt, non tenentur has preces lingua latina iterare.

80. Missa de Rogationibus regulariter dicenda est expleta processione, iuxta ea quæ in nn. 346-347 (Rubr. gen. Miss. rom.) statuuntur. Convenit autem ut Missa de Rogationibus dicatur etiam post peculiares supplicationes, quæ locum tenent processionis, etsi horis vespertinis peragantur.

B) *De Litaniis minoribus seu de Rogationibus*

81. Litaniæ minores seu Rogationes, per se, assignantur feriis II, III et IV ante festum Ascensionis Domini.

Ordinariis autem locorum facultas tribuitur eas transferendi ad alios tres dies continuos magis opportunos iuxta regionum diversitatem aut consuetudinem aut necessitatem.

82. De Litaniis minoribus nihil fit in Officio, sed tantum in Missa quæ connectitur cum processione aut aliis peculiaribus supplicationibus.

83. Ad processionem aut alias peculiares supplicationes et Missam aut commemorationem quod attinet, serventur quæ supra de Litaniis maioribus statuta sunt nn. 75-77 et 80.

84. Litaniæ Sanctorum cum suis precibus, his diebus, dicuntur tantum in processione aut aliis supplicationibus (cfr. n. 79). Proinde qui ad recitationem divini Officii obligantur, processioni vero aut aliis peculiaribus supplicationibus non intersunt, non tenentur dicere, his diebus, Litanias Sanctorum cum suis precibus.

Caput XII

DE PRAECEDENTIA DIERUM LITURGICORUM

85. Præcedentia dierum liturgicorum, sublatis quibuslibet aliis titulis vel normis, unice regitur ex sequenti

TABELLA DIERUM LITURGICORUM

SECUNDUM ORDINEM PRAECEDENTIAE DISPOSITA

Dies liturgici I classis

1) Festum Nativitatis Domini, dominica Resurrectionis et dominica Pentecostes (I classis cum octava).
2) Triduum sacrum.
3) Festa Epiphaniæ et Ascensionis Domini, Ssmæ Trinitatis, Corporis Christi, Cordis Iesu et Christi Regis.
4) Festa Immaculatæ Conceptionis et Assumptionis B. Mariæ Virg.
5) Vigilia et dies octavus Nativitatis Domini.
6) Dominicæ Adventus, Quadragesimæ et Passionis, et dominica in albis.
7) Feriæ I classis superius non nominatæ, nempe: IV cinerum et II, III et IV Hebdomadæ sanctæ.
8) Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, quæ tamen locum cedit dominicæ occurrenti.
9) Vigilia Pentecostes.
10) Dies infra octavas Paschatis et Pentecostes.
11) Festa I classis Ecclesiæ universæ superius non nominata.
12) Festa I classis *propria*, nempe:
    a) Festum Patroni principalis rite constituti; nationis; regionis seu provinciæ sive eccle-

siasticæ sive civilis; diœcesis.
b) Anniversarium Dedicationis ecclesiæ cathedralis.
c) Festum Patroni principalis rite constituti loci seu oppidi vel civitatis.
d) Festum et anniversarium Dedicationis ecclesiæ propriæ, aut oratorii publici vel semipublici, quod locum tenet ecclesiæ.
e) Titulus ecclesiæ propriæ.
f) Festum S. P. N. Benedicti (21 martii).
g) Festum Patroni principalis rite constituti Congregationis monasticæ.

13) Festa *indulta* I classis, primum mobilia, deinde fixa.

Dies liturgici II classis

14) Festa Domini II classis, primum mobilia, deinde fixa.
15) Dominicæ II classis.
16) Festa II classis Ecclesiæ universæ, quæ non sunt Domini.
17) Dies infra octavam Nativitatis Domini.
18) Feriæ II classis, nempe: Adventus a die 17 ad diem 23 decembris inclusive, et feriæ Quatuor Temporum Adventus, Quadragesimæ et mensis septembris.
19) Festa *propria* II classis, nempe:
a) Festa Sanctorum alicui ecclesiæ propria n. 42 *c*.
b) Festum Patroni secundarii rite constituti Congregationis monasticæ n. 43 *c*.
c) Festa Sanctorum aut Beatorum, de quibus n. 43 *d*.
20) Festa *indulta* II classis, primum mobilia, deinde fixa.
21) Commemoratio omnium Fidelium defunctorum Ordinis nostri.
22) Vigiliæ II classis.

Dies liturgici III classis

23) Feriæ Quadragesimæ et Passionis, a feria V post cineres usque ad sabbatum ante dominicam II Passionis inclusive, exceptis feriis Quatuor Temporum.
24) Festa III classis, in calendariis particularibus inscripta, et quidem primum festa *propria*, nempe:
a) Festa Beatorum alicui ecclesiæ propria n. 42 *d*.
b) Festa Sanctorum aut Beatorum, de quibus n. 43 *d*; deinde festa *indulta*, primum mobilia, deinde fixa.
25) Festa III classis, in calendario generali inscripta, primum mobilia, deinde fixa.
26) Feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive, exceptis feriis Quatuor Temporum.
27) Vigilia III classis.

Dies liturgici IV classis

28) Officium sanctæ Mariæ in sabbato.
29) Feriæ IV classis.

Diebus liturgicis III vel IV classis, cum duæ commemorationes occurrunt, servetur inter eas ordo supra 24) indicato, nisi aliter a S. Rituum Congregatione statutum fuerit. Quod ultimum decisum fuit in calendario O.S.B. pro Ss. Doctoribus eodem die commemoratis ac Ss. Martyribus vel Confessoribus.

Caput XIII
DE DIERUM LITURGICORUM OCCURRENTIA

86. *Occurrentia* dicitur occursus duorum vel plurium Officiorum uno eodemque die.

Occurrentia autem dicitur *accidentalis*, quando dies liturgicus mobilis et dies liturgicus fixus certis solummodo annorum intervallis simul occurrunt; *perpetua* vero quando duo dies liturgici quotannis simul occurrunt.

87. Effectus occurrentiæ est, ut Officium diei liturgici gradus inferioris Officio gradus superioris cedat: quod fieri potest per minus nobilis omissionem, aut commemorationem, aut translationem, aut repositionem, prout numeris sequentibus indicatur.

88. Commemoratio die fixo statuta non transfertur vel reponitur cum festo transferendo vel reponendo, sed fit suo die vel omittitur, iuxta rubricas.

Caput XIV
DE DIERUM LITURGICORUM OCCURRENTIA ACCIDENTALI EORUMQUE TRANSLATIONE

89. Ius translationis in alium diem ob occurrentiam accidentalem cum die liturgico, qui in tabella præcedentiæ superiorem obtinet locum, competit solummodo festis I classis, sed etiam Commemorationi omnium Fidelium defunctorum Ordinis nostri. Alia festa, ab Officio gradus superioris accidentaliter impedita, aut commemorantur aut, eo anno, penitus omittuntur, iuxta rubricas.

Si vero duo festa eiusdem Divinæ Personæ aut duo festa eiusdem Sancti vel Beati simul occurrunt, fit de festo, quod in tabella præcedentiæ superiorem obtinet locum, et aliud omittitur.

90. Festum I classis impeditum a die qui in tabella præcedentiæ superiorem obtinet locum, transfertur in proximum sequentem diem qui non sit I vel II classis.

Attamen:

a) festum Annuntiationis B. Mariæ Virg., quando est transferendum post Pascha, transfertur, tamquam in sedem propriam, in feriam II post dominicam in albis;

b) Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, quando occurrit cum dominica,

transfertur, tamquam in sedem propriam, in feriam II sequentem.

c) Commemoratio omnium Fidelium defunctorum Ordinis nostri, quando occurrit cum festo I aut II classis, vel dominica, transfertur in proximum sequentem diem qui non sit I vel II classis.

91. Si *eodem die* plura festa I classis simul occurrant, ipso die celebratur festum, quod in tabella præcedentiæ superiorem obtinet locum; et alia transferuntur secundum ordinem quo in eadem tabella præcedentiæ inscripta sunt.

92. Item, si plura festa I classis transferri contingat, quæ *diebus subsequentibus* occurrunt, servetur ordo quo in tabella præcedentiæ inscribuntur; in paritate autem Officium prius impeditum præcedit.

93. Festa translata sunt eiusdem gradus ac in sede propria.

Caput XV

DE DIERUM LITURGICORUM OCCURRENTIA PERPETUA EORUMQUE REPOSITIONE

94. Ius repositionis in alium diem, ob occurrentiam perpetuam cum die liturgico, qui in tabella præcedentiæ superiorem obtinet locum, competit omnibus festis I et II classis, necnon festis particularibus III classis extra Adventum et Quadragesimam occurrentibus, quæ in tota diœcesi vel in toto Ordine seu Congregatione vel in propria ecclesia impediuntur.

Attamen:

a) festum universale III classis in honorem Sancti qui magni momenti fuit pro tota Ecclesia, etiam in calendariis particularibus suo die celebretur; festum vero particulare III classis eodem die occurrens in proximiorem diem liberum reponatur;

b) si vero festum III classis Ecclesiæ universæ quod sit magni momenti, cum festo particulari classis superioris occurrat, festum universale transfertur;

c) si aliquod festum particulare I classis, extra diem proprium, assignatum sit diei in quo postea calendarium universale festum II classis excepit, festum particulare in alium diem transferatur.

Cetera autem festa III classis Ecclesiæ universæ, in aliquo calendario particulari, et festa III classis Ordinis vel Congregationis monasticæ, in aliquibus tantum ecclesiis perpetuo impedita, perpetuo aut commemorantur aut penitus omittuntur, iuxta rubricas.

95. Festa reponenda, si sint I vel II classis, assignentur proximiori diei sequenti qui non sit I vel II classis; si sint III classis, assignentur proximiori diei sequenti, qui ab aliis Officiis paris aut superioris gradus liber exsistat.

96. Dies in quem festa perpetuo impedita reposita sunt, habetur tamquam dies proprius, in quo festum reposi-

tum celebratur sub eodem gradu ac in sede propria.

Caput XVI

DE CONCURRENTIA DIERUM LITURGICORUM

97. Concurrentia dicitur concursus Vesperarum diei liturgici currentis cum I Vesperis diei liturgici subsequentis.

98. In concurrentia præferuntur Vesperæ diei liturgici classis superioris, et alteræ commemorantur vel non, iuxta rubricas.

99. Quando vero dies liturgici, quorum Vesperæ concurrunt, sunt eiusdem classis, dicuntur integræ secundæ Vesperæ de Officio currenti et fit commemoratio sequentis, iuxta rubricas.

Caput XVII

DE COMMEMORATIONIBUS

100. Quæ hic de commemorationibus statuuntur, valent tam pro Missa quam pro Officio, sive in occurrentia sive in concurrentia.

101. Commemorationes sunt aut *privilegiatæ* aut *ordinariæ*.

102. Commemorationes *privilegiatæ* fiunt in Laudibus et in Vesperis necnon in omnibus Missis; commemorationes vero *ordinariæ* fiunt tantum in Laudibus, in Missis conventualibus et in omnibus Missis lectis.

103. Commemorationes *privilegiatæ* sunt commemorationes:

a) de dominica;

b) de die liturgico I classis;

c) de diebus infra octavam Nativitatis Domini;

d) de feriis Quatuor Temporum mensis septembris;

e) de feriis Adventus, Quadragesimæ et Passionis;

f) de Litaniis maioribus, in Missa.

Omnes aliæ commemorationes sunt commemorationes *ordinariæ*.

104. In Officio et Missa S. Petri semper fit commemoratio S. Pauli, et vicissim. Hæc commemoratio dicitur *inseparabilis;* et duæ orationes adeo in unam coalescere censentur ut, in numero orationum computando, pro unica habeantur. Proinde:

a) *in Officio S. Petri aut S. Pauli*, oratio alterius Apostoli additur, ad Laudes et ad Vesperas, sub unica conclusione, orationi diei, absque antiphona et versu;

b) *in Missa S. Petri aut S. Pauli*, oratio alterius Apostoli additur, sub unica conclusione, orationi diei;

c) quoties vero oratio unius Apostoli addenda est *ad modum commemorationis*, huic orationi additur altera immediate, ante omnes alias commemorationes.

105. Ratio admittendi commemorationes hæc est:

a) in diebus liturgicis I classis et in Missis in cantu non conventualibus, nulla admittitur commemoratio, præter unam privilegiatam;

b) in dominicis II classis, una tantum admittitur com-

memoratio, scilicet de festo II classis, quæ tamen omittitur si commemoratio privilegiata facienda sit;

c) in aliis diebus liturgicis II classis, una tantum admittitur commemoratio, scilicet aut una privilegiata aut una ordinaria;

d) in diebus liturgicis III et IV classis, duæ tantum admittuntur commemorationes.

106. Ad commemorationes et orationes quod attinet, hæc insuper serventur:

a) Officium, Missa aut commemoratio de aliquo festo vel mysterio unius Divinæ Personæ excludit commemorationem aut orationem de alio festo vel mysterio eiusdem Divinæ Personæ;

b) Officium, Missa aut commemoratio de dominica excludit commemorationem aut orationem de festo vel mysterio Domini, et vicissim;

c) Officium, Missa aut commemoratio de Tempore excludit aliam commemorationem de Tempore;

d) item, Officium, Missa aut commemoratio de B. Maria Virg. aut de aliquo Sancto vel Beato excludit aliam commemorationem aut orationem in qua eiusdem B. Mariæ Virg., vel Sancti aut Beati intercessio imploretur: quod tamen non valet de oratione dominicæ vel feriæ, in qua fit invocatio eiusdem Sancti.

107. Commemoratio de Tempore fit primo loco. In admittendis et ordinandis aliis commemorationibus, servetur ordo tabellæ præcedentiæ.

108. Quælibet commemoratio, quæ numerum pro singulis diebus liturgicis statutum superet, omittitur.

Caput XVIII
DE CONCLUSIONE ORATIONUM

109. Conclusio orationum tam in Missa quam in Officio hæc est:

a) si oratio dirigitur ad Patrem, concluditur: Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen;

b) si oratio dirigitur ad Patrem, sed in eius principio fit mentio Filii, concluditur: Per eúndem Dóminum nostrum, etc. ut supra;

c) si oratio dirigitur ad Patrem, sed in fine ipsius fit mentio Filii, concluditur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen;

d) si oratio dirigitur ad Filium, concluditur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen;

e) si in oratione facta est mentio Spiritus Sancti, in conclusione dicitur:... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti, etc.

110. Servandæ sunt etiam aliæ peculiares conclusiones in libris liturgicis quandoque notatæ.

Caput XIX
DE COLORIBUS PARAMENTORUM

A) *De coloribus paramentorum in genere*

111. Paramenta altaris, celebrantis et ministrorum debent esse coloris convenientis Officio et Missæ diei aut alteri Missæ celebrandæ, secundum usum Romanæ Ecclesiæ, quæ quinque coloribus uti consuevit: albo, rubro, viridi, violaceo et nigro.

Indulta tamen et consuetudines legitimæ circa usum aliorum colorum in suo robore manent.

Sicubi vero in regionibus Missionum, ex probata et originali traditione gentis indigenæ, significatio unius vel alterius coloris liturgici Ecclesiæ Romanæ cum significatione quæ illis populis congenita est non congruit, Conferentiæ episcopali eiusdem regionis, vel maioris territorii, si ita magis conveniat, facultas datur, ut in locum coloris inepti alium colorem magis aptum substituant; hoc tamen non fiat inconsulta S. Rituum Congregatione.

112. In Missis votivis lectis IV classis non conventualibus, adhibere potest etiam color Officii diei, servato tamen colore violaceo et nigro unice pro Missis quibus per se competit.

113. Si Hora, quæ immediate præcedit vel sequitur Missam conventualem, quoad colorem discrepat cum ipsa, color, Missæ conveniens, etiam in hac Hora adhiberi licet, nisi agatur de colore violaceo vel nigro.

B) *De colore albo*

114. Colore albo utendum est in *Officio et Missa de Tempore:*

a) a festo Nativitatis Domini usque ad expletum tempus Epiphaniæ;

b) a Missa Vigiliæ paschalis usque ad Missam vigiliæ Pentecostes exclusive.

115. Adhibetur color albus in *Officio et Missa de festis:*

a) Domini, exceptis festis de mysteriis et instrumentis Passionis;

b) B. Mariæ Virg., etiam in benedictione et processione candelarum die 2 februarii;

c) Ss. Angelorum;

d) Omnium Sanctorum (1 novembris);

e) Sanctorum non Martyrum;

f) S. Ioannis Ap. et Ev. (27 decembris); Cathedræ S. Petri (22 februarii); Conversionis S. Pauli (25 ianuarii); Nativitatis S. Ioannis Baptistæ (24 iunii).

116. Colorem album requirunt *Missæ votivæ:*

a) quæ respondent festis, de quibus numero præcedenti;

b) de D. N. Iesu Christo, summo atque æterno Sacerdote;

c) de coronatione Summi Pontificis, et de anniversariis Summi Pontificis et Episcopi diœcesani;

d) in professione solemni Monachorum;

e) in die professionis religiosorum; in die professionis religiosarum;

f) ad vocationes ecclesiasticas petendas; ad vocationes ecclesiasticas servandas; ad vocationes religiosas petendas et fovendas;

g) « Pro Sponsis ».

117. Demum adhibetur color albus, feria V Hebdomadæ sanctæ, in Missa Chrismatis et in Missa in Cena Domini; necnon, a diacono, pro cantu præconii paschalis et, a celebrante, ad renovationem promissionum baptismatis in Vigilia paschali.

C) *De colore rubro*

118. Rubro colore utendum est in *Officio et Missa de Tempore* a Missa vigiliæ Pentecostes usque ad Nonam sabbati sequentis.

119. Item adhibetur color ruber in *Officio et Missa de festis :*

a) mysteriorum et instrumentorum Passionis Domini;

b) Sanctorum Apostolorum et Evangelistarum, in eorum die natalicio, excepto festo S. Ioannis (27 decembris);

c) Commemorationis S. Pauli Apostoli (30 iunii);

d) Commemorationis omnium Ss. Summorum Pontificum;

e) Sanctorum Martyrum, quorum colitur aut martyrium, aut inventio, aut translatio;

f) Sanctarum Reliquiarum.

120. Colorem rubrum requirunt *Missæ votivæ :*

a) de Passione Domini;

b) de Spiritu Sancto;

c) de Mysteriis et Sanctis, de quibus numero præcedenti;

d) pro eligendo Summo Pontifice.

121. Demum adhibetur color ruber, dominica II Passionis seu in palmis, ad benedictionem et processionem ramorum.

D) *De colore viridi*

122. Color viridis adhibetur *in Officio et Missa de Tempore :*

a) a die 14 ianuarii usque ad sabbatum ante Septuagesimam;

b) a feria II post dominicam I post Pentecosten, usque ad sabbatum ante Adventum.

Excipiuntur feriæ Quatuor Temporum mensis septembris et vigiliæ II et III classis, extra tempus paschale.

E) *De colore violaceo*

123. Color violaceus adhibetur *in Officio et Missa de Tempore :*

a) a dominica I Adventus usque ad vigiliam Nativitatis Domini inclusive;

b) a dominica in Septuagesima usque ad Vigiliam paschalem, exceptis: benedictione et processione ramorum in dominica II Passionis; Missa sive Chrismatis sive in Cena Domini feriæ V Hebdomadæ sanctæ; Actione liturgica feriæ VI in Passione et Morte Domini usque ad Communionem exclusive; necnon cantu præconii paschalis, pro diacono, et renovatione promissionum baptismatis, pro celebrante, in Vigilia paschali;

c) in feriis Quatuor Temporum mensis septembris;

d) in vigiliis II et III classis, extra tempus paschale.

124. *Missæ votivæ*, quæ colorem violaceum requirunt, sunt:

a) Pro Fidei propagatione;

b) Pro Ecclesiæ defensione;

c) Pro unitate Ecclesiæ;

d) Tempore belli;

e) Pro pace;

f) Pro vitanda mortalitate;

g) Pro remissione peccatorum;

h) Pro peregrinantibus et iter agentibus;

i) Pro infirmis;

l) Ad postulandam gratiam bene moriendi;

m) Pro quacumque necessitate.

125. Adhibetur color violaceus etiam:

a) ad processionem et Missam in Litaniis maioribus et minoribus;

b) ad benedictionem cinerum;

c) ad Communionem in Actione liturgica feriæ VI in Passione et Morte Domini;

d) in Missis de Commemoratione omnium Fidelium defunctorum, quæ celebrantur tempore expositionis Ssmi Sacramenti pro oratione Quadraginta Horarum.

126. Paramenta *coloris rosacei* adhiberi possunt, dominica III Adventus et dominica IV Quadragesimæ, sed in Officio et Missa diei dominici tantum.

F) *De colore nigro*

127. Nigro colore utendum est:

a) in Actione liturgica feriæ VI in Passione et Morte Domini, usque ad Communionem exclusive;

b) in Officiis ac Missis defunctorum, excepto casu de quo supra, n. 125 *d*.

Caput XX

DE USU ET QUALITATE PARAMENTORUM

128. In Missa, sacerdos celebrans semper utitur planeta seu casula.

129. Episcopus, et alii qui usu Pontificalium gaudent, si solemniter celebrant, planetam induunt super dalmaticam et tunicellam.

Item, planetam super dalmaticam et tunicellam induit Episcopus, etiam in Missa lecta:

a) in consecratione Episcopi;

b) in collatione sacrorum Ordinum;

c) in benedictione Abbatis;

d) in benedictione Abbatissæ;

e) in benedictione et consecratione Virginum;

f) in consecratione ecclesiæ et altaris.

Attamen Episcopus aliique de quibus supra, ex rationabili causa, a sumenda tunicella et dalmatica subter planetam abstinere possunt.

130. Pluviale adhibetur:

a) in Officio Laudum et Vesperarum, vel aliarum Horarum, quando solemniter dicuntur;

b) in benedictionibus quæ fiunt ad altare;
c) in processionibus;
d) in absolutione super cadaver aut super tumulum;
e) in Missa pontificali, a presbytero assistente;
f) ad « orationes solemnes » in Actione liturgica feriæ VI in Passione et Morte Domini;
g) in Vigilia paschali.

131. Cum celebrans utitur pluviali, numquam adhibet manipulum; et si pluviale haberi non potest, in benedictionibus quæ fiunt ad altare, sacerdos stat in alba cum stola, sine planeta et manipulo.

132. Dalmatica et tunicella utuntur diaconus, respective subdiaconus, quando sacerdoti ministrant:
a) in Missa;
b) in benedictionibus ad altare;
c) in processionibus.

Attamen cum sacerdos celebrans stat sine pluviali, etiam ministri stant sine dalmatica et tunicella.

Planeta plicata et stola latior amplius non adhibentur.

RUBRICAE GENERALES BREVIARII

Caput I

NORMAE GENERALES

133. Horæ canonicæ Breviarii monastici sunt: Matutinum, Laudes, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperæ et Completorium.

Ex his Matutinum, Laudes et Vesperæ dicuntur *Horæ maiores;* Prima, Tertia, Sexta, Nona et Completorium *Horæ minores* appellantur. Completorium vero a rubricis plerumque separatim consideratur.

134. Obligatio dicendi divinum Officium comprehendit omnes Horas canonicas cursus quotidiani.

135. Officium divinum absolvitur aut *in choro*, aut *in communi*, aut *a solo*.

Dicitur autem *in choro*, si absolvitur a communitate per leges ecclesiasticas choro obligata; *in communi* vero, si idem fit a communitate, quæ choro non est adstricta.

136. Normæ quæ sequuntur valent tam pro absolutione divini Officii *in choro* vel *in communi* (etsi fiat a duabus vel tribus personis tantum) quam pro absolutione *a solo*, nisi aliter expresse caveatur.

Caput II

DE TEMPORE DICENDI HORAS CANONICAS

137. Horæ canonicæ Officii divini ordinantur, ex earum constitutione, ad sanctificationem diversarum horarum diei naturalis. Præstat, proinde, sive ad diem revera sanctificandum sive ad ipsas Horas cum fructu spirituali recitandas, ut in earum absolutione, tempus servetur quod proxime accedat ad tempus verum uniuscuiusque Horæ canonicæ.

138. Attamen ad satisfaciendum obligationi divini Officii recitandi, sufficit ut omnes Horæ canonicæ intra spatium vigintiquatuor horarum diei dicantur.

139. *Matutinum*, ex iusta causa, horis postmeridianis diei præcedentis anticipare licet, non tamen ante horam quartamdecimam.

140. *Laudes*, cum sint precatio matutina, *in choro* et *in communi* primo mane dicuntur: quod convenienter servatur etiam in recitatione *a solo* facta.

141. *Vesperæ*, etiam tempore Quadragesimæ et Passionis,

in choro et *in communi*, horis postmeridianis dicuntur: quod convenienter servatur etiam in recitatione *a solo* facta.

142. *Completorium*, ab omnibus qui ad recitationem divini Officii obligantur, præsertim autem in familiis religiosis, valde opportune dicitur tamquam ultima precatio in fine diei, etiam si, ob iustam causam, Matutinum diei sequentis iam anticipatum fuerit.

Hoc in casu, Pater noster, alias dicendum post versum Adiutórium nostrum, omittitur et eius loco, *in choro* et *in communi*, fit examen conscientiæ per rationabile tempus protractum; deinde dicuntur Confíteor et reliqua, more solito; quod convenienter servatur etiam in recitatione *a solo* facta.

Caput III

DE CALENDARIO ADHIBENDO IN RECITATIONE DIVINI OFFICII

143. Officium divinum absolvendum est iuxta calendarium proprium vel, eo deficiente, iuxta calendarium generale, prout numeris sequentibus indicatur.

144. *Religiosi* utriusque sexus *choro adstricti* servant calendarium suæ domus n. 48*b*; aut, quando choro intersunt in alia domo sui Ordinis, calendarium illius domus in qua actu versantur.

145. In seminariis et collegiis clericorum diœcesanis, Religiosis commissis, pro absolutione divini Officii in communi, sive a clericis sive a Religiosis qui una cum clericis Officium in communi dicunt, adhibendum est calendarium loci seu diœcesanum, additis festis ecclesiæ seminarii vel collegii n. 42, data insuper facultate adiungendi festa Tituli necnon sancti Fundatoris Religiosorum quibus regimen seminarii commissum est.

146. In seminariis et collegiis clericorum interdiœcesanis, regionalibus, nationalibus et internationalibus, pro absolutione divini Officii in communi, adhibendum est calendarium Ecclesiæ universæ, additis festis Patroni principalis nationis, regionis seu provinciæ sive ecclesiasticæ sive civilis, diœcesis, oppidi seu civitatis, anniversario Dedicationis ecclesiæ cathedralis diœcesis et aliis festis actu feriatis, si quæ sint, necnon festis ecclesiæ seminarii vel collegii n. 42.

Si autem huiusmodi seminariorum regimen Religiosis commissum sit, calendarium Ecclesiæ universæ adhibendum est etiam a Religiosis qui una cum clericis Officium in communi absolvunt, data tamen facultate addendi festa tituli Ordinis seu Congregationis vel Congregationis monasticæ necnon sancti Fundatoris Religiosorum quibus regimen seminarii commissum est.

147. In collegiis et domibus interprovincialibus, nationalibus et internationalibus Religiosorum, pro absolutione divini Officii in choro vel in communi, adhibendum est calendarium proprium Ordinis seu Congregationis universæ, additis tantum festis propriæ ecclesiæ n. 42 necnon festis de quibus n. 49.

148. Quivis tamen clericus diœcesanus, aut quivis religiosus utriusque sexus, Officio divino quolibet titulo adstrictus, qui Officio participat *in choro* vel *in communi* iuxta aliud calendarium aut alium ritum quam suum, hoc modo suo muneri, quoad hanc partem Officii, satisfacit.

Item cum quis Vesperis votivis alicuius solemnitatis externæ participat, suo muneri, quoad hanc partem Officii, satisfacit, dummodo prædictæ Vesperæ integræ et servatis rubricis celebratæ fuerint.

Caput IV

DE ORDINANDO DIVINO OFFICIO

A) *De ordinando divino Officio in genere*

149. De extensione divini Officii pro singulis diebus liturgicis, supra dictum est, nn. scilicet 13, 27, 34, 37.

150. De qualitate divini Officii recitandi, iuxta dierum liturgicorum diversitatem, infra nn. 155-158 dicetur.

151. Ratio dicendi singulas Horas habetur in Psalterio et Ordinario divini Officii.

152. *Matutinum cum tribus Nocturnis* habent:

a) festa I et II classis;
b) dominicæ;
c) feriæ Tridui sacri;
d) dies octavus Nativitatis Domini;
e) Commemoratio omnium Fidelium defunctorum;
f) Commemoratio omnium Fidelium defunctorum Ordinis nostri.

153. *Matutinum cum duobus Nocturnis et tribus lectionibus vel unica lectione* habent:

a) omnes feriæ, exceptis feriis Tridui sacri;
b) omnes vigiliæ, præter vigiliam Nativitatis quando in dominica incidit;
c) festa III classis;
d) dies infra octavas;
e) Officium sanctæ Mariæ in sabbato.

154. Festa quæ non habent I Vesperas et, ob quamlibet causam, iuxta rubricas eas acquirunt, omnia sumunt e II Vesperis, iis tantum exceptis, quæ forte pro I Vesperis propria ponuntur.

B) *De Officio dominicali*

155. *Officium dominicale* competit diebus dominicis, in quibus non occurrat festum quod ipsi dominicæ præferatur.

C) *De Officio festivo*

156. *Officium festivum* competit festis I et II classis.

Notandum est festa II classis non gaudere I Vesperis, nisi in festis Domini quæ occurrunt in dominica II classis.

D) *De Officio ordinario*

157. *Officium ordinarium* competit festis III classis

necnon Officio sanctæ Mariæ in sabbato.

E) *De Officio feriali*

158. *Officium feriale* competit omnibus feriis et vigiliis, exceptis:

a) Triduo sacro;

b) vigilia Nativitatis Domini.

Officia sub B), C), D), E) recensita ordinantur ut infra indicatur.

F) *De singulis Horis earumque partibus*

159. Ad Matutinum.

a) Ad Matutinum hæc per ordinem regulariter dicuntur, secundum diversitatem Officii, nisi aliter in quibusdam diebus annotetur:

Dicitur ter Dómine, lábia mea etc., pollice signando sibi os signo Crucis. Sequitur psalmus Dómine, quid multiplicáti etc.; postea dicitur invitatorium conveniens Officio de tempore vel de Sancto, quod dicitur cum psalmo Veníte, exsultémus, eo modo quo in dominica ad Matutinum describitur. Dicto psalmo et repetito invitatorio, dicitur hymnus, qui Officio de tempore vel de Sancto convenit;

b) Postea in Officio duodecim lectionum dicuntur duodecim psalmi et tria cantica cum suis antiphonis et versibus quæ tempore vel festo conveniunt, cum duodecim lectionibus ac totidem responsoriis per tres Nocturnos distinctos, hoc modo:

c) In I Nocturno dicuntur sex psalmi, cum sex antiphonis, ad singulos psalmos una antiphona: sed in dominicis per annum extra Tempus paschale, cum tribus antiphonis ut in Psalterio; Tempore vero paschali, id est, a dominica in albis usque ad Pentecosten, præterquam in Officio Ascensionis, sex psalmi I et II Nocturni dicuntur sub una antiphona et in fine psalmorum post ultimam antiphonam I et II Nocturni et post antiphonam III Nocturni dicitur versus; postea Pater noster, Et ne nos; absolutio Exáudi, benedictio Benedictióne perpétua, et aliæ ad singulas lectiones. Deinde leguntur quatuor lectiones de Scriptura, vel de Proprio temporis vel de Communi Sanctorum (nisi aliæ assignentur) et ad singulas lectiones dicitur unum responsorium, conveniens lectioni: si de tempore, ut in Proprio temporis: si de Sancto, ut in Proprio Sanctorum; alioquin ut in Communi Sanctorum, ut in rubrica de responsoriis dicetur;

d) In fine ultimi responsorii cuiusque Nocturni dicitur Glória Patri cum repetitione partis responsorii, eo modo quo notatur in IV responsorio dominicæ I Adventus, nisi aliter in propriis locis signetur;

e) In II Nocturno dicuntur alii sex psalmi, antiphonæ, versus, Pater noster, absolutio Ipsíus piétas, et ei consequentes benedictiones, ut in Psalterio. Quatuor lectiones de aliquo Sermone aut de vita illius Sancti, de quo fit Officium, et ad quamlibet lectionem unum responsorium;

f) In III Nocturno sub una antiphona dicuntur tria cantica, quæ habentur suis quæque locis propria vel communia; post antiphonam versus, Pater noster, absolutio A vínculis, et benedictiones consequentes ad singulas lectiones, quæ erunt de homilia Evangelii, de tempore vel de festo, secundum qualitatem Officii, ut in Psalterio ponuntur. Ad singulas lectiones dicitur unum responsorium: post ultimum responsorium, dicitur hymnus Te Deum. Deinde dicto versu Dóminus vobíscum (si Officium in choro aut in communi celebratur, et ille qui præest saltem in ordine diaconatus sit constitutus), sequitur Evangelium Officio conveniens. In fine respondetur Amen. Hymnus Te decet laus etc. Oratio conveniens, cum sua conclusione, ut in Officio diei. Et sic finiuntur Vigiliæ, sive Nocturni duodecim lectionum, quando immediate sequuntur Laudes, alias enim Vigiliæ seu Nocturni terminantur sicut Tertia, Sexta, Nona et Vesperæ;

g) In festo trium lectionum et in Officio feriali ad Matutinum Dómine, lábia mea apéries, etc., invitatorium et hymnus in festis de festo, ut in Proprio vel Communi Sanctorum; infra octavas ut in die; in feriali Officio de feria (si non sint in Proprio de Tempore) dicuntur ut in Psalterio. Deinde duo Nocturni feriæ, ut in Psalterio, id est: In I Nocturno sex psalmi cum suis antiphonis, et Tempore paschali cum una antiphona Allelúia. In II Nocturno itidem sex psalmi cum una antiphona Allelúia; tempore vero Septuagesimæ cum tribus antiphonis, ut in Psalterio. Sed infra octavas singuli Nocturni cum singulis antiphonis dicuntur, ut in Proprio de Tempore dictum est;

h) Post psalmos et antiphonas I Nocturni dicitur versus, in festis et feriis ut in Psalterio, infra octavas ut in Proprio vel in Communi Sanctorum secundum ferias ex Nocturno Proprii vel Communis, unde sumuntur responsoria, ut dicetur infra in rubricis de versibus et responsoriis. Post versum dicitur Pater noster, absolutio et benedictiones, ut habetur infra in rubricis de absolutionibus et benedictionibus. Tres lectiones tempore hiemali (si non adsit homilia), singulæ in Officio feriali dicuntur de Scriptura, quæ eo die occurrit in Proprio de Tempore; si adsit homilia, singulæ tres de homilia. In festis (dicto tempore hiemali) I et II lectio de eadem Scriptura cum responsoriis de feria, III de Sancto cum suo responsorio: in æstate vero unica lectio de Sancto cum responsorio suo. Infra octavas omnes tres lec-

tiones, ut in Proprio de Tempore dicitur;

i) Responsoria tria in Officio feriali, et I ac II in Officio de Sanctis sumuntur ex dominicis, quando propria per ferias non distribuuntur, tertium vero responsorium vel unicum in Officio de Sanctis ex Proprio vel Communi Sanctorum, ut dicetur in rubrica de responsoriis. In fine ultimi vel unici responsorii dicitur Glória Patri cum repetitione partis responsorii, (excepto tempore Passionis in Officio feriali);

l) In feriali Officio a Paschate usque ad kalendas novembris, dicitur una tantum lectio brevis, cum suo responsorio, et Glória Patri, ut per singulas ferias in Psalterio, et pro tempore paschali in Proprio de Tempore assignatur: nisi infra octavas, vel in Vigiliis aut in feriis quatuor Temporum septembris homilia aliqua ponenda sit. Tunc enim tres lectiones homiliæ dicuntur cum tribus responsoriis de Officio dominicæ, nisi propria assignantur;

m) In II Nocturno dicuntur alii sex psalmi per annum cum una antiphona Allelúia; in Septuagesima vero cum antiphonis in Psalterio positis, infra octavas ut supra in rubrica de octavis dicitur. Deinde dicitur capitulum et versus. In festo trium lectionum et in Officio feriali, ut in Psalterio feria II ponuntur: infra octavas ex Officio diei, ordine supra dicto; postea oratio conveniens: deinde, si Laudes non sequuntur, Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi), Benedicámus Dómino, Fidélium ánimæ. Et sic terminantur Nocturni in Officio feriali tam trium quam unius lectionis.

160. Ad Laudes.

a) Hebdomadarius absolute dicit: Deus, in adiutórium etc. Sequitur psalmus Deus misereátur nostri. Ac deinde psalmi et cantica dicuntur tam in dominicis, quam in feriis, et in omnibus festis, ut ponitur infra in rubrica de psalmis;

b) Antiphonæ in dominicis, quando propriæ non assignantur, dicuntur ut in Psalterio; in festis duodecim lectionum, si non adsint propriæ, dicuntur de Communi; infra octavas, ut in festo; in festis III classis, in officio B. Mariæ V. in sabbato, et in feriis, si non adsint propriæ, de Psalterio;

c) Post psalmos dicitur capitulum, responsorium breve, hymnus, versus, antiphona ad canticum Benedíctus cum eodem cantico, Kýrie, eléison, etc. Pater noster, quod ad Laudes et Vesperas clara voce dicitur, in aliis vero Horis secreto, usque ad ℣. Et ne nos etc., ut ab omnibus respondeatur Sed líbera, et oratio: omnia pro qualitate Officii de tempore vel de festo;

d) Ante orationem dicitur Dóminus vobíscum, (vel Dómine, exáudi), et Orémus; post ultimam orationem repetitur Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi); deinde Benedicámus Dómino, versus Fidélium ánimæ, et si discedendum est a choro: Divínum auxílium.

161. Ad Primam.

a) Dicitur: Deus, in adiutórium etc.; hymnus Iam lucis orto sídere, deinde antiphona.

Sumuntur autem in festis I et II classis, necnon in festis III classis quæ proprias antiphonas habent, ad omnes Horas antiphonæ ex Laudibus per ordinem, quarta prætermissa, ut dicetur in rubrica de antiphonis. In festis III classis autem, quæ ad Laudes antiphonas proprias non habent, sumuntur ad Horas minores antiphonæ de Communi ad Laudes, quarta prætermissa.

b) Psalmi dicuntur semper iidem ut in Psalterio per hebdomadam.

c) Post antiphonam repetitam dicitur capitulum Regi sæculórum, deinde versus, Kýrie, eléison, Pater noster, etc. Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi). Oratio Dómine, Deus omnípotens, postea Dóminus vobíscum vel Dómine, exáudi), Benedicámus Dómino, Fidélium ánimæ, et si discedendum est a choro: Divínum auxílium.

162. Officium Capituli quod dicitur, relinquitur ad libitum Ritualis cuiuscumque Congregationis vel Monasterii, ita tamen ut lectiones Martyrologii et S. Regulæ necnon commemoratio Defunctorum in communi fiant. Licet illud vero a Prima separare et in recitatione a solo facta omittere (cfr. pp. xciii-xcvi).

163. Ad Tertiam, Sextam et Nonam.

a) Dicitur Deus, in adiutórium, hymnus et psalmi, ut in Psalterio; antiphonæ secundum Officii qualitatem, ordine quo supra. Post psalmos et antiphonam dicitur capitulum et versus pro qualitate Officii: quæ in dominicis et feriis, quando non habentur propria in Proprio de Tempore, dicuntur ut in Psalterio; in festis, si in Proprio Sanctorum non sint propria, sumuntur de Communi. Post versum dicitur Kýrie, eléison, Pater noster secreto, Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi) et oratio, quæ habetur in Proprio de Tempore: si autem fit de Sancto, ut in Proprio Sanctorum: alioquin ut in Communi;

b) Post orationem repetitur Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi) et dicitur Benedicámus Dómino, Fidélium ánimæ et, quando discedendum est a choro, Divínum auxílium.

164. Ad Vesperas.

a) Post Deus, in adiutórium dicuntur in festis I et II classis et infra octavas quatuor psalmi cum quatuor antiphonis, ut in Proprio, aut Communi Sanctorum signantur. In festis autem III classis, quando ad Vesperas antiphonæ propriæ in Proprio Sanc-

torum non habentur, in dominicis et feriis semper dicuntur ut in Psalterio (ubi etiam tempore paschali psalmi dicuntur sub una antiphona Allelúia), nisi aliæ propriæ antiphonæ vel psalmi (ut in dominicis Adventus, feriis Adventus a die 17 ad 23 decembris, et Triduo sacro) assignentur;

b) Post psalmos et antiphonas dicitur capitulum, responsorium breve pro qualitate Officii, hymnus, versus, antiphona ad Magníficat, cum eodem cantico; Kýrie, eléison, Pater noster clara voce; Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi) et oratio, omnia de Tempore vel de Sancto, pro qualitate Officii;

c) Terminantur autem Vesperæ ut in aliis Horis.

165. Ad Completorium.

Absolute lector incipit: Iube, domne. Post benedictionem fit lectio ex aliquo auctore sacro; aut si omittitur, lector dicit lectionem brevem ut in Psalterio. Postea hebdomadarius dicit ℣. Adiutórium nostrum, et sequitur Pater noster totum secreto vel examen conscientiæ, deinde Confíteor, Misereátur, Indulgéntiam, Convérte, Deus, in adiutórium, psalmi, hymnus, capitulum, versus, Kýrie, eléison et Pater noster; Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi), oratio; iterum Dóminus vobíscum (vel Dómine, exáudi), Benedicámus Dómino; Benedícat et custódiat nos.

b) Postea dicitur una ex antiphonis beatæ Mariæ, cum versículo et oratione ut ibidem.

c) Dicta hac antiphona post Completorium semper additur versus Divínum auxílium.

G) *De quibusdam peculiaritatibus in ordinando divino Officio*

166. *In dominicis Paschatis et Pentecostes* et diebus infra earum octavas, omnia fiunt ut in Breviario indicantur.

167. *In Triduo Sacro, in vigilia Nativitatis Domini et in Officiis defunctorum* Officium ordinatur iuxta speciales rubricas quæ, suis locis, in Breviario inveniuntur.

168. *Dominica et diebus infra octavam Nativitatis Domini* Officium ordinatur, sicut suo loco notatur.

169. In festis III classis, tam universalibus quam particularibus, quæ ad certas Horas habent aut antiphonas proprias et psalmos de Communi, aut antiphonas proprias et psalmos specialiter assignatos, serventur rubricæ particulares quæ, in Breviario, suis locis occurrunt.

Caput V

DE DIVERSIS OFFICII PARTIBUS

A) *De initio et fine Horarum*

170. Horæ canonicæ sive *in choro*, sive *in communi*, sive *a solo*, inchoantur absolute hoc modo:

a) *Matutinum* a versu Dómine, lábia mea apéries ter repetito;

b) *Laudes, Horæ minores et Vesperæ*, a versu Deus, in adiutórium meum inténde;

c) *Completorium* a versu Iube, domne (Dómine), benedícere.

171. Item Horæ canonicæ sive *in choro*, sive *in communi*, sive *a solo*, absolvuntur hoc modo:

a) *Matutinum* (si a Laudibus separetur), *Laudes, Prima, Tertia, Sexta, Nona et Vesperæ:* versu Fidélium ánimæ.

Si tamen immediate sequitur Officium Capituli, vel commemoratio defunctorum, prædictus versus Fidélium omittitur.

b) *Completorium:* benedictione Benedícat et custódiat.

Versus Divínum auxílium dicitur post quamlibet Horam, si statim a *choro* discedendum est.

172. In Officio Tridui sacri et defunctorum, Horæ inchoantur et absolvuntur ut in Breviario notatur.

B) *De conclusione Officii*

173. Cursus quotidianus divini Officii concluditur, post Completorium, antiphona B. Mariæ V. cum suo versu ac oratione, et cum versu Divínum auxílium, exceptis Officiis Tridui sacri et defunctorum.

C) *De invitatorio*

174. Invitatorium cum psalmo 94, Veníte, exsultémus, dicitur, modo in Psalterio descripto, in initio Matutini cuiusque Officii, exceptis Officiis Tridui sacri.

175. In fine invitatorii, tempore paschali, additur Allelúia, nisi iam habeatur.

176. Ratio sumendi invitatorium, iuxta diversitatem dierum liturgicorum, habetur supra, ubi agitur de ordinando Officio Matutini n. 159.

D) *De hymnis*

177. Hymni dicuntur in qualibet Hora, loco in Psalterio indicato. Omittuntur vero in Triduo sacro et in Officio defunctorum.

178. Ad Horas minores et ad Completorium semper dicuntur hymni in Psalterio pro iisdem Horis assignati, præterquam in festo Pentecostes et infra octavam, ad Tertiam.

179. Hymni proprii, certis Horis assignati, nunquam ad aliam Horam transferuntur.

180. Quilibet hymnus semper dicitur sub conclusione quæ ipsi in Breviario assignatur, exclusa quavis conclusionis mutatione ratione festi vel Temporis.

181. Officium commemoratum nunquam doxologiam propriam inducit in fine hymnorum Officii diei.

E) *De antiphonis*

182. Antiphonæ dicuntur ad omnes Horas ante et post psalmos et cantica, una vel plures iuxta diversitatem Officii et Horarum, ut suis locis indicatur. Omittuntur vero

semper ad Completorium, ad Horas minores, in Triduo sacro, et in Officio defunctorum diebus 2 et 14 novembris.

183. Antiphonæ dicuntur semper integræ ante et post psalmos et cantica, ad omnes Horas, tam maiores quam minores.

Linea obliqua, quæ post prima antiphonæ verba ponitur, indicat eousque intonationem esse producendam.

184. Antiphonæ propriæ certis Horis assignatæ, si dici nequeunt, non transferuntur, sed omittuntur.

185. Antiphona ad Magníficat in I Vesperis dominicæ primæ mensis augusti, septembris, octobris et novembris ea est, quæ in Breviario ante dominicam primam cuiusque mensis invenitur, et respondet libro sacræ Scripturæ in dominica legendo.

186. Ad Vesperas feriæ VI, tempore paschali, pro antiphona ad Magníficat resumitur antiphona ad Magníficat e II Vesperis dominicæ præcedentis.

187. In fine antiphonarum, tempore paschali, additur Allelúia, nisi iam habeatur. A Septuagesima autem usque ad Sabbatum sanctum, Allelúia, si forte in antiphonis occurrat, omittitur.

F) *De psalmis et canticis*

188. Psalmi, ad singulas Horas, sumuntur secundum normas de ordinando Officio iuxta diversitatem dierum liturgicorum nn. 159-169.

189. In omni Officio duodecim lectionum in III Nocturno dicuntur tria cantica, quæ tam in Officio de Tempore quam de Sanctis suis locis habentur.

190. In monasteriis ubi ad Laudes recitantur cantica festiva, cantica ferialia dicuntur tantummodo in feriis temporis Adventus, Septuagesimæ, Quadragesimæ et Passionis, Quatuor Temporum septembris, et in vigiliis II et III classis extra tempus paschale.

191. Quando psalmus vel canticum incipit per eadem verba quibus constat antiphona, hæc verba omittuntur, et psalmus vel canticum inchoatur ab eo verbo ante quod desinit antiphona, dummodo post antiphonam non sit addendum Allelúia.

192. Psalmus, qui in Hora cui specialiter assignatur dici nequit, non transfertur, sed omittitur.

193. Cantica Benedíctus, Magníficat et Nunc dimíttis dicuntur ut in Psalterio et suo loco indicatur.

194. In fine psalmorum et canticorum, excepto cantico Benedícite, dicitur Glória Patri, quod omittitur per Triduum sacrum.

In Officio defunctorum tamen, loco versus Glória Patri, dicitur versus Réquiem ætérnam, ut suo loco notatur.

195. Asteriscus in versibus psalmorum et canticorum denotat pausam cantus vel recitationis *in choro* et *in communi* servandam.

G) *De symbolo athanasiano*

196. Symbolum athanasianum dicitur solummodo in festo Ssmæ Trinitatis, ad Primam, expletis psalmis, ante antiphonæ repetitionem.

H) *De versibus*

197. Versus dicuntur ad Matutinum cum tribus Nocturnis, post repetitam antiphonam ultimi psalmi cuiusque Nocturni; ad Matutinum cum duobus Nocturnis, post repetitam antiphonam ultimi psalmi I Nocturni, et post capitulum II Nocturni. Ad Laudes vero et ad Vesperas versus dicitur post hymnum; ad Horas minores et ad Completorium post capitulum.

198. In Triduo sacro, versus dicitur in singulis Nocturnis et Laudibus tantum; in Officio defunctorum ad singulos Nocturnos, Laudes et Vesperas, ut suis locis notatur.

199. Tempore paschali versibus additur Allelúia, nisi iam habeatur. Excipiuntur versus qui in Psalterio sine Allelúia ponuntur.

200. Ratio sumendi versus, iuxta diversitatem Officiorum et Horarum, habetur supra, ubi agitur de ordinando divino Officio nn. 159-165.

I) *De absolutionibus et benedictionibus ante lectiones*

201. Absolutio et benedictiones dicuntur, ad Matutinum, ante lectiones cuiusque Nocturni, prout in Psalterio indicatur. Omittuntur in Officiis Tridui sacri et defunctorum.

202. Versus Iube, domne, benedícere dicitur ante quamlibet benedictionem.

Extra chorum quando ab uno tantum recitatur Officium, ante singulas lectiones Matutini, lectionem Completorii, et lectionem brevem « Officii Capituli », dicitur: Iube, Dómine, benedícere.

In choro monialium dicitur, ut supra, Iube, domne, benedícere.

203. In Matutino Officii S. Mariæ in sabbato ponuntur absolutio et benedictiones propriæ; item exstant benedictiones propriæ in III Nocturno Matutini Nativitatis Domini.

204. Benedictiones propriæ invariabiles habentur ante lectionem ad Completorium et ad « Officium Capituli ».

L) *De lectionibus ad Matutinum*

I - De lectionibus in genere

205. Lectiones in fine cuiusque Nocturni (vel etiam in Officiis cum duobus Nocturnis, capitulum in fine II Nocturni) dicuntur ut in Breviario indicatur.

206. Nomine « Scripturæ occurrentis » designantur lectiones sacræ Scripturæ primo Nocturno assignatæ et certo ordine per singulos dies in Proprio de Tempore dispositæ.

207. Lectiones de Scriptura occurrenti, si die assignato

dici nequeunt, omittuntur, etsi agatur de initiis librorum.

208. Officia commemorata non habent lectionem in Officio diei.

209. Lectiones de Scriptura leguntur cum titulo libri sacri e quo sumuntur, nisi aliter expresse notetur; item lectiones de sermone vel tractatu vel documento pontificio, cum titulo et nomine auctoris; similiter præponitur nomen auctoris lectionibus de homilia in Evangelium diei.

210. In fine cuiusque lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nobis, cui respondetur Deo grátias: quæ conclusio omittitur in Officiis Tridui sacri et defunctorum.

II - De lectionibus Officii trium Nocturnorum

211. Lectiones *primi Nocturni* sunt de Scriptura, et quidem:

a) in Officio dominicali, de Scriptura occurrenti;

b) in Officio festivo, aut propriæ aut specialiter assignatæ aut de Communi;

c) in Officiis Tridui sacri, propriæ.

212. Lectiones *secundi Nocturni* sunt:

a) in Officio dominicali, de sermone diei assignato;

b) in Officio festivo, de vita Sancti, aut de sermone vel tractatu diei assignato, ut in Proprio vel in Communi.

Si aliquæ desunt lectiones propriæ aut assignatæ, numerus completur lectionibus de Communi.

c) in Officiis Tridui sacri, de sermone diei assignato.

213. Lectiones *tertii Nocturni* sunt:

a) in Officio dominicali et festivo, de homilia in Evangelium diei;

b) in Officiis Tridui sacri, de Epistolis B. Pauli Apostoli, ut in Proprio.

III - De lectionibus Officii duorum Nocturnorum

214. *In Officio festivo III classis*, ordo lectionum hic est:

1) Post dominicam primam novembris ad initium Quadragesimæ:

a) Lectio prima et secunda dicuntur de Scriptura; et quidem ordinarie de Scriptura occurrenti, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur.

Prima autem lectio Sacræ Scripturæ ea est, quæ in Breviario ut prima notatur; altera vero efficitur ex secunda et tertia in unam coniunctis, omisso responsorio intermedio;

b) Lectio tertia dicitur de festo, scilicet propria, quæ antea communiter vocabatur « contracta »; qua deficiente, dicuntur lectiones propriæ (olim secundi Nocturni) simul coniunctæ. Si vero festum careat lectionibus propriis, pro tertia lectione sumitur quinta de Communi.

2) Aestatis tempore, id est: a feria secunda post dominicam in albis, *lectio unica* de festo ut supra *b*).

215. *In Officio feriali*, ordo trium lectionum hic est:

a) si agitur de Officio *vigiliæ* vel *feriæ cum homilia*, tres lectiones dicuntur de homilia in Evangelium diei;

b) si agitur de Officio *feriæ sine homilia*: post dominicam primam novembris ad initium Quadragesimæ, leguntur tres lectiones de Scriptura occurrenti, prout in Breviario exhibentur; aestatis tempore autem, id est: a feria secunda post dominicam in albis, unica lectio brevis ut in Psalterio.

IV - De quibusdam peculiaritibus circa lectiones

216. Lectiones Officii defunctorum modo proprio ordinantur, ut suis locis notatur.

217. Per octavas Nativitatis, Paschatis et Pentecostes dicuntur tres lectiones de homilia in Evangelium diei.

218. Superveniente dominica in Septuagesima, lectiones dominicis et feriis post Epiphaniam assignatæ, quæ locum habere non possunt, eo anno penitus omittuntur. Idem valet de lectionibus dominicarum post Pentecosten, et de lectionibus feriarum, easdem dominicas sequentium, quæ impediuntur superveniente prima dominica mensis augusti; necnon de lectionibus mensium augusti, septembris, octobris et novembris quæ impediuntur superveniente prima dominica mensis sequentis, vel prima dominica Adventus.

M) *De responsoriis post lectiones Matutini*

I - De responsoriis in genere

219. Post quamlibet lectionem dicitur responsorium.

220. Responsoria adeo cum lectionibus connectuntur, ut eadem ratione ac lectiones sumenda sint, nisi aliter expresse caveatur.

221. Responsoria quæ suo die dici nequeunt, non transferuntur, sed omittuntur.

222. Tempore paschali, in fine cuiuslibet responsorii, ante versum, additur Allelúia, nisi iam habeatur; minime vero additur Allelúia post versum.

223. In fine ultimi responsorii cuiusque Nocturni, post repetitam ultimam partem responsorii, dicitur Glória Patri, et deinde iterum resumitur eadem ultima pars responsorii, nisi suo loco aliter notetur.

Attamen, in Officio temporis Passionis, in ultimo responsorio cuiusque Nocturni omittitur Glória Patri, et eius loco resumitur integrum responsorium ab initio usque ad versum exclusive.

In Officio defunctorum autem, loco Glória Patri, in ultimo responsorio cuiusque Nocturni, dicitur Réquiem ætérnam.

224. Peculiaritates in dicendis responsoriis forte occurrentes, suis locis indicantur.

II - De responsoriis in Officiis trium Nocturnorum

225. Responsoria *trium Noc-*

turnorum hac ratione ordinantur:

a) *in Officio dominicali*, dicuntur ut indicatur in Breviario;

b) *in Officio festivo I et II cl.*, dicuntur propria aut de Communi;

c) *in Officiis Tridui sacri*, dicuntur propria.

III - De responsoriis in Officiis duorum Nocturnorum

226. *In Officio festivo III classis cum tribus lectionibus*, si lectiones sint de Scriptura occurrenti, responsoria hoc modo ordinantur:

a) primum, est responsorium quod ponitur post primam lectionem;

b) secundum, est responsorium quod post tertiam lectionem invenitur;

c) tertium, est responsorium de Sancto, scilicet primum proprium, alioquin primum de Communi (nisi aliud indicatur, ut ℟. Hæc est vera fratérnitas in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, aut ℟. In médio in Officio Doctorum).

Si lectiones sint de Scriptura propriæ vel specialiter assignatæ dicuntur responsoria propria, scilicet primum, secundum et tertium de Proprio; quibus deficientibus dicuntur de Communi primum, secundum et tertium.

Si autem adsunt tantum responsoria propria de Sancto at non lectiones de Scriptura propriæ vel specialiter assignatæ, etiam illa responsoria propria (primum, secundum et tertium) dicuntur, sed cum lectionibus de Scriptura occurrenti.

227. *In Officio festivo III classis cum unica lectione* responsorium dicitur de Sancto, primum de Proprio aut primum de Communi, nisi aliud indicatur, ut supra n. 226*c*.

228. *In Officio feriali cum tribus lectionibus*, sive fiat de feria, sive de vigilia, dicuntur responsoria de feria currenti, prout habentur in Proprio de Tempore.

In Officio feriali cum unica lectione, dicitur responsorium breve, ut suo loco indicatur.

N) *De hymno* Te Deum *et* Te decet laus

229. Hymnus Te Deum dicitur ad Matutinum, in omnibus Officiis duodecim lectionum, post ultimum responsorium, mox sequitur Evangelium, cui respondentibus omnibus Amen, dicitur hymnus Te decet laus, etc.

O) *De capitulis*

230. Capitulum dicitur ad Matutinum in Officiis cum duobus Nocturnis post psalmos et antiphonas secundi Nocturni: quod si in fine secundi Nocturni capitulum non indicatur, sumitur capitulum Sextæ cum suo versu. Ad ceteras Horas, dicitur expletis psalmis cum suis antiphonis; ad Completorium autem post hymnum. Omittitur in Triduo sacro et in Officio defunctorum.

231. Ad Primam semper dicitur capitulum Regi sæculórum; et ad Completorium Tu autem in nobis. Ad alias Horas sumitur ex Ordinario vel Psalterio, e Proprio vel Communi, iuxta Officiorum diversitatem nn. 159-164.

P) *De responsoriis brevibus*

232. Responsoria brevia dicuntur ad Matutinum Officii ferialis tempore paschali et in æstate post lectionem brevem; ad Laudes et Vesperas post capitulum; omittuntur vero in Triduo sacro et in Officio defunctorum.

233. Responsoria brevia sumuntur ex eodem loco ac lectio ferialis vel capitula.

234. Quomodo responsoria brevia dicenda sint, sive extra tempus paschale, sive tempore paschali, sive in Officio feriali temporis Passionis, in Psalterio vel loco proprio indicatur.

Q) *De orationibus*

235. Oratio dicitur in fine cuiuslibet Horæ, loco in Psalterio indicato.

236. Orationi præmittitur, in recitatione *in choro* vel *in communi*, Dóminus vobíscum, cui respondetur Et cum spíritu tuo. In recitatione *a solo* facta, et ab iis qui in ordine diaconatus non sunt constituti, dicitur, nisi iam præcedat, Dómine, exáudi oratiónem meam, et respondetur Et clamor meus ad te véniat. Deinde dicitur Orémus, et subiungitur oratio.

Et sic in recitatione *a solo*, loco Dóminus vobíscum, semper dicitur Dómine, exáudi oratiónem meam, ut supra.

237. Ad Primam et ad Completorium oratio nunquam mutatur, nisi in Officio Commemorationis omnium Fidelium defunctorum, in Officio Commemorationis omnium Fidelium defunctorum Ordinis nostri et, in Triduo sacro, ad Primam. Ad alias Horas, sumitur oratio quæ ponitur ad Laudes; in feriis Quadragesimæ et Passionis tamen, ad Vesperas, exstat oratio propria.

238. Oratio Officii diei semper dicitur sub una conclusione, salvo præscripto n. 104 *a*. Orationes vero, quæ ad commemorationes pertinent, concluduntur in ultima tantum; attamen Orémus dicitur ante quamlibet orationem.

R) *De commemorationibus*

239. Commemorationes fiunt iuxta normas in rubricis generalibus, nn. 100-108, datas.

240. Commemorationes ponuntur post orationem Officii diei; et fiunt per antiphonam quæ ponitur respective ad Benedíctus vel ad Magníficat in Officio commemorato, per versum qui eam præcedit et per orationem, salvo præscripto n. 104 *c*.

241. Ad faciendam commemorationem Officii dominicæ, feriæ et vigiliæ Ascensionis, antiphona et versus sumuntur e Proprio de Tempore, Psalterio vel Ordinario, oratio autem e Proprio de Tempore; ad faciendam commemorationem vero octavæ Nativitatis

vel Officii Sanctorum, antiphona, versus et oratio sumuntur e Proprio vel Communi; ad faciendam demum commemorationem vigiliæ II et III classis, antiphona et versus sumuntur e Psalterio, oratio autem e Proprio.

242. In faciendis commemorationibus, hæc animadvertantur:

a) in eadem Hora nunquam bis repetatur eadem antiphona;

b) in eadem commemoratione antiphona et versus nunquam constent iisdem verbis.

243. Si in Laudibus una tantum facienda est commemoratio, et antiphona ac versus sumenda sunt ex eodem Communi unde sumpta sunt in Officio diei, pro commemoratione sumuntur antiphona ac versus e I Vesperis.

244. Si in Laudibus duæ faciendæ sunt commemorationes, et antiphona ac versus sumenda sunt ex eodem Communi:

a) pro prima commemoratione, sumuntur antiphona et versus e Laudibus;

b) pro altera, antiphona et versus e I Vesperis.

245. Si in Laudibus duæ faciendæ sunt commemorationes, et antiphona ac versus sumenda sunt ex eodem Communi unde sumpta sunt in Officio diei:

a) pro prima commemoratione, sumuntur antiphona et versus e I Vesperis;

b) pro altera, antiphona et versus e II Vesperis.

246. Ad ea quæ nn. 242-245 habentur, animadvertatur:

a) si antiphona eadem sit in I et II Vesperis, pro altera commemoratione sumitur antiphona e Laudibus, vel demum antiphona tertii Nocturni;

b) textus antiphonæ adhiberi potest, in eadem Hora, tamquam versus pro altera commemoratione, sumenda ex eodem Communi;

c) antiphona Euge, serve bone, quæ ponitur ad Laudes de Communi Confessoris Pontificis, censetur identica cum simili antiphona, quæ habetur ad Laudes de Communi Confessoris non Pontificis.

247. Item, si eadem sit oratio festi de quo fit Officium et eius de quo fit commemoratio, oratio pro commemoratione mutatur in alteram de eodem vel simili Communi.

248. Antiphonæ et versus propria, si in una Hora pro commemoratione adhiberi nequeunt, non transferuntur, sed omittuntur.

Caput VI

DE RATIONE SIGNO CRUCIS SE MUNIENDI, STANDI, GENUFLECTENDI ET SEDENDI IN RECITATIONE DIVINI OFFICII

249. Normas infra expositas sequi licet. Attamen retineri possunt usus particulares ritus monastici, legitime probati.

250. Quæ hic dicuntur de signo crucis et de corporis situ in recitatione divini Officii, valent pro recitatione *in choro* vel *in communi*; convenit vero ut hi qui *a solo* divinum Officium recitant, iis quæ de signo crucis dicuntur se conforment.

251. Normæ peculiares quæ ad hebdomadarium et cantores spectant, in cæremoniarum libris inveniuntur; proinde hic ea tantum indicantur quæ « chorales » in genere respiciunt.

252. Omnes signant se signo crucis a fronte ad pectus et ab humero sinistro ad dexterum:

a) in principio Horarum, cum dicitur Deus, in adiutórium;

b) ad versum Adiutórium nostrum;

c) ad absolutionem Indulgéntiam post Confíteor in Completorio;

d) in principio canticorum Benedíctus, Magníficat et Nunc dimíttis;

e) ad benedictionem in fine Completorii.

253. Signo crucis os sibi signant in principio Matutini, ad verba Dómine, lábia mea apéries.

254. Signo crucis pectus sibi signant ad verba Convérte nos in Completorio.

255. Omnes stant:

a) in principio cuiusque Horæ, donec primus versus primi psalmi inchoatus sit;

b) dum dicuntur hymni, et cantica evangelica;

c) *ad Matutinum* etiam ad invitatorium cum suo psalmo et ab expleta ultima antiphona cuiusque Nocturni usque ad primam benedictionem ante lectiones inclusive; et dum legitur textus Evangelii ante homiliam;

d) *ad Laudes et ad Vesperas* etiam ab expleta antiphona post ultimum psalmum usque ad finem, nisi genuflectendum sit ad orationem, iuxta rubricas;

e) *ad Primam*, ab expleta antiphona usque ad finem, nisi genuflectendum sit ad orationem;

f) *ad Tertiam, Sextam et Nonam*, ab expleta antiphona usque ad finem, nisi genuflectendum sit ad orationem;

g) *ad Completorium*, ab expletis psalmis usque ad finem, nisi genuflectendum sit ad orationem;

h) ad intonationem antiphonarum in Matutino, Laudibus et Vesperis cantatis, iuxta consuetudinem;

i) ad antiphonam finalem B. Mariæ Virg., post Completorium, sabbato et dominica, etiam si non fit Officium de dominica, et toto tempore paschali.

256. Omnes genua flectunt:

a) ad verba Veníte, adorémus et procidámus, etc. in psalmo Veníte, exsultémus in initio Matutini;

b) ad versum Te ergo quæsumus in hymno Te Deum;

c) in Officio feriali Adventus, Quadragesimæ et Passionis necnon Quatuor Tem-

porum mensis septembris, et de vigiliis II et III classis, excepta vigilia Ascensionis, in omnibus Horis ad orationem et commemorationes forsan sequentes; hebdomadarius autem stat;

d) ad antiphonam finalem B. Mariæ Virg., post Completorium, præterquam sabbato et dominica et toto tempore paschali; hebdomadarius autem stat dum dicit orationem;

e) in quibusdam aliis peculiaribus adiunctis, quæ suis locis notantur.

257. Omnes sedent:

a) in omni Hora, si alicubi est usus sedendi, incepto primo versu primi psalmi, donec antiphona ultimi psalmi repetita sit;

b) ad lectiones cum suis responsoriis ad Matutinum, præterquam dum legitur textus Evangelii ante homiliam;

c) dum legitur Martyrologium, nisi aliter statuatur.

DE ANNO ET EIUS PARTIBUS

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas; tanto enim temporis intervallo sol zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, bissextus vel bissextilis dicitur.

De anni correctione, eiusque necessitate, ac Calendario Gregoriano

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intellegendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem iuncta constituerint dies decem; qui causam dederunt ut æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua iam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii Calendas aprilis fuerat constitutum et xiv lunam paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur ut in posterum et æquinoctium vernum et xiv luna paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim æquinoctium vernum ad xii Calendas aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense octobri ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset v, sed xv octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii Calendas aprilis æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis:

qui quamvis bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi non omnes bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900 bissextiles non sint; anno vero 2000 more consueto dies bissextus intercaletur, februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac sabbato post tertiam dominicam Adventus, post primam dominicam Quadragesimæ, post dominicam Pentecostes, post dominicam tertiam septembris.

De nuptiarum celebratione

Matrimonium quolibet anni tempore contrahi potest. — 2 Solemnis tantum nuptiarum benedictio vetatur a dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a feria IV cinerum usque ad dominicam Paschatis inclusive. — 3 Ordinarii tamen locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex iusta causa, monitis sponsis ut a nimia pompa abstineant.

De cyclo decennovennali aurei numeri

Cyclus decennovennalis aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia: Anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur aureus, est 1; anno sequenti 1578 est 2; et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius, usque ad 19, qui aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596 aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella aureorum numerorum, cuius usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim aureus numerus cuiuslibet anni post annum 1582, reperietur hoc modo.

6	7	8	9	10	11	12	13	14	
15	16	17	18	19	1	2	3	4	5

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cuius aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus in quem annus propositus cadit, dabit aureum numerum quæsitum.

Modus brevis cognoscendi aureum numerum cuiusque anni

Numero anni de quo quæris, adde unicam unitatem 1. Exempli gratia: 1833 adde 1: summam inde conflatam divide per 19; quod superest, erit aureus numerus ipsius anni; si nihil superest, erit aureus numerus 19.

De epactis et noviluniis

Epacta nihil aliud est quam numerus dierum quibus annus solaris communis dierum 365 annum communem lunarem dierum 354 superat: ita ut epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus solaris communis lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno novilunia contingant 11 diebus prius quam anno primo. Ex quo fit, epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus solaris lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni efficiunt 22: ac proinde, finito hoc anno, novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno: epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adiciantur, efficietur numerus 33; a quo si reiciantur 30 dies, qui unam lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abiectis tamen 30, quando reici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam epactam aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abiectis 30, ex composito numero 41, habeatur rursus epacta 11, ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima lunatio embolismica, currente aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret, ut aliæ sex lunationes embolismicæ, non redirent novilunia post 19 annos solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Calendarii Romani. Sunt autem novemdecim epactæ quot et aurei numeri, respondebantque ipsis aureis numeris ante Calendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella epactarum respondentium aureis numeris ante Calendarii correctionem

Aurei num.	1	2	3	4	5
Epactæ	xi	xxii	iii	xiv	xxv

6	7	8	9	10	11	12
vi	xvii	xxviii	ix	xx	i	xii

13	14	15	16	17	18	19
xxiii	iv	xv	xxvi	vii	xviii	xxix

Quia vero cyclus decennovennalis aurei numeri imperfectus est, cum novilunia post 19 annos solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco aurei numeri, et dictarum 19 epactarum, utamur 30 numeris epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 epactis respondent decem et novem aureis numeris variæ decem et novem epactæ, prout solaris anni ac lunaris æquatio exposcit; quæ quidem decem et novem epactæ progrediuntur, ut olim per eundem numerum 11, adduntur que semper 12 illi epactæ, quæ respondet aureo numero 19, ut habeatur sequens epacta respondens aureo numero 1, ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet aureos numeros, et epactas inter se respondentes ab anno correctionis 1582, post detractionem decem dierum, usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares epactæ mutentur in martio, reipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, una cum aureo numero, in cuius locum hæ nostræ epactæ succedunt.

Tabella epactarum respondentium aureis numeris ab idibus octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) inclusive usque ad annum 1700 exclusive

Aurei num.	6	7	8	9	10
Epactæ	xxvi	vii	xviii	xxix	x
11	12	13	14	15	16	17
xxi	ii	xiii	xxiv	v	xvi	xxvii
18	19	1	2	3	4	5
viii	xix	i	xii	xxiii	iv	xv

Itaque si epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa epacta vel signum * in Calendario inventum fuerit, eo die novilunium fiet. Invenietur autem aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum aureum numerum illius tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur epacta sine aureo numero, si prima epacta tabellæ tribuatur illi anno, a quo eius usus incipit, et secunda epacta sequenti anno, etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582 aureus numerus est 6, nempe primus primæ tabellæ, cuius usus incipit ab idibus octobris dicti anni 1582, detractis prius decem diebus. Erit ergo tunc epacta xxvi quæ sub aureo numero 6 collocatur, fietque novilunium die 27 octobris, et 26 novembris, et 25 decembris. Item anno 1583 iam correcto aureus numerus est 7, cui in eadem tabella supposita est epacta vii quæ toto eo anno in Calendario novilunia indicabit: ut in ianuario die 24, in februario die 22, in martio die 24, etc.

Alia tabella epactarum respondentium aureis numeris ab anno 1700 inclusive, usque ad annum 1900 exclusive

Aurei num.	10	11	12	13	14	15
Epactæ	ix	xx	i	xii	xxiii	iv
16	17	18	19	1	2	3
xv	xxvi	vii	xviii	*	xi	xxii
4	5	6	7	8	9
iii	xiv	xxv	vi	xvii	xxviii

Alia tabella epactarum respondentium aureis numeris ab anno 1900 inclusive, usque ad annum 2200 exclusive

Aurei num.	1	2	3	4	5	6
Epactæ	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiv
7	8	9	10	11	12	13
v	xvi	xxvii	viii	xix	*	xi
14	15	16	17	18	19
xxii	iii	xiv	25	vi	xvii

Ad tollendam dubitationem de usu huius novæ tabellæ epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1901 tribuatur epacta x, quæ sub aureo numero 2 collocatur: fietque novilunium 21 ianuarii, 19 februarii, 21 martii. Item anno 1902 tribuatur epacta xxi sub aureo numero 3 collocata, quæ toto eo anno in Calendario novilunia monstrabit: ut in ianuario die 10, in februario die 8, in martio die 10. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1911 epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub aureo numero 12, et in Calendario toto eo anno novilunia indicabit, nimirum in ianuario die 1 et 31, in martio (nam in februario nullum tunc novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in aprili die 29, etc. Postremo: anno 1916 aureus numerus est 17, sub quo in ordine epactarum quartæ tabellæ, quæ proposito anno congruit, reperitur epacta 25 non antiquo numero, ut aliæ epactæ, sed vulgari numero scripta. Ubicumque ergo anno 1916 in Calendario epacta 25 vulgari numero scripta reperitur, ibi novilunium fit, ut in ianuario die 6, in februario die 4, in martio die 6, in aprili die 4, etc. Quotiescumque enim epacta 25 respondet aureis numeris maioribus quam 11, quales sunt posteriores octo a 12 usque ad 19, sumenda est in Calendario epacta 25

vulgari numero scripta; quando vero eadem epacta respondet minoribus numeris quam 12, quales sunt priores undecim, ab 1 ad 11 inclusive, accipienda est in Calendario epacta xxv antiquo numero scripta: atque hoc solum contingit in epacta 25, in aliis nunquam; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Calendarii duæ epactæ, scilicet xxv et xxiv sunt adscriptæ.

Tabella litterarum dominicalium ab idibus octobris anni correctionis 1582 (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive

c	b	A g	f	e	d	c b
A	g	f	e d	c	b	A
g f	e	d	c	b A	g	f
e	d c	b	A	g	f e	d

Usus huius tabellæ hic est: Anno correctionis 1582 post idus octobris (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583 littera b secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit litteram dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, bissextilis: et tunc superior littera dominicam diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad festum sancti Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

Exempli gratia: Sit invenienda littera dominicalis anno 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula), cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera dominicalis anni 1616. Numera ab anno 1582, ut dictum est, usque ad annum 1616, redeundo ad principium tabellæ; postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum sancti Matthiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia tabella litterarum dominicalium ab anno 1901 inclusive, usque ad annum 2100 exclusive

f	e	d	c b	A	g	f
e d	c	b	A	g f	e	d
c	b A	g	f	e	d c	b
A	g	f e	d	c	b	A g

Usus autem huius tabellæ hic est: Anno 1901 tribuatur littera f primæ cellulæ, et sequenti anno 1902 littera e, et sic deinceps ceteris annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam cellula, in quam annus propositus cadit, dabit litteram dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, bissextilis: et tunc superior littera dominicam diem ostendet in Calendario a principio anni usque ad festum sancti Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

De indictione

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus huius cycli a ianuario in Bullis Pontificiis. Et quoniam indictionum frequens usus est in diplomatibus et scripturis publicis, facile annum indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cuius usus perpetuus est: initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella indictionis ab anno correctionis 1582

10	11	12	13	14	15	1
2	3	4	5	6	7	8	9

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in indictionem quæ quæritur.

De festis mobilibus

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua festa mobilia pendent, celebrari debet die dominico, qui proxime succedit xiv lunæ primi mensis (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cuius xiv luna vel cadit in diem verni æquinoctii, quod die 21 mensis martii contingit vel propius ipsum sequitur), efficitur, ut si epacta cuiusvis anni inveniatur, et ab ea in Calendario notata inter diem octavum martii inclusive, et quintum aprilis inclusive (huius enim epactæ xiv luna cadit vel in diem æquinoctii

verni, id est, in diem 21 martii, vel eum propius sequitur), numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Iudæis conveniamus, si forte dies xiv lunæ caderet in diem dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum: Anno 1605 epacta est x et littera dominicalis b. Et quoniam invenimus epactam x inter diem 8 martii et 5 aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 martii, a quo inclusive, si deorsum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv lunam die 3 aprilis, quæ est dominica, cum e regione illius sit littera dominicalis b. Ne igitur cum Iudæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv lunæ, sumenda est littera dominicalis b, quæ sequitur xiv lunam, nempe ea quæ e regione diei 10 aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 aprilis. Item anno 1604 epacta est xxix et duplex littera dominicalis d c, cum annus ille sit bissextilis. Si igitur ab epacta xxix, quæ e regione diei 1 aprilis ponitur inter diem 8 martii et 5 aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv luna in diem 14 aprilis. Et quia tunc currit posterior littera dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 aprilis, id est, post xiv lunam collocata est e regione diei 18 aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 aprilis.

Ceterum ut facilius omnia festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita festa mobilia reperientur: In latere sinistro tabulæ accipiatur epacta currens, et in linea litterarum dominicalium sumatur littera dominicalis currens, infra tamen epactam currentem, ita ut si littera dominicalis currens reperiatur e regione epactæ currentis, assumenda sit eadem littera dominicalis proxime inferior. Nam e regione huius litteræ dominicalis omnia festa mobilia continentur.

Exemplum: Anno 1606 epacta est xxi, et littera dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera dominicalis A quæ primo infra epactam xxi occurrit, reperietur e regione huius litteræ dominica Septuagesimæ die 22 ianuarii, dies cinerum 8 februarii, Pascha 26 martii, Ascensio Domini 4 maii, Pentecostes 14 maii, et festum Corporis Christi 25 maii. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 28, et Adventus celebrabitur die 3 decembris; et sic de ceteris. Item anno 1605 epacta est x et littera dominicalis b, quæ in tabula reperitur e regione epactæ x. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra epactam invenitur, e regione cuius invenies Septuagesimam die 6 februarii, diem cinerum 23 februarii, Pascha 10 aprilis, etc.

Notandum autem est, quod

quemadmodum in anno communi, cadente littera dominicali e regione epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra epactam, ut diximus; ita quoque in anno bissextili, si alterutra duarum litterarum dominicalium tunc currentium e regione epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero paschali nova ita eadem festa mobilia reperientur: In cellula litteræ dominicalis currentis quæratur epacta currens. Nam e directo omnia festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1609 in cellula litteræ dominicalis d, tunc currentis e regione epactæ xxiv, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15 februarii, dies cinerum 4 martii, Pascha 19 aprilis, etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula paschali utamur, invenienda sunt omnia festa mobilia in annis bissextilibus per litteram dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum sancti Matthiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc aut illo festo indagando accipienda sit; ita tamen, ut Septuagesimæ et diei cinerum inventæ in ianuario aut februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem sancti Matthiæ currit prior littera dominicalis, quæ in Calendario posteriorem semper sequitur; post festum autem sancti Matthiæ in februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies cinerum cadat in martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris februario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno bissextili, currente epacta xxiv vel xxv et littera dominicali d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088 et 3784. Exempli gratia: Anno 2096 bissextili epacta erit v et litteræ dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 februarii et dies cinerum 28 februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 februarii, quæ est dominica, et dies cinerum in diem 29 februarii, quæ est feria quarta; Pascha autem et reliqua festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 bissextili epacta erit xxiv, et litteræ dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 februarii, quæ est dominica. Dies autem cinerum cadet

in diem 10 martii: quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 bissextili, epacta erit xxv et litteræ dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c reperietur Septuagesima die 21 februarii, hoc est, addita una die 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra epactas xxiv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 15 februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula paschali antiqua reformata epactis ad sinistram præposuimus aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Calendarii collocari solebant, ut ex iis festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha ceteraque festa mobilia a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex aureis numeris ita distributis festa mobilia eruuntur, quo ex epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno aureus numerus fuit 7, et littera dominicalis d, si aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione huius litteræ d, Septuagesima die 1 februarii, dies cinerum 18 februarii, Pascha die 5 aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die dominico, qui propinquior est festo sancti Andreæ Apostoli, nempe a die 27 novembris inclusive usque ad diem 3 decembris inclusive; ita ut littera dominicalis currens, quæ reperitur in Calendario a die 27 novembris usque ad diem 3 decembris, indicet dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera dominicalis est g, dominica Adventus cadet in diem 2 decembris; quia ibi est littera g in Calendario, etc.

Ad finem tandem tabellarum paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia festa mobilia inveniuntur; quæ quidem tabula ex tabulis paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

Tabula paschalis antiqua reformata

Aureus num.	Cyclus epact.	Litteræ dom.	Septuagesima	Dies cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. post Pent.	Dom. I Advent.
16	xxiii		ian.	feb.	mar.	apr.	maii	maii		
5	xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 nov.
	xxi	e	19	5	23	1 maii	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 dec.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 nov.
	xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 dec.
15	xii	g	28	14	1 apr.	10	20	31	27	2
4	xi	A	29	15	2	11	21	1 iun.	27	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 nov.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viii	d	1 feb.	18	5	14	24	4	26	29
	vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 dec.
	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 nov.
	ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	•	e	9	26	13	22	1 iun.	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 dec.
11	xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvii	A	12	1 mar.	16	25	4	15	25	3
19	25 xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 nov.
8	xxv xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 dec.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1 iun.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27 nov.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

Tabula paschalis

Litteræ dom.	Cyclus epactarum	Septuages.	Dies cinerum
D	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	18 ian. 25 ian. 1 febr. 8 febr. 15 febr.	4 febr. 11 febr. 18 febr. 25 febr. 4 mart.
E	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	19 ian. 26 ian. 2 febr. 9 febr. 16 febr.	5 febr. 12 febr. 19 febr. 26 febr. 5 mart.
F	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	20 ian. 27 ian. 3 febr. 10 febr. 17 febr.	6 febr. 13 febr. 20 febr. 27 febr. 6 mart.
G	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	21 ian. 28 ian. 4 febr. 11 febr. 18 febr.	7 febr. 14 febr. 21 febr. 28 febr. 7 mart.
A	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	22 ian. 29 ian. 5 febr. 12 febr. 19 febr.	8 febr. 15 febr. 22 febr. 1 mart. 8 mart.
B	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	23 ian. 30 ian. 6 febr. 13 febr. 20 febr.	9 febr. 16 febr. 23 febr. 2 mart. 9 mart.
C	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	24 ian. 31 ian. 7 febr. 14 febr. 21 febr.	10 febr. 17 febr. 24 febr. 3 mart. 10 mart.

nova reformata

Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. p. Pent.	Domin. I Adventus
22 mart.	30 apr.	10 maii	21 maii	28	29 nov.
29 mart.	7 maii	17 maii	28 maii	27	29 nov.
5 apr.	14 maii	24 maii	4 iunii	26	29 nov.
12 apr.	21 maii	31 maii	11 iunii	25	29 nov.
19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	24	29 nov.
23 mart.	1 maii	11 maii	22 maii	28	30 nov.
30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	27	30 nov.
6 apr.	15 maii	25 maii	5 iunii	26	30 nov.
13 apr.	22 maii	1 iunii	12 iunii	25	30 nov.
20 apr.	29 maii	8 iunii	19 iunii	24	30 nov.
24 mart.	2 maii	12 maii	23 maii	28	1 dec.
31 mart.	9 maii	19 maii	30 maii	27	1 dec.
7 apr.	16 maii	26 maii	6 iunii	26	1 dec.
14 apr.	23 maii	2 iunii	13 iunii	25	1 dec.
21 apr.	30 maii	9 iunii	20 iunii	24	1 dec.
25 mart.	3 maii	13 maii	24 maii	28	2 dec.
1 apr.	10 maii	20 maii	31 maii	27	2 dec.
8 apr.	17 maii	27 maii	7 iunii	26	2 dec.
15 apr.	24 maii	3 iunii	14 iunii	25	2 dec.
22 apr.	31 maii	10 iunii	21 iunii	24	2 dec.
26 mart.	4 maii	14 maii	25 maii	28	3 dec.
2 apr.	11 maii	21 maii	1 iunii	27	3 dec.
9 apr.	18 maii	28 maii	8 iunii	26	3 dec.
16 apr.	25 maii	4 iunii	15 iunii	25	3 dec.
23 apr.	1 iunii	11 iunii	22 iunii	24	3 dec.
27 mart.	5 maii	15 maii	26 maii	27	27 nov.
3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	26	27 nov.
10 apr.	19 maii	29 maii	9 iunii	25	27 nov.
17 apr.	26 maii	5 iunii	16 iunii	24	27 nov.
24 apr.	2 iunii	12 iunii	23 iunii	23	27 nov.
28 mart.	6 maii	16 maii	27 maii	27	28 nov.
4 apr.	13 maii	23 maii	3 iunii	26	28 nov.
11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	25	28 nov.
18 apr.	27 maii	6 iunii	17 iunii	24	28 nov.
25 apr.	3 iunii	13 iunii	24 iunii	23	28 nov.

Tabella temporaria festorum mobilium

Anno Dom.	Litt. dom.	Aur. n.	Epactæ	Septuagesima	Dies cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Indictiones	Dom. post Pentec.	Dom. I Adventus	Litt. Mart.
1963	f	7	v	10 febr.	27 febr.	14 apr.	23 maii	2 iunii	13 iunii	1	25	1 dec.	e
1964	e d	8	xvi	26 ian.	12 febr.	29 mart.	7 maii	17 maii	28 maii	2	27	29 nov.	r
1965	c	9	xxvii	14 febr.	3 mart.	18 apr.	27 maii	6 iunii	17 iunii	3	24	28 nov.	H
1966	b	10	viii	6 febr.	23 febr.	10 apr.	19 maii	29 maii	9 iunii	4	25	27 nov.	h
1967	A	11	xix	22 ian.	8 febr.	26 mart.	4 maii	14 maii	25 maii	5	28	3 dec.	u
1968	g f	12	*	11 febr.	28 febr.	14 apr.	23 maii	2 iunii	13 iunii	6	25	1 dec.	p
1969	e	13	xi	2 febr.	19 febr.	6 apr.	15 maii	25 maii	5 iunii	7	26	30 nov.	l
1970	d	14	xxii	25 ian.	11 febr.	29 mart.	7 maii	17 maii	28 maii	8	27	29 nov.	C
1971	c	15	iii	7 febr.	24 febr.	11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	9	25	28 nov.	c
1972	b A	16	xiv	30 ian.	16 febr.	2 apr.	11 maii	21 maii	1 iunii	10	27	3 dec.	p
1973	g	17	25	18 febr.	7 mart.	22 apr.	31 maii	10 iunii	21 iunii	11	24	2 dec.	F
1974	f	18	vi	10 febr.	27 febr.	14 apr.	23 maii	2 iunii	13 iunii	12	25	1 dec.	f
1975	e	19	xvii	26 ian.	12 febr.	30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	13	27	30 nov.	s
1976	d c	1	xxix	15 febr.	3 mart.	18 apr.	27 maii	6 iunii	17 iunii	14	24	28 nov.	N
1977	b	2	x	6 febr.	23 febr.	10 apr.	19 maii	29 maii	9 iunii	15	25	27 nov.	k
1978	A	3	xxi	22 ian.	8 febr.	26 mart.	4 maii	14 maii	25 maii	1	28	3 dec.	B
1979	g	4	ii	11 febr.	28 febr.	15 apr.	24 maii	3 iunii	14 iunii	2	25	2 dec.	b
1980	f e	5	xiii	3 febr.	20 febr.	6 apr.	15 maii	25 maii	5 iunii	3	26	30 nov.	n
1981	d	6	xxiv	15 febr.	4 mart.	19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	4	24	29 nov.	E
1982	c	7	v	7 febr.	24 febr.	11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	5	25	28 nov.	e
1983	b	8	xvi	30 ian.	16 febr.	3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	6	26	27 nov.	r
1984	A g	9	xxvii	19 febr.	7 mart.	22 apr.	31 maii	10 iunii	21 iunii	7	24	2 dec.	H
1985	f	10	viii	3 febr.	20 febr.	7 apr.	16 maii	26 maii	6 iunii	8	26	1 dec.	h
1986	e	11	xix	26 ian.	12 febr.	30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	9	27	30 nov.	u
1987	d	12	*	15 febr.	4 mart.	19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	10	24	29 nov.	P
1988	c b	13	xi	31 ian.	17 febr.	3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	11	26	27 nov.	l
1989	A	14	xxii	22 ian.	8 febr.	26 mart.	4 maii	14 maii	25 maii	12	28	3 dec.	C
1990	g	15	iii	11 febr.	28 febr.	15 apr.	24 maii	3 iunii	14 iunii	13	25	2 dec.	c
1991	f	16	xiv	27 ian.	13 febr.	31 mart.	9 maii	19 maii	30 maii	14	27	1 dec.	p
1992	e d	17	25	16 febr.	4 mart.	19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	15	24	29 nov.	F
1993	c	18	vi	7 febr.	24 febr.	11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	1	25	28 nov.	f
1994	b	19	xvii	30 ian.	16 febr.	3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	2	26	27 nov.	s
1995	A	1	xxix	12 febr.	1 mart.	16 apr.	25 maii	4 iunii	15 iunii	3	25	3 dec.	N
1996	g f	2	x	4 febr.	21 febr.	7 apr.	16 maii	26 maii	6 iunii	4	26	1 dec.	k
1997	e	3	xxi	26 ian.	12 febr.	30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	5	27	30 nov.	B

CALENDARIUM

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
				Ianuarius
*	A	Kal.	1	OCTAVA NATIVITATIS DOMINI, I classis.
xxix	b	iv	2	
xxviii	c	iii	3	
xxvii	d	Prid.	4	S. Titi Ep. et Conf., Memoria.
xxvi	e	Non.	5	
25. xxv	f	viii	6	IN EPIPHANIA DOMINI, I classis.
xxiv	g	vii	7	
xxiii	A	vi	8	
xxii	b	v	9	
xxi	c	iv	10	S. Pauli I Eremitæ Conf., Memoria.
xx	d	iii	11	
xix	e	Prid.	12	
xviii	f	Idib.	13	IN COMMEMORATIONE BAPTISMATIS D. N. I. C., II classis.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria. Commemoratio S. Felicis Presbyteri et Mart.
xvi	A	xviii	15	
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I Papæ et Mart., Memoria.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abb., III classis.
xiii	d	xv	18	
xii	e	xiv	19	Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum Mm., Memoria.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm., III classis.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart., III classis. Apud moniales et sorores: II classis.
ix	A	xi	22	S. Vincentii Mart., Memoria.
viii	b	x	23	S. Emerentianæ Virg. et Mart., Memoria.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart., Memoria.
vii	d	viii	25	In Conversione S. Pauli Ap., III classis.
vi				Commemoratio S. Petri Ap.
	e	vii	26	S. Polycarpi Ep. et Mart., Memoria.
v	f	vi	27	S. Ioannis Chrysostomi Ep., Conf. et
iv				Eccl. Doct., III classis.
	g	v	28	S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et
iii				Eccl. Doct., Memoria.
	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl.
ii				Doct., Memoria.
	b	iii	30	
i	c	Prid.	31	S. Ioannis Bosco Conf., Memoria.
*				
				Februarius
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Ep. et Mart., III classis.
xxviii	e	iv	2	IN PURIFICATIONE B. MARIAE VIRG., II classis.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Ep. et Mart., Memoria.
25. xxvi	g	Prid.	4	
xxv. xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart., III classis.
xxiii	b	viii	6	
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abb. O. N., III classis.
xxi	d	vi	8	
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	S. SCHOLASTICAE VIRG., Sororis S. P. N. Benedicti, II classis. Apud moniales et sorores: I classis.
xviii	g	iii	11	
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c		14	S. Valentini Presb. et Mart., Memoria.
xiv	d	xv	15	
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	In Cathedra S. Petri Ap., III classis. Commemoratio S. Pauli Ap.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N., Memoria.
v	f	vi	24	S. MATTHIAE AP., II classis.
iv	g	v	25	

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno bissextili mensis februarius est dierum 29, et festum S. Matthiæ celebratur die 25 februarii et bis dicitur Sexto kaléndas, id est die 24 et die 25; et littera dominicalis, quæ assumpta fuit in mense ianuario, mutetur in præcedentem: ut, si in ianuario littera dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g, etc., et littera f bis servit, 24 et 25.

Martius

*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., III classis.
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xxiii	d	viii	8	
xxii	e	vii	9	S. Franciscæ Romanæ Viduæ O. N., Memoria.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Mm., Memoria.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii Magni, Papae, Conf. et Eccl. Doct. O. N., II classis.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xii	A	xiv	19	S. IOSEPH SPONSI B. M. V., Conf. et Eccl. univ. Patroni, I classis.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	S. P. N. BENEDICTI ABB., I classis.
ix	d	xi	22	

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	IN ANNUNTIATIONE B. MARIAE VIRG., I classis.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Ioannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Aprilis

xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xxv. xxiv	d	Non.	5	
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Iustini Mart., Memoria.
xv	f	xviii	14	Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm., Memoria.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N., III classis.
vii	g	x	22	
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart., Memoria.
v	b	viii	24	
iv	c	vii	25	Litania maior. — S. Marci Evangelistae, II classis.
iii	d	vi	26	S. Cleti Papæ et Mart., Memoria.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
ii	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
i	f	iv	28	
*	g	iii	29	Ss. Odonis, Maioli, Odilonis et Hugonis Abb. O. N., III classis.
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg., Memoria.

Maius

xxviii	b	Kal.	1	S. IOSEPH OPIFICIS, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf., I classis.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xxvi	d	v	3	Ss. Alexandri, Eventii et Theoduli Mm., Memoria.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Vid., Memoria.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V Papæ et Conf., Memoria.
xxiii	g	Prid.	6	
xxii	A	Non.	7	
xxi	b	viii	8	
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xix	d	vi	10	Ss. Gordiani et Epimachi Mm., Memoria.
xviii	e	v	11	Ss. PHILIPPI ET IACOBI APP., II classis.
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Pancratii Mm., Memoria.
xvi	g	iii	13	S. Roberti Bellarmino Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xv	A	Prid.	14	S. Pachomii Abb., Memoria.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	
xii	d	xvi	17	
xi	e	xv	18	
x	f	xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf. O. N., Memoria.
ix	g	xiii	20	
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf. O. N., III classis.
iii	f	vii	26	S. Augustini Ep. et Conf. O. N., III classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
ii	g	vi	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. O. N., III classis.
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	
xxviii	d	Prid.	31	

Iunius

xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini et Petri Mm., Memoria.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart. O. N., III classis.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Ep. et Conf., III classis.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm., Memoria.
xvii	g	iv	10	
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Ap., III classis.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xii	e	xvii	15	S. Viti Mart., Memoria.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., Memoria. Commemoratio Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viii	b	xiii	19	Ss. Gervasii et Protasii Mm., Memoria.
vii	c	xii	20	
vi	d	xi	21	S. Aloisii Gonzagæ Conf., Memoria.
v	e	x	22	
iv	f	ix	23	Vigilia, II classis.
iii	g	viii	24	IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTAE, I classis.
ii	A	vii	25	
i	b	vi	26	Ss. Ioannis et Pauli Mm., Memoria.
*	c	v	27	
xxix	d	iv	28	Vigilia, II classis.
xxviii	e	iii	29	SS. PETRI ET PAULI APP., I classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxvii	f	Prid.	30	In Commemoratione S. Pauli Ap., III classis. Commemoratio S. Petri Ap.

Iulius

xxvi	g	Kal.	1	
25. xxv	A	vi	2	In Visitatione Beatae Mariae Virg., II classis.
xxiv	b	v	3	Ss. Processi et Martiniani Mm., Memoria.
xxiii	c	iv	4	
xxii	d	iii	5	
xxi	e	Prid.	6	
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	
xvi	c	v	11	In solemnitate S. P. N. Benedicti Abb., II classis.
xv	d	iv	12	S. Ioannis Gualberti Abb. O. N., Memoria.
xiv	e	iii	13	
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xii	g	Idib.	15	
xi	A	xvii	16	
x	b	xvi	17	S. Leonis IV Papæ et Conf. O. N., Memoria.
ix	c	xv	18	
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., Memoria.
vii	e	xiii	20	Ss. Hieronymi Aemiliani, Iosephi Calasanctii et Ioannis Baptistæ de la Salle Cc., Memoria.
vi	f	xii	21	
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ, III classis.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., Memoria.
iii	b	ix	24	
ii	c	viii	25	S. Iacobi Ap., II classis.
i	d	vii	26	Ss. Ioachim et Annæ Parentum B. M. V., III classis.
*	e	vi	27	
xxix	f	v	28	

c.e.	l.d.	kal.	d.m	mensis
xxviii	g	iv	29	Ss. Felicis, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm., Memoria.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., Memoria.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., III classis.

Augustus

xxv. xxiv	c	Kal.	1	Ss. Machabæorum Mm., Memoria.
xxiii	d	iv	2	S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xxii	e	iii	3	
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., III classis.
xx	g	Non.	5	In dedicatione S. Mariæ ad Nives, Memoria.
xix	A	viii	6	In Transfiguratione D. N. I. C., II classis.
xviii	b	vii	7	Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm., Memoria.
xvii	c	vi	8	S. Cyriaci Mart., Memoria.
xvi	d	v	9	Vigilia, III classis.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart., II classis.
xiv	f	iii	11	S. Tiburtii Mart., Memoria.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg., Memoria.
xii	A	Idib.	13	Ss. Pontiani Pp. et Hippolyti Mm., Memoria.
xi	b	xix	14	Vigilia, II classis.
x	c	xviii	15	IN ASSUMPTIONE B. MARIAE VIRGINIS, I classis.
ix	d	xvii	16	
viii	e	xvi	17	
vii	f	xv	18	S. Agapiti Mart., Memoria.
vi	g	xiv	19	
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. O. N., III classis.
iv	b	xii	21	B. Bernardi Ptolomæi Abb. O. N., Memoria.
iii	c	xi	22	S. Timothei Mart., Memoria.
ii	d	x	23	
i	e	ix	24	S. Bartholomaei Ap., II classis.
*	f	viii	25	
xxix	g	vii	26	
xxviii	A	vi	27	
xxvii	b	v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis. Commemoratio S. Hermetis Mart.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxvi	c	iv	29	In decollatione S. Ioannis Baptistæ, III classis.
25. xxv	d	iii	30	Ss. Felicis et Adaucti Mm., Memoria.
xxiv	e	Prid.	31	

September

xxiii	f	Kal.	1	
xxii	g	iv	2	
xxi	A	iii	3	S. Pii X Papæ et Conf., III classis.
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	In Nativitate B. Mariae Virg., II classis.
xv	g	v	9	S. Gorgonii Mart., Memoria.
xiv	A	iv	10	
xiii	b	iii	11	Ss. Proti et Hyacinthi Mm., Memoria.
xii	c	Prid.	12	
xi	d	Idib.	13	
x	e	xviii	14	In Exaltatione S. Crucis, II classis.
ix	f	xvii	15	Septem Dolorum B. Mariæ Virg., III classis.
viii	g	xvi	16	Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm., Memoria.
vii	A	xv	17	S. Hildegardis Virg. O. N., Memoria.
vi	b	xiv	18	
v	c	xiii	19	
iv	d	xii	20	
iii	e	xi	21	S. Matthaei Ap. et Evang., II classis.
ii	f	x	22	Ss. Mauritii et Sociorum Mm., Memoria.
i	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart., Memoria.
*	A	viii	24	
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm., Memoria.
25. xxvi	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iii	29	IN DEDICATIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI, I classis.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., III classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis

October

xxii	A	Kal.	1	
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, III classis.
xx	c	v	3	S. Teresiæ a Iesu Infante Virg., Memoria.
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf., III classis.
xviii	e	iii	5	Ss. Mauri et Placidi, discipulorum S. P. Benedicti, Cc., III classis.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf., Memoria.
xvi	g	Non.	7	B. Mariæ Virg. a Rosario, III classis.
xv	A	viii	8	
xiv	b	vii	9	
xiii	c	vi	10	
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., Memoria.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., III classis.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	
v	d	xv	18	S. Lucae Evangelistae, II classis.
iv	e	xiv	19	
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abb., Memoria.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., Memoria.
xxvii	e	vii	26	
xxvi	f	vi	27	
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Iudae App., II classis.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	
				Dominica ultima octobris: D. N. IESU CHRISTI REGIS, I classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
				November
xxi	d	Kal.	1	OMNIUM SANCTORUM, I classis.
xx	e	iv	2	IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, I classis.
xix	f	iii	3	
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Ep. et Conf., Memoria.
xvii	A	Non.	5	
xvi	b	viii	6	
xv	c	vii	7	
xiv	d	vi	8	Ss. Quatuor Coronatorum Mm., Memoria.
xiii	e	v	9	In Dedicatione Archibasilicae Sanctissimi Salvatoris, II classis.
xii	f	iv	10	S. Theodori Mart., Memoria.
xi	g	iii	11	S. Martini Ep. et Conf., II classis.
x	A	Prid.	12	S. Mennæ Mart., Memoria.
ix	b	Idib.	13	Omnium Sanctorum Ordinis nostri, II classis.
viii	c	xviii	14	In Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis nostri, II classis. Vel: de ea, (IV cl.)
vii	d	xvii	15	S. Alberti Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gertrudis Magnæ, Virg. O. N., III classis. Apud moniales et sorores: II classis.
iv	g	xiv	18	In Dedicatione Basilicarum Ss. Petri et Pauli App., III classis.
iii	A	xiii	19	
ii	b	xii	20	
i	c	xi	21	In Præsentatione B. Mariæ Virg., III classis. Commemoratio S. Columbani Abb.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart., III classis.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I Papæ et Mart., III classis. Commemoratio S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Ioannis a Cruce Conf. et Eccl. Doct., Memoria. Commemoratio S. Chrysogoni Mart.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart., Memoria.
25. xxvi	A	vi	26	S. Silvestri Abb. O. N., Memoria.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	S. Saturnini Mart., Memoria.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreae Ap., II classis.
				December
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf., Memoria.
xvii	b	Prid.	4	
xvi	c	Non.	5	
xv	d	viii	6	S. Nicolai Ep. et Conf., Memoria.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xiii	f	vi	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA B. M. V., I classis.
xii	g	v	9	
xi	A	iv	10	
x	b	iii	11	S. Damasi I Papæ et Conf., Memoria.
ix	c	Prid.	12	
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart., III classis.
vii	e	xix	14	
vi	f	xviii	15	
v	g	xvii	16	
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	
*	e	xii	21	S. Thomae Ap., II classis.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia, I classis.
xxvi	b	viii	25	IN NATIVITATE DOMINI, I classis. In secunda Missa: Commemoratio S. Anastasiæ Mart.
25. xxv	c	vii	26	II dies infra octavam Nativitatis Domini: S. Stephani Protomart., II classis.
xxiv	d	vi	27	III dies infra octavam Nativitatis Domini: S. Ioannis Ap. et Evang., II classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxiii	e	v	28	IV dies infra octavam Nativitatis Domini: Ss. Innocentium Mm., II classis.
xxii	f	iv	29	De V die infra octavam Nativitatis Domini, II classis.
xxi	g	iii	30	De VI die infra octavam Nativitatis Domini, II classis.
19. xx	A	Prid.	31	De VII die infra octavam Nativitatis Domini, II classis. Commemoratio S. Silvestri I Papæ et Conf.

Hæc epacta 19 nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

TABELLAE DIERUM LITURGICORUM

DOMINICAE

Dominicae I classis

Prima, secunda, tertia et quarta Adventus.
Prima, secunda, tertia et quarta Quadragesimæ.
Prima et secunda Passionis.
Dominica Resurrectionis.
Dominica in albis.
Dominica Pentecostes.

Dominicae II classis

Omnes aliæ dominicæ, superius non nominatæ.

FERIAE

Feriae I classis

Feria IV cinerum.
Omnes feriæ Hebdomadæ sanctæ.

Feriae II classis

Feriæ Adventus a die 17 ad diem 23 decembris.
Feriæ Quatuor Temporum Adventus, Quadragesimæ et mensis septembris.

Feriae III classis

Feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive, extra Quatuor Tempora.
Feriæ Quadragesimæ et Passionis, superius non nominatæ.

Feriae IV classis

Omnes aliæ feriæ, superius non nominatæ.

VIGILIAE

Vigiliae I classis

Vigilia Nativitatis Domini.
Vigilia Pentecostes.

Vigiliae II classis

Vigilia Ascensionis Domini.
Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virg.
Vigilia Nativitatis S. Ioannis Bapt.
Vigilia Ss. Petri et Pauli App.

Vigilia III classis

Vigilia S. Laurentii Mart.

OCTAVAE

Octavae I classis

Octava Paschatis.
Octava Pentecostes.

Octava II classis

Octava Nativitatis Domini.

FESTA I CLASSIS

In calendario generali O. N.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis.

Ascensio Domini.
Pentecostes.
Festum Ssmæ Trinitatis.
Festum Ssmi Corporis Christi.
Festum Ssmi Cordis Iesu.
Festum D. N. I. C. Regis.
Conceptio Immaculata B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Festum S. Ioseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Eccl. univ. Patroni.
Festum S. Ioseph Opificis, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Nativitas S. Ioannis Baptistæ.
Festum Ss. Petri et Pauli App.
S. P. Benedicti Abb. (21 mart.).
Festum Omnium Sanctorum.

Apud moniales et sorores:

S. Scholasticæ Virg., sororis S. P. Benedicti.

Alii dies liturgici I classis.

Dies octavus Nativitatis Domini.
Commemoratio omnium Fidelium defunctorum.

In calendariis particularibus O. N.

Festum Patroni principalis nationis, regionis seu provinciæ sive ecclesiasticæ sive civilis, diœcesis.
Anniversarium Dedicationis ecclesiæ cathedralis.
Festum Patroni principalis loci seu oppidi vel civitatis.
Anniversarium Dedicationis ecclesiæ propriæ.
Titulus ecclesiæ propriæ.
Festum Fundatoris canonizati Congregationis monasticæ.
Festum Patroni principalis Congregationis monasticæ.
Alia festa I classis propria et indulta, mobilia aut fixa.

FESTA II CLASSIS

In calendario generali O. N.

Commemoratio Baptismatis D. N. I. C.
Transfiguratio D. N. I. C.
Festum Exaltationis S. Crucis.
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris.
Purificatio B. Mariæ Virg.
Visitatio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Festa natalicia Apostolorum et Evangelistarum, scilicet:
Festum S. Andreæ Ap. (30 nov.).
Festum S. Thomæ Ap. (21 dec.).
Festum S. Ioannis Ap. et Evangelistæ (27 dec.).
Festum S. Matthiæ Ap. (24 vel 25 febr.).
Festum S. Marci Evangelistæ (25 apr.).
Festum Ss. Philippi et Iacobi App. (11 maii).
Festum S. Iacobi Ap. (25 iulii).
Festum S. Bartholomæi Ap. (24 aug.).
Festum S. Matthæi Ap. et Evangelistæ (21 sept.).

Festum S. Lucæ Evangelistæ (18 oct.).
Festum Ss. Simonis et Iudæ App. (28 oct.).
Festum S. Stephani Protomart.
Festum Ss. Innocentium Mm.
Festum S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct. (12 martii).
Festum S. Martini Ep. et Conf. (11 nov.).
Solemnitas S. P. Benedicti Abb. (11 iul.).
Festum S. Scholasticæ Virg., sororis S. P. Benedicti (10 febr.).
Festum omnium Sanctorum O. N. (13 nov.).

Apud moniales et sorores:

Festum S. Agnetis Virg. et Mart. (21 ian.).
Festum S. Gertrudis Virg. (17 nov.).

Alius dies II classis:

Commemoratio omnium Fidelium defunctorum O. N. (14 nov.).

In calendariis particularibus O. N.

Festum Fundatoris beatificati Congregationis monasticæ.
Festum Patroni secundarii Congregationis monasticæ.
Alia festa II classis propria et indulta, mobilia aut fixa.

Tabella occurrentiæ

Festum I cl. univ.	3	3	1	1	1	1	6	8	1	7	3	3	3	7	3	7
Festum I cl. part.	3	7	1	1	1	1	8	7	1	7	3	3	3	7	3	7
Festum II cl. univ.	3	2	4	4	4	0	2	2	4	2	3	3	3	2	5	2
Festum II cl. part.	0	2	4	4	9	5	2	2	4	2	3	3	5	2	5	2
Festum III cl. univ.	0	2	5	0	5	5	2	2	5	2	5	3	5	2	2	2
Festum III cl. part.	0	2	9	4	5	5	2	2	5	2	5	3	5	2	2	2
Vigilia II cl.	0	0	4	4	5	5	2	2	0	0	0	0	0	0	2	0
Vigilia III cl.	0	0	5	0	5	0	2	0	0	0	0	0	0	0	2	0

1. Officium de 1° nihil de 2°
2. Officium de 2° nihil de 1°
3. Officium de 1° commemoratio de 2° in Ld. et Vp.
4. Officium de 1° commemoratio de 2° in Ld.
5. Officium de 2° commemoratio de 1° in Ld.
6. Officium de 1° translatio de 2°
7. Officium de 2° translatio de 1°
8. Officium de nobiliori translatio de alio
9. Officium de festo mobili, commemoratio de alio in Ld.

																et dominica I classis
																» dominica II classis
																» feria I classis
																» feria II classis
																» feria III cl. Adventus
																» feria III cl. Quadr. et Pass.
																» vigilia I classis
																» vigilia II classis
																» festum I cl. universale
																» festum I cl. particulare
																» festum II cl. universale
																» festum II cl. particulare
																» festum III cl. universale
																» festum III cl. particulare
																» dies octavæ I classis
																» dies octavæ II classis

Tabella concurrentiæ

Dominica I classis	1	0	0
Dominica II classis	2	0	0
Feria I classis	1	0	0
Feria II classis	2	0	0
Feria III classis	2	0	0
Feria IV classis	3	0	0
Festum I classis	1	1	1
Festum II classis	3	1	3
Festum III classis	3	3	3
Dies octavæ II classis	2	3	0

1 Vesperæ de Off. curr., comm. seq.

2 Vesperæ de Off. seq., comm. curr.

3 Vesperæ de seq., nihil de curr.

		cum dominica I classis
		» dominica II classis
		» festo I classis

Notanda
in tabellas occurrentiæ et concurrentiæ

1. Festum Domini I aut II classis, in dominica occurrens, locum tenet ipsius dominicæ cum omnibus iuribus et privilegiis: de dominica, proinde, nulla fit commemoratio.

2. Si duo festa eiusdem divinæ Personæ aut duo festa eiusdem Sancti vel Beati simul occurrunt, fit de festo quod in tabella præcedentiæ superiorem obtinet locum, et aliud omittitur.

3. Si festum Domini I vel II classis concurrat cum quavis dominica, vel vicissim, Vesperæ ordinantur iuxta tabellam concurrentiæ, sed nunquam fit commemoratio dominicæ concurrentis in Vesperis festi Domini, nec vicissim.

Indulgentiæ

DIVINUM OFFICIUM RECITANTIBUS CONCESSAE

1. Indultum et indulgentiæ, olim pro recitatione orationis *Sacrosánctæ* concessa, antiphonæ finali B. Mariæ Virginis adnectuntur.

Proinde, iis qui dictas antiphonas finales B. Mariæ Virginis recitaverint, conceditur: *Indulgentia trium annorum* (Pius Pp. XI, 1 decembris 1933).

2. Clericis in sacris constitutis, qui integrum divinum Officium, quamvis in partes distributum, *coram Ssmo Sacramento*, publicæ adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, devote recitaverint, conceditur:

Indulgentia plenaria, si præterea sacramentalem confessionem instituerint, ad eucharisticum Convivium accesserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint (Pius Pp. XI, 23 octobris 1930).

Iis vero, qui divinum Officium *coram Ssmo Sacramento*, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur:

Indulgentia quingentorum dierum pro unaquaque Hora canonica (Pius Pp. XI, 18 maii 1933).

Iisdem autem clericis, qui divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, si preces eiusmodi *coram Ssmo Sacramento*, uti supra, devote recitaverint, conceditur:

Indulgentia plenaria, additis sacramentali confessione, sacra Communione et oratione ad mentem Summi Pontificis (Pius Pp. XI, 7 novembris 1932).

3. Clericis omnibus, inde a prima tonsura, necnon novitiis et studentibus quorumcumque Institutorum religiosorum, sive qui forte ex proprii Instituti constitutionibus, sive etiam qui nullo adhuc titulo ad divini Officii recitationem adstringantur, si integrum memoratum Officium, etsi in partes distributum, *coram Ssmo Sacramento*, seu publicæ adorationi solemniter exposito seu etiam in sacro tabernaculo adservato, pie recitaverint, eædem conceduntur indulgentiæ ac clericis in sacris constitutis (Pius Pp. XI, 31 martii 1937).

4. Monialibus aliisque piis mulieribus in communitate viventibus, quæ ex proprii Instituti constitutionibus ad quotidianam divini Officii recitationem tenentur, si integrum divinum Officium, etsi in partes distributum, *coram Ssmo Sacramento*, sive publicæ adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, devote recitaverint, conceditur *Indulgentia plenaria*, si præterea admissa sua confessæ fuerint, cælestem Panem sumpserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint (Pius Pp. XI, 5 decembris 1930).

Iis vero ex prædictis mulieribus, quæ divinum Officium *coram Ssmo Sacramento*, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur *Indulgentia quingentorum dierum* pro unaquaque, ut dicunt, hora canonica (Pius Pp. XI, 18 maii 1933).

5. Fidelibus, qui psalmos graduales vel septem psalmos pænitentiales pie recitaverint, conceditur Indulgentia septem annorum (Pius Pp. XI, 18 martii 1932).

6. Qui vero Litanias Sanctorum devote recitaverint, conceditur Indulgentia quinque annorum; Indulgentia plenaria, si quotidie per integrum mensem eandem recitationem iteraverint (Pius Pp. XI, 10 iulii 1935).

7. Fidelibus, qui Officium parvum B. Mariæ V. devote recitaverint, etsi ad illud persolvere teneantur, conceditur: Indulgentia quingentorum dierum pro qualibet Hora eiusdem Officii; Indulgentia decem annorum pro integro Officio; Indulgentia plenaria suetis conditionibus, si quotidie per integrum mensem totius Officii recitationem persolverint (Pius Pp. XI, 28 martii 1935).

8. Fidelibus, qui ex Officio Defunctorum devote recitaverint: a) Matutinum cum Laudibus, conceditur Indulgentia septem annorum; b) unum tantum Nocturnum cum Laudibus, Indulgentia quinque annorum; c) Vesperas, Indulgentia quinque annorum; d) Matutinum vel saltem unum Nocturnum cum Laudibus quotidie per integrum mensem: Indulgentia plenaria suetis conditionibus. Easdem Indulgentias lucrari possunt, qui Officio defunctorum interfuerint, et psalmorum ac lectionum cantum aut devota lectione aut piis meditationibus vel orationibus secuti fuerint (Pius Pp. XI, 15 iunii 1936).

Absolutiones et Benedictiones

DICENDAE ANTE LECTIONES IN OFFICIO DUODECIM ET TRIUM LECTIONUM AC UNIUS LECTIONIS

In Officio XII lectionum

In I Nocturno

Absolutio:

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones:

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur.
℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

4 In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

In II Nocturno

Absolutio:

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Benedictiones:

5 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

6 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ.
℟. Amen.

7 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

8 A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis.
℟. Amen.

In III Nocturno

Absolutio:

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones:

9 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.

10 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

11 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

12 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Benedictiones III Nocturni in nocte Nativitatis Domini habentur ibidem.

Si Officium fit de S. Maria, 11 benedictio erit:

Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Si Officium fit de S. P. N. Benedicto, 11 benedictio erit:

Cuius festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto, 11 benedictio erit:

Cuius festum cólimus, * ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, * ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

In Officio III lectionum

1. Absolutiones

Feria II et feria V

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Feria III et feria VI

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Feria IV et sabbato

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

2. Benedictiones

Si Officium fit de Sancto, benedictiones semper erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius festum cólimus * ipse (ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Vel, si plures sunt:

2 Quorum (quarum) festum cólimus, * ipsi (ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Si Officium fit de tempore, in quo singulæ lectiones sunt de Scriptura, benedictiones erunt:

Feria II et feria V

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur.
℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Feria III et feria VI

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens.
℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ.
℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Feria IV et sabbato

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia in Evangelium, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Si Officium sit de S. Maria in sabbato, absolutio et benedictiones erunt:

Absolutio:

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

Benedictiones:

1 Nos cum prole pia * benedícat Virgo María.
℟. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem.
℟. Amen.

In Officio I lectionis

Tempore æstivo, quando Officium est I lectionis, tam de feria quam de Sancto, absolutio et benedictio erit:

Feria II et feria V

Absolutio:

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio:

In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Feria III et feria VI

Absolutio:

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio:

A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Feria IV et sabbato

Absolutio:

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictio:

Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium est de S. Maria in sabbato, absolutio et benedictio erit:

Absolutio:

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

Benedictio:

Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Officium Capituli

Officium « Capituli » quod dicitur, quodque hucusque fiebat post Primam, hic ponitur faciendum ad libitum Ritualis uniuscuiusque Congregationis vel Monasterii.

Post Primam, dicto Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias, legitur Martyrologium.

Postea hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum eius.

Et absolute sine Orémus:

Oratio

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adiuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adiutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Et dicitur ter, ultimo addito:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. * Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris et continuatur alta voce:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, * et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, † hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum: * ut hic et in ætér-

num, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad absolutionem Capituli lector dicit:

Iube, domne, benedícere.

Prior benedicit:

Dies et actus nostros * in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Tunc legit lector ex Régula S. P. Benedícti. Extra chorum etiam laudabiliter dicitur eadem lectio ex Regula; secus dicitur lectio brevis, ut infra notatur.

Lectio Regulæ introducitur hoc modo:

Incipit prólogus (vel si continuatur: Ex prólogo) S. P. N. Benedícti in Régulam suam. Incipiendo Regulam dicitur: Incipit Régula S. P. N. Benedícti. Caput primum, De genéribus monachórum. Incipiendo novum caput, dicitur: Ex Régula S. P. N. Benedícti. Caput secúndum, Qualis... Si prosequatur caput, dicitur: Ex cápite primo (secúndo etc.) Régulæ S. P. N. Benedícti, De genéribus...

In fine lectionis dicitur:

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Lectio brevis semper dicitur de tempore, etiam in festis Sanctorum, ut infra. In fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

In dominicis et feriis PER ANNUM et in SEPTUAGESIMA:

Lectio br. 2 Thess. 3, 5

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et patiéntia Christi.

Tempore ADVENTUS usque ad vigiliam Nativitatis Domini inclusive:

Lectio br. Is. 33, 2

Dómine, miserére nostri, te enim exspectávimus; esto brácchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

Tempore NATIVITATIS DOMINI

Lectio br. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent, et velut amíctum mutábis eos et mutabúntur; tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Tempore EPIPHANIAE

Lectio br. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

Tempore QUADRAGESIMAE

Lectio br. Is. 55, 6

Quæríte Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est.

Tempore PASSIONIS usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive:

Lectio br. Is. 50, 6-7

Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus; ídeo non sum confúsus.

Tempore PASCHATIS

Lectio br. Col. 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

Tempore ASCENSIONIS DOMINI

Lectio br. Act. 1, 11

Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

Tempore PENTECOSTES

Lectio br. Act. 2, 11

Judæi quoque et prosélyti, Cretes et Arabes, audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

Post lectionem Regulæ vel lectionem brevem dicitur a priore:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Prior benedicat:

Dóminus nos benedícat, † et ab omni malo deféndat, * et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde legat in Necrologio lector nomina Defunctorum et subiungat:

(Item) Commemorátio ómnium fratrum, familiárium Ordinis nostri, atque benefactórum nostrórum.

Et prior dicat:

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Réquiem ætérnam, * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, † ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

De signis

QUAE OCCURRUNT IN BREVIARIO

1. Cum in psalmis tum in antiphonis et in responsoriis necnon in lectione capituli, in absolutionibus et in benedictionibus ante lectiones, tria possunt hæc occurrere signa: / † *

a) Signum / quod post primum verbum (vel post prima verba) occurrit sive in antiphonis sive in responsoriis, indicat tantum quousque se impositio antiphonæ vel responsorii extendat. Cum vero nullum habeat valorem pausæ, signum hoc nec in impositione nec in repetitione antiphonæ vel responsorii chorus attendat, sed statim prosequatur in recitatione, nulla interposita pausa.

b) Signum † indicat dimidiatam tantum et brevissimam pausam, immo melius dicemus illud poni ad significandum locum suspensionis potius vocis et novæ inspirationis, quam veræ pausæ. In libris cantus hoc signum enim flexionem vocis (unde et « flexa » dicitur) at non pausam indicat.

c) Signum * solum, quo utimur iam ad dimidiandum versicula psalmorum, indicat pausam plenam, etsi non conclusivam. Hoc enim signum vocatur in libris cantus « mediatio ».

2. Alia signa interpunctionis, uti sunt : et ; quæ in eisdem antiphonis vel responsoriis forte occurrant, sed simul signo † vel * non sunt instructa, omitti possunt in recitatione chori ac si omnino non sint in textu.

3. Orationes unico (*) vel duplici († *) occurrunt instructæ signo, et ea quidem ratione quæ in *Antiphonali Monastico* p. 1241 legitur. Nempe: Si oratio inscribitur ad VESPERAS, cum in tono solemni recitanda sit, notatur unico *, quod est signum flexæ; oratio autem quæ inscribitur ad LAUDES, si ratione ordinis paginarum inservit et pro Laudibus et pro Horis minoribus, tunc et † et * notatur, ita quidem ut in tono solemni (ad Laudes) flexa fiat ad †, non considerato *; in tono autem simplici (ad Horas minores) flexa fiat ad † et teneat locum metri *. Si autem in brevioribus orationibus † omnino desit, tunc in tono simplici non datur flexæ locus sed metro tantum, in tono autem solemni fit flexa ad *.

PROPRIUM
DE TEMPORE

« Liturgicus annus, quem Ecclesiæ pietas alit ac comitatur, non frigida atque iners earum rerum repræsentatio est, quæ ad præterita tempora pertinent, vel simplex ac nuda superioris ætatis recordatio. Sed potius est CHRISTUS ipse, qui in sua Ecclesia perseverat, quique immensæ misericordiæ suæ iter pergit, quod quidem in hac mortali vita, cum pertransiit benefaciendo, ipse pientissimo eo consilio incepit, ut hominum animi mysteria sua attingerent ac per eadem quodammodo viverent ».

PIUS XII in Litteris encyclicis « Mediator Dei ».

TEMPUS PER ANNUM

Dominica I post Pentecosten

IN FESTO SSMAE TRINITATIS

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Glória / tibi, Trínitas æquális, una Déitas, † et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Laus et perénnis glória / Deo Patri, et Fílio, † Sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3 Glória laudis / résonet in ore ómnium, † Patri, genitæque Proli, Spirítui Sancto páriter resúltet laude perénni.

4 Ex quo ómnia, / per quem ómnia, in quo ómnia: † ipsi glória in sæcula.

Capit. Rom. 11, 33

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incomprehensibília sunt iudícia eius, * et investigábiles viæ eius!

℟. br. Benedicámus Patrem, et Fílium, * Cum Sancto Spíritu. Benedicámus. ℣. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. Cum Sancto. Glória Patri. Benedicámus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Magnif. ant. Grátias / tibi, Deus, grátias tibi, vera et una Trínitas, † una et summa Déitas, sancta et una Unitas.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia maiestátis adoráre Unitátem: * quæsumus; ut eiúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et non fit commemoratio dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM

Invitat. Deum verum, unum in Trinitáte, et Trinitátem in Unitáte, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Mundíque factor máchinæ,
Unus potentiáliter,
Trinúsque personáliter:
Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Adésto, / unus Deus omnípotens, † Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Adésto, unus Deus omnípotens, † Pater, Fílius, et Spíritus Sanctus.

Ant. 2 Te unum / in substántia, † Trinitátem in persónis confitémur.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:
Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Te unum in substántia, † Trinitátem in persónis confitémur.

Ant. 3 Te semper / idem esse, † vívere, et intellégere, profitémur.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Te semper idem esse, † vívere, et intellégere, profitémur.

Ant. 4 Te invocámus, / te laudámus, te adorámus, † o beáta Trínitas.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confríget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, † o beáta Trínitas.

Ant. 5 Spes nostra, / salus nostra, honor noster, † o beáta Trínitas.

Psalmus 32

Exsultáte, iusti, in Dómino: * rectos decet collaudátio!

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi!

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne!

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intéllegit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Spes nostra, salus nostra, honor noster, † o beáta Trínitas.

Ant. 6 Líbera nos, / salva nos, vivífica nos, † o beáta Trínitas.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni,

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Líbera nos, salva nos, vivífica nos, † o beáta Trínitas.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

De Isaía Prophéta

Lectio i 6, 1-3

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem eius, et duábus velábant pedes eius, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus exercítuum,

plena est omnis terra glória eius.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum, † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 6, 4-6

Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári.

℟. Benedíctus / Dóminus, Deus Israel, qui facit mirabília magna solus: * Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum. ℣. Replébitur maiestáte eius omnis terra: † fiat, fiat. Et.

Lectio iii 6, 7-9

Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. Et dixit: Vade, et dices pópulo huic: Audíte audiéntes, et nolíte intellégere: et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere.

℟. Benedícat / nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * Et métuant eum omnes fines terræ. ℣. Deus misereátur nostri, et benedícat nos Deus. Et.

Lectio iv 6, 10-12

Excæca cor pópuli huius, et aures eius ágrava, et óculos eius claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intéllegat, et convertátur, et sanem eum. Et dixi: Usquequo, Dómine? Et dixit: Donec desoléntur civitátes absque habitatóre, et domus sine hómine, et terra relinquétur deserta, et longe fáciet Dóminus hómines, et multiplicábitur quæ derelícta fúerat in médio terræ.

℟. Glória / Patri, genitæque Proli, † et tibi, compar utriúsque semper Spíritus alme, Deus unus, * Omni témpore sæcli. ℣. Da gaudiórum prǽmia, da gratiárum múnera, †

dissólve litis víncula, astrínge pacis fœdera. Omni témpore sæcli. Glória Patri. Ómni.

In II Nocturno

Ant. 1 Cáritas / Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus Sanctus, † o beáta Trínitas.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Ábraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Cáritas Pater est, grátia Fílius, communicátio Spíritus Sanctus, † o beáta Trínitas.

Ant. 2 Verax est Pater, / véritas Fílius, véritas Spíritus Sanctus, † o beáta Trínitas.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum,

Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus Sanctus, † o beáta Trínitas.

Ant. 3 Pater, / et Fílius, et Spíritus Sanctus una substántia est, † o beáta Trínitas.

Psalmus 71

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam fílio regis:

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: † et replébitur maiestáte eius omnis terra: * fiat, fiat.

Ant. Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus una substántia est, † o beáta Trínitas.

Ant. 4 Glória / et honor Deo in unitáte Trinitátis, † Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu, in sempitérna sæcula.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Glória et honor Deo in unitáte Trinitátis, † Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu, in sempitérna sæcula.

Ant. 5 In Patre / manet ætérnitas, in Fílio æquálitas, † in Spíritu Sancto æternitátis æqualitatísque connéxio.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. In Patre manet ætérnitas, in Fílio æquálitas, † in Spíritu Sancto æternitátis æqualitatísque connéxio.

Ant. 6 Sanctus, / sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, † qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, † qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ex libro
sancti Fulgéntii Epíscopi
de fide ad Petrum

Cap. 1, 4

Lectio v

Fides, quam sancti Patriárchæ atque Prophétæ ante incarnatiónem Fílii Dei divínitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, et Spíritus Sancti magistério instrúcti non solum sermóne prædicavérunt, verum étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum scriptis suis índitam reliquérunt; unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum.

℟. Quis Deus / magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabília. ℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: † redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu.

Lectio vi

Sed Trínitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater et Fílius et Spíritus Sanctus. Si enim, sicut est Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una substántia, sic esset una persóna; nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus Trínitas quidem vera esset, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distíncti, sic fuíssent naturárum quoque diversitáte discréti.

℟. Tibi laus, / tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, * O beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum: † et laudábile et superexaltátum in sæcula. O beáta.

Lectio vii

Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est; proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, et in una natúra unus est. Per hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio et Spíritu Sancto est, et totus Fílius in Patre et Spíritu Sancto est, totúsque Spíritus Sanctus in Patre et Fílio est.

℟. Magnus Dóminus, / et laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ eius non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, et magna virtus eius: † et sapiéntiæ eius non est finis. Et.

Lectio viii

Nullus horum extra quémlibet ipsórum est: quia nemo álium aut præcédit ætérnitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu Sancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior, aut maior Pater est; nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior aut maior, Spíritus Sancti ætérnitátem immensitatémque aut præcédere aut excédere naturáliter potest.

℟. Honor, / virtus et potéstas et impérium sit Trinitáti in unitáte, † unitáti in Trinitáte, * In perénni sæculórum témpore. ℣. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant. Laus Deo Patri, / parilíque Proli, et tibi, Sancte, stúdio perénni, Spíritus, † nostro résonet ab ore omne per ævum.

Canticum Isaiæ
33, 2-10 (1)

Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: * implévit Sion iudício et iustítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus eius.

Ecce vidéntes clamábunt foris, * ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † írritum factum est pactum, * proiécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra: * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus: * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Canticum Isaiæ
33, 13-18 (2)

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in iustítiis, et lóquitur veritátem, † qui próicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos, ne vídeat malum:

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas eius: * panis ei datus est, aquæ eius fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi eius, † cernent terram de longe. * Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum Ecclesiastici
36, 14-19 (3)

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israel, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur:

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam iustítiæ,

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Ant. Laus Deo Patri, parilíque Proli, et tibi, Sancte, stúdio perénni, Spíritus, † nostro résonet ab ore omne per ævum.

℣. Verbo Dómini cæli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 28

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Nazianzéni
Gregorii Elvirensis tract. de fide orthodoxa, Prologus

Quis catholicórum ignórat Patrem vere esse Patrem, Fílium vere esse Fílium, et Spíritum Sanctum vere esse Spíritum Sanctum? sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit: Eúntes baptizáte omnes gentes in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet uníus substántiæ profitémur.

℟. Benedicámus / Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu: * Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: † et laudábilis et gloriósus in sæcula. Laudémus.

Lectio x

Non enim nos secúndum córporum conditiónem, divisiónem in Deo fácimus; sed secúndum divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, et nóminum persónas vere constáre crédimus, et unitátem divinitátis esse testámur. Nec extensiónem partis alicúius ex Patre, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus: nec verbum sine re, velut sonum vocis, accípimus: sed tria nómina et tres persónas uníus esse essséntiæ, uníus maiestátis atque poténtiæ crédimus.

℟. O beáta Trínitas, / te laudámus, te benedícimus, te adorámus: † auge in nobis fidem, auge spem, auge caritátem, * O beáta Trínitas. ℣. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna. O beáta Trínitas.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Et ídeo unum Deum confitémur: quia únitas maiestátis, plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem et Fílium cathólice nominámus; duos autem Deos dícere, nec póssumus, nec debémus. Non quod Fílius Dei Deus non sit, immo verus Deus de Deo vero; sed quia non aliúnde, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, perínde unum Deum dícimus.

℟. Te Deum / Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum Sanctum Paráclitum, sanctam et indivíduam Trinitátem, † toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedícimus: * Tibi glória in sæcula. ℣. Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília, tu es Deus solus. Tibi.

Lectio xii

Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradidérunt: hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit: Ego et Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert; Sumus autem, persónis assígnat.

℟. Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 28, 18-20

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: docéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Et ecce, ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Glória / tibi, Trínitas æquális, una Déitas, † et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Laus et perénnis glória / Deo Patri, et Fílio, † Sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3 Glória laudis / résonet in ore ómnium, † Patri, genitæque Proli, Spirítui Sancto páriter resúltet laude perénni.

4 Laus Deo Patri, / parilíque Proli, et tibi, Sancte, stúdio perénni, Spíritus, † nostro résonet ab ore, omne per ævum.

5 Ex quo ómnia, / per quem ómnia, in quo ómnia: † ipsi glória in sæcula.

Capit. Rom. 11, 33

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incomprehensibília sunt iudícia eius, * et investigábiles viæ eius!

℟. br. Benedíctus es, Dómine, * In firmaménto cæli. Benedíctus. ℣. Et laudábilis et gloriósus in sæcula. In firmaménto. Glória Patri. Benedíctus.

Hymnus

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudum cántica,
Quæ excubántes psállimus.

Ortus refúlget Lúcifer,
Sparsámque lucem núntiat,
Cadit calígo nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Bened. ant. Benedícta sit / sancta creátrix et gubernátrix ómnium, sancta et indivídua Trínitas, † nunc, et semper, et per infiníta sæcula sæculórum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia maiestátis adoráre Unitátem: † quæsumus; ut eiúsdem fídei firmitáte, * ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Non fit commemoratio dominicæ.

AD PRIMAM

Ant. Glória / tibi, Trínitas æquális, una Déitas, † et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum.

Ps. 118 Beáti immaculáti in via, ut in Psalterio, dominica ad Primam. (196)

Dicto, post ultimam psalmi divisionem Glória Patri, immediate additur

Symbolum Athanasianum

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: † ut unum Deum in Trinitáte, * et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna maiéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Aetérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam † Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: † unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, † nihil maius aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut iam supra dictum est, † et únitas in Trinitáte, * et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Iesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, † quia Dóminus noster Iesus Christus, Dei Fílius, * Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo: * ex ánima rationáli et humána carne subsístens.

Aequális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, † quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, * salvus esse non póterit.

Glória Patri. Sicut erat.

Quo finito repetitur ant. Glória tibi, Trínitas æquális, una Déitas, † et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum.

AD TERTIAM

Ant. Laus et perénnis glória / Deo Patri, et Fílio, † Sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

Capit. Rom. 11, 33

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incompre-

hensibília sunt iudícia eius, * et investigábiles viæ eius!

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia maiestátis adoráre Unitátem: † quæsumus; ut eiúsdem fídei firmitáte, * ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Glória laudis / résonet in ore ómnium, † Patri, genitǽque Proli, Spirítui Sancto páriter resúltet laude perénni.

Capit. 2 Cor. 13, 13

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, † et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus * sit cum ómnibus vobis. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

AD NONAM

Ant. Ex quo ómnia, / per quem ómnia, in quo ómnia: † ipsi glória in sæcula.

Capit. 1 Io. 5, 7

Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: † Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: * et hi tres unum sunt.

℣. Verbo Dómini cæli firmáti sunt. ℟. Et Spíritu oris eius omnis virtus eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Glória / tibi, Trínitas æquális, una Déitas, † et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Laus et perénnis glória / Deo Patri, et Fílio, † Sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3 Glória laudis / résonet in ore ómnium, † Patri, genitǽque Proli, Spirítui Sancto páriter resúltet laude perénni.

4 Ex quo ómnia, / per quem ómnia, in quo ómnia: † ipsi glória in sæcula.

Capit. Rom. 11, 33

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incomprehensibília sunt iudícia eius, * et investigábiles viæ eius!

℟. br. Benedicámus Patrem, et Fílium, * Cum Sancto Spíritu. Benedicámus. ℣. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. Cum Sancto. Glória Patri. Benedicámus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Magnif. ant. Te Deum / Patrem ingénitum, te Fílium unigénitum, te Spíritum Sanctum Paráclitum, † sanctam et indivíduam Trinitátem, toto corde et ore confitémur, laudámus, atque benedícimus: † tibi glória in sæcula.

Et non fit commemoratio dominicæ.

DOMINICA I post Pentecosten

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: † et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; * ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

Feria V post dominicam I post Pentecosten

IN FESTO
SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Sacérdos / in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, † panem et vinum óbtulit.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.
Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, † panem et vinum óbtulit.

Ant. 2 Miserátor Dóminus / escam dedit timéntibus se † in memóriam suórum mirabílium.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.
Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.
Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.
Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.
Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:
Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.
Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:
Intellléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se † in memóriam suórum mirabílium.

Ant. 3 Cálicem / salutáris accípiam: † et sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípiam: † et sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. 4 Sicut novéllæ olivárum, / Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis eius.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Capit. 1 Cor. 11, 23-24

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, † quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: * hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúia, allelúia. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia. Glória Patri. Cibávit.

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cenæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit;
Fitque sanguis Christi merum;
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Sequens stropha, si coram Sanctissimo exposito Officium persolvatur, dicitur flexis genibus.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui;
Præstet fides supplemméntum
Sénsuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus et iubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúia. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Ad Magnif. ant. O quam suávis est, / Dómine, spíritus tuus, † qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, † esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: * tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus: Qui vivis.

℣℣. Completorii et Primæ non additur Allelúia.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Regem adorémus dominántem géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Sacris solémniis iuncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cena novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, iuxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Eius fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum;
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cuius offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum;
O res mirábilis! mandúcat Dóminum
Pauper, servus et húmilis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus;
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus;
Per tuas sémitas duc nos, quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Fructum salutíferum / gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Ant. 2 A fructu / fruménti et vini multiplicáti fidéles † in pace Christi requiéscunt.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Ant. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles † in pace Christi requiéscunt.

Ant. 3 Communióne cálicis, / quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, † congregávit nos Dóminus.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, † congregávit nos Dóminus.

Ant. 4 Memor sit / Dóminus sacrifícii nostri: † et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus 19

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas. * Nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ eius.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Memor sit Dóminus sacrifícii nostri: † et holocáustum nostrum pingue fiat.

Ant. 5 Parátur / nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.

Ant. 6 In voce exsultatiónis / résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúia. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 11, 20-22

Conveniéntibus vobis in unum, iam non est domínicam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℟. Immolábit / hædum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes et ázymos panes. ℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: † ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

Lectio ii 11, 23-25

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem,

et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte; hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem.

℟. Comedétis / carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. ℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, † sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste.

Lectio iii 11, 26-27

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℟. Respéxit / Elías ad caput suum subcinerícium panem; † qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et.

Lectio iv 11, 28-32

Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, iudícium sibi mandúcat et bibit, non diiúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod, si nosmetípsos diiudicarémus, non útique iudicarémur. Dum iudicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Panis, / quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. † Litigábant ergo Iudæi, dicéntes: * Quómodo potest hic nobis dare carnem suam ad manducándum? ℣. Locútus est pópulus contra Dóminum: † Anima nostra náuseat super cibo isto levíssimo. Quómodo. Glória Patri. Quómodo.

In II Nocturno

Ant. 1 Introíbo / ad altáre Dei: † sumam Christum, qui rénovat iuventútem meam.

Psalmus 42

Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me reppulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introíbo ad altáre Dei: † sumam Christum, qui rénovat iuventútem meam.

Ant. 2 Cibávit nos / Dóminus ex ádipe fruménti: † et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus 80

Exsultáte Deo, adiutóri nostro: * iubiláte Deo Iacob!

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara!

Buccináte in neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ!

Quia præcéptum in Israel est, * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Aegýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israel, si audíeris me: Non erit in te Deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Aegýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: † et de petra, melle saturávit nos.

Ant. 3 Ex altári tuo, / Dómine, Christum súmimus: † in quem cor et caro nostra exsúltant.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus: † in quem cor et caro nostra exsúltant.

Ant. 4 Benignitátem / fecit Dóminus, † et terra nostra dedit fructum suum.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Benignitátem fecit Dóminus, † et terra nostra dedit fructum suum.

Ant. 5 Memor / Christus Dóminus sciéntium eum, † fruménto et vino stabilívit eos.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Memor Christus Dóminus sciéntium eum, † fruménto et vino stabilívit eos.

Ant. 6 Dóminus / in Sion magnus: † Móyses et Aaron in sacerdótibus eius.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Dóminus in Sion magnus: † Móyses et Aaron in sacerdótibus eius.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

Sermo
sancti Thomæ Aquinátis

Opusc. V ed. Parm., alibi 57

Lectio v

Imménsa divínæ largitátis benefícia, exhibita pópulo christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri, sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum; ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti benefícii iugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum fidélibus derelíquit.

℟. Cenántibus illis, / accépit Iesus panem, † et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: * Accípite et comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: † Quis det de cárnibus eius, ut saturémur? Accípite.

Lectio vi

O pretiósum et admirándum convívium, salutíferum et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et sánguinem substantiáliter convertúntur; ideóque Christus, Deus et homo perféctus, sub módici panis et vini spécie continétur.

℟. Accépit Iesus / cálicem, postquam cenávit, dicens: † Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc.

Lectio vii

Manducátur ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur; quinímmo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula ínteger persevérat. Accidéntia autem sine subiécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum; et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus iúdicant sibi notis.

℟. Ego sum / panis vitæ; † patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut, si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: † si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic.

Lectio viii

Nullum étiam sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Eccléisia pro vivis et mórtuis, ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique huius Sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur; et recólitur memória il-

líus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis. Unde, ut árctius huius caritátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cena, quando Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum; et de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.

℟. Unus panis, / et unum corpus multi sumus: * Omnes de uno pane, et de uno cálice participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. Omnes. Glória Patri. Omnes.

In III Nocturno

Ant. Caro mea / vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. † Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, habet vitam ætérnam, † dicit Dóminus.

Canticum

Prov. 9, 1-6 et 10-12 (1)

Sapiéntia ædificávit sibi domum, * excídit colúmnas septem.

Immolávit víctimas suas, * míscuit vinum et propósuit mensam suam.

Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, * et ad ménia civitátis:

Si quis est párvulus, véniat ad me. * Et insipiéntibus locúta est:

Veníte, comédite panem meum, * et bíbite vinum quod míscui vobis.

Relínquite infántiam, et vívite, * et ambuláte per vias prudéntiæ.

Princípium sapiéntiæ timor Dómini: * et sciéntia sanctórum, prudéntia.

Per me enim multiplicabúntur dies tui, * et addéntur tibi anni vitæ.

Si sápiens fúeris, tibimetípsi eris: * si autem illúsor, solus portábis malum.

Canticum Ieremiæ

31, 10-14 (2)

Audíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:

Qui dispérsit Israel, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Iacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto et vino et óleo, * et fœtu pécorum et armentórum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * iúvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Canticum Sapientiæ

16, 20-21, 26, 29; 17, 1 (3)

Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, * et parátum panem de cælo præstitísti illis sine labóre,

Omne delectaméntum in se habéntem, * et omnis sapóris suavitátem.

Substántia enim tua dulcédinem tuam, * quam in fílios habes, ostendébat:

Et desérviens uniuscuiúsque voluntáti, * ad quod quisque volébat, convertebátur.

Ut scirent fílii tui, quos dilexísti, Dómine, † quóniam non nativitátis fructus pascunt hómines, * sed sermo tuus hos, qui in te credíderint, consérvat.

Ingráti enim spes tamquam hibernális glácies tabéscet, * et dispériet tamquam aqua supervácua.

Magna sunt enim iudícia tua, Dómine, † et inenarrabília verba tua: * propter hoc indisciplinátæ ánimæ erravérunt.

Ant. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. † Qui mandúcat carnem meam, et bibit sánguinem meum, habet vitam ætérnam, † dicit Dóminus.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 6

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 26 in Ioann., 17-19

Cum cibo et potu id ápetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant: hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a

quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit; id est, socíetas ipsa Sanctórum, ubi pax erit et únitas plena atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Iesus Christus corpus et sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur: áliud in unum ex multis ácinis cónfluit.

℟. Qui mandúcat / meam carnem et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, † sicut Deus noster adest nobis. In.

Lectio x

Dénique iam expónit, quómodo id fiat, quod lóquitur; et quid sit manducáre corpus eius, et sánguinem bíbere. Qui mandúcat carnem meam, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, et illum bíbere potum, in Christo manére, et illum manéntem in se habére.

℟. Misit me / vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus. Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, proculdúbio nec mandúcat spiritáliter carnem eius, nec bibit eius sánguinem, licet carnáliter et visibíliter premat déntibus Sacraméntum córporis et sánguinis Christi: sed magis tantæ rei sacraméntum ad iudícium sibi mandúcat et bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere Sacraménta, quæ áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est; de quibus dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

℟. Calix / benedictiónis, cui benedícimus, † nonne communicátio sánguinis Christi est? * Et panis, quem frángimus, † nonne participátio córporis Christi est? ℣. Calix tuus inébrians quam præclárus est, Dómine! Et.

Lectio xii

Sicut, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Ac si díceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad maiórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit: ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego ítaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est; sine detrimento æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo, Et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me; eándem suam et nostram æqualitátem significávit, sed grátiam mediatóris osténdit.

℟. Transitúrus / de mundo ad Patrem Iesus, in mortis suæ memóriam * Instítuit sui córporis et sánguinis Sacraméntum. ℣. Corpus in cibum, sánguinem in potum tríbuens: † Hoc, ait, fácite in meam commemoratiónem. Instítuit. Glória Patri. Instítuit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 6, 56-59

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Sapiéntia / ædificávit sibi domum, † míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Angelórum esca / nutrivísti pópulum tuum, † et panem de cælo præstitísti eis, allelúia.

3 Pinguis est / panis Christi, † et præbébit delícias régibus, allelúia.

4 Sacerdótes sancti / incénsum et panes ófferunt Deo, allelúia.

5 Vincénti / dabo manna abscónditum, † et nomen novum, allelúia.

Capit. 1 Cor. 11, 23-24

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, † quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: * hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. br. Panem cæli dedit eis, * Allelúia, allelúia. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúia. Glória Patri. Panem cæli.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus ǽmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium,
Bella premunt hostília;
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

Ad Bened. ant. Ego sum / panis vivus, qui de cælo descéndi: † si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúia.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: † tríbue, quǽsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; * ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus: Qui vivis.

AD PRIMAM

Ant. Sapiéntia / ædificávit sibi domum, † míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Angelórum esca / nutrivísti pópulum tuum, † et panem de cælo præstitísti eis, allelúia.

Capit. Fratres: Ego enim, ut supra ad Laudes.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúia. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Pinguis est / panis Christi, † et præbébit delícias régibus, allelúia.

Capit. 1 Cor. 11, 26

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, * mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

AD NONAM

Ant. Vincénti / dabo manna abscónditum, † et nomen novum, allelúia.

Capit. 1 Cor. 11, 27

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, * reus erit córporis et sánguinis Dómini.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Sacérdos / in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, † panem et vinum óbtulit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut supra ad I Vesperas. 24

2 Miserátor Dóminus / escam dedit timéntibus se † in memóriam suórum mirabílium. Ps. 110 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo.

3 Cálicem / salutáris accípiam: † et sacrificábo hóstiam laudis. Ps. 115 Crédidi, propter quod locútus sum.

4 Qui pacem / ponit fines Ecclésiæ, † fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Psalmus 147

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, † fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capit. 1 Cor. 11, 23-24

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, † quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: * hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúia, allelúia. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia. Glória Patri. Cibávit.

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cenæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit;
Fitque sanguis Christi merum;
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Sequens stropha, si coram Sanctissimo exposito Officium persolvatur, dicitur flexis genibus.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui;
Præstet fides supplemméntum
Sénsuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus et iubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúia. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Ad Magnif. ant. O sacrum convívium, / in quo Christus súmitur; recólitur memória passiónis eius; † mens implétur grátia; et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúia.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: * tríbue, quæsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus: Qui vivis.

DOMINICA II post Pentecosten

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Puer Sámuel / ministrábat ante Deum coram Heli, † et sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

Oratio

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: * quia nunquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber primus Regum

Lectio i 1, 1-3

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim, et nomen eius Elcana, fílius Iéroham, fílii Eliu, fílii Thohu, fílii Suph, Ephratháeus. Et hábuit duas uxóres, nomen uni Anna, et nomen secúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ fílii, Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua, statútis diébus, ut adoráret et sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo fílii Heli, Ophni et Phínees, sacerdótes Dómini.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 1, 4-7

Venit ergo dies, et immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri suæ, et cunctis fíliis eius, et filiábus partes; Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat; Dóminus autem conclúserat vulvam eius. Affligébat quoque eam æmula eius, et veheménter angébat, in tantum ut exprobráret quod Dóminus conclusísset vulvam eius. Sicque faciébat per síngulos annos, cum, redeúnte témpore, ascénderent ad templum Dómini, et sic provocábat eam.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii 1, 7b-8

Porro illa flebat, et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? et quare non cómedis? et quam ob rem afflígitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi sum quam decem fílii?

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 1, 9-11

Surréxit autem Anna, postquam coméderat et bíberat in Silo, et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini. Cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum flens lárgiter, et votum vovit dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem, dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ eius, et novácula non ascéndet super caput eius.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Hom. 60 ad populum Antiochenum; inter supposit.

Lectio v

Quóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum; et assentiámur et credámus et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit; sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intellegibília. Itidem et in baptísmate: per rem nempe sensíbilem, aquam, donum confértur; intellegíbile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedísset ipse dona; sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intellegibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére; ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus; omnes accénsi, omnes ferventes et excitáti. Nam si Iudæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant; te multo magis opórtet esse sollértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cælum migráre.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre; nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita, quantum advérsus

proditórem indignáris, et contra eos, qui illum crucifixérunt: ítaque considera, ne tu quoque sis reus córporis et sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot benefícia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis cædi, et crucifígi; verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re, nos suum éfficit corpus.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritáli replétur, linguam quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita, quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem; hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes eius? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, fílios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus; sed ipse nos próprio sánguine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore, dominica II post Pent.; ℟℟. ut infra.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli

præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

Feria VI post dominicam II post Pentecosten

IN FESTO
SACRATISSIMI CORDIS IESU

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Suávi iugo tuo / domináre, Dómine, † in médio inimicórum tuórum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Suávi iugo tuo domináre, Dómine, † in médio inimicórum tuórum.

Ant. 2 Miséricors / et miserátor Dóminus: † escam dedit timéntibus se.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Miséricors et miserátor Dóminus: † escam dedit timéntibus se.

Ant. 3 Exórtum est / in ténebris lumen rectis: † miséricors et miserátor Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant Exórtum est in ténebris lumen rectis: † miséricors et miserátor Dóminus.

Ant. 4 Apud Dóminum / propitiátio est: † et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Ant. Apud Dóminum propitiátio est: † et copiósa apud eum redémptio.

Capit. Eph. 3, 8-9

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, † in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; * et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟. br. Ego dixi: Dómine, * Miserére mei. Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. Miserére mei. Glória Patri. Ego dixi.

Hymnus

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!

Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt,
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.

Ex Corde scisso Ecclésia,
Christo iugáta, náscitur:
Hoc óstium arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.

Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.

Turpe est redíre ad crímina,
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.

Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Tóllite iugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

Ad Magnif. ant. Ignem / veni míttere in terram, † et quid volo, nisi ut accendátur?

Oratio

Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: * concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Cor Iesu amóre nostri vulnerátum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Auctor beáte sæculi,
Christe, Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo:

Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut, novus Adam, rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.

Ille amor almus ártifex
Terræ marísque et síderum,
Erráta patrum míserans
Et nostra rumpens víncula.

Non Corde discédat tuo
Vis illa amóris íncliti:
Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.

Percússum ad hoc est láncea
Passúmque ad hoc est vúlnera,
Ut nos laváret sórdibus,
Unda fluénte et sánguine.

Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Cogitatiónes / Cordis eius in generatióne et generatiónem.

Psalmus 32

Exsultáte, iusti, in Dómino: * rectos decet collaudátio!

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi!

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne!

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intéllegit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Cogitatiónes Cordis eius in generatióne et generatiónem.

Ant. 2 Gustáte / et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: † beátus vir, qui sperat in eo.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: † beátus vir, qui sperat in eo.

Ant. 3 Apud te / est fons vitæ; † torrénte voluptátis tuæ potábis nos, Dómine.

Psalmus 35

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intellégere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abýssus multa.

Hómines et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Apud te est fons vitæ; † torrénte voluptátis tuæ potábis nos, Dómine.

Ant. 4 Homo / pacis meæ, qui edébat panes meos, † magnificávit super me supplantatiónem.

Psalmus 40

Beátus qui intéllegit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Ant. Homo pacis meæ, qui edébat panes meos, † magnificávit super me supplantatiónem.

Ant. 5 Rex omnis terræ / Deus: regnábit super gentes.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Rex omnis terræ Deus: regnábit super gentes.

Ant. 6 Dum anxiarétur / Cor meum, in petra exaltásti me.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dum anxiarétur Cor meum, in petra exaltásti me.

℣. Tóllite iugum meum super vos et díscite a me.

℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

De Ieremía Prophéta

Lectio i 24, 5-7

Hæc dicit Dóminus, Deus Israel: Cognóscam transmigratiónem Iuda, quam emísi de loco isto in terram Chaldæórum, in bonum. Et ponam óculos meos super eos ad placándum, et redúcam eos in terram hanc; et ædificábo eos, et non déstruam; et plantábo eos, et non evéllam. Et dabo eis cor, ut sciant me, quia ego sum Dóminus; et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum, quia reverténtur ad me in toto corde suo.

℟. Fériam / eis pactum sempitérnum, et non désinam eis benefácere, † et timórem meum dabo in corde eórum, * Ut non recédant a me. ℣. Et lætábor super eis, cum bene eis fécero in toto Corde meo. Ut.

Lectio ii

30, 18-19 et 21-24

Hæc dicit Dóminus: Ecce ego convértam conversiónem tabernaculórum Iacob, et tectis eius miserébor, et ædificábitur cívitas in excélso suo, et templum iuxta órdinem suum fundábitur, et egrediétur de eis laus, voxque ludéntium. Et erit dux eius ex eo, et princeps de médio eius producétur; et applicábo eum, et accédet ad me. Quis enim iste est, qui ápplicet cor suum, ut appropínquet mihi? ait Dóminus. Et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum. Ecce turbo Dómini, furor egrédiens, procélla ruens: in cápite impiórum conquiéscet. Non avértet iram indignatiónis Dóminus, donec fáciat et cómpleat cogitatiónem Cordis sui: in novíssimo diérum intellegétis ea.

℟. Si inimícus meus / maledixísset mihi, sustinuíssem útique: * Tu vero, homo unánimis, qui simul mecum dulces capiébas cibos. ℣. Et si is, qui me óderat, super me magna locútus fuísset, † abscondíssem me fórsitan ab eo. Tu.

Lectio iii 31, 1-3

In témpore illo, dicit Dóminus, ero Deus univérsis cognatiónibus Israel, et ipsi erunt mihi in pópulum. Hæc dicit Dóminus: Invénit grátiam in desérto pópulus, qui remánserat a gládio; vadet ad réquiem suam Israel. Longe Dóminus appáruit mihi. Et in caritáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te, míserans.

℟. Auferam / cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum. * Et spíritum meum ponam in médio vestri. ℣. Effúndam super vos aquam vivam et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et.

Lectio iv 31, 31-33

Ecce dies vénient, dicit Dóminus: et fériam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum: non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum in die, qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Aegýpti: pactum, quod írritum fecérunt; et ego dominátus sum eórum, dicit Dóminus. Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel, post dies illos, dicit Dóminus: Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam: et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

℟. Cum essémus / mórtui peccátis, convivificávit nos Deus in Christo * Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos. ℣. Ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ. Propter. Glória Patri. Propter.

In II Nocturno

Ant. 1 Dóminus / dabit benignitátem, † loquétur pacem in plebem suam.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Dóminus dabit benignitátem, † loquétur pacem in plebem suam.

Ant. 2 Suávis / et mitis es, Dómine, † et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo, * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Ant. Suávis et mitis es, Dómine, † et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Ant. 3 Secúndum multitúdinem / dolórum meórum in Corde meo, † consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Psalmus 93

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributiónem supérbis!

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélleget Deus Iacob.

Intellégite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet:

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium, * et qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in Corde meo, † consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Ant. 4 Qui dilígitis Dóminum, / confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. 5 Vidérunt / omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

Ant. 6 Psallam tibi / in natiónibus, † quia magna est super cælos misericórdia tua.

Psalmus 107

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua. * Ut liberéntur dilécti tui;

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui reppulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Psallam tibi in natiónibus, † quia magna est super cælos misericórdia tua.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Lectio v

Inter mira sacræ doctrínæ pietatísque increménta, vix áliud magis conspícuum est, quam triumphális progréssio cultus Sacratíssimi Cordis Iesu. Sæpius quidem, priórum decúrsu témporum, Patres, Doctóres, Sancti, Redemptóris nostri amórem celebrárunt. At inde a médio ævo, cum tenerióre quadam erga sanctíssimam Salvatóris humanitátem religióne fidéles áffici cœpti sunt, ánimæ contemplatívæ per plagam illam ad ipsum Cor, amóre hóminum vulnerátum, penetráre fere solébant. Atque ex eo témpore hæc contemplátio sanctíssimis quibúsque ita familiáris evásit, ut neque régio neque ordo religiósus sit, in quibus non insígnia, hac ætáte, eius reperiántur testimónia.

℟. Prope est / Dóminus ómnibus invocántibus eum, * Omnibus invocántibus eum in veritáte. ℣. Miserátor et miséricors Dóminus, pátiens et multum miséricors. Omnibus.

Lectio vi

Nulli vero in hac propaganda devotióne cessit ordo monásticus, et inter omnes, tunc témporis, éminent Elphiánæ vírgines Gertrúdis et Mechtíldis, ex quarum vitæ actis operibúsque perspícuum est, quanto erga divínum Cor amóre flagráverint. Próximis demum sæculis, eóque potíssimum tempore, quo hærétici, sub falsæ pietátis título, a Sanctíssima Eucharístia christiános deterrére conabántur, cultus Sacratíssimo Cordi públice exhibéri cœptus est, ópera imprímis sancti Ioánnis Eudes, qui auctor litúrgici cultus Sacrórum Córdium Iesu et Maríæ haud immérito nuncupátur.

℟. Gratificávit nos / Deus in dilécto Fílio suo, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum. ℣. Det nobis Dóminus illuminátós óculos cordis nostri in agnitióne eius. In.

Lectio vii

Verum, ad cultum Sacratíssimi Cordis Iesu plene perfectéque constituéndum, Deus ipse sibi instruméntum elégit húmilem ex Ordine Visitatiónis vírginem, sanctam Margarítam Maríam Alacóque, cui Christus sæpenúmero appárens, divíni Cordis sui et divítias et optáta significáre dignátus est. Quarum apparitiónum celebérrima illa est, qua ei ante Eucharístiam oránti Iesus conspiciéndum se dedit, Sacratíssimum Cor osténdit et, conquéstus, quod pro imménsa sua caritáte nihil, nisi ingratórum hóminum contumélias recíperet, ipsi præcépit, ut novum festum, féria sexta post octávam Córporis Christi, instituéndum curáret, quo Cor suum honóre débito colerétur, atque iniúriæ sibi in Sacraménto amóris a peccatóribus illátæ dignis expiaréntur obséquiis.

℟. Confíteor tibi, / Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, * Et revelásti ea párvulis. ℣. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te. Et.

Lectio viii

Anno tandem millésimo septingentésimo sexagésimo quinto, Clemens décimus tértius Póntifex Máximus Offícium et Missam in honórem Sacratíssimi Cordis Iesu approbávit; Pius vero nonus festum ad universálem Eccléslam exténdit. Novo illucescénte sæculo, iubiláeo indícto, Leo décimus tértius humánum genus univérsum Sacratíssimo Cordi devótum vóluit. Dénique Pius undécimus Póntifex Máximus, quo plénius festi solémnitas pópuli christiáni devotióni tam late patenti re-

spondéret, eódem festo die piaculárem precatiónem in ómnibus christiáni orbis templis quotánnis recitándam mandávit.

℟. Omnes gentes, / quascúmque fecísti, vénient, * Et adorábunt coram te, Dómine. ℣. Et glorificábunt nomen tuum, quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Confitémini Dómino, / et invocáte nomen eius: † notas fácite in pópulis adinventiónes eius.

Canticum Isaiæ
12, 1-6 (1)

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. † Et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiónes eius: * mementóte, quóniam excélsum est nomen eius.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Canticum Annæ
1 Reg., 2, 1-5 (2)

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Canticum
Ibid., 6-10 (3)

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius: † notas fácite in pópulis adinventiónes eius.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 19

In illo témpore: Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Et réliqua.

Homília
sancti Bonaventúræ
Epíscopi

Liber de ligno vitæ, n. 30

Ut de látere Christi dormiéntis in cruce formarétur Ecclésia, et Scriptúra implerétur, quæ dicit: Vidébunt in quem transfixérunt, divína est ordinatióne indúltum, ut unus mílitum láncea latus illud sacrum aperiéndo perfóderet, quátenus, sánguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salútis, quod a fonte, scílicet Cordis arcáno, profúsum, vim daret sacraméntis Ecclésiæ ad vitam grátiæ conferéndam, essétque iam in Christo viventibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam ætérnam. Surge ígitur, ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris.

℟. Ego, / si exaltátus fúero a terra, * Omnia traham ad meípsum. ℣. Hoc autem dicébat significans, qua morte esset moritúrus. Omnia.

Lectio x

De vite mystica sive Tract. de Passione Domini, cap. 3

Quia semel vénimus ad Cor Dómini Iesu dulcíssimi, et bonum est nos hic esse, non fácile evellámur ab eo. O quam bonum et iucúndum habitáre in Corde hoc! Bonus thesáurus, pretiósa margaríta Cor tuum, óptime Iesu, quam, fosso agro córporis tui, invenímus. Quis hanc margarítam abíciat? Quin pótius, dabo omnes margarítas; cogitatiónes et affectiónes meas commutábo, et comparábo illam mihi, iactans omnem cogitátum meum in Cor boni Iesu, et sine fallácia illud me enútriet.

℟. In die, / qua invocávi te, Dómine, dixísti: noli timére. * Iudicásti causam meam et liberásti me, Dómine, Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Iudicásti.

Lectio xi

Hoc ígitur tuo et meo Corde, dulcíssime Iesu, invénto, orábo te Deum meum. Admítte in sacrárium exauditiónis preces meas, immo me totum trahe in Cor tuum. Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis páteat intróitus; ad hoc vulnerátum Cor tuum, ut in illo ab exterióribus turbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus et propterea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile, vulnus amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius posset osténdi, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit.

℟. Sicut diléxit / me Pater, et ego diléxi vos: * Manéte in dilectióne mea. ℣. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, † sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectióne. Manéte.

Lectio xii

Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amántem non rédamet? Quis tam castum non amplexétur? Nos ígitur adhuc in carne manéntes, quantum póssumus, amántem redamémus; amplectámur vulnerátum nostrum, cuius ímpii agrícolæ fodérunt manus et pedes, latus et Cor; oremúsque, ut cor nostrum, adhuc durum et impœnitens, amóris sui vínculo constríngere et iáculo vulneráre dignétur.

℟. Simus ergo / imitatóres Dei, * Et ambulémus in dilectióne. ℣. Sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 19, 31-37

In illo témpore: Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato: erat enim magnus dies ille sábbati: rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et alterius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium eius. Et ille scit, quia vera dicit, ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Unus mílitum / láncea latus eius apéruit, † et contínuo exívit sanguis et aqua. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Stans Iesus / clamábat, dicens: † Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

3 In caritáte perpétua / diléxit nos Deus, † ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans.

4 Veníte ad me, / omnes, qui laborátis et oneráti estis, † et ego refíciam vos.

5 Fili, / præbe mihi cor tuum, † et óculi tui custódiant vias meas.

Capit. Eph. 3, 8-9

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, † in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; * et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟. br. Tóllite iugum meum super vos * Et díscite a me. Tóllite. ℣. Quia mitis sum et húmilis Corde. Et díscite a me. Glória Patri. Tóllite.

Hymnus

Cor, arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiæ, sed véniæ,
Sed et misericórdiæ.

Cor sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso utílius.

Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisíbilis
Ut venerémur vúlnera.

Hoc sub amóris sýmbolo
Passus cruénta et mýstica,
Utrúmque sacrifícium
Christus sacérdos óbtulit.

Quis non amántem rédamet?
Quis non redémptus díligat,
Et Corde in isto séligat
Aetérna tabernácula?

Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Hauriétis aquas in gáudio. ℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Bened. ant. Facta sunt / enim hæc, ut Scriptúra implerétur quæ dicit: † Vidébunt in quem transfixérunt.

Oratio

Deus, qui nobis, in Corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: † concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, * dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Unus mílitum / láncea latus eius apéruit, † et contínuo exívit sanguis et aqua.

AD TERTIAM

Ant. Stans Iesus / clamábat, dicens: † Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Capit. Eph. 3, 8-9

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, † in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; * et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℣. Tóllite iugum meum super vos et díscite a me. ℟. Quia mitis sum et húmilis Corde.

AD SEXTAM

Ant. In caritáte perpétua / diléxit nos Deus, † ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans.

Capit. Eph. 3, 14-17

Huius rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Iesu Christi, † ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum eius in interiórem hóminem: * Christum habitáre per fidem in córdibus vestris.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD NONAM

Ant. Fili, / præbe mihi cor tuum, † et óculi tui custódiant vias meas.

Capit. Eph. 3, 17-19

In caritáte radicáti et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, † quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímitas et profúndum; * scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Unus mílitum / láncea latus eius apéruit, † et contínuo exívit sanguis et aqua.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pæniténtebit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Unus mílitum láncea latus eius apéruit, † et contínuo exívit sanguis et aqua.

Ant. 2 Stans Iesus / clamábat, dicens: † Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Stans Iesus clamábat, dicens: † Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Ant. 3 In caritáte perpétua / diléxit nos Deus, † ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. In caritáte perpétua diléxit nos Deus, † ídeo, exaltátus a terra, attráxit nos ad Cor suum, míserans.

Ant. 4 Fili, / præbe mihi cor tuum, † et óculi tui custódiant vias meas.

Psalmus 127

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Ant. Fili, præbe mihi cor tuum, † et óculi tui custódiant vias meas.

Capit. Eph. 3, 8-9

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, † in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi; * et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟. br. Ego dixi: Dómine, * Miserére mei. Ego dixi. ℣. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. Miserére mei. Glória Patri. Ego dixi.

Hymnus

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!

Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt,
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.

Ex Corde scisso Ecclésia,
Christo iugáta, náscitur:
Hoc óstium arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.

Ex hoc perénnis grátia,
Ceu septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.

Turpe est redíre ad crímina,
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.

Glória tibi, Dómine,
Qui Corde fundis grátiam,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Hauriétis aquas in gáudio. ℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnif. ant. Ad Iesum autem / cum venísset, ut vidérunt eum iam mórtuum, † non fregérunt eius crura, sed unus mílitum láncea latus eius apéruit, † et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio

Deus, qui nobis, in corde Fílii tui, nostris vulneráto peccátis, infinítos dilectiónis thesáuros misericórditer largíri dignáris: * concéde, quæsumus; ut illi devótum pietátis nostræ præstántes obséquium, dignæ quoque satisfactiónis exhibeámus offícium. Per eúndem Dóminum.

DOMINICA III post Pentecosten

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Cognovérunt / omnes a Dan usque Bersabée, † quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.

Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; * ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro primo Regum

Lectio i 9, 18-20

Accéssit autem Saul ad Samuélem in médio portæ, et ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Sauli dicens: Ego sum Videns; ascénde ante me in excélsum, ut comedátis mecum hódie, et dimíttam te mane, et ómnia, quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi; et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cuius erunt óptima quæque Israel? nonne tibi et omni dómui patris tui?

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 9, 21-22

Respóndens autem Saul ait: Numquid non fílius Iémini ego sum de mínima tribu Israel? Et cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Béniamin? Quare ergo locútus es mihi sermónem istum? Assúmens ítaque Sámuel Saulem et púerum eius, introdúxit eos in triclínium, et dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti; erant enim quasi trigínta viri.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii 9, 23-25

Dixítque Sámuel coco: Da partem, quam dedi tibi, et præcépi ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum et pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel: Ecce, quod remánsit: pone ante te et cómede, quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, et locútus est cum Saule in solário; stravítque Saul in solário et dormívit.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 9, 26-27; 10, 1

Cumque mane surrexíssent, et iam elucésceret, vocávit Sámuel Saulem in solário dicens: Surge, et dimíttam te. Et surréxit Saul: egressíque sunt ambo, ipse vidélicet et Sámuel. Cumque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul: Dic púero ut antecédat nos et tránseat; tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei et effúdit super caput eius, et deosculátus est eum et ait: Ecce, unxit te Dóminus super hereditátem suam in príncipem, et li-

berábis pópulum suum de mánibus inimicórum eius, qui in circúitu eius sunt.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in libros Regum

L. 4, cap. 5 in 1 Reg. 10 inter supposit.

Lectio v

Tulit autem Sámuel lentículam ólei, et effúdit super caput eius. Hoc profécto hac unctióne exprímitur, quod in sancta Ecclésia nunc étiam materiáliter exhibétur: quia qui in cúlmine pónitur, sacraménta súscipit unctiónis. Quia vero ipsa únctio sacraméntum est: is, qui promovétur, bene foris úngitur, si intus virtúte sacraménti roborétur. Ipsas ergo ólei virtútes prius videámus atténtius.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Oleum quippe liquóribus áliis superférтur; óleum ignem fovet; óleum vúlnera curáre consuévit. Per illud ergo misericórdiæ bonum significat, quia scriptum de Dómino est: Miseratiónes eius super ómnia ópera eius. Quia ignem fovet, prædicatiónis grátiam desígnat, quæ electórum mentes illúminat. Quia vero vúlnera per óleum curántur, hoc profécto insínuat, quod detergénda sunt vúlnera peccatórum.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Ungátur ergo caput regis, quia spirituáli grátia mens est replénda doctóris. Hábeat in unctióne sua óleum, hábeat misericórdiam abundántem, quæ sibi virtútibus áliis præferátur. Hábeat óleum, ut dum ardórem Sancti Spíritus in se nutrit, lucére veheménter áliis per verbum possit. Hábeat nihilóminus óleum medicínæ: ut sapiénter dispónat, quáliter peccatórum fœtóres tergat, et ægras mentes salúti restítuat.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Sed lentícula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriménda futúra. Lentícula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lentícula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedíre Deo póstea nóluit, a Samuéle audívit: Quia proiecísti sermónem Dómini, proiécit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lentícula ólei parum hábuit, qui spirituálem grátiam proiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclésiæ convenién ter accípitur. Plerúmque enim culmen prælatiónis accípiunt, qui in caritáte Dei et próximi perfécti non sunt.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super número arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum coram me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures

tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA IV post Pentecosten

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Præváluit / David in Philisthæum † in funda et lápide in nómine Dómini.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine: * ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur; et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro primo Regum

Lectio i 17, 1-3

Congregántes autem Philísthiim ágmina sua in prœlium convenérunt in Socho Iudæ, et castrametáti sunt inter Socho et Azéca in fínibus Dommim. Porro Saul et fílii Israel congregáti venérunt in Vallem Terebínthi, et direxérunt áciem ad pugnándum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, et Israel stabat supra montem ex áltera parte, vallísque erat inter eos.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 17, 4-7

Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinórum nómine Góliath de Geth, altitúdinis sex cubitórum et palmi. Et cassis ærea super caput eius, et loríca squamáta induebátur; porro pondus lorícæ eius quinque míllia siclórum æris erat. Et ócreas æreas habébat in crúribus, et clípeus æreus tegébat húmeros eius. Hastíle autem hastæ eius erat quasi liciatórium texéntium; ipsum autem ferrum hastæ eius sexcéntos siclos habébat ferri; et ármiger eius antecedébat eum.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii 17, 8-11

Stansque clamábat advérsum phalángas Israel et dicébat eis: Quare venístis paráti ad prœlium? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saul? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singulâre certámen: si quíverit pugnáre mecum et percússerit me, érimus vobis servi; si autem ego prævalúero et percússero eum, vos servi éritis et serviétis nobis. Et aiébat Philisthæus: Ego exprobrávi agmínibus Israel hódie: Date mihi virum, et íneat mecum singulâre certámen. Audiens autem Saul et omnes Israelítæ sermónes Philisthæi huiuscémodi stupébant et metuébant nimis.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 17, 12-16

David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Béthlehem Iuda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo fílios, et erat vir in diébus Saul senex et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres fílii eius maióres post Saul in prœ-

lium; et nómina trium filiórum eius, qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus, et secúndus Abínadab, tertiúsque Samma; David autem erat mínimus. Tribus ergo maióribus secútis Saulem, ábiit David et revérsus est a Saul, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Procedébat vero Philisthæus mane et véspere, et stabat quadragínta diébus.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Sermo
sancti Cæsárii Epíscopi
Sermo 121, 5-7

Lectio v.

Stabant fílii Israel contra adversários quadragínta dies. Quadragínta dies, propter quátuor témpora, et quátuor partes orbis terræ, vitam præséntem significant, in qua contra Góliam vel exércitum eius, id est, contra diábolum et ángelos eius, Christianórum pópulus pugnáre non désinit. Nec tamen víncere posset, nisi verus David Christus cum báculo, id est, cum crucis mystério descendísset.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Ante advéntum enim Christi, fratres caríssimi, solútus erat diábolus; véniens Christus fecit de eo, quod in Evangélio dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis, et vasa eius dirípere, nisi prius alligáverit fortem. Venit ergo Christus, et alligávit diábolum. Sed dicit áliquis: Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres caríssimi, quia multum prævalet: sed tépidis, et neglegéntibus, et Deum in veritáte non timéntibus dominátur.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Alligátus est enim tamquam innéxus canis caténis, et néminem potest mordére, nisi eum, qui se ad illum ultro mortífera securitáte coniúnxerit. Iam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluptátes et cupiditátes sæculi noli coniúngere, et ille ad te non præsúmet accédere. Latráre potest, sollicitáre potest; mordére omníno non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet; nec extórquet a nobis consénsum, sed petit.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Venit ergo David, et invénit Iudæórum pópulum contra diábolum prœliántem; et cum nullus esset, qui præsúmeret ad singuláre certámen, ille, qui figúram Christi gerébat, procéssit ad prœlium, tulit báculum in manu sua, et éxiit contra Góliam. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Iesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritálem Góliam, id est contra diábolum, pugnatúrus crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi beátus David Góliam percússerit: in fronte útique, ubi crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit, ita étiam et lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurávit.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic et sanctífica. Glória Patri. Bénedic et sanctífica.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA V post Pentecosten

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos: † quia in te abiéctus est clípeus fórtium, clípeus Saul, quasi non esset unctus óleo. † Quómodo cecidérunt fortes in bello? Iónathas in excélsis interféctus est: † Saul et Iónathas, amábiles et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divísi.

Oratio

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: * infúnde córdibus nostris tui amóris affféctum; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber secúndus Regum

Lectio i 1, 1-4

Factum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de castris Saul veste conscíssa et púlvere conspérsus caput et, ut venit ad David, cécidit super fáciem suam et adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israel fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? Indica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prœlio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt; sed et Saul et Iónathas fílius eius interiérunt.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 1, 5-10

Dixítque David ad adulescéntem qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saul et Iónathas fílius eius? Et ait adulescens qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboe, et Saul incumbébat super hastam suam. Porro currus et équites appropinquábant ei, et convérsus post tergum suum vidénsque me vocávit; cui cum respondíssem: Adsum, dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi: Sta super me et intérfice me, quóniam tenent me angústiæ, et adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum occídi illum, sciébam enim quod vívere non póterat post ruínam; et tuli diadéma, quod erat in cápite eius et armíllam de brácchio illíus et áttuli ad te dóminum meum huc.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dó-

minus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

Lectio iii 1, 11-12

Apprehéndens autem David vestiménta sua scidit omnésque viri, qui erant cum eo, et planxérunt et flevérunt et ieiunavérunt usque ad vésperam super Saul et super Iónatham fílium eius et super pópulum Dómini et super domum Israel, eo quod corruíssent gládio.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 1, 13-15

Dixítque David ad iúvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti míttere manum tuam, ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 4, cap. 4

Lectio v

Quid est, quod David, qui retribuéntibus sibi mala non réddidit, cum Saul et Iónathas bello occúmberent, Gélboe móntibus maledícit, dicens: Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniant super vos, neque sint agri primitiárum: quia ibi abiéctus est clípeus fórtium, clípeus Saul, quasi non esset unctus óleo?

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthǽum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Quid est, quod Ieremías, cum prædicatiónem suam cérneret audiéntium difficultáte præpedíri, maledícit dicens: Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus est tibi puer másculus? Quid ergo montes Gélboe, Saul moriénte, deliquérunt, quátenus in eis nec ros nec plúvia cáderet, et ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret?

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Sed quia Gélboe interpretátur decúrsus, per Saul autem unctum et mórtuum, mors nostri Mediatóris exprímitur; non immérito per Gélboe montes supérba Iudæórum corda signántur, quæ, dum in huius mundi desidériis défluunt, in Christi, id est uncti, se morte miscuérunt: et quia in eis unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiæ rore siccántur.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

De quibus et bene dícitur, ut agri primitiárum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitívos fructus non ferunt: quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfídia remanéntes, primórdia fídei sequi noluérunt. Sancta namque Ecclésia in primítiis suis multitúdine géntium fecundáta, vix in mundi fine Iudǽos, quos invénerit, suscípiet, et extréma cólligens, eos quasi relíquias frugum ponet.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum ser-

vis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA VI post Pentecosten

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Obsécro, / Dómine, aufer iniquitátem servi tui, † quia insipiénter egi.

Oratio

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum: * ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum; ut, quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro secúndo Regum

Lectio i 12, 1-4

Misit ergo Dóminus Nathan ad David: qui, cum venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives et alter pauper. Dives habébat oves et boves plúrimos valde; pauper autem nihil habébat omníno præter ovem unam párvulam, quam émerat et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum fíliis eius, simul de pane illíus cómedens et de cálice eius bibens, et in sinu illíus dórmiens; erátque illi sicut fília. Cum autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 12, 5-9

Irátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc: ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud et non peparcerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Ego unxi te in regem super Israel, et ego érui te de manu Saul, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israel et Iuda; et, si parva sunt ista, adíciam tibi multo maióra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uríam Hethæum percussísti gládio, et uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, et interfecísti eum gládio filiórum Ammon.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne mise-

ricórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

Lectio iii 12, 10-12

Quam ob rem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me et túleris uxórem Uríæ Hethǽi ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce, ego suscitábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis et dabo próximo tuo, et dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis huius. Tu enim fecísti abscóndite, ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israel et in conspéctu solis.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 12, 13-16

Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriéris. Verúmtamen, quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini propter verbum hoc, fílius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo, et ieiunávit David ieiúnio, et ingréssus seórsum iácuit super terram.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Apología David

Apologia David ad Theodosium Augustum cap. 2, n. 5-6

Lectio v

Unusquísque nostrum per síngulas horas quam multa delínquit! et tamen unusquísque de plebe peccátum suum confiténdum non putat. Ille rex, tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delícti passus est consciéntiam; sed, præmatúra confessióne atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthǽum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Quem mihi nunc fácile repérias honorátum ac dívitem, qui, si arguátur alicúius culpæ reus, non moléste ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cum a priváto hómine corriperétur, quod gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre. Dénique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan díceret: Quóniam pænítuit te, et Dóminus tránstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ, profúndam regis fuísse pæniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Alii hómines cum a sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt aut deféndere; ibíque eórum maior est lapsus, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui consummáre certámen pium géstiunt, et cúrrere cursum salútis, sícubi forte ut hómines corruérunt, natúræ magis fragilitáte quam peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo maióra reparántes certámina; ut non solum nullum attulísse æstimétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti,

firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

Lectio viii 4, n. 15

Peccávit David, quod solent reges; sed pæniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, ieiunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sæcula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat, qui nullis légibus tenebátur humánis. Quod peccávit, conditiónis est; quod supplicávit, correctiónis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúræ est: diluísse, virtútis.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedictus et Magnificat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA VII post Pentecosten

II classis

Si hæc dominica mense augusto occurrat, loco eius sumitur dominica I augusti. 112

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Unxérunt Salomónem / Sadoc sacérdos et Nathan Prophéta, regem in Gihon, † et ascendéntes læti dixérunt: Vivat rex in ætérnum.

Oratio

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur: * te súpplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber tértius Regum

Lectio i 1, 1-3

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cumque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui: Quarámus dómino nostro regi adulescéntulam vírginem, et stet coram rege et fóveat eum dormiátque in sinu suo, et calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adulescéntulam speciósam in ómnibus fínibus Israel, et invenérunt Abísag Sunamítidem, et adduxérunt eam ad regem.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Con-

vertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

Lectio ii 1, 4-6

Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege et minístrábat ei; rex vero non cognóvit eam. Adonías autem fílius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus et équites et quinquagínta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens: Quare hoc fecísti?

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii 1, 6b-8

Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Ioab fílio Sárviæ et cum Abíathar sacerdóte, qui adiuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos et Banáias fílius Ióiadæ et Nathan Prophéta et Sémei et Rei et robur exércitus David non erat cum Adonía.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 1, 11-15

Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis: Non audísti quod regnáverit Adonías fílius Haggith, et dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium a me, et salva ánimam tuam filiíque tui Salomónis. Vade et ingrédere ad regem David et dic ei: Nonne tu, dómine mi rex, iurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me, et ipse sedébit in sólio meo? Quare ergo regnat Adonías? Et, adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te et complébo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículum.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex Epístola sancti Hierónymi Presbýteri ad Nepotiánum

Epist.52, ad Nepot., n. 2 et 3

Lectio v

David annos natus septuagínta, bellicósus quondam vir, senectúte frigénte, non póterat calefíeri. Quæritur ítaque puélla de univérsis fínibus Israel Abísag Sunamítis, quæ cum rege dormíret, et seníle corpus calefáceret. Quæ est ista Sunamítis, uxor et virgo, tam fervens, ut frígidum calefáceret; tam sancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret?

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui delícias, et pacíficus bellatóris viri narret ampléxus: Pósside sapiéntiam, póssi de intellegéntiam. Ne obliviscáris, et ne declináveris a verbis oris mei, et ne derelíqueris eam, et appreháendet te; ama illam, et servábit te. Princípium sapiéntiæ: póssi de sapiéntiam, et in omni possessióne tua pósside intellegéntiam: circúmda illam, et exaltábit te; honóra illam, et amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum. Coróna quoque deliciárum prótegat te.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Omnes pæne virtútes córporis mutántur in sénibus, et increscénte sola sapiéntia, decréscunt céteræ: ieiúnia, vigíliæ, chaméuniæ, id est, super pavi-

méntum dormitiónes, huc illúcque discúrsus, peregrinórum susceptio, defénsio páuperum, standi in oratióne perseverántia, visitátio languéntium, labor mánuum, unde præbeántur eleemósynæ, et, ne sermónem lóngius prótraham, cuncta, quæ per corpus exercéntur, fracto córpore, minóra fiunt.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Nec hoc dico, quod in iuvénibus et adhuc solidióris ætátis, his dumtáxat, qui labóre et ardentíssimo stúdio, vitæ quoque sanctimónia et oratiónis ad Deum frequéntia, sciéntiam consecúti sunt, frígeat sapiéntia, quæ in plerísque sénibus ætáte marcéscit; sed quod adulescéntia multa córporis bella sustíneat, et inter incentíva vitiórum et carnis titillatiónes, quasi ignis in lignis viridióribus suffocétur, et suum non possit explicáre fulgórem. Senéctus vero, rursus admóneo, eórum, qui adulescéntiam suam honéstis ártibus instruxérunt, et in lege Dómini meditáti sunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, usu trítior, procéssu témporis sapiéntior, et véterum studiórum dulcíssimos fructus metit.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedictus et Magnificat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA VIII post Pentecosten

II classis

Si hæc dominica mense augusto occurrat, loco eius sumitur una ex dominicis augusti 112, secundum ordinem mensis.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo.

Oratio

Largíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: * ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro tértio Regum

Lectio i 9, 1-5

Factum est autem, cum perfecísset Sálomon ædifícium domus Dómini et ædifícium regis et omne quod optáverat et

volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndo, sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam et deprecatiónem tuam, quam deprecátus es coram me; sanctificávi domum hanc, quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempitérnum; et erunt óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque, si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus in simplicitáte cordis et in æquitáte, et féceris ómnia quæ præcépi tibi et legítima mea et iudícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempitérnum, sicut locútus sum David patri tuo dicens: Non auferétur vir de génere tuo de sólio Israel.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii 9, 6-7

Si autem aversióne avérsi fuéritis vos et fílii vestri, non sequéntes me nec custodiéntes mandáta mea et cæremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis et coluéritis deos aliénos et adoravéritis eos; áuferam Israel de superfície terræ quam dedi eis, et templum quod sanctificávi nómini meo proíciam a conspéctu meo, erítque Israel in provérbium et in fábulam cunctis pópulis.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii 9, 8-9

Et domus hæc erit in exémplum: omnis qui transíerit per eam stupébit et sibilábit et dicet: Quare fecit Dóminus sic terræ huic et dómui huic? Et respondébunt: Quia dereliquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Aegýpti, et secúti sunt deos aliénos et adoravérunt eos et coluérunt eos: idcírco indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 9, 10-14

Explétis autem annis vigínti postquam ædificáverat Sálomon duas domos, id est domum Dómini et domum regis (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina et abiégna et aurum iuxta omne quod opus habúerat), tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in terra Galilææ. Et egréssus est Hiram de Tyro ut vidéret óppida, quæ déderat ei Sálomon, et non placuérunt ei, et ait: Hæccine sunt civitátes, quas dedísti mihi, frater? Et appellávit eas terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Augustíni Epíscopi
de Civitáte Dei
Lib. 17, cap. 8, n. 2

Lectio v

Facta est quidem nonúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quod templum ædificávit, et pacem hábuit secúndum nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est latíne), et in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum, non exhibébat.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodo in eo figúram delíneat futurórum. Nam præter li-

bros divínæ históriæ, ubi regnásse narrátur, psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis eius inscríptus est.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

In quo tam multa dicúntur, quæ omníno ei convenire non possunt, Dómino autem Christo apertíssima perspicuitáte convéniunt: ut evidénter appáreat, quod in illo figúra qualiscúmque adumbráta sit, in isto autem ipsa véritas præsentáta.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Notum est enim, quibus términis regnum conclúsum fúerat Salomónis: et tamen in eo psalmo légitur, utália táceam: Domináb itur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terræ: quod in Christo vidémus impléri. A flúmine quippe dominándi sumpsit exórdium, ubi baptizátus a Ioánne, eódem monstránte, cœpit agnósci a discípulis, qui eum non solum magístrum, verum étiam Dóminum appellavérunt.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedictus et Magnificat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA IX post Pentecosten

II classis

Si hæc dominica mense augusto occurrat, loco eius sumitur una ex dominicis augusti 112, secundum ordinem mensis.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Dum tólleret Dóminus / Elíam per túrbinem in cælum, Eliséus clamábat: † Pater mi, currus Israel, et auríga eius.

Oratio

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: * et, ut peténtibus desideráta concédas; fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber quartus Regum

Lectio i 1, 1-2

Prævaricátus est autem Moab in Israel, postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ocho-

zías per cancéllos cenáculi sui, quod habébat in Samaría, et ægrotávit; misítque núntios dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 1, 3-4

Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten dicens: Surge et ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samaríæ, et dices ad eos: Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad consuléndum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii 1, 4b-6

Et ábiit Elías. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare revérsi estis? At illi respondérunt ei: Vir occúrrit nobis, et dixit ad nos: Ite, et revertímini ad regem, qui misit vos, et dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid quia non erat Deus in Israel, mittis ut consulátur Beélzebub deus Accaron? Idcírco de léctulo, super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 1, 7-10

Qui dixit eis: Cuius figúræ et hábitus est vir ille, qui occúrrit vobis et locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus, et zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenárium príncipem, et quinquagínta qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum, sedentíque in vértice montis ait: Homo Dei, rex præcépit ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descéndat ignis de cælo, et dévoret te, et quinquagínta tuos. Descéndit ítaque ignis de cælo, et devorávit eum et quinquagínta qui erant cum eo.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Sermo
sancti Cæsárii Episcopi

Sermo 124, 1

Lectio v

In lectiónibus, quæ nobis diébus istis recitántur, fratres caríssimi, frequénter admónui, ut non sequámur lítteram occidéntem, et vivificántem spíritum relinquámus. Sic enim Apóstolus ait: Líttera occídit, spíritus autem vivíficat. Si enim hoc tantum vólumus intellégere, quod sonat in líttera, aut parvam, aut prope nullam ædificatiónem de divínis lectiónibus capiémus.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Illa enim ómnia, quæ recitántur, typus erant et imágo futurórum: in Iudæis figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta sunt. Beátus enim Elías typum hábuit Dómini Salvatóris. Sicut enim Elías a Iudæis persecutiónem passus est; ita et verus Elías, Dóminus noster, ab ipsis Iudæis reprobátus est et contémptus.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Elías relíquit gentem suam; et Christus de-

séruit synagógam. Elías ábiit in desértum; et Christus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrántibus pascebátur; et Christus in desérto mundi huius, géntium fide refícitur.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Corvi enim illi, qui beáto Elíæ, iubénte Dómino, ministrábant, géntium pópulum figurábant. Proptérea et de Ecclésia géntium dícitur: Nigra sum et formósa, fília Ierúsalem. Unde est Ecclésia nigra et formósa? Nigra per natúram, formósa per grátiam. Unde nigra? Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa? Aspérges me hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA X post Pentecosten

II classis

Si hæc dominica mense augusto occurrat, loco eius sumitur una ex dominicis augusti 112, secundum ordinem mensis.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Fecit Ioas / rectum coram Dómino cunctis diébus, † quibus dócuit eum Ióiada sacérdos.

Oratio

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: * multíplica super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro quarto Regum

Lectio i 9, 29-33

Anno undécimo Ioram fílii Achab, regnávit Ochozías super Iudam, venítque Iehu in Iézrahel. Porro Iézabel, introítu eius audíto, depínxit óculos suos stíbio et ornávit caput suum et respéxit per fenéstram ingrediéntem Iehu per portam, et ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavítque Iehu fáciem suam ad fenéstram et ait: Quæ est ista? Et inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitáte eam deórsum: et præcipitavérunt

eam, aspersúsque est sánguine páries, et equórum úngulæ conculcavérunt eam.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 9, 34-37

Cumque introgréssus esset ut coméderet biberétque, ait: Ite et vidéte maledíctam illam, et sepelíte eam, quia fília regis est. Cumque issent ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam et pedes et summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Iehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten, dicens: In agro Iézrahel cómedent canes carnes Iézabel, et erunt carnes Iézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Iézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Iézabel?

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii 10, 1-3

Erant autem Achab septuagínta fílii in Samaría. Scripsit ergo Iehu lítteras, et misit in Samaríam ad optimátes civitátis et ad maióres natu et ad nutrícios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri et currus et equos et civitátes firmas et arma, elígite meliórem et eum qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, et eum pónite super sólium patris sui, et pugnáte pro domo dómini vestri.

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 10, 4-7

Timuérunt illi veheménter, et dixérunt: Ecce, duo reges non potuérunt stare coram eo, et quómodo nos valébimus resístere? Misérunt ergo præpóniti domus et præfécti civitátis et maióres natu et nutrícii ad Iehu, dicéntes: Servi tui sumus: quæcúmque iússeris faciémus, nec constituémus nobis regem: quæcúmque tibi placent, fac. Rescrípsit autem eis lítteras secúndo, dicens: Si mei estis et obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, et veníte ad me hac eádem hora cras in Iézrahel. Porro fílii regis, septuagínta viri, apud optimátes civitátis nutriebántur. Cumque veníssent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis et occidérunt septuagínta viros, et posuérunt cápita eórum in cóphinis, et misérunt ad eum in Iézrahel.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
In Ep. ad Rom., hom. 25, 4

Lectio v

Non putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud, supplícium magis augébit. Quandóquidem et serpens magis punítus est quam múlier, quemádmodum et múlier plus quam vir. Et Iézabel maióres pœnas dedit, quam Achab víneæ raptor; ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regíque lapsus occasiónem déderat. Igitur et tu quoque, si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio vi

Itaque, si quando peccántes vidérimus, non solum non impellámus, sed et extrahámus ex ipso malítiæ bárathro, ne et aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terríbilis illíus

tribunális, flúminis ígnei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosíque vermis. Sed dices: Benígnus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punítur dives ille Lázari contémptor, neque fátuæ vírgines a sponso reiciúntur? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diábolo præparátum non abíbunt? Ergo qui sórdidis est véstibus, non períbit, manus ac pedes vinctus? Qui centum denários a consérvo suo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nimírum quod vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non exstinguétur, verum non erit?

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Sed minátur ista tantúmmodo Deus? Utique, ínquies. Et unde, dic, quæso, tantam rem audes públice loqui, atque ex teípso ferre senténtiam? Ego quippe et ex iis quæ dixit Deus, et ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero. Quod si propter futúra non credis, vel saltem propter ea quæ iam facta sunt, crede. Non enim certe minæ sunt et verba tantúmmodo, quæ facta sunt et in opus ipsum exiérunt.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Quis ígitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deínde fúlmina illa, teláque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Aegýpti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia propter Davídis peccátum uno témporis moménto peste occídit? Nonne hæc ómnia et ália Deus illis íntulit?

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super número arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA XI post Pentecosten

II classis

Si hæc dominica mense augusto vel septembri occurrat, loco eius sumitur una ex dominicis augusti 112, secundum ordinem mensis, vel prima septembris. 130

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Obsecro, Dómine: / meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, † et quod plácitum est coram te, fécerim.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota: * effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro quarto Regum

Lectio i 20, 1-3

In diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem, et venit ad eum Isaías fílius Amos Prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ, moriéris enim tu et non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, et orávit Dóminum, dicens: Obsecro, Dómine: meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno.

℟. Præparáte / corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, † et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii 20, 4-6

Et ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: Revértere et dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam et vidi lácrimas tuas, et ecce sanávi te: die tértio ascéndes templum Dómini, et addam diébus tuis quíndecim annos: sed et de manu regis Assyriórum liberábo te et civitátem hanc, et prótegam urbem istam propter me et propter David servum meum.

℟. Deus / ómnium exaudítor est: † ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei; * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii 20, 7-8

Dixítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cum attulíssent et posuíssent super ulcus eius, curátus est. Díxerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum quia Dóminus me sanábit, et quia ascensúrus sum die tértia templum Dómini?

℟. Dóminus, / qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Lectio iv 20, 9-11

Cui ait Isaías: Hoc erit signum a Dómino, quod factúrus sit Dóminus sermónem quem locútus est: vis ut ascéndat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis, nec hoc volo ut fiat; sed ut revertátur retrórsum decem grádibus. Invocávit ítaque Isaías Prophéta Dóminum, et redúxit umbram per líneas, quibus iam descénderat in horológio Achaz, retrórsum decem grádibus.

℟. Recordáre, / Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: † Cesset iam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? † Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Isaíam Prophétam

Lib. 11, cap. 38, v. 1

Lectio v

Ne elevarétur cor Ezechíæ post incredíbiles triúmphos, et de média captivitáte victóriam, infirmitáte córporis sui visitátur, et audit se esse moritúrum; ut convérsus ad Dóminum flectat senténtiam eius. Quod quidem et in Iona Prophéta légimus, et in comminatiónibus contra David, quæ dicúntur futúra, nec facta sunt, non Deo mutánte senténtiam, sed provocánte humánum genus ad notítiam sui. Dóminus enim pœnitens est super malítiis.

℟. Percússit / Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit

oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: † Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia manus Dómini erat cum illo: † percússit Philisthæum, et ábstulit oppróbrium ex Israel.

Lectio vi

Convertítque Ezechías fáciem suam ad paríetem, quia ad templum ire non póterat. Ad paríetem autem templi, iuxta quod Sálomon palátium exstrúxerat; vel absólute ad paríetem, ne lácrimas suas assidéntibus ostentáre vidérétur. Audiénsque se esse moritúrum, non precátur vitam et annos plúrimos, sed in Dei iudício, quid velit præstáre, dimíttit.

℟. Montes Gélboe, / nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu eius, vísitet Dóminus: † a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vii

Nóverat enim idcírco Deo placuísse Salomónem, quod annos vitæ non petíerit amplióres; sed itúrus ad Dóminum narrat ópera sua, quómodo ambuláverit coram eo in veritáte et in corde perfécto. Felix consciéntia, quæ afflictiónis témpore bonórum óperum recordátur. Beáti enim mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Et quando álibi scríbitur: Quis gloriábitur purum habére se cor? Quod ita sólvitur: perfectiónem cordis in eo nunc dici, quod idóla destrúxerit, templi Baal vasa pervérterit, serpéntem æneum comminúerit, et cétera fécerit, quæ Scriptúra commémorat.

℟. Ego / te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, † et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Feciíque tibi nomen grande, iuxta nomen magnórum, qui sunt in terra: † et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et.

Lectio viii

Flevit autem fletu magno, propter promissiónem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías fílios non habébat; nam post mortem eius Manásses, cum duódecim esset annórum, regnáre cœpit in Iudæa: ex quo perspícuum est, post tértium annum concéssæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat, Christum de suo sémine nascitúrum. Alii áserunt, quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum iudícii, et ignoratiónem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

℟. Exaudísti, / Dómine, oratiónem servi tui, † ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic et sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic. Glória Patri. Bénedic.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

℟. ix Peccávi / super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea; † et non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: † quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

℟. x Audi, / Dómine, hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: † ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. ℣. Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo. Super.

℟. xi Dómine, / si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo, Dómine, et líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit pæniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

DOMINICA I augusti
II classis

Si prima dominica incidit a die 1 ad 3 augusti, mensis habet quinque dominicas, et Scriptura occurrens absolvitur integra, ut in Breviario habetur.

Si vero prima dominica incidit in dies a 4 ad 7 augusti, tunc mensis habet quatuor dominicas tantum, et de Scriptura occurrenti omittitur illa pars quæ dominicæ quintæ assignata est.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Sapiéntia / ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, † súbdidit sibi gentes, superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávit.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incípiunt
Parábolæ Salomónis

Lectio i Prov. 1, 1-6

Parábolæ Salomónis, fílii David regis Israel, ad sciéndam sapiéntiam et disciplínam, ad intellegénda verba prudéntiæ et suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, iustítiam et iudícium et æquitátem, ut detur párvulis astútia, adulescénti sciéntia et intellléctus. Audiens sápiens sapiéntior erit, et intéllegens gubernácula possidébit: animadvértet parábolam et interpretatiónem, verba sapiéntum et ænígmata eórum.

℟. In princípio / Deus ántequam terram fáceret, † priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii 1, 7-12

Timor Dómini princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ, ut addátur grátia cápiti tuo et torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis: si dixerint: Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustra, deglutiámus eum sicut infernus vivéntem et íntegrum quasi descendéntem in lacum.

℟. Gyrum cæli / circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, † in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla † própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii 1, 13-16

Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostras spóliis: sortem mitte nobíscum, marsúpium unum sit ómnium nostrum. Fíli mi, ne ámbules cum eis: próhibe pedem tuum a sémitis eórum; pedes enim illórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem.

℟. Emítte, / Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, † ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam, quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut.

Lectio iv 1, 17-22

Frustra autem iácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis avári: ánimas possidéntium rápiunt. Sapiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem suam: in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba sua, dicens: Usquequo, párvuli, dilígitis infántiam, et stulti ea, quæ sibi sunt nóxia, cúpient, et imprudéntes odíbunt sciéntiam?

℟. Ne derelínquas me, / Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, † ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adiutórium mihi. Ne. Glória Patri. Ne.

In II Nocturno

Ex Tractátu
sancti Ambrósii Epíscopi
in psalmum centésimum
décimum octávum

Sermo 5, n. 37-38

Lectio v

Inítium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit prophéta. Quod est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre, quia sápere sæcularia, stultítia est? Dénique sapiéntiam huius mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed et ipse ti-

mor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest, immo obest plúrimum.

℟. Da mihi, / Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, † et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio vi

Síquidem Iudæi habent zelum Dei; sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo et timóre maiórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcídunt infántulos suos, quod sábbatum custódiunt, timórem Dei habent; sed quia nésciunt legem spiritálem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

℟. Inítium / sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: † laudátio eius manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: † quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vii

Et quid de his dicam? Sunt étiam in nobis, qui habent timórem Dei, sed non secúndum sciéntiam, statuéntes durióra præcépta, quæ non possit humána condítio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplínæ, opus virtútis exígere; sed insciéntia in eo, quia non compatiúntur natúræ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia a timóre Dei íncipit, nec est sapiéntia spiritális sine timóre Dei; ita timor sine sapiéntia esse non debet.

℟. Verbum / iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, † sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio viii

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum áliquod in basi statúitur, et tunc maiórem habet grátiam cum in basi státua fúerit collocáta, standíque accéperit firmitátem; ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur, hoc est in péctore timéntis Deum, ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres et áuferant illud de incuriósi et dissimulántis affféctu.

℟. Magna enim / sunt iudícia tua, Dómine, † et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Glória Patri. Magnificásti.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Dómine, / pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: † extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine; † aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. x Quæ sunt / in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, † et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intéllegit. Homo.

℟. xi Præbe, / fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam † et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Ant. ad Benedictus et Magnificat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA II augusti

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Ego / in altíssimis hábito: et thronus meus in colúmna nubis.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Ecclesiástes

Lectio i 1, 1-7

Verba Ecclesiástæ, fílii David, regis Ierúsalem. Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes; vánitas vanitátum, et ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo quo labórat sub sole? Generátio prætérit, et generátio ádvenit; terra autem in ætérnum stat. Oritur sol et óccidit, et ad locum suum revértitur; ibíque renáscens gyrat per meridiem et fléctitur ad aquilónem. Lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, et in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, et mare non redúndat; ad locum unde éxeunt flúmina revertúntur, ut íterum fluant.

℟. In princípio / Deus ántequam terram fáceret, † priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii 1, 8-11

Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu, nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? Ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? Ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere: Ecce hoc recens est; iam enim præcéssit in sæculis quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória; sed nec eórum quidem, quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos qui futúri sunt in novíssimo.

℟. Gyrum cæli / circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, † in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla † própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii 1, 12-14

Ego Ecclesiástes fui rex Israel in Ierúsalem; et propósui in ánimo meo quærére et investigáre sapiénter de ómnibus quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt sub sole, et ecce univérsa vánitas et afflíctio spíritus.

℟. Emítte, / Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, † ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam, quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Lectio iv 1, 15-17a

Pervérsi difficile corrigúntur, et stultórum infinítus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus efféctus sum et præcéssi omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Ierúsalem; et mens mea contempláta est multa sapiénter, et dídici, dedíque cor meum ut scirem prudéntiam atque doctrínam, errorésque et stultítiam.

℟. Ne derelínquas me, / Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, † ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adiutórium mihi. Ne. Glória Patri. Ne.

In II Nocturno

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi

Contra eos qui apud se habent virgines subintroductas 12-13

Lectio v

Sálomon cum sæculárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas et admirándas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdinis insumébat, magníficas ædificándo domos, copiósum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera ministrórum mensæ et popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grátia, et omnem, ut ita dicam, oblectatiónis et refrigérii viam sectándo.

℟. Da mihi, / Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, † et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio vi

At ubi inde ad se revérsus, et quasi ex umbrósa quadam abýsso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam et cælis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, et ómnia vánitas. Hanc et vos, et hac sublimiórem, si voluéritis, efferétis sententiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper a mala consuetúdine vos sequestravéritis.

℟. Inítium / sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: † laudátio eius manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: † quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vii

Quamvis autem a Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia: neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum: áttamen et sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quam viles et vanitáti obnóxiæ res sint.

℟. Verbum / iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, † sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio viii

Nos vero ad maiórem vocáti vitam, et ad excelléntius fastígium ascéndimus, et in maióribus exercémur palæstris: et quid áliud, quam quod sicut supérnæ virtútes intellectuáles et incorpóreæ illæ, vitam institúere iubémur?

℟. Magna enim / sunt iudícia tua, Dómine, † et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Glória Patri. Magnificásti.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Dómine, / pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: † extollántiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine; † aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveránti et infrunito ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. x Quæ sunt / in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, † et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intéllegit. Homo.

℟. xi Præbe, / fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam † et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedictus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA III augusti

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Omnis sapiéntia / a Dómino Deo est, † et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Sapiéntiæ

Lectio i 1, 1-4

Dilígite iustítiam, qui iudicátis terram, sentíte de Dómino in bonitáte et in simplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum. Pervérsæ enim cogitatiónes séparant a Deo, probáta autem virtus córripit insipiéntes; quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. In princípio / Deus ántequam terram fáceret, † priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii 1, 5-7

Spíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, et áuferet se a cogitatiónibus quæ sunt sine intelléctu, et corripiétur a superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis; quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ eius audítor: quóniam spíritus Dómini replévit orbem terárum, et hoc quod cóntinet ómnia sciéntiam habet vocis.

℟. Gyrum cæli / circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, † in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla † própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii 1, 8-10

Propter hoc qui lóquitur iníqua non potest latére, nec prætériet illum corrípiens iudícium. In cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit, sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet ad correptiónem iniquitátum illíus; quóniam auris zeli audit ómnia, et tumúltus murmuratiónum non abscondétur.

℟. Emítte, / Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, † ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam, quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut.

Lectio iv 1, 11-13

Custodíte ergo vos a murmuratióne, quæ nihil prodest, et a detractióne párcite linguæ, quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit, os autem quod mentítur occídit ánimam. Nolíte zeláre mortem in erróre vitæ vestræ, neque acquirátis perditiónem in opéribus mánuum vestrárum; quóniam Deus mortem non fecit, nec lætátur in perditióne vivórum.

℟. Ne derelínquas me, / Dómine, pater et domi-

nátor vitæ meæ, † ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adiutórium mihi. Ne Glória Patri. Ne.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 1, cap. 28, n. 136-137

Lectio v

Magnus iustítiæ splendor, quæ áliis pótius nata quam sibi, communitátem et societátem nostram ádiuvat, excelsitátem tenet, ut suo iudício ómnia subiécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, offícia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret atque inflécteret tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggregáre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis; iustítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amísimus.

℟. Da mihi, / Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, † et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio vi 29, n. 139

Quanta autem iustítia sit, ex hoc intéllegi potest, quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reservátur: ut, si constitútus sit cum hoste aut locus aut dies prœlio, advérsus iustítiam putétur aut loco prævenire aut témpore. Interest enim, utrum áliquis pugna áliqua et conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo eventu.

℟. Inítium / sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: † laudátio eius manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: † quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vii

29, n. 140 et 142

Si ergo in bello iustítia valet, quanto magis in pace servánda est! Fundaméntum ergo est iustítiæ fides. Iustórum enim corda meditántur fidem:

et qui se iustus accúsat, iustítiam supra fidem cóllocat. Nam tunc iustítia eius appáret, si vera fateátur.

℟. Verbum / iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, † sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio viii

Dénique et Dóminus per Isaíam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion: id est, Christum in fundaménta Ecclésiæ. Fides enim ómnium, Christus: Ecclésia autem quædam forma iustítiæ est. Commúne ius ómnium: in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui seípsum sibi ábnegat, ipse iustus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera iustítiæ locarémus, quia fides fundaméntum est.

℟. Magna enim / sunt iudícia tua, Dómine, † et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Glória Patri. Magnificásti.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Dómine, / pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: † extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine; † aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. x Quæ sunt / in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, † et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intéllegit. Homo.

℟. xi Præbe, / fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam † et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA IV augusti

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Sapiéntia / clámitat in platéis: † Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet: † et, cum invénerit, beátus erit, si tenúerit eam.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Ecclesiástici

Lectio i 1, 1-3

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arénam maris et plúviæ guttas et dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cæli et latitúdinem terræ et profúndum abýssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit?

℟. In princípio / Deus ántequam terram fáceret, † priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam produceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii 1, 4-7

Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intellectus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ Verbum Dei in excélsis, et ingréssus illíus mandáta ætérna. Radix sapiéntiæ cui reveláta est, et astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatió-

nem ingréssus illíus quis intelléxit?

℟. Gyrum cæli / circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, † in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla † própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii I, 8-10

Unus est altíssimus, Creátor omnípotens et Rex potens et metuéndus nimis, sedens super thronum illíus et dóminans, Deus. Ipse creávit illam in Spíritu Sancto, et vidit et dinumerávit et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua et super omnem carnem secúndum datum suum, et præbuit illam diligéntibus se.

℟. Emítte, / Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, † ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam, quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut.

Lectio iv I, 11-16ª

Timor Dómini glória et gloriátio et lætítia et coróna exsultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, et dabit lætítiam et gáudium et longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, et in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia; quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne et in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreátus est.

℟. Ne derelínquas me, / Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, † ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adiutórium mihi. Ne. Glória Patri. Ne.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 1, cap. 25, n. 34-35

Lectio v

Sunt nonnúlli, qui vitam suam néglegunt et, dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intéllegunt, vel intellécta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt; cumque supérna, quæ amisérunt, non consíderant, esse se, heu míseri! in bonis putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt; nequáquam ad contemplatiónem ætérnæ pátriæ desidérii áciem tendunt; sed semetípsos in his, ad quæ proiécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exsílium quod patiúntur, et in cæcitáte, quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exsúltant.

℟. Da mihi, / Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, † et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio vi

At contra, electórum mentes, dum cuncta transitória nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ, exquírunt: cumque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio, in conditóris sui spe et contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit; et unusquísque eórum adhuc in mundo córpore pósitus, mente iam extra mundum surgit: ærúmnam exsílii, quam tólerat, deplórat, et ad sublímem pátriam incesántibus se amóris stímulis éxcitat.

℟. Inítium / sapiéntiæ timor Dómini: * Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: † laudátio eius manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: † quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intellectus.

Lectio vii

Cum ergo dolens videt, quam sit ætérnum quod pérdidit, ínvenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit: et quo magis crescit consílii sciéntia, ut peritúra déserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertíngat. Intuéndum quoque est, quod nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerum evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur.

℟. Verbum / iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, † sed tantum víctui

meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias et paupertátem ne déderis mihi, † sed tantum víctui meo tríbue necessária.

Lectio viii

Nam qui sollérter in vitæ consílio figit mentem, caute sese in omni actióne circumspiciéndo consíderat; et ne ex re, quæ ágitur, repentínus finis adversúsque surrípiat, hunc prius mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his, quæ agénda sunt, formído præpédiat; ne in his, quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat; ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent; ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Magna enim / sunt iudícia tua, Dómine, † et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Glória Patri. Magnificásti.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Dómine, / pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: † extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine; † aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveránti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. x Quæ sunt / in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, † et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intéllegit. Homo.

℟. xi Præbe, / fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam † et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA V augusti

II classis

Si huic dominicæ locus non sit, prætermittitur.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Obsérva, fili, / præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ, † sed liga eam semper in corde tuo.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i 5, 1-4

Noli atténdere ad possessiónes iníquas, et ne díxeris: Est mihi sufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindíctæ et obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui, et ne díxeris: Quómodo pótui? aut quis me subíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, et quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor.

℟. In princípio / Deus ántequam terram fáceret, † priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum, * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii 5, 5-9

De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adícias peccátum super peccátum. Et ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórum miserébitur; misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, et ne différas de die in diem; súbito enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctæ dispérdet te.

℟. Gyrum cæli / circuívi sola, et in flúctibus

maris ambulávi, † in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla † própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii 5, 10-12

Noli ánxius esse in divítiis iniústis; non enim próderunt tibi in die obductiónis et vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, et non eas in omnem viam; sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Esto firmus in via Dómini, et in veritáte sensus tui et sciéntia; et prosequátur te verbum pacis et iustítiæ.

℟. Emítte, / Dómine, sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, † ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sciam, quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut.

Lectio iv 5, 13-16

Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intéllegas, et cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intellléctus, respónde próximo; sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto et confundáris. Honor et glória in sermóne sensáti; lingua vero imprudéntis subvérsio est ipsíus. Non appelléris susúrro, et lingua tua ne capiáris et confundáris.

℟. Ne derelínquas me, / Dómine, pater et dominátor vitæ meæ, † ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus. ℣. Apprehénde arma et scutum et exsúrge in adiutórium mihi. Ne. Glória Patri. Ne.

In II Nocturno

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
In 2 Cor., hom. 22, 3

Lectio v

Ne tardes convérti ad Dóminum, et ne différas de die in diem; nescis enim, quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim et metus est in differéndo; salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole; sic enim, licet iúvenis moriáris, secúre discésseris: quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte et nulla moléstia e vita discédes; duplicémque habébis festivitátem, et quod a vitæ malítia abstinúeris, et quod virtútem colúeris. Ne dicas: Erit tempus, quando convérti licébit: verba enim hæc Deum valde exásperant.

℟. Da mihi, / Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, † et noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancíllæ tuæ. ℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret. Quóniam.

Lectio vi

Cur nam, cum ipse tibi ætérna sæcula promísit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva et momentánea est; sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac briviórem áliam quandam inquíras? Nonne illæ quotidiánæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne scorta illa, nonne theátra illa, nonne divítiæ illæ testántur inexplébilem malítiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod, quóties scortátus es, tóties condemnásti teípsum; peccátum enim ita se habet, ut, mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat iudex.

℟. Inítium / sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: † laudátio eius manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: † quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vii

Inebriátus es? ventri indulsísti? rapuísti? siste iam gradum: verte te in divérsum: confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te ábstulit: ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut male operéris. Multi, dum male ac vitióse víverent, súbito periérunt et in maniféstam damnatiónem abiérunt: time, ne idem tibi áccidat.

℟. Verbum / iníquum et dolósum longe fac a me, Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, † sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Lectio viii

Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid ígitur? numquid et tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis, fortásse? Cóntigit aliquó-

ties? Cógita, quod de ánima delíberas: proínde étiam de contrário cógita, et dic: Quid autem, si non det? Quid autem, si det, inquis? Esto, dat quidem ipse: verúmtamen hoc illo cértius et utílius.

℟. Magna enim / sunt iudícia tua, Dómine, † et inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum et honorásti. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum et transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti. Glória Patri. Magnificásti.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Dómine, / pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: † extollántiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malígnum avérte a me, Dómine; † aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me, Dómine. ℣. Ne derelínquas me, Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. x Quæ sunt / in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, † et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. ℣. Omnia enim corda scrutátur, et univérsas méntium cogitatiónes intéllegit. Homo.

℟. xi Præbe, / fili, cor mihi, et óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. ℣. Atténde, fili mi, sapiéntiam meam † et ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedictus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA I septembris

II classis

Si prima dominica incidit in diem 1 vel 2 septembris, mensis habet quinque dominicas, et Scriptura occurrens absolvitur integra, ut in Breviario habetur.

Si vero prima dominica incidit in dies a 3 ad 7 septembris, tunc mensis habet quatuor dominicas tantum, et de Scriptura occurrenti omittitur illa pars quæ dominicæ quintæ assignata est.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Cum audísset Iob / nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait: † Si bona suscépimus de manu Dómini, † mala autem quare non sustineámus? † In ómnibus his non peccávit Iob lábiis suis, † neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Iob

Lectio i 1, 1-3

Vir erat in terra Hus nómine Iob, et erat vir ille simplex et rectus, ac timens Deum et recédens a malo. Natíque sunt ei septem fílii et tres fíliæ. Et fuit possessio eius septem míllia óvium et tria míllia camelórum, quingénta quoque iuga boum et quingéntæ ásinæ, ac família multa nimis: erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona / suscépimus de manu Dei, † mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est: † sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii 1, 4-5

Et ibant fílii eius, et faciébant convívium per domos unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas, ut coméderent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Iob et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro síngulis; dicébat enim: Ne forte peccáverint fílii mei, et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Iob cunctis diébus.

℟. Antequam / cómedam, suspíro, et tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus, † quia timor, quem timébam, evénit mi-

hi, et quod verébar, áccidit. † Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et.

Lectio iii 1, 6-8

Quadam autem die, cum veníssent fílii Dei, ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui respóndens ait: Circuívi terram, et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum: Numquid considerásti servum meum Iob, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex et rectus, ac timens Deum et recédens a malo?

℟. Quare / detraxístis sermónibus veritátis? † ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum: * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod iustum est, iudicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

Lectio iv 1, 9-11

Cui respóndens Satan ait: Numquid Iob frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum ac domum eius, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum eius benedixísti, et possédit eius crevit in terra? Sed exténde páululum manum tuam, et tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℟. Versa est / in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. Parce. Glória Patri. Parce.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 2, cap. 1

Lectio v

Scriptúra sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra nostra cognóscimus: ibi sentímus, quantum proficímus, ibi a provéctu quam longe distámus. Narrat autem gesta sanctórum, et ad imitatiónem corda próvocat infirmórum; dumque illórum victrícia facta commémorat, contra vitiórum prœlia, debília nostra confírmat; fitque verbis illíus, ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante se pósitos tot virórum fórtium triúmphos videt.

℟. Indúta est / caro mea putrédine, † et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est: * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, † et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio vi

Nonnúnquam vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit; ut et in victória fórtium quod imitándo arrípere, et rursum videámus in lápsibus, quod debeámus timére. Ecce enim Iob describítur tentatióne auctus, sed David tentatióne prostrátus; ut et maiórum virtus spem nostram fóveat, et maiórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat; quátenus, dum illa gaudéntes súblevant, ista metuéntes premant; et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris erudítus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℟. Páucitas / diérum meórum finiétur brevi; † dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; † et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio vii

Lib. 1, cap. 1

Vir erat in terra Hus, nómine Iob. Idcírco sanctus vir ubi habitáverit dícitur, ut eius méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat, quod sit terra gentílium? Gentílitas autem eo obligáta vítiis éxstitit, quo cognitiónem sui conditóris ignorávit.

℟. Non abscóndas me, / Dómine, a fácie tua: † manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, † ne forte ad níhilum rédigas me. Et.

Lectio viii

Dicátur ítaque, ubi habitáverit; ut hoc eius

láudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse; ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos exstitísse.

℟. Utinam / appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior appareret, † unde et verba mea dolóre sunt plena. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Quis mihi / tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, † donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; † cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

℟. x Numquid / Dóminus supplántat iudícium, aut Omnípotens subvértit, quod iustum est? † Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te: * Et cuiúsvis manus pugnet contra me. ℣. Apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutórium mihi. Et.

℟. xi Nocte / os meum perforátur dolóribus, et qui me cómedunt, non dórmiunt: † a multitúdine eórum consúmitur vestiméntum meum, comparátus sum luto, * Et assimilátus sum favíllæ et cíneri. ℣. O custos hóminum, quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? † Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Et.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedictus et Magnificat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA II septembris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. In ómnibus his / non peccávit Iob lábiis suis † neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro Iob

Lectio i 9, 1-5

Et respóndens Iob ait: Vere scio, quod ita sit, et quod non iustificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non pótterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est et fortis róbore. Quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi, quos subvértit in furóre suo.

℟. Si bona / suscépimus de manu Dei, † mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est: † sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii 9, 6-9

Qui cómmovet terram de loco suo, et colúmnæ eius concutiúntur; qui præcípit soli, et non óritur, et stellas claudit quasi sub signáculo; qui exténdit cælos solus, et gráditur super fluctus maris; qui facit Arctúrum et Oríona et Hyádas et interióra austri.

℟. Antequam / cómedam, suspíro, et tamquam inundántes aquæ, sic rugítus meus; † quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar, áccidit. † Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. Et.

Lectio iii 9, 10-13

Qui facit magna et incomprehensibília et mirabília, quorum non est número. Si vénerit ad me, non vidébo eum; si abíerit,

non intéllegam. Si repénte intérroget, quis respondébit ei, vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cuius iræ nemo resístere potest, et sub quo curvántur, qui portant orbem.

℟. Quare / detraxístis sermónibus veritátis? † ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum: * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod iustum est, iudicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. Verúmtamen.

Lectio iv 9, 14-17

Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui, étiam si habúero quíppiam iustum, non respondébo, sed meum iúdicem deprecábor. Et, cum invocántem exaudíerit me, non credo, quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea, étiam sine causa.

℟. Versa est / in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. Parce. Glória Patri. Parce.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ
Lib. 9, cap. 2-3

Lectio v

Vere scio, quod ita sit, et quod non iustificátur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo suppósitus iustítiam pércipit, compósitus amíttit; quia, quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est, ut eréctus inde destruátur.

℟. Indúta est / caro mea putrédine, † et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est: * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, † et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto.

Lectio vi

Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro distrícte iudicétur, recte subiúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℟. Páucitas / diérum meórum finiétur brevi; † dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; † et sic repénte præcípitas me? Antequam.

Lectio vii

In Scriptúra sancta millenárius número pro universitáte solet intéllegi. Hinc étenim psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per evangelístam non ámplius quam septuagínta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc et per Ioánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℟. Non abscóndas me, / Dómine, a fácie tua: † manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, † ne forte ad níhilum rédigas me. Et.

Lectio viii

Quia vero monas multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur, qui rursus per denárium ductus in millenárium ténditur; cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco uníus appellatióne, nisi bene vivéndi inítium? quid millenárii números amplitúdine, nisi eiúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est non ei tribúere, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia et qui summa iam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta, quæ accéperat, amíttit.

℟. Utinam / appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, † unde et verba mea

dolóre sunt plena. Et calámitas, quam pátior, in statéra. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Quis mihi / tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, † donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; † cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

℟. x Numquid / Dóminus supplántat iudícium, aut Omnípotens subvértit, quod iustum est? † Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te: * Et cuiúsvis manus pugnet contra me. ℣. Apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutórium mihi. Et.

℟. xi Nocte / os meum perforátur doloríbus, et qui me cómedunt, non dórmiunt: † a multitúdine eórum consúmitur vestiméntum meum, comparátus sum luto, * Et assimilátus sum favíllæ et cíneri. ℣. O custos hóminum, quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? † Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Et.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA III septembris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Ne reminiscáris, / Dómine, delícta mea vel paréntum meórum, † neque vindíctam sumas de peccátis meis.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Tobíæ

Lectio i 1, 1-4

Tobías ex tribu et civitáte Néphthali, quæ est in superióribus Galilææ supra Naásson, post viam, quæ ducit ad occidéntem, in sinístro habens civitátem Sephet, cum captus esset in diébus Salmánasar regis Assyrióram, in captivitáte tamen pósitus viam veritátis non deséruit; ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex eius génere, impertíret. Cumque esset iúnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle gessit in ópere.

℟. Peto, / Dómine, ut de vínculo impropérii huius absólvas me, † aut certe désuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: † quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim iudícia tua iusta sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas: † et nunc, Dómine, meménto mei. Ne.

Lectio ii 1, 5-8

Dénique, cum irent omnes ad vítulos áureos, quos Ieróboam fécerat rex Israel, hic solus fugiébat consórtia ómnium; sed pergébat in Ierúsalem ad templum Dómini et ibi adorábat Dóminum Deum Israel, ómnia primitíva sua et décimas suas fidéliter ófferens; ita ut in tértio anno prosélytis et ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc et his simília secúndum legem Dei puérulus observábat.

℟. Omni témpore / bénedic Deum, et pete ab eo, ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre, ut fácias, quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. Et.

Lectio iii 1, 9-12

Cum vero factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua, genuítque ex ea fílium, nomen suum impónens ei. Quem ab infántia timére Deum dócuit, et abstinére ab omni peccáto. Igitur cum per captivitátem devenísset cum uxóre sua et fílio in civitátem Nínivem cum omni tribu sua, cum omnes éderent ex cibis gentílium, iste custodívit ánimam suam et nunquam contamináts est in escis eórum.

℟. Memor esto, / fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave, nequándo prætermíttas præcépta eius. Habébis.

Lectio iv 1, 13-15

Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, et dedit illi potestátem, quocúmque vellet, ire, habens libertátem, quæcúmque fácere voluísset. Pergébat ergo ad omnes, qui erant in captivitáte, et mónita salútis dabat eis.

℟. Omnibus diébus / vitæ tuæ in mente habéto Deum: * Et cave, ne aliquándo peccáto conséntias, † et prætermíttas præcépta Dómini Dei nostri. ℣. Ex substántia tua fac eleemósynam, † et noli avértere fáciem tuam ab ullo páupere. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 94, de ieiunio septimi mensis 9, cap. 1, 3, 4

Lectio v

Scio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam christiánam pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum et tradítio decrévit, et consuetúdo firmávit; nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia sacerdotális offícii est, erga omnes Ecclésiæ fílios curam habére commúnem, in id, quod et rúdibus prosit et doctis, quos simul dilígimus, páriter incitámus: ut ieiúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigatiónem ánimi et córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat / nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur: † nunquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, † lumen oculórum nostrórum? Báculum.

Lectio vi

Ideo enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indesinénter purificatiónibus indigére; sempérque esse niténdum, dum in huius vitæ varietáte

iactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditátum pollutióne contráhitur, ieiúniis atque eleemósynis deleátur.

℟. Benedícite / Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi: † et enarráte ómnia mirabília eius. Quia.

Lectio vii

Esuriámus páululum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod iuvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus. Delectétur consciéntia benignórum frúctibus largitátis: et cum gáudio tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem legis et prophetárum in hac géminæ caritátis unitáte constítuit; ut nemo ambígeret, Deo se offérre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis iuvandísque paupéribus loquerétur: Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis.

℟. Tempus est / ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum, † et enarráte ómnia mirabília eius. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, † quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos.

Lectio viii

Quarta ígitur et sexta féria ieiunémus; sábbato vero apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus: cuius nos méritis et oratiónibus crédimus adiuvándos, ut misericórdi Deo ieiúnio nostro et devotióne placeámus.

℟. Bona est / orátio cum ieiúnio et eleemósyna: * Quóniam ipsa est, quæ purgat peccáta. ℣. Et facit invenire misericórdiam et vitam ætérnam. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Tribulatiónes / civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: † timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: † ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, † iniúste égimus, ini-

quitátem fécimus. Dómine, miserére.

℟. x Audíte, / fílii mei, patrem vestrum: † Servíte Dómino in veritáte, et inquírite, ut faciátis quæ plácita sunt illi, et fíliis vestris mandáte, * Ut fáciant iustítias et eleemósynas. ℣. Ut sint mémores Dei, et benedícant eum in omni témpore † in veritáte et in tota virtúte sua. Ut fáciant.

℟. xi Benedícat te / Dóminus in virtúte sua, † qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: † quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

FERIA QUARTA Quatuor Temporum septembris

II classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio i 9, 16-28

In illo témpore: Respóndens unus de turba, dixit ad Iesum: Magíster, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

In Marc. 3, 9, 16-19 et 28

Dæmoníacum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum mutúmque, Matthæus vero lunáticum fuísse commémorat. Significat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutátur. Qui nunquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, non confiténdo fidem; surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabéscunt; stultórum namque et languéntium atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flamméscunt: aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes / civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: † timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: † ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, † iniúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

Lectio ii

Quod autem ait: Et dixi discípulis tuis, ut eícerent illum, et non potuérunt; laténter Apóstolos accúsat, cum impossibílitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum, qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dicit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quod tædio superátus sit mansuétus ac mitis, qui non apéruit sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit: sed quod in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat: Usquequo accédam ad domum tuam? quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud iubénte, et te áliud perpetránte?

℟. Audíte, / fílii mei, patrem vestrum: † Servíte Dómino in veritáte, et inquírite, ut faciátis quæ plácita sunt illi, et fíliis vestris mandáte, * Ut fáciant iustítias et eleemósynas. ℣. Ut sint mémores Dei, et benedícant eum in omni témpore † in veritáte et in tota virtúte sua. Ut fáciant.

Lectio iii

Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et ieiúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequíssimus débeat expélli, omnes instítuit ad vitam; ut scílicet novérimus, gravióra quæque vel immundórum spirítuum vel hóminum tentaménta ieiúniis et oratiónibus esse superánda; iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Ieiúnium autem generále est, non solum ab escis, sed et

a cunctis illécebris abstinére carnálibus, immo ab ómnibus vitiórum continére passiónibus. Sic et orátio generális non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fídei devotióne gérimus.

℟. Benedícat te / Dóminus in virtúte sua, † qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: † quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Oratio

Misericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus, Dómine, fragílitas nostra subsístat: † ut, quæ sua conditióne attéritur, * tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Vesperas inclusive.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Hoc genus / dæmoniórum in nullo potest exíre, † nisi in oratióne et ieiúnio.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Hoc genus / dæmoniórum in nullo potest exíre, † nisi in oratióne et ieiúnio.

FERIA SEXTA Quatuor Temporum septembris

II classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 7, 36-50

In illo témpore: Rogábat Iesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 33 in Evang., n. 5

Quem pharisæus de falsa iustítia præsúmens, nisi Iudáicum pópulum; quem peccátrix múlier, sed ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam gentilitátem designat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus

pedes Dómini stetit, lácrimis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque quos infundébat et tergébat, pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si eius pæniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opinionis exprímitur? Unde et Paulus dicit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℟. Sufficiébat / nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur: † nunquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, † lumen oculórum nostrórum? Báculum.

Lectio ii

Si ígitur recta ópera ágimus, quibus opinionis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Iesu múlier stetit: contra pedes enim Dómini stétimus cum, in peccátis pósiti, eius itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pæniténtiam post peccáta convértimur, iam retro secus pedes stamus; quia eius vestígia séquimur, quem impugnábamus. Lácrimis múlier pedes eius rigat: quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis eius in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

℟. Benedícite / Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi: † et enarráte ómnia mirabília eius. Quia.

Lectio iii

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis eius, quibus ex caritáte compátimur, étiam ex his, quæ nobis supérfluunt, miserémur; quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrimis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tríbuit, sed non

ministrándo quæ desunt, vim dolóris mínime abscídit. Osculátur múlier pedes, quos tergit: quod nos quoque plene ágimus, si studióse dilígimus, quos ex largitáte continémus; ne gravis nobis sit necéssitas próximi; ne ipsa nobis eius indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerósa; et, cum manus necessária tríbuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est / ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum, † et enarráte ómnia mirabília eius. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, † quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

In II Nocturno

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, * et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Vesperas inclusive.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Múlier, / quæ erat in civitáte peccátrix, † stans retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes eius, et capíllis cápitis sui tergébat, † et deosculabátur pedes eius et unguénto ungébat.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Múlier, / quæ erat in civitáte peccátrix, † stans retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes eius, et capíllis cápitis sui tergébat, † et deosculabátur pedes eius et unguénto ungébat.

SABBATO
Quatuor Temporum septembris

II classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 13, 6-17

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 31 in Evang., n. 1-3

Dóminus ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur: aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus; aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Evangélio, fratres, audístis: ficúlneam infructuósam, et mulíerem curvam; et utríque rei est píetas impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem: istud egit per exhibitiónem. Sed hoc significat ficúlnea infructuósa, quod múlier inclináta: et hoc ficúlnea reserváta, quod múlier erécta.

℟. Tribulatiónes / civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: † timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: † ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, † iniúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

Lectio ii

Quid arbor fici, nisi humánam natúram desígnat? Quid múlier inclináta, nisi eándem natúram significándo denúntiat? Quæ et bene plantáta est sicut ficus, et bene creáta sicut múlier; sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quod plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia, exspectándo, admonéndo, visitándo requisívit.

℟. Audíte, / fílii mei, patrem vestrum: † Servíte Dómino in veritáte, et inquírite, ut faciátis quæ plácita sunt illi, et fíliis vestris mandáte, * Ut fáciant iustítias et eleemósynas. ℣. Ut sint mémores Dei, et benedícant eum in omni témpore † in veritáte et in tota virtúte sua. Ut fáciant.

Lectio iii

Venit ante legem, quia per naturálem intel-

léctum quid unusquísque exémplo sui, quáliter erga próximum ágere debuísset, innótuit. Venit in lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam, quia pietátis suæ præséntiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur: quia quorúndam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis eius mirácula convértunt. Quid vero per cultórem víneæ, nisi præpositórum ordo exprímitur? Qui dum præsunt Ecclésiæ, nimírum domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Benedícat te / Dóminus in virtúte sua, † qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: † quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus: † maiestátem tuam súpplices exorámus; ut, pia ieiunántium deprecatióne placátus, * et præséntia nobis subsídia tríbuas et futúra. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam inclusive.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Illumináre, Dómine, / his, qui in ténebris sedent: † et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

DOMINICA IV septembris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Adonái, / Dómine, Deus magne et mirábilis, † qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Iudith

Lectio i 1, 1-4

Arphaxad ítaque rex Medórum subiugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis. Fecit muros eius in altitúdinem cubitórum septuagínta et in latitúdinem cubitórum trigínta; turres vero eius pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur; posuítque portas eius in altitúdinem túrrium; et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitus sui, et in glória quadrigárum suárum.

℟. Adonái, / Dómine, Deus magne et mirábilis, † qui dedísti salútem in manu féminæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, † et de sua virtúte gloriántes humílias. Exáudi.

Lectio ii 1, 5-9

Anno ígitur duodécimo regni sui, Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arphaxad et obtínuit eum in campo magno qui appellátur Rágau, circa Euphráten et Tigrin et Iádason, in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, et cor eius elevátum est; et misit ad omnes, qui habitábant in Cilícia et Damásco et Líbano, et ad gentes, quæ sunt in Carmélo et Cedar, et inhabitántes Galilæam in campo magno Esdrelon, et ad omnes, qui erant in Samaría et trans flumen Iordánem usque ad Ierúsalem et omnem terram Iesse, quoúsque perveniátur ad términos Aethiópiæ.

℟. Tribulatiónes / civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: † timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: † ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, † iniúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

Lectio iii 1, 10-12

Ad hos omnes misit núntios Nabuchodónosor rex Assyriórum; qui

omnes uno ánimo contradixérunt, et remisérunt eos vácuos, et sine honóre abiecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, iurávit per thronum et regnum suum, quod defénderet se de ómnibus regiónibus his.

℟. Benedícat te / Dóminus in virtúte sua, † qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: † quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut.

Lectio iv 2, 1-3

Anno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésima et secúnda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavítque omnes maióres natu, omnésque duces et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui, dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subiugáret império.

℟. Vos, / qui in túrribus estis, aperíte portas: † Dóminus omnípotens fecit virtútem: * Et victóriam dedit de inimícis nostris. ℣. Laudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Elía et ieiúnio
Cap. 9, n. 28-32

Lectio v

Poténtes vinum prohibéntur bíbere, ne, cum bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietátem poténtes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Iudith, ieiúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis munita procéssit et omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holofférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reciperávit.

℟. Nos / álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, † et humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio vi

Hæc enim succíncta ieiúnio in castris præténdébat aliénis; ille vino sepúltus iacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris ieiúnium innúmeros stravit exércitus ebriórum. Esther quoque púlchrior facta ieiúnio, Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat, omne genus suum, id est, totum pópulum Iudæórum a persecutiónis acerbitátibus liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subiéctum.

℟. Dominátor, / Dómine cælórum et terræ, † Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ: * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

Lectio vii

Itaque illa, quæ tríduo ieiunávit contínuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuit, et vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli iactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsólvit. Est ergo ieiúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis incremèntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ.

℟. Dómine Deus, / qui cónteris bella ab inítio, † éleva brácchium tuum super gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua; † cadat robur eórum in iracúndia tua. Et.

Lectio viii

Ieiúnium nescit fœneratórem, non sortem fœnoris novit, non rédolet usúras mensa ieiunántium. Etiam ipsis ieiúnium convíviis dat grátiam: dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, et diúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi ieiúnium est: quanto avídior appeténtia, tanto esca iucúndior.

℟. Spem in álium / nunquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel: * Qui irásceris, et propítius eris: † et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Confórta me, / Rex, Sanctórum princípátum tenens: * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et.

℟. x Meménto mei, / Dómine Deus, in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, † quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis eius. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. Et.

℟. xi Laudáte / Dóminum Deum nostrum, † qui non deséruit sperántes in se, et in me adimplévit misericórdiam suam, * Quam promísit dómui Israel. ℣. Confitémini illi, quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia eius. Quam.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA V septembris

II classis

Si huic dominicæ locus non sit, prætermittitur.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Dómine, / Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, † et non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Esther

Lectio i 1, 1-4

In diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Aethiópiam super centum vigínti septem prováncias, quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni eius exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui, fecit grande convívium cunctis princípibus, et púeris suis, fortíssimis Persárum, et Medórum ínclitis, et præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque iactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet et octogínta diébus.

℟. Dómine, / mi Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, † et non est qui possit resístere voluntáti tuæ: * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. Líbera.

Lectio ii 1, 5-6ª

Cumque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum; et iussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti et némoris, quod régio cultu et manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris et carbásini ac hyacínthini, sustentáta fúnibus býssinis atque purpúreis, qui ebúrneis círculis insérti erant, et colúmnis marmóreis fulciebántur.

℟. Confórta me, / Rex, Sanctórum princípátum tenens: * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. Et.

Lectio iii 1, 6ᵇ-7

Léctuli quoque áurei et argéntei super paviméntum smarágdino et pário stratum lápide dispósiti erant, quod mira varietáte pictúra decorábat. Bibébant autem, qui invitáti erant, áureis póculis, et áliis atque áliis vasis cibi inferebántur. Vinum quoque, ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans et præcípuum ponebátur.

℟. Spem in álium / nunquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel: * Qui irásceris, et propítius eris: † et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. Qui.

Lectio iv 1, 8-9

Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum, sed, sicut rex statúerat, præpónens mensis síngulos de princípibus suis, ut súmeret unusquísque quod vellet. Vasthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat.

℟. Vos, / qui in túrribus estis, aperíte portas: † Dóminus omnípotens fecit virtútem: * Et victóriam dedit de inimícis nostris. ℣. Laudáte Dóminum Deum nostrum, qui non deséruit sperántes in se. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 3, cap. 21, n. 123-125

Lectio v

Quid Esther regína? Nonne, ut pópulum suum perículo exúeret (quod erat decórum atque honéstum), morti se óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum ferox, atque túmido corde, tamen decórum iudicávit índici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere ei, qui tam indecóra suasísset.

℟. Meménto mei, / Dómine Deus, in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, † quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis eius. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. Et.

Lectio vi

Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonestátum se eius frauduléntis consíliis animadvertísset. Ea enim amicítia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, potestátibus: honestáti vero præférri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Iónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Abímelech, qui pro hospitális grátiæ offíciis necem pótius sibi, quam proditiónem fugiéntis amíci, subeúndam arbitrabátur.

℟. Tribulatiónes / civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: † timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros: † ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, † iniúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine, miserére.

Lectio vii 22, n. 126-127

Nihil ígitur præferéndum honestáti; quæ tamen ne amicítiæ stúdio prætereátur, étiam hoc

Scriptúra ádmonet de amicítia. Sunt enim pleræque philosophórum quæstiónes: utrum amíci causa quisquam contra pátriam sentíre necne débeat, ut amíco obédiat. Utrum opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus.

℟. Benedícat te / Dóminus in virtúte sua, † qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: † quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut.

Lectio viii

Et Scriptúra quidem ait: Clava, et gládius, et sagítta ferráta; sic homo est testimónium dans falsum advérsus amícum suum. Sed considera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ, cogátur áliquis dícere testimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre caritáti cívium?

℟. Dominátor, / Dómine cælórum et terræ, † Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ: * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Nos / álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, † et humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

℟. x Dómine mi, / qui Rex noster es solus: * Adiuva me solitáriam. ℣. Perículum meum in mánibus meis est. Adiuva.

℟. xi Laudáte / Dóminum Deum nostrum, † qui non deséruit sperántes in se, et in me adimplévit misericórdiam suam, * Quam promísit dómui Israel. ℣. Confitémini illi, quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia eius. Quam.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis

terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Glória Patri. Plena est omnis terra glória eius.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA I octobris

II classis

Si prima dominica incidit in dies a 1 ad 3 octobris, mensis habet quinque dominicas, et Scriptura occurrens absolvitur integra, ut in Breviario habetur.

Si vero prima dominica incidit in dies a 4 ad 7 octobris, tunc mensis habet quatuor dominicas tantum, et de Scriptura occurrenti omittitur illa pars, quæ dominicæ tertiæ assignata est.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Adapériat / Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, † et fáciat pacem Dóminus, Deus noster.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

Ab hac dominica usque ad dominicam V novembris, dicitur hymnus Primo diérum ómnium, ad Matutinum; et Aetérne rerum Cónditor, ad Laudes.

In I Nocturno

Incipit liber primus Machabæórum

Lectio i 1, 1-3

Et factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi, Macédo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum et Medórum, constítuit prœlia multa, et obtínuit ómnium munitiónes, et interfécit reges terræ, et pertránsiit usque ad fines terræ, et accépit spólia multitúdinis géntium, et síluit terra in conspéctu eius.

℟. Adapériat / Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, † et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii 1, 4-7

Et congregávit virtútem et exércitum fortem nimis, et exaltátum est et elevátum cor eius, et obtínuit regiónes géntium et tyránnos, et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a iuventúte, et divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret.

℟. Exáudiat / Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis eius voluntátem. Dóminus.

Lectio iii 1, 8-11

Et regnávit Alexánder annis duódecim et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri eius regnum, unusquísque in loco suo, et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem eius, et fílii eórum post eos annis multis. Et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses, et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

℟. Congregáti sunt / inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: † cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, † nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut.

Lectio iv 1, 12-16

In diébus illis exiérunt ex Israel fílii iníqui, et suasérunt multis, dicéntes: Eámus et disponámus testaméntum cum géntibus, quæ circa nos sunt, quia, ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, et abiérunt ad regem, et dedit illis potestátem, ut fácerent iustítiam géntium; et ædificavérunt gymnásium in Ierosólymis secúndum leges natiónum, et fecérunt sibi præpútia, et recessérunt a testaménto sancto, et iuncti sunt natiónibus, et venúmdati sunt, ut fácerent malum.

℟. Dixit Iudas / Simóni fratri suo: † Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; † ego

autem et Iónathas frater tuus íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: † quóniam mélius est nobis mori in bello, † quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. I, cap. 40, n. 196-198

Lectio v

Fortásse áliquos béllica defíxos glória tenet, ut putent solam esse prœliárem fortitúdinem; et ídeo me ad hæc deflexísse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Iesus Nave, ut uno prœlio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis? Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prœlium, et vererétur, ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fídei clamávit: Stet sol, et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Iónathas aduléscens virtútem fecit in magno prœlio.

℟. Impetum / inimicórum ne timuéritis: † mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri; * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium eius, quæ fecit Pharaóni et exercítui eius in mari Rubro. Et.

Lectio vi

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum; qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes, quod hoc exémplo gens omnis posset períre, sábbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accénderet per duces suos Lýsiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assýriis attrítus est cópiis, ut quadragínta et octo míllia in médio campi a tribus míllibus prosterneréntur.

℟. Congregátæ sunt / gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, † et ignorámus, quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis, quæ cógitant in nos: † quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádiuves nos? Dómine.

Lectio vii

Virtútem ducis Iudæ Machabæi de uno eius mílite consideráte. Namque Eleázarus, cum supereminéntem céteris elephántum, lorica vestítum régia advérteret, arbitrátus quod in eo esset rex, cursu cóncitus in médium legiónis se prorípuit: et, abiécto clípeo, utráque manu interficiébat, donec pervénit ad béstiam, atque intrávit sub eam, et subiécto gládio interémit eam. Itaque cadens béstia oppréssit Eleázarum, atque ita mórtuus est.

℟. Tua est / poténtia, tuum regnum, Dómine; † tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, iustus et miséricors. Da.

Lectio viii

Quanta ígitur virtus ánimi? Primo, ut mortem non timéret; deínde, ut circumfúsus legiónibus inimicórum, in confértos raperétur hostes, médium penetráret agmen, et contémpta morte ferócior, abiécto clípeo, utráque manu vulnerátæ molem béstiæ subíret ac sustinéret: post infra ipsam succéderet, quo plenióri feríret ictu; cuius ruína inclúsus magis quam oppréssus, suo est sepúltus triúmpho.

℟. Ornavérunt / fáciem templi corónis áureis, † et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Refúlsit sol / in clípeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: † et appropiávit Iudas et exércitus eius in prœlio. Et.

℟. x In hymnis / et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Or-

navérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℟. xi Hic est / fratrum amátor et pópuli Israel: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Ierúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est, qui.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA II octobris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Refúlsit sol / in clípeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: † et fortitúdo géntium dissipáta est.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro primo Machabæórum

Lectio i 4, 36-38

Dixit autem Iudas et fratres eius: Ecce, contríti sunt inimíci nostri; ascendámus nunc mundáre sancta et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion, et vidérunt sanctificatiónem desértam et altáre profanátum, et portas exústas, et in átriis virgúlta nata, sicut in saltu vel in móntibus, et pastophória díruta.

℟. Adapériat / Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, † et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii 4, 39-43

Et scidérunt vestiménta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuérunt cinerem super caput suum, et cecidérunt in fáciem super terram, et exclamavérunt tubis signórum, et clamavérunt in cælum. Tunc ordinávit Iudas viros, ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei, et mundavérunt sancta, et tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum.

℟. Exáudiat / Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis eius voluntátem. Dóminus.

Lectio iii 4, 44-46

Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum, ut destrúerent illud, ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud gentes, et demolíti sunt illud, et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret prophéta et respondéret de eis.

℟. Congregáti sunt / inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: † cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, † nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut.

Lectio iv 4, 47-51

Et accepérunt lápides íntegros secúndum legem, et ædificavérunt altáre novum secúndum illud, quod fuit prius, et ædificavérunt sancta, et quæ intra domum erant intrínsecus, et ædem et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum et altáre incensórum et mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, et accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, et appendérunt vela, et consummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. Dixit Iudas / Simóni fratri suo: † Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; † ego autem et Iónathas frater

tuus íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: † quóniam mélius est nobis mori in bello, † quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut fúerit. Glória Patri. Sicut fúerit.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Augustíni Epíscopi
de Civitáte Dei
Lib. 18, cap. 45, n. 1-2

Lectio v

Posteáquam gens Judæa cœpit non habére prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat instauráto templo post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliórem. Sic quippe intellegébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum Prophétam dicéntem: Magna erit glória domus istíus novíssimæ, plus quam primæ. Quod de novo Testaménto dictum esse, paulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens: Et movébo omnes gentes, et véniet Desiderátus cunctis géntibus.

℟. Impetum / inimicórum ne timuéritis: † mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri; * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium eius, quæ fecit Pharaóni et exercítui eius in mari Rubro. Et.

Lectio vi

Tálibus enim eléctis géntium, domus ædificátur Dei per Testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec prophétas ex illo témpore hábuit illa gens, et multis cládibus aflícta est ab alienígenis régibus, ipsísque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratióne templi opinarétur implétam.

℟. Congregátæ sunt / gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, † et ignorámus, quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis, quæ cógitant in nos: † quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádiuves nos? Dómine.

Lectio vii

Non multo post enim, adveniénte Alexándro, subiugáta est; quando, etsi nulla est facta vastátio, quóniam non sunt ausi ei resístere, et ídeo placátum facíllime súbditi recepérunt; non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte. Deínde Ptolomæus Lagi fílius, post Alexándri mortem captívos inde in Aegýptum tránstulit, quos eius succéssor Ptolomæus Philadélphus benevolentíssime inde dimísit: per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus.

℟. Tua est / poténtia, tuum regnum, Dómine; † tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, iustus et miséricors. Da.

Lectio viii

Deínde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandríæ Ptolomæo, qui est appellátus Epíphanes; inde ab Antíocho rege Sýriæ multis et gravíssimis malis ad idóla colénda compúlsi: templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitiónibus géntium, quod tamen dux eórum strenuíssimus Iudas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsis, ab omni illa idolatríæ contaminatióne mundávit.

℟. Ornavérunt / fáciem templi corónis áureis, † et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Refúlsit sol / in clípeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: † et appropiávit Iudas et exércitus eius in prœlio. Et.

℟. x In hymnis / et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui.

℟. xi Hic est / fratrum amátor et pópuli Israel: * Hic est, qui multum

orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Ierúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Ierúsalem.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA III octobris

II classis

Si hæc dominica a die 18 ad diem 21 octobris occurrat, prætermittitur, eiusque loco ponitur dominica IV.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Lugébat autem / Iudam Israel planctu magno et dicébat: † Quómodo cecidísti, potens in prœlio, † qui salvum faciébas pópulum Dómini?

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De libro primo Machabæórum

Lectio i 9, 1-4

Intérea, ut audívit Demétrius quia cécidit Nicánor et exércitus eius in prœlio, appósuit Bácchidem et Alcimum rursum míttere in Iudæam et dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam, quæ ducit in Gálgala, et castra posuérunt in Másaloth, quæ est in Arbéllis, et occupavérunt eam, et peremérunt ánimas hóminum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secúndi applicuérunt exércitum ad Ierúsalem, et surrexérunt et abiérunt in Béream vigínti míllia virórum et duo míllia équitum.

℟. Adapériat / Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, † et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii 9, 5-9

Et Iudas posúerat castra in Láisa, et tria míllia viri elécti cum eo. Et vidérunt multitúdinem exércitus, quia multi sunt, et timuérunt valde, et multi subtraxérunt se de castris: et non remansérunt ex eis nisi octingénti viri. Et vidit Iudas quod defluxit exércitus suus, et bellum perurgébat eum, et confráctus est corde, quia non habébat tempus congregándi eos, et dissolútus est. Et dixit his qui resídui erant: Surgámus et eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum, dicéntes: Non potérimus, sed liberémus ánimas nostras modo, et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus advérsus eos; nos autem pauci sumus.

℟. Exáudiat / Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis eius voluntátem. Dóminus.

Lectio iii 9, 10-13

Et ait Iudas: Absit istam rem fácere, ut fugiámus ab eis: et, si appropiávit tempus nostrum, moriámur in virtúte propter fratres nostros, et non inferámus crimen glóriæ nostræ. Et movit exércitus de castris, et stetérunt illis óbviam, et divísi sunt équites in duas partes, et fundibulárii et sagittárii præíbant exércitum, et primi certáminis omnes poténtes. Bácchides autem erat in dextro cornu, et proximávit légio ex duábus pártibus, et clamábant tubis. Exclamavérunt autem et hi qui erant ex parte Iudæ, étiam ipsi, et commóta est terra a voce exercítuum, et commíssum est prœlium a mane usque ad vésperam.

℟. Congregáti sunt / inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: † cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, † nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut.

Lectio iv 9, 14-20ª

Et vidit Iudas, quod fírmior est pars exércitus Bácchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constántes corde; et contríta est déxtera pars ab eis, et persecútus est eos usque ad montem Azóti; et qui in sinístro cornu erant vidérunt, quod contrítum est dextrum cornu, et secúti sunt post Iudam et eos, qui cum ipso erant, a tergo, et ingravátum est prœlium, et cecidérunt vulneráti multi ex his et ex illis, et Iudas cécidit, et céteri fugérunt. Et Iónathas et Simon tulérunt Iudam fratrem suum, et sepeliérunt eum in sepúlcro patrum suórum in civitáte Modin, et flevérunt eum omnis pópulus Israel planctu magno.

℟. Dixit Iudas / Simóni fratri suo: † Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilǽam; † ego autem et Iónathas frater tuus íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: † quóniam mélius est nobis mori in bello, † quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. I, cap. 41, n. 200-202

Lectio v

Quia fortitúdo non solum secúndis rebus, sed étiam advérsis probátur, spectémus Iudæ Machabæi éxitum. Is enim post victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, secúrior advérsus vigínti míllia exércitus regis, cum nongéntis viris bellum adórsus, voléntibus his cédere, ne multitúdine opprimeréntur, gloriósam magis mortem quam turpem fugam suásit: Ne crimen, inquit, nostræ relinquámus glóriæ.

℟. Impetum / inimicórum ne timuéritis: † mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri; * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium eius, quæ fecit Pharaóni et exercítui eius in mari Rubro. Et.

Lectio vi

Itaque commísso prœlio, cum a primo ortu diéi in vésperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validíssimam manum advértit hóstium, aggréssus fácile avértit. Sed dum fugiéntes séquitur, a tergo vúlneri, locum præbuit; ítaque gloriosiórem triúmphis locum mortis invénit. Quid Iónatham fratrem eius attéxam; qui cum parva manu advérsus exércitus régios pugnans, desértus a suis et cum duóbus tantum relíctus, reparávit bellum, avértit hostem, fugitántes suos ad societátem revocávit triúmphi?

℟. Congregátæ sunt / gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, † et ignorámus, quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis, quæ cógitant in nos: † quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádiuves nos? Dómine.

Lectio vii

Habes fortitúdinem bélicam, in qua non mediócris honésti ac decóri forma est; quod mortem servitúti præferat ac turpitúdini. Quid autem de Mártyrum dicam passiónibus? Et ne lóngius evagémur, non minóres de supérbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphos, quam paréntes próprii; síquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

℟. Tua est / poténtia, tuum regnum, Dómine; † tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, iustus et miséricors. Da.

Lectio viii

Stetit invícta septem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus; defecérunt supplícia, cessérunt tortóres, non defecérunt Mártyres. Alius córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam iussus amputándam prómere, respóndit: Non solum Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Móysen tacéntem; plus audit tácitas cogitatiónes suórum, quam voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

℟. Ornavérunt / fáciem templi corónis áureis, † et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Refúlsit sol / in clípeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: † et appropiávit Iudas et exércitus eius in prœlio. Et.

℟. x In hymnis / et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui.

℟. xi Hic est / fratrum amátor et pópuli Israel: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Ierúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est, qui.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA IV octobris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Exáudiat Dóminus / oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo Dóminus, Deus noster.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber secúndus Machabæórum

Lectio i 1, 1-6

Frátribus, qui sunt per Aegýptum, Iudæis, salútem dicunt fratres, qui sunt in Ierosólymis, Iudæi, et qui in regióne Iudææ, et pacem bonam. Benefáciat, vobis Deus, et memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham et Isaac et Iacob servórum suórum fidélium; et det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis eius voluntátem corde magno et ánimo volénti. Adapériat cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, et fáciat pacem; exáudiat oratiónes vestras et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus oránte pro vobis.

℟. Adapériat / Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis, † et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo. Concédat.

Lectio ii 1, 18

Factúri ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu, purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis, ut et vos quoque agátis diem scenopégiæ et diem ignis, qui datus est quando Nehemías, ædificáto templo et altári, óbtulit sacrifícia.

℟. Exáudiat / Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, † nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis eius voluntátem. Dóminus.

Lectio iii 1, 19

Nam, cum in Pérsidem ducerémtur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári, occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Congregáti sunt / inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: † cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, † nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut.

Lectio iv 1, 20-22

Cum autem præteríssent anni multi, et plácuit Deo, ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis, nepótes sacerdótum illórum, qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem; et, sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed

aquam crassam. Et iussit eos haurire et afférre sibi, et sacrifícia, quæ impósita erant, iussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit, quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Dixit Iudas / Simóni fratri suo: † Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galiláeam; † ego autem et Iónathas frater tuus íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: † quóniam mélius est nobis mori in bello, † quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut. Glória Patri. Sicut.

In II Nocturno

Ex Tractátu
sancti Ioánnis Chrysóstomi
super psalmum
quadragésimum tértium
n. 1

Lectio v

Deus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc psalmum dicit quidem prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans et prædícens, quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt prophétæ: ómnia témpora percúrrunt, præséntia, prætérita, futúra.

℟. Impetum / inimicórum ne timuéritis: † mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri; * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium eius, quæ fecit Pharaóni et exercítui eius in mari Rubro. Et.

Lectio vi

Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint et quid fécerint, necessárium est primum dícere, ut sint apertióra, quæ in argumento dicúntur. Ii enim, cum invasísset Iudæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, et ómnia devastásset, et multos, qui tunc erant, a pátriis institútis resilíre coegísset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus. Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se

abscondébant; nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper appaténtes in média irruébant perícula, sed nonnúnquam et fugiéntes et laténtes secedébant.

℟. Congregátæ sunt / gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, † et ignorámus, quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis, quæ cógitant in nos: † quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádiuves nos? Dómine.

Lectio vii

Postquam autem parum respirárunt, tamquam generósi quidam cátuli ex antris exsiliéntes et e látebris emergéntes, statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent: et civitátem et omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos et íntegros: et multos étiam, qui laborábant et corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam.

℟. Tua est / poténtia, tuum regnum, Dómine; † tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, iustus et miséricors. Da.

Lectio viii

Deum enim dicébant esse benígnum et cleméntem, nec unquam adímere salútem, quæ proficíscitur ex pæniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, líberis, et ancíllis, patriæque eversióne et captivitáte, sed pro lege et pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cum ergo áciem dirígerent, et suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam suffícere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúlli fáciunt: non ascivérunt tibícines, ut fit in áliis castris: sed Dei supérne auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret et manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cuius glória decertábant.

℟. Ornavérunt / fáciem templi corónis áureis, † et dedicavérunt altáre Dó-

mino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Refúlsit sol / in clípeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis: † et appropiávit Iudas et exércitus eius in prœlio. Et.

℟. x In hymnis / et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui.

℟. xi Hic est / fratrum amátor et pópuli Israel: * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Ierúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Hic est, qui.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

DOMINICA V OCTOBRIS

In dominica occurrente a die 25 ad diem 31 octobris inclusive recolitur festum Domini Nostri Iesu Christi Regis, ut in Proprio Sanctorum notatur, in quo nulla fit commemoratio dominicæ occurrentis.

DOMINICA I novembris

II classis

Si prima dominica incidit in dies 1 vel 2 novembris, mensis habet quidem quinque dominicas, ultima tamen est prima Adventus, ita ut pro Scriptura occurrenti maneant quatuor tantum hebdomadæ. Item quatuor dominicas tantum habet mensis, si prima dominica incidit in dies a 3 ad 5 novembris. His in casibus, de Scriptura occurrenti omittitur illa pars, quæ secundæ hebdomadæ assignata est.

Si vero prima dominica incidit in dies 6 vel 7 novembris, mensis habet quidem quatuor dominicas, ultima tamen est prima Adventus, ita ut pro Scriptura occurrenti maneant tres hebdomadæ tantum. Hoc in casu, de Scriptura occurrenti omittitur illa pars quæ primæ et secundæ hebdomadæ assignata est.

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum, † et plena erat omnis terra maiestáte eius: † et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber
Ezechiélis Prophétæ

Lectio i 1, 1-3

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum iuxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Ióachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem, in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 1, 4-6

Et vidi, et ecce, ventus túrbinis veniébat ab aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu eius: et de médio eius quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis. Et in médio eius similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 1, 7-9

Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, iunctæque erant pennæ eórum alterius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent, sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non.

Lectio iv 1, 10-12

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum et pennæ eórum exténtæ désuper; duæ pennæ singulórum iungebántur, et duæ tegébant córpora eórum. Et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cum ambulárent.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam
Lib. 1, hom. 2, n. 1-3

Lectio v

Usus prophéticæ locutiónis est, ut prius persónam, tempus, locúmque descríbat, et póstmodum dícere mystéria prophetíæ incípiat; quátenus ad veritátem solídius ostendéndam, ante, históriæ radícem figat, et post, fructus spíritus per signa et allegorías próferat. Ezéchiel ítaque ætátis suæ tempus índicat, dicens: Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denúntians, adiúngit: Cum essem in médio captivórum iuxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. Tempus étiam insínuat, subdens: In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Ióachin. Qui ut bene persónam índicet, étiam genus narrat, cum súbditur: Et factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem.

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio vi

Sed prima quæstio nobis óritur, cur is, qui nihil adhuc díxerat, ita exórsus est, dicens: Et factum est in trigésimo anno. Et, namque sermo coniunctiónis est: et scimus, quia non coniúngitur sermo súbsequens, nisi sermóni præcedénti. Qui ígitur nihil díxerat, cur dicit: Et factum est, cum non sit sermo, cui hoc, quod íncipit, subiúngat? Qua in re intuéndum est, quia, sicut nos corporália, sic prophétæ sensus spiritália aspíciunt; eísque et illa sunt præséntia, quæ nostræ ignorántiæ abséntia vidéntur.

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vii

Unde fit, ut in mente prophetárum ita coniúncta sint exterióribus interióra, quátenus simul útraque vídeant, simúlque in eis fiat et intus verbum, quod áudiunt, et foras, quod dicunt. Patet ígitur causa, cur, qui nihil díxerat, inchoávit dicens: Et factum est in trigésimo anno: quia hoc verbum, quod foris prótulit, illi verbo, quod intus audíerat, coniúnxit.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscaris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non.

Lectio viii

Continuávit ergo verba, quæ prótulit visióni

íntimæ, et idcírco íncipit dicens: Et factum est. Subiúnxit enim hoc, quod extérius loqui ínchoat; ac si et illud foris sit, quod intus videt. Hoc autem quod dícitur, quia trigésimo anno spíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis considerándum; vidélicet quia iuxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio doctórum in templo sedens, non docens, sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in heredítátem. Quem.

℟. x Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et.

℟. xi Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

FERIA SECUNDA
IV classis

In festis III classis, quæ non habent lectiones de Scriptura propria, lectio ii efficitur ex secunda et tertia in unam coniunctis, omisso responsorio intermedio.

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i 2, 2b-5

Et audívi loquéntem ad me et dicéntem: Fili hóminis, mitto ego te ad fílios Israel, ad gentes apostatrices, quæ recessérunt a me; ipsi et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et fílii dura fácie et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus. Si forte vel ipsi áudiant et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est, et scient, quia prophéta fúerit in médio eórum.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et.

Lectio ii 2, 6-7

Tu ergo, fili hóminis, ne tímeas eos, neque sermónes eórum métuas, quóniam increduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, et vultus eórum ne formídes, quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant et quiéscant, quóniam irritatóres sunt.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 2, 8-9

Tu autem, fili hóminis, audi quæcúmque loquor ad te, et noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est; áperi os tuum, et cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber, et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris, et scriptæ erant in eo lamentatiónes et carmen et væ.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam

et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA
IV classis

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i 3, 1-4

Et dixit ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris, cómede; cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad fílios Israel. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo, et dixit ad me: Fili hóminis, venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto quod ego do tibi. Et comédi illud, et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hóminis, vade ad domum Israel, et loquéris verba mea ad eos.

℟. A fácie / furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed.

Lectio ii 3, 5-9

Non enim ad pópulum profúndi sermónis et ignótæ linguæ tu mítteris, ad domum Israel; neque ad pópulos multos profúndi sermónis et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes; et, si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israel nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Israel attríta fronte est et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, et frontem tuam duriórem fróntibus eórum: ut adamántem et ut sílicem dedi fáciem tuam; ne tímeas eos neque métuas a fácie eórum, quia domus exásperans est.

℟. Civitátem istam / tu circúmda, Dómine: † et Angeli tui custódiant muros eius. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii 3, 10-13

Et dixit ad me: Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo et áuribus tuis audi; et vade, ingrédere ad transmigratiónem, ad fílios pópuli tui, et loquéris ad eos et dices eis: Hæc dicit Dóminus Deus. Si forte áudiant et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnæ: Benedícta glória Dómini de loco suo; et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiónis magnæ.

℟. Genti peccatríci, / pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

FERIA QUARTA
IV classis

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i 7, 1-4

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Et tu, fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israel: Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immíttam furórem meum in te, et iudicábo te iuxta vias tuas, et ponam contra te omnes abominatiónes tuas, et non parcet óculus meus super te, et non miserébor; sed vias tuas ponam super te, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt, et sciétis quia ego Dóminus.

℟. Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ii 7, 5-9

Hæc dicit Dóminus Deus: Afflíctio una, afflíctio ecce venit. Finis venit, venit finis; evigilávit advérsum te, ecce, venit: venit contrítio super te, qui hábitas in terra; venit tempus, prope est dies occisiónis et non glóriæ móntium. Nunc de propínquo effúndam iram meam super te, et complébo furórem meum in te, et iudicábo te iuxta vias tuas, et impónam tibi ómnia scélera tua, et non parcet óculus meus, nec miserébor; sed vias tuas impónam tibi, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt, et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 7, 10-13ª

Ecce dies, ecce venit; egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia, iníquitas surréxit in virga impietátis; non ex eis, et non ex pópulo, neque ex sónitu eórum; et non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies: qui emit, non lætétur, et qui vendit, non lúgeat, quia ira super omnem pópulum eius. Quia qui vendit, ad id quod véndidit non revertétur, et adhuc in vivéntibus vita eórum.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

IV classis

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i 13, 1-6

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israel, qui prophétant, et dices prophetántibus de corde suo: Audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, et nihil vident! Quasi vulpes in desértis prophétæ tui, Israel, erant. Non ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Israel, ut starétis in prœlio in die Dómini. Vident vana et divínant mendácium, dicéntes: Ait Dóminus, cum Dóminus non míserit eos; et perseveravérunt confirmáre sermónem.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 13, 7-10

Numquid non visiónem cassam vidístis, et divinatiónem mendácem locúti estis, et dícitis: Ait Dóminus, cum ego non sim locútus? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, et vidístis mendácium, ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israel non scribéntur, nec in terram Israel ingrediéntur, et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, et non est pax; et ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 13, 11-14ª

Dic ad eos, qui líniunt absque temperatúra, quod casúrus sit; erit enim imber inúndans, et dabo lápides prægrándes désuper irruéntes, et ventum procéllæ dissipántem. Síquidem ecce cécidit páries: numquid non dicétur vobis: Ubi est litúra quam linístis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Et erúmpere fáciam spíritum tempestátum in indignatióne mea, et imber inúndans in fúrore meo erit, et lápides grandes in ira in consumptiónem, et déstruam paríetem, quem linístis absque temperaménto.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

IV classis

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i 15, 1-5

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxíllus, ut depéndeat in eo quodcúmque vas? Ecce, igni datum est in escam; utrámque partem eius consúmpsit ignis, et medíetas eius redácta est in favíllam. Numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad opus; quanto magis cum illud ignis devoráverit et combússerit, nihil ex eo fiet óperis!

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii 15, 6-8

Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Ierúsalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos, et sciétis, quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, et dédero terram ínviam et desolátam, eo quod prævaricatóres exstíterint, dicit Dóminus Deus.

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii 16, 1-5

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Ierúsalem abominatiónes suas, et dices: Hæc dicit Dóminus Deus Ierúsalem: Radix tua et generátio tua de terra Chánaan, pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcísus umbilícus tuus, et aqua non es lota in salútem, nec sale salíta, nec involúta pannis. Non pepércit super te óculus, ut fáceret tibi unum de his, misértus tui, sed proiécta es super fáciem terræ in abiectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

IV classis

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i 19, 1-7

Et tu assúme planctum super príncipes Israel, et dices: Quare mater tua leæna inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívit cátulos suos? Et edúxit unum de leúnculis suis, et leo factus est, et dídicit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo gentes, et non absque vulnéribus suis cepérunt eum, et adduxérunt eum in caténis in terram Aegýpti. Quæ cum vidísset, quóniam infirmáta est et périit exspectátio eius, tulit unum de leúnculis suis, leónem constítuit eum, qui incedébat inter leónes, et factus est leo, et dídicit prædam cápere, et hómines devoráre; dídicit víduas fácere, et civitátes eórum in desértum addúcere, et desoláta est terra et plenitúdo eius a voce rugítus illíus.

℟. Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

Lectio ii 19, 8-11

Et convenérunt advérsus eum gentes úndique de provínciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est, et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis; miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox eius ultra super montes Israel. Mater tua quasi vínea in sánguine tuo super aquam plantáta est; fructus eius et frondes eius crevérunt ex aquis multis, et factæ sunt ei virgæ sólidæ in sceptra dominántium, et exaltáta est statúra eius inter frondes, et vidit altitúdinem suam in multitúdine pálmitum suórum.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 19, 12-14

Et evúlsa est in ira, in terrámque proiécta, et ventus urens siccávit fructum eius; marcuérunt et arefáctæ sunt virgæ róboris eius, ignis comédit eam; et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia et sitiénti, et egréssus est ignis de virga ramórum eius, qui fructum eius comédit; et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non

contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. Glória Patri. Et.

DOMINICA II NOVEMBRIS

Hæc dominica una cum sua hebdomada semper prætermittitur, cum ei locus nunquam fieri possit, iuxta superiorem rubricam. 172

DOMINICA III novembris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber Daniélis Prophétæ

Lectio i 1, 1-4

Anno tértio regni Ióakim, regis Iuda, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, in Ierúsalem, et obsédit eam; et trádidit Dóminus in manu eius Ióakim, regem Iuda, et partem vasórum domus Dei; et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, et vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Israel et de sémine régio et tyrannórum púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma et erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia et doctos disciplína, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras et linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 1, 5-7

Et constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis, et de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Iuda Dániel, Ananías, Mísael et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina: Daniéli Baltássar, Ananíæ Sidrach, Misaéli Misach, et Azaríæ Abdénago.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 1, 8-10

Propósuit autem Dániel in corde suo, ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus eius, et rogávit eunuchórum præpósitum, ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum. Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum; qui, si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adulescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non.

Lectio iv 1, 11-15

Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem et Azaríam: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum et aqua ad bibéndum; et contempláre vultus nostros, et vultus puerórum, qui vescúntur cibo régio; et, sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne huiuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres et corpulentióres præ ómnibus púeris qui vescebántur cibo régio.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in

monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Athanásii Epíscopi
ad Vírgines

De virginitate, n. 6-7

Lectio v

Si accédant áliqui, et dicant tibi: Ne frequénter ieiúnes, ne imbecíllior fias; ne credas illis, neque auscúltes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere eius, quod scriptum est, quod, cum tres púeri, et Dániel, et álii adulescéntuli, captívi ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, iussúmque esset, ut de ipsíus mensa régia coméderent et de vino bíberent; Dániel et tres púeri illi noluérunt póllui ex mensa regis, sed dixérunt eunúcho, qui eos curándos suscéperat: Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constítuit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ céteris púeris, qui régia mensa alúntur, et púniat me.

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio vi

Cui dixérunt illi: Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum; et introdúxit eos in conspéctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne, quid fáciat ieiúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit.

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vii

Et ne putes hæc témere dici; habes huius rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsivíssent discípuli, quonam modo immúndi spíritus eiceréntur, respóndit Dóminus: Hoc genus non eícitur, nisi in oratióne et ieiúnio. Quisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, ieiúnio inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim ieiúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula et ebrietáte et córporis cómmodis.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non.

Lectio viii

Magna vis in ieiúnio, et magna ac præclára fiunt per illud. Alióquin unde hómines tam mirífica præstárent, et signa per eos fíerent, et sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatiónem bonam? Ieiúnium enim Angelórum cibus est: et qui eo útitur, órdinis angélici censéndus est.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. x Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam

erípuit de médio catulórum leónum. Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me.

℟. xi Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere iudícium.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

FERIA SECUNDA

IV classis

De Daniéle Prophéta

Lectio i 2, 31-35

Tu, rex, vidébas, et ecce, quasi státua una grandis: státua illa magna et statúra sublímis stabat contra te, et intúitus eius erat terríbilis. Huius státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et brácchia de argénto, porro venter et fémora ex ære, tíbiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fíctilis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus, et percússit státuam in pédibus eius férreis et fictílibus, et comminuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum et aurum, et redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento, nullúsque locus invéntus est eis; lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et implévit univérsam terram.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et.

Lectio ii 2, 36-40

Hoc est sómnium. Interpretatiónem quoque eius dicémus coram te, rex. Tu rex regum es, et Deus cæli regnum et fortitúdinem et impérium et glóriam dedit tibi; et ómnia, in quibus hábitant fílii hóminum et béstiæ agri, vólucres quoque cæli dedit in manu tua, et sub ditióne tua univérsa constítuit: tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te, argénteum, et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum comminuit et domat ómnia, sic comminuet et cónteret ómnia hæc.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 2, 41-44

Porro, quia vidísti pedum et digitórum partem testæ fíguli et partem férream, regnum divísum erit; quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fíctiles, ex parte regnum erit sólidum, et ex parte contrítum. Quod autem vidísti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humáno sémine; sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cæli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum eius álteri pópulo non tradétur; comminuet autem et consúmet univérsa regna hæc, et ipsum stabit in ætérnum.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

IV classis

De Daniéle Prophéta

Lectio i 3, 14-15

Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque

hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ et psaltérii et symphóniæ omnísque géneris musicórum, prostérnite vos et adoráte státuam quam feci. Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis. Et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea?

℟. A fácie / furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed.

Lectio ii 3, 16-19

Respondéntes Sidrach, Misach et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi: ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago; et præcépit, ut succenderétur fornax séptuplum quam succéndi consuéverat.

℟. Civitátem istam / tu circúmda, Dómine: † et Angeli tui custódiant muros eius. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii 3, 21-24

Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis et tiáris et calceaméntis et véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam iússio regis urgébat. Fornax autem succénsa erat nimis; porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est Sidrach, Misach et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ, laudántes Deum et benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci, / pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

FERIA QUARTA
IV classis

De Daniéle Prophéta

Lectio i 4, 16b-19

Respóndit Baltássar et dixit: Dómine mi, sómnium his, qui te odérunt, et interpretátio eius hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem atque robústam, cuius altitúdo pertíngit ad cælum, et aspéctus illíus in omnem terram, et rami eius pulchérrimi, et fructus eius nímius, et esca ómnium in ea; subter eam habitántes béstiæ agri, et in ramis eius commorántes aves cæli: tu es, rex, qui magnificátus es et invaluísti; et magnitúdo tua crevit, et pervénit usque ad cælum, et potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ii 4, 20-22a

Quod autem vidit rex vígilem et sanctum descéndere de cælo, et dícere: Succídite árborem, et dissipáte illam, áttamen germen radícum eius in terra dimíttite: et vinciátur ferro et ære in herbis foris, et rore cæli conspergátur, et cum feris sit pábulum eius, donec septem témpora muténtur super eum: hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem. Eícient te ab homínibus, et cum béstiis ferísque erit habitátio tua, et fenum ut bos cómedes, et rore cæli infundéris.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 4, 22b-25

Septem quoque témpora mutabúntur super te, donec scias, quod dominétur Excélsus super regnum hóminum, et cuicúmque volúerit det illud. Quod autem præcépit, ut relinquerétur germen radícum eius, id est árboris, regnum tuum tibi manébit, postquam cognóveris potestátem esse cæléstem. Quam ob rem, rex, consílium meum pláceat tibi,

et peccáta tua eleemósynis rédime, et iniquitátes tuas misericórdiis páuperum; fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

IV classis

De Daniéle Prophéta

Lectio i 5, 1-6a

Baltássar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille, et unusquísque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo, iam temuléntus, ut afferréntur vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater eius, de templo, quod fuit in Ierúsalem, ut bíberent in eis rex et optimátes eius, uxorésque eius et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat de templo, quod fúerat in Ierúsalem, et bibérunt in eis rex et optimátes eius, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum et laudábant deos suos áureos et argénteos, æreos, férreos, ligneósque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ, et rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes eius conturbábant eum.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 5, 13-17

Igitur introdúctus est Dániel coram rege; ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de fíliis captivitátis Iudæ, quem addúxit pater meus rex de Iudæa? Audívi de te, quóniam spíritum deórum hábeas, et sciéntia, intellegentiáque ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent, et interpretatiónem eius indicárent mihi, et nequivérunt sensum huius sermónis edícere. Porro ego audívi de te, quod possis obscúra interpretári et ligáta dissólvere; si ergo vales scriptúram légere, et interpretatiónem eius indicáre mihi, púrpura vestiéris, et torquem áuream circa collum tuum habébis, et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da; scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatiónem eius osténdam tibi.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 5, 25-31

Hæc est autem scriptúra quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis: Mane, numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud; Thecel, appénsus es in statéra, et invéntus es minus habens; Phares, divísum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc, iubénte rege, indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques áurea collo eius, et prædicátum est de eo, quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar, rex Chaldæus, et Daríus Medus succéssit in regnum, annos natus sexagínta duos.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

IV classis

De Daniéle Prophéta

Lectio i 6, 11-15

Viri ergo illi curiósius inquiréntes, invenérunt Daniélem oránten et obsecrántem Deum suum. Et accedéntes locúti sunt regi super edícto: Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis et homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum?

Ad quos respóndens rex ait: Verus est sermo iuxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixérunt coram rege: Dániel de fíliis captivitátis Iuda non curávit de lege tua et de edícto, quod constituísti, sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audísset rex, satis contristátus est, et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intellegéntes regem dixérunt ei: Scito, rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decrétum, quod constitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii 6, 16-20

Tunc rex præcépit, et adduxérunt Daniélem, et misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus, et pósitus est super os laci, quem obsignávit rex ánulo suo et ánulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, et dormívit incenátus, cibíque non sunt alláti coram eo; insuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perréxit; appropinquánsque lácui, Daniélem voce lacrimábili inclamávit, et affátus est eum: Dániel, serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii 6, 21-24

Et Dániel regi respóndens, ait: Rex, in ætérnum vive. Deus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi, quia coram eo iustítia invénta est in me; sed et coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavísus est super eo, et Daniélem præcépit edúci de lacu; eductúsque est Dániel de lacu, et nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Iubénte autem rege, addúcti sunt viri illi, qui accusavérunt Daniélem, et in lacum leónum missi sunt, ipsi, et fílii, et uxóres eórum; et non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, et ómnia ossa eórum comminuérunt.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscaris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO
IV classis

De Daniéle Prophéta

Lectio i 9, 1-5

In anno primo Darii, fílii Assuéri, de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum, anno uno regni eius, ego Dániel intellexi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Ieremíam Prophétam, ut compleréntur desolatiónis Ierúsalem septuagínta anni; et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum, rogáre et deprecári in ieiúniis, sacco et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, et conféssus sum, et dixi: Obsecro, Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus te, et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus, et declinávimus a mandátis tuis ac iudíciis.

℟. Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

Lectio ii 9, 21-24

Adhuc me loquénte in oratióne, ecce, vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellégeres. Ab exórdio precum tuárum

egréssus est sermo; ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es tu; ergo animadvérte sermónem, et intéllege visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur iustítia sempitérna, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 9, 25-27

Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Ierúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem et hebdómades sexagínta duæ erunt; et rursum ædificábitur platéa et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus; et non erit eius pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis eius vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una; et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium: et erit in templo abominátio desolatiónis; et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

DOMINICA IV novembris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Qui cælórum / cóntines thronum, et abýssos intuéris, Dómine, Rex regum, † montes pónderas, terram palmo conclúdis: † exáudi nos, Dómine, in gemítibus nostris.

Oratio, quæ contingit in ordine dominicarum post Pentecosten, ut infra, ad finem huius Proprii de Tempore.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit liber
Osée Prophétæ

Lectio i 1, 1-3

Verbum Dómini, quod factum est ad Osée, fílium Béeri, in diébus Ozíæ, Ióathan, Achaz, Ezechíæ, regum Iuda; et in diébus Ieróboam, fílii Ioas, regis Israel. Princípium loquéndi Dómino in Osée. Et dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi fílios fornicatiónum, quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit, et accépit Gomer, fíliam Debélaim, et concépit, et péperit ei fílium.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 1, 4-6

Et dixit Dóminus ad eum: Voca nomen eius Iézrahel, quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Iézrahel super domum Iehu, et quiéscere fáciam regnum domus Israel, et in illa die cónteram arcum Israel in valle Iézrahel. Et concépit adhuc, et péperit fíliam. Et dixit ei: Voca nomen eius Absque misericórdia, quia non addam ultra miseréri dómui Israel, sed oblivióne oblivíscar eórum.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 1, 7-9

Et dómui Iuda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo; et non salvábo eos in arcu et gládio et in bello et in equis et in equítibus. Et ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdia; et concépit, et péperit fílium. Et dixit: Voca nomen eius Non pópulus meus, quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet

in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non.

Lectio iv 1, 10-11

Et erit número rus filiórum Israel quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, et non numerábitur. Et erit, in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur fílii Iuda et fílii Israel páriter, et ponent síbimet caput unum, et ascéndent de terra, quia magnus dies Iézrahel.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Augustíni Epíscopi
de Civitáte Dei
Lib. 18, cap. 28

Lectio v

Osée Prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, et hic ex nostra promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis: Non pópulus meus vos, vocabúntur et ipsi fílii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio vi

Et quia ipse quoque pópulus géntium spiritáliter est in fíliis Abrahæ, ac per hoc recte dícitur Israel; proptérea séquitur, et dicit: Et congregabúntur fílii Iuda et fílii Israel in idípsum, et ponent sibi principátum unum, et ascéndent a terra.

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vii

Hoc si adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, et duo paríetes, unus ex Iudæis, alter ex géntibus; ille nómine filiórum Iuda, iste nómine filiórum Israel, eídem uni principátui suo in idípsum inniténtes, et ascendéntes agnoscántur a terra.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscaris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non.

Lectio viii

Istos autem carnáliter Israelítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est fílios eórum (nam útique isti in suum locum moriéndo transíbunt), idem prophéta testátur, dicens: Quóniam diébus multis sedébunt fílii Israel sine rege, sine príncipe, sine sacrifício, sine altári, sine sacerdótio, sine manifestatiónibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Iudæos?

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius. Glória Patri. Mélius.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

℟. ix Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

℟. x Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et.

℟. xi Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℟. xii Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore secundum ordinem dominicarum post Pentecosten.

FERIA SECUNDA

IV classis

De Osée Prophéta

Lectio i 4, 1-3

Audíte verbum Dómini, fílii Israel, quia iudícium Dómino cum habitatóribus terræ; non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum et mendácium et homicídium et furtum et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis, qui hábitat in ea, in béstia agri et in vólucre cæli; sed et pisces maris congregabúntur.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et.

Lectio ii 4, 4-6

Verúmtamen unusquísque non iúdicet, et non arguátur vir; pópulus enim tuus sicut hi, qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum. Nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam. Quia tu sciéntiam reppulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi; et oblíta es legis Dei tui, oblíviscar filiórum tuórum et ego.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 4, 7-10

Secúndum multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi: glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus sic sacérdos; et visitábo super eum vias eius, et cogitatiónes eius reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur; fornicáti sunt et non cessavérunt, quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

IV classis

Incipit Ioel Prophéta

Lectio i 1, 1-4

Verbum Dómini, quod factum est ad Ioel, fílium Phátuel. Audíte hoc, senes, et áuribus percípite, omnes habitatóres terræ: si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum. Super hoc fíliis vestris narráte, et fílii vestri fíliis suis, et fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, et resíduum locústæ comédit bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo.

℟. A fácie / furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed.

Lectio ii 1, 5-7

Expergiscímini, ébrii, et flete; et ululáte omnes qui bíbitis vinum in dulcédine, quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam fortis et innumerábilis: dentes eius ut dentes leónis, et moláres eius ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum, et ficum meam decorticávit; nudans spoliávit eam et proiécit, albi facti sunt rami eius.

℟. Civitátem istam / tu circúmda, Dómine: † et Angeli tui custódiant muros eius. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii 1, 8-11

Plange, quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrifícium et libátio de domo Dómini; luxérunt sacerdótes, minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus, quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum; confúsi sunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto et hórdeo, quia périit messis agri.

℟. Genti peccatríci, / pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

FERIA QUARTA

IV classis

De Ioéle Prophéta

Lectio i 3, 1-3

In diébus illis et in témpore illo, cum convértero captivitátem Iuda et Ierúsalem, congregábo omnes gentes, et dedúcam eas in vallem Iósaphat, et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo et heredítate mea Israel, quos dispersérunt in natiónibus, et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem; et posuérunt púerum in prostíbulo, et puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

℟. Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ii 3, 4-7

Verum quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, et omnis términus Palæstinórum? Numquid ultiónem vos reddétis mihi? Et, si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum et aurum tulístis, et desiderabília mea et pulchérrima intulístis in delúbra vestra; et fílios Iuda et fílios Ierúsalem vendidístis fíliis Græcórum, ut longe facerétis eos de fínibus suis. Ecce, ego suscitábo eos de loco, in quo vendidístis eos, et convértam retributiónem vestram in caput vestrum.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 3, 8-12

Et vendam fílios vestros et fílias vestras in mánibus filiórum Iuda; et venúndabunt eos Sabæis, genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos; accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra vestra in gládios, et ligónes vestros in lánceas. Infírmus dicat: Quia fortis ego sum. Erúmpite, et veníte, omnes gentes de circúitu, et congregámini; ibi occúmbere fáciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant, et ascéndant gentes in vallem Iósaphat; quia ibi sedébo, ut iúdicem omnes gentes in circúitu.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

IV classis

Incipit Amos Prophéta

Lectio i 1, 1-2

Verba Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue: quæ vidit super Israel in diébus Ozíæ, regis Iuda, et in diébus Ieróboam, fílii Ioas, regis Israel, ante duos annos terræmótus. Et dixit: Dóminus de Sion rúgiet, et de Ierúsalem dabit vocem suam; et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 1, 3-5

Hæc dicit Dóminus: Super tribus scelébus Damásci, et super quátuor non convértam eum, eo quod trituráverint in plaustris férreis Gálaad; et mittam ignem in domum Azael, et devorábit domos Bénadad, et cónteram vectem Damásci, et dispérdam habitatórem de campo idóli et tenéntem scep-

trum de domo voluptátis; et transferétur pópulus Sýriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 1, 6-8

Hæc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Gazæ et super quátuor non convértam eum, eo quod transtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ, et devorábit ædes eius; et dispérdam habitatórem de Azóto, et tenéntem sceptrum de Ascalóne, et convértam manum meam super Accaron, et períbunt réliqui Philisthinórum, dicit Dóminus Deus.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA
IV classis

Incipit Abdías Prophéta

Lectio i Vers. 1-4

Vísio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit: Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prœlium. Ecce párvulum dedi te in géntibus, contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum, qui dicis in corde tuo: Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum, inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii 5-7

Si fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? Nonne furáti essent sufficiéntia sibi? Si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau? Investigavérunt abscóndita eius. Usque ad términum emisérunt te, omnes viri fœderis tui illusérunt tibi; invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ; qui cómedunt tecum ponent insídias subter te: non est prudéntia in eo.

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii 8-11

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa, et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui a merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem et propter iniquitátem in fratrem tuum Iacob opériet te confúsio, et períbis in ætérnum. In die, cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum eius, et extránei ingrediebántur portas eius, et super Ierúsalem mittébant sortem, tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO
IV classis

Incipit Ionas Prophéta

Lectio i 1, 1-4

Et factum est verbum Dómini ad Ionam, fílium Amáthi, dicens: Surge, et vade in Níniven, civitátem grandem, et prædica in ea, quia ascéndit malítia eius coram me. Et surréxit Ionas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini; et descéndit in Ioppen; et invénit navem eúntem in Tharsis, et dedit naulum eius, et descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare, et facta est tempéstas magna in mari, et navis periclitabátur cónteri.

℟. Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: †

Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel.

Lectio ii 1, 5-7

Et timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum, et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis; et Ionas descéndit ad interióra navis, et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, et dixit ei: Quid tu sopóre deprímeris? Surge, ínvoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum: Veníte, et mittámus sortes, et sciámus, quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes, et cécidit sors super Ionam.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 1, 8-12

Et dixérunt ad eum: Indica nobis, cuius causa malum istud sit nobis. Quod est opus tuum? quæ terra tua, et quo vadis, vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, et Dóminum Deum cæli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri timóre magno, et dixérunt ad eum: Quid hoc fecísti? Cognovérunt enim viri, quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis. Et dixérunt ad eum: Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat et intumescébat. Et dixit ad eos: Tóllite me, et míttite in mare, et cessábit mare a vobis; scio enim ego, quóniam propter me tempéstas hæc grandis venit super vos.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

DOMINICA V novembris

II classis

AD I VESPERAS

Vesperæ de Psalterio. (245)

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; † tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes: * ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia maióra percípiant. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit Michæas Prophéta

Lectio i 1, 1-2

Verbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Ióathan, Achaz et Ezechíæ, regum Iuda, quod vidit super Samaríam et Ierúsalem. Audíte, pópuli omnes, et atténdat terra et plenitúdo eius; et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 1, 3-5ª

Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo, et descéndet, et calcábit super excélsa terræ. Et consuméntur montes subtus eum, et valles scindéntur, sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Iacob omne istud, et in peccátis domus Israel.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 1, 5ᵇ-6

Quod scelus Iacob? nonne Samaría? Et quæ excélsa Iudæ? nonne Ierúsalem? Et ponam Samaríam quasi acérvum lá-

pidum in agro, cum plantátur vínea; et détraham in vallem lápides eius, et fundaménta eius revelábo.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non.

Lectio iv 1, 7-9

Et ómnia sculptília eius concidéntur, et omnes mercédes eius comburéntur igne, et ómnia idóla eius ponam in perditiónem; quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam et ululábo; vadam spoliátus et nudus, fáciam planctum velut dracónum, et luctum quasi struthiónum; quia desperáta est plaga eius, quia venit usque ad Iudam, tétigit portam pópuli mei usque ad Ierúsalem.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Sermo
sancti Basilii Magni
in psalmum
trigésimum tértium

Hom. in Ps. 33, n. 8

Lectio v

Cum te appetítus inváserit peccándi, velim cógites horríbile illud et intolerábile Christi tribúnal, in quo præsidébit iudex in alto et excélso throno; astábit autem omnis creatúra, ad gloriósum illíus conspéctum contremíscens. Adducéndi étiam nos sumus sínguli, eórum quæ in vita gessérimus ratiónem redditúri.

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio vi

Mox illis, qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam et defórmes assístent ángeli, ígneos vultus præ se feréntes atque ignem spirántes, ea re propósiti et voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mærórem et ódium in humánum genus.

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio vii

Ad hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine: deínde vérmium genus venénum immíttens, et carnem vorans, inexplebíliter edens neque unquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infígens: postrémo, quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud et confusiónem sempitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus ánimam a peccatórum concupiscéntia tamquam freno quodam réprime.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblíviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non.

Lectio viii

Hunc timórem Dómini se doctúrum prophéta promísit. Docére autem non simpliciter promísit, sed eos, qui eum audíre volúerint: non eos, qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt: non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis verbo ipsi conciliátos atque coniúnctos. Propterea, veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me, fílii, quippe qui per regeneratiónem fílii lucis éffici digni facti estis: audíte qui aures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos: illum scílicet, quem paulo ante oratióne nostra descrípsimus.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non efúgiam manus vestras. Mélius est. Glória Patri. Mélius est.

In III Nocturno

Lectiones de homilia habentur ad finem huius Proprii de Tempore (dominica XXIV et ultima post Pentecosten) cum suis responsoriis.

Ant. ad Benedíctus et Magníficat ac oratio habentur ad finem huius Proprii de Tempore.

FERIA SECUNDA
IV classis

Incipit Nahum Prophéta

Lectio i 1, 1-4a

Onus Nínive. Liber visiónis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor et ulcíscens Dóminus, ulcíscens Dóminus et habens furórem; ulcíscens Dóminus in hostes suos, et irascens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens et magnus fortitúdine, et mundans non fáciet innocéntem; Dóminus in tempestáte et túrbine viæ eius, et nébulæ pulvis pedum eius; íncrepans mare et exsíccans illud, et ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit / pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion, † et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. Et.

Lectio ii 1, 4b-6

Infirmátus est Basan et Carmélus, et flos Líbani elánguit; montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt; et contrémuit terra a fácie eius, et orbis et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis eius quis stabit? et quis resístet in ira furóris eius? Indignátio eius effúsa est ut ignis, et petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 1, 7-10

Bonus Dóminus, et confórtans in die tribulatiónis, et sciens sperántes in se. Et in dilúvio prætereúnte consummatiónem fáciet loci eius, et inimícos eius persequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? Consummatiónem ipse fáciet; non consúrget duplex tribulátio. Quia, sicut spinæ se ínvicem complectúntur, sic

convívium eórum páriter potántium; consuméntur quasi stípula aridítate plena.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA
IV classis

Incipit Hábacuc Prophéta

Lectio i 1, 1-4

Onus, quod vidit Hábacuc Prophéta. Usquequo, Dómine, clamábo, et non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, et non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitátem et labórem, vidére prædam et iniustítiam contra me, et factum est iudícium et contradíctio poténtior? Propter hoc laceráta est lex, et non pervénit usque ad finem iudícium; quia ímpius prævalet advérsus iustum, proptérea egréditur iudícium pervérsum.

℟. A fácie / furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra: * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! Sed.

Lectio ii 1, 5-7

Aspícite in géntibus et vidéte, admirámini et obstupéscite; quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur; quia ecce ego suscitábo Chaldæos, gentem amáram et velócem, ambulántem super latitúdinem terræ, ut possídeat tabernácula non sua. Horríbilis et terríbilis est, ex semetípsa iudícium, et onus eius egrediétur.

℟. Civitátem istam / tu circúmda, Dómine: † et Angeli tui custódiant muros eius. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. Exáudi.

Lectio iii 1, 8-10

Levióres pardis equi eius, et velocióres lupis vespertínis, et diffundéntur équites eius; équites namque eius de longe vénient, volábunt quasi áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens;

et congregábit quasi arénam captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi eius erunt; ipse super omnem munitiónem ridébit, et comportábit ággerem, et cápiet eam.

℟. Genti peccatríci, / pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. Glória Patri. Dómine Deus.

FERIA QUARTA

IV classis

Incipit Sophonías Prophéta

Lectio i 1, 1-3

Verbum Dómini, quod factum est ad Sophoníam, fílium Chusi, fílii Godolíæ, fílii Amaríæ, fílii Ezecíæ, in diébus Iosíæ, fílii Amon, regis Iudæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus, cóngregans hóminem et pecus, cóngregans volatília cæli et pisces maris; et ruínæ impiórum erunt, et dispérdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ii 1, 4-6

Et exténdam manum meam super Iudam et super omnes habitántes Ierúsalem, et dispérdam de loco hoc relíquias Baal, et nómina ædituórum cum sacerdótibus; et eos, qui adórant super tecta milítiam cæli, et adórant et iurant in Dómino, et iurant in Melchom, et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec invéstigavérunt eum.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii 1, 7-9

Síléte a fácie Dómini Dei, quia iuxta est dies Dómini; quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit: in die hóstiæ Dómini visitábo super príncipes, et super fílios regis, et super omnes, qui indúti sunt veste peregrína; et visitábo super omnem, qui arrogánter ingréditur super limen in die illa, qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

IV classis

Incipit Aggæus Prophéta

Lectio i 1, 1-2

In anno secúndo Daríi regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ ad Zoróbabel, fílium Saláthiel, ducem Iuda, et ad Iesum, fílium Iósedec, sacerdótem magnum, dicens: Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens: Pópulus iste dicit: Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum: † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 1, 3-6

Et factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis est, ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista deserta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, et intulístis parum: comedístis, et non estis satiáti; bibístis, et non estis inebriáti; operuístis vos, et non estis calefácti; et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℟. Aspice, / Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis; † inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio iii 1, 7-10

Hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras, ascéndite in montem, portáte ligna et ædificáte domum; et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce, factum

est minus; et intulístis in domum, et exsufflávi illud. Quam ob causam? dicit Dóminus exercítuum: quia domus mea deserta est, et vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cæli, ne darent rorem, et terra prohíbita est, ne daret germen suum.

℟. Aspice, / Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis; † sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius. Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

IV classis

Incipit Zacharías Prophéta

Lectio i 1, 1-3

In mense octávo, in anno secúndo Darii regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ, fílii Addo, Prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum, et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros tuos, / Ierúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, † et annuntiábunt géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio ii 1, 4-5

Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant prophétæ prióres, dicéntes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini de viis vestris malis, et de cogitatiónibus vestris péssimis; et non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétæ numquid in sempitérnum vivent?

℟. Muro tuo / inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, † et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera.

Lectio iii 1, 6

Verúmtamen verba mea et legítima mea, quæ mandávi servis meis prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros? Et convérsi sunt, et dixérunt: Sicut cogitávit Dóminus exercítuum

fácere nobis secúndum vias nostras, et secúndum adinventiónes nostras fecit nobis.

℟. Sustinúimus / pacem, et non venit; † quæsívimus bona, et ecce turbátio; † cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivíscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, † iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam. Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

IV classis

Incipit Malachías Prophéta

Lectio i 1, 1-4

Onus verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis: In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Iacob? dicit Dóminus; et diléxi Iacob, Esau autem ódio hábui, et pósui montes eius in solitúdinem, et hereditátem eius in dracónes desérti. Quod si díxerit Idumæa: Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt; hæc dicit Dóminus exercítuum: Isti ædificábunt, et ego déstruam; et vocabúntur

términi impietátis, et pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

Lectio ii 1, 5-7

Et óculi vestri vidébunt, et vos dicétis: Magnificétur Dóminus super términum Israel. Fílius honórat patrem, et servus dóminum suum; si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et, si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dóminus exercítuum ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum, et dixístis: In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, et dícitis: In quo pollúimus te? In eo quod dícitis: Mensa Dómini despécta est.

℟. Angústiæ / mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; † si autem non ége-

ro, non effúgiam manus vestras. Mélius est mihi incídere in manus hóminum, † quam derelínquere legem Dei mei.

Lectio iii 1, 8-11

Si offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et si offerátis claudum et lánguidum, nonne malum est? Offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei, ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc), si quómodo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui claudat óstia et incéndat altáre meum gratúito? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum; et munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in géntibus; et in omni loco sacrificátur et offértur nómini meo oblátio munda, quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. Glória Patri. Et.

Post Nonam explicit tempus per annum

HOMILIAE, EVANGELIA ET ORATIONES

CUM ANTIPHONIS AD BENEDICTUS ET MAGNIFICAT

IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITA

a dominica II usque ad dominicam ultimam post Pentecosten

DOMINICA II post Pentecosten

II classis

Oratio

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: * quia nunquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 14

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cenam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 36 in Evang., n. 1

Hoc distáre, fratres caríssimi, inter delícias córporis et córdis solet: quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt: cum vero hábitæ edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra, spirituáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt; cum vero habéntur, in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur.

Lectio x

In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet; in istis appetítus vilis est, et

experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit. Augent enim spirituáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant: quia, quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avídius amétur; et idcírco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat?

Lectio xi

Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat: Suavitátem eius non cognóscitis, si hanc mínime gustátis; sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes eius dulcédinem, amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit; extra éxiit, cum os a cibo ætérnæ dulcédinis clausit.

Lectio xii

Unde nos quoque, nati in huius peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi iam vénimus, nec scimus quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídii nostri morbus exágerat, quanto magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat; et eo iam intérnas delícias non ápetit, quo eas comédere, diu longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, et longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 16-24

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit cenam magnam, et vocávit multos. Et misit servum suum hora cenæ dícere invitátis, ut venírent, quia iam paráta sunt ómnia. Et cœpérunt simul omnes excusáre. Primus dixit ei: Villam emi, et necésse hábeo exíre, et vidére illam: rogo te, habe me excusátum. Et alter dixit: Iuga boum emi quinque, et eo probáre illa: rogo te, habe me excusátum. Et álius dixit: Uxórem duxi: et ídeo non possum veníre. Et revérsus servus nuntiávit hæc dómino suo. Tunc irátus paterfamílias, dixit servo suo: Exi cito in platéas et vicos civitátis: et páuperes, ac débiles, et cæcos, et claudos íntroduc huc. Et ait servus: Dómine, factum est ut imperásti, et adhuc locus est. Et ait dóminus servo: Exi in vias, et sepes: et compélle intráre, ut impleátur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit cenam meam.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Homo quidam / fecit cenam magnam, et vocávit multos. † Et misit servum suum hora cenæ dícere invitátis, ut venírent, † quia ómnia paráta sunt, allelúia.

Oratio

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: † quia nunquam tua gubernatióne destítuis, * quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Exi cito / in platéas et vicos civitátis: † et páuperes ac débiles, cæcos et claudos compélle intráre, † ut impleátur domus mea, allelúia.

DOMINICA III post Pentecosten

II classis

Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; * ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum nostrum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 15

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Iesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 34 in Evang., n. 2-3

Audístis in lectióne evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum; et non solum ad collo-

quéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes pharisæi, dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera iustítia compassiónem habet, falsa iustítia dedignatiónem.

Lectio x

Quamvis et iusti sóleant recte peccatóribus indignári; sed áliud est, quod ágitur typho supérbiæ, áliud quod zelo disciplínæ. Dedignántur étenim, sed non dedignántes; despérant, sed non desperántes; persecutiónem cómmovent, sed amántes: quia, etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per caritátem servant.

Lectio xi

Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt: melióres exístimant eos quoque, quos iúdicant. Quod vidélicet agéntes, et per disciplínam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetípsos. At contra hi, qui de falsa iustítia superbíre solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt: et quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt.

Lectio xii

De quorum profécto número pharisæi exstíterant, qui, diiudicántes Dóminum, quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cæléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 15, 1-10

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Iesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant pharisæi et scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit et mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintanóvem in desérto, et vadit ad illam, quæ períerat, donec invéniat eam? Et cum invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens: et véniens domum, cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ períerat? Dico vobis, quod ita gáudium erit in cælo super uno peccatóre pæniténtiam agénte, quam super nonagintanóvem iustis, qui non índigent pæniténtia. Aut quæ múlier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter, donec invéniat? Et cum invénerit, cónvocat amícas et vicínas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam, quam perdíderam? Ita dico vobis: gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pæniténtiam agénte.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Quis ex vobis homo, / qui habet centum oves: † et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagintanóvem in desérto, † et vadit ad illam quæ períerat, donec invéniat eam? allelúia.

Oratio

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; † ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, * ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Quæ múlier / habens drachmas decem, † et si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, † et quærit diligénter, donec invéniat?

DOMINICA IV post Pentecosten

II classis

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine: * ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur; et Eccléesia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 5

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Iesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 4, 68, 70-71

Ubi Dóminus multis impertívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco cœpit a stúdio sanándi turba cohibéri. Véspera incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: et ídeo ascéndit in Petri navem. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus: ut et princípia Ecclésiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas; pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam.

Lectio x

Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic præcípit; dormit enim trépidis, perféctis vígilat. Non turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides spirat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides; hic secúritas, ubi perfécta diléctio.

Lectio xi

Etsi áliis imperátur, ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dícitur: Duc in altum; hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, et professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam, licet mens non queat humána plenæ ratiónis investigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio xii

Nam, etsi non licet mihi scire, quemádmodum natus sit, non licet tamen nescíre, quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro; sed auctoritátem generatiónis agnósco. Non interfúimus, cum ex Patre Dei Fílius nascerétur; sed interfúimus, cum a Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui crédimus? Omnia enim, quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu: visus sæpe fállitur, audítus in fide est.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Lucam
Cap. 5, 1-11

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Iesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatóres autem descénderant, et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas. Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram. Et respóndens Simon, dixit illi: Præcéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. Et cum hoc fecíssent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam: rumpebátur autem rete eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant inália navi, ut venírent, et adiuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pene mergeréntur. Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Iesu, dicens: Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, et omnes, qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant: símiliter autem Iacóbum et Ioánnem, fílios Zebedæi, qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Iesus: Noli timére: ex hoc iam hómines eris cápiens. Et subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt eum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Ascéndens Iesus / in navim et sedens † docébat turbas, allelúia.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine: † ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur; * et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Præcéptor, / per totam noctem laborántes, nihil cépimus: † in verbo autem tuo laxábo rete.

DOMINICA V post Pentecosten

II classis

Oratio

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: * infúnde córdibus nostris tui amóris affectum; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ

omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum nostrum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 5

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in regnum cælórum. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

De Sermone Domini in monte, I, 9, n. 21 et 24

Iustítia pharisæórum est, ut non occídant; iustítia eórum, qui intratúri sunt in regnum Dei, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occídere; et, qui illud sólverit, mínimus vocábitur in regno cælórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuo magnus erit et idóneus regno cælórum; sed tamen ascéndit áliquem gradum; perficiétur autem, si nec irascátur sine causa; quod si perfécerit, multo remótior erit ab homicídio.

Lectio x

Quaprópter qui docet, ut non irascámur, non solvit legem, ne occidámus, sed implet pótius; ut et foris, dum non occídimus, et in corde, dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus. Gradus ítaque sunt in istis peccátis: ut primo quisque irascátur, et eum motum retíneat corde concéptum. Iam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur; plus est útique, quam si surgens ira siléntio premerétur.

Lectio xi

Si vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo iam certam eius vituperatiónem, in quem profértur, desígnet et notet; quis dúbitet, ámplius hoc esse, quam si solus indignatiónis sonus ederétur? Vide nunc étiam tres reátus, iudícii, concílii, gehénnæ ignis. Nam in iudício adhuc defensióni datur locus.

Lectio xii

In concílio autem, quamquam et iudícium esse sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distínctio, vidétur ad concílium pertinére senténtiæ prolátio; quando non iam cum ipso reo ágitur, utrum damnándus sit; sed inter se, qui iúdicant, cónferunt, quo supplício damnári opórteat, quem constat esse damnándum. Gehénna vero ignis, nec damnatiónem habet dúbiam, sicut iudícium, nec damnáti pœnam, sicut concílium: in gehénna quippe ignis, certa est et damnátio et pœna damnáti.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 20-24

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in regnum cælórum. Audístis, quia dictum est antíquis: Non occídes: qui autem occíderit, reus erit iudício. Ego autem dico vobis: quia omnis, qui iráscitur fratri suo, reus erit iudício. Qui autem díxerit fratri suo: raca, reus erit concílio. Qui autem díxerit: fátue, reus erit gehénnæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te: relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo: et tunc véniens ófferes munus tuum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Audístis, / quia dictum est antíquis: † Non occídes: qui autem occíderit, reus erit iudício.

Oratio

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: † infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum; * ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum nostrum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Si offers / munus tuum ad altáre, † et recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te: † relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo: † et tunc véniens ófferes munus tuum, allelúia.

DOMINICA VI post Pentecosten

II classis

Oratio

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum: † ínsere pectóribus nostris ámorem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum; * ut, quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio ix 8

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Iesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce iam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 6, 69-71

Posteáquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, a fluxu curáta est sánguinis, posteáquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cæléstis impertítur alimentum. Sed quibus impertiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga vel sæculári dignitáte residéntibus; sed inter desérta quæréntibus Christum.

Lectio x

Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei Verbum, non de sæculáribus, sed de regno cælórum. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínam suam libénter indúlget. Cónsequens ígitur erat, ut, quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos alimóniis spirituálibus a ieiúnio liberáret.

Lectio xi

Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus; et illi, qui vocántur ad cenam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit: si lúmine privátus oculórum, domum útique Dómini, nisi refúsa luce, intráre non pótuit.

Lectio xii

Ubíque ígitur mystérii ordo servátur, ut prius per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, póstea alimónia mensæ cæléstis exúberet; quamquam nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore et sánguine ieiúna solidióris fídei corda pascántur. Lacte, inquit, vos potávi, non esca; nondum enim poterátis, sed nec adhuc quidem potéstis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solídior, corpus est Christi; potus veheméntior, sanguis est Dómini.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 8, 1-9

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Iesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce iam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: et si dimísero eos ieiúnos in domum suam, defícient in via: quidam enim ex eis de longe venérunt. Et respondérunt ei discípuli sui: Unde illos quis póterit hic saturáre pánibus in solitúdine? Et interrogávit eos: Quot panes habétis? Qui dixérunt: Septem. Et præcépit turbæ discúmbere super terram. Et accípiens septem panes, grátias agens fregit, et dabat discípulis suis, ut appónerent, et apposuérunt turbæ. Et habébant piscículos paucos: et ipsos benedíxit, et iussit appóni. Et manducavérunt et saturáti sunt, et sustulérunt quod superáverat de fragméntis, septem sportas. Erant autem qui manducáverant, quasi quátuor míllia: et dimísit eos.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Cum turba multa / esset cum Iesu, nec habérent quod manducárent, † convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: † quia ecce iam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent, allelúia.

Oratio Deus virtútum, ut supra. 226

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Miséreor / super turbam: quia ecce iam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: † et si dimísero eos ieiúnos, defícient in via, allelúia.

DOMINICA VII post Pentecosten

II classis

Oratio

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur: † te súpplices exorámus; * ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 7

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi

In Matth. 6, 4-5

Blandiménta verbórum, et mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére; ut, non qualem quis se verbis réferat, sed qualem se rebus effíciat, spectémus; quia in multis vestítu óvium rábies lupína contégitur. Ergo, ut spinæ uvas, ut tríbuli ficus non génerant, et ut iníquæ árbores utília poma non áfferunt; ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis efféctum; et idcírco omnes cognoscéndos esse de frúctibus.

Lectio x

Regnum enim cælórum sola verbórum offícia non óbtinent; neque qui díxerit: Dómine, Dómine, heres illíus erit. Quid enim méruti est Dómino dícere, Dómine, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis? Et quæ offícii sánctitas est nóminis nuncupátio, cum cæléstis regni iter obediéntia pótius voluntátis, non Dei nuncupátio repertúra sit?

Lectio xi

Multi mihi dicent in illa die: Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus? Etiam nunc pseudoprophetárum frauduléntiam et hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía, et dæmoniórum fuga, et istiúsmodi óperum virtútibus. Atque hinc sibi regnum cælórum pollicéntur: quasi vero eórum áliquid próprium sit, quæ loquúntur aut fáciunt, et non ómnia virtus Dei invocáta perfíciat; cum doctrínæ sciéntiam léctio áfferat, dæmoniórum fugam Christi nomen exágitet.

Lectio xii

De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promerénda: præstandúmque est áliquid ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cæléstibus obtemperémus, ac tálibus offíciis cógniti Deo simus, agamúsque pótius quod vult, quam quod potest gloriémur; repúdians eos ac repéllens, quos a cognitióne sua ópera iniquitátis avérterint.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 7, 15-21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos. Numquid cólligunt de spinis uvas, aut de tríbulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus fácere: neque arbor mala bonos fructus fácere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur. Igitur ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cælórum: sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrábit in regnum cælórum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Atténdite / a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, † intrínsecus autem sunt lupi rapáces: † a frúctibus eórum cognoscétis eos, allelúia.

Oratio Deus, cuius, ut supra. 228

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Non potest / arbor bona fructus malos fácere: † nec arbor mala fructus bonos fácere. † Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur, allelúia.

DOMINICA VIII post Pentecosten

II classis

Oratio

Largíre nobis, quǽsumus, Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: † ut, qui sine te esse non póssumus, * secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

Ep. 121 ad Algasiam, cap. 6

Si dispensátor iníqui mammónæ dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi iustítiam præparárit; et passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dóminum quidem fraudulénter, sed pro se prudénter égerit: quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos, qui sibi créditi sunt, misericórdes fúerint!

Lectio x

Dénique post parábolam íntulit: Et ego dico vobis: Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Iníquus autem mammóna non Hebræórum, sed Syrórum lingua divítiæ nuncupántur, quod de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iníquitas bene dispensáta vértitur in iustítiam; quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in cælum!

Lectio xi

Quámobrem séquitur: Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus, et in multis fidélis erit, id est, in spiritálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frátribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est creátum, iste et in spiritáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat.

Lectio xii

Sin autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non bene dispensétis; veras ætersásque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis? Et si in his, aliéna quæ sunt (aliénum est autem nobis omne, quod sæculi est), infidéles fuístis; ea, quæ vestra sunt, et próprie hómini deputáta, quis vobis crédere póterit?

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 16, 1-9

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et vocávit illum, et ait illi: Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ: iam enim non póteris villicáre. Ait autem víllicus intra se: Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? Fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas. Convocátis ítaque síngulis debitóribus dómini sui, dicébat primo: Quantum debes dómino meo? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixítque illi: Accipe cautiónem tuam: et sede cito, scribe quinquagínta. Deínde álii dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros trítici. Ait illi: Accipe lítteras tuas, et scribe octogínta. Et laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudénter fecísset: quia fílii huius sæculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua sunt. Et ego vobis dico: fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis: ut, cum defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Ait dóminus víllico: / Quid hoc áudio de te? † redde ratiónem villicatiónis tuæ, allelúia.

Oratio Largíre nobis, ut supra. 230

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Quid fáciam, / quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? † Fódere non váleo, mendicáre erubésco. † Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, † recípiant me in domos suas.

DOMINICA IX post Pentecosten

II classis

Oratio

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: † et, ut peténtibus desideráta concédas; * fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 19

In illo témpore: Cum appropinquáret Iesus Ierúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! Nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 39 in Evang., n. 1

Quod flente Dómino illa Ierosolymórum subvérsio describátur, quæ a Vespasiáno et Tito románis princípibus facta est, nullus, qui históriam eversiónis eiúsdem legit, ignórat. Román enim príncipes denuntiántur, cum dícitur: Quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimíci tui vallo.

Lectio x

Hoc quoque quod ádditur: Non relínquent in te lápidem super lápidem, étiam ipsa iam eiúsdem civitátis transmigrátio testátur; quia, dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifíxus, prior illa Ierúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa.

Lectio xi

Cui ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subiúngitur: Eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Creátor quippe ómnium per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est; sed ipsa timóris et amóris illíus recordáta non est. Unde étiam per prophetíam in increpatióne cordis humáni aves cæli ad testimónium deducúntur, dum dícitur: Milvus in cælo cognóvit tempus suum, turtur et hirúndo et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui; pópulus autem meus non cognóvit iudícium Dómini.

Lectio xii

Flevit étenim prius Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi cívitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur: Quia si cognovísses, et tu; subáudi, fleres; quæ modo, quia nescis quod imminet, exsúltas. Unde et súbditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, et ventúra mala non prospíceret, in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 41-47

In illo témpore: Cum appropinquáret Iesus Ierúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! Nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Quia vénient dies in te: et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te: et coangustábunt te úndique: et ad terram prostérnent te, et fílios tuos, qui in te sunt, et non relínquent in te lápidem super lápidem: eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Et ingréssus in templum, cœpit eícere vendéntes in illo, et eméntes, dicens illis: Scriptum est: Quia domus mea domus oratiónis est. Vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat docens quotídie in templo.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Cum appropinquáret / Dóminus Ierúsalem, † videns civitátem, flevit super illam, et dixit: † Quia si cognovísses et tu, quia vénient dies in te: † et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te: † et coangustábunt te úndique: et ad terram prostérnent te: † eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuæ, allelúia.

Oratio Páteant aures, ut supra, 232

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Scriptum est enim: / Quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus: † vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. † Et erat quotídie docens in templo.

DOMINICA X post Pentecosten

II classis

Oratio

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: † multíplica super nos misericórdiam tuam; * ut ad tua promíssa curréntes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 18

In illo témpore: Dixit Iesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam iusti, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent: unus pharisæus, et alter publicánus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Sermo de Script. 115 (alias, de verbis Domini 36), 2

Díceret saltem pharisæus: Non sum sicut multi hómines. Quid est, céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, iustus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, iniústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno maióris tumóris occásio: Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis qualis iste, per iustítias meas, quibus iníquus non sum.

Lectio x

Ieiúno bis in sábbato, décimas do ómnium quæcúmque possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis eius; nihil invénies. Ascéndit oráre: nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre; ínsuper et rogánti insultáre.

Lectio xi

Publicánus autem de longínquo stabat, et Deo tamen ipse propinquábat: cordis consciéntia removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat. Excélsus enim Dóminus, et humília réspicit; excélsos autem, qualis erat ille pharisæus, a longe cognóscit. Excélsa quidem a longe cognóscit, sed non ignóscit.

Lectio xii

Adhuc audi humilitátem publicáni. Parum est, quia de longínquo stabat: nec óculos suos ad cælum levábat? Ut aspicerétur, non aspiciébat; respícere sursum non audébat: premébat consciéntia, spes sublevábat. Adhuc audi: Percutiébat pectus suum. Pœnas de seípso exigébat; proptérea Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus suum, dicens: Dómine, propítius esto mihi peccatóri. Ecce, qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse se agnóscit?

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 18, 9-14

In illo témpore: Dixit Iesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam iusti, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent: unus pharisæus, et alter publicánus. Pharisæus stans, hæc apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hóminum: raptóres, iniústi, adúlteri: velut étiam hic publicánus. Ieiúno bis in sábbato: décimas do ómnium, quæ possídeo. Et publicánus a longe stans nolébat nec óculos ad cælum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri. Dico vobis: descéndit hic iustificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Stans a longe / publicánus, nolébat óculos ad cælum leváre: † sed percutiébat pectus suum, dicens: † Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Oratio Deus, qui, ut supra. 234

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Descéndit hic / iustificátus in domum suam ab illo: † quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: † et qui se humíliat, exaltábitur.

DOMINICA XI post Pentecosten

II classis

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota: † effúnde super nos misericórdiam tuam; * ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio ix 7

In illo témpore: Exiens Iesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. in Ezech. 1, 10, n. 20

Quid est, quod creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxspuens linguam eius tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona Sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco eiecísset dæmónium, dixit: Si in dígito Dei eício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur: Si ego in Spíritu Dei eício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Dei Spíritus vocátur.

Lectio x

Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus Sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre. Quid est vero, quod éxspuens linguam eius tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur.

Lectio xi

Qui suspíciens in cælum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat; sed nos ad eum gémere, qui cælo præsídet, dócuit: ut et aures nostræ per dona Spíritus Sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio xii

Cui mox, Ephphetha, id est, Adaperíre dícitur: et statim apértæ sunt aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, Adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ eius vínculum sólvitur; ut bona, quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi et bene ádditur: Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 7, 31-37

In illo témpore: Exiens Iesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecabántur eum, ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas eius: et éxspuens, tétigit linguam eius: et suspíciens in cælum, ingémuit, et ait illi: Ephphetha, quod est, Adaperíre. Et statim apértæ sunt aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius, et loquebátur recte. Et præcépit illis, ne cui dícerent. Quanto autem eis præcipiébat, tanto magis plus prædicábant: et eo ámplius admirabántur, dicéntes: Bene ómnia fecit: et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Cum transísset / Dóminus fines Tyri, † surdos fecit audíre, et mutos loqui.

Oratio Omnípotens, ut supra. 236

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Bene / ómnia fecit: † et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

DOMINICA XII post Pentecosten

II classis

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: *

tríbue, quæsumus, nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 10

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

In Luc. 3, 10, 23-25

Non óculi scribárum et pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére, sed illi beáti óculi, qui eius possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur: Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit, ut vidéret diem Christi; et vidit, et gavísus est.

Lectio x

Isaías quoque, et Michæas, et multi álii prophétæ vidérunt glóriam Dómini, qui et proptérea Vidéntes sunt appellâti; sed hi omnes, a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt. Apóstoli autem, in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos aut várias visiónum spécies opus habébant docéri.

Lectio xi

Quos vero Lucas multos prophétas et reges dicit, Matthæus apértius prophétas et iustos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt. Et ecce, quidam legisperítus surréxit, tentans eum et dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo?

Lectio xii

Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait: Gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini confessio, qua Patri lóquitur: Quod abscondísti hæc a

sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 23-37

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt: et audíre quæ audítis, et non audiérunt. Et ecce, quidam legisperítus surréxit, tentans illum, et dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Ille respóndens, dixit: Díliges Dóminum, Deum tuum, ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua: et próximum tuum sicut teípsum. Dixítque illi: Recte respondísti: hoc fac, et vives. Ille autem volens iustificáre seípsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus próximus? Suscípiens autem Iesus, dixit: Homo quidam descendébat ab Ierúsalem in Iéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Accidit autem, ut sacérdos quidam descénderet eádem via: et viso illo præterívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum, et vidéret eum, pertránsiit. Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secus eum: et videns eum, misericórdia motus est. Et appróprians, alligávit vúlnera eius, infúndens óleum et vinum, et impónens illum in iuméntum suum, duxit in stábulum, et curam eius egit. Et áltera die prótulit duos denários, et dedit stabulário, et ait: Curam illíus habe: et quodcúmque supererogáveris, ego, cum redíero, reddam tibi. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuísse illi, qui íncidit in latrónes? At ille dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Et ait illi Iesus: Vade, et tu fac simíliter.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Magíster, / quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? † At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? † Díliges Dóminum, Deum tuum, ex toto corde tuo, allelúia.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: † tríbue, quæsumus, nobis; * ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Homo quidam / descendébat ab Ierúsalem in Iéricho, et íncidit in latrónes, † qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impósitis abiérunt, † semivívo relícto.

DOMINICA XIII post Pentecosten

II classis

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei et caritátis augméntum: * et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcípis. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 17

In illo témpore: Dum iret Iesus in Ierúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Quæst. Evang. 2, 40

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut, cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis.

Lectio x

Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra significet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum. Leprósi ergo non absúrde intéllegi possunt, qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam; sed pro summa perítia próferunt in lucem, et iactántia sermónis osténtant.

Lectio xi

Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in uníus córporis colóre apparéntia, significant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio xii

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fíeri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent; sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: Iesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 17, 11-19

In illo témpore: Dum iret Iesus in Ierúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe; et levavérunt vocem dicéntes: Iesu præcéptor, miserére nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sacerdótibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes eius, grátias agens: et hic erat Samarítanus. Respóndens autem Iesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Cum transíret Iesus / quoddam castéllum, † occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe: † et levavérunt vocem dicéntes: Iesu præcéptor, miserére nostri.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum: † et, ut mereámur ássequi quod promíttis, * fac nos amáre quod præcípis. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Unus autem / ex illis, ut vidit quod mundátus est, † regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, allelúia.

DOMINICA XIV post Pentecosten

II classis

Oratio

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: * et quia sine te lábitur humána mortálitas; tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 6

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

De Sermone Domini in monte 2, 14, 47; 15, 49

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget; aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre, et mammónæ.

Lectio x

Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen; nam lucrum púnice mammon dícitur. Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus huius sæculi a Dómino dícitur.

Lectio xi

Aut ergo hunc ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum; aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Pátitur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ; sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

Lectio xii

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis; ne forte, quamvis iam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur: id est, ut, cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emolumméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus: et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 6, 24-33

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre: aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget: aut unum sustinébit, et álterum contémnet. Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Ideo dico vobis, ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini. Nonne ánima plus est quam esca: et corpus plus quam vestiméntum? Respícite volatília cæli, quóniam non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea: et Pater vester cæléstis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cógitans potest adícere ad statúram suam cúbitum unum? Et de vestiménto quid sollíciti estis? Consideráte lília agri quómodo crescunt: non labórant, neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis. Si autem fenum agri, quod hódie est, et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit: quanto magis vos, módicæ fídei? Nolíte ergo sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus, aut quo operiémur? Hæc enim ómnia gentes inquírunt. Scit enim Pater vester, quia his ómnibus indigétis. Quærite ergo primum regnum Dei, et iustítiam eius: et hæc ómnia adiciéntur vobis.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Nolíte / sollíciti esse, dicéntes: † Quid manducábimus, aut quid bibémus? † Scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit, allelúia.

Oratio

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: † et quia sine te lábitur humána mortálitas; * tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Quærite primum / regnum Dei, et iustítiam eius: † et hæc ómnia adiciéntur vobis, allelúia.

DOMINICA XV post Pentecosten

II classis

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio contínua mundet et múniat: * et quia sine te non potest salva consístere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix

7

In illo témpore: Ibat Iesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli eius, et turba copiósa. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Sermo de Script. 98 (alias, de verbis Domini 44), 2-3

De iúvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua; de hóminibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos Dóminus venísset, non Apóstolus díceret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio x

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Ioánnes hoc dicit: Multa ália fecit Iesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non frustra tres commemoráti.

Lectio xi

Dóminus enim noster Iesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intéllegi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intellegéntibus. Quemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; et est óculis laudátor, mente non cógnitor.

Lectio xii

Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt, quid sibi vellent, et quid intellegéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt; álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 7, 11-16

In illo témpore: Ibat Iesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli eius, et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portæ civitátis, ecce, defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ: et hæc vídua erat: et turba civitátis multa cum illa. Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, et tétigit lóculum. (Hi autem, qui portábant, stetérunt.) Et ait: Aduléscens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accépit autem omnes timor: et magnificábant Deum, di-

céntes: Quia Prophéta magnus surréxit in nobis: et quia Deus visitávit plebem suam.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Ibat Iesus / in civitátem, quæ vocátur Naim: † et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat: † et quia sine te non potest salva consístere; * tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Prophéta magnus / surréxit in nobis: † et quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XVI post Pentecosten

II classis

Oratio

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: * ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix

14

In illo témpore: Cum intráret Iesus in domum cuiúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce, homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 7, 195-198

Curátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat offícia, spíritus exstinguébat ardórem. Deínde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur; cleménter tamen, ut persuasiónis humánitas asperitátem coercitiónis exclúderet, rátio proficeret ad persuasiónis effectum, et corréctio emendáret afféctum.

Lectio x

Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páuperes et débiles conferátur: nam hospitálem remuneratúris esse, afféctus avarítiæ est. Postrémum quasi eméritæ milítiæ viro contemnendárum stipéndium præscríbitur facultátum: quod neque ille, qui stúdiis inténtus inferióribus possessiónes sibi terrénas coémit, regnum cæli possit adipísci, cum Dóminus dicat: Vende ómnia tua, et séquere me.

Lectio xi

Nec ille, qui emat boves, cum Eliséus occíderit, et pópulo divíserit quos habébat: et ille, qui ducit uxórem, cógitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo coniúgium reprehendátur, sed quia ad maiórem honórem vocétur intégritas: quóniam múlier innúpta et vídua cógitat, quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu.

Lectio xii

Sed ut in grátiam, ut supra cum víduis, ita nunc étiam cum coniúgibus revertámur: non refúgimus opiniónem, quam sequúntur pleríque, ut tria génera hóminum a consórtio magnæ illíus cenæ æstimémus exclúdi: gentílium, Iudæórum, hæreticórum. Et ídeo Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam;

ne impediti more gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia, ad regnum Christi pervenire nequeámus. Omnis enim avárus aut immúndus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 1-11

In illo témpore: Cum intráret Iesus in domum cuiúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce, homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et respóndens Iesus, dixit ad legisperítos et pharisæos, dicens: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit. Et respóndens ad illos, dixit: Cuius vestrum ásinus aut bos in púteum cadet, et non contínuo éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad hæc respondére illi. Dicébat autem et ad invitátos parábolam, inténdens, quómodo primos accúbitus elígerent, dicens ad illos: Cum invitátus fúeris ad núptias, non discúmbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo, et vé-

niens is, qui te et illum vocávit, dicat tibi: Da huic locum: et tunc incípias cum rubóre novíssimum locum tenére. Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novíssimo loco: ut, cum vénerit, qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus: quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Cum intráret Iesus / in domum cuiúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, † ecce, homo quidam hydrópicus erat ante illum. † Ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

Oratio

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: * ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Cum vocátus fúeris / ad núptias, recúmbe in novíssimo loco, † ut dicat tibi, qui te invitávit: Amíce, ascénde supérius. † Et erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúia.

DOMINICA XVII post Pentecosten

II classis

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia: * et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 22

In illo témpore: Accessérunt ad Iesum pharisæi: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homília sancti Ioánnis Chrysóstomi

Hom. 72 in Matth.

Sadducæis confúsis, pharisæi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt: et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant: Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant.

Lectio x

Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

Lectio xi

Quámobrem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur: Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum, sicut teípsum.

Lectio xii

Si ergo dilígere Deum, dilígere próximum est (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas); si étiam diléctio próximi facit, ut mandáta custódias: mérito ait in his totam legem et prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant; sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit; secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 22, 34-46

In illo témpore: Accessérunt ad Iesum pharisæi: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster,

quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Iesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua. Hoc est máximum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: Díliges próximum tuum, sicut teípsum. In his duóbus mandátis univérsa lex pendet, et prophétæ. Congregátis autem pharisæis, interrogávit eos Iesus, dicens: Quid vobis vidétur de Christo? cuius fílius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quómodo ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Si ergo David vocat eum Dóminum, quómodo fílius eius est? Et nemo póterat ei respondére verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum ámplius interrogáre.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Magíster, / quod est mandátum magnum in lege? † Ait illi Iesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia: * et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Quid vobis / vidétur de Christo? cuius fílius est? † Dicunt ei omnes: David. † Dicit eis Iesus: Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: † Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis?

DOMINICA XVIII post Pentecosten

II classis

Oratio

Dírigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operátio: * quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 9

In illo témpore: Ascéndens Iesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homília sancti Máximi Epíscopi

Sermo 108

Christum in humánis áctibus divína gessísse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui, fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israelíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio, vel móntium cóncava pertransíret?

Lectio x

Nonne hic est, qui Petri pédibus marínos vértices inclinávit, ut iter líquidum humánis grédibus sólidum præbéret obséquium? Et quid est, quod sibi maris sic dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit.

Lectio xi

Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conférre virtútes; humána quærere, præstáre divína; accípere iniúrias, réddere dignitátes; ferre tædia, referre sanitátes: quia médicus, qui non fert infirmitátes, infirmitátes curáre nescit; et qui non fúerit cum infírmo infirmátus, infírmo non potest conférre sanitátem.

Lectio xii

Christus ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret; et nisi implésset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Creátor rerum, orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit civitátis iudáicæ esse civis, paréntes habére cœpit, paréntum ómnium ipse Parens; ut invitáret amor, attráheret cáritas, vínceret afféctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 9, 1-8

In illo témpore: Ascéndens Iesus in navículam, transfretávit, et venit

in civitátem suam. Et ecce, offerébant ei paralýticum iacéntem in lecto. Et videns Iesus fidem illórum, dixit paralýtico: Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce, quidam de scribis dixérunt intra se: Hic blasphémat. Et cum vidísset Iesus cogitatiónes eórum, dixit: Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid est facílius dícere: Dimittúntur tibi peccáta tua; an dícere: Surge, et ámbula? Ut autem sciátis, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralýtico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et surréxit, et ábiit in domum suam. Vidéntes autem turbæ timuérunt, et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Dixit / Dóminus paralýtico: † Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua.

Oratio

Dírigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operátio: * quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Tulit ergo / paralýticus lectum suum, in quo iacébat, magníficans Deum: † et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX post Pentecosten

II classis

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde: * ut mente et córpore páriter expediti, quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 22

In illo témpore: Loquebátur Iesus princípibus sacerdótum et pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 38 in Evang., n. 2-3

Sæpe iam me dixísse ménimi, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cælórum præsens Ecclésia nominátur: congregátio quippe iustórum, regnum cælórum dícitur. Quia enim per prophétam Dóminus dicit: Cælum mihi sedes est; et Sálomon ait: Anima iusti sedes est sapiéntiæ; Paulus étiam dicit: Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam: líquido collígere debémus, quia, si Deus sapiéntia, ánima autem iusti sedes sapiéntiæ, dum cælum dícitur sedes Dei, cælum ergo est ánima iusti. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dícitur: Cæli enárrant glóriam Dei.

Lectio x

Regnum ergo cælórum est Ecclésia iustórum: quia, dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc, quod ad supérna suspírant, iam in eis Dóminus quasi in cæléstibus regnat. Dicátur ergo: Símile est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Iam intéllegit cáritas vestra, quis est iste Rex, Regis fílii pater: ille nimírum, cui Psalmísta ait: Deus, iudícium tuum Regi da, et iustítiam tuam fílio Regis.

Lectio xi

Qui fecit núptias fílio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ coniúnxit, quando Deum ante sæcula fíeri vóluit hóminem in fine sæculórum. Sed quia ex duábus persónis fíeri solet ista coniúnctio, absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei et hóminis Redemptóris nostri Iesu Christi, ex duábus persónis credámus unítam.

Lectio xii

Ex duábus quippe atque in duábus hunc natúris exsístere dícimus; sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas, vitámus. Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo ei per incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem genetrícis Vírginis, huius sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmísta dicit: In sole pósuit tabernáculum suum,

et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 22, 1-14

In illo témpore: Loquebátur Iesus princípibus sacerdótum et pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nolébant veníre. Iterum misit álios servos, dicens: Dícite invitátis: Ecce, prándium meum parávi, tauri mei et altília occísa sunt, et ómnia paráta: veníte ad núptias. Illi autem neglexérunt: et abiérunt, álius in villam suam, álius vero ad negotiatiónem suam: réliqui vero tenuérunt servos eius, et contuméliis afféctos occidérunt. Rex autem cum audísset, irátus est: et, missis exercítibus suis, pérdidit homicídas illos, et civitátem illórum succéndit. Tunc ait servis suis: Núptiæ quidem parátæ sunt, sed qui invitáti erant, non fuérunt digni. Ite ergo ad éxitus viárum, et, quoscúmque invenéritis, vocáte ad núptias. Et egréssi servi eius in vias, congregavérunt omnes, quos invenérunt, malos et bonos: et implétæ sunt núptiæ discumbéntium. Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Et ait illi: Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem? At ille obmútuit. Tunc dixit rex minístris: Ligátis mánibus et pédibus eius, míttite eum in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Dícite invitátis: / Ecce, prándium meum parávi: † veníte ad núptias, allelúia.

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde: † ut mente et córpore páriter expedíti, * quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Intrávit / autem rex, ut vidéret discumbéntes, † et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. † Et ait illi: Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem?

DOMINICA XX post Pentecosten

II classis

Oratio

Largíre, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: * ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 4

In illo témpore: Erat quidam régulus, cuius fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 28 in Evang., n. 1

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, expositióne non índiget: sed ne hanc táciti præterísse videámur, exhortándo pótius, quam exponéndo in ea áliquid loquámur. Hoc autem nobis solúmmodo de expositióne vídeo esse requiréndum, cur is, qui ad salútem fílio peténdam vénerat, audívit: Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis? Qui enim salútem fílio quærébat, proculdúbio credébat; neque enim ab eo quæréret salútem, quem non créderet Salvatórem.

Lectio x

Quare ergo dícitur: Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis, qui ante crédidit, quam signum vidéret? Sed mementóte, quid pétiit; et apérte cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque, ut descénderet et sanáret fílium eius. Corporálem ergo præséntiam Dómini quærébat, qui per spíritum nusquam déerat.

Lectio xi

Minus ítaque in illum crédidit, quem non putávit posse salútem dare, nisi præsens esset et córpore. Si enim perfécte credidísset, proculdúbio sciret, quia non esset locus, ubi non esset Deus. Ex magna ergo parte diffísus est, quia honórem non dedit maiestáti, sed præséntiæ corporáli.

Lectio xii

Salútem ítaque fílio pétiit, et tamen in fide dubitávit; quia eum, ad quem vénerat, et poténtem ad curándum crédidit, et tamen moriénti fílio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat, quia non desit ubi invitátur, índicat: solo iussu salútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 4, 46-53

In illo témpore: Erat quidam régulus, cuius fílius infirmabátur Caphárnaum. Hic cum audísset, quia Iesus adveníret a Iudæa in Galilæam, ábiit ad eum, et rogábat eum, ut descénderet, et sanáret fílium eius: incipiébat enim mori. Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis. Dicit ad eum régulus: Dómine, descénde priúsquam moriátur fílius meus. Dicit ei Iesus: Vade, fílius tuus vivit. Crédidit homo sermóni, quem dixit ei Iesus, et ibat. Iam autem eo descendénte, servi occurrérunt ei, et nuntiavérunt, dicéntes, quia fílius eius víveret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Et dixérunt ei: Quia heri hora séptima relíquit eum febris. Cognóvit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Iesus: Fílius tuus vivit: et crédidit ipse, et domus eius tota.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Erat quidam régulus, / cuius fílius infirmabátur Caphárnaum. † Hic cum audísset, quod Iesus veníret in Galilæam, † rogábat eum, ut sanáret fílium eius.

Oratio

Largíre, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: † ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, * et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Cognóvit / autem pater, quia illa hora erat, † in qua dixit Iesus: Fílius tuus vivit: † et crédidit ipse, et domus eius tota.

DOMINICA XXI post Pentecosten

II classis

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: * ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 18

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 3, 18, 23 et 35

Familiáre est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábolas iúngere; ut, quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque teneátur. Præcépit ítaque Dóminus Petro sub comparatióne regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum, a dómino rogans, véniam impetráverat; ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus.

Lectio x

Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimísit: quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimíttere? Quod ut maniféstius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium, maióra crímina decem míllium talentórum, rogántibus dimittúntur, si et ipsi dimíttant minóra peccántibus.

Lectio xi

Sin autem ob factam contuméliam simus implacábiles, et propter amárum verbum pérpetes habeámus discórdias; nonne nobis vidémur recte redigéndi in cárcerem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut maiórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

Lectio xii

Sic et Pater meus cæléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa sen-

téntia, si iuxta nostram mentem senténtia Dei fléctitur atque mutátur: si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo non dimitténtur. Et quia potest unusquísque dícere: Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum iúdicem; non mihi curæ est, quid velit ágere, ego ignóvi ei: confírmat senténtiam suam, et omnem simulatiónem fictæ pacis evértit, dicens: Si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 18, 23-35

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum cœpísset ratiónem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei decem míllia talénta. Cum autem non habéret, unde rédderet, iussit eum dóminus eius venúmdari, et uxórem eius, et fílios, et ómnia quæ habébat, et reddi. Prócidens autem servus ille, orábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dóminus servi illíus, dimísit eum, et débitum dimísit ei. Egréssus autem servus ille, invénit unum de consérvis suis, qui debébat ei centum denários: et tenens suffocábat eum, dicens: Redde, quod debes. Et prócidens consérvus eius, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem nóluit: sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem consérvi eius, quæ fiébant, contristáti sunt valde: et venérunt, et narravérunt dómino suo ómnia, quæ facta fúerant. Tunc vocávit illum dóminus suus, et ait illi: Serve nequam, omne débitum dimísi tibi quóniam rogásti me: nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? Et irátus dóminus eius trádidit eum tortóribus, quoadúsque rédderet univérsum débitum. Sic et Pater meus cæléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Dixit autem / dóminus servo: Redde, quod debes: † Prócidens autem servus ille, rogábat eum, dicens: † Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: † ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera; * et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Serve nequam, / omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: † nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, † sicut et ego tui misértus sum? allelúia.

DOMINICA XXII post Pentecosten

II classis

Oratio

Deus, refúgium nostrum et virtus: * adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 22

In illo témpore: Abeúntes pharisæi consílium iniérunt, ut cáperent Iesum in sermóne. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi

In Matth. 23, 1-2

Frequénter pharisæi commoventur, et occasiónem insimulándi eum habére ex prætéritis non possunt: cádere enim vítium in gesta eius et dicta non póterat. Sed de malítiæ affléctu, in omnem se inquisitiónem reperiéndæ accusatiónis exténdunt. Namque a sæculi vítiis, atque a superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem regni cæléstis vocábat.

Lectio x

Igitur an violáret sæculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne perténtant: an vidélicet reddi tribútum Cæsari oportéret? Qui intérna cogitatiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil non eórum, quæ intra hómines sunt abscónsa, speculátur) afferri sibi denárium iussit, et quæsívit,

cuius et inscríptio esset et forma.

Lectio xi

Pharisæi respondérunt, Cæsaris eam esse. Quibus ait: Cæsari redhibénda esse, quæ Cæsaris sunt; Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi responsiónem, et perféctam dicti cæléstis absolutiónem! Ita ómnia inter contémptum sæculi, et contuméliam lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus et offíciis humánis devótas Deo mentes absólveret, cum Cæsari, quæ eius essent, redhibénda decérnit. Si enim nihil eius penes nos reséderit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur.

Lectio xii

Porro autem si rebus illíus incubámus, si iure potestátis suæ útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subícimus; extra querélam iniúriæ est, Cæsari redhibéri, quod Cæsaris est, Deo autem, quæ eius sunt própria, réddere nos oportére: corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus: et proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et oríginem et profectum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 22, 15-21

In illo témpore: Abeúntes pharisæi consílium iniérunt, ut cáperent Iesum in sermóne. Et mittunt ei discípulos suos cum Herodiánis, dicéntes: Magíster, scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, et non est tibi cura de áliquo: non enim réspicis persónam hóminum: dic ergo nobis, quid tibi vidétur, licet censum dare Cæsari, an non? Cógnita autem Iesus nequítia eórum, ait: Quid me tentátis, hypócritæ? Osténdite mihi numísma census. At illi obtulérunt ei denárium. Et ait illis Iesus: Cuius est imágo hæc, et superscríptio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait illis: Réddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et, quæ sunt Dei, Deo.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Magíster, / scimus quia verax es, † et viam Dei in veritáte doces, allelúia.

Oratio

Deus, refúgium nostrum et virtus: † adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; * ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Réddite ergo, / quæ sunt Cæsaris, Cæsari; † et, quæ sunt Dei, Deo, allelúia.

Si sequens dominica fuerit ultima post Pentecosten, eius loco ponitur dominica XXIV ut infra 269, et Officium dominicæ XXIII prætermittitur.

DOMINICA XXIII post Pentecosten

II classis

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, tuórum delícta populórum: * ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 9

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, ecce, princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 9, 18-22

Octávum signum est, in quo princeps suscitári póstulat fíliam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi: sed subíntrat múlier sánguine fluens, et octávo sanátur loco; ut príncipis fília de hoc exclúsa número, véniat ad nonum, iuxta illud, quod in psalmis dícitur: Aethiópia prævéniet manus eius Deo; et, Cum intráverit plenitúdo géntium, tunc omnis Israel salvus fiet.

Lectio x

Et ecce, múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti eius. In Evangélio secúndum Lucam scríbitur, quod príncipis fília duódecim annos habéret ætátis. Nota ergo, quod eo témpore hæc múlier, id est, géntium pópulus, cœperit ægrotáre, quo gens Iudæórum credíderat. Nisi enim ex comparatióne virtútum, vítium non osténditur.

Lectio xi

Hæc autem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia iuxta legem úrbibus excludebátur; sed in itínere, ambulánte Dómino; ut, dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt et Apóstoli: Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei: sed quóniam vos iudicástis indígnos salúte, transgrédimur ad gentes.

Lectio xii

Dicébat enim intra se: Si tetígero tantum vestiméntum eius, salva ero. Iuxta legem, qui mulíerem menstruátam aut fluéntem sánguine tetígerit, immúndus est: ista ídeo tangit Dóminum, ut sánguinis vítio étiam ipsa curarétur. Confíde, fília, fides tua te salvam fecit. Ideo fília, quia fides tua te salvam fecit. Nec dixit: Fides tua te salvam factúra est; sed: salvam te fecit; in eo enim, quod credidísti, iam salva facta es.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 9, 18-26

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, ecce, princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est: sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet. Et surgens Iesus sequebátur eum, et discípuli eius. Et ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti eius. Dicébat enim intra se: Si tetígero tantum vestiméntum eius, salva ero. At Iesus convérsus, et videns eam, dixit: Confíde, fília, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est múlier ex illa hora. Et cum venísset Iesus in domum príncipis, et vidísset tibícines, et turbam tumultuántem, dicébat: Recédite: non est enim mórtua puélla, sed dormit. Et deridébant eum. Et cum eiécta esset turba, intrávit, et ténuit manum eius. Et surréxit puélla. Et éxiit fama hæc in univérsam terram illam.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Dicébat / enim intra se: † Si tetígero fímbriam vestiménti eius tantum, salva ero.

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, tuórum delícta populórum: † ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, * tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. At Iesus / convérsus, et videns eam, dixit: † Confíde, fília, fides tua te salvam fecit, allelúia.

De dominicis post Epiphaniam tempore post Pentecosten resumendis

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores 23, neque plures 28. Cum autem fuerint plures 24, tunc post XXIII dominicam resumuntur quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad orationem, homiliam et antiphonas ad Benedíctus et Magníficat, hoc ordine:

Si dominicæ post Pentecosten fuerint 25, dominica XXIV post Pentecosten erit, quæ inscribitur VI post Epiphaniam.

Si dominicæ fuerint 26, dominica XXIV erit, quæ inscribitur V post Epiphaniam et XXV, quæ inscribitur VI.

Si dominicæ fuerint 27, dominica XXIV erit, quæ inscribitur IV post Epiphaniam, XXV, quæ inscribitur V, et XXVI, quæ inscribitur VI.

Si dominicæ fuerint 28, dominica XXIV erit, quæ inscribitur III post Epiphaniam, XXV, quæ inscribitur IV, XXVI, quæ inscribitur V, et XXVII, quæ inscribitur VI.

Ultimo tamen loco semper ponitur ea, quæ in ordine est XXIV post Pentecosten, omissis, si opus sit, ceteris, quæ aliquando locum habere non possunt.

DOMINICA III quæ superfuit post Epiphaniam

II classis

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: † atque ad protegéndum nos * déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

Reliqua, huic dominicæ propria, omittuntur, cum, si post Pentecosten resumenda sit, semper occurrat cum festo D. N. Iesu Christi Regis.

DOMINICA IV quæ superfuit post Epiphaniam

II classis

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: *

da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adiuvánte, vincámus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 8

In illo témpore: Ascendénte Iesu in navículam, secúti sunt eum discípuli eius: et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus; ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 8, 23-29

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

Lectio x

Ipse vero dormiébat: et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Huius signi typum in Iona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes.

Lectio xi

Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellégimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quibus enim increpátur, et quibus imperátur, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed maiestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

Lectio xii

Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse discípulos: respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 8, 23-27

In illo témpore: Ascendénte Iesu in navículam, secúti sunt eum discípuli eius: et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et accessérunt ad eum discípuli eius, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus. Et dicit eis Iesus: Quid tímidi estis, módicæ fídei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquíllitas magna. Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei?

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Ascendénte / Iesu in navículam, ecce, motus magnus factus est in mari: † et suscitavérunt eum discípuli eius, dicéntes: † Dómine, salva nos, perímus.

Oratio

Deus, qui nos in tantis períclulis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: † da nobis salútem mentis et córporis; * ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adiuvánte, vincámus. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Dómine, / salva nos, perímus: † ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

DOMINICA V quæ superfuit post Epiphaniam

II classis

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: * ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 13

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi

Liber quæst. 17 in Evang. sec. Matth. quæst. 11, 1

Cum neglegéntius ágerent præpósiti Eccléstæ, aut cum dor-

mitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed recte quæritur, utrum hærétici sint, an male viéntes cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio x

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est: bene intellegúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis.

Lectio xi

Ut illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia deputéntur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem. In illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intellegúntur.

Lectio xii

Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt, illi autem, vera credéntes, non vivunt ita, ut credunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 24-30

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus eius, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevísset herba, et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Servi autem dixérunt ei: Vis, imus, et collígimus ea? Et ait: Non: ne forte colligéntes zizánia,

eradicétis simul cum eis et tríticum. Sínite útraque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Dómine, / nonne bonum semen seminásti in agro tuo? † Unde ergo habet zizánia? † Et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: † ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, * tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Collígite / primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum: † tríticum autem congregáte in hórreum meum, † dicit Dóminus.

DOMINICA VI quæ superfuit post Epiphaniam

II classis

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 13

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 2, 13, 32

Regnum cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Iudæos: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus eius. Símile est ergo huiuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo.

Lectio x

Homo, qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellégitur, quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso et in corde suo. Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem humóre fídei, facit in agro sui péctoris pulluláre?

Lectio xi

Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus discíplinis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Deum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer huiuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum: et vidébis, quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio xii

Sed illa cum créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrat: sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem; ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis eius. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 31-35

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo semináit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, maius est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant, et hábitent in ramis eius. Aliam parábolam locútus est eis: Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Iesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Símile est / regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus: † cum autem créverit, maius est ómnibus oléribus.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut semper rationabília meditántes, * quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Símile est / regnum cælórum ferménto, † quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, † donec fermentátum est totum.

DOMINICA XXIV et ultima post Pentecosten

II classis

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes: * ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia maióra percípiant. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 24

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intéllegat. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 4, 24, 15-16

Quando ad intellegéntiam provocámur, mýsticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus autem in Daniéle hoc modo: Et in dimídio hebdómadis auferétur sacrifícium et libámina; et in templo abominátio desolatiónum erit,

usque ad consummatiónem témporis, et consummátio dábitur super solitúdinem.

℟. Laudábilis / pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens: † Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cuius est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. Quem.

Lectio x

De hoc et Apóstolus lóquitur, quod homo iniquitátis, et adversárius elevándus sit contra omne, quod dícitur Deus, et cólitur; ita ut áudeat stare in templo Dei, et osténdere quod ipse sit Deus: cuius advéntus secúndum operatiónem sátanæ déstruat eos, et ad Dei solitúdinem rédigat, qui se suscéperint.

℟. Misit Dóminus / Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo iniustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: † ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et.

Lectio xi

Potest autem simplíciter aut de Antichrísto áccipi, aut de imágine Cæsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Hadriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctórum loco usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque, secúndum véterem Scriptúram, idólum nuncupátur; et idcírco áddítur, desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

℟. Indicábo / tibi, homo, quid sit bonum, † aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere iudícium et iustítiam, † et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio xii

Abominátio desolatiónis intéllegi potest et omne dogma pervérsum: quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est, in Ecclésia, et se osténdere Deum, debémus fúgere de Iudæa ad montes, hoc est, dimíssa occidénte líttera et iudáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus; et esse in tecto et in dómate, quo non possint ignita diáboli iácula pervenire; nec descéndere et tóllere

áliquid de domo conversatiónis prístinæ, nec quærere quæ retrórsum sunt, sed magis sérere in agro spirituálium Scripturárum, ut fructus capiámus ex eo; nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur.

℟. Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 24, 15-35

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intéllegat: tunc qui in Iudæa sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto, non descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro, non revertátur tóllere túnicam suam. Væ autem prægnántibus et nutriéntibus in illis diébus. Oráte autem, ut non fiat fuga vestra in híeme, vel sábbato. Erit enim tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio mundi usque modo, neque fiet. Et nisi breviáti fuíssent dies illi, non fíeret salva omnis caro: sed propter eléctos breviabúntur dies illi. Tunc si quis vobis díxerit: Ecce, hic est Christus, aut illic: nolíte crédere. Surgent enim pseudochrísti et pseudoprophétæ, et dabunt signa magna et prodígia, ita ut in errórem inducántur (si fíeri potest) étiam elécti. Ecce, prædíxi vobis. Si ergo díxerint vobis: Ecce, in desérto est, nolíte exíre: ecce, in penetrálibus, nolíte crédere. Sicut enim fulgur exit ab oriénte, et paret usque in occidéntem: ita erit et advéntus Fílii hóminis. Ubicúmque fúerit corpus, illic congregabúntur et áquilæ. Statim autem post tribulatiónem diérum illórum sol obscurábitur, et luna non dabit lumen suum, et stellæ cadent de cælo, et virtútes cælórum commovebúntur: et tunc parébit signum Fílii hóminis in cælo: et tunc plangent omnes tribus terræ: et vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cæli cum virtúte multa, et maiestáte. Et mittet Angelos suos

cum tuba, et voce magna: et congregábunt eléctos eius a quátuor ventis, a summis cælórum usque ad términos eórum. Ab árbore autem fici díscite parábolam: cum iam ramus eius tener fúerit, et fólia nata, scitis, quia prope est æstas: ita et vos cum vidéritis hæc ómnia, scitóte, quia prope est in iánuis. Amen, dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia hæc fiant. Cælum et terra transíbunt, verba autem mea non præteríbunt.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Cum vidéritis / abominatiónem desolatiónis, † quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intéllegat.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes: † ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; * pietátis tuæ remédia maióra percípiant. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Amen, dico vobis, / quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. † Cælum et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, † dicit Dóminus.

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

SECUNDUM REGULAM

SS. PATRIS NOSTRI BENEDICTI

CUM ORDINARIO DIVINI OFFICII

In initio uniuscuiusque horæ dicitur ab hebdomadario:

Deus, † in adiutórium meum inténde.

Cui chorus respondet:

Dómine, † ad adiuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

(A Completorio sabbati ante Septuagesimam usque ad Completorium fer. IV Hebdomadæ sanctæ, loco Allelúia dicitur: Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ).

Matutinum inchoatur simpliciter ter repetito versu:

Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Deinde unaquæque hora secundum suum ordinem.

In fine (post versum Capituli ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium; post repetitam antiphonam cantici evangelici ad Laudes et ad Vesperas) dicitur ab hebdomadario:

Kýrie, eléison.

Cui respondet chorus:

Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sequitur hebdomadarius imponendo Pater noster. Ad conclusionem orationis dominicæ, quam dicit hebdomadarius (vel Prior chori) ad Laudes et ad Vesperas:

Et ne nos indúcas in tentatiónem,

omnes respondent:

Sed líbera nos a malo.

Hebdomadarius subiungit:

Dóminus vobíscum

et chorus respondet:

Et cum spíritu tuo.

(Si non sit in ordine diaconali, vel si Officium a solo recitetur, dicit:

Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat).

Tunc hebdomadarius imponit orationem diei, dicendo Orémus. Dein

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Si discedendum sit a choro, concluditur dicendo:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

FERIA SECUNDA

AD PRIMAM

Clara voce dicitur

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Expleto hymno, conveniens dicitur antiphona, prouti occurrens Officium requirit.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Servíte / Dómino in timóre, † et exsultáte ei cum tremóre.

In omnibus feriis extra Adventum, Quadragesimam, tempus Passionis et paschale, atque in feriis a IV cinerum usque ad sabbatum sequens inclusive dicitur ant. singulis hebdomadæ feriis assignata.

Tempore Adventus, ant. prima de Laudibus antecedentis dominicæ et in sex feriis ante vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus feriæ occurrentis ut in Proprio de Tempore.

Sequentes ant. dicuntur per omnes ferias ad Primam.

Temp. Quadragesimæ, a feria II post dominicam I et deinceps: ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, infra hebdomadam Passionis: ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et

cuiúsvis manus pugnet contra me.

In feria vero II, III et IV Hebdomadæ sanctæ, antiphona prima de Laudibus feriæ occurrentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. paschali, a feria II post dominicam in albis usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

In omnibus festis tam XII quam III lectionum, in vigilia Nativitatis et in Officio S. Mariæ in sabbato, ad Primam semper dicitur ant. 1 ex Laudibus, ut in Proprio vel Communi, etiamsi in Laudibus dictæ sint ant. cum psalmis de feria.

℣. Psalmus 1 (1)

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri, semper dicitur in fine omnium psalmorum et canticorum, nisi aliter notetur.

℣. Psalmus 2 (2)

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Appreháendite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 6 (3)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Servíte Dómino in timóre, † et exsultáte ei cum tremóre.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuíusvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Post ant. dicitur capitulum:

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia)

Kýrie, eléison. Pater noster.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Hic versus Dóminus vobíscum non dicitur in recitatione divini Officii *a solo*, neque ab iis, qui in ordine diaconatus non sunt constituti; sed eius loco substituitur, etiam ad alias Horas,

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam

nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Qui versus omittitur si immediate subsequitur Officium Capituli.

Officium quod dicitur Capituli, si alicubi celebretur, invenies superius, p. xciii.

FERIA TERTIA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Deus, / iudex iustus, fortis et longánimis: † numquid irascétur per síngulos dies?

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Fer. III Hebd. sanctæ, ant. propria.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Psalmus 7 (1)

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis iánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum, * scrutans corda et renes, Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8 (2)

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9 (3)

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti: Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum: † et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, * iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia eius:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt:

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Deus, iudex iustus, fortis et longánimis: † numquid irascétur per síngulos dies?

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigíliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos perveníre fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Exsúrge, / Dómine, non præváleat homo.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Feria IV Hebd. sanctæ, ant. propria.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Divisio psalmi 9 (1)

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum:

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiútor.

Cóntere brácchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10 (2)

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Psalmus 11 (3)

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus,

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum,

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Exsúrge, Dómine, non prævéleat homo.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis, vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum foveándo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalício, ant. Cantábo / Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Psalmus 12 (1)

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero. * Ego autem in misericórdia tua sperávi;

Exsultábit cor meum in salutári tuo. † Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13 (2)

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intéllegens aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor,

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est. † Consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? † Cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14 (3)

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos perveníre fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Bonórum meórum / non índiges, † in te sperávi, consérva me, Dómine.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Psalmus 15 (1)

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellèctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 16 (2)

Exáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecatiónem meam;

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: † igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt:

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, prævéni eum, et supplánta eum: † éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Psalmus 17 (3)

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: † Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, * et liberátor meus.

Deus meus adiútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu eius introívit in aures eius.

Commóta est, et contrémuit terra: † fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira eius: † et ignis a fácie eius exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus eius.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu eius tabernáculum eius: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et revelláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo: * et iustítias eius non réppuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Bonórum meórum non índiges, † in te serávi, consérva me, Dómine.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

SABBATO

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Ámen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Vivit / Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

℣. Divisio psalmi 17 (1)

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via eius: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prœlium: * et posuísti, ut arcum æreum, brácchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, † fílii aliéni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis eius, † et fáciens misericórdiam Christo suo, David, * et sémini eius usque in sæculum.

Psalmus 18 (2)

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 19 (3)

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas. * Nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ eius.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória † in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.) ℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

DOMINICA

AD MATUTINUM

Clara voce primo dicitur ter:

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Postea dicitur conveniens invitatorium, quod ante psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos eiusdem psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab asterisco * alternis vicibus, ut infra, repetitur. In fine repetitur integrum invitatorium. In psalmo 94 ad verba Veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Invitat. sequens dicitur in dominicis post Epiphaniam a die 14 ianuarii et deinceps ante Septuages., atque in dominicis post Pentecosten a dominica II post Pentecosten.

Invitat. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.
Repetitur Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † iubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem eius in confessióne, † et in psalmis iubilémus ei.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu eius sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus eius: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Expleto psalmo, dicitur hymnus invitatorio respondens.

Sequens hymnus dicitur in dominicis post Epiphaniam a die 14 ianuarii usque ad dominicam Quinquagesimæ inclusive, et a dominica prima octobris, usque ad dominicam ultimam post Pentecosten.

Hymnus

Primo diérum ómnium,
Quo mundus exstat cónditus,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat:
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,

Et nocte quærámus Pium,
Sicut prophétam nóvimus:

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus:

Ut, quique sacratíssimo
Huius diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Iam nunc, patérna clárítas,
Te postulámus áffatim:
Absit libído sórdidans
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Per quam avérni ígnibus
Ipsi cremémur ácrius.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Ut probra nostra díluas;
Vitæ perénnis cómmoda
Nobis benígne cónferas.

Quo carnis actu éxsules
Effécti ipsi cælibes,
Ut præstolámur cérnui,
Melos canámus glóriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sequens hymnus dicitur in dominica II et reliquis dominicis post Pentecosten usque ad dominicam ultimam septembris inclusive occurrentibus.

Hymnus

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Víribus totis Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul et beátam
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cuius réboat in omni
Glória mundo. Amen.

Aliis temporibus a supradictis, invitatorium et hymnus dicuntur ut in Proprio de Tempore pro Officii varietate.

In Officio cuiuslibet festi XII lectionum, in dominica infra octavam Nativitatis, item in dominica I post Epiphaniam, et in dominica post Ascensionem, si fiat de eis Officium, invitatorium et hymnus ut in Proprio vel Communi.

Expleto hymno, dicuntur antiphonæ convenientes, quæ ante et post psalmos integræ recitantur ad omnes Horas.

In I Nocturno

Sub congruentibus antiphonis dicuntur sex psalmi, ac deinde subiungitur versus, prouti Officium occurrens requirit; quod etiam servatur in II Nocturno.

Temp. Adventus, ant. Véniet / ecce Rex excélsus cum potestáte magna † ad salvándas gentes, allelúia.

Per annum, ant. Dómine, / in virtúte tua lætábitur rex.

Et non repetitur in psalmo; quod semper fit, quando ant. incipit a primis psalmi vel cantici verbis. Et psalmus vel canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod desinit antiphona; si tamen eadem sint verba, et continuetur antiphona cum psalmo vel cantico, neque addatur in fine ipsius ant. Allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / lapis revolútus est, allelúia: † ab óstio monuménti, allelúia, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub una tantum antiphona dicuntur psalmi tempore paschali et Ascensionis, in unoquoque Nocturno, etiam in feriis.

Antiphonæ autem cum psalmis et versibus, in Adventu necnon per annum ac tempore paschali assignatæ, adhibentur semper, extra octavam Nativitatis, quando fit Officium de dominica.

Psalmus 20 (1)

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 21 (2)

Deus, Deus meus, réspice in me: † quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te proiéctus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum

a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo, qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Temp. Adventus, ant. Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna † ad salvándas gentes, allelúia.

Ant. Confortáte / manus dissolútas: confortámini, dícite: † Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúia.

Per annum, ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Dóminus / regit me, et nihil mihi déerit: † in loco páscuæ ibi me collocávit.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 22 (3)

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 23 (4)

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Temp. Adventus, ant. Confortáte manus dissolútas: confortámini, dícite: † Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúia.

Ant. Gaudéte / omnes, et lætámini: † ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: † ipse véniet, et salvábit nos.

Per annum, ant. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: † in loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Oculi mei / semper ad Dóminum.

Psalmus 24 (5)

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta iuventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima eius in bonis demorábitur: * et semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 25 (6)

Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Temp. Adventus, ant. Gaudéte omnes, et lætámini: † ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: † ipse véniet, et salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris eius. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Per annum, ant. Oculi mei semper ad Dóminum.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, lapis revolútus est, allelúia: † ab óstio monuménti, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Post ℣. cuiuslibet Nocturni dicitur

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Iube, domne, benedícere.

Pro I lectione

Bened. Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno lectiones, prout Officium occurrens requirit, et in fine cuiuslibet lectionis additur:

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero lectionem, congruens dicitur responsorium et in fine ultimi responsorii cuiusque Nocturni additur versus: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et responsorium ab asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro II lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro III lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra.

℟. Amen.

Pro IV lectione

Bened. In unitáte Sancti Spíritus, * benedícat nos Pater et Fílius.

℟. Amen.

In II Nocturno

Temp. Adventus, ant. Gaude / et lætáre, fília Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: † Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Per annum, ant. Dóminus / defénsor vitæ meæ.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / quem quæris, múlier? allelúia: † vivéntem cum mórtuis? allelúia, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 26 (1)

Dóminus illumináti mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, víriliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27 (2)

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: † ne quando táceas a me, * et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, † et in ópera mánuum eius; * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adiútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum.

Et refloréuit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Temp. Adventus, ant. Gaude et lætáre, fília Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: † Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Ant. Rex noster / advéniet Christus, † quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Per annum, ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. Adoráte / Dóminum in aula sancta eius.

Psalmus 28 (3)

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et dilféctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29 (4)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor:

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Temp. Adventus, ant. Rex noster advéniet Christus, † quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Ant. Ecce / vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus: † dare unicuíque secúndum ópera sua.

Per annum, ant. Adoráte Dóminum in aula sancta eius.

Ant. In tua iustítia / líbera me, Dómine.

Psalmus 30 (5)

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me!

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me!

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo et lætábor in misericórdia tua:

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde;

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: † dixi: Deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in infernum: * muta fiant lábia dolósa,

Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Proiéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino!

Psalmus 31 (6)

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxillas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * speránte autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Temp. Adventus, ant. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus: † dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per annum, ant. In tua iustítia líbera me, Dómine.

℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super iudícia iustificatiónis tuæ.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, quem quæris, múlier? allelúia: † vivéntem cum mórtuis? allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia.

℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Post versum dicitur:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Pro V lectione

Bened. Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Pro VI lectione

Bened. Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro VII lectione

Bened. Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

Pro VIII lectione

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis.

℟. Amen.

In III Nocturno

Sub congruenti antiphona dicuntur tria cantica, ac deinde subiungitur versus prouti Officium occurrens requirit.

Cantica tempore Adventus

Ant. Gábriel Angelus / locútus est Maríæ dicens: † Ave, grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu inter mulíeres.

Canticum Isaiæ 40, 10-17 (1)

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * et brácchium eius dominábitur:

Ecce merces eius cum eo, * et opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet: † in brácchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit; * fetas ipse portábit.

Quis mensus est pugíllo aquas, * et cælos palmo ponderávit?

Quis appéndit tribus dígitis molem terræ, * et librávit in póndere montes, et colles in statéra?

Quis adiúvit spíritum Dómini? * aut quis consiliárius eius fuit, et osténdit illi?

Cum quo íniit consílium, et instrúxit eum, † et dócuit eum sémitam iustítiæ, * et erudívit eum sciéntiam, et viam prudéntiæ osténdit illi?

Ecce gentes quasi stilla sítulæ, * et quasi momén-tum statéræ reputátæ sunt:

Ecce ínsulæ quasi pulvis exíguus. † Et Líbanus non sufficiet ad succendéndum, * et animália eius non suffícient ad holocáustum.

Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, * et quasi níhilum et ináne reputátæ sunt ei.

Glória Patri.

Canticum eiusdem
42, 10-16 (2)

Cantáte Dómino cánticum novum, * laus eius ab extrémis terræ:

Qui descénditis in mare, et plenitúdo eius, * ínsulæ, et habitatóres eárum.

Sublevétur desértum et civitátes eius. * In dómibus habitábit Cedar:

Laudáte, habitatóres Petræ, * de vértice móntium clamábunt.

Ponent Dómino glóriam, * et laudem eius in ínsulis nuntiábunt.

Dóminus sicut fortis egrediétur, * sicut vir prœliátor suscitábit zelum:

Vociferábitur, et clamábit: * super inimícos suos confortábitur.

Tácui semper, sílui, pátiens fui, * sicut partúriens loquar:

Dissipábo, et absorbébo simul. † Desértos fáciam montes et colles, * et omne gramen eórum exsiccábo:

Et ponam flúmina in ínsulas, * et stagna arefáciam.

Et ducam cæcos in viam, quam nésciunt, * et in sémitis, quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam:

Ponam ténebras coram eis in lucem, * et prava in recta.

Canticum eiusdem
49, 7-13 (3)

Hæc dicit Dóminus, redémptor Israel, Sanctus eius, † ad contemptíbilem ánimam, ad abomínatam gentem, * ad servum dominórum:

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, † et adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, * et Sanctum Israel, qui elégit te.

Hæc dicit Dóminus: † In témpore plácito exaudívi te, * et in die salútis auxiliátus sum tui:

Et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, * ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas:

Ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte: * et his, qui in ténebris: Revelámini.

Super vias pascéntur, * et in ómnibus planis páscua eórum.

Non esúrient neque sítient, † et non percútiet eos æstus et sol: * quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos.

Et ponam omnes montes meos in viam, * et sémitæ meæ exaltabúntur.

Ecce isti de longe vénient, † et ecce illi ab aquilóne et mari, * et isti de terra austráli.

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra, † iubiláte, montes, laudem: * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur.

Ant. Gábriel Angelus locútus est Maríæ dicens: † Ave, grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu inter mulíeres.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Cantica tempore natalicio

Ant. propria in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ
9, 2-7 (1)

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, * vidit lucem magnam:

Habitántibus in regióne umbræ mortis, * lux orta est eis.

Multiplicásti gentem, * et non magnificásti lætítiam.

Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, * sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia.

Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, * et sceptrum exactóris eius superásti sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, † et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem * et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, * et fílius datus est nobis,

Et factus est principátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius Admirábilis, Consiliárius,

Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, * Princeps pacis.

Multiplicábitur eius impérium, * et pacis non erit finis:

Super sólium David, et super regnum eius sedébit: * ut confírmet illud, et corróboret in iudício et iustítia,

Amodo et usque in sempitérnum: * zelus Dómini exercítuum fáciet hoc.

Glória Patri.

Canticum eiusdem

26, 1-12 (2)

Urbs fortitúdinis nostræ Sion, * Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.

Aperíte portas, et ingrediátur gens iusta, * custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem: * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, pedes páuperis, * gressus egenórum.

Sémita iusti recta est, * rectus callis iusti ad ambulándum.

Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, * sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cum féceris iudícia tua in terra, * iustítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, et non discet iustítiam: † in terra sanctórum iníqua gessit, * et non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant: † vídeant, et confundántur zeléntes pópuli: * et ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Canticum eiusdem

66, 10-16 (3)

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea * omnes, qui dilígitis eam:

Gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, * et repleámini ab úbere consolatiónis eius:

Ut mulgeátis et delíciis affluátis * ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: † Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, * et quasi torréntem

inundántem glóriam géntium.

Quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, * et in Ierúsalem consolabímini.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, * et ossa vestra quasi herba germinábunt.

Et cognoscétur manus Dómini servis eius, * et indignábitur inimícis suis.

Quia ecce Dóminus in igne véniet, † et quasi turbo quadrígæ eius: * réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis:

Quia in igne Dóminus diiudicábit, † et in gládio suo ad omnem carnem, * et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

Ant. et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Cantica per annum

Dicuntur a dominica II post Epiphaniam usque ad dominicam in Quinquagesima et a dominica II post Pentecosten usque ad ultimam dominicam post Pentecosten inclusive.

Per annum extra Septuagesimam, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

In dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ant. propria ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ

33, 2-10 (1)

Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto brácchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: * implévit Sion iudício et iustítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus eius.

Ecce vidéntes clamábunt foris, * ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † írritum factum est pactum, * proiécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra: * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus: * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Glória Patri.

Canticum eiusdem
33, 13-18 (2)

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in iustítiis, et lóquitur veritátem, † qui próicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos, ne vídeat malum:

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas eius: * panis ei datus est, aquæ eius fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi eius, † cernent terram de longe. * Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum
Eccli. 36, 14-19 (3)

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israel, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab ínitio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur:

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam iustítiæ.

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Per annum extra Septuages., ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Septuages. ant. in Proprio de Tempore.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Cantica tempore Quadragesimæ et Passionis

Ant. propria in Proprio de Tempore.

Canticum Ieremiæ
14, 17-21 (1)

Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, * et non táceant:

Quóniam contritióne magna contríta est virgo fília pópuli mei, * plaga péssima veheménter.

Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio: * et si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame.

Prophéta quoque et sacérdos abiérunt in terram, * quam ignorábant.

Numquid proíciens abiecísti Iudam? * aut Sion abomináta est ánima tua?

Quare ergo percussísti nos, * ita ut nulla sit sánitas?

Exspectávimus pacem, et non est bonum: * et tempus curatiónis, et ecce turbátio.

Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, † iniquitátes patrum nostrórum, * quia peccávimus tibi.

Ne des nos in oppróbrium propter nomen tuum, * neque fácias nobis contuméliam sólii glóriæ tuæ:

Recordáre, * ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum.

Glória Patri.

Canticum
Thren. 5, 1-7, 15-17, 19-21 (2)

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: * intuére et réspice oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra versa est ad aliénos: * domus nostræ ad extráneos.

Pupílli facti sumus absque patre, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquam nostram pecúnia bíbimus: * ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus nostris minabámur, * lassis non dabátur réquies.

Aegýpto dédimus manum, et Assýriis, * ut saturarémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt: * et nos iniquitátes eórum portávimus.

Defécit gáudium cordis nostri: * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri: * væ nobis, quia peccávimus.

Proptérea mœstum factum est cor nostrum, * ídeo contenebráti sunt óculi nostri.

Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, * sólium tuum in generatiónem et generatiónem.

Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? * derelínques nos in longitúdine diérum?

Convérte nos, Dómine, ad te, et convertémur: * ínnova dies nostros, sicut a princípio.

Canticum Ezechielis
36, 24-28 (3)

Tollam quippe vos de géntibus, † et congregábo vos de univérsis terris, * et addúcam vos in terram vestram.

Et effúndam super vos aquam mundam, † et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, * et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, * et spíritum novum ponam in médio vestri:

Et áuferam cor lapídeum de carne vestra, * et dabo vobis cor cárneum.

Et spíritum meum ponam in médio vestri: † et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis, * et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: † et éritis mihi in pópulum, * et ego ero vobis in Deum.

Ant. et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Cantica tempore paschali

Ant. ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ
63, 1-5 (1)

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor iustítiam, * et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de géntibus non est vir mecum:

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adiuváret:

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Glória Patri.

Canticum Oseæ
6, 1-6 (2)

Veníte, et revertámur ad Dóminum: † quia ipse cepit, et sanábit nos: * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies: † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu eius.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et seróotinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Iuda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et iudícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ
3, 8-13 (3)

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia iudícium meum, ut cóngregem gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam, * omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Aethiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ, * et non adícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum: * et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Ant. et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Cantica in variis festis

Ant. propria in Proprio Sanctorum.

Canticum Habacuc
3, 1-6 (1)

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in mánibus eius:

Ibi abscóndita est fortitúdo eius. * Ante fáciem eius ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis eius.

Glória Patri.

Canticum

Ibid. v. 7-12 (2)

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulguréntis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies gentes.

Canticum

Ibid. v. 13-19 (3)

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum, * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat;

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. et ℣. in Proprio Sanctorum.

Post versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Pro IX lectione

Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Pro X lectione

Bened. Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

Pro XI lectione

Bened. Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

In festis Sanctorum XII lectionum pro XI lectione dicitur

Bened. Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa, aut ipsi, aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

In festis vero B. Mariæ Virg. dicitur

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In utroque autem festo S. P. Benedicti dicitur

Bened. Cuius festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Pro XII lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Post ultimum responsorium in omnibus dominicis et festis XII lectionum dicitur

Hymnus ambrosianus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur flexis genibus:

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Aetérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Qui versus ante Evangelium omittitur in recitatione a solo facta et si is, qui illud legit, non est saltem in ordine diaconatus, nec aliud quid eius loco dicitur.

Et pronuntiatur:

Sequéntia (sive Inítium) sancti Evangélii secúndum N.

℟. Glória tibi, Dómine.

Et dicitur Evangelium conveniens; eoque finito respondetur:

℟. Amen.

Deinde dicitur hymnus:

Te decet laus, / te decet hymnus: * tibi glória Deo Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Et adiungitur oratio diei, quin præmittatur ℣. Dóminus vobíscum.

Post orationem respondetur:

℟. Amen.

Sic finiuntur vigiliæ Nocturnæ, et immediate inchoantur Laudes.

Si Matutinum a Laudibus separetur, post orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et si a choro discedendum est dicitur

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

AD LAUDES

Deus, in adiutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia (vel Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ pro temporis diversitate).

Deinde dicitur sequens

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Quo finito, sub congruentibus antiphonis dicuntur psalmi et canticum, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio dominicali:

Per annum, a dominica II post Epiphaniam usque ad dominicam ante Septuagesimam et a dominica II post Pentecosten usque ad ultimam dominicam post Pentecosten inclusive, dicitur ant. Allelúia, sub qua ant. dicuntur tres psalmi Miserére mei, Deus; Confitémini Dómino, quóniam bonus et Deus, Deus meus.

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia.

In dominicis Adventus et in dominicis a Septuagesima usque ad dominicam II Passionis, antiphonæ singulæ ad singulos psalmos ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117 (2)

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: † déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustítiæ, † ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, † o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Sequentes duo psalmi dicuntur loco duorum prædictorum ad Laudes in dominicis tempore paschali.

Iidem psalmi dicuntur in dominica infra octavam Nativitatis, insuper in vigilia Nativit., in omnibus festis XII lectionum, in festis III lectionum, quæ ad Laudes habent ant. proprias et in Officio de die infra octavam. His diebus dicuntur ad singulos psalmos singulæ ant., quæ in Proprio vel Communi assignantur.

In dom., temp. Paschatis et temp. Ascens., ant. Allelúia, / allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmus 92 (1)

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam;

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum,

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99 (2)

Jubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus eius, et oves páscuæ eius. † Introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Psalmus 62 (3)

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo. † Adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes, qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

In dom. per annum, ant. Allelúia, allelúia.

Ant. Tres púeri / iussu regis in fornácem missi sunt, † non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

In dom., temp. Paschatis et temp. Ascens., ant. Allelúia, allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia.

Ant. Surréxit / Christus de sepúlcro, † qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúia.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56 (4)

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

In dom. per annum, ant. Tres púeri iussu regis in fornácem missi sunt, † non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

In dom., temp. Paschatis et temp. Ascens., ant. Surréxit Christus de sepúlcro, † qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúia.

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gúttur e eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

In dom. per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Repetita post ultimum psalmum ant., dicuntur capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut infra vel in Proprio de Tempore.

Sequens capitulum dicitur tantum in dominicis per annum, scilicet a dominica II post Epiph. usque ad Septuag., et a dominica II usque ad ultimam post Pentecosten.

Capit. Apoc. 7, 12

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, † honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium capitulorum.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua.

Ita dicuntur semper responsoria brevia etiam ad Vesperas, excepto tempore Passionis et paschali, ut suis locis notatur.

Prædictum ℟. br. dicitur ad Laudes in dominica II et ceteris post Epiphaniam usque ad dominicam Quinquagesimæ et a dominica II usque ad ultimam post Pentecosten.

Quando ad Matutinum dictus est hymnus Primo diérum ómnium, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Aetérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi iam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus iacéntes éxcitat,

Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Aegris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Iesu, labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Per annum: ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ dicitur

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Quando ad Matutinum dictus est hymnus Nocte surgéntes vigilémus omnes, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Ecce iam noctis tenuátur umbra,
Lucis auróra rútilans corúscat:
Nísibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem:
Ut Deus nostri miserátus, omnem
Pellat languórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis pietáte Patris
Regna polórum.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cuius réboat in omni
Glória mundo.
Amen.

Per annum: ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Aliis temporibus, sicut et in festis, capitula, responsoria brevia, hymni et versus, dicuntur, qui suis locis in Proprio de Tempore vel in Proprio aut Communi Sanctorum ponuntur.

Recitato versu, dicitur cum antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Hic versus Glória Patri dicitur in fine omnium canticorum, nisi aliter notetur.

Expleto cantico ac repetita ant., statim dicitur:

Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum. vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus.

Et dicitur oratio conveniens.

Si occurrat festum II classis, fit de eo commemoratio secundum rubricas, et concluduntur Laudes ut supra notatur. (2)

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Clara voce primo dicitur ter:

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Postea dicitur conveniens invitatorium, quod modo in dominica notato recitatur.

Feria II Invitatorium Veníte, * Exsultémus Dómino.

In primo psalmi 94 sequentis versu non dicitur Veníte, exsultémus Dómino, sed post repetitum invitatorium, statim subiungitur: Iubilémus Deo, salutári nostro.

Feria III Invitat. Iubilémus Deo, * Salutári nostro.

Feria IV Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Feria V Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Feria VI Invitat. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Sabbato Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † iubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem eius in confessióne, † et in psalmis iubilémus ei. **

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu eius sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit. *

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus eius: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius. **

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea. *

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam. **

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen. *

Et repetitur invitatorium.

Postea dicitur

Hymnus

Somno refóctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te, depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris in perpétuum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Invitatoria ferialia dicuntur in feriali Officio post diem 13 ianuarii usque ad sabbatum ante dominicam I Passionis, et a feria II post festum SS. Trinitatis usque ad sabbatum ante dominicam I Adventus.

Hymni vero ad Matutinum, Laudes et Vesperas post diem 13 ianuarii usque ad I Vesperas dominicæ I Quadragesimæ exclusive, et a feria II post festum SS. Trinitatis usque ad I Vesperas dominicæ I Adventus exclusive.

Ant. autem Nocturnorum per totum annum ut infra.

In Officiis vero festorum I, II aut III classis, diebus infra octavas et in Officio S. Mariæ in sabbato, si de eis fiat Officium, invitatorium et hymnus dicuntur ut in Proprio vel Communi.

In I Nocturno

Per annum, ant. Rectos / decet collaudátio.

Antiphona per annum dicitur etiam tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Septuagesimæ, Quadragesimæ, et Passionis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub una tantum antiphona Allelúia in hac et aliis feriis, dicuntur sex psalmi in unoquoque Nocturno a feria II post dominicam in albis usque ad vigiliam Pentecostes inclusive.

Ant., tam intra quam extra tempus paschale, in hac et aliis feriis appositæ dicuntur semper in Officio feriali, in festis Sanctorum III vel I lect., quando iuxta rubricas sumendi sint psalmi de feria, ut in Psalterio.

In die infra octavam dicitur ant. propria ut in Proprio.

Psalmus 32 (1)

Exsultáte, iusti, in Dómino: * rectos decet collaudátio!
Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi!

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne!
Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.
Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.
Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.
Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.
Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intéllegit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:
Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33 (2)

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et lætántur.
Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.
Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináminí: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudátio.

Ant. Expúgna / impugnántes me.

Psalmus 34 (3)

Júdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me!

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi!

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et

confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum eius: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in ieiúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? † Restítue ánimam meam a malignitáte eórum, * a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus meus et Dóminus meus, in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur, qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. Revéla / Dómino viam tuam.

Psalmus 36 (4)

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fenum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam, † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit, quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum suum:

Ut deíciant páuperem et ínopem, * ut trucident rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam brácchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur. * Quia peccatóres períbunt,

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim sénui: † et non vidi iustum derelíctum, * nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Divisio (5)

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus eius.

Consíderat peccátor iustum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te, ut hereditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus, et liberábit eos: † et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: * quia speravérunt in eo.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

Ant. Ne in ira tua / árguas me, Dómine.

Psalmus 37 (6)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Ant. Ne in ira tua árguas me, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Repetita post ultimum psalmum antiphona, dicitur versus conveniens Officio occurrenti.

In Officio feriali

Per annum, ℣. Dómine, in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Temp. Adventus, ℣. Ex Sion spécies decóris eius. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Temp. Nativitatis, ℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. paschali, ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

In Officio festivo

In festis trium vel unius lectionis dicitur ℣. de feria, ut supra.

Post versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum

Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde in Officio feriali a feria II post dominicam I novembris usque ad feriam III post dominicam in Quinquagesima (exceptis feriis Quatuor Temporum), ac feria III et IV Hebdomadæ sanctæ, leguntur tres lectiones de Scriptura cum suis ℟℟. in Proprio de Tempore assignatæ iuxta rubricas.

Feria II ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus.
℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur.
℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra.
℟. Amen.

In feriis Quadragesimæ et Quatuor Temporum, item in vigiliis et in diebus infra octavas leguntur tres lectiones de homilia cum suis ℟℟. et ante has lectiones dicuntur sequentes benedictiones:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

In festis III classis leguntur in hieme tres lectiones, duæ de Scriptura occurrenti cum responsoriis de feria occurrenti; tertia de festo cum suo responsorio, ad quas dicuntur sequentes benedictiones:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat.
℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

In æstate legitur in festis III classis unica lectio de festo cum suo ℟.

In Officio feriali per æstatem, sc. a feria II post dominicam in albis usque ad dominicam I novembris exclusive, dicitur unica lectio brevis cum ℟. brevi, ut habetur singulis diebus in Psalterio.

Feria II in æstate tam pro unica lectione festi, quam pro lectione brevi dicitur

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius.
℟. Amen.

Lectio brevis
Thren. 2, 19

Consúrge, lauda in nocte in princípio vigiliárum: † effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini: * leva ad eum manus tuas. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Tempore paschali et tempore Ascensionis dicitur lectio brevis et responsorium breve, ut in Proprio de Tempore respectivo notatur.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali super omnes psalmos, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Ut non delínquam / in lingua mea.

Psalmus 38 (1)

Dixi: Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.
Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.
Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum;
Et númerum diérum meórum, quis est, * ut sciam, quid desit mihi.
Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens;
Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur;
Thesaurízat: * et ignórat, cui congregábit ea.
Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti. * Amove a me plagas tuas:
A fortitúdine manus tuæ ego defíci in increpatiónibus. * Propter iniquitátem corripuísti hóminem;
Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius. * Verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer, priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39 (2)

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super número.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adiútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Ut non delínquam in lingua mea.

Ant. Sana, / Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40 (3)

Beátus qui intéllegit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41 (4)

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Eructávit / cor meum verbum bonum.

Psalmus 43 (5)

Deus, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis:

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et brácchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et brácchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Iacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem reppulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me:

A voce exprobrántis et obloquéntis, * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem!

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum!

Psalmus 44 (6)

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Repetita post ultimum psalmum antiphona, dicuntur capitulum et versus, prouti Officium occurrens exigit.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Prædictum capitulum et versus dicuntur in Adventu usque ad vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Prædictum capitulum et ℣. dicuntur in feriis a feria II post dominicam I Quadrag. usque ad sabbatum ante dominicam I Passionis.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti

mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Prædictum capitulum et ℣. dicuntur a feria II post dominicam I Passionis usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Prædictum capitulum et ℣. dicuntur a feria II post dominicam in albis usque ad vigíliam Ascensionis Domini inclusive.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Post ℣. dicitur

Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum.

Et dicitur oratio ut ad Laudes.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore paschali

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Quæ capitula et ℣℣. in dictis Officiis semper dicuntur, nisi propria in Proprio Sanctorum assignantur. In Officio S. Mariæ in sabbato capitulum et ℣. notantur in

eius Officio post Commune Sanctorum.

Si Matutinum a Laudibus separetur, completa oratione dicuntur Dóminus vobíscum et reliqua, ut supra dictum est in dominica. (49)

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Finito psalmo Deus misereátur nostri sub congruentibus ant. dicuntur psalmi et canticum ut infra notantur.

Per annum, ant. Miserére / mei, Deus.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia in hac et aliis feriis, dicuntur tres priores psalmi a feria II post dominicam in albis in Officio tum feriali cum festivo III classis usque ad vigiliam Pentecostes inclusive.

Ant., tam per annum quam tempore paschali, in hac et aliis feriis appositæ, dicuntur semper in Officio tum feriali cum festivo III classis, quando propriæ non assignantur et psalmi sumendi sunt de feria.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus.

Ant. Intéllege / clamórem meum, Dómine.

Psalmus 5 (2)

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllege clamórem meum, Dómine.

Ant. Dómine, / in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35 (3)

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intellégere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abýssus multa.

Hómines et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Per annum, ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Loco canticorum ferialium cum suis antiphonis dicuntur in iis Congregationibus vel Monasteriis quæ illa recepérunt, cantica festiva cum suis antiphonis, post ferialia posita.

Attamen cantica ferialia ubique dicenda sunt in omnibus feriis temporis Adventus, Septuagesimæ (non autem in festis III classis his feriis occurréntibus), Quadragesimæ et Passionis, Quatuor Temporum septembris et in vigíliis II et III classis extra tempus paschale.

Canticum feriale

Ant. Convérsus est / furor tuus, Dómine, † et consolátus es me. (T. P. Allelúia.)

Canticum Isaiæ

12, 1-6 (4)

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. † Et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiónes eius: * mementóte, quóniam excélsum est nomen eius.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, † et consolátus es me. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Laudámus / nomen tuum ínclitum, Deus noster. (T. P. Allelúia.)

Canticum David

1 Par. 29, 10-13 (4)

Benedíctus es, Dómine, Deus Israel, patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et glória atque victória:

Et tibi laus: * cuncta enim quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia: * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclitum.

Ant. Laudámus nomen tuum ínclitum, Deus noster. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. Laudáte / Dóminum de cælis.
Et non repetitur in psalmo.
Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gúture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. Laudáte Dóminum de cælis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

In feriis per annum capitulum, ℟. br., hymnus, versus et antiphona ad Benedíctus dicuntur quotidie de feria currenti, ut in Psalterio apponuntur. Tempore vero Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ a feria II post dominicam I, temp. Passionis usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive, temp. paschali a feria II post dominicam in albis usque ad vigíliam Ascensionis et tempore Ascensionis, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et antíphona ad Benedíctus dicuntur ut in Proprio de tempore. In feriis post dominicam Septuagesimæ usque ad sabbatum post cineres, capitulum, ℟. br., hymnus et versus dicuntur ut in feriis per annum de Psalterio; ant. vero ad Benedíctus a feria IV cinerum usque ad sabbatum sequens propria in Proprio de Tempore; in Septuagesima autem usque ad feriam III post dominicam Quinquagesimæ de Psalterio.

In festis III classis et in Officio S. Maríæ in sabbato, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et ant. ad Benedíctus sumuntur de festo, ut in Proprio vel Communi.

In feriis per annum:

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Iubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátiæ:
Culpam reléget lúbricam.

Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Donet geréndi grátiam.

Mentem gubérnet et regat,
Casto, fidéli córpore;
Fides caláre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Ebrietátem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra cursus próvehit,
Auróra totus pródeat:
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Per annum, ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Recitato versu dicitur cum antiphona convenienti canticum Zachariæ.

In feriis per annum ad Bened., ant. Benedíctus / Dóminus, Deus Israel.

Et non repetitur in cantico.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. Benedíctus Dóminus, Deus Israel.

Expleto cantico ac repetita ant., statim dicitur:

Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

Sequitur oratio conveniens.

In feriis quæ non habent orationem propriam, sumitur oratio dominicæ præcedentis; aliis diebus sumitur oratio, quæ habetur in Proprio vel Communi.

Postea fiant commemorationes, si occurrant, et conclusio more solito.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Iubilémus Deo, * Salutári nostro. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Adiútor / in tribulatiónibus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 45 (1)

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Psalmus 46 (2)

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adiútor in tribulatiónibus.

Ant. Magnus Dóminus, / et laudábilis nimis.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 47 (3)

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48 (4)

Audíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam;

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens et stultus períbunt:

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: † comparátus est iuméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cum benefeceris ei:

Introíbit usque in progénies patrum suórum, * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: † comparátus est iuméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Ant. Deus deórum, / Dóminus locútus est.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 49 (5)

Deus deórum, Dóminus locútus est, * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum. * Ex Sion spécies decóris eius.

Deus maniféste véniet: * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet: * et in circúitu eius tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos eius: * qui órdinant testaméntum eius super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quóniam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: † Israel, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: † Quare tu enárras iustítias meas, * et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum. * Hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellégite hæc, qui oblivíscimini Deum: * nequándo rápiat, et non sit, qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51 (6)

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die iniustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: * et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, et timébunt, † et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: † et exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Per annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Temp. Adventus, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Temp. Nativitatis, ℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis

Prov. 3, 19-20

Dóminus sapiéntia fundávit terram, stabilívit cælos prudéntia. † Sapiéntia illíus erupérunt abýssi, * et nubes rore concréscunt. Tu autem, Dómine.

℟. br. Deus, in nómine tuo * Salvum me fac, Dómine. Deus. ℣. Et in misericórdia tua líbera me. Salvum. Glória Patri. Deus.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali super omnes psalmos, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Avértit / Dóminus captivitátem plebis suæ.

Psalmus 52 (1)

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intéllegens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor:

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 53 (2)

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Ant. Inténde / in me, et exáudi me.

Psalmus 54 (3)

Exáudi, Deus, oratiónem meam, † et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me!

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros eius iníquitas: * et labor in médio eius, et iniustítia.

Et non defécit de platéis eius * usúra et dolus.

Quóniam, si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere et mane et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum. * Exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum eius: † divísi sunt ab ira vultus eius, * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes eius super óleum: * et ipsi sunt iácula.

Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem iusto.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Psalmus 55 (4)

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo, quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt;

Sicut sustinuérunt ánimam meam; pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua. * Tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, † in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo, quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Inténde in me, et exáudi me.

Ant. Iusta / iudicáte, fílii hóminum.

Psalmus 57 (5)

Si vere útique iustítiam loquímini: * recta iudicáte, fílii hóminum?

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum, donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellégerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus, cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

Psalmus 58 (6)

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non miserearis ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia eius prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos. Ne occídas eos, * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua:

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur; in consummatióne, * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Iacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea!

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Iusta iudicáte, fílii hóminum.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est inventus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Dele, / Dómine, iniquitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Ant. Salutáre / vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 42 (2)

Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me reppulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Quóniam / in te confídit ánima mea.

Psalmus 56 (3)

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Per annum, ant. Quóniam in te confídit ánima mea.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Cunctis diébus / vitæ nostræ † salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ezechiæ
Is. 38, 10-20 (4)

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea ablàta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ † salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Exaltáte / Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúia.)

Canticum Tobiæ
13, 1-10 (4)

Magnus es, Dómine, in ætérnum, * et in ómnia sæcula regnum tuum:

Quóniam tu flagéllas, et salvas: † dedúcis ad ínferos, et redúcis: * et non est, qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israel, * et in conspéctu géntium laudáte eum:

Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília eius,

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras: * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo, quæ fecit nobíscum, † et cum timóre et tremóre confitémini illi: * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi: * quóniam osténdit maiestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, † et fácite iustítiam coram Deo, * credéntes, quod fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti eius: * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Ant. Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. Omnes Angeli eius, / laudáte Dóminum de cælis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. Omnes Angeli eius, laudáte Dóminum de cælis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Iam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Aegro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, iam sum próximus!

Iesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Eréxit / nobis Dóminus cornu salútis † in domo David, púeri sui.

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis † in domo David, púeri sui.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera!

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce tu crimínibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod géssimus;
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte, quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Da nobis, / Dómine, auxílium de tribulatióne.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 59 (1)

Deus, reppulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui reppulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60 (2)

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Ant. Benedícite, / gentes, Deum nostrum.

Psalmus 61 (3)

Nonne Deo subiécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? † interfícitis univérsi vos: * tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, † cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, † mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

Psalmus 65 (4)

Iubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius!

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi eius super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Benedícite, gentes, Deum nostrum.

Ant. In ecclésiis / benedícite Dóminum.

Psalmus 67 (5)

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: † iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius: patris orphanórum, et iúdicis viduárum:

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum

evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, † nive dealbabúntur in Selmon. * Mons Dei, mons pinguis:

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Divisio (6)

Benedíctus Dóminus, die quotídie * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes coniúncti psalléntibus, * in médio iuvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Béniamin adulescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: † vénient legáti ex Aegýpto: * Aethiópia prævéniet manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino!

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad oriéntem!

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo, super Israel * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Ant. In ecclésiis benedícite Dóminum.

Per annum, ℣. Benedícite, gentes, Deum nostrum. ℟. Et audítam fácite vocem laudis eius.

Temp. Adventus, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Temp. Nativitatis, ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟. ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Lectio brevis

Sap. 1, 1-2

Dilígite iustítiam, qui iudicátis terram. † Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: * quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum. Tu autem, Dómine.

℟. br. In te, Dómine, sperávi, *Non confúndar in ætérnum. In te. ℣. In iustítia tua líbera me et éripe me. Non confúndar. Glória Patri. In te.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quærite / Dóminum, et vivet ánima vestra.

Psalmus 68 (1)

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in ieiúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio (2)

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et miséria.

Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro viventium: * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et lætántur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam, * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

Ant. Dómine / Deus, in adiutórium meum inténde!

Psalmus 69 (3)

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70 (4)

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus:

In te cantátio mea semper. † Tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adiútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne proícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini et comprehéndite eum: * quia non est, qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam et iustítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Dómine Deus, in adiutórium meum inténde!

Ant. Quam bonus / Deus Israel.

Psalmus 71 (5)

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam fílio regis:

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: † et replébitur maiestáte eius omnis terra: * fiat, fiat.

Psalmus 72 (6)

Quam bonus Israel Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affléctum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fuit flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quam bonus Deus Israel.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Amplius / lava me, Dómine, ab iniustítia mea.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab iniustítia mea.

Ant. A timóre / inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Psalmus 63 (2)

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. Te decet / hymnus, Deus, in Sion.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 64 (3)

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria, multíplica genímina eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Per annum, ant. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Dóminus / iudicábit fines terræ. (T. P. Allelúia.)

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-10 (4)

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes: Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accínti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus iudicábit fines terræ. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Dómine, / magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúia.)

Canticum Iudith

16, 15-21 (4)

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti, et facta sunt:

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum: † Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die iudícii visitábit illos.

Dabit enim ignem et vermes in carnes eórum, * ut urántur, et séntiant usque in sempitérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. Cæli cælórum, / laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gúture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. Cæli cælórum, laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida:
Lux intrat, albéscit polus:
Christus venit: discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque iam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus:
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu, lux Eói síderis,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Ámen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. De manu / ómnium, qui odérunt nos, † líbera nos, Dómine.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. De manu ómnium, qui odérunt nos, † líbera nos, Dómine.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, iuste iudex córdium:

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:

Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Liberásti / virgam hereditátis tuæ.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 73 (1)

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio;

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt, qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum: * in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Aethíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam: † memor esto improperiórum tuórum, * eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Psalmus 74 (2)

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua. * Cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua iusti.

Ant. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Ant. Tu es / Deus, qui facis mirabília.

Psalmus 76 (3)

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea; † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proíciet Deus: * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in brácchio tuo pópulum tuum, fílios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Ant. Inclináte / aurem vestram in verba oris mei.

Psalmus 77 (4)

Atténdite, pópule meus, / legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei!

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis;

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius, * et mirabília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii, qui nascéntur et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, † et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta eius exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans;

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus eius.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege eius noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum eius, * et mirabílium eius, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Aegýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt;

Numquid et panem pótterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: † et ignis accénsus est in Iacob, * et ira ascéndit in Israel:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári eius.

Et mandávit núbibus désuper, * et iánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua áfricum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, † et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus eius.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum, * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adiútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Divisio (5)

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto eius.

Ipse autem est miséricors, † et propítius fiet peccátis eórum, * et non dispérdet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est, quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso!

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, * die, qua redémit eos de manu tribulántis:

Sicut pósuit in Aegýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos;

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent;

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos, * et ranam, et dispérdidit eos;

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ;

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína;

Et trádidit grándini iuménta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: † indignatiónem et iram et tribulatiónem: * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, † non pepércit a morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Aegýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera eius.

Et eiécit a fácie eórum gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit, * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et réppulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprevit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et réppulit tabernáculum Ioseph, * et tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion, quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum

in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, † et sústulit eum de grégibus óvium, * de post fetántes accépit eum:

Páscere Iacob, servum suum, * et Israel, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Ant. Propítius esto / peccátis nostris, Dómine.

Psalmus 78 (6)

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat, qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsanátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster, † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris,

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est. * Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;

Secúndum magnitúdinem brácchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine!

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per annum, ℣. Deus, in sancto via tua. ℟. Quis Deus magnus, sicut Deus noster?

Temp. Adventus, ℣. Ex Sion spécies decóris eius. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Temp. Nativitatis, ℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voçe tubæ, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟, ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Lectio brevis

Sap. 3, 9

Qui confídunt in Dómino, intéllegent veritátem: † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi: * quóniam donum et pax est eléctis eius. Tu autem, Dómine.

℟. br. Exsultáte Deo * Adiutóri nostro. Exsultáte. ℣. Iubiláte Deo Iacob. Adiutóri. Glória Patri. Exsultáte.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Exsultáte / Deo adiutóri nostro.

Psalmus 79 (1)

Qui regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Béniamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Aegýpto transtulísti: * eiecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radíces eius, et implévit terram.

Opéruit montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singulàris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 80 (2)

Exsultáte Deo, adiutóri nostro: * iubiláte Deo Iacob!

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara!

Buccináte in neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ!

Quia præcéptum in Israel est, * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Aegýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israel, si audíeris me: Non erit in te Deus recens, * neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Aegýpti: * dilàta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Exsultáte Deo adiutóri nostro.

Ant. Tu solus / Altíssimus super omnem terram.

Psalmus 81 (3)

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno et pupíllo: * húmilem et páuperem iustificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte!

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus!

Psalmus 82 (4)

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: † simul advérsum te testaméntum disposuérunt: * tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ,

Moab et Agaréni, Gebal et Ammon et Amalec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian et Sísaræ: * sicut Iabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hereditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * et sicut stípulam ante fáciem venti;

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur et péreant.

Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixísti, / Dómine, terram tuam.

Psalmus 83 (5)

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84 (6)

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sécula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti, * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, defénditе víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Tibi soli / peccávi, Dómine, † miserére mei.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine, † miserére mei.

Ant. Intret / orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Psalmus 87 (2)

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Ant. Dómine, / refúgium factus es nobis.

Et non repetitur in cantico.

Psalmus 89 (3)

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Per annum, ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Cantémus / Dómino: glorióse enim magnificátus est.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Cantémus / Dómino: glorióse enim magnificátus est. Allelúia.

Canticum Moysis

Exod. 15, 1-19 (4)

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem deiécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen eius. * Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare;

Elécti príncipes eius submérsi sunt in mari Rubro. † Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, * terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine brácchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio eius.

Ant. Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Pópulus meus, / ait Dóminus, † bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ieremiæ

31, 10-14 (4)

Audíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:

Qui dispérsit Israel, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Iacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto et vino et óleo, * et fetu pécorum et armentórum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * iúvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, † bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. In Sanctis eius / laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. In Sanctis eius laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Lux ecce surgit áurea,
Pallens fatíscat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. In sanctitáte / serviámus Dómino, † et liberábit nos ab inimícis nostris.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. In sanctitáte serviámus Dómino, † et liberábit nos ab inimícis nostris.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Adorémus Dóminum: * Quóniam ipse fecit nos. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudum cántica,
Quæ excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus vúlnerum
A te medélam ómnium.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus adsit sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Inclína, / Dómine, aurem tuam, et exáudi me.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 85 (1)

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo, * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Psalmus 86 (2)

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fúerunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me.

Ant. Benedíctus / Dóminus in ætérnum.

Psalmus 88 (3)

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum:

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in brácchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra; † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem et mare tu creásti;

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum brácchium cum poténtia:

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ:

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit iubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israel, regis nostri.

Divisio (4)

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adiutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et brácchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus déxteram eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et susceptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii eius legem meam, * et in iudíciis meis non ambuláverint:

Si iustítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in ætérnum manébit;

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero reppulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut iurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Ant. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Ant. Exaltáre, / qui iúdicas terram.

Sequens psalmus Dóminus regnávit hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et eius loco dicitur psalmus Notus in Iudæa Deus, ut infra.

Psalmus 92 (5)

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam;

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum;

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Dicto psalmo præcedenti, omittitur sequens

Psalmus 75 (5)

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 93 (6)

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributiónem supérbis!

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélleget Deus Iacob.

Intellégite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet:

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium, * et qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Exaltáre, qui iúdicas terram.

Per annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Temp. Adventus, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Temp. Nativitatis, ℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis

Sap. 1, 6-7

Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis, † quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ eius audítor. * Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum: et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Tu autem, Dómine.

℟. br. Misericórdias tuas, Dómine, * In ætérnum cantábo. Misericórdias. ℣. In generatióne et progénie. In ætérnum. Glória Patri. Misericórdias.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Cantáte / Dómino, et benedícite nómini eius.

Psalmus 95 (1)

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96 (2)

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum: † custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius.

Ant. Quia mirabília / fecit Dóminus.

Psalmus 97 (3)

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu,† simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98 (4)

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens ant. et psalmus Iubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et eius loco dicitur ant. et psalmus Bonum est confitéri, ut infra.

Ant. Iubiláte / Deo, omnis terra.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 99 (5)

Iubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos: Pópulus eius, et oves páscuæ eius. † Introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Dicto psalmo præcedente, omittitur sequens cum sua ant.

Ant. Bonum est / confitéri Dómino.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 91 (5)

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100 (6)

Misericórdiam et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intéllegam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detraléntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Iubiláte Deo, omnis terra.

Vel ant. Bonum est confitéri Dómino.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Spíritu / principáli confírma cor meum, Deus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Spíritu principáli confírma cor meum, Deus.

Ant. In Israel / magnum nomen eius.

Psalmus 75 (2)

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. In Israel magnum nomen eius.

Ant. Bonum est / confitéri Dómino.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 91 (3)

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Per annum, ant. Bonum est confitéri Dómino.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Dómine, / audívi audítum tuum, et tímui. (T. P. Allelúia.)

Et non repetitur in cantico.

Canticum Habacuc 3, 2-19 (4)

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in mánibus eius:

Ibi abscóndita est fortitúdo eius: * ante fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus ætérnitátis eius.

Pro iniquitáte vidi tentória Aethiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius,† cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum, * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat,

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Dómine, audívi auditum tuum, et tímui. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. In Dómino / iustificábitur et laudábitur omne semen Israel. (T. P. Allelúia.)

Canticum Isaiæ

45, 15-26 (4)

Vere tu es Deus abscónditus, * Deus Israel, Salvátor.

Confúsi sunt, et erubuérunt omnes: * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israel salvátus est in Dómino salúte ætérna: * non confundémini, et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, † ipse Deus formans terram, et fáciens eam, * ipse plastes eius.

Non in vanum creávit eam, † ut habitarétur, formávit eam: * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscóndito locútus sum, * in loco terræ tenebróso:

Non dixi sémini Iacob: Frustra quærite me: * ego Dóminus loquens iustítiam, annúntians recta.

Congregámini et veníte et accédite simul * qui salváti estis ex géntibus:

Nesciérunt, qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant Deum non salvántem.

Annuntiáte et veníte et consiliámini simul: * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus, † et non est ultra Deus absque me? * Deus iustus et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ: * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso iurávi, † egrediétur de ore meo iustítiæ verbum, * et non revertétur:

Quia mihi curvábitur omne genu, * et iurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt iustítiæ et impérium. * Ad eum vénient, et confundéntur omnes, qui repúgnant ei.

In Dómino iustificábitur et laudábitur * omne semen Israel.

Ant. In Dómino iustificábitur et laudábitur omne semen Israel. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. In týmpano / et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. In týmpano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Aetérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Celsi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Sparsámque lucem núntiat:
Cadit calígo nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine diéi
Purgáta servet péctora.

Quæsíta iam primum fides
Radícet altis sénsibus:
Secúnda spes congáudeat,
Qua maior exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Per víscera / misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto: Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

SABBATO

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Mundíque factor máchinæ,
Unus potentiáliter,
Trinúsque personáliter.
Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe:
Quo corde puro sórdibus
Te perfruámur lárgius.
Lumbos, iecúrque mórbidum
Adúre igni cóngruo:
Accíncti ut sint pérpetim,
Luxu remóto péssimo.
Ut quique horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Donis beátæ pátriæ
Ditémur omnes áffatim.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio S. Mariæ in sabbato invit. et hymnus ut suo loco.

In I Nocturno

Per annum, ant. Clamor meus / ad te véniat, Deus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 101 (1)

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fenum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fenum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102 (2)

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ iuvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum iracétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fenum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum eius:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius: * minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominatiónis eius, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Ant. Bénedic, / ánima mea, Dómino.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 103 (3)

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra eius.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fenum iuméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt;

Heródii domus dux est eórum. † Montes excélsi cervis: * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! † ómnia in sapiéntia fecísti: * impléta est terra possessióne tua.

Divisio (4)

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est número:

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt;

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei. * Omnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non

sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Lætétur / cor quæréntium Dóminum.

Psalmus 104 (5)

Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius: * annuntiáte inter gentes ópera eius!

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília eius!

Laudámini in nómine sancto eius: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem eius semper!

Mementóte mirabílium eius, quæ fecit: * prodígia eius, et iudícia oris eius:

Semen Abraham, servi eius: * fílii Iacob, elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra iudícia eius.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et iuraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Iacob in præcéptum: * et Israel in testaméntum ætérnum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et ínco-læ eius:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Ioseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes eius, † ferrum pertránsiit ánimam eius, * donec veníret verbum eius,

Elóquium Dómini inflammávit eum. † Misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Divisio (6)

Et intrávit Israel in Aegýptum: * et Iacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos eius.

Convértit cor eórum, ut odírent pópulum eius: * et dolum fácerent in servos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa et bruchus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fenum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Aegýptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem, ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ; * abiérunt in sicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant iustificatiónes eius, * et legem eius requírant.

Ant. Lætétur cor quæréntium Dóminum.

Per annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Temp. Adventus, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Temp. Nativitatis, ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio brevis

Eccli. 12, 2-3

Bénefac iusto, et invénies retributiónem magnam: et si non ab ipso, certe a Dómino. † Non est enim ei bene, qui assíduus est in malis, et eleemósynas non danti: * quóniam et Altíssimus ódio habet peccatóres, et misértus est pæniténtibus. Tu autem, Dómine.

℟. br. Dómine, * Exáudi oratiónem meam. Dómine. ℣. Et clamor meus ad te véniat. Exáudi. Glória Patri. Dómine.

In Officio S. Mariæ in sabbato dicitur versus de Tempore, ut supra.

Absolutio et reliqua ut in eius Officio post Commune Sanctorum.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Vísita nos, / Dómine, in salutári tuo.

Psalmus 105 (1)

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius!

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt iustítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, † ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Aegýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto:

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis eius: * et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius: * et non sustinuérunt consílium eius.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, Sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vituli comedéntis fenum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, † qui fecit magnália in Aegýpto, mirabília in terra Cham: * terribília in mari Rubro.

Et dixit, ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus eius, stetísset in confractióne in conspéctu eius:

Ut avérteret iram eius, ne dispérderet eos. * Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo eius, † et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto;

Et ut deíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in iustítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Divisio (2)

Et irritavérunt eum ad Aquas Contradictiónis: † et vexátus est Móyses propter eos: * quia exacerbavérunt spíritum eius,

Et distínxit in lábiis suis. * Non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, † et didicérunt ópera eórum, et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: † sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, † et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium: * et dominá-ti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, † et humiliá-ti sunt sub mánibus eórum. * Sæpe liberávit eos:

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pænítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cóngrega nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Ant. De necessitátibus meis / éripe me, Dómine.

Psalmus 106 (3)

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius!

Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, † quos redémit de manu inimíci, * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu et occásu: * ab aquilóne et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit, qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominá-ta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Et sacrífícent sacrifícium laudis: * et annúntient ópera eius in exsultatióne.

Divisio (4)

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélleget misericórdias Dómini?

A Septuag. usque ad Pascha, ant. De necessitátibus meis éripe me, Dómine.

Ant. Confitébor / Dómino nimis in ore meo.

Psalmus 107 (5)

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psállam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua. * Ut liberéntur dilécti tui;

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim susceptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui reppulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108 (6)

Deus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat condemnátus: * et orátio eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: * et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant fílii eius órphani: * et uxor eius vídua.

Nutántes transferántur fílii eius, et mendícent: * et eiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius: * et dirípiant aliéni labóres eius.

Non sit illi adiútor: * nec sit, qui misereátur pupíllis eius.

Fiant nati eius in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini: * et peccátum matris eius non deleátur.

Fiant contra Dóminum, semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo, quod non est recordátus fácere misericórdiam;

Et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra eius, * et sicut óleum in óssibus eius.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi, apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adiuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam!

Et sciant, quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: † qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam, * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Ascensionis

(In vigilia Pentecostes tantum)

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia.

℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Officio S. Mariæ in sabbato

Capit. Eccli. 24, 26-28

Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: * memória mea in generatiónes sæculórum.

℣. Speciósa facta es, et suávis. (T. P. Allelúia.) ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génetrix. (T. P. Allelúia.)

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Benígne fac / in bona voluntáte tua, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur duo psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Benígne fac in bona voluntáte tua, Dómine.

Ant. In veritáte tua / exáudi me, Dómine.

Psalmus 142 (2)

Dómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Per annum, ant. In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Date / magnitúdinem Deo nostro. (T. P. Allelúia.)

Canticum Moysis

Deut. 32, 1-43 (3)

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, † et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. † Dei perfécta sunt ópera, * et omnes viæ eius iudícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iustus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii eius in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Divisio (4)

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * maióres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * iuxta número filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus eius: * Iacob funículus hereditátis eius.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius fuit: * et non erat cum eo Deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Ant. Date magnitúdinem Deo nostro. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Osténde nobis, / Dómine, lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ecclesiastici 36, 1-13 (3)

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

Et immítte timórem tuum super gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Divisio (4)

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica manum et brácchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et meménto finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur, qui salvátur: * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Iacob: † ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua:

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. In cýmbalis / benesonántibus laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Confessio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. In cýmbalis benesonántibus laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Auróra iam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum:
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis décidat:
Mentis reátus súbruat:
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.
Et mane illud últimum,
Quod præstolámur cérnui,
In lucem nobis éffluat,
Dum hoc canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Illumináre, / Dómine, his, qui in ténebris sedent: † et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Illumináre, Dómine, his, qui in ténebris sedent: † et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

DOMINICA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Tempore Adventus, Septuagesimæ, Quadragesimæ et Passionis ant. propria ut in Proprio de Tempore.

In Officio festivo:

Dicitur ant. 1 ex Laudibus.

1 Psalmus 118, 1 (1)

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo, quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

2 Psalmus 118, 2 (2)

In quo córrigit adulescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatiónibus tuis meditábor: * non oblíviscar sermónes tuos.

3 Psalmus 118, 3 (3)

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in iustificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

4 Psalmus 118, 4 (4)

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Officium quod dicitur Capituli, si alicubi celebretur, invenies superius. xciii

DOMINICA

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto hymno, conveniens dicitur integra antiphona et tres psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, psalmis absolutis, repetitur antiphona et dicitur capitulum, versus et reliqua ut infra. Quod semper servatur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Tempore Adventus, Septuagesimæ, Quadragesimæ et Passionis ad Tertiam, Sextam et Nonam ant. propriæ in Proprio de Tempore.

In Officio festivo:
Dicitur ant. 2 ex Laudibus.

Psalmus 118, 5 (1)

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Psalmus 118, 6 (2)

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificatiónibus tuis.

Psalmus 118, 7 (3)

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Defáctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatiónes tuas exquisívi.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Sequens capitulum et ℣. dicuntur a dominica II usque ad ultimam post Epiphaniam, et a dominica II usque ad ultimam post Pentecosten; versus dicitur etiam in dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ.

Idem valet pro Hora Sexta et Nona.

Capit. 1 Io. 4, 16

Deus cáritas est: † et qui manet in caritáte, in Deo manet, * et Deus in eo. ℟. Deo grátias.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Orémus.

Et dicitur oratio conveniens.

Post orationem additur

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Postea, si discedendum sit a choro subiungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

Sic finiuntur semper Tertia, Sexta et Nona.

DOMINICA

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem:
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Dicitur ant. 3 ex Laudibus.

Psalmus 118, 8 (1)

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia iustificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, 9 (2)

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Psalmus 118, 10 (3)

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intellléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

DOMINICA

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat;
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Dicitur ant. 5 ex Laudibus.

Psalmus 118, 11 (1)

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

Psalmus 118, 12 (2)

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblíviscar iustificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, 13 (3)

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

FERIA SECUNDA

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Adiuva me, / et salvus ero, Dómine.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Advenérunt / nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Temp. Passionis, ant. Iudicásti, / Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 2 e Laudibus festi.

Psalmus 118, 14 (1)

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalmus 118, 15 (2)

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiútor et susceptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

SÚSCIPE ME SECÚNDUM ELÓQUIUM TUUM, ET VIVAM, * ET NON CONFÚNDAS ME AB EXSPECTATIÓNE MEA.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iníusta cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

Psalmus 118, 16 (3)

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Per annum, ant. Adiuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Ier. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero: * quóniam laus mea tu es.

℣. Adiútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: et regnábit rex, et sápiens erit: * et fáciet iudícium et iustítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Tempore Nativitatis

Ant. Adiuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut, abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Adiuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capit. Ioel 2, 12-13

Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et fletu et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis

Ant. Iudicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 13

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 2, 6-7

Conresuscitávit et consedére nos fecit Deus in cæléstibus in Christo Iesu: † ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ * in bonitáte super nos in Christo Iesu.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

FERIA SECUNDA
AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Aspice / in me, et miserére mei, Dómine.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Commendémus / nosmetípsos in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Temp. Passionis, ant. Pópule meus, / quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 3 e Laudibus festi.

℣. Psalmus 118, 17 (1)

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

2. Sexti

Psalmus 118, 18 (2)

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adulescéntulus sum ego et contémptus: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Aéquitas testimónia tua in ætérnum: * intellléctum da mihi, et vivam.

3. Sexti

Psalmus 118, 19 (3)

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * iustificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Per annum, ant. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 6

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter: † et hoc est nomen, quod vocábunt eum, * Dóminus iustus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Tempore Nativitatis

Ant. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Is. 60, 4

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: † omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: * fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, † in iciúniis multis, per arma iustítiæ.

Capit. Is. 55, 7

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Tempore Passionis

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 18

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dor-

miéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 20-21

Deus Christum constítuit ad déxteram suam in cæléstibus, † supra omnem principátum, et potestátem, et virtútem, et dominatiónem, * et omne nomen quod nominátur non solum in hoc sæculo, sed étiam in futúro.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

FERIA SECUNDA

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans:
Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Fiat / manus tua, Dómine, ut salvet me, † quóniam mandáta tua elégi.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Per arma / iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Temp. Passionis, ant. Numquid / rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 5 e Laudibus festi.

Psalmus 118, 20 (1)

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Psalmus 118, 21 (2)

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abomínatus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Psalmus 118, 22 (3)

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Per annum, ant. Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: † quóniam mandáta tua elégi.

Capit. 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Is. 14, 1

Prope est, ut véniat tempus eius, † et dies eius non elongabúntur: * miserébitur enim Dóminus Iacob, et Israel salvábitur.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

Tempore Nativitatis

Ant. Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: † quóniam mandáta tua elégi.

Capit. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent: † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur; * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: † quóniam mandáta tua elégi.

Capit. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, * et laudem Dómino annuntiántes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Per arma iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capit. Is. 58, 7

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis

Ant. Numquid rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 18, 20

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum, * et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Petr. 3, 18

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, iustus pro iniústis, † ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 22-23

Omnia subiécit sub pédibus eius, † et ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, * quæ est corpus ipsíus, et plenitúdo eius, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

PER HEBDOMADAM

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Clamávi, / et exaudívit me.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Advenérunt / nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Temp. Passionis, ant. Iudicásti, / Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:
Ant. 2 e Laudibus festi.

Psalmus 119 (1)

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120 (2)

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121 (3)

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Per annum, ant. Clamávi, et exaudívit me.

Capit. Ier. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero: * quóniam laus mea tu es.

℣. Adiútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: et regnábit rex, et sápiens erit: * et fáciet iudícium et iustítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Tempore Nativitatis

Ant. Clamávi, et exaudívit me.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut, abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Clamávi, et exaudívit me.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capit. Ioel 2, 12-13

Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et fletu et planctu. †

Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis

Ant. Iudicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 13

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 2, 6-7

Conresuscitávit et consedére nos fecit Deus in cæléstibus in Christo Iesu: † ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ * in bonitáte super nos in Christo Iesu.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

PER HEBDOMADAM AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus meridiem:
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Qui hábitas / in cælis, miserére nobis.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Commendémus / nosmetípsos, in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Temp. Passionis, ant. Pópule meus, / quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

℣. Ant. 3 e Laudibus festi.

Psalmus 122 (1)

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Psalmus 123 (2)

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Psalmus 124 (3)

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius: † et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem iustórum: * ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Per annum, ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capit. Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 6

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter: † et hoc est nomen, quod vocábunt eum, * Dóminus iustus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Tempore Nativitatis

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capit. Is. 60, 4

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: † omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: * fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Commendémus nosmetípsos, in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Capit. Is. 55, 7

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Tempore Passionis

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 18

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 20-21

Deus Christum constítuit ad déxteram suam in cæléstibus, † supra omnem principátum, et potestátem, et virtútem, et dominatiónem, * et omne nomen quod nominátur non solum in hoc sæculo, sed étiam in futúro.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

PER HEBDOMADAM

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Beáti / omnes, qui timent Dóminum.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Per arma / iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Temp. Passionis, ant. Numquid / rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 5 e Laudibus festi.

Psalmus 125 (1)

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 126 (2)

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 127 (3)

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Per annum, ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capit. 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Is. 14, 1

Prope est, ut véniat tempus eius, † et dies eius non elongabúntur: * miserébitur enim Dóminus Iacob, et Israel salvábitur.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

Tempore Nativitatis

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capit. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent: † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur; * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capit. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, * et laudem Dómino annuntiántes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Per arma iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capit. Is. 58, 7

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: † cum víderis nu-

dum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis

Ant. Numquid rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 18, 20

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum, * et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Petr. 3, 18

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, iustus pro iniústis, † ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 22-23

Omnia subiécit sub pédibus eius, † et ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, * quæ est corpus ipsíus, et plenitúdo eius, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúia.

DOMINICA

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Deinde sub congruentibus antiphonis, dicuntur quatuor psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Dixit Dóminus / Dómino meo: † Sede a dextris meis.

Et non repetitur in psalmo.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ occurrentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Paschatis et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur omnes psalmi usque ad capitulum.

Antiphonæ cum psalmis per annum ac tempore paschali assignatæ, adhibentur semper, quando fit Officium de dominica, tam in dominicis II classis, extra octavam Nativitatis, quam in dominicis I classis, extra Adventum, non exclusa dominica in albis.

In Officio festivo:

In festis I vel II classis et infra octavas dicuntur psalmi cum antiphonis ut in Proprio aut Communi Sanctorum signantur; item in festis III classis, quando in Proprio Sanctorum ant. propriæ ad Vesperas habentur, sumuntur psalmi festivi in Communi Sanctorum assignati.

Psalmus 109 (1)

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: † Sede a dextris meis.

Ant. Fidélia / ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi.

Psalmus 110 (2)

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Confessio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi.

Ant. In mandátis / eius cupit nimis.

Psalmus 111 (3)

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. In mandátis eius cupit nimis.

Ant. Sit nomen / Dómini benedíctum in sæcula.

Psalmus 112 (4)

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Repetita post ultimum psalmum antiphona, dicuntur capitulum, ℟. br., hymnus et versus, prouti Officium occurrens exigit.

In dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ capitulum ut in Proprio de Tempore.

In dominicis autem post Epiphaniam a die 14 ianuarii ac deinceps ante Septuagesimam atque in dominica II et reliquis dominicis post Pentecosten occurrentibus, dicitur

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. Deo grátias.

In omnibus vero dominicis superius indicatis dicitur sequens ℟. br., hymnus et versus:

℟. br. Quam magnificáta sunt * Opera tua, Dómine. Quam magnificáta. ℣. Omnia in sapiéntia fecísti. Opera. Glória Patri. Quam magnificáta.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem:

Qui mane iunctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cælórum pulset íntimum,
Vitále tollat prǽmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ, Passionis, tempore paschali a dominica in albis usque ad dominicam V post Pascha inclusive, ac tempore Ascensionis, capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut in Proprio de Tempore.

Ad Magníficat ant. propria in Proprio de Tempore.
In omnibus festis capitulum, ℟. breve, hymnus, versus et ant. ad Magníficat dicuntur de ipso festo, ut in Proprio vel Communi.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.
Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.
Glória Patri.

Expleto cantico ac repetita ant., statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.
℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.
Orémus.

Et dicitur oratio conveniens et concluditur more solito.

FERIA SECUNDA

AD VESPERAS

In festis III classis, exceptis iis, quæ habent antiphonas proprias, ad Vesperas dicuntur psalmi de feria cum suis antiphonis.

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Nos, qui vívimus, / benedícimus Dómino.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia in hac et in aliis feriis, dicuntur omnes psalmi ad capitulum in omnibus feriis et festis III classis a feria II post dominicam in albis usque ad feriam VI ante vigiliam Pentecostes inclusive.

Antiphonæ, tam intra quam extra tempus paschale, in hac et in aliis feriis appositæ dicuntur semper, quando iuxta rubricas sumendi sunt psalmi de feria, ut in Psalterio. Excipiuntur tamen feriæ Adventus a die 17 dec., quibus ant. sunt propriæ.

Psalmus 113 (1)

In éxitu Israel de Aegýpto, * domus Iacob de pópulo bárbaro:
Facta est Iudæa sanctificátio eius, * Israel potéstas eius.
Mare vidit, et fugit: * Iordánis convérsus est retrórsum.
Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Iacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam:
Super misericórdia tua, et veritáte tua. * Nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum maióribus.

Adíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Ant. Inclinávit / Dóminus aurem suam mihi.

Psalmus 114 (2)

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ:

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Crédidi, / propter quod locútus sum.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 115 (3)

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Hic non dicitur Glória Patri, quando Vesperæ dicuntur de Psalterio, sed additur sequens

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum.

Ant. Sæpe / expugnavérunt me a iuventúte mea.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 128 (4)

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea, * dicat nunc Israel:

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum. * Confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum tectórum: * quod, priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos. * Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, ℟. br., hymnus et versus de feria currenti ut in Psalterio dicuntur in omnibus per annum feriis, in feriis post Septuagesimam et a feria IV cinerum usque ad feriam VI sequentem inclusive.

In festis III classis, quando ant. et psalmi de feria dicti sunt, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et ant. ad Magníficat sumuntur de festo, ut in Proprio vel Communi.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides invéniat:
Sic lúminis iubar ferat,
Ut vana cuncta térreat:
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Magníficat / ánima mea Dóminum, † quia respéxit Deus humilitátem meam.

A* feria II post dominicam in Septuagesima usque ad feriam VI post cineres inclusive, in singulis feriis antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore; in aliis vero feriis per annum antiphona ad Magníficat dicitur quotidie de feria currenti, ut in Psalterio singulis feriis adsignatur.

Tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ a feria II post dominicam I, et Passionis usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive, tempore paschali a feria II post dominicam in albis usque ad vigiliam Ascensionis, ac tempore Ascensionis in omnibus feriis, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.
Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Magníficat ánima mea Dóminum, † quia respéxit Deus humilitátem meam.

FERIA TERTIA

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. De profúndis / clamávi ad te, Dómine.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 129 (1)

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Speret / Israel in Dómino.

Psalmus 130 (2)

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:
Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

Ant. Et omnis / mansuetúdinis eius.

Psalmus 131 (3)

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:
Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Et omnis mansuetúdinis eius.

Ant. Ecce / quam bonum, et quam iucúndum, † habitáre fratres in unum!

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 132 (4)

Ecce quam bonum, et quam iucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam iucúndum, † habitáre fratres in unum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Tellúris ingens Cónditor,
Mundi solum qui éruens,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem:

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ:
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Iussis tuis obtémperet:
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis actum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Exsúltet / spíritus meus in Deo, salutári meo.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Exsúltet spíritus meus in Deo, salutári meo.

FERIA QUARTA

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Omnia, / quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 134 (1)

Laudáte nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini eius, quóniam suáve.

Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo et in terra, * in mari et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit:

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis. * Qui percússit primogénita Aegýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui, Aegýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israel, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia iudicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Ant. Quóniam / in ætérnum misericórdia eius.

Psalmus 135 (2)

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intellectu: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Aegýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui edúxit Israel de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israel per médium eius: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Hereditátem Israel, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Hymnum / cantáte nobis de cánticis Sion.

Psalmus 136 (3)

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Ierúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Ant. In conspéctu / Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Psalmus 137 (4)

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Cæli Deus sanctíssime,
Qui lúcidum centrum poli
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine:

Quarto die qui flámmeam
Solis rotam constítuens,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum:

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum;

Illúmina cor hóminum,
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Respéxit / Dóminus humilitátem meam, † et fecit in me magna, qui potens est.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Respéxit Dóminus humilitátem meam, † et fecit in me magna, qui potens est.

FERIA QUINTA

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Dómine, / probásti me, et cognovísti me.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 138 (1)

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in infernum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Divisio (2)

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illumináti o mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illumináti bitur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Ant. A viro iníquo / líbera me, Dómine.

Psalmus 139 (3)

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos. * Abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iniústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo líbera me, Dómine.

Ant. Dómine, / clamávi ad te, exáudi me.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 140 (4)

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum. * Absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum:

Audient verba mea, quóniam potuérunt. * Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus infernum. † Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui ex aquis ortum genus
Partim remíttis gúrgiti,
Partim levas in áera.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis írrigans:
Ut stirpe una pródita,
Divérsa rápiant loca:

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat:
Nullum levet iactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Fac, Deus, / poténtiam in brácchio tuo: † dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Fac, Deus, poténtiam in brácchio tuo: † dispérde supérbos, et exálta húmiles.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Pórtio mea, / Dómine, sit in terra vivéntium.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 141 (1)

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat, qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant iusti, donec retríbuas mihi.

Ant. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Ant. Benedíctus / Dóminus, Deus meus.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 143 (2)

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * susceptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies eius sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Divisio (3)

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno: éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Ant. Benedíctus Dóminus, Deus meus.

Ant. Per síngulos dies / benedícam te, Dómine.

Psalmus 144 (4)

Exaltábo te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis eius non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Ant. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Ie-

su Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Plasmátor hóminis Deus,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum iubes producere
Reptántis et feræ genus:

Qui magna rerum córpora,
Dictu iubéntis vívida,
Ut sérviant per órdinem,
Subdens dedísti hómini:

Repélle a servis tuis,
Quidquid per immundítiam,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum prǽmia,
Da gratiárum múnera:
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Depósuit / poténtes, Sanctos persequéntes: † et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Depósuit poténtes, Sanctos persequéntes: † et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

SABBATO

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Regnum tuum, / Dómine, † regnum ómnium sæculórum.

In Adventu: In sabbatis, incluso etiam sabbato ante dominicam IV in vigilia Nativitatis Domini occurrentem, antiphonæ e Laudibus dominicæ sequentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Antiphonæ cum psalmis per annum ac tempore paschali assignatæ semper in sabbato dicuntur pro I Vesperis dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa dominica, tam in dominicis II classis extra octavam Nativitatis, quam in dominicis I classis, extra Adventum, non exclusa ipsa dominica in albis.

Divisio psalmi 144 (1)

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: † et deprecatiónem eórum exáudiet, * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Regnum tuum, Dómine, † regnum ómnium sæculórum.

Ant. Laudábo / Deum meum in vita mea.

Psalmus 145 (2)

Lauda, ánima mea, Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob adiútor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro / iucúnda sit laudátio.

Psalmus 146 (3)

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudátio.

Aedíficans Ierúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Ant. Deo nostro iucúnda sit laudátio.

Ant. Lauda, / Ierúsalem, Dóminum.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 147 (4)

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ, Passionis, tempore paschali a sabbato in albis usque ad sabbatum ante dominicam V post Pascha inclusive, ac tempore Ascensionis, capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut in Proprio de Tempore.

In sabbatis ante dominicam Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ capitulum ut in Proprio de Tempore, ℟. br., hymnus et versus ut infra per annum.

In sabbatis per annum extra octavam Nativitatis, tempus Nativitatis, Epiphaniæ ac Ascensionis dicuntur capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut infra notantur.

Capit. Rom. 11, 33

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incomprehensíbilia sunt iudícia eius, * et investigábiles viæ eius!

℟. br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus eius. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ eius non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Ámen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat antiphona ut in Proprio de Tempore, præterquam in sabbatis ante dominicam II et reliquas dominicas post Epiphaniam occurrentibus, in quibus dicitur

Ant. Suscépit / Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magnificat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Suscépit Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Expleto cantico ac repetita antiphona, statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Tunc dicitur oratio dominicæ sequentis propria, quæ per totam hebdomadam suam in feriali Officio adhibetur, nisi specialis oratio habeatur.

Post ultimam orationem dicitur:

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Postea, si discedendum sit a choro, subiungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Et cum frátribus nostris absséntibus. Amen.

AD COMPLETORIUM

Absolute lector incipit:

℣. Iube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam et finem perféctum * concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Deinde fit lectio ex aliquo auctore sacro; aut si omittitur, lector dicit:

Lectio brevis

1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: † quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens quem dévoret: * cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Examen conscientiæ vel Pater noster, totum secreto.

Deinde hebdomadarius facit confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Deinde chorus repetit confessionem; et ubi dicitur vobis, fratres, et vos, fratres, dicat tibi, pater, et te, pater.

Facta confessione a choro hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium et in choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta absolutione dicitur ℣.

Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adiutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Deinde quotidie dicuntur sequentes tres psalmi sine ant.

Psalmus 4 (1)

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Psalmus 90 (2)

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133 (3)

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Finitis psalmis dicitur sequens hymnus; deinde capitulum, versus et reliqua ut infra.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut sólita cleméntia
Sis præsul ad custódiam.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Iesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu. Amen.

Capit. Ier. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: * ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. Deo grátias.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. (T. P. Allelúia.) ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus. Oratio

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens * Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur versus Fidélium ánimæ, sed immediate subiungitur una ex beatæ Mariæ Virginis antiphonis, quæ infra pro diversitate Temporis assignantur.

1 A sabbato ante dominicam I Adventus usque ad diem 1 februarii inclusive:

Antiphona

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cæli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

Usque ad diem 23 decembris

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus. Oratio

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: † ut, qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; * per passiónem eius et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A die 24 decembris:

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: † tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum. ℟. Amen.

2 A die 2 februarii, etiam quando transferatur festum Purificationis B. Mariæ V., usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive:

Antiphona

Ave, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:

Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: † ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus; * intercessiónis eius auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3 A dominica Paschatis usque ad feriam VI infra octavam Pentecostes inclusive:

Antiphona

Regína cæli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruísti portáre, allelúia,
Resurréxit, sicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus. Oratio

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: † præsta, quæsumus; ut, per eius Genetrícem Vírginem Maríam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

4 A sabbato post oct. Pentecostes usque ad feriam VI ante dominicam I Adventus inclusive:

Antiphona

Salve, Regína, Mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti: † da, ut cuius commemoratióne lætámur; * eius pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Absoluta vero antiphona finali cum suo versu et oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

PROPRIUM SANCTORUM

« Per liturgici anni decursum non modo Iesu Christi mysteria, sed Sanctorum etiam cœlitum festa celebrantur. Quibus in festis, etsi de inferiore ac subiecto ordine agitur, Ecclesia tamen semper eo contendit, ut nempe sanctitatis exempla christifidelibus proponat, quibus iidem permoti, divini ipsius Redemptoris virtutibus se exornent. Etenim Sanctorum cœlitum in quorum virtutibus ipsa Iesu Christi virtus varia ratione resplendet, nos imitatores simus oportet, sicut eius ipsimet imitatores fuere ».

PIUS XII in Litteris encyclicis « Mediator Dei ».

Die 19 maii

S. Petri Cælestini

Papæ et Conf. O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Cælestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: * concéde propítius; ut eius exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus prǽmia pervenire felíciter mereámur. Per Dóminum.

Die 25 maii

S. Gregorii VII

Papæ et Confessoris O. N.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei Ecclésiam illustrávit. Aduléscens religiósi hábitum índuit in Cluniacénsi monastério, tantóque pietátis ardóre Deo desérviit, ut a sanctis eiúsdem cœnóbii pátribus prior fúerit eléctus. Póstea factus abbas monastérii sancti Pauli extra muros Urbis, ac deínde creátus Románæ Ecclésiæ cardinális, sub summis Pontifícibus Leóne nono, Victóre secúndo, Stéphano nono, Nicoláo secúndo et Alexándro secúndo, prǽcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est. Mórtuo Alexándro secúndo, unanímiter summus Póntifex eléctus, ecclesiásticæ libertátis propugnátor ac defénsor acérrimus éxstitit; quaprópter multa passus, et Roma discédere coáctus est. Postréma eius moriéntis verba fuére: Diléxi iustítiam et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Migrávit in cælum anno salútis millésimo octogésimo quinto, eiús-

que corpus in cathedráli basílica Salernitána honorífice cónditum est.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti: † da nobis, eius exémplo et intercessióne, * ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Die 26 maii
S. Augustini
Episcopi et Conf. O. N.
III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Augustínus, Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est, anno quingentésimo nonagésimo séptimo. A rege Ethelbérto Cantuáriam, eius regni metrópolim, invitátus cum sóciis, prope eam oratórium exstrúxit. Cæléstis doctrínæ prædicatióne plerósque insulános ac regem ipsum ad christiánam fidem perdúxit, summa cum lætítia Berthæ, régiæ uxóris, quæ christiána erat. Iussu Gregórii ordinátus episcopus, sedem Cantuariénsem instítuit, et ab códem Pontífice usum pállii cum facultáte hierarchíæ in Anglia instituéndæ obtínuit. Máximis demum pro Christo exantlátis labóribus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecísset, Iustum Roffénsi, suæ Lauréntium, in cælum migrávit séptimo kaléndas iúnias, et sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium antístitum et áliquot regum conditórium fuit.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: † concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, * et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Die 27 maii
S. Bedæ Venerabilis
Conf. et Eccl. Doct. O. N.
III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Beda, présbyter, Girvi in Británniæ et Scótiæ fínibus ortus est. Mónachus factus, vitam sic instítuit, ut, dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil unquam de regulári disciplína remítteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus; sed præcípua illi cura fuit divinárum Scripturárum meditátio, ita ut, sacerdótio initiátus, sacros explanáre libros aggréssus sit; in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret, nisi illórum iudício comprobátum, eorúndem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex

lectióne ad oratiónem transíbat, ac vicíssim ex oratióne ad lectiónem. Emendándis fidélium móribus, fídei vindicándæ atque asseréndæ libros plures conscrípsit, quibus tantam sui apud omnes opiniónem fecit, ut eius scripta, eo adhuc vivénte, públice in ecclésiis legeréntur. Aetáte demum et labóribus fractus, pie obdormívit in Dómino. Eum Leo décimus tértius universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellectus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne clarificas: † concéde propítius fámulis tuis; * eius semper illustrári sapiéntia et méritis adiuvári. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Beda, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

FESTA IUNII

Die 2 iunii

Ss. Marcellini et Petri

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte lætíficas: * præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Die 5 iunii

S. Bonifatii

Episcopi et Martyris

O. N.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bonifátius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo. Monastérium ingréssus et sacerdótio auctus, magno animárum lucro in prædicatóris múnere est versátus. Zelo augéndæ fídei accénsus, apud Frísones Evangélium prædicávit. In Angliam revérsus, cum per biénnium monastério sanctíssime præfuísset, superióris múnere abdicáto, Romam se cóntulit, ubi a Gregório secúndo Bonifátii nomen accépit, et in Germániam missus, Thuríngiæ Saxoniáque pópulis Christum annuntiávit. Ad Frísones revérsus, cum sancto Willibrórdo, magno fructu Evangélium prædicávit. Mox Romam accersítus, episcopáli dignitáte insignítur, et in Germániam íterum proféctus, Hássiam et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Sedis Apostólicæ legátus creátus et Moguntínus archiepíscopus, plures eréxit et, per se vel per discípulos, administrávit ecclésias. Frisónibus demum ad idololatríam reláapsis Evangélium prædicáre rursus aggréssus, cum Eóbano coepíscopo multísque áliis, iuxta Bornam flúvium, cruénta cæde perémptus, martýrii palmam accépit. Eius corpus in Fuldénsi monastério cónditum est.

℟. Iste Sanctus / pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus. Glória Patri. Fundátus.

AD LAUDES

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum, beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: † concéde propítius; ut, cuius solémnia cólimus, * étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. ant. Qui vult / veníre post me, ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum, beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: * concéde propítius; ut, cuius solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Die 6 iunii

S. Norberti

Episcopi et Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, aduléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pæniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit. Desértum locum, qui Præmonstrátus dicebátur, in Laudunénsi diœcési sibi delégit; ibíque, trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, qui mirífice propagátus est. Archiepíscopus Magdeburgénsis, licet reluctans, creátus, ecclesiásticam disciplínam, cælibátum præsértim, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adiúvit, et Romam cum áliis epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta iúnii.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: † præsta, quæsumus; ut, eiúsdem suffragántibus méritis, * quod ore simul et ópere dócuit, te adiuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Die 9 iunii

Ss. Primi et Feliciani

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: * quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Die 11 iunii

S. Barnabæ Apostoli

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bárnabas Levítes, Cýprius génere, cum Paulo Apóstolo ordinátus est ad prædicándum Iesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus Antiochíam prædicatiónis causa, multos ibi ad Christi fidem convérsos suis hortatiónibus confirmávit. Inde proféctus cum eódem Paulo, multas urbes regionésque summa cum audiéntium utilitáte peragrávit. Postrémo, digréssus a Paulo, una cum Ioánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum, ibíque, séptimo Nerónis an-

no, ad apostólici múneris laudem martýrii corónam adiúnxit.

℟. Ecce / ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte. Glória Patri. Estóte.

AD LAUDES

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. ant. Vos qui reliquístis / ómnia, et secúti estis me, † céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: † concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, * dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Magnif. ant. Estóte / fortes in bello et pugnáte cum antíquo serpénte, † et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

Die 13 iunii

S. Antonii de Padua

Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Ecclésiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui atque Doctóris solémnitas votíva lætíficet: * ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Die 14 iunii

S. Basilii Magni

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Basilíus, nóbilis Cáppadox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, eius amicíssimo, sæculáribus

lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter erudítus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum excellántiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Ad prædicándum Iesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam provínciam ad viam salútis revocávit; mox ab Eusébio Cæsaréæ epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adiútor adhibétur, in cuius locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis deféndit, ac Valéntem imperatórem, sibi irátum et exsílium minitántem, miráculis ádeo flexit, ut a sententia discédere coégerit. Abstinéntia et continéntia fuit admirábili; in oratióne assíduus, in ea sæpe totam noctem consumébat. Monastériis exstrúctis, ita monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præcláre simul coniúngeret. Multa erudíte scripsit; ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit kaléndis ianuárii.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellécTus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basilíi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: † et, qui tibi digne méruit famulári, eius intercedéntibus méritis, * ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Basíli, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Die 15 iunii

S. Viti Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, sancto Mártyre tuo Vito intercedénte, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere; * ut, prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum nostrum.

Die 18 iunii

S. Ephræm Syri

Diaconi, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Ephræm Confessóris tui et Doctóris mira eruditióne et præcláris vitæ méritis illustráre voluísti: * te súpplices exorámus; ut, ipso intercedénte, eam advérsus erróris et pravitátis insídias perénni tua virtúte defendas. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio Ss. Marci et Marcelliani Martyrum:

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalícia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Die 19 iunii

Ss. Gervasii et Protasii

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: †

nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Die 21 iunii

S. Aloisii Gonzagæ

Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Cæléstium donórum distribútor, Deus, qui in angélico iúvene Aloísio miram vitæ innocéntiam pari cum pæniténtia sociásti: * eius méritis et précibus concéde; ut, innocéntem non secúti, pæniténtem imitémur. Per Dóminum.

Die 23 iunii

IN VIGILIA S. IOANNIS BAPT.

II classis

Officium fit de feria, ut in Psalterio, præter lectiones et orationem, quæ dicuntur ut infra.

In I Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 1, 5-17

Fuit in diébus Heródis, regis Iudææ, sacérdos quidam, nómine Zacharías, de vice Abía, et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen eius Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 1, 15-17

Docet nos Scriptúra divína non solum mores in his, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári; ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis heréditas in his, quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Ioánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne?

Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur; sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, id est, nóbilis inter superióres famílias.

℟. ℟. de dominica II post Pentecosten eiusdem Nocturni, cuius est absolutio.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

Et uxor, inquit, eius de filiábus Aaron. Non solum ígitur a paréntibus, sed étiam a maióribus sancti Ioánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim maióres habére débuit prænúntius Christi; ut non repénte concéptam, sed a maióribus accéptam et ipso infúsam iure natúræ, prædicáre fidem domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo iusti ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et iustificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui, peccátis suis solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse; et utúntur versículo, quia scriptum est in Iob: Nemo mundus a sorde, nec si uníus diéi vita eius sit in terra?

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Quibus respondéndum est, prius ut, quid sit hóminem sine peccáto esse, defíniant: utrum nunquam omníno peccásse, an desísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, nunquam omníno peccásse; et ipse conséntio. Omnes enim peccavérunt, et egent glória Dei. Sin autem eum qui véterem errórem corréxerit, et in eam se vitæ transformáverit qualitátem, ut témperet a peccáto, negant abstinére a delíctis; non possum in eórum convenire sententiam, cum legámus, quia sic Dóminus diléxit Eccléstam, ut exhíbeat ipsam sibi gloriósam, et non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

In II Nocturno

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; † et beáti Ioánnis Præcursóris hortaménta sectándo, * ad eum quem

prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Psalterio.

Oratio ut supra.

Vesperæ de sequenti.

Die 24 iunii

IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTAE

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Ipse præíbit / ante illum in spíritu et virtúte Elíæ † paráre Dómino plebem perféctam. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut ad I Vesperas de Communi Apostolorum. 2*

2 Ioánnes / est nomen eius: † vinum et síceram non bibet, et multi in nativitáte eius gaudébunt.

3 Ex útero senectútis / et stérili Ioánnes natus est, præcúrsor Dómini.

4 Iste puer / magnus coram Dómino: † nam et manus eius cum ipso est.

Capit. Is. 49, 1

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: † Dóminus ab útero vocávit me, * de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℟. br. Inter natos mulíerum * Non surréxit maior. Inter. ℣. Ioánne Baptísta. Non surréxit. Glória Patri. Inter.

Hymnus

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Ioánnes.

Núntius celso véniens Olýmpo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem geréndæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ;
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubíli
Sénseras Regem thálamo manéntem;
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Ioánnes.

Ad Magnif. ant. Ingrésso Zacharía / templum Dómini, † appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Ioánnis natividáte fecísti: * da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Antra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi saltem maculáre vitam
Fámine posses.
Præbuit hirtum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.
Céteri tantum cecinére Vatum
Corde præságo iubar affutúrum;
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.
Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Ioánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Priúsquam / te formárem in útero, novi te: † et ántequam progrederéris, sanctificávi te. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi unius Martyris. 36*

Ant. 2 Ad ómnia/ quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: † ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquéris ad eos. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 Ne tímeas / a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 Misit Dóminus / manum suam, et tétigit os meum, † et prophétam in géntibus dedit me Dóminus. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Ecce / dedi verba mea in ore tuo: † ecce constítui te super gentes et regna. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 Dóminus / ab útero vocávit me, † de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Ioánnes.

Incipit liber Ieremíæ Prophétæ

Lectio i 1, 1-3

Verba Ieremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Béniamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Iosíæ fílii Amon regis Iuda, in tertiodécimo anno regni eius. Et factum est in diébus Ióakim fílii Iosíæ regis Iuda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Iosíæ regis Iuda, usque ad transmigratiónem Ierúsalem, in mense quinto.

℟. Fuit homo / missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes: * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, † et paráret Dómino plebem perféctam. ℣. Erat Ioánnes in desérto prædicans baptísmum pœniténtiæ. Hic.

Lectio ii 1, 4-7

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus: ecce, néscio loqui, quia puer ego sum.

Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum, quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris.

℟. Elísabeth / Zacharíæ magnum virum génuit, Ioánnem Baptístam, præcursórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes. Qui.

Lectio iii 1, 8-10

Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce, dedi verba mea in ore tuo: ecce, constítui te hódie super gentes et super regna, ut evéllas et déstruas, et dispérdas et dissipes, et ædifices et plantes.

℟. Priúsquam / te formárem in útero, novi te: † et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, * Et prophétam in géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus a Deo, et homínibus honorátus est. Et.

Lectio iv 1, 17-19

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Iuda, princípibus eius, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. De ventre / matris meæ vocávit me Dóminus nómine meo; et pósuit os meum ut gládium acútum: † sub teguménto manus suæ protéxit me: * Pósuit me quasi sagíttam eléctam. ℣. Et glorificátus sum in óculis Dómini, † et Deus meus factus est fortitúdo mea. Pósuit. Glória Patri. Pósuit.

In II Nocturno

Ant. 1 Pósuit / os meum Dóminus quasi gládium acútum: † sub umbra manus suæ protéxit me. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 42*

Ant. 2 Formans me / ex útero servum sibi Dóminus, dicit: † Dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. 42*

Ant. 3 Reges vidébunt, / et consúrgent príncipes, † et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, † et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

Ant. 4 Nazaræus / vocábitur puer iste: † vinum et síceram non bibet, et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor. 44*

Ant. 5 Erit enim / magnus coram Dómino: † nam et manus eius cum ipso est. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion. 44*

Ant. 6 Ipse præíbit / ante illum in spíritu et virtúte Elíæ † paráre Dómino plebem perféctam. Ps. 91 Bonum est confitéri Dómino. 45*

℣. Inter natos mulíerum non surréxit maior. ℟. Ioánne Baptísta.

Sermo
sancti Máximi Epíscopi
Hom. 67; in Nativitate S. Ioannis Baptistæ 3

Lectio v

Festivitátem præséntis diéi, fratres caríssimi, venerándi Ioánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc veneramur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus.

℟. Descéndit / Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: † Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Ioánnes Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino: † nam et manus eius cum ipso est. ℟.

Lectio vi

Hic enim solus est prophetárum, qui Dóminum nostrum Iesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præséntem. Hic est ille, quem inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres caríssimi, beátus Ioánnes prædicátus est vox, qui cæléstis Verbi et præco mittebátur et testis.

℟. Hic est / Prærcúrsor diléctus, et lucérna lucens

ante Dóminum: * Ipse est enim Ioánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; † sed et Agnum Dei demonstrávit, et illumináv it mentes hóminum. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Ipse est.

Lectio vii

Hic est ille, cuius per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, et nomen, et méritum. Hic est étiam, qui iudício cæléstis sententiæ cunctis mortálibus antefértur, dicénte Dómino: Non surréxit inter natos mulíerum maior Ioánne Baptísta. Quam pulchre dictum est, inter natos mulíerum non esse maiórem Ioánne; quia ille omnímodis maior erat, qui de Vírgine nascebátur.

℟. Innuébant / patri eius, quem vellet vocári eum: † et póstulans pugillárem, scripsit dicens: * Ioánnes est nomen eius. ℣. Apértum est os Zacharíæ, et prophetávit, dicens. Ioánnes.

Lectio viii

Quibus prospéctis, advértite, dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere: qui, ut honorábilis sit, a Sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus a Dómino, et perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mýsticam natívitátem eius mirábilis vita sequerétur, et sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, toto hódie orbe Christi Ecclésia primórdia natívitátis eius lætíssima festivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adésse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

℟. Inter natos / mulíerum non surréxit maior Ioánne Baptísta: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Descéndit / Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: † Accipe púerum in senectúte tua: et habébit nomen Ioánnes Baptísta. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur. 48*

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Ioánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio ix 1

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti eius quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 2, 30-31

Péperit fílium Elísabeth, et congratulabántur vicíni. Habet Sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum; iustítia enim commúnis est virtus. Et ídeo in ortu iusti futúræ vitæ insígne præmíttitur, et grátia secutúra virtútis exsultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur; sed tempus silétur infántiæ, eo quod præséntia Dómini matris in útero roborátur, qui infántiæ impedimenta nescívit.

℟. Præcúrsor Dómini / venit, de quo ipse testátur: * Nullus maior inter natos mulíerum Ioánne Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plus quam prophéta, † de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio x

Et ídeo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum eius, et orácu-lum, exsultatiónem in útero, vocem in desérto. Neque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, a mensúra perféctæ cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta præmitténdum putávit, quod plúrimi infántem, patris nómine Zachariæ appellándum putárunt; ut advértas matri non nomen alicúius displicuísse degéneris, sed id Sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante, Zachariæ fúerat prænuntiátum.

℟. Gábriel Angelus / appáruit Zachariæ, dicens: † Nascétur tibi fílius, nomen eius Ioánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte eius gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino: vinum et síceram non bibet. Et.

Lectio xi

Et quidem ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri; sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto. Ioánnes est, inquit, nomen eius: hoc est, non ei nos nomen impónimus, qui iam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum, quod agnóvimus, non quod elégimus.

℟. Ipse / præíbit ante illum in spíritu et virtúte Elíæ: * Ut convértat corda patrum in fílios, et incrédulos ad prudéntiam iustórum, † paráre Dómino plebem perféctam. ℣. Erit enim magnus coram Dómino, et Spíritu Sancto replébitur. Ut.

Lectio xii

Habent hoc mérita Sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Iacob Israel dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Iesus nominátus est, ántequam natus; cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, asséruit; quando Spíritus ei Sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

℟. Tu, puer, / Prophéta Altíssimi vocáberis; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius. ℣. Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, in remissiónem peccatórum. Præíbis. Glória Patri. Præíbis.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Lucam
Cap. 1, 57-68

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti eius quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et factum est in die octávo, venérunt circumcídere púerum, et vocábant eum nómine patris sui Zacharíam. Et respóndens mater eius, dixit: Nequáquam, sed vocábitur Ioánnes. Et dixérunt ad illam: Quia nemo est in cognatióne tua, qui vocétur hoc nómine. Innuébant autem patri eius, quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: Ioánnes est nomen eius. Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem íllico os eius, et lingua eius, et loquebátur benedícens Deum. Et factus est timor super omnes vicínos eórum: et super ómnia montána Iudææ divulgabántur ómnia verba hæc: et posuérunt omnes, qui audíerant, in corde suo, dicéntes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus

Dómini erat cum illo. Et Zacharías, pater eius, replétus est Spíritu Sancto et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus, Deus Israel, quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Elísabeth Zacharíæ / magnum virum génuit, † Ioánnem Baptístam, præcursórem Dómini. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Innuébant / patri eius, quem vellet vocári eum: † et scripsit dicens: Ioánnes est nomen eius.

3 Ioánnes vocábitur / nomen eius: † et in nativitáte eius multi gaudébunt.

4 Inter natos / mulíerum non surréxit maior Ioánne Baptísta.

5 Tu, puer, / Prophéta Altíssimi vocáberis; † præíbis ante Dóminum paráre vias eius.

Capit. Is. 49, 1

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: † Dóminus ab útero vocávit me, * de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℟. br. Fuit homo * Missus a Deo. Fuit. ℣. Cui nomen erat Ioánnes. Missus. Glória Patri. Fuit.

Hymnus

O nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Præpotens Martyr, nemorúmque cultor,
Máxime Vatum!
Serta ter denis álios corónant
Aucta creméntis, duplicáta quosdam:
Trina centéno cumuláta fructu
Te, sacer, ornant.
Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides repélle:
Asperum planans iter, et refléxos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator et Redémptor,
Méntibus pulsa livióne puris,
Rite dignétur véniens sacrátos
Pónere gressus.
L áudibus cives célebrent supérni
Te, Deus simplex pariterque Trine;
Súpplices et nos véniam precámur:
Parce redémptis.
Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus eius cum ipso est.

Ad Bened. ant. Apértum est / os Zacharíæ, et prophetávit, dicens: † Benedíctus Deus Israel.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Ioánnis nativitáte fecísti: † da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; * et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Audíte, ut supra ad Laudes.

℣. Fuit homo missus a Deo. ℟. Cui nomen erat Ioánnes.

AD SEXTAM

Capit. Is. 49, 5-6

Et nunc, hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: † Dedi te in lucem géntium, * ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℣. Inter natos mulíerum non surréxit maior. ℟. Ioánne Baptísta.

AD NONAM

Capit. Is. 49, 7

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, † et adorábunt Dóminum Deum tuum, * et Sanctum Israel, qui elégit te.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit. ℟. Ioánnem Baptístam, præcursórem Dómini.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Elísabeth Zacharíæ / magnum virum génuit, † Ioánnem Baptístam, præcursórem Dómini. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas de Communi Apostolorum. 2*

2 Innuébant / patri eius, quem vellet vocári eum: † et scripsit dicens: Ioánnes est nomen eius.

3 Ioánnes vocábitur / nomen eius: † et in nativitáte eius multi gaudébunt.

4 Tu, puer, / Prophéta Altíssimi vocáberis; † præíbis ante Dóminum paráre vias eius.

Capit. Is. 49, 1

Audíte, ínsulæ, et atténdite, pópuli de longe: † Dóminus ab útero vocávit me, * de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

℟. br. Inter natos mulíerum * Non surréxit maior. Inter. ℣. Ioánne Baptísta. Non surréxit. Glória Patri. Inter.

Hymnus

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Ioánnes.

Núntius celso véniens Olýmpo,
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem geréndæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ;
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubíli
Sénseras Regem thálamo manéntem;
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.

Glória Patri, genitáque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam et manus eius cum ipso est.

Ad Magnif. ant. Puer, / qui natus est nobis, plus quam prophéta est: † hic est enim, de quo Salvátor ait: † Inter natos muliérum non surréxit maior Ioánne Baptísta.

Oratio

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Ioánnis nativitáte fecísti: * da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

Die 26 iunii

Ss. Ioannis et Pauli

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Isti sunt Sancti, / qui pro Christi amóre minas hóminum contempsérunt: † sancti Mártyres in regno cælórum exsúltant cum Angelis. † O quam pretiósa est mors Sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, † et ab ínvicem non sunt separáti.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus: ut nos geminánta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Ioánnis et Pauli glorificatióne procédit; * quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Die 28 iunii

IN VIGILIA
SS. PETRI ET PAULI

Apostolorum

II classis

Officium fit de feria, ut in Psalterio, præter lectiones et orationem, quæ dicuntur ut infra.

In I Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 21, 15-19

In illo témpore: Dixit Iesus Simóni Petro: Simon Ioánnis, díligis me plus his? Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 123 in Ioann., n. 5

Rédditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat, quam timóri: et plus vocis elicuísse videátur mors ímminens, quam vita præsens. Sit amóris offícium páscere domínicum gregem; si fuit timóris indícium, negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se convincúntur amáre, non Christum: vel gloriándi, vel dominándi, vel acquiréndi cupiditáte; non obediéndi et subveniéndi et Deo placéndi caritáte.

℟℟. de dominica præcedenti eiusdem Nocturni, cuius est absolutio.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

Contra hos ergo vígilat tóties inculcáta ista vox Christi, quos Apóstolus gemit sua quærere, non quæ Iesu Christi. Nam quid est áliud, díligis me, pasce oves meas: quam si dicerétur, si me díligis, non te páscere cógita? Sed oves meas, sicut meas pasce, non sicut tuas; glóriam meam in eis quære, non tuam, domínium meum, non tuum: lucra mea, non tua; ne sis in eórum societáte qui pértinent ad témpora periculósa, seípsos amántes, et cétera quæ huic malórum inítio connectúntur?

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Mérito dícitur Petro: díligis me, et respón-

det, amo te, eíque reférтur, pasce agnos meos, et hoc íterum, hoc tértio. Ubi étiam demonstrátur unum atque idem esse amórem et dilectiónem; nam étiam Dóminus novíssime non ait, díligis me, sed, amas me. Non ergo nos, sed ipsum amémus, et in pascéndis óvibus eius ea quæ sunt eius, non ea quæ sunt nostra, quærámus. Néscio enim quo inexplicábili modo quisquis seípsum, non Deum, amat, non se amat: et quisquis Deum, non seípsum, amat, ipse se amat. Qui enim non potest vívere de se, móritur útique amándo se: non ergo se amat, qui ne vivat se amat.

In II Nocturno

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti; * quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Psalterio.

Oratio ut supra.

Vesperæ de sequenti.

Die 29 iunii

SS. PETRI ET PAULI

Apostolorum

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Petrus et Ioánnes / ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas de Communi Apostolorum. 2*

2 Argéntum / et aurum non est mihi: † quod autem hábeo, hoc tibi do.

3 Dixit Angelus / ad Petrum: † Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4 Tu es Petrus, / et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capit. Act. 12, 1-3

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. † Occídit autem Iacóbum fratrem Ioánnis gládio. * Videns autem quia placéret Iudæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super omnem terram. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Aurea luce et decóre róseo
Lux lucis omne perfudísti sæculum:
Decórans cælos ínclito martýrio
Hac sacra die, quæ dat reis véniam.

Iánitor cæli, Doctor orbis páriter,
Iúdices sæcli, vera mundi lúmina:

Per crucem alter, alter ense triúmphans,
Vitæ senátum laureáti póssident.

O felix Roma, quæ tantórum Princípum
Es purpuráta pretióso sánguine!
Non laude tua, sed ipsórum méritis
Excéllis omnem mundi pulchritúdinem.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. ant. Tu es pastor óvium, / Princeps Apostolórum: † tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: * da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi Apostolorum 5*, præter sequentia.

In I Nocturno

De Actibus Apostolórum

Lectio i 3, 1-5

Petrus autem et Ioánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, baiulabátur; quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is, cum vidísset Petrum et Ioánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat, ut eleemósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Ioánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

℟. Simon Petre, / ántequam de navi vocárem te, novi te, † et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et claves.

Lectio ii 3, 6-8

Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Iesu Christi Nazaréni, surge, et ámbula. Et, apprehénsa manu eius déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases eius, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat; et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum.

℟. Si díligis me, / Simon Petre, pasce oves meas. † Dómine, tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii 3, 9-11

Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxstasi in eo, quod contígerat illi. Cum teneret autem Petrum et Ioánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes.

℟. Tu es Petrus, / et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, † et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et.

Lectio iv 3, 12-16

Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Iacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Iesum, quem vos quidem tradidístis et negástis ante fáciem Piláti, iudicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum et Iustum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cuius nos testes sumus. Et in fide nóminis eius, hunc, quem vos vidístis et nostis, confirmávit nomen eius: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. Petre, / amas me? † Tu scis, Dómine, quia amo te. * Pasce oves meas. ℣. Simon Ioánnis, díligis me plus his? † Tu scis, Dómine, quia amo te. Pasce. Glória Patri. Pasce.

In II Nocturno

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 82; in natali App. Petri et Pauli, cap. 1-2

Lectio v

Omnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps, et uníus fídei piétas éxigit, ut, quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli et própria nostræ Urbis exsultatióne veneránda est; ut, ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martýrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri per quos tibi Evangélium Christi, Roma, resplénduit; et, quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

℟. Dómine, / si tu es, iube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Iesus: † Módicæ fídei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit; † et, cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et.

Lectio vi

Isti sunt sancti patres tui veríque pastóres, qui te regnis cæléstibus inseréndam multo mélius multóque felícius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt; ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális et régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terréna.

℟. Surge, Petre, / et índue te vestiméntis tuis, † áccipe fortitúdinem ad salvándas gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, † percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vii

Quamvis enim, multis aucta victóriis, ius impérii tui terra maríque protúleris; minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax christiána subiécit. Dispósito namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, et cito pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos uníus tenéret régimen civitátis.

℟. Tu es / pastor óvium, Princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et.

Lectio viii

Hæc autem cívitas ignórans suæ provectiónis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur géntibus, ómnium géntium serviébat erróribus; et magnam sibi videbátur suscepísse religiónem, quia nullam respúerat falsitátem. Unde, quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

℟. Solve, / iubénte Deo, terrárum, Petre, caténas, * Qui facis, ut páteant cæléstia regna beátis. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio ix 16

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri

In Matth. 3, 16, 13-17

Pulchre intérrogat: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de Fílio hóminis loquúntur, hómines sunt; qui vero divinitátem eius intéllegunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt: Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquírere sin-

gulórum, et disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Iesum Christum álii Ioánnem putáverint, álii Elíam, álii Ieremíam aut unum ex prophétis; cum sic potúerint erráre in Elía et Ieremía, quómodo Heródes errávit in Ioánne, dicens: Quem ego decollávi Ioánnem, ipse surréxit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

℟. Ego / pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et.

Lectio x

Vos autem quem me esse dícitis? Prudens lector, atténde, quod, ex consequéntibus textúque sermónis, Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixísset: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis, subiécit: Vos autem quem me esse dícitis? Illis, quia hómines sunt, humána opinántibus, vos qui estis dii, quem me esse existimátis?

℟. Quem dicunt / hómines esse Fílium hóminis? dixit Iesus discípulis suis. † Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, † et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es, Simon Bar-Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et.

Bened. Quorum festum cólimus, * ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt. Respóndens autem Iesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Iona. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat: Tu es Christus Fílius Dei vivi; mercédem recépit vera conféssio: Beátus es, Simon Bar-Iona. Quare? Quia non revelávit tibi caro et sanguis, sed revelávit Pater.

℟. Qui regni / claves et curam tradit ovílis: * Qui cæli terræque Petro commíttit habénas: † ut réseret clausis, et solvat vincla ligátis. ℣. Ipse per hunc nostros dignétur solvere nexus. Qui cæli.

Lectio xii

Quod caro et sanguis reveláre non pótuit, Spíritus Sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu Sancto hábeat, cuius et fílius appellándus sit. Síquidem Bar-Iona in nostra lingua sonat Fílius colúmbæ.

℟. Beátus es, / Simon Bar-Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. * Dicit Dóminus. ℣. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dicit Dóminus. Glória Patri. Dicit Dóminus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis. Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Iesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Iona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Petrus et Ioánnes / ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Argéntum / et aurum non est mihi: † quod autem hábeo, hoc tibi do.

3 Dixit Angelus / ad Petrum: † Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4 Misit Dóminus / Angelum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúia.

5 Tu es Petrus, / et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capit. Act. 12, 1-3

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. † Occídit autem Iacóbum fratrem Ioánnis gládio. * Videns autem quia placéret Iudæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Iam, bone Pastor, Petre, clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.

Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage:
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. ant. Quodcúmque / ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: † dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: † da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, * per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Petrus et Ioánnes / ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam.

AD TERTIAM

Ant. Argéntum / et aurum non est mihi: † quod autem hábeo, hoc tibi do.

Capitulum Misit Heródes, ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Ant. Dixit Angelus / ad Petrum: † Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

Capit. Act. 12, 5

Petrus quidem servabátur in cárcere. * Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Ant. Tu es Petrus, / et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capit. Act. 12, 11

Et Petrus ad se revérsus dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, † et erípuit me de manu Heródis, * et de omni exspectatióne plebis Iudæórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípátus eórum.

AD II VESPERAS

Ant. Iurávit Dóminus et ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum ut ad II Vesperas. 19*

Capit. Act. 12, 1-3

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. † Occídit autem Iacóbum fratrem Ioánnis gládio. * Videns autem quia placéret Iudæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Aurea luce et decóre róseo
Lux lucis omne perfudísti sæculum:
Decórans cælos ínclito martýrio
Hac sacra die, quæ dat reis véniam.

Iánitor cæli, Doctor orbis páriter,
Iúdices sæcli, vera mundi lúmina:
Per crucem alter, alter ense triúmphans,
Vitæ senátum laureáti póssident.

O felix Roma, quæ tantórum Príncipum
Es purpuráta pretióso sánguine!
Non laude tua, sed ipsórum méritis
Excéllis omnem mundi pulchritúdinem.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Magnif. ant. Hódie / Simon Petrus ascéndit crucis patíbulum, allelúia: † hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Christum: † hódie Paulus Apóstolus, lumen orbis terræ, † inclináto cápite, pro Christi nómine martýrio coronátus est, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: * da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum nostrum.

Die 30 iunii

In Commemoratione S. Pauli Apostoli

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage:
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ex libro
sancti Augustíni Epíscopi de grátia et líbero arbítrio
De gratia et libero arbitrio lib. unus, cap. VI, n. 14

Lectio unica

Apóstolus Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, immo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua iam propinquánte passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim iam ímmolor, inquit, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique iam mérita sua bona commémorat; ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique

atténdite, quid sequátur: Súperest, inquit, mihi coróna iustítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die iustus iudex. Cui rédderet corónam iustus iudex, si non donásset grátiam misércors Pater? Et quómodo esset ista coróna iustítiæ, nisi præcessísset grátia, quæ iustíficat ímpium? Quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa gratúita donarétur?

℟. Qui operátus est / Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia eius semper in me manet. Et cognovérunt. Glória Patri. Et cognovérunt.

In II Nocturno

Capit. 2 Cor. 12, 7-9

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: † propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me, * et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ego plantávi, / Apóllo rigávit; † Deus autem incremèntum dedit, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Libénter / gloriábor in infirmitátibus meis, † ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei / in me vácua non fuit, † sed grátia eius semper in me manet.

4 Damásci, / præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: † a frátribus per murum demíssus sum in sporta, † et sic evási manus eius in nómine Dómini.

5 Ter virgis / cæsus sum, semel lapidátus sum, † ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capit. 2 Tim. 4, 7-8

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. † In réliquo repósita est mihi coróna iustítiæ, * quam reddet mihi Dóminus in illa die iustus iudex.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened. ant. Vos qui secúti estis me, / sedébitis super sedes, iudicántes duódecim tribus Israel, † dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: † da nobis, quæsumus; ut, cuius natalícia cólimus, * eius apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Et fit commemoratio S. Petri Apostoli, per orationem sequentem, sub unica conclusione.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: * concéde; ut intercessiónis eius auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis.

AD PRIMAM

Ant. Ego plantávi, / Apóllo rigávit; † Deus autem incremèntum dedit, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Libénter / gloriábor in infirmitátibus meis, † ut inhábitet in me virtus Christi.

Capitulum Bonum certámen, ut infra ad Vesperas.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Ant. Grátia Dei / in me vácua non fuit, † sed grátia eius semper in me manet.

Capit. 2 Cor. 12, 7-9

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: † propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me, * et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Ant. Ter virgis / cæsus sum, semel lapidátus sum, † ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capit. 1 Cor. 15, 9-10

Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. † Grátia autem Dei sum id quod sum: * et grátia eius in me vácua non fuit.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípátus eórum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Ego plantávi, / Apóllo rigávit; † Deus autem incremèntum dedit, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad II Vesperas de Communi Apostolorum. 20*

2 Libénter / gloriábor in infirmitátibus meis, † ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei / in me vácua non fuit, † sed grátia eius semper in me manet.

4 Ter virgis / cæsus sum, semel lapidátus sum, † ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capit. 2 Tim. 4, 7-8

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. † In réliquo repósita est mihi coróna iustítiæ, * quam reddet mihi Dóminus in illa die iustus iudex.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage:
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,

In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif. ant. Sancte Paule Apóstole, / prædicátor veritátis, et Doctor géntium, † intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: * da nobis, quǽsumus; ut, cuius natalícia cólimus, eius apud te patrocínia sentiámus. (Per Dóminum.)

Et fit commem. S. Petri Apostoli, per orationem sequentem, sub unica conclusione.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: * concéde; ut intercessiónis eius auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis.

FESTA IULII

Die 2 iulii

IN VISITATIONE B. MARIAE VIRGINIS

II classis

Ubi hoc festum celebratur gradu I classis, ad I Vesperas omnia ut infra [49], præter

Ad Magnif. ant. Beáta es, / María, quæ credidísti: † perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

AD MATUTINUM

Omnia ut in Communi festorum B. Mariæ V. 198*, præter sequentia.

Invitat. Visitatiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum eius Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

In I Nocturno

De Cánticis canticórum

Lectio i 2, 1-5

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi, et fructus eius dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

℟. Surge, / própera, amíca mea, formósa mea, et veni. † Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: * Vox túrturis audíta est in terra nostra. ℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Vox.

Lectio ii 2, 6-9

Læva eius sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adiúro vos, fíliæ Ierúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit. Vox dilécti mei: ecce, iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos.

℟. Quæ est ista, / quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Ierúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, † et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio iii 2, 10-13ª

En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra, ficus prótulit grossos suos, víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℟. Repléta est / Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit: † Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. * Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, † exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et.

Lectio iv 2, 13ᵇ-17

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Cápite nobis vul-

pes párvulas, quæ demoliúntur víneas; nam vínea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília, donec aspíret dies, et inclinántur umbræ. Revértere; símilis esto, dilécte mi, cápreæ hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Magníficat / ánima mea Dóminum: † et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. * Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia. Glória Patri. Quia.

In II Nocturno

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Apud Metaphr. mense iulio inter supposit.

Lectio v

Cum ad nos advenísset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amícum Ioánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Ioánnes, términos natúræ concútiens, exclámat: Vídeo Dóminum, qui natúræ impósuit términos, et non exspécto tempus nascéndi. Novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium, in me est enim, qui est ætérnus. Egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirabílium compendiósam prædicábo cognitiónem. Sum signum: significábo Christi advéntum. Sum tuba: próferam Fílii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam; eo ipso patérnæ linguæ benedícam, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam; et úterum matérnum vivificábo.

℟. Ecce, / iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: * Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. ℣. Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cælo egréssio eius. Símilis.

Lectio vi

Vides, o dilécte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sáltibus lóquitur; nondum appáret, et minas inténtat; nondum ei permíttitur clamáre, et per facta audítur; nondum ducit vitam, et Deum prædicat; nondum áspicit lucem, et solem índicat; nondum páritur, et próperat præcúrrere. Non fert enim, præsénte Dómino, continéri; non sústinet natúræ exspectáre términos; sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet præ-

significáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula; et quid ego sédeo vinctus, et retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat; et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, et prædicábo ómnibus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

℟. Congratulámini mihi, / omnes, qui dilígitis Dóminum: † quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Lectio vii

Sed dic nobis, Ioánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intuéris et audis? quómodo res divínas contempláris? quómodo éxsilis et exsúltas? Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, et actus ab humána remótus comprehensióne. Mérito ínnovo natúram propter eum, qui est innovatúrus ea, quæ sunt supra natúram.

℟. Beáta / quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino. † Et ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum. ℣. Veníte, et audíte, et narrábo, quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magníficat.

Lectio viii

Vídeo, etsi adhuc in útero sim; quóniam in útero gestári vídeo solem iustítiæ. Auribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exsúlto, quóniam univérsi Effectórem vídeo formam hóminis suscípere. Exsílio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum eius, et quodámmodo vobis præco confessióne.

℟. Hódie / visitávit Elísabeth beáta Virgo María ex progénie David; † per quam salus mundi credéntibus appáruit, * Cuius vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Visitatiónem devotíssime celebrémus. Cuius. Glória Patri. Cuius.

In III Nocturno

Ant. Adest namque / Visitátio sacratíssimæ Vírginis, quæ ex regáli progénie génita génuit Christum Regem Dóminum: † ipsa intercédat pro peccátis nostris. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 209*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 1

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Iuda: et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 2, 22-23, 25 et 29

Contuéndum est, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adiuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Ioánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Ioánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Maríæ et præséntiæ domínicæ benefícia declarántur. Vide distinctiónem singulorúmque verbórum proprietátes. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Ioánnes prior grátiam sensit.

℟. Beátam / me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, † et sanctum nomen eius. ℣. Et misericórdia eius a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio x

Illa natúræ órdine audívit, iste exsultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur profféctibus; duplicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exsultávit infans, repléta mater est. Non prius mater repléta, quam fílius; sed, cum fílius esset replétus Spíritu Sancto, replévit et matrem.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatiónem. Quia.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Hoc est: Quantum

bonum mihi áccidit, ut Mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, cognósco mystérium: Mater Dómini Verbo feta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, et revérsa est in domum suam. Bene indúcitur sancta María et exhibuísse offícium, et mýsticum númerum custodísse.

℟. Cum iucunditáte / Visitatiónem sanctæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Iesum Christum. ℣. Gloriósæ Vírginis Maríæ Visitatiónem digníssime recolámus. Ut ipsa.

Lectio xii

Non enim sola familiaritátis est causa, quod diu mansit, sed étiam tanti vatis profféctus. Nam, si primo ingréssu tantus processus éxstitit, ut ad salutatiónem Maríæ exsultáret infans in útero, replerétur Spíritu Sancto mater infántis: quantum putámus usu tanti témporis sanctæ Maríæ addidísse præséntiam? Ungebátur ítaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta; amplíssimo enim virtus eius certámini parabátur.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 39-47

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Iuda: et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et factum est, ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius; et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Exsúrgens María / ábiit in montána cum festinatióne, † in civitátem Iuda. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Intrávit María / in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

3 Ut audívit / salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius: † et repléta est Spíritu Sancto, allelúia.

4 Benedícta tu / inter mulíeres, † et benedíctus fructus ventris tui.

5 Ex quo facta est / vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, † exsultávit infans in útero meo, allelúia.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. ant. Cum audísset / salutatiónem Maríæ Elísabeth, exclamávit voce magna, et dixit: † Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? allelúia.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: † ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; * Visitatiónis eius votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Ab inítio, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Ierúsalem poténtas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Exsúrgens María / ábiit in montána cum festinatióne, † in civitátem Iuda. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis, ut in Communi festorum B. M. V. 195*

2 Intrávit María / in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

3 Ut audívit / salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius: † et repléta est Spíritu Sancto, allelúia.

4 Ex quo facta est / vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, † exsultávit infans in útero meo, allelúia.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. ant. Beátam / me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus, allelúia.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: * ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Visitatiónis eius votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Die 3 iulii

Ss. Processi et Martiniani

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis: * da nobis et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Die 11 iulii

IN SOLEMNITATE S. P. N. BENEDICTI

Abbatis

II classis

Sicubi I Vesperæ dicendæ occurrunt, omnia ut infra [60], præter ℣. et ant. ad Magnif.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. ant. Exsúltet / ómnium turba fidélium pro glória almi Patris Benedícti: † læténtur præcípue catérvæ monachórum, celebrántes eius Solemnitátem in terris, † de cuius societáte Sancti congáudent in cælis.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Patris nostri Benedícti. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Signifer invictíssime,
Sacræque dux militiæ,
Nos, Benedícte, válido
Precum defénde brácchio.

His armis exsecrábilem
Leónis vince rábiem,
Quibus olim tetérrimam
Pellis ab ore mérulam.

Urticæ iunctæ vépribus
Vulnus curant vulnéribus;
Flammáta mens divínitus
Ignem exstínguit ígnibus.

Crucem mittens ut lápidem
Venéni frangit cálicem:
Non valet mortis vásculum
Vitæ ferre signáculum.

Frater, quem tunc nequíssimus
Vagum raptábat spíritus,
Dum tua virga cæditur,
Stabilitáti rédditur.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Vir Dei / frátribus dixit: † Caute vos ágite, quia ad vos malígnus spíritus venit. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 108*

Ant. 2 Vix qui mandátum / detúlerat, verba compléverat, † et páries córruens puérulum oppréssit, et ruína contrívit. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 Tunc cellam clausit, / et oratióni instántius, quam solébat, incúbuit. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 Mira res! / Eádem hora puérulum incólumem atque ut prius valéntem ad labórem remísit. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Omnipoténtis / Dei fámulus, preces Iesu Christo Dómino fundens, † antíquum hostem de obsésso hómine prótinus éxpulit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 Implévit Deus, / quod fidéli fámulo Benedícto promíserat, † ut ánimas custodíret. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 45, 1-6

Diléctus Deo et homínibus Móyses, cuius memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et iussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ: docére Iacob testaméntum suum, et iudícia sua Israel.

℟. Ite, / et rupem illam, in qua tres super se ínvicem pósitas petras invenéritis, in módico caváte: * Valet enim omnípotens Deus in illo montis vértice aquam producere. ℣. Qui eúntes, rupem montis, quam Benedíctus prædíxerat, † iam sudántem invenérunt. Valet.

Lectio ii 47, 9-12

David in omni ópere dedit confessiónem Sancto, et Excélso in verbo glóriæ. De omni corde suo laudávit Dóminum; et diléxit Deum, qui fecit illum, et dedit illi contra inimícos poténtiam: et stare fecit cantóres contra altáre, et in sono eórum dulces fecit modos. Et dedit in

celebratiónibus decus, et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini, et amplificárent mane Dei sanctitátem.

℟. Viri Dei / discípulus, Maurus nómine, venerábili Patri nuntiávit: * Quia qui eum persequebátur, exstínctus erat. ℣. Quod vir Dei Benedíctus áudiens, sese in grávibus laméntis dedit. Quia.

Lectio iii 48, 1, 5-7, 10

Et surréxit Elías Prophéta, quasi ignis: et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Qui sústulit mórtuum ab ínferis de sorte mortis, in verbo Dómini Dei. Qui deiécit reges ad perníciem, et confrégit fácile poténtiam ipsórum, et gloriósos de lecto suo. Qui audit in Sina iudícium, et in Horeb iudícia defensiónis. Qui scriptus est in iudíciis témporum, lenire iracúndiam Dómini: conciliáre cor patris ad fílium, et restitúere tribus Iacob.

℟. Dómine, / non aspícias peccáta mea, sed fidem huius hóminis, † qui rogat resuscitári fílium suum; et redde in hoc corpúsculum ánimam quam tulísti. † Et compléta oratióne revíxit, * Et sanum réddidit patri suo. ℣. Et, regrediénte ánima, corpúsculum omne contrémuit, † et sub óculis ómnium qui áderant, vivus appáruit. Et sanum.

Lectio iv 48, 13-15

Elías quidem in túrbine tectus est, et in Elisæo complétus est spíritus eius. In diébus suis non pertímuit príncipem, et poténtia nemo vicit illum. Nec superávit illum verbum áliquod, et mórtuum prophetávit corpus eius. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

℟. Vir Dómini / Benedíctus ferrum de profúndo resíliens Gotho réddidit, dicens: * Ecce, labóra, et noli contristári. ℣. Vix enim manúbrium misit ad lacum, ferrum de profúndo rédiit, † quod reddens dixit. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In II Nocturno

Ant. 1 Venerábilis / Benedíctus dixit: † Signa cor tuum, frater, signa cor tuum. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 113*

Ant. 2 Hódie quidem / minus est, sed die crástina abundánter habébitis. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. 3 Et sequénti die / ducénti farínæ módii ante fores cellæ invénti sunt. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Ant. 4 Tanti mériti / apud Iesum Christum iste vir fuit, † ut corpus illíus terra proíceret, qui Benedícti grátiam non habéret. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 5 Nemo / de eius promissiónibus dubitáre potest, † qui uno eodémque moménto, pro vítreo vase pene vácuo, plenum óleo dólium réddidit. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 6 Benedíctus / in eo specu, in quo prius inhabitávit, † nunc usque, si peténtium fides éxigat, miráculis corúscat. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua eius loquétur iudícium.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
In natali S. Benedicti Abbatis

Lectio v

Gloriósi Patris nostri Benedícti dulcíssimum nomen cum omni vobis iucunditáte amplecténdum est et honorándum; quóniam ipse Dux noster, ipse Magíster et Légifer noster est. Refíciat vos sánctitas eius, iustítia eius, píetas eius. Arbor fuit beátus Benedíctus, grandis atque fructífera, tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum. Sic fuit plantátus secus decúrsus aquárum, quóniam fructum suum dedit in témpore suo. De fructu eius sunt illa tria, quæ supérius tétigi: sánctitas eius, iustítia eius, píetas eius. Sanctitátem mirácula probant, doctrína pietátem, vita iustítiam.

℟. In aqua / ex petra prodúcta, Móyses; in ferro vero, quod ex profúndo atque rédiit, Elisæus; † in aquæ itínere, Petrus; in corvi obediéntia, Elías; * In luctu autem mortis inimíci, David exhibétur. ℣. Vir iste spíritu ómnium iustórum plenus fuit. In luctu.

Lectio vi

Sed quómodo tibi appóno eius mirácula? Numquid ut mirácula fácere velis? Nequáquam: sed ut miráculis eius innitáris, vidélicet ut confídas et gáudeas, quod sub tali pósitus es pastóre, quod tantum meruísti habére Patrónum. Omníno enim valde potens est in cælis, qui tam potens éxstitit in terris: secúndum magnitúdinem grátiæ, magnitúdine glóriæ exaltátus. Nam et iuxta radícum quantitátem rami prodíre noscúntur, et quot radícibus arbor innítitur, tot ramis, sicut aiunt, decorátur. Sic ergo, licet non habeámus nostra, consolátio magna nobis esse debent Patróni nostri mirácula.

℟. Ecce, / quanti apud Dóminum mériti, rútilans monachórum gemma exsístat Benedíctus: * Qui in uno Elisæi actu, quem Sanctus Spíritus dúplici vestíerat dono, † quadrúplici effúlsit miráculo. ℣. In effúso scílicet veléno, in lagéna cum serpénte detécta, † in obediénte corvo, in pane mortífero lóngius proiécto. Qui.

Lectio vii

Doctrína vero ínstruit nos, et dírigit gressus nostros in viam pacis. Porro vitæ iustítia omníno róborat et ánimat nos, ut tanto magis accendámur ad agénda quæ dócuit, quanto certi sumus, eum nonália docuísse quam fécerit. Sermo quidem vivus et éfficax exémplum óperis est, plúrimum fáciens suadíbile quod dícitur, dum monstrat factíbile quod suadétur. In hunc ergo modum sánctitas confórtat, píetas infórmat, iustítia confírmat. Quantæ enim pietátis fuit, quod non solum præséntibus prófuit, sed et pro futúris sollícitus fuit? Non solum his, qui tunc erant, fructum tulit hæc arbor, sed usque hódie fructus eius et manet et crescit.

℟. Gaudeámus / omnes in Dómino, Solemnitátem celebrántes sancti Patris nostri Benedícti: * Quem Deus benedíxit in omni benedictióne spirituáli, † et per quem multi benedictiónem hereditáte possidébunt. ℣. Ipse enim perpétuo fulgébit sicut sol cum iustis, † et nunc in Ecclésia, et tunc in regno Patris eórum. Quem.

Lectio viii

Diléctus plane Deo et homínibus, cuius non sola præséntia in benedictióne fuit, sicut sunt multi dilécti Deo soli, quia soli Deo iam cógniti: sed et memória eius étiam nunc in benedictióne est. Nam et usque hódie in tríplicem amóris Dómini confessiónem, tríplici hoc

fructu pascit Dómini gregem. Pascit vita, pascit doctrína, pascit et intercessióne. Per quem incessánter adiúti, fructificáte et vos, caríssimi, quóniam in hoc pósiti estis, ut eátis et fructum afferátis.

℟. Erunt / óculi tui vidéntes Præceptórem tuum: * Ipse enim orat pro pópulo, et pro civitáte sancta Ierúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Ant. Monachórum / Patriárcham collaudémus cánticis, † et Patrónum celebrémus glorióum miráculis. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, de Communi. 119*

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus eius.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in natali S. Benedicti Biscopii

Duo sunt órdines electórum in iudício futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum; álius iudicatórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in iudício: Venite, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere, et cétera, quorum et in superióribus huius lectiónis Dóminus méminit, cum, príncipe quodam interrogánte, quid boni faciéndo vitam possidéret ætérnam: Si vis, inquit, ad vitam íngredi, serva mandáta. Ergo qui mandáta Dómini servat, ad vitam ingréditur ætérnam: qui autem étiam consílium Dómini séquitur, non tantum vitam ipse percípiet, sed étiam de vita

aliórum cum Dómino iudicábit.

℟. Quemádmodum / Elías, cælitus imbres, o Pater, deduxísti, oleúmque celériter effúere fecísti, * Mórtuos suscitásti, aliáque innúmera perpetrásti miracula. ℣. Idcírco memóriam tuam devóta mente celebrámus, o Benedícte. Mórtuos.

Lectio x

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in iudício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, iam iudicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Mente purus, / et extra te raptus, † univérsam terram conspexísti, ceu ab único rádio Dei te honorántis illustrátus, * O beatíssime Benedícte. ℣. Tu monachórum greges ad salutárem agnitiónem tecum áttrahe. O beatíssime.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipse glorióosus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Verum, his cum timóre et pavóre débite paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus, quæ tantæ grátiæ pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

℟. Admonémus te, / sancte Pater, illíus dignitátis, † qua te Dóminus tuus tam glorióso fine dignátus est honoráre ac beatificáre: * Tu ítaque nobis in hora mortis nostræ fidéliter velis adésse. ℣. Ut tua præséntia muníti, láqueos inimicórum evadámus, † ac cæli gáudia

petámus sine fine beáti. Tu ítaque nobis in hora mortis nostræ fidéliter velis adésse..

Lectio xii

Qui enim terrénis affléctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in eius amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere affléctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis: eius nimírum professiónibus vitæque consórtes, qui se pro Christo páuperem factum in suis dómibus agrísque recípere, et maióre prorsus quam uxor, parens, frater aut fílius, carnális devotióne caritátis, refovére delecténtur.

℟. Via, / recto oriéntis trámite, ab eius cella in cælum usque tendebátur, * Strata pálliis et innúmeris corúsca lampádibus. ℣. Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus cælos ascéndit. Strata. Glória Patri. Strata.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Vir Dei Benedíctus / signum crucis édidit, † et vas pestíferi potus ita confráctum est, ac si pro signo lápidem dedísset. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Compléta oratióne, / tres petras in loco pósuit; † et omnípotens Deus in montis excélsa rupe aquam produxit.

3 Gloriósus / Conféssor Dómini, oratiónem fáciens, benedictiónem dedit; † et lapis, super quem antíquus hostis sedébat, súbito levátus est.

4 Regrediénte ánima, / corpúsculum púeri contrémuit, † et sub óculis ómnium, qui áderant, vivus appáruit.

5 Cum Plácidus / ex aqua traherétur, vidit super caput suum Abbátis melótem, † qui eum ab unda reducébat.

Capit. Eccli. 50, 6-7

Ecce Confessor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Auróra surgit áurea,
Festa restáurans ánnua,
Cum Benedíctus árduum
Cæli scandit palátium.

Quanta in summis áccipit,
Qui sic in imis cláruit!
Cuius micant prodígia
Per ampla mundi clímata.

Eius caréntum grátia
Tellus vomit cadávera:
Devótis unda líquida
Sicca lambit vestígia.

Totíus orbis ámbitum
Per solis videt rádium:
Mens in Auctóre pósita
Subiécta cernit ómnia.

Te, Pater alme, pétimus
Pronæ mentis viscéribus,
Ut cælum des ascéndere,
Quos terram doces spérnere.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Sanctíssime / Conféssor Dómini, monachórum Pater et Dux, Benedícte, † intercéde pro nostra omniúmque salúte.

Oratio

Deus, qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum ómnium iustórum spíritu replére dignátus es: † concéde nobis fámulis tuis, eius Solemnitátem celebrántibus; * ut, eiúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce Confessor, ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Ant. Gloriósus / Conféssor Dómini, oratiónem fáciens, benedictiónem dedit; † et lapis, super quem antíquus hostis sedébat, súbito levátus est.

Capit. Eccli. 50, 3-4

In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, † et quasi mare adimpléti sunt supra modum. * Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua eius loquétur iudícium.

Oratio

Deus, qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum ómnium iustórum spíritu replére dignátus es: † concéde nobis fámulis tuis, eius Solemnitátem celebrántibus; * ut, eiúsdem spíritu repléti, quod te donánte promísimus, fidéliter adimpleámus. Per Dóminum.

AD NONAM

Ant. Cum Plácidus / ex aqua traherétur, vidit super caput suum Abbátis melótem, † qui eum ab unda reducébat.

Capitulum

Eccli. 50, 10-11; 13-14

Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso. Quasi olíva púllulans, et cypréssus in altitúdinem se extóllens. † Et circa illum coróna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano, * sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ, et omnes fílii Aaron in glória sua.

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus eius.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Vir Dei Benedíctus / signum crucis édidit, † et vas pestíferi potus ita confráctum est, ac si pro signo lápidem dedísset. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Compléta oratióne, / tres petras in loco pósuit; † et omnípotens Deus in montis excélsa rupe aquam produxit.

3 Gloriósus / Conféssor Dómini, oratiónem fáciens, benedictiónem dedit; † et lapis, super quem antíquus hostis sedébat, súbito levátus est.

4 Cum Plácidus / ex aqua traherétur, vidit super caput suum Abbátis melótem, † qui eum ab unda reducébat.

Capit. Eccli. 50, 6-7

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Sancte Pater Benedícte, * Intercéde pro nobis. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Hymnus

Gemma cæléstis pretiósa Regis,
Norma iustórum, via monachórum,
Nos ab immúndi, Benedícte, mundi
Súbtrahe cæno.

Tu solum spernens, cor in astra figens,
Cogis herédes fíeri paréntes,
Vas Deo plenum, reparáre fractum
Promeruísti.

Magnus in parvis eremíta membris
Vincis ætátem, súperas labórem,
Arcta districtæ rudiménta vitæ
Férvidus imples.

Strage saxórum púerum sepúltum,
Mox ut orásti, prece suscitásti:
Sensus hinc carni, caro sanitáti
Rédditur æque.

Iure sub blandæ spécie colúmbæ
Nésciam fellis ánimam soróris
Summa stelláti penetráre cæli
Cúlmina cernis.

Ipse post clarum réferens triúmphum,
Celsa devícto petis astra mundo:
Luce flammántem radiánte callem
Pállia sternunt.

Glória Patri, Genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O cæléstis norma vitæ, / Doctor et Dux, Benedícte, cuius cum Christo spíritus exsúltat in cæléstibus: † gregem, Pastor alme, serva, sancta prece corróbora, † via cælos clarescénte fac, te duce, penetráre.

Oratio Deus, qui, ut supra ad Sextam.

Die 12 iulii

S. Ioannis Gualberti

Abbatis O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Ioánnis Abbátis commendet: * ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Die 14 iulii

S. Bonaventuræ

Episcopi,

Conf. et Eccl. Doctoris

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bonaventúra, Balneorégii in Etrúria natus, adulescens religiónem sancti Francísci Assisiénsis suscépit; in qua stúdio litterárum déditus, Alexándro de Ales præceptóre, tantum profécit, ut séptimo post anno Parísiis libros Sententiárum públice summa cum laude sit interpretátus. Vir summæ mansuetúdinis ac humilitátis, erga Christi Dómini passiónem piíssime affféctus, vix quinque et trigínta annos natus, creátus est totíus Ordinis minister generális. Quod munus prudénter administrándo, præcláram est laudem consecútus non solum doctrínæ et sanctimóniæ, sed étiam ingénii et dexteritátis. Qua fama ductus Gregórius Papa décimus cardinálem ipsum et epíscopum Albanénsem creávit. Multa ópera doctíssime conscrípsit, in primis Commentária in quátuor libros Sententiárum. Obiit Lugdúni, duránte concílio, ætátis suæ anno quinquagésimo tértio, et a Xysto quarto inter Sanctos relátus est. Xystus vero quintus Doctóris Seráphici nómine eum insignívit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Bonaventúra, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Die 17 iulii

S. Leonis IV

Papæ et Conf. O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Preces pópuli tui supplicántis, quæsumus, Dómine, propítius réspice: * et intercessióne beáti Leónis Confessóris tui atque Pontíficis, cuius hódie solémnia cólimus, flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Die 19 iulii

S. Vincentii a Paulo

Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici órdinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti: * præsta, quæsumus; ut, cuius pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum.

Die 20 iulii

Sanctorum Hieronymi Aemiliani, Iosephi Calasanctii et Ioannis Baptistæ de la Salle Confessorum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Amen, dico vobis: / quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: † veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sæculi. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, misericordiárum pater, qui Ecclésiæ tuæ ad sancte fovéndam iuventútem beátos Hierónymum, Ioséphum et Ioánnem Baptístam singulári caritáte providísti: * concéde nobis eórum méritis; ut spíritum adoptiónis, quo fílii tui nominámur et sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

Die 22 iulii

S. Mariæ Magdalenæ

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In conversióne Maríæ Magdalénæ. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Nardo María pístico
Unxit beátos Dómini
Pedes, rigándo lácrimis,
Et detergéndo crínibus.

Honor, decus, impérium
Sit Trinitáti únicæ,
Patri, Nato, Paráclito,
Per infiníta sæcula. Amen.

Sermo
sancti Gregórii Papæ
Hom. 25 in Evang., n. 1-2

Lectio unica

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrimis máculas críminis; et vox Veritátis implétur, quia dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, eius, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánsit, ut quæréret: quia nimírum virtus boni óperis perseveránti a est.

℟. María Magdaléne / et áltera María ibant di-

lúculo ad monuméntum. * Iesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, † præcédet vos in Galiláam, ibi eum vidébitis. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto iam sole: † et introeúntes vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Iesum. Glória Patri. Iesum.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de feria.

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere prócede, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Aetérni Patris Unice,
Nos pio vultu réspice,
Qui Magdalénam hódie
Vocas ad thronum glóriæ.

In thesáuro repósita
Regis est drachma pérdita;
Gemmáque luce ínclita
De luto luci réddita.

Iesu, dulce refúgium,
Spes una pæniténtium,
Per peccatrícis méritum
Peccáti solve débitum.

Pia mater et húmilis,
Natúræ memor frágilis,
In huius vitæ flúctibus
Nos rege tuis précibus.

Uni Deo sit glória
Pro multifórmi grátia,
Qui culpas et supplícia
Remíttit, et dat præmia.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Bened. ant. María / unxit pedes Iesu et extérsit capíllis suis, † et domus impléta est ex odóre unguénti.

Oratio

Beátæ Maríæ Magdaléнæ, quæsumus, Dómine, suffrágiis adiuvémur: † cuius précibus exorátus, * quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti: Qui vivis.

Ad Horas omnia de Communi nec Virginis nec Martyris 160*, præter orationem.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria occurrenti.

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus pré-

tium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Pater supérni lúminis,
Cum Magdalénam réspicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.

Amóre currit sáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, et ore lámbere.

Astáre non timet cruci,
Sepúlcro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites:
Pellit timórem cáritas.

O vera, Christe, cáritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cæli prǽmia.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Magnif. ant. Múlier, / quæ erat in civitáte peccátrix, † ut cognóvit, quod Iesus accúbuit in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti: † et stans retro secus pedes Iesu, lácrimis cœpit rigáre pedes eius, † et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes eius, et unguénto ungébat.

Die 23 iulii

S. Apollinaris

Episcopi et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martýrio consecrásti: * tríbue nobis, quǽsumus, fámulis tuis; ut, cuius venerándam celebrámus festivitátem, précibus eius indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum.

Die 25 iulii

S. IACOBI

Apostoli

II classis

Omnia de Communi Apostolorum 5*, præter sequentia:

AD MATUTINUM

In I Nocturno lectiones Sic nos exístimet. 10*

In II Nocturno

Lectio v

Iacóbus Zebedǽi fílius, Ioánnis Apóstoli germánus frater, Galilǽus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, et ambo ab ipso Iesu Boanérges, id est, tonítrui fílii sunt appellláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit, et testes esse vóluit suæ transfiguratiónis, et interésse miráculo, cum archisynagógi fíliam a mórtuis excitávit, et adésse, cum secéssit in montem Olivéti, Patrem oratúrus, ántequam a Iudǽis comprehenderétur.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio vi

Post Iesu Christi ascénsum in cælum, in Iudǽa et Samaría eius divinitátem prædicans, plúrimos ad christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam profectus, ibi áliquos ad Christum convértit; ex quorum número septem póstea episcopi a beáto Petro ordináti in Hispániam primi directi sunt.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óde-

rint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Lectio vii

Deínde Ierosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fídei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa, Cláudio imperatóre ad regnum elátus, ut a Iudæis grátiam iníret, Iacóbum líbere Iesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martýrium subeúntem vidísset, statim se et ipse christiánum esse proféssus est.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio viii

Ad supplícium cum raperéntur, pétiit ille a Iacóbo véniam; quem Iacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cum paulo ante Iacóbus paralýticum sanásset. Corpus eius póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa festum Paschæ, primus Apostolórum, Ierosólymis profúso sánguine testimónium Iesu Christo déderit.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 20

In illo témpore: Accéssit ad Iesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Hom. 65 in Matth., n. 2

Non turbétur quisquam, si ádeo imperféctos dícimus Apóstolos fuísse; nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtútem ipsórum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, consídera, et vidébis, omnem ab illis pervérsam affectiónem fuísse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperféctio revelátur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effécti fuérunt.

℟. Isti sunt, / qui vivéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio x

Quod ígitur nihil spirituále petébant, nec de cælésti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam, quómodo accédant et quid dicant. Vólumus, ínquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit: non ignórans certe, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat. Illi vero, cum erubéscerent, et verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno affféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis manifésti fierent; et ita demum ea quæ volébant, dixérunt.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Lectio xi

Volébant autem, ut ego conício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum huius conséssus impetráre: et præpóni quidem se céteris sciébant; Petrum vero sibi præférri formidántes, dícere ausi sunt: Dic, ut unus a dextris, alter a sinístris sédeat. Et urgent, dicéntes: Dic. Quid ígitur ipse? Ut si-

gnificáret eos nihil pétere spiritále, sed nec scire quidem quid póstulent, non enim pétere audérent, si scirent, Nescítis, ait, quid petátis: nescítis quam magnum hoc sit, quam mirábile ac ipsas superióres excédens virtútes.

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Lectio xii

Et adiécit: Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum; et baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos removit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus et de corónis mecum ágitis; ego vero de luctámine atque sudóre díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparébit; sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Pérspice autem, quáliter ipso interrogatiónis modo et hortátur et állicit. Non enim dixit: Potestísne cædem subíre, potestísne vestrum effúndere sánguinem? sed, Quonam pacto potéstis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit: Quem ego bibitúrus sum; ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 20, 20-23

In illo témpore: Accéssit ad Iesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Iesus, dixit: Nescítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

Oratio

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos: † ut, Apóstoli tui Iacóbi munita præsídiis, * et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum.

Die 26 iulii

Sanctorum Ioachim et Annæ Parentum B. Mariæ Virg.

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Christum regem, Fílium David, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Gaude, mater Anna,
Gaude, mater sancta,
Cum sis parens facta
Genetrícis Dei.

Plaude tali natæ:
Vírgini Maríæ;
Eius genitóri,
Ióachim congáude.

In hac nostra terra
Primo benedícta,
Quæ fuit in Eva
Quondam maledícta.

Ergo sume laudes,
Quas damus ovántes,
Nos ab omni sorde
Tua prece terge.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

In I Nocturno

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 24, de Nativitate Domini 4, cap. 1

Lectio unica

Semper quidem, dilectíssimi, divérsis modis multísque mensúris humáno géneri bónitas divína consúluit, et plúrima providéntiæ suæ múnera ómnibus retro sæculis cleménter impértiit; sed in novíssimis tempóribus omnem abundántiam sólitæ benignitátis excéssit, quando in Christo, ipsa ad peccatóres misericórdia, ipsa ad errántes véritas, ipsa ad mórtuos vita descéndit: ut Verbum illud coætérnum et coæquále Genitóri in unitátem Deitátis suæ natúram nostræ humilitátis assúmeret, et Deus de Deo natus, idem étiam homo de hómine nascerétur. Hinc Dóminus per Isaíam: Ecce, virgo, inquit, in útero accípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel: quod interpretátur, Nobíscum Deus. Et íterum:

Exiet virga de radíce Iesse, et flos de radíce eius ascéndet. In qua virga non dúbie beáta Virgo María prædícta est, quæ de Iesse et David stirpe progénita, et Spíritu Sancto fecundáta, novum florem carnis humánæ, útero quidem matérno, sed partu est enixa virgíneo.

℟. O clara / stirps Davídica, micans quasi iubar solis, * Ex qua prodiérunt Ióachim et Anna, mérito fulgéntes præcípuo. ℣. Nóbilis vere dignáque progénies, univérso mundo valde gratiósa. Ex qua. Glória Patri. Ex qua.

In II Nocturno

Capit. Is. 56, 7

Addúcam eos in montem sanctum meum, et lætificábo eos in domo oratiónis meæ: † holocáusta eórum et víctimæ eórum * placébunt mihi super altári meo.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Nomen sempitérnum / dabo Sanctis meis, dicit Dóminus, † gáudium et lætítiam obtinébunt in ætérnum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Iusti / confitebúntur nómini tuo, † et habitábunt recti cum vultu tuo.

3 Dabo / Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

4 Sancti spíritus / et ánimæ iustórum, hymnum dícite Deo, allelúia.

5 Sapiéntiam / Sanctórum narrant pópuli, † et laudes eórum pronúntiat omnis ecclésia.

Capit. Is. 56, 1

Hæc dicit Dóminus: Custodíte iudícium, et fácite iustítiam: † quia iuxta est salus mea ut véniat, * et iustítia mea ut revelétur.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte, iusti. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Succédit nocti lúcifer,
Quem mox auróra séquitur,
Solis ortum prænúntians
Lustrántis orbem lúmine.

Christus sol est iustítiæ,
Auróra Mater grátiæ,
Quam Anna præit rútilans,
Legis propéllens ténebras.

Anna radix ubérrima,
Arbor et salutífera
Virgam producens flóridam,
Quæ Christum nobis áttulit.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. ant. Ego sum / Deus patrum vestrórum, dicit Dóminus: † Videns vidi afflictiónem pópuli mei, et gémitus eius audívi, † et descéndi liberáre eos, allelúia.

Oratio

Deus, qui sanctos Ióachim et Annam gloriósæ Matris Unigéniti tui paréntes elegísti: † da nobis eórum précibus, * in tuórum consórtio electórum cleméntiam tuam perpétuo collaudáre. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Hæc dicit Dóminus, ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Capit. Is. 56, 7

Addúcam eos in montem sanctum meum, et lætificábo eos in domo oratiónis meæ: † holocáusta eórum et víctimæ eórum * placébunt mihi super altári meo.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Capit. Eccli. 2, 19

Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt ei, † et qui díligunt eum, * replebúntur lege ipsíus.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Nomen sempitérnum / dabo Sanctis meis, dicit Dóminus, † gáudium et lætítiam obtinébunt in ætérnum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Iusti / confitebúntur nómini tuo, † et habitábunt recti cum vultu tuo.

3 Dabo / Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

4 Sapiéntiam / Sanctórum narrant pópuli, † et laudes eórum pronúntiat omnis ecclésia.

Capit. Is. 56, 1

Hæc dicit Dóminus: Custodíte iudícium, et fácite iustítiam: † quia iuxta est salus mea ut véniat, * et iustítia mea ut revelétur.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Omnis sanctórum cóncio
Matrem colláudet Vírginis,
De cuius puerpério
Salus processit hóminis.

Hæc prolem devotíssime
Pétiit a Patre lúminum,
Et méruit digníssime
Maríam decus vírginum.

Ex Ióachim, quem hábuit
Vitæ virum exímium,
Anna Maríam génuit,
Matrem Regis iustítiæ.

Stirps Iesse clara déluit
Evæ matris oppróbrium,
Dum Anna prolem génuit,
Florem Sanctórum ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. ant. Inclita / stirps Iesse virgam prodúxit amœnam, † de qua processit flos miro plenus odóre.

Oratio

Deus, qui sanctos Ióachim et Annam gloriósæ Matris Unigéniti tui paréntes elegísti: * da nobis eórum précibus, in tuórum consórtio electórum cleméntiam tuam perpétuo collaudáre. Per eúndem Dóminum.

Die 29 iulii

Ss. Felicis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, quæsumus, Dómine: ut, sicut pópulus christiánus Mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis temporáli solemnitáte congáudet, ita perfruátur ætérna; * et, quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dóminum.

Die 30 iulii

Ss. Abdon et Sennen Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiæ contulísti: * da fámulis tuis suórum véniam peccatórum; ut, Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dóminum.

Die 31 iulii

S. Ignatii Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Ignátius, natióne Hispánus, Loyólæ in Cantábria natus, primo cathólici regis aulam, deínde milítiam secútus est. In propugnatióne Pampelonénsi, accépto vúlnere gráviter decúmbens, ex fortuíta piórum librórum lectióne, ad Christi et Sanctórum vestígia sectánda mirabíliter exársit. Ad montem Serrátum proféctus, ante aram beátæ Vírginis suspénsis armis, noctem éxcubans, sacræ milítiæ tirocínium pósuit. Singuláris fuit eius vitæ austéritas. Litterárum plane rudis, sed claris a Deo illustratiónibus recreátus, mirábilem illum compósuit Exercitiórum librum, Sedis Apostólicæ iudício et ómnium utilitáte comprobátum. Lutétiæ Parisiórum, adiúnctis sibi ex illa academía variárum natiónum sóciis novem, in monte Mártyrum prima Societátis Iesu fundaménta iecit; quam póstea Romæ perfécit, ad tria consuéta quarto áddito de

Missiónibus voto, ad nutum Apostólicæ Sedis excoléndis. Templórum nitor, catechísmi tradítio, conciónum ac sacramentórum frequéntia ab ipso increméntum accepére. Cathólicæ religiónis ubíque dilatándæ fuit studiosíssimus, et in dæmones mirum exércuit impérium. Aetátis anno sexagésimo quinto ad ampléxum migrávit Dómini sui, cuius maiórem glóriam in ómnibus quæsíverat. Eum Pius undécimus ómnium Exercitiórum spirituálium Patrónum cæléstem constítuit ac declarávit.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui ad maiórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: † concéde; ut, eius auxílio et imitatióne certántes in terris, * coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir, / despíciens mundum et terréna triúmphans, † divítias cælo cóndidit ore, manu.

FESTA AUGUSTI

Die 1 augusti

Ss. Machabæorum Mm.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: * quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum nostrum.

Die 2 augusti

S. Alphonsi Mariæ de Ligorio

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui per beátum Alphónsum Maríam Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: * quæsumus; ut, eius salutáribus mónitis edócti et exémplis roboráti, ad te perveníre felíciter valeámus. Per Dóminum nostrum.

Die 4 augusti

S. Dominici

Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Domínicus, Calarógæ in Hispánia ex nóbili Gusmanórum família natus, et Paléntiæ liberálibus disciplínis et theología erudítus, prius Oxoménsis ecclésiæ canónicus factus, dein Ordinis Prædicatórum auctor fuit. Eius ingénium et virtus máxime enituérunt in converténdis hæréticis, qui Tolosátes pervértere conabántur. Romam véniens, ab Innocéntio tértio Pontífice Máximo sui Ordinis approbatiónem confirmationémque pétiit, quam ab eius successóre Honório tértio impetrávit. Cum vero eius ópera innumerábiles hómines religiósam ac piam vitam institúerent, Bonóniæ, anno ducentésimo vigésimo primo supra millésimum, alúmnis caritátem, humilitátem et paupertátem tamquam certum patrimónium relínquens, in illis verbis: Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli, obdormívit in Dómino, octávo idus augústi.

Eum Gregórius Papa nonus in Sanctórum número rétulit.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis et doctrínis: † concéde; ut eius intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, * et spirituálibus semper profíciat incremántis. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir, / despíciens mundum et terréna triúmphans, † divítias cælo cóndidit ore, manu.

Die 5 augusti

In dedicatione
S. Mariæ ad Nives

Memoria

AD LAUDES

Ant. Beáta es, / Maria, quæ credidísti: † perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: * et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Die 6 augusti

IN TRANSFIGURATIONE D. N. I. C.

II classis

Quando festum occurrit in dominica vel celebratur gradu I classis, ad I Vesperas omnia ut infra [95], præter sequentia.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnif. ant. Christus Iesus, / splendor Patris et figúra substántiæ eius, † portans ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, † in monte excélso gloriósus apparére hódie dignátus est.

Oratio

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: * concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriæ nos coherédes efficias, et eiúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quicúmque Christum quǽritis,
Oculos in altum tóllite:
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriæ.

Illústre quiddam cérnimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminum,
Antíquius cælo et chao.

Hic ille Rex est géntium,
Populíque Rex iudáici,
Promíssus Abrahæ patri
Eiúsque in ævum sémini.

Hunc, et prophétis téstibus
Iisdémque signatóribus,
Testátor et Pater iubet
Audíre nos et crédere.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Paulo minus / ab Angelis minorátus, † glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Paulo minus ab Angelis minorátus, † glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Ant. 2 Revelávit / Dóminus condénsa, † et in templo eius omnes dicent glóriam.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Revelávit Dóminus condénsa, † et in templo eius omnes dicent glóriam.

Ant. 3 Speciósus forma / præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. 4 Ecce, / nubes lúcida obumbrávit eos: patérna vox audíta est: † Hic est Fílius meus.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Ecce, nubes lúcida obumbrávit eos: patérna vox audíta est: † Hic est Fílius meus.

Ant. 5 Petrus / et qui cum illo præséntes erant, Christo lætificáti, † vidérunt glóriam Dei.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Petrus et qui cum illo præséntes erant, Christo lætificáti, † vidérunt glóriam Dei.

Ant. 6 Respóndens Petrus, / ait ad Iesum: † Dómine, si vis, faciámus hic tria tabernácula.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Respóndens Petrus, ait ad Iesum: † Dómine, si vis, faciámus hic tria tabernácula.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli

Lectio i 1, 10-12

Fratres: Magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem et electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri et Salvatóris Iesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his, et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritáte.

℟. Surge, / illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Et.

Lectio ii 1, 13-15

Iustum autem árbitror, quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne, certus quod velox est depositio tabernáculi mei, secúndum quod et Dóminus noster Iesus Christus significávit mihi. Dabo autem óperam et frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis.

℟. In splendénti nube / Spíritus Sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus dilléctus, in quo mihi bene complácui; † ipsum audíte. ℣. Appáruit nubes obúmbrans, et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iii 1, 16-18

Non enim doctas fábulas secúti notam fécimus vobis Dómini nostri Iesu Christi virtútem et præséntiam, sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, voce delápsa ad eum huiuscémodi a magnífica glória: Hic est Fílius meus dilléctus, in quo mihi complácui; ipsum audíte. Et hanc vocem nos audívimus de cælo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto.

℟. Vidéte / qualem caritátem dedit nobis Deus Pater, * Ut fílii Dei nominémur et simus. ℣. Scimus quóniam, cum apparúerit, símiles ei érimus, † quóniam vidébimus eum sícuti est. Ut.

Lectio iv 1, 19-21

Et habémus firmiórem prophéticum sermónem, cui bene fácitis attendéntes, quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris: hoc primum intellegéntes, quod omnis prophetía Scriptúræ própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána allata est aliquándo prophetía; sed Spíritu Sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Assúmpsit / Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem fratrem eius; * In montem excélsum seórsum ascéndens, ibi se transfigúrans, † suæ glóriæ claritátem eis osténdit. ℣. Ne vidéntes eius passiónem turbaréntur, sed fortióri soliditáte firmaréntur. In. Glória Patri. In.

In II Nocturno

Ant. 1 Illúminans / tu mirabíliter a móntibus ætérnis: † turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Psalmus 75

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: † turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Ant. 2 Mélior est / dies una in átriis tuis, super míllia.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Mélior est dies una in átriis tuis, super míllia.

Ant. 3 Gloriósa / dicta sunt de te, cívitas Dei.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei.

Ant. 4 Thabor / et Hermon in nómine tuo exsultábunt: † tuum brácchium cum poténtia.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum:

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in brácchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra; † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem et mare tu creásti;

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum brácchium cum poténtia:

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ:

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit iubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israel, regis nostri.

Ant. Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: † tuum brácchium cum poténtia.

Ant. 5 Lux orta est / iusto, et rectis corde lætítia.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * lætántur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Lux orta est iusto, et rectis corde lætítia.

Ant. 6 Confessiónem / et decórem índuit: † amíctus lúmine sicut vestiménto.

Psalmus 103

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra eius.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fenum iuméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt;

Heródii domus dux est eórum. † Montes excélsi cervis: * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! † ómnia in sapiéntia fecísti: * impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus:

Animália pusílla cum magnis. * Illic naves pertransíbunt;

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei. * Omnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non

sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Confessiónem et decórem índuit: † amíctus lúmine sicut vestiménto.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 51 in sabb. ante dom. II Quadrag., cap. 3-5

Lectio v

Aperit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, et commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre claríficat, ut et fácies eius solis fulgóri símilis, et vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur; nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis.

℟. Inebriáti sunt / ab ubertáte domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos. ℣. Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Et.

Lectio vi

Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum corpus Christi agnósceret, quali esset commutatióne donándum, et eius sibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulsísset. Confirmándis vero Apóstolis et ad omnem sciéntiam provehéndis,ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim et Elías, lex scílicet et prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes; ut veríssime in illa quinque virórum præséntia complerétur, quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum.

℟. Præcéptor, / bonum est nos hic esse: * Faciámus hic tria tabernácula, † tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum. ℣. Non enim sciébat quid díceret. Faciámus.

Lectio vii

Quid hoc stabílius, quid fírmius verbo, in cuius prædicatióne véteris et novi Testaménti cóncinit tuba, et cum evangélica doctrína, antiquárum protestatiónum instrumenta concúrrunt? Astipuléntur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ; et,

quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.

℟. Si ministrátio mortis, / lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, † ita ut non possent intén-dere fílii Israel in fáciem Móysi propter glóriam vultus eius, quæ evacuátur: * Multo magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória. ℣. Amplióris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, † quanto ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multo.

Lectio viii

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens et terréna fastídiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu; et, gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Iesu optábat habitáre, ubi manifésta eius glória lætabátur. Unde et ait: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit, signíficans, non quidem improbum, sed inordinátum esse quod cúperet; cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, et exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut, licet non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intellegerémus tamen inter tentatiónes huius vitæ prius nobis tolerántiam postulándam esse quam glóriam.

℟. Assúmptis / hódie Dóminus Iesus tribus discípulis, montem, ut oráret, súbiit excélsum solus, † et orans coram eis transfigurátus est, faciésque eius ut sol resplénduit * Ac vestiménta eius ut nix facta sunt cándida. ℣. Ut autem testimónium habéret a lege et prophétis, † hinc inde Móyses et Elías visi sunt in maiestáte. Ac. Glória Patri. Ac.

In III Nocturno

Ant. Hódie / ad Patris vocem, transfiguráto Dómino, Móyses et Elías affuérunt spléndidi, † excéssum eius, quem completúrus erat, loquéntes. Cantica Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto brácchium nostrum in mane, cum reliquis ut in dominicis per annum. (41)

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 17

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Ioánnis Chrysóstomi

Hom. 56 in Matth., n. 1

Quóniam multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte et de cæde discipulórum locútus est Dóminus, et áspera complúra atque árdua eis iniúnxit; et illa quidem in præsénti vita, et iam imminébant; bona vero in spe et exspectatióne erant: ut puta, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam; quia in glória Patris sui ventúrus sit, et prǽmia redditúrus: ut visu étiam certióres fáceret, et osténderet, quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita, illis osténdit eámque détegit, ne aut sua aut Dómini morte dóleant, et máxime Petrus.

℟. Vocávit nos / Deus vocatióne sua sancta † secúndum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Iesu Christi. ℣. Qui destrúxit mortem, illumināvit autem vitam in incorruptiónem. Per.

Lectio x

Et vide, quid agit, cum de regno et de gehénna disserúerit. Nam in eo quod dixit: Qui ínvenit ánimam suam, perdet eam; et quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam; et in eo quod ait: Reddet unicuíque secúndum ópera sua; et regnum et gehénnam designávit.

℟. Deus, / qui fecit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris * Ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Iesu Christi. ℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, † miséricors et miserátor et iustus. Ad.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Cum ígitur de utrísque disserúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit, gehénnam autem mínime; quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuísset, sed, cum illi probi essent ac perspicáces, satis fuit eos a melióribus confirmári. Hoc étiam multo magis ipsum decébat. Non tamen omníno illud prætermísit, sed et aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cum Lázari imáginem descrípsit, et eius méminit, qui denários centum repétiit.

℟. Descendéntibus / illis de monte, præcépit Iesus, dicens: † Némini dixéritis visiónem, quam vidístis, * Donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat. ℣. Ne mors eius áliquo modo impedirétur, † si hæc vísio in pópulo statim divulgarétur. Donec.

Lectio xii

Tu vero Matthæi philosophíam considera, qui non celávit nómina eórum, qui præpóniti fúerant. Quod et Ioánnes sæpius facit, cum exímias Petri laudes veríssime ac diligentíssime descríbat. Nullum enim in hoc Apostolórum consórtio livor aut inánis glória locum habébat. Primos ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Quámobrem eos solos accépit? Quia excellentióres céteris vidélicet erant. Cur autem non íllico, sed post sex dies hoc fecit? Ne céteri scílicet discípuli seu hómines moveréntur; qua de re nec eos nominávit, quos acceptúrus erat.

℟. Dum orásset / Dóminus, facta est spécies vultus eius áltera, † et vestítus eius albus ac refúlgens: * Et duo viri loquebántur cum illo, † Móyses et Elías, visi in maiestáte. ℣. Dicébant autem excéssum eius, quem completúrus erat in Ierúsalem. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 17, 1-9

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies eius sicut sol: vestiménta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuérunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Iesum: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria taberná-

cula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce, nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui; ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Iesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Iesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Assúmpsit / Iesus Petrum et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit eos in montem excélsum seórsum: † et transfigurátus est ante eos. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Resplénduit / fácies eius sicut sol: † vestiménta autem eius facta sunt alba sicut nix, allelúia.

3 Et ecce, / apparuérunt eis Móyses et Elías loquéntes cum Iesu.

4 Respóndens / autem Petrus, dixit ad Iesum: † Dómine, bonum est nos hic esse.

5 Adhuc eo loquénte, / ecce, nubes lúcida obumbrávit eos.

Capit. Phil. 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Iesum Christum, † qui reformábit corpus humilitátis nostræ, * configurátum córpori claritátis suæ.

℟. br. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Gloriósus. ℣. Proptérea decórem índuit te Dóminus. Allelúia. Glória Patri. Gloriósus.

Hymnus

Amor Iesu dulcíssime,
Quando cor nostrum vísitas,
Pellis mentis calíginem,
Et nos reples dulcédine.

Quam felix est, quem sátias!
Consors patérnæ déxteræ,
Tu vere lumen pátriæ,
Quod omnem sensum súperat.

Splendor patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa bónitas,
Amóris tui cópiam
Da nobis per præséntiam.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,

Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Coróna áurea super caput eius. ℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ et honóris.

Ad Bened. ant. Et ecce / vox de nube, dicens: † Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui; † ipsum audíte, allelúia.

Oratio

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: † concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriæ nos coherédes effícias, * et eiúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Salvatórem, ut supra ad Laudes.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. 2 Cor. 3, 18

Nos omnes reveláta fácie glóriam Dómini speculántes, † in eándem imáginem transformámur a claritáte in claritátem, * tamquam a Dómini Spíritu.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

AD NONAM

Capitulum

Apoc. 21, 10-11 et 23

Sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, † et osténdit mihi civitátem sanctam Ierúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei; * et lucérna eius est Agnus.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo, allelúia. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Assúmpsit / Iesus Petrum et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit eos in montem excélsum seórsum: † et transfigurátus est ante eos. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Resplénduit / fácies eius sicut sol: † vestiménta autem eius facta sunt alba sicut nix, allelúia.

3 Et ecce, / apparuérunt eis Móyses et Elías loquéntes cum Iesu.

4 Adhuc eo loquénte, / ecce, nubes lúcida obumbrávit eos.

Capit. Phil. 3, 20-21

Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Iesum Christum, † qui reformábit corpus humilitátis nostræ, * configurátum córpori claritátis suæ.

℟. br. Glória et honóre coronásti eum, Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Quicúmque Christum quæritis,
Oculos in altum tóllite:
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriæ.

Illústre quiddam cérnimus,
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminum,
Antíquius cælo et chao.

Hic ille Rex est géntium,
Populíque Rex iudáici,
Promíssus Abrahæ patri
Eiúsque in ævum sémini.

Hunc, et prophétis téstibus
Iisdémque signatóribus,
Testátor et Pater iubet
Audíre nos et crédere.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnif. ant. Et audiéntes / discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. † Et accéssit Iesus, et tétigit eos, dixítque eis: † Súrgite, et nolíte timére, allelúia.

Oratio

Deus, qui fídei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: * concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriæ nos coherédes effícias, et eiúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúndem Dóminum nostrum.

Die 7 augusti

Ss. Xysti II Papæ, **Felicissimi et Agapiti** Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi et Agapíti natalícia cólere: * da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Die 8 augusti

S. Cyriaci Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beáti Cyríaci Mártyris tui solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum nostrum.

Die 9 augusti

In vigilia S. Laurentii

Martyris

III classis

Officium fit de feria, ut in Psalterio, præter lectiones et orationem, quæ dicuntur ut infra.

In I Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 16, 24-27

In illo tempore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 32 in Evang., n. 1

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóve-

rat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta.

℟℟. de dominica præcedenti, eiusdem Nocturni, cuius est absolutio.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit prædicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. Certe, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra; hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

In II Nocturno

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: † et intercessióne beáti Laurentii Mártyris tui, cuius prævenímus festivitátem;* perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum.

Ad Laudes, Horas et Vesperas omnia ut in Psalterio.

Oratio ut supra.

Die 10 augusti

S. LAURENTII

Martyris

II classis

AD MATUTINUM

Invitat. Beátus Laurentius Christi Martyr triúmphat coronátus in cælis: * Veníte, adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Quo progréderis / sine fílio, pater? † quo, sacérdos sancte, sine minístro próperas? Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi unius Mart. 36*

Ant. 2 Noli / me derelínquere, pater sancte, † quia thesáuros tuos iam expéndi, quos tradidísti mihi. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 Non ego / te désero, fili, neque derelínquo; † sed maióra tibi debéntur pro Christi fide certámina. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 Beátus Lauréntius / orábat, dicens: † Dómine Iesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Dixit Románus / ad beátum Lauréntium: † Vídeo ante te iúvenem pulchérrimum, festína me baptizáre. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 Beátus Lauréntius dixit: / Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 51, 1b-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

℟. Levíta / Lauréntius bonum opus operátus est, † qui per signum crucis cæcos illumináit, * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi. Et.

Lectio ii 51, 4-7

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua iniústa.

℟. Puer meus, / noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, † et odor ignis non erit in te. ℣. Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium. Si.

Lectio iii 51, 8-13

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiuváret. Respíciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecátus sum.

℟. Strinxérunt / córporis membra pósita super cratículam: † minístrántibus prunas insúltat Levíta Christi: * Beáte Laurénti, Martyr Christi, intercéde pro nobis. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Beáte Laurénti.

Lectio iv 51, 14-17

Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Propterea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Beátus Lauréntius dixit: / Ego me óbtuli sacrifícium * In odórem suavitátis. ℣. Gáudeo plane, quia hóstia Christi éffici mérui. In. Glória Patri. In.

In II Nocturno

Ant. 1 Strinxérunt / córporis membra pósita super cratículam: † subiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 42*

Ant. 2 Igne / me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Psalmus 16

Exáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecatiónem meam;
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: † igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis speránte in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt:

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, prævéni eum, et supplánta eum: † éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Ant. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ant. 3 Interrogátus, / te Dóminum conféssus sum, † assátus, grátias ago. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. 42*

Ant. 4 Beátus Lauréntius / clamávit et dixit: † Deum meum colo, et illi soli sérvio. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius. 43*

Ant. 5 Dispérsit, / dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor. 44*

Ant. 6 Protéctor tuus / ego sum, noli timére: † si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te. Ps. 91 Bonum est confitéri Dómino. 45*

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 85; in natali S. Laurentii, cap. 2-4

Lectio v

Cum furor gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípue eos, qui órdinis erant sacerdotális, impéteret, in levítam Lauréntium, qui non solum

ministério sacramentórum, sed étiam dispensatióne ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promíttens; quem, si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exsórtem.

℟. Quo progréderis / sine fílio, pater? † quo, sacérdos sancte, sine diácono próperas? * Tu nunquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras. ℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? numquid degénerem me probásti? † Experíre, utrum idóneum minístrum elégeris, † cui commisísti domínici sánguinis dispensatiónem. Tu.

Lectio vi

Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus et veritátis inimícus: avarítia, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes, quæ tanto intégrius erant salvæ, quanto sánctius probabántur expénsæ.

℟. Noli / me derelínquere, pater sancte, quia thesáuros tuos iam expéndi. * Non ego te désero, fili, neque derelínquo; † sed maióra tibi debéntur pro fide Christi certámina. ℣. Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recípimus, † te autem quasi iúvenem manet glorióssior de tyránno triúmphus: † post tríduum me sequéris sacerdótem levíta. Non.

Lectio vii

Fremit ergo prædo frustrátus, et in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, exardéscens, direptiónem thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperísset; ut illud depósitum, quo sacrátius erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium iubet, et solidíssimam illam levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis; quorum ubi prima nil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus et multa vérberum sectióne conscíssos subiécto præ-

cipit igne torréri; ut per cratem férream, quæ iam de fervóre contínuo vim in se habéret uréndi, conversórum altérna mutatióne membrórum, fíeret cruciátus veheméntior et pœna prodúctior.

℟. Beátus Lauréntius / clamávit et dixit: † Deum meum colo, illi soli sérvio; * Et ídeo non tímeo torménta tua. ℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et.

Lectio viii

Nihil óbtines, nihil prófícis, sæva crudélitas. Subtráhitur invéntis tuis matéria mortális, et, Lauréntio in cælos abeúnte, tu déficis. Flammis tuis superári caritátis Christi flamma non pótuit; et ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accéndit. Servísti, persecútor, Mártyri cum sævísti; auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem transiérunt triúmphi, étiam instrumenta supplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíssimi, gáudio spirituáli, et de felicíssimo íncliti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in Sanctis suis, in quibus nobis et præsídium constítuit et exémplum: atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásum, leviticórum lúminum coruscánte fulgóre, quam clarificáta est Ierosólyma Stéphano, tam illústris fíeret Roma Lauréntio.

℟. Méruit / esse héstia levíta Lauréntius, † qui dum assarétur, non negávit Dóminum; * Et ídeo invéntus est sacrifícium laudis. ℣. In cratícula pósitus, Deum non negávit: † et ad ignem applicátus, Christum conféssus est. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Nisi granum fruménti / cadens in terram, mórtuum fúerit, † ipsum solum manet. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, cum reliquis. 48*

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 12

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homília

sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 51 in Ioann., n. 9-10

Ipse Dóminus Iesus erat granum mortificándum et multiplicándum: mortificándum infidelitáte Iudæórum, multiplicándum fide populórum. Iam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intéllegi potest. Qui amat, perdet; id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo.

℟. In cratícula / te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dóminum Iesum Christum conféssus sum. ℣. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. Et.

Lectio x

Item álio modo: Qui amat ánimam suam, perdet eam; noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita. Hoc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur evangélicus sensus; séquitur enim: Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, Qui amat, subintellégitur in hoc mundo, ipse útique perdet; qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse custódiet eam.

℟. O Hippólyte, / si credíderis in Dóminum Iesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Iesum Christum. Et.

Lectio xi

Magna et mira sententia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti; si bene óderis, tunc amásti. Felíces, qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo. Sed vide, ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intellegéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam.

℟. Beátus Lauréntius dixit: / Disce, miser, quanta est virtus Dómini: * Nam carbónes isti non dolórem, sed refrigérium mihi præstant. ℣. Ecce,

miser, assásti me una parte, regýra áliam, et manduca. Nam carbónes isti non dolórem, sed refrigérium mihi præstant.

Lectio xii

Hinc enim quidam malígni atque pervérsi hómines, et in seípsis crudelióres et sceleratióres homicídæ, flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit; immo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit: Redi retro, sátana: scriptum est, Non tentábis Dóminum, Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses iúnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas; cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

℟. Gáudeo plane, / quia óstia Christi éffici mérui: † accusátus, non negávi; interrogátus, Christum conféssus sum; * Assátus, grátias ago. ℣. Ego me óbtuli sacrifícium Deo in odórem suavitátis. Assátus. Glória Patri. Assátus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 12, 24-26

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Lauréntius / ingréssus est Martyr, † et conféssus est nomen Dómini Iesu Christi. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Lauréntius / bonum opus operátus est, † qui per signum crucis cæcos illumináit.

3 Adhæsit / ánima mea post te, † quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.

4 Misit Dóminus / Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, † et non sum æstuátus.

5 Beátus Lauréntius / orábat, dicens: † Grátias tibi ago, Dómine, quia iánuas tuas íngredi mérui.

Capit. 2 Cor. 9, 6

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet; † et qui séminat in benedictiónibus, * de benedictiónibus et metet.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus:

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Ad Bened. ant. In crátícula / te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: † probásti cor meum, et visitásti nocte: † igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, † vitiórum nostrórum flammas exstínguere: * qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Qui parce, ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Capit. 2 Cor. 9, 7

Unusquísque prout destinávit in corde suo, † non ex tristítia, aut ex necessitáte; * hílarem enim datórem díligit Deus.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Ant. Beátus Lauréntius / orábat, dicens: † Grátias tibi ago, Dómine, quia iánuas tuas íngredi mérui.

Capit. 2 Cor. 9, 8-9

Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis; † ut, in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, * sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus: iustítia eius manet in sæculum sæculi.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus, † vitiórum nostrórum flammas exstínguere: * qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Lauréntius / ingréssus est Martyr, † et conféssus est nomen Dómini Iesu Christi. Ps. 109

Dixit Dóminus Dómino meo, ut ad II Vesperas de Communi unius Martyris.

2 Lauréntius / bonum opus operátus est, † qui per signum crucis cæcos illumináv it.

3 Adhæsit / ánima mea post te, † quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.

4 Beátus Lauréntius / orábat, dicens: † Grátias tibi ago, Dómine, quia iánuas tuas íngredi mérui.

Capit. 2 Cor. 9, 6

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet; † et qui séminat in benedictiónibus, * de benedictiónibus et metet.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prémium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est. ℟. Qui per signum crucis cæcos illumináv it.

Ad Magnif. ant. Beátus Lauréntius, / dum in craticula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: † Assátum est iam, versa et mandúca; † nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cæléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

Oratio Da nobis, ut supra ad Nonam.

Die 11 augusti

S. Tiburtii Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Sancti Mártyris tui Tibúrtii nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: * quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adiuvári. Per Dóminum.

Die 12 augusti

S. Claræ Virginis

Memoria

AD LAUDES

Ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: * ut, sicut de beátæ Claræ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Die 13 augusti

Ss. Pontiani Pp. et Hippolyti Mm.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: * ut beatórum Mártyrum tuórum Pontiáni et Hippólyti veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Die 14 augusti

IN VIGILIA ASSUMPTIONIS B. MARIAE VIRG.

II classis

Officium fit de feria, ut in Psalterio, præter lectiones et orationem, quæ dicuntur ut infra.

In I Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 11, 27-28

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homília sancti Ioánnis Chrysóstomi

Hom. 21 in Ioann., n. 3

Cum audíeris mulíerem illam dicéntem: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ tu suxísti; deínde Dóminum respondéntem: Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt illud; ea senténtia dictum exístima, non quod Matrem neglégeret, sed nihil ei utilitátis matris nomen alatúrum osténderet, nisi bonitáte et fide præstáret. Quod si Maríæ nihil, sine virtúte, matérna cáritas erat profutúra, longe minus nobis patris, fratris, matris, fílii bónitas, nisi áliquid nostrum afferámus.

℟℟. de dominica præcedenti, eiusdem Nocturni, cuius est absolutio.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

In nullo namque álio, nisi in solis sui ipsíus virtútibus, post divínam grátiam, de salúte cuípiam sperándum est. Nam, si id profutúrum erat per se Maríæ, profuísset étiam Iudæis, quorum consanguíneus erat Christus secúndum carnem; profuísset civitáti, in qua natus est, profuísset frátribus. Atqui, dum fratres rerum suárum curam habuérunt, nihil eis propinquitátis nomen prófuit, sed cum réliquo mundo damnáti erant.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Tunc autem admiratióni esse cœpérunt, quando própria claruérunt virtúte. Pátria vero nihil inde consecúta cécidit, et incéndio absúmpta est; concíves mísere interémpti periére; consanguínei secúndum carnem nil ad salútem lucráti sunt, deficiénte virtútis patrocínio. Verum Apóstoli ante omnes claríssimi evasérunt, cum se ad veram et expeténdam eius familiaritátem consuetudinémque per obediéntiam contulérunt. Hinc intellégimus, fide semper nobis opus esse et vita, quæ virtútibus lúceat: hæc dumtáxat salvos nos fácere póterit.

In II Nocturno

Oratio

Deus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: † da, quǽsumus; ut, sua nos defensióne munítos, * iucúndos fácias suæ interésse festivitáti: Qui vivis.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in Psalterio.

Oratio ut supra.

Vesperæ de sequenti.

Die 15 augusti

IN ASSUMPTIONE B. MARIAE VIRGINIS

I classis

Officium secundum antiquiorem formulam ponitur infra. [132]

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Psalmi Dixit Dóminus Dómino meo, ut in Communi festorum B. Mariæ V. 195*

2 María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórumácies ordináta.

Capit. Iudith 13, 22-23

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, † quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. * Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

℟. br. Assúmpta est María in cælum, * Gaudent Angeli. Assúmpta. ℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent Angeli. Glória Patri. Assúmpta.

Hymnus

O prima, Virgo, pródita
E Conditóris spíritu,
Prædestináta Altíssimi
Gestáre in alvo Fílium;

Tu perpes hostis fémina
Prænuntiáta dæmonis,
Oppléris una grátia
Intamináta orígine.

Tu ventre Vitam cóncipis,
Vitámque ab Adam pérditam,
Diæ litándæ Víctimæ
Carnem minístrans, íntegras.

Merces piáclo débita,
Devícta mors te déserit,
Almíque consors Fílii
Ad astra ferris córpore.

Tanta corúscans glória,
Natúra cuncta extóllitur,
In te vocáta vérticem
Decóris omnis tángere.

Ad nos, triúmphans, éxsules,
Regína, verte lúmina,
Cæli ut beátam pátriam,
Te, consequámur, áuspice.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif. ant. Virgo prudentíssima, / quo progréderis, quasi auróra valde rútilans? † Fília Sion, tota formósa et suávis es, † pulchra ut luna, elécta ut sol.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui Genetrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti: * concéde, quæsumus; ut, ad supérna semper inténti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Veníte, adorémus Regem regum, * Cuius hódie ad æthéreum Virgo Mater assúmpta est cælum.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Surge! Iam terris fera bruma cessit,
Ridet in pratis decus omne florum,
Alma quæ Vitæ Génetrix fuísti,
Surge, María!

Lílium fulgens velut in rubéto,
Mortis auctórem teris una, carpens
Sóntibus fructum pátribus negátum
Arbore vitæ.

Arca non putri fabricáta ligno
Manna tu servas, fluit unde virtus,
Ipsa qua surgent animáta rursus
Ossa sepúlcris.

Præsidis mentis dócilis minístra,
Haud caro tabo pátitur resólvi;

Spíritus imo sine fine consors
Tendit ad astra.
Surge! Dilécto pete nixa cælum,
Sume consértum diadéma stellis,
Teque natórum récinens beátam
Excipe carmen.
Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi, Virgo, tríbuit corónam,
Atque Regínam statuítque nostram
Próvida matrem.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Exaltáta est / sancta Dei Génetrix † super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Exaltáta est sancta Dei Génetrix † super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ant. 2 Paradísi portæ / per te nobis apértæ sunt, † quæ hódie gloriósa cum Ángelis triúmphas.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:
Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Paradísi portæ per te nobis apértæ sunt, † quæ hódie gloriósa cum Ángelis triúmphas.

Ant. 3 Benedícta tu / in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?
Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. 4 Spécie tua / et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Ant. 5 Adiuvábit eam / Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Ant. 6 Favus distíllans / lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: † et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Favus distíllans lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: † et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

De libro Génesis

Lectio i 3, 9-12

Vocavítque Dóminus Deus Adam et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso: et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi.

℟. Vidi / speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum; † cuius inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis eius; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum † sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et.

Lectio ii 3, 13-15

Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ: super

pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius.

℟. Sicut cedrus / exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: † quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Ex Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio iii 15, 20-26

Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur; unusquísque autem in suo órdine: primítiæ Christus; deínde ii qui sunt Christi, qui in advéntu eius credidérunt. Deínde finis, cum tradíderit regnum Deo et Patri, cum evacuáverit omnem principátum, et potestátem, et virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos sub pédibus eius. Novíssima autem inimíca destruétur mors.

℟. Quæ est ista, / quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Ierúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, † et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio iv 15, 53-57

Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum Iesum Christum.

℟. Super salútem / et omnem pulchritúdinem dilécta es a Dómino, † et Regína cælórum vocári digna es: * Gaudent chori Angelórum, consórtes et concíves nostri. ℣. Sola namque sine exémplo placuísti fémina Christo. Gaudent. Glória Patri. Gaudent.

In II Nocturno

Ant. 1 Fons hortórum, / púteus aquárum vivéntium, † quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, † quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Ant. 2 Sicut lætántium / ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et

príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Ant. 3 Gaude, / María Virgo: † cunctas hæréses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: † cunctas hæréses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. 4 Dignáre me / laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. 5 Post partum, / Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Ant. 6 Descéndi / in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, † et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúia.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, † et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúia.

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Sermo
sancti Ioánnis Damascéni
Oratio 2 de Dormitione B. M. V., n. 2

Lectio v

Hódie sacra et animáta arca Dei vivéntis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod nullis est exstrúctum mánibus. Et David exsúltat eius parens, et cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes glorificant, Principátus exsúltant, Potestátes collætántur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam eius prædicant Séraphim. Hódie Eden novi Adam paradísum súscipit animá-

tum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas.

℟. Ornátam / monílibus fíliam Ierúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: † Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio vi

Hódie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est affléctibus, sed cæléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est; sed, cum esset animátum cælum, in cæléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; et, ut fília véteris Adam, véterem sententiam súbiit (nam et eius Fílius, qui est Vita ipsa, eam non recusávit); ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

℟. Beátam / me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, † et sanctum nomen eius. ℣. Et misericórdia eius a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Ex Actis
Pii Papæ duodécimi

Lectio vii

Quóniam vero univérsa Ecclésia fidem in corpóream beátæ Maríæ Vírginis Assumptiónem per sæculórum decúrsum manifestávit, et totíus orbis epíscopi prope unánimi consensióne petiérunt ut hæc véritas, quæ sacris Lítteris innititur, Christifidélium ánimis pénitus est ínsita, ceterísque revelátis veritátibus plane cónsona, tamquam divínæ et cathólicæ fídei dogma definiátur, Pius duodécimus, Póntifex Máximus, totíus Ecclésiæ votis ánnuens, státuit hoc beátæ Maríæ Vírginis privilégium solémniter renuntiáre.

℟. Beáta es, / Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Lectio viii

Itaque die prima novémbris anni máximi Iubilæi millésimi nongentésimi quinquagésimi, Romæ in foro ad sancti Petri basílicam paténte, plurimórum sanctæ Románæ Ecclésiæ cardinálium atque episcopórum ex díssitis étiam regiónibus astánte cœtu, coram ingénti Christifidélium multitúdine, univérso cathólico orbe plaudénte, corpóream beátæ Maríæ Vírginis Assumptiónem in cælum infallíbili oráculo in hæc verba proclamávit: Postquam súpplices étiam atque étiam ad Deum admóvimus preces, ac veritátis Spíritus lumen invocávimus, ad omnipoténtis Dei glóriam, qui peculiárem benevoléntiam suam Maríæ Vírgini dilargítus est, ad sui Fílii honórem, immortális sæculórum Regis ac peccáti mortísque victóris, ad eiúsdem augústæ Matris augéndam glóriam et ad totíus Ecclésiæ gáudium exsultationémque, auctoritáte Dómini nostri Iesu Christi, beatórum Apostolórum Petri et Pauli ac Nostra pronuntiámus, declarámus et definímus divínitus revelátum dogma esse: Immaculátam Deíparam semper Vírginem Maríam, expléto terréstris vitæ cursu, fuísse córpore et ánima ad cæléstem glóriam assúmptam.

℟. Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem, † sicut vidístis eam plenam caritáte et dilectióne, * In cubílibus et in hortis arómatum. ℣. Ista est quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens. In cubílibus. Glória Patri. In cubílibus.

In III Nocturno

Ant. Hortus conclúsus / es, Dei Génetrix, hortus conclúsus, fons signátus: † surge, própera, amíca mea, et veni.

Canticum Ecclesiastici
39, 17-21 (1)

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini eius magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Canticum Isaiæ
61, 10-11; 62, 1-3 (2)

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto iustítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit iustítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Ierúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor iustus eius, * et salvátor eius ut lampas accendátur.

Et vidébunt gentes iustum tuum, * et cuncti reges ínclitum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ
62, 4-7 (3)

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim iúvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Ierúsalem, constítui custódes; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Ierúsalem laudem in terra.

Ant. Hortus conclúsus es, Dei Génetrix, hortus conclúsus, fons signátus: † surge, própera, amíca mea, et veni.

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 1

In illo témpore: Repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulíeres. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Canísii Presbýteri
De Maria Deipara Virgine lib. 5, c. 6

Férias Deíparæ sacras, ut frequénter, ita reverénter péragit Ecclésia, certo intéllegens, Deo gratum, et Christifidélibus dignum, hoc esse offícium, quo inter beátos et beátas omnes beatíssima Dómini et Dei nostri Mater, certis anni tempóribus ac públicis cæremóniis sæpenúmero celebrátur. Inter has autem férias, quæ tot sǽculis religióse háctenus observántur, festum Assumptiónis máximum reputátur, locúmque príncipem tenet.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, † a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio x

Nec dies quidem ullus Maríæ lǽtior feliciórque cóntigit, si novam et ánimæ et córporis felicitátem eo die illi collátam rite contemplémur: ideóque si ántea unquam, tunc vel máxime spíritus et ánima et corpus eius in Deum vivum mirabíliter exsultávit, ípsaque summo iure dícere pótuit: Respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes: quia fecit mihi magna qui potens est.

℟. Beáta es, / Virgo María, Dei Génetrix, quæ credidísti Dómino: † perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: † ecce, exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; † Dóminus tecum. Intercéde.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Quare nos étiam, qui te Filiúmque tuum amámus, o ter beáta et vere augústa Mater, non póssumus huic præcláræ et incomparábili felicitáti tuæ non ex ánimo gratulári, quandóquidem quæcúmque a Dómino tibi et de te dicta sunt, tam pulchro éxitu concludúntur, ac omni ex parte tandem perficiúntur. Beáta quæ non modo credidísti, sed fídei étiam omnísque virtútis fructum et finem hódie consecúta es, et eius

quem tantópere amásti atque desiderásti, iucundíssimo conspéctu nunc demum pérfrui meruísti. Emmanuélem in castéllum mundi huius intrántem, tamquam hóspitem, hóspita excepísti: hódie ab illo vicíssim in regále suum palátium excíperis, et tamquam mater tali Salomóne digna magnífice primum honoráris.

℟. Hódie / María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, * Quia cum Christo regnat in ætérnum. ℣. Assúmpta est María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Quia.

Lectio xii

Felix dies, qui tam pretiósum munus de huius mundi desérto transmísit, et ad sanctam æternámque civitátem ita perdúxit, ut commúne et incredíbile gáudium, nec minor admirátio cælítibus ómnibus crearétur. Felix dies, qui sponsæ languéntis tam ardéntibus quam diutúrnis desidériis satisfécit, ut quod quæsíverat inveníret, quod petíverat accíperet, quod exspectárat secúra possidéret, nimírum in illa summi ætertíque boni perfécta visióne atque fruitióne pénitus conquiéscens. Felix dies, qui ancíllam Dómini humíllimam eo usque provéxit ac éxtulit, ut præstantíssima cæli Regína, mundíque Dómina efficerétur, et ne áltius quidem posset assúrgere, quóniam in regni sólio sublimáta, post Christum gloriósa resédit. Felix hic planéque venerándus dies est, qui Regínam et Matrem nobis poténtem simul et cleméntem in regno Dei constítuit ac confirmávit, ut eándem, quæ Iúdicis mater assídue manet, matrem misericórdiæ nobis favéntem, et apud Christum patrocinántem, nostrǽque salútis negótia fidéliter procurántem habeámus.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Assumptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 41-50

In illo témpore: Repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ, ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius, et misericórdia eius a progénie in progénies timéntibus eum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta / fília tu a Dómino: † quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Iudith 13, 22-23

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, † quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. * Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

℟. br. María Virgo assúmpta est * Ad æthéreum thálamum. María. ℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad æthéreum. Glória Patri. María.

Hymnus

Solis, o Virgo, rádiis amícta,
Bis caput senis redimíta stellis,
Luna cui præbet pédibus scabéllum
Inclita fulges.

Mortis, inférni domitríxque noxæ,
Assides Christo studiósa nostri,

Teque Regínam célebrat poténtem
Terra polúsque.
Damna sed perstat sóboli minári
Créditæ quondam tibi dirus anguis;
Mater, huc clemens ades, et malígni
Cóntere collum.
Asseclas diæ fídei tuére,
Tránsfugas adduc ad ovíle sacrum,
Quas diu gentes tegit umbra mortis
Undique coge.
Sóntibus mitis véniam precáre,
Adiuva flentes, ínopes et ægros,
Spes mica cunctis per acúta vitæ
Certa salútis.
Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi, Virgo, tríbuit corónam,
Atque Regínam statuítque nostram
Próvida matrem.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Bened. ant. Quæ est ista, / quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui Genetrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti: † concéde, quæsumus; ut, ad supérna semper intenti, * ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

AD TERTIAM

Ant. María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum Benedíxit te, ut infra ad II Vesperas.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

AD SEXTAM

Ant. In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capit. Iudith 13, 24-25

Benedíctus Dóminus, † quia hódie nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum.

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

AD NONAM

Ant. Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Iudith 15, 10

Tu glória Ierúsalem, † tu lætítia Israel, * tu honorificéntia pópuli nostri.

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Psalmi Dixit Dóminus Dómino meo, ut in Communi festorum B. M. V. 195*

2 María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Iudith 13, 22-23

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, † quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. * Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

℟. br. Assúmpta est María in cælum, * Gaudent Angeli. Assúmpta. ℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent Angeli. Glória Patri. Assúmpta.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif. ant. Hódie / María Virgo cælos ascéndit: † gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui immaculátam Vírginem Maríam, Fílii tui Genetrícem, córpore et ánima ad cæléstem glóriam assumpsísti: * concéde, quæsumus; ut, ad supérna semper intenti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

Officium, sicubi dicitur, secundum antiquiorem formulam, ordinatur ut infra.

AD I VESPERAS

Ant. 1 Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Psalmi Dixit Dóminus Dómino meo, ut in Communi festorum B. M. V. 195*

2 María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórumácies ordináta.

Capit. Eccli. 24, 11-12

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. † Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: * et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. br. Assúmpta est María in cælum, * Gaudent Angeli. Assúmpta. ℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent Angeli. Glória Patri. Assúmpta.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif. ant. Virgo prudentíssima, / quo progréderis, quasi auróra valde rútilans? † Fília Sion, tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: * ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Invitat. Veníte, adorémus Regem regum, * Cuius hódie ad æthéreum Virgo Mater assúmpta est cælum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desideratus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. ut supra. [114]

Incípiunt
Cántica canticórum

Lectio i I, 1-3

Osculétur me ósculo oris sui, quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adulescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua; exsultábimus et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum. Recti díligunt te.

℟. Vidi / speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum; † cuius inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis eius; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum † sicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et.

Lectio ii I, 4-6

Nigra sum, sed formósa, filiæ Ierúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me; posuérunt me custódem in víneis, víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem dilígit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum.

℟. Sicut cedrus / exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion; † quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii I, 7-10

Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos iuxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto.

℟. Quæ est ista, / quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Ierúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, † et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio iv I, 11-16

Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce, tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum. Ecce, tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Super salútem / et omnem pulchritúdinem dilécta es a Dómino, † et Regína cælórum vocári digna es: * Gaudent chori Angelórum, consórtes et concíves nostri. ℣. Sola namque sine exémplo placuísti fémina Christo. Gaudent. Glória Patri. Gaudent.

In II Nocturno

Ant., psalmi et ℣. ut supra. [120]

Sermo
sancti Ioánnis Damascéni
Oratio 2 de Dormitione B. M. V., n. 2

Lectio v

Hódie sacra et animáta arca Dei vivéntis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod nullis est exstrúctum mánibus. Et David exsúltat eius parens, et cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes glorificant, Principátus exsúltant, Potestátes collætántur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam eius prædicant Séraphim.

℟. Ornátam / monílibus fíliam Ierúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: † Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio vi

Hódie Eden novi Adam paradísum súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas. Hódie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est affféctibus, sed cæléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est; sed, cum esset animátum cælum, in cæléstibus tabernáculis collocátur.

℟. Beátam / me dicent omnes generatiónes,

* Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, † et sanctum nomen eius. ℣. Et misericórdia eius a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vii

Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; et, ut fília véteris Adam, véterem senténtiam súbiit (nam et eius Fílius, qui est Vita ipsa, eam non recusávit); ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur. Heva, quæ serpéntis suggestióni assénsum præbuit, partus dolóre, et mortis senténtia damnátur, et in inferórum collocátur penetrálibus.

℟. Beáta es, / Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Lectio viii

Hanc autem vere beátam, quæ Dei verbo aures præstitit, et Spíritus Sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem, sine voluptáte et viríli consórtio, Dei Fílium concépit, et sine dolóre álIquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quónam modo mors devoráret? quómodo ínferi suscíperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo Vita suscépta est? Huic recta, plana et fácilis ad cælum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic et minister meus erit, inquit Vita et Véritas Christus; quómodo non pótius mater cum ipso erit?

℟. Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem, † sicut vidístis eam plenam caritáte et dilectióne, * In cubílibus et in hortis arómatum. ℣. Ista est quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant., cantica et ℣. ut supra. [125]

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 10

In illo témpore: Intrávit Iesus in quoddam castéllum: et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 104 in Evang. Lucæ cap. 1

Sanctum Evangélium cum legerétur, audívimus a fémina religiósa suscéptum esse Dóminum hospítio, éaque Martha vocabátur. Et, cum esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror eius María sedébat ad pedes Dómini, et audiébat verbum eius. Laborábat illa, vacábat ista: illa erogábat, hæc implebátur.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, † a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio x

Verúmtamen Martha, labórans multum in illa occupatióne et negótio ministrándi, interpellávit Dóminum, et de soróre sua conquésta est, quod eam laborántem non adiuváret. Dóminus autem pro María respóndit Marthæ; et ipse eius factus est advocátus, qui iudex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es occupáta, quando unum est necessárium; María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

℟. Beáta es, / Virgo María, Dei Génetrix, quæ credidísti Dómino: † perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: † ecce, exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; † Dóminus tecum. Intercéde.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Audívimus enim et interpellatiónem interpellántis, et senténtiam iúdicis. Quæ senténtia interpellánti respóndit, suscéptam defendit; erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténta erat Martha, quómodo pásceret Dóminum; inténta María, quómodo pascerétur a Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur, in cuius convívio María iam iucundabátur.

℟. Hódie / María Virgo cælos ascéndit: gaudéte, * Quia cum Christo regnat in ætérnum. ℣. Assúmpta est María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Quia.

Lectio xii

Cum ergo María suáviter audíret verbum dulcíssimum, et corde intentíssimo pascerétur, interpelláto Dómino a soróre sua, quómodo putámus eam timuísse, ne díceret ei Dóminus: Surge, et ádiuva sorórem tuam? Mira enim suavitáte tenebátur; quæ profécto maior est mentis quam ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut pascámur et nos.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Assumptiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 38-42

In illo témpore: Intrávit Iesus in quoddam castéllum: et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam: et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus. Martha autem satagébat circa frequens ministérium: quæ stetit, et ait: Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi, ut me ádiuvet. Et respóndens, dixit illi Dóminus: Martha, Martha, sollícita es, et turbáris erga plúrima: porro unum est necessárium. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta / fília tu a Dómino: † quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Eccli. 24, 11-12

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. † Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: * et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. br. María Virgo assúmpta est * Ad æthéreum thálamum. María. ℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad æthéreum. Glória Patri. María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Bened. ant. Quæ est ista, / quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: † ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, * Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

Capitulum In ómnibus, ut supra ad Laudes.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta símiliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Assúmpta est María in cælum: gaudent Angeli. ℟. Laudántes benedícunt Dóminum.

Oratio

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: † ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, * Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

AD NONAM

Ant. Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum. ℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

AD II VESPERAS

Omnia ut ad I Vesperas [132], præter sequentia:

℣. Exaltáta est sancta Dei Génetrix. ℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnif. ant. Hódie / María Virgo cælos ascéndit: † gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Die 18 augusti

S. Agapiti Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártyris tui confísa suffrágiis: * atque, eius précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consístat. Per Dóminum nostrum.

Die 20 augusti

S. Bernardi

Abb., Conf. et Eccl. Doct.

O. N.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, usque a puerítia castitátem diligentíssime cóluit. Aetáte duórum et vigínti annórum, monastérium Cisterciénse, unde huius nóminis Ordo incépit, ingréssus, fratres quoque suos aliósque multos addúxit ad eándem religiónem suscipiéndam. In vigíliis et oratiónibus mirífice se exercébat. Elucébat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas, prudéntia, et assíduum cæléstia meditándi stúdium. Factus abbas Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria, ubi præclára eius institútio ac disciplína diu víguit. Multa prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita quam labóre comparáta instrúctum fuísse. Exorátus a magnis princípibus de eórum componéndis controvérsiis et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis egrégie adiúvit. Tres et sexagínta annos natus, óptime de Ecclésia méritus, obdormívit in Dómino.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellectus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit eum. Glória Patri. Et implévit eum.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bernárdum minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Alicubi dicitur Officium ut supra, præter sequentia propria.

AD MATUTINUM

Hymnus

Iam Regína discúbuit,
Sedens post Unigénitum:

Nardus odórem tríbuit
Bernárdus, tradens spíritum.

Dulcis Regínæ gústui
Fructus sui suávitas:
Dulcis eius olfáctui
Nardi Bernárdi sánctitas.

Venit Sponsa de Líbano
Coronánda divínitus,
Ut Bernárdus de clíbano
Veníret Sancti Spíritus.

Quæ est ista progrédiens
Velut auróra rútilans?
Quis est iste transíliens
Colles, Sanctis coniúbilans?

Hæc glória terríbilis
Sicut castrórum ácies:
Hic grátia mirábilis
Ut Assuéri fácies.

Ora pro nobis Dóminum,
Prædúlcis fumi vírgula:
Inclína Patrem lúminum,
Pastor ardens ut fácula.

Sit Trinitáti glória,
Per quam triúmphus Vírginis,
Et Bernárdi felícitas
Manent in cæli cúria.
Amen.

AD LAUDES

Hymnus

Lacte quondam profluéntes
Ite, montes, vos procul,
Ite, colles, fusa quondam
Unde mellis flúmina;
Israel, iactáre late
Manna priscum désine.

Ecce cuius corde sudant,
Cuius ore prófluunt,
Dulcióres lacte fontes,
Mellis amnes æmuli:
Ore tanto, corde tanto
Manna nullum dúlcius.

Quæris, unde duxit ortum
Tanta lactis cópia;
Unde favus, unde prompta
Tanta mellis suávitas;
Unde tantum manna fluxit,
Unde tot dulcédines.

Lactis imbres Virgo fudit
Cælitus puérpera:
Mellis amnes os leónis
Excitávit mórtui:
Manna silvæ, cælitúmque
Solitúdo próxima.

Doctor o Bernárde, tantis
Aucte cæli dótibus,
Lactis huius, mellis huius,
Funde rores désuper;
Funde stillas plenióre
Iam potítus gúrgite.

Summa summo laus Paréntí,
Summa laus et Fílio:
Par tibi sit, Sancte, manans
Ex utróque, Spíritus;
Ut fuit, nunc et per ævum
Compar semper glória.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Bernárdus, / Doctor mellífluus, amícus Sponsi, Vírginis Matris præco miríficus † in clara valle pastor effúlsit claríssimus.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bernárdum minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Hymnus Iam Regína, ut supra ad Matutinum. [141]

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Die 21 augusti

B. Bernardi Ptolomæi

Abbatis O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Bernárdum Abbátem a sæculi pompa ad amórem solitúdinis evocátum, in miseránda pópuli contagióne caritátis víctimam effecísti: * quæsumus, ut per eius vestígia gradiéntes, eiúsdem caritátis et glóriæ tríbuas esse consórtes. Per Dóminum.

Die 22 augusti

S. Timothei Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: * et, intercedénte beáto Mártyre tuo Timótheo, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

Die 24 augusti

S. BARTHOLOMAEI
Apostoli

II classis

Omnia de Communi Apostolorum 5*, præter sequentia.

AD MATUTINUM

In I Nocturno lectiones Sic nos exístimet. 10*

In II Nocturno

Lectio v

Bartholomæus Apóstolus, Galilæus, cum in Indiam citeriórem, quæ ei in orbis terrárum sortitióne ad prædicándum Iesu Christi Evangélium obvénerat, progréssus esset, advéntum Dómini Iesu iuxta sancti Matthæi Evangélium illis géntibus prædicávit.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio vi

Sed, cum in ea província plúrimos ad Iesum Christum convertísset, multos labóres calamitátesque perpéssus, venit in maiórem Arméniam. Ibi Polýmium regem et cóniugem eius ac prætérea duódecim civitátes ad christiánam fidem perdúxit.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobáverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vii

Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus gentis sacerdótum. Nam usque ádeo Astýagem, Polýmii regis fratrem, in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi iússerit ac caput abscíndi; quo in martýrio ánimam Deo réddidit.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo coronántur.

Lectio viii

Eius corpus Albáni, quæ est urbs maióris Arméniæ, ubi is passus fúerat, sepúltum est. Quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Benevéntum translátum est. Postrémo Romam ab Ottóne tértio imperatóre portátum, in Tíberis ínsula, in ecclésia eius nómine Deo dicáta, collocátum fuit.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est principátus eórum. In omni progénie. Glória Patri. In omni progénie.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 6

In illo témpore: Exiit Iesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et, cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 5, 41-44

Omnes magni, omnes sublímes montem ascéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit: Ascénde in montem excélsum, qui evangelízas Sion: exálta in virtúte vocem tuam, qui evangelízas Ierúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascéndas. Séquere Christum, ut ipse esse mons possis: Montes enim in circúitu eius. Quære in Evangélio: invénies solos cum Dómino montem ascendísse discípulos.

℟. Isti sunt, / qui vivéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio x

Orat ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam, etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii; Fílius tamen, ut formam hóminis impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster. Et erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi, Christiáne, datur, forma præscríbitur, quam débeas æmulári.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Lectio xi

Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet quando pro te Christus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cum vis áliquod offícium pietátis adoríri, quando Christus, missúrus Apóstolos, orávit prius, et solus orávit? Nec unquam álibi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperítur; ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christo.

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Lectio xii

Vocávit, inquit, discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis; quos ad propagándum auxílium salútis humánæ per terrárum orbem satóres fídei destináret. Simul advérte cæléste consílium: non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres et publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitatísque auctoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam videréntur; ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia prævaléret.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípatus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 6, 12-19

In illo témpore: Exiit Iesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et, cum dies factus esset, vocávit discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis (quos et Apóstolos nominávit): Simónem, quem cognominávit Petrum, et Andréam fratrem eius, Iacóbum et Ioánnem, Philíppum et Bartholomæum, Matthæum et Thomam, Iacóbum Alphæi et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Iudam Iacóbi, et Iudam Iscarióten, qui fuit próditor. Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum eius, et multitúdo copiósa plebis ab omni Iudæa, et Ierúsalem, et marítima et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui huius diéi venerándam sanctámque lætítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti: † da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, et amáre quod crédidit, * et prædicáre quod dócuit. Per Dóminum nostrum.

Die 28 augusti

S. Augustini

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Augustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, brevi æquálibus ómnibus doctrína præstitit. Adulescens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim incidit. Póstea Romam profectus, inde Mediolánum missus, ut rhetóricam doceret, cum ibi, suadénte Mónica, pientíssima eius matre, frequens Ambrósii episcopi esset audítor, eius ópera incénsus stúdio cathólicæ fídei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam coniúngens, a Valério, notæ sanctitátis episcopo Hipponénsi, présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit religiosórum, quibúscum victu commúni eo-

démque cultu utens, eos ad apostólicæ vitæ doctrinæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Hac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adiutórem adhíbuit episcopális offícii. Multa pie, subtíliter et copióse scripsit, ut hæreses profligáret et christiánam doctrínam illustráret. Wándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértio iam mense obsidéntibus, febri corréptus, migrávit ad Dóminum, ætátis suæ anno septuagésimo sexto. Eius corpus, primo in Sardíniam, deínde Ticínum translátum, ibi honorífice cólitur.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: † et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, * intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Hermetis Martyris:

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui beátum Hermétem Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborásti: * ex eius nobis imitatióne tríbue; pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla eius advérsa formidáre. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Die 29 augusti

In decollatione S. Ioannis Bapt.

III classis

AD MATUTINUM

Invitatorium et hymnus de Communi unius Martyris. 36*

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria occurrenti, ut in Psalterio.

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Virgínibus
Lib. III, cap. 6

Lectio unica

Quóniam beáti Ioánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest, ut quis et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris iustus occíditur, et a reis in iúdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde prǽmium saltatrícis mors est Prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis proféritur edíctum: et a convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina?

℟. Misit / Heródes rex manus, ac ténuit Ioánnem, † et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Ioánnes propter Herodíadem. Quam. Glória Patri. Quam.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria occurrenti, ut in Psalterio.

Capit. et ℣. pro uno Martyre, item ut in Psalterio.

Oratio Sancti Ioánnis, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Heródes enim / ténuit et ligávit Ioánnem, † et pósuit in cárcerem propter Herodíadem. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Dómine mi rex, / da mihi in disco caput Ioánnis Baptístæ.

3 Puéllæ saltánti / imperávit mater: † Nihil áliud petas, nisi caput Ioánnis.

4 Arguébat / Heródem Ioánnes propter Herodíadem, † quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5 Da mihi in disco / caput Ioánnis Baptístæ. † Et contristátus est rex propter iusiurándum.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. ant. Misso Heródes / spiculatóre, præcépit amputári caput Ioánnis in cárcere. † Quo audíto, discípuli eius venérunt, et tulérunt corpus eius: † et posuérunt illud in monuménto.

Oratio

Sancti Ioánnis Baptístæ Præcursóris et Mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas, * salutáris auxílii nobis præstet effectum: Qui vivis et regnas.

AD PRIMAM

Ant. Heródes enim / ténuit et ligávit Ioánnem, † et pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

AD TERTIAM

Ant. Dómine mi rex, / da mihi in disco caput Ioánnis Baptístæ.

Capitulum Beátus vir, ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Ant. Puéllæ saltánti / imperávit mater: † Nihil áliud petas, nisi caput Ioánnis.

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Ant. Da mihi in disco / caput Ioánnis Baptístæ. † Et contristátus est rex propter iusiurándum.

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Heródes enim / ténuit et ligávit Ioánnem, † et pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

Psalmi ut ad II Vesperas unius Martyris. 53*

2 Dómine mi rex, / da mihi in disco caput Ioánnis Baptístæ.

3 Puéllæ saltánti / imperávit mater: † Nihil áliud petas, nisi caput Ioánnis.

4 Da mihi in disco / caput Ioánnis Baptístæ. † Et contristátus est rex propter iusiurándum.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. ant. Misit / rex incrédulus minístros detestábiles, † et amputári iussit caput Ioánnis Baptístæ.

Oratio

Sancti Ioánnis Baptístæ Prǽcursóris et Mártyris tui, quǽsumus, Dómine, veneránda festívitas, * salutáris auxílii nobis præstet effectum: Qui vivis.

Die 30 augusti

Ss. Felicis et Adaucti

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Maiestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: * ut, sicut nos iúgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum nostrum.

FESTA SEPTEMBRIS

Die 3 septembris

S. Pii X Papæ et Conf.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Pius Papa décimus, cui nomen ántea Ioséphus Sarto, in Venetórum pago, quem Riése vocant, natus est. Inter seminárii Patavíni alúmnos adscríptus ac sacerdótio auctus, in óppido Tómbolo primum qua vicárius cooperátor, dein Salatiáni qua párochus, et Tarvísii qua canónicus et cúriæ episcopális cancellárius, tanta sanctitáte excélluit, ut eum Leo décimus tértius ecclésiæ Mantuánæ præfécerit. Boni pastóris nullam partem déserens, iuventúti in sortem Dómini vocátæ rite instituéndæ máxime adlaborávit; divíni cultus decórem et piárum consociatiónum increménta promóvit; páuperum inópiæ effúsa caritáte prospéxit. Tot suffragántibus méritis, inter purpurátos patres adléctus et Venetiárum patriárcha creátus est. Post Leónis décimi tértii óbitum, frustra relúctans, summum Pontificátum ut crucem

suscépit. In Petri cáthedra constitútus, nihil de prístina vitæ ratióne remísit. Humilitáte præsértim, simplicitáte ac paupertáte refúlsit. Ecclésiam firmiter rexit et præclarísimis ornávit institútis. Fídei vigilantíssimus custos, modernísmum, ómnium hæresum summam, damnávit ac protrívit; ecclesiásticæ libertátis vindex acérrimus, iis qui eam labefactáre conabántur, fórtiter óbstitit; sólidæ cleri institutióni provídit; leges Ecclésiæ in unum corpus redégit; cultum erga Eucharístiam et crebriórem eiúsdem usum máxime provéxit. Labóribus fractus et mǽróre confectus ob bellum europæum tunc exórtum, die vigésima mensis augústi anni millésimi nongentésimi décimi quarti, ad cæléstem pátriam evolávit. Eum Pius duodécimus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem et univérsa in Christo instauránda sanctum Pium, Summum Pontíficem, cæléstis sapiéntia et apostólica fortitúdine replevísti: † concéde propítius; ut, eius institúta et exémpla sectántes, * prǽmia consequámur ætérna. Per eúndem Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Die 8 septembris

IN NATIVITATE B. MARIAE VIRGINIS

II classis

Sicubi I Vesperæ dicendæ sunt, omnia ut infra [161], præter sequentia:

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cuius vita ínclita cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif. ant. Gloriósæ / Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, † quæ et Genetrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: * ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis eius votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Nativitátem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum eius Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desideráta géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Communi festorum B. M. V. 198*

Incípiunt
Cántica canticórum

Lectio i 1, 1-3

Osculétur me ósculo oris sui, quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adulescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua; exsultábimus et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum. Recti díligunt te.

℟. Hódie / nata est beáta Virgo María ex progénie David; * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, † cuius vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. Per.

Lectio ii 1, 4-6

Nigra sum, sed formósa, fíliæ Ierúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me consideráre, quod fusca sim, quia decolorávit me sol. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me; posuérunt me custódem in víneis, víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum.

℟. Beatíssimæ / Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Iesum Christum. ℣. Cum iucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. Ut.

Lectio iii 1, 7-10

Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos iuxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis; collum tuum sicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto.

℟. Gloriósæ / Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cuius Dóminus humilitátem respéxit, † quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus. Cuius.

Lectio iv 1, 11-16

Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fa-

scículus myrrhæ diléctus meus mihi; inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce, tu pulchra es, amica mea, ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum. Ecce, tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Regáli / ex progénie María exórta refúlget; * Cuius précibus nos adiuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genetrícis suæ. Cuius. Glória Patri. Cuius.

In II Nocturno

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De laudibus Virginis Matris
Hom. 2, n. 17

Lectio v

Et nomen, inquit, Vírginis María. Loquámur pauca et super hoc nómine, quod interpretátum maris stella dícitur, et Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur; quia, sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem.

℟. Natívitas / gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, † ortæ de tribu Iuda, clara ex stirpe David; * Cuius vita ínclita cunctas illústrat eccléisias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. Cuius.

Lectio vi

Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Iacob orta, cuius rádius univérsum orbem illúminat, cuius splendor et præfúlget in supérnis, et ínferos pénetrat; terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes quam córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella, super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis.

℟. Cum iucunditáte / Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Iesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam † in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genetrícis Dei Maríæ. Ut.

Lectio vii

O quisquis te intéllegis in huius sæculi profluvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre; ne avértas óculos a fulgóre huius síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si iactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia aut avarítia aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, conscientiæ fœditáte confúsus, iudícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abýsso, cógita Maríam.

℟. Natívitas tua, / Dei Génetrix Virgo, † gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster: † qui, solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; † et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex.

Lectio viii

In períciulis, in angústiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde; et, ut ímpetres eius oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens, non dévias; ipsam rogans, non despéras; ipsam cógitans, non erras; ipsa tenénte, non córruis; ipsa protegénte, non métuis; ipsa duce, non fatigáris; ipsa propítia, pérvenis: et sic in temetípso experíris, quam mérito dictum sit: Et nomen Vírginis María.

℟. Corde / et ánimo Christo canámus glóriam † in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genetrícis Dei Vírginis Maríæ, * Ut ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣. Cum iucunditáte Nativitátem sanctæ Maríæ solémniter celebrémus. Ut. Glória Patri. Ut.

In III Nocturno

Ant. Hódie / nata est beáta Virgo María ex progénie David; † per quam salus mundi credéntibus appáruit. Cantica Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis. 209*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 1

Liber generatiónis Iesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Iacob. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 1, 1-3

In Isaía légimus: Generatiónem eius quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne Divinitátis, hic de Incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum dícere incipiámus.

℟. Beátam / me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, † et sanctum nomen eius. ℣. Et misericórdia eius a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio x

Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Ideo autem, céteris prætermíssis, horum fílium nuncupávit, quia ad hos tantum est facta de Christo repromíssio, ad Abraham: In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes terræ, quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

℟. Nativitátem / hodiérnam perpétuæ Vírginis Dei Genetrícis Maríæ solémniter celebrémus, * Qua celsitúdo throni processit. ℣. Regáli ex progénie María exórta refúlget. Qua.

Lectio xii

Iudas autem génuit Phares, et Zaram de Thamar. Notándum in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi muliérum, sed eas, quas Scriptúra reprehéndit; ut, qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

Inítium sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 1-16

Liber generatiónis Iesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Iacob. Iacob autem génuit Iudam et fratres eius. Iudas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Iesse. Iesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Iósaphat. Iósaphat autem génuit Ioram. Ioram autem génuit Oziam. Ozías autem génuit Ióatham. Ióatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Iosíam. Iosías autem génuit Iechoníam et fratres eius in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis: Iechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Iacob. Iacob autem génuit

Ioseph, virum Maríæ, de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Natívitas / gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, † ortæ de tribu Iuda, clara ex stirpe David. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Natívitas est hódie / sanctæ Maríæ Vírginis, † cuius vita ínclita cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie / María exórta refúlget; † cuius précibus nos adiuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

4 Corde et ánimo / Christo canámus glóriam † in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genetrícis Dei Maríæ.

5 Cum iucunditáte / Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, † ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Iesum Christum.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cuius vita ínclita cunctas illústrat ecclésias.

Ad Bened. ant. Nativitátem hodiérnam / perpétuæ Vírginis Genetrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, † qua celsitúdo throni processit, allelúia.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: † ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, * Nativitátis eius votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Ab inítio, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Natívitas / gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, † ortæ de tribu Iuda, clara ex stirpe David. Ps. 109Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi festorum B. Mariæ V. 195*

2 Natívitas est hódie / sanctæ Maríæ Vírginis, † cuius vita ínclita cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie / María exórta refúlget; † cuius précibus nos adiuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

4 Cum iucunditáte / Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, † ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Iesum Christum.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cuius vita ínclita cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif. ant. Natívitas tua, / Dei Génetrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: † ex te enim ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster: † qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; † et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio

Fámulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: * ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis eius votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Die 9 septembris

S. Gorgonii Mart.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Sanctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet: * et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

Die 11 septembris

Ss. Proti et Hyacinthi

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: * et pia iúgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Die 14 septembris

IN EXALTATIONE S. CRUCIS

II classis

AD I VESPERAS

(Quando festum occurrit in dominica vel celebratur gradu I classis).

Omnia ut ad II Vesperas [176], præter sequentia:

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit.

Ad Magnif. ant. O Crux, / splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, † quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: † dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera; † salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: * præsta, quæsumus; ut, cuius mystérium in terra cognóvimus, eius redemptiónis prémia in cælo mereámur. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Regem, pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Prœlium certáminis,
Et super Crucis tropháeum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat:
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Caro factus pródiit.

Vagit Infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et manus pedésque, et crura
Stricta cingit fáscia.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Nóbile lignum / exaltátur, Christi fides rútilat, † dum Crux ab ómnibus venerátur. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis. 79*

Ant. 2 Sancta Crux / extóllitur a cunctis régibus, † virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 O Crux venerábilis, / quæ salútem attulísti míseris, † quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cælitem præparásti? Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 O Crucis victória / et admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Dulce lignum, / dulces clavos, dulce pondus sustínuit, † quæ méruit portáre prétium huius sæculi. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 Funéstæ mortis / damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra

destrúxit víncula crímium. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit.

De libro Números

Lectio i 21, 1-2

Cum audísset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad merídiem, venísse scílicet Israel per exploratórum viam, pugnávit contra illum, et victor exsístens, duxit ex eo prædam. At Israel, voto se Dómino óbligans, ait: Si tradíderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes eius.

℟. Gloriósum diem / sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum: * In quo Redémptor noster, mortis víncula rumpens, † cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo.

Lectio ii 21, 3-4ª

Exaudivítque Dóminus preces Israel, et trádidit Chananæum, quem ille interfécit, subvérsis úrbibus eius, et vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anáthema. Profécti sunt autem et de monte Hor per viam, quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumírent terram Edom.

℟. Crux fidélis, / inter omnes arbor una nóbilis, † nulla silva talem profert fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Lectio iii 21, 4ᵇ-6ª

Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris. Locutúsque contra Deum et Móysen ait: Cur eduxísti nos de Aegýpto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ, ánima nostra iam náuseat super cibo isto levíssimo. Quámobrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Hæc est / arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis Auctor própria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, † quam Heraclíus imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. In.

Lectio iv 21, 6ᵇ-9

Ad quorum plagas et mortes plurimórum, venérunt ad Móysen at-

que dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te: ora, ut tollat a nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo. Et locútus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, et pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum, et pósuit eum pro signo; quem cum percússi aspícerent, sanabántur.

℟. O Crux / benedícta, * Quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum! ℣. O Crux gloriósa et admirábilis, o Crux veneránda! Quæ. Glória Patri. Quæ.

In II Nocturno

Ant. 1 Rex exaltátur / in æthera, cum nóbile trophæum Crucis † ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis † ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

Ant. 2 Virga tua, / et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt, † Dómine, Deus meus.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Ant. Virga tua, et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt, † Dómine, Deus meus.

Ant. 3 Adorámus te, / Christe, et benedícimus tibi, † quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, † quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ant. 4 Per lignum / servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus: † fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúia.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus: † fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúia.

Ant. 5 Salvátor mundi, / salva nos: qui per Crucem

et sánguinem tuum redemísti nos: † auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Salvátor mundi, salva nos: qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos: † auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Ant. 6 Adorámus / Crucis signáculum, † per quod salútis súmpsimus sacraméntum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Adorámus Crucis signáculum, † per quod salútis súmpsimus sacraméntum.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio v

Chósroas, Persárum rex, extrémis Phocæ impérii tempóribus, Aegýpto et Africa occupáta ac Ierosólyma capta, multísque ibi cæsis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ succésserat, multis belli incómmodis et calamitátibus afféctus, pacem petébat; quam a Chósroa, victóriis insolénte, ne iníquis quidem condiciónibus impetráre póterat. Quare in summo discrímine se assíduis ieiúniis et oratiónibus exércens, opem a Deo veheménter implorábat; cuius mónitu exércitu comparáto, signa cum hoste cóntulit, ac tres duces Chósroæ cum tribus exercítibus superávit.

℟. Nos autem / gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Iesu Christi, † in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus. ℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. Per.

Lectio vi

Quibus cládibus fractus Chósroas, in fuga, qua traícere Tigrim parábat, Medársen fílium sócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroes, Chósroæ maior natu fílius, ferret atróciter, patri simul et fratri necem machinátur; quam paulo post utríque ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heraclío impetrávit, quibúsdam accéptis condiciónibus, quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret.

℟. Dum sacrum pignus / cælitus exaltátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta. ℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Adsunt.

Lectio vii

Ergo Crux, quatuórdecim annis postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est. Quam rédiens Ierosólymam Heraclíus solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat. Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur.

℟. Hoc signum Crucis / erit in cælo, cum Dóminus ad iudicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, † et cœperit iudicáre sæculum per ignem. Tunc.

Lectio viii

Cumque ea re et ipse Heraclíus et réliqui omnes obstupéscerent, Zacharías, Ierosolymórum antístes, Vide, inquit, imperátor, ne isto triumpháli ornátu, in Cruce ferénda parum Iesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tum Heraclíus, abiécto amplíssimo vestítu detractísque cálceis, ac plebéio amíctu indútus, réliquum viæ fácile confécit, et in eódem Calváriæ loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis asportáta. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, illústrior habéri cœpit ob eius rei memóriam, quod ibídem fúerit repósita ab Heraclío, ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

℟. Per signum Crucis / de inimícis nostris * Líbera nos, Deus noster. ℣. Salva nos, Christe Salvátor, per virtútem Crucis. Líbera. Glória Patri. Líbera.

In III Nocturno

Ant. Mihi autem / absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Iesu Christi, † per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Cantica Dómine, audívi auditiónem tuam, cum reliquis de Psalterio. (45)

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio ix 12

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Nunc iudícium est mundi: nunc princeps huius mundi eiciétur foras. Et réliqua.

Homilía
sancti Leónis Papæ

Sermo 59; de Pass. Domini VIII, cap. 6-7

Exaltáto, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifíxo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera iustificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur.

℟. Dulce lignum, / dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium huius sæculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad iudicándum vénerit. Quæ sola.

Lectio x

Noster vero intelléctus, quem Spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis, cælo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat; et interióre ácie vídeat, quale sit, quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit: Nunc iudícium mundi est, nunc princeps huius mundi eiciétur foras. Et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum. O admirábilis poténtia Crucis! o ineffábilis glória Passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et iudícium mundi, et potéstas est Crucifíxi! Traxísti enim, Dómine, ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem et contradicéntem tibi, confiténdæ maiestátis tuæ sensum totus mundus accépit.

℟. Sicut Móyses / exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, † sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut iúdicet mundum, † sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Traxísti, Dómine, ómnia ad te, cum in execratiónem iudáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta sententiam; cum, obscurátis luminaribus cæli, et convérso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, quóniam, scisso templi velo, Sancta sanctórum ab indígnis pontifícibus recessérunt; ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, et Lex in Evangélium verterétur.

℟. Tuam Crucem / adorámus, Dómine: † tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nostri, qui passus es pro nobis. ℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi: † quia per Crucem tuam redemísti mundum. Miserére.

Lectio xii

Traxísti, Dómine, ómnia ad te, ut, quod in uno Iudææ templo obumbrátis significatiónibus agebátur, pleno apertóque sacraménto universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior levitárum, et dignitas ámplior seniórum, et sacrátior est únctio sacerdótum: quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est causa gratiárum; per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam, carnálium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias hostiárum, una córporis et sánguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi; et ita in te univérsa pérficis mystéria, ut, sicut unum est pro omni víctima sacrifícium, ita unum de omni gente sit regnum.

℟. Ecce / Crucem Dómini, fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Iuda, * Radix David, allelúia. ℣. Crux benedícta, in qua triumphávit Rex Angelórum. Radix. Glória Patri. Radix.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Ioánnem
Cap. 12, 31-36

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Nunc iudícium est mundi: nunc princeps huius mundi eiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum. Hoc autem di-

cébat, signíficans qua morte esset moritúrus. Respóndit ei turba: Nos audívimus ex lege, quia Christus manet in ætérnum: et quómodo tu dicis: Opórtet exaltári Fílium hóminis? quis est iste Fílius hóminis? Dixit ergo eis Iesus: Adhuc módicum lumen in vobis est. Ambuláte, dum lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehéndant: et qui ámbulat in ténebris, nescit quo vadat. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 O magnum / pietátis opus: † mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Salva nos, / Christe Salvátor, per virtútem Crucis: † qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3 Ecce / Crucem Dómini, fúgite, partes advérsæ, † vicit leo de tribu Iuda, radix David, allelúia.

4 Nos autem / gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Iesu Christi.

5 Per signum Crucis / de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capit. Phil. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Hoc signum Crucis * Erit in cælo. Hoc signum. ℣. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit. Erit. Glória Patri. Hoc signum.

Hymnus

Lustris sex qui iam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:

Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened. ant. Super ómnia / ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua Vita mundi pepéndit, † in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: † præsta, quæsumus; ut, cuius mystérium in terra cognóvimus, * eius redemptiónis prémia in cælo mereámur. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Hoc enim, ut supra ad Laudes.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit.

AD SEXTAM

Capit. Gal. 6, 14

Mihi autem absit gloriári, † nisi in Cruce Dómini nostri Iesu Christi; * per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

AD NONAM

Capit. Phil. 2, 8-9

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, * et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

AD II VESPERAS

Ant. 1 O magnum / pietátis opus: † mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Salva nos, / Christe Salvátor, per virtútem Crucis: † qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3 Ecce / Crucem Dómini, fúgite, partes advérsæ, † vicit leo de tribu Iuda, radix David, allelúia.

4 Per signum Crucis / de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capit. Phil. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et benedícimus tibi. Glória Patri. Adorámus.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cuius brácchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus.

O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória
Auge piis iustítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad iudicándum vénerit.

Ad Magnif. ant. O Crux / benedícta, quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: * præsta, quæsumus; ut, cuius mystérium in terra cognóvimus, eius redemptiónis prémia in cælo mereámur. Per eúndem Dóminum.

Die 15 septembris

Septem Dolorum B. Mariæ Virginis

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Stemus iuxta Crucem cum Maria Matre Iesu, * Cuius ánimam dolóris gládius pertransívit. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

O quot undis lacrimárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum revúlsum stípite,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater Fílium!

Os suáve, mite pectus
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam
Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Aegra tingit lácrimis.

Centiésque milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud et lacértos,
Illa figit vúlnera;
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.

Eia, Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrimas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénnis laus honórque
Hoc et omni sæculo.
Amen.

In I Nocturno

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in dom. infra oct. Assumpt. B. M. V., n. 14-15

Lectio unica

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de párvulo Iesu) in signum, cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) per-

transíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam gládius pertransívit. Alióquin, non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Iesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima iam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli. Non mirémini, fratres, quod María martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur, qui non memínerit se audísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe id sit étiam a sérvulis eius.

℟. In toto / corde tuo gémitus Matris tuæ ne obliviscáris, * Ut perficiátur propitiátio et benedíctio. ℣. Ave, princeps generósa, Martyrúmque prima rosa, Virginúmque lílium. Ut.

In II Nocturno

Capit. Thren. 1, 2

Plorans plorávit in nocte, † et lácrimæ eius in maxíllis eius: * non est qui consolétur eam ex ómnibus caris eius.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Quo ábiit / diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? † quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Recédite a me, / amáre flebo, † nolíte incúmbere, ut consolémini me.

3 Non est ei / spécies neque decor, † et vídimus eum, et non erat aspéctus.

4 A planta pedis / usque ad vérticem cápitis † non est in eo sánitas.

5 Fulcíte me flóribus, / stipáte me malis, † quia amóre lángueo.

Capit Thren. 2, 13

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Ierúsalem? † cui exæquábo te et consolábor te, virgo fília Sion? * Magna est velut mare contrítio tua.

℟. br. Defecérunt * Præ lácrimis óculi mei. Defecérunt. ℣. Conturbáta sunt ómnia víscera mea. Præ lácrimis. Glória Patri. Defecérunt.

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagásque Iesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deíparæ tot lácrimæ,
Quibus laváre súfficis
Totíus orbis crímina.

Sit quinque Iesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et dolóres Vírginis
Aetérna cunctis gáudia.

Glória tibi, Dómine,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
A men.

℣. María Virgo, per virtútem tot dolórum. ℟. Fac nos gaudére in regno cælórum.

Ad Bened. ant. Veníte, / ascendámus ad montem Dómini, † et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio

Deus, in cuius passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: † concéde propítius; ut, qui dolóres eius venerándo recólimus, * passiónis tuæ effectum felícem consequámur: Qui vivis.

AD TERTIAM

Capitulum Cui comparábo, ut supra ad Laudes.

℣. Defecérunt præ lácrimis óculi mei. ℟. Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

AD SEXTAM

Capit. Thren. 1, 2

Plorans plorávit in nocte, † et lácrimæ eius in maxíllis eius: * non est qui consolétur eam, ex ómnibus caris eius.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

AD NONAM

Capit. Thren. 2, 18

Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; † non des réquiem tibi, * neque táceat pupílla óculi tui.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut diléctus locútus est.

AD VESPERAS

Ant. 1 Quo ábiit / diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? † quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi festorum B. M. V. 195*

2 Recédite a me, / amáre flebo, † nolíte incúmbere, ut consolémini me.

3 Non est ei / spécies neque decor, † et vídimus eum, et non erat aspéctus.

4 Fulcíte me flóribus, / stipáte me malis, † quia amóre lángueo.

Capit. Thren. 2, 13

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Ierúsalem? † cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? * Magna est velut mare contrítio tua.

℟. br. Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus. ℣. Inter úbera mea commorábitur. Diléctus. Glória Patri. Fascículus.

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagásque Iesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deíparæ tot lácrimæ,
Quibus laváre súfficis
Totíus orbis crímina.

Sit quinque Iesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et dolóres Vírginis
Aetérna cunctis gáudia.

Glória tibi, Dómine,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ iuxta crucem Iesu constitísti.

Ad Magnif. ant. Oppréssit me dolor, / et fácies mea intúmuit a fletu, † et pálpebræ meæ caligavérunt.

Oratio

Deus, in cuius passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: * concéde propítius; ut, qui dolóres eius venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis.

Die 16 septembris

Ss. Cornelii Papæ **et Cypriani** Ep., Mm.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Beatórum Mártyrum pariterque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, fe-

sta tueántur: * et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Die 17 septembris

S. Hildegardis

Virginis O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Sponsa Christi / Hildegárdis doctrínæ salutáris lámpade sanctam illumináit Ecclésiam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui beátam Hildegárdem Vírginem tuam donis cæléstibus decorásti: * tríbue, quæsumus; ut, eius vestígiis et documéntis insisténtes, a præséntis huius sæculi calígine ad lucem tuam delectábilem transíre mereámur. Per Dóminum.

Die 21 septembris

S. MATTHAEI

Apostoli et Evangelistæ

II classis

Omnia de Communi Apostolorum 5*, præter sequentia:

AD MATUTINUM

In I Nocturno lectiones Et factum est, de Communi Evangelistarum. 25*

In II Nocturno

Lectio v

Matthæus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelísta, Caphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum; quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectiónem, ántequam in provínciam proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Iudæa, propter eos, qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Iesu Christi hebráice scripsit. Mox in Aethiópiam profóctus, Evangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas

vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio vi

Illo ígitur in primis miráculo, quo regis fíliam a mórtuis excitávit, regem patrem et uxórem eius cum univérsa província ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus, eius succéssor, cum Iphigeníam, régiam fíliam, vellet sibi dari in matrimónium, Matthæum, cuius ópera illa virginitátem Deo vóverat et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem iussit occídi. Qui undécimo kaléndas octóbris munus apostólicum martýrii glória cumulávit. Cuius corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in ecclésia eius nómine dedicáta, Gregório séptimo summo Pontífice, cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

De Expositióne
sancti Gregórii Papæ
super
Ezechiélem Prophétam
Hom. 3, lib. 1, n. 1

Lectio vii

Sancta quátuor animália, quæ per prophetíæ spíritum futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus: Ego scio quos elégerim.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio viii

Per contemplatiónem vero, quia super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Ioánnes. Si quæras, quid Ioánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Ioánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Ioánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est principátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio ix 9

In illo témpore: Vidit Iesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri
In Matth. 1, 9, 9-13

Céteri Evangelístæ propter verecúndiam et honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto, sed dixérunt, Levi; dúpplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus, secúndum illud quod a Salomóne præcípitur: Iustus accusátor est sui in princípio sermónis; et in álio loco: Dic tu peccáta tua, ut iustificéris. Matthæum se et publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus, nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit; cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repénte mutátus.

℟. Isti sunt, / qui viéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem

terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Lectio x

Arguit in hoc loco Porphýrius et Iuliánus Augústus, vel imperítiam históricі mentiéntis, vel stultítiam eórum, qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti; cum tantæ virtútes tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidísse non dúbium est.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Lectio xi

Certe fulgor ipse et maiéstas divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide et súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánulos et stípulam et festúcas sibi cópulent, quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat, quos volébat?

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Lectio xii

Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce, multi publicáni et peccatóres veniéntes, discumbébant cum Iesu. Vidébant publicánum, a peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pæniténtiæ; et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes, véniunt ad Iesum, ut pharisæi et scribæ múrmurant; sed pæniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo significat, dicens: Misericórdiam volo, et non sacrifícium. Non enim veni vocáre iustos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi, et spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram

exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est principátus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 9, 9-13

In illo témpore: Vidit Iesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et surgens, secútus est eum. Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce, multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Iesu et discípulis eius. Et vidéntes pharisæi, dicébant discípulis eius: Quare cum publicánis et peccatóribus mandúcat Magíster vester? At Iesus áudiens, ait: Non est opus valéntibus médicus, sed male habéntibus. Eúntes autem díscite quid est: Misericórdiam volo, et non sacrifícium; non enim veni vocáre iustos, sed peccatóres.

Oratio

Beáti Apóstoli et Evangelístæ Matthæi, Dómine, précibus adiuvémur: † ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, * eius nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

Die 22 septembris

Ss. Mauritii et Soc.

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Annue, quæsumus, omnípotens Deus, ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum eius nos lætificet festíva solémnitas: * ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum natalíciis gloriémur. Per Dóminum.

Die 23 septembris

S. Lini

Papæ et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus in-

ténde: * et, per beátum Linum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Eccléssiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Die 27 septembris

Ss. Cosmæ et Damiani

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalícia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum nostrum.

Die 29 septembris

IN DEDICATIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Stetit Angelus / iuxta aram templi, † habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Dum prœliarétur / Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: † Salus Deo nostro, allelúia.

3 Archángele Míchael, / constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4 Angeli, Archángeli, / Throni et Dominatiónes, † Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, † laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus, quæ opórtet fíeri cito, † loquens per Angelum suum servo suo Ioánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, * et testimónium Iesu Christi, quæcúmque vidit.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu Dómini. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus:
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.

Collaudámus veneránte
Omnes cæli mílites,
Sed præcípue Primátem
Cæléstis exércitus:
Michaélem, in virtúte
Conteréntem zábulum.

Quo custóde procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci:
Mundo corde et córpore,
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.

Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus,
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito,
Qui trinus et unus Deus
Exstat ante sæcula.
Amen.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. ant. Dum sacrum mystérium / cérneret Ioánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: † Ignósce, Dómine, Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula eius, allelúia.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: * concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Tibi, Christe, ut supra.

In I Nocturno

Ant. 1 Concússum est mare, / et contrémuit terra, † ubi Archángelus Míchael descendébat de cælo.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, † ubi Archángelus Míchael descendébat de cælo.

Ant. 2 Laudémus Dóminum, / quem laudant Angeli, † quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, † quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Ant. 3 Ascéndit fumus / arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Ant. 4 Míchael Archángele, / veni in adiutórium pópulo Dei.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominá ti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et medităti̇o cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Míchael Archángele, veni in adiutórium pópulo Dei.

Ant. 5 Míchael / præpósitus paradísi, quem honorificant Angelórum cives.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Míchael præpósitus paradísi, quem honorificant Angelórum cives.

Ant. 6 Gloriósus apparuísti / in conspéctu Dómini: † proptérea decórem índuit te Dóminus.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini: † proptérea decórem índuit te Dóminus.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De Daniéle Prophéta

Lectio i 7, 9-11

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit. Vestiméntum eius cándidum quasi nix, et capílli cápitis eius quasi lana munda, thronus eius flammæ ignis, rotæ eius ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie eius; míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. Iudícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur; et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus eius, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est / silén-tium in cælo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: † Salus, honor et virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assístébant ei. Audíta.

Lectio ii 10, 4-6

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram iuxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes eius accíncti auro obrízo; et corpus eius quasi chrysólithus, et fácies eius velut spécies fúlguris, et óculi eius ut lampas ardens, et brácchia eius, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum eius ut vox multitúdinis.

℟. Stetit Angelus / iuxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, † et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: † adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Et.

Lectio iii 10, 7-9

Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri, qui erant mecum, non vidérunt; sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem, relíctus solus, vidi visiónem grandem hanc, et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium. Et audívi vocem sermónum eius: et áudiens iacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ.

℟. In conspéctu / Angelórum psallam tibi, † et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: † quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et.

Lectio iv 10, 10-14

Et ecce, manus tétigit me, et eréxit me super génua mea et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel, vir desideriórum, intélege verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo; nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad

me: Noli metúere, Dániel; quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intellegéndum, ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua, et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus; et ecce Míchael, unus de princípibus primis, venit in adiutórium meum, et ego remánsi ibi iuxta regem Persárum. Veni autem, ut docérem te, quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. Te sanctum Dóminum / in excélsis laudant omnes Angeli, dicéntes: * Te decet laus et honor, Dómine. ℣. Chérubim quoque et Séraphim Sanctus proclámant, † et omnis cælitus ordo, dicens. Te decet. Glória Patri. Te decet.

In II Nocturno

Ant. 1 Sancte Míchael / Archángele, defénde nos in prœlio, † ut non pereámus in treméndo iudício, allelúia.

Psalmus 89

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Ant. Sancte Míchael Archángele, defénde nos in prœlio, † ut non pereámus in treméndo iudício, allelúia.

Ant. 2 Angelus Archángelus / Míchael, Dei núntius pro animábus iustis, † allelúia, allelúia.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in

æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus iustis, † allelúia, allelúia.

Ant. 3 Data sunt ei / incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, † quod est ante óculos Dómini.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, † quod est ante óculos Dómini.

Ant. 4 Multa magnália / de Michaéle Archángelo, † qui, fortis in prœlio, fecit victóriam.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et bráccchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Multa magnália de Michaéle Archángelo, † qui, fortis in prœlio, fecit victóriam.

Ant. 5 Stetit Angelus / iuxta aram templi, † habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, iracántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Stetit Angelus iuxta aram templi, † habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ant. 6 Benedícite Dóminum, / omnes Angeli eius: † benedícite, minístri eius, qui fácitis voluntátem eius: † benedícite Dóminum.

Psalmus 102

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia,

quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ iuvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum iracétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fenum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum eius:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius: * minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominatiónis eius, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius: † benedícite, minístri eius, qui fácitis voluntátem eius: † benedícite Dóminum.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo
sancti Gregórii Papæ
Hom. 34 in Evang., n. 7, 8-9

Lectio v

Novem Angelórum órdines dícimus, quia vidélicet esse, testánte sacro elóquio, scimus: Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens: Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, coniungúntur Throni, quinque sunt órdines; quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim atque Séraphim adiúncta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum órdines inveniúntur.

℟. Hic est / Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum, * Cuius honor præstat benefícia populórum, † et orátio perdúcit ad regna cælórum. ℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honorífícant Angelórum cives. Cuius.

Lectio vi

Sciéndum vero quoque quod Angelórum vocábulum nomen est offícii, non natúræ. Nam sancti illi cæléstis pátriæ spíritus, semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt; quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dícitur: Qui facit Angelos suos spíritus; ac si paténter dicat: Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam, cum volúerit, Angelos facit.

℟. Venit / Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, † cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

Lectio vii

Hi autem qui mínima núntiant, Angeli; qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim, quod ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur; ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei; Ráphael vero dícitur Medícina Dei.

℟. In témpore illo / consúrget Míchael, qui stat pro fíliis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et.

Lectio viii

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur; ut ex ipso actu et nómine detur intéllegi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cælum conscéndam, super astra cæli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo; dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo prœliatúrus esse perhibétur, sicut per Ioánnem dícitur: Factum est prœlium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur; illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet, dum Tobíæ óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, cæcitátis eius ténebras tersit.

℟. Míchael / et Angeli eius pugnábant cum diábolo: * Et ille hostis antíquus victus est ab eis. ℣. Factum est prœlium in cælo, † Míchael et Angeli eius prœliabántur cum dracóne. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Míchael, Gábriel, / Chérubim et Séraphim non cessant clamáre quotídie, dicéntes: † Dignus es, Dómine, accípere glóriam, allelúia.

Canticum Isaiæ

33, 2-10 (1)

Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto brácchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: * implévit Sion iudício et iustítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus eius.

Ecce vidéntes clamábunt foris, * ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † írritum factum est pactum, * proiécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra: * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus: * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Canticum eiusdem

33, 13-18 (2)

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in iustítiis, et lóquitur veritátem, † qui próicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos, ne vídeat malum:

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas eius: * panis ei datus est, aquæ eius fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi eius, † cernent terram de longe. *

Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum

Eccli. 36, 14-19 (3)

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israel, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur:

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam iustítiæ,

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Ant. Míchael, Gábriel, Chérubim et Séraphim non cessant clamáre quotídie, dicéntes: † Dignus es, Dómine, accípere glóriam, allelúia.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 18

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Iesum, dicéntes: Quis, putas, maior est in regno cælórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 3, 18, 1, 8-9, 10-11

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis, putas, maior est in regno cælórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus; ídeo intérrogant, quis maior sit in regno cælórum. Vidénsque Iesus cogitatiónes eórum, et causas erróris intéllegens, vult desidérium glóriæ, humilitátis contentióne sanáre.

℟. In conspéctu / géntium nolíte timére; † vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dómi-

num; *Angelus enim eius vobíscum est. ℣. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Angelus.

Lectio x

Si autem manus tua vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum et próice abs te. Necésse est quidem veníre scándala; væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est, ut fiat in mundo, vítio suo facit, ut per se fiat. Igitur omnis truncátur affféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat.

℟. Míchael Archángelus / venit in adiutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus iustis. ℣. Stetit Angelus iuxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit in.

Bened. Quorum festum cólimus, * ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Si, inquit, ita est quis tibi coniúnctus, ut manus, pes, óculus; et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est, ut et propinquitáte eius et emoluméntis carnálibus cáreas, ne, dum vis lucrifácere cognátos et necessários, causam hábeas ruinárum.

℟. Nunc facta est / salus et virtus et regnum Deo nostro, et potéstas Christi eius: * Quia proiéctus est accusátor fratrum nostrórum, † qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri die ac nocte, † allelúia, allelúia. ℣. Proptérea lætámini, cæli, et qui habitátis in eis. Quia.

Lectio xii

Dico vobis, quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum et pedem et óculum, omnes propinquitátes et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas; austeritátem ítaque senténtiæ subiécto præcépto témperat, dicens: Vidéte, ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam. Quia Angeli eórum in cælis vident semper fáciem Patris. Magna dignitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis, in custódiam sui, Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Ioánnis: Angelo Ephesi, et reliquárum ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque præcípit in ecclésiis, velári cápita feminárum propter Angelos.

℟. Fidélis sermo, / et omni acceptióne dignus: † Míchael Archángelus, qui pugnávit cum diábolo: * Grátia Dei iste victor éxstitit, et ille hostis antíquus pátuit ruínæ magnæ. ℣. Gaudent Angeli, lætántur Archángeli de Michaéle, Dei núntio. Grátia. Glória Patri. Grátia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 18, 1-10

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Iesum, dicéntes: Quis, putas, maior est in regno cælórum? Et ádvocans Iesus párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit: Amen, dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit. Qui autem scandalizáverit unum de pusíllis istis, qui in me credunt, éxpedit ei, ut suspendátur mola asinária in collo eius, et demergátur in profúndum maris. Væ mundo a scándalis! Necésse est enim, ut véniant scándala: verúmtamen væ hómini illi, per quem scándalum venit! Si autem manus tua vel pes tuus scandalízat te, abscíde eum et próice abs te: bonum tibi est ad vitam íngredi débilem vel claudum, quam duas manus vel duos pedes habéntem, mitti in ignem ætérnum. Et si óculus tuus scandalízat te, érue eum et próice abs te: bonum tibi est cum uno óculo in vitam intráre, quam duos óculos habéntem mitti in gehénnam ignis. Vidéte, ne contemnátis unum ex his pusíllis: dico enim vobis, quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei, qui in cælis est.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: † concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, * ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Stetit Angelus / iuxta aram templi, † habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Dum prœliarétur / Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: † Salus Deo nostro, allelúia.

3 Archángele Míchael, / constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4 Angeli Dómini, / Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Angeli, Archángeli, / Throni et Dominatiónes, † Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, † laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus, quæ opórtet fíeri cito, † loquens per Angelum suum servo suo Ioánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, * et testimónium Iesu Christi, quæcúmque vidit.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

Hymnus

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Rector humáni géneris et auctor:
Nobis ætérnum tríbue benígnus
Scándere cælum.

Angelum pacis Míchael ad istam
Cælitus mitti rogitámus aulam,
Nobis ut crebro veniénte crescant
Próspera cuncta.

Angelus fortis Gábriel, ut hostem
Pellat antíquum, vólitet ab alto,
Sæpius templum véniens ad istud
Vísere nostrum.

Angelum nobis médicum salútis,
Mitte de cælis Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.

Hinc Dei nostri Génetrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et beáta
Cóncio tota.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cuius réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Bened. ant. Factum est / siléntium in cælo, dum draco commítteret bellum, † et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: † concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, * ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capitulum Significávit Deus, ut supra ad Laudes.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

AD SEXTAM

Capit. Apoc. 5, 11-12

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium et seniórum; † et erat número eórum míllia míllium, * voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD NONAM

Capit. Apoc. 12, 7-8

Factum est prœlium magnum in cælo: † Míchael et Angeli eius prœliabántur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli eius: * et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Stetit Angelus / iuxta aram templi, † habens thuríbulum áureum in manu sua. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo. (223)

2 Dum prœliarétur / Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: † Salus Deo nostro, allelúia. Ps. 110 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo. (224)

3 Archángele Míchael, / constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas. Ps. III Beátus vir, qui timet Dóminum. (224)

4 Angeli, Archángeli, / Throni et Dominatiónes, † Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, † laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, † Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, † laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Apoc. I, 1-2

Significávit Deus, quæ opórtet fíeri cito, † loquens per Angelum suum servo suo Ioánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, * et testimónium Iesu Christi, quæcúmque vidit.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu Dómini. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Tibi, Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus:
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.
Collaudámus venerántes
Omnes cæli mílites,
Sed præcípue Primátem
Cæléstis exércitus:
Michaélem, in virtúte
Conteréntem zábulum.
Quo custóde procul pelle,
Rex Christe piíssime,
Omne nefas inimíci:
Mundo corde et córpore,
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.
Glóriam Patri melódis
Personémus vócibus,
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito,
Qui trinus et unus Deus
Exstat ante sæcula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. ant. Princeps gloriosíssime, / Míchael Archángele, esto memor nostri: † hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: * concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

Die 30 septembris

S. Hieronymi

Presb., Conf. et Eccl. Doct.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Hierónymus, Stridóne in Dalmátia natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et liberálibus disciplínis a Donáto et áliis viris doctíssimis erudítus. Religiónis causa, totam lustrávit Palæstínam. Deínde secéssit in vastam Sýriæ solitúdinem, ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum cælestísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit. Présbyter a Paulíno epíscopo Antiochíæ factus, et in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsépe, cæléstem quandam vitæ ratiónem instítuit, et diáboli insídias piis labóribus ac perpétua lectióne et scriptióne superávit. Tamquam ad oráculum, úndique ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Románus Póntifex et sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpe consuluérunt propter eius singulárem doctrínam et lin-

guæ, non solum latínæ et græcæ, sed hebráicæ étiam et chaldáicæ intellegéntiam. Vetus Testaméntum ex hebræo convértit; novum, iussu Dámasi, græcæ fídei rédditum, magna étiam ex parte explicávit. In summa senectúte migrávit in cælum. Eius corpus, ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica sanctæ Maríæ maióris cónditum fuit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellectus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: † præsta, quæsumus; ut, eius suffragántibus méritis, * quod ore simul et ópere dócuit, te adiuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

FESTA OCTOBRIS

Die 2 octobris

Ss. Angelorum Custodum

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Angelórum Dóminum, *Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Custódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam, quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia, péllere nítitur,
Quos cælo Deus ádvocat.
Huc, custos, ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.
Sanctæ sit Tríadi laus pia iúgiter,
Cuius perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cuius in ómnia
Regnat glória sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

In psalmum 90 Qui hábitat. Sermo 12, n. 4

Lectio unica

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis! Quis enim, quibus, de quo, quid mandávit? Studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cuius sunt Angeli? cuius mandátis obtémperant? cuius obédiunt voluntáti? Nempe: Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo maiéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis, tam próximis sibi cohæréntibus et vere domésticis Dei. Mandávit autem de te. Tu quis es? Dómine, quid est homo, quod memor es eius, aut fílius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis! Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

℟. Angelis suis / Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. In. Glória Patri. In.

In II Nocturno

Capit. Ex. 23, 21

Nec contemnéndum putes, † quia non dimíttet cum peccáveris, * et est nomen meum in illo.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Angelis suis / Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Laudémus Dóminum, / quem laudant Angeli, † quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

3 Angeli eórum / semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Benedíctus Deus, / qui misit Angelum suum, † et éruit servos suos, qui credidérunt in eum.

5 Laudáte Deum, / omnes Angeli eius: † laudáte eum, omnes Virtútes eius.

Capit. Ex. 23, 20-21

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, † et introdúcat in locum, quem parávi. * Obsérva eum et audi vocem eius.

℟. br. Stetit Angelus * Iuxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Iuxta. Glória Patri. Stetit.

Hymnus

Orbis patrátor óptime,
Qui, quidquid est, poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia:

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.

Tuúsque nobis Angelus,
Signátus ad custódiam,
Hic adsit, a contágio
Qui críminum nos prótegat.

Serpéntis nobis æmuli
Calúmnias extérminet,
Ne rete frauduléntiæ
Incáuta nectat péctora.

Metum propéllat hóstium
Nostris procul de fínibus:
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. ant. Revérsus est / Angelus, qui loquebátur in me, † et suscitávit me quasi virum, qui suscitátur a somno suo.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: † largíre supplícibus tuis; * et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce ego, ut supra ad Laudes.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

AD SEXTAM

Capit. Ex. 23, 21

Nec contemnéndum putes, † quia non dimíttet cum peccáveris, * et est nomen meum in illo.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD NONAM

Capit. Ex. 23, 22-23

Quod si audíeris vocem eius, et féceris ómnia quæ loquor, † inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te. * Præcedétque te Angelus meus. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD VESPERAS

Ant. 1 Angelis suis / Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Laudémus Dóminum, / quem laudant Angeli, † quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

3 Angeli eórum / semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Laudáte Deum, / omnes Angeli eius: † laudáte eum, omnes Virtútes eius.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. Laudáte Deum, omnes Angeli eius: † laudáte eum, omnes Virtútes eius.

Capit. Ex. 23, 20-21

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, † et introdúcat in locum, quem parávi. * Obsérva eum et audi vocem eius.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Custódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam, quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia, péllere nítitur,
Quos cælo Deus ádvocat.

Huc, custos, ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi, quam requiéscere
Quidquid non sinit ícolas.

Sanctæ sit Tríadi laus pia iúgiter,
Cuius perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cuius in ómnia
Regnat glória sæcula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. ant. Sancti Angeli, / custódes nostri, defénde nos in prœlio, † ut non pereámus in treméndo iudício.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: * largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defendi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Die 3 octobris

S. Teresiæ a Iesu Infante

Virginis

Memoria

AD LAUDES

Ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Dómine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum: * da nobis, quæsumus; ita sanctæ Teresiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut prǽmia consequámur ætérna: Qui vivis.

Die 4 octobris

S. Francisci Conf.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Franciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatúram fecit. Gravi morbo corréptus, cum convaluísset, cœpit ardéntius cólere caritátis offícia, et patri id indígne ferénti, bona ómnia cessit, subiúngens, sibi in pósterum maiórem facultátem fore dicéndi: Pater noster, qui es in cælis. Cum autem ex Evangélio apostólicæ paupertátis mónita audísset, detráctis cálceis et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, Ordinem Minórum instítuit; quem, a summo Pontífice Innocéntio tértio, cælitus admónito, confirmátum, mirífice propagávit. Mox in solitúdinem montis Alvérni se cóntulit, ibíque, die Exaltatiónis sanctæ Crucis, a Séraphim Crucifíxi effígiem inter alas præ se fe-

rénti, sacra accépit stígmata; in eius mánibus, pédibus et látere clavórum et lánceæ vestígiis apparéntibus. Biénnio post, gráviter ægrótans, in ecclésia sanctæ Maríæ Angelórum, ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, fratres ad paupertátem, patiéntiam et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam hortátus, piíssime ánimam efflávit quarto nonas octóbris.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis fœtu novæ prolis amplíficas: † tríbue nobis, ex eius imitatióne, terréna despícere, * et cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir, / despíciens mundum et terréna triúmphans, † divítias cælo cóndidit ore, manu.

Die 5 octobris

Ss. Mauri et Placidi
discipulorum
S. P. Benedicti, Cc.

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Inclitos Christi fámulos canámus,
Quos, fide claros nitidísque gestis,
Hac die tellus, sociáta cælo,
Láudibus ornat.

Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
Nésciam culpæ coluére vitam,

Donec e terris ánimus volávit
Liber ad astra.

Inde iam gaudent míseris adésse,
Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
Méntium plagis, vitiáta reddunt
Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígnis
Usque patrónis, referátque grates;
Qui pia pergant ope nos iuváre
Rebus in arctis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In I Nocturno

De libro secúndo
Dialogórum
sancti Gregórii Papæ
Cap. 7

Lectio unica

Quadam vero die, dum venerábilis Benedíctus in cella consísteret, Plácidus puer, sancti viri mónachus, ad hauriéndam de lacu aquam egréssus est: qui vas quod tenébat, in aquam incáute submíttens, ipse quoque cadéndo secútus est. Quem mox unda rápuit, et pene ad uníus sagíttæ cursum eum a terra intrórsus traxit. Vir autem Dei intra cellam pósitus, hoc prótinus agnóvit, et Maurum festíne vocávit dicens: Frater Maure, curre, quia puer ille, qui ad hauriéndam aquam perréxerat, in lacum cécidit: iamque eum lóngius unda trahit. Res mira, et post Petrum Apóstolum inusitáta! Benedictióne étenim postuláta atque percépta, ad Patris sui impérium cóncitus perréxit Maurus: atque usque ad eum locum quo ab unda deducebátur puer, per terram se ire exístimans, super aquam cucúrrit, eúmque per capíllos tenens cursu rápido rédiit. Qui mox ut terram tétigit, ad se revérsus, post tergum respéxit, et quia super aquas cucurrísset agnóvit, et quod præsúmere non potuísset ut fíeret, mirátus extrémuit factum. Revérsus ítaque ad Patrem, rem gestam rétulit. Vir autem venerábilis Benedíctus hoc non suis méritis, sed illíus obediéntiæ deputáre cœpit. At contra Maurus pro solo eius império factum dicébat: seque cónscium in illa virtúte non esse, quam nésciens fecís-

set. Sed in hac mútuæ humilitátis amíca contentióne accéssit árbiter puer qui eréptus est, nam dicébat: Ego cum ex aqua tráherer, super caput meum Abbátis melótem vidébam, atque ipsum me ex aquis edúcere considerábam.

℟. Prolápso / in lacum Plácido, Maurus ádvolans, † spíritu Dei ferebátur super aquas, * Dum Patri suo in audítu auris obedíret. ℣. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem eius, † neque flúmina eam obrúere. Dum Patri. Glória Patri. Dum Patri.

In II Nocturno

Capit. Eccli. 2, 9-10

Qui timétis Dóminum, speráte in illum: † et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. * Qui timétis Dóminum, dilígite illum: et illuminabúntur corda vestra.

℣. Accédite ad eum, et illumináminí. ℟. Et fácies vestræ non confundéntur.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Iusti / fulgébunt sicut sol in regno Patris eórum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Grátia Dei / et misericórdia est in Sanctos eius, † et respéctus in eléctos illíus.

3 Ideo / accípient regnum decóris, † et diadéma speciéi de manu Dómini.

4 Benedícite, / sancti et húmiles corde, Dómino; † laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

5 Gaudéte / et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Capit. Eccli. 2, 7-8

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam eius: † et non deflectátis ab illo, ne cadátis. * Qui timétis Dóminum, crédite illi: et non evacuábitur merces vestra.

℟. br. Firmaméntum est Dóminus * Timéntibus eum. Firmaméntum. ℣. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis. Timéntibus eum. Glória Patri. Firmaméntum.

Hymnus

Beáta cæli gáudia,
Confessiónis prǽmium,
Christi o fidéles ásseclæ,
Iam possidétis áffatim.

Laudes benígnis áuribus
Audíte, quas effúndimus
Nos éxsules de pátria
Vobis sacráto cántico.

Amóre Christi pérciti
Crucem tulístis ásperam,
Obediéntes, ímpigri
Et caritáte férvidi.

Sprevístis artes dǽmonum,
Sævúmque avérni príncipem:
Christum faténdo móribus,
Migrástis inter sídera.

Iam nunc potíti glória
Adéste votis ómnium,
Ardénter exoptántium
Exémpla vestra prósequi.

Ut, Christe, Rex piíssime,
Horum precátu, nóxia
Nobis remíttas crímina,
Clamámus ore súpplici.

Sit laus, honor, sit glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Iusti confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ad Bened. ant. Beáti / servi illi, quos, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántes.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Mauri et Plácidi Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; † quátenus, quorum memóriam ágimus, * étiam actus imitémur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Metuéntes, ut supra ad Laudes.

℣. Oculi Dómini super metuéntes eum. ℟. Et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 2, 9-10

Qui timétis Dóminum, speráte in illum: † et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. * Qui timétis Dóminum, dilígite illum: et illuminabúntur corda vestra.

℣. Accédite ad eum, et illumináminí. ℟. Et fácies vestræ non confundéntur.

AD NONAM

Capit. Eccli. 2, 11

Respícite, fílii, natiónes hóminum: * et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est.

℣. Iusti confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo.

AD VESPERAS

Ant. 1 Iusti / fulgébunt sicut sol in regno Patris eórum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Grátia Dei / et misericórdia est in Sanctos eius, † et respéctus in eléctos illíus.

3 Ideo / accípient regnum decóris, † et diadéma speciéi de manu Dómini.

4 Gaudéte / et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Capit. Eccli. 2, 7-8

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam eius: † et non deflectátis ab illo, ne cadátis. * Qui timétis Dóminum, crédite illi: et non evacuábitur merces vestra.

℟. br. Oculi Dómini * Super metuéntes eum. Oculi. ℣. Et in eis, qui sperant super misericórdia eius. Super. Glória Patri. Oculi.

Hymnus

Inclitos Christi fámulos canámus,
Quos, fide claros nitidísque gestis,
Hac die tellus, sociáta cælo,
Láudibus ornat.

Quippe qui mites, húmiles, pudíci,
Nésciam culpæ coluére vitam,
Donec e terris ánimus volávit
Liber ad astra.

Inde iam gaudent míseris adésse,
Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
Méntium plagis, vitiáta reddunt
Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígnis
Usque patrónis, referátque grates;
Qui pia pergant ope nos iuváre
Rebus in arctis.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Iusti confitebúntur nómini tuo, Dómine. ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ad Magnif. ant. A sáculo / non audiérunt, neque áuribus percepérunt: † óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut ad meliórem vitam beatórum Mauri et Plácidi Confessórum tuórum exémpla nos próvocent; * quátenus, quorum memóriam ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Ubi Officium altiori ritu celebratur.

AD I VESPERAS

Quoties festum sit I classis omnia ut supra ad Vesperas [217], præter sequentia:

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Ad Magnif. ant. Qui sperant in Dómino, / mutábunt fortitúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, † current et non laborábunt, ambulábunt et non defícient.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Inclitos Christi, ut supra. [218]

In I Nocturno

Ant. 1 Novit Dóminus / viam iustórum: et iter impiórum períbit. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit. 108*

Ant. 2 Beáti omnes / qui confídunt in Dómino. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes. 109*

Ant. 3 Gloriabúntur in te / omnes qui díligunt nomen tuum, Dómine, † quóniam tu benedíces iusto. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine. 110*

Ant. 4 Habitábunt / in tabernáculo tuo, requiéscent in monte sancto tuo. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 113*

Ant. 5 Hi accípient / benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius. 115*

Ant. 6 Lætámini / in Dómino et exsultáte, iusti, † et gloriámini, omnes recti corde. Ps. 31 Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes. 275*

℣. Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum. ℟. Et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 2, 7-10

Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam eius: et non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: et non evacuábitur merces

vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum, et in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra.

℟. Dilígite Dóminum, / omnes Sancti eius, quóniam veritátem requíret Dóminus: † viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * Omnes qui sperátis in Dómino. ℣. Crédite in Dómino Deo vestro, et secúri éritis. Omnes.

Lectio ii 2, 11-13

Respícite, fílii, natiónes hóminum: et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis eius, et derelíctus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum? Quóniam pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta: et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritáte.

℟. Qui confídunt in Dómino, / intéllegent veritátem: † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi: * Quóniam donum et pax est eléctis eius. ℣. Servíte Dómino in veritáte, et inquírite ut faciátis quæ plácita sunt illi. Quóniam donum.

Lectio iii 2, 18-23

Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus, et qui díligunt eum, conservábunt viam illíus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt ei, et qui díligunt eum, replebúntur lege ipsíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda sua, et in conspéctu illíus sanctificábunt ánimas suas. Qui timent Dóminum, custódiunt mandáta illíus, et patiéntiam habébunt usque ad inspectiónem illíus dicéntes: Si pæniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, et non in manus hóminum. Secúndum enim magnitúdinem ipsíus, sic et misericórdia illíus cum ipso est.

℟. Dóminus / voluntátem timéntium se fáciet, et deprecatiónem eórum exáudiet, et salvos fáciet eos: * Custódit Dóminus omnes diligéntes se. ℣. Oculi enim Dómini contemplántur univérsam terram, † et præbent fortitúdinem his, qui corde perfécto credunt in eum. Custódit.

Lectio iv 34, 14-20

Spíritus quæréntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur.

Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit, quóniam ipse est spes eius. Timéntis Dóminum beáta est ánima eius. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo eius? Óculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adiutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Fílii Sanctórum / sumus, et vitam illam expectámus, * Quam Deus datúrus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo. ℣. Deus reddet iis, qui secúndum patiéntiam boni óperis, † glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam. Quam. Glória Patri. Quam.

In II Nocturno

Ant. 1 Dedísti / hereditátem timéntibus nomen tuum, Deus. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam. 65*

Ant. 2 Lætábitur iustus / in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor. 66*

Ant. 3 Beáti / quos elegísti, Dómine, habitábunt in átriis tuis. Ps. 64 Te decet hymnus, Deus, in Sion. 44*

Ant. 4 Dóminus / non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia. Ps. 83 Quam dilécta tabernácula tua, Dómine, virtútum. 183*

Ant. 5 Prope timéntes / Dóminum Deum salutáre ipsíus: † ut inhábitet glória in terra nostra. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 138*

Ant. 6 Lux orta est / iusto, et rectis corde lætítia. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra. 140*

℣. Oculi Dómini super metuéntes eum. ℟. Et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

De libro secúndo
Dialogórum
sancti Gregórii Papæ
Cap. 3, 6-7

Lectio v

Cum sanctus vir Benedíctus diu in eádem solitúdine virtútibus signísque succrésceret, multi ab eo in eódem loco ad omnipo-

téntis Dei sunt servítium congregáti: ita ut illic duódecim monastéria, cum omnipoténtis Iesu Christi Dómini opitulatióne, constrúeret: in quibus, statútis pátribus, duodénos mónachos deputávit, paucos vero secum retínuit, quos adhuc in sua præséntia áptius erudíri iudicávit. Cœpére étiam tunc ad eum Románæ urbis nóbiles et religiósi concúrrere, suósque ei fílios omnipoténti Deo nutriéndos dare. Tunc quoque bonæ spei suas sóboles, Eutýchius Maurum, Tertúllus vero patrícius Plácidum trádidit: e quibus Maurus iúnior, cum bonis polléret móribus, magístri adiútor cœpit exsístere: Plácidus vero puerílis adhuc índolis gerébat annos.

℟. Maurus / a téneris annis sancto Benedícto in disciplínam ab Eutýchio patre in Subláco tráditus, † magístri sui virtútes imitándo expréssit: * Et símilis eius efféctus est. ℣. Inspéxit, et fecit secúndum exémplar, quod ipsi in monte monstrátum est. Et símilis.

Lectio vi

Alio témpore Gothus quidam pauper spíritu ad conversiónem venit, quem vir Dei Benedíctus libentíssime suscépit. Quadam vero die ei dari ferraméntum iussit, quod ad falcis similitúdinem falcástrum vocátur, ut de loco quodam vepres abscínderet, quátenus illic hortus fíeri debéret. Locus autem ipse, quem mundándum Gothus suscéperat, super ipsam laci ripam iacébat. Cumque Gothus idem densitátem véprium totíus virtútis annísu succíderet, ferrum de manúbrio prosíliens in lacum cécidit, ubi scílicet tanta erat aquárum profúnditas, ut spes requiréndi ferraménti nulla iam esset. Itaque ferro pérdito, tremebúndus ad Maurum mónachum cucúrrit Gothus, damnum quod fécerat nuntiávit, et reátus sui egit pæniténtiam. Quod Maurus quoque mónachus mox Benedícto fámulo Dei curávit indicáre. Vir ígitur Dómini Benedíctus hæc áudiens, accéssit ad lacum: tulit de manu Gothi manúbrium, et misit in lacum: et mox ferrum de profúndo rédiit, atque in manúbrium intrávit. Qui statim ferraméntum Gotho réddidit, dicens: Ecce, labóra, et noli contristári.

℟. Beátum Maurum / sanctus Benedíctus præ

ómnibus semper árctius diléxit, † atque ita in omnipoténtis Dei servítio informávit,* Ut némini post eum in cœnobiáli observatióne fúerit secúndus. ℣. O digníssimum Patris Benedícti discípulum, quem ipse sui spíritus herédem relíquit. Ut némini.

Lectio vii

Quadam vero die, dum idem venerábilis Benedíctus in cella consísteret, prædíctus Plácidus puer, sancti viri mónachus, ad hauriéndam de lacu aquam egréssus est: qui vas quod tenébat, in aquam incáute submíttens, ipse quoque cadéndo secútus est. Quem mox unda rápuit, et pene ad unívus sagíttæ cursum eum a terra intrórsus traxit. Vir autem Dei intra cellam pósitus, hoc prótinus agnóvit, et Maurum festíne vocávit dicens: Frater Maure, curre, quia puer ille, qui ad hauriéndam aquam perréxerat, in lacum cécidit: iamque eum lóngius unda trahit.

℟. Maurus / adhuc iúnior cum bonis polléret móribus, factus monachórum spéculum, * Magístri ac Patris sui venerábilis clarus adiútor cœpit exsístere. ℣. Infra annos adulescéntiæ, monásticæ religiónis assecútus est perfectiónem. Magístri ac Patris sui.

Lectio viii

Res mira, et post Petrum Apóstolum inusitáta! Benedictióne étenim postuláta atque percépta, ad Patris sui impérium cóncitus perréxit Maurus: atque usque ad eum locum quo ab unda deducebátur puer, per terram se ire exístimans, super aquam cucúrrit, eúmque per capíllos tenens cursu rápido rédiit. Qui mox ut terram tétigit, ad se revérsus, post tergum respéxit, et quia super aquas cucurrísset agnóvit, et quod præsúmere non potuísset ut fíeret, mirátus extrémuit factum. Revérsus ítaque ad Patrem, rem gestam rétulit. Vir autem venerábilis Benedíctus hoc non suis méritis, sed illíus obediéntiæ deputáre cœpit. At contra Maurus pro solo eius império factum dicébat: seque cónscium in illa virtúte non esse, quam nésciens fecísset. Sed in hac mútuæ humilitátis amíca contentióne accéssit árbiter puer qui eréptus est, nam dicébat: Ego cum ex aqua tráherer, super caput meum Abbátis melótem vidébam, atque ip-

sum me ex aquis edúcere considerábam.

℟. Prolápso / in lacum Plácido, Maurus ádvolans,† spíritu Dei ferebátur super aquas, * Dum Patri suo in audítu auris obedíret. ℣. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem eius, † neque flúmina eam obrúere. Dum. Glória Patri. Dum.

In III Nocturno

Ant. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, de Communi Confessoris non Pontificis. 119*

℣. Accédite ad eum, et illuminámini. ℟. Et fácies vestræ non confundéntur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 14

In illo témpore: Respóndens Petrus dixit: Dómine, si tu es, iube me ad te veníre super aquas. At ipse ait: Veni. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 2, 14, 28-33

In ómnibus locis ardentíssimæ fídei invenítur Petrus. Interrogátis discípulis, quem hómines dícerent Iesum, Dei Fílium confitétur. Voléntem ad passiónem pérgere próhibet: et licet erret in sensu, tamen non errat in afféctu; nolens eum mori, quem Fílium Dei fúerat paulo ante conféssus. In montem cum Salvatóre inter primos primus ascéndit, et in passióne solus séquitur. Peccátum negatiónis, quod ex repentino timóre descénderat, amáris statim ábluit lácrimis. Post passiónem cum essent in lacu Genésareth, et piscaréntur, et Dóminus staret in líttore, áliis paulátim navigántibus, ille non pátitur moras, sed accínctus epéndyte suo, statim præcipitátur in fluctus.

℟. Deus, / brácchium eórum non salvávit eos: † sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * Quóniam placuísti in eis. ℣. Réspice ad nostram humilitátem, et fáciem Sanctórum tuórum atténde, † et osténde quóniam non derelínquis præsuméntes de te. Quóniam.

Lectio x

Eódem ígitur fídei ardóre, quo semper, nunc quoque, céteris tacéntibus, credit se posse fácere per voluntátem Magístri, quod ille póterat per natúram. Iube me veníre ad te super aquas. Tu præcípe, et illico solidabúntur undæ: leve fiet corpus, quod per se grave est. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Iesum. Qui putant Dómini corpus ídeo non esse verum, quia super molles aquas, molle et aéreum incésserit, respóndeant quómodo ambuláverit Petrus, quem útique verum hóminem non negábunt.

℟. Córpora ipsórum / in pace sepúlta sunt, * Et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, † et laudem eórum núntiet Eccléisia. Et.

Lectio xi

Videns vero ventum válidum, tímuit; et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Ardébat ánimi fides, sed humána fragílitas in profúndum trahébat. Páululum ergo relínquitur tentatióni, ut augeátur fides, et intéllegat se non facilitáte postulatiónis, sed poténtia Dómini conservátum. Et contínuo Iesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicæ fídei, quare dubitásti? Si Apóstolo Petro, de cuius fide et ardóre mentis supra díximus, qui confidénter rogáverat Salvatórem, dicens: Dómine, si tu es, iube me veníre ad te super aquas, quia páululum tímuit, dícitur: Módicæ fídei, quare dubitásti? quid nobis dicéndum est, qui huius módicæ fídei, ne mínimam quidem habémus portiúnculam?

℟. Qui timet Dóminum, / excípiet doctrínam eius; * Et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. ℣. Qui timent Dóminum, invénient iudícium iustum, et iustítias quasi lumen accéndent. Et.

Lectio xii

Qui autem in navícula erant, venérunt et adoravérunt eum, dicéntes: Vere Fílius Dei es. Ad unum signum, tranquillitáte maris réddita, quæ post nímias procéllas, intérdum et casu fieri solet, nautæ atque vectóres vere Fílium Dei confiténtur: et Aríus in Ecclésia prædicat creatúram?

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris:

* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 14, 28-33

In illo témpore: Respóndens Petrus, dixit: Dómine, si tu es, iube me ad te veníre super aquas. At ipse ait: Veni. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Iesum. Videns vero ventum válidum, tímuit: et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et contínuo Iesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicæ fídei, quare dubitásti? Et cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus. Qui autem in navícula erant, venérunt, et adoravérunt eum, dicéntes: Vere Fílius Dei es.

Oratio ut supra. [217]

Ad Laudes, Horas minores et Vesperas omnia ut supra. [216]

Die 6 octobris

S. Brunonis

Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Sancti Brunónis Confessóris tui, quæsumus, Dómine, intercessiónibus adiuvémur: * ut, qui maiestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, eius méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum nostrum.

Die 7 octobris

B. Mariæ Virg. a Rosario

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Solemnitátem Rosárii Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum eius Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Cæléstis aulæ Núntius,
Arcána pandens Núminis,
Plenam salútat grátia
Dei Paréntem Vírginem.

Virgo propínquam sánguine
Matrem Ioánnis vísitat,
Qui, clausus alvo, géstiens
Adésse Christum núntiat.

Verbum, quod ante sæcula
E mente Patris pródiit,
E Matris alvo Vírginis,
Mortális Infans, náscitur.

Templo Puéllus sístitur,
Legíque paret Légifer,
Hic se Redémptor páupere
Prétio redémptus ímmolat.

Quem iam dolébat pérditum,
Mox læta Mater ínvenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.

In monte olívis cónsito
Redémptor orans prócidit,
Mœret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguinis.

A proditóre tráditus
Raptátur in pœnas Deus,
Durísque vinctus néxibus,
Flagris cruéntis cæditur.

Intéxta acútis séntibus,
Coróna contuméliæ,
Squalénti amíctum púrpura,
Regem corónat glóriæ.

Molis crucem ter árduæ,
Sudans, anhélans, cóncidens,
Ad montis usque vértices
Gestáre vi compéllitur.

Confíxus atro stípite
Inter sceléstos ínnocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spíritum.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in Nativ. B. M. V. de aquæductu, n. 10-11

Lectio unica

Verbum caro factum est, et hábitat iam in nobis. Hábitat in memória nostra, hábitat in cogitatióne, et usque ad ipsam descéndit imaginatiónem. Quonam modo, inquis? Nimírum iacens in præsépio, in virgináli grémio cubans, in monte prædicans, in oratióne pernóctans, aut in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos, et in inférno ímperans, seu étiam tértia die resúrgens, et Apóstolis loca clavórum, victóriæ si-

gna, demónstrans, novíssime coram eis cæli secréta conscéndens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitátur? Quidquid horum cógito, Deum cógito; et per ómnia ipse est Deus meus. Hæc ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam iudicávi eructáre memóriam suavitátis; quóniam in huiuscémodi núcleis virga sacerdotális copióse prodúxit, quam in supérnis háuriens, ubérius nobis María refúdit. In supérnis plane et ultra Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscépit.

℟. Súmite / psaltérium iucúndum in insígni die solemnitátis vestræ: * Et exsultáte Vírgini adiutríci nostræ. ℣. Cantáte ei cánticum novum: † annuntiáte inter gentes glóriam eius. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Capit. Eccli. 39, 19

Floréte flores quasi lílium, † et date odórem, et frondéte in grátiam: * collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Lætáre, / Virgo Mater; † surréxit Christus de sepúlcro. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Ascéndit / Deus in iubilatióne, † et Dóminus in voce tubæ.

3 Spíritus Dómini / replévit orbem terrárum.

4 Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum, allelúia.

5 Exaltáta est / Virgo María super choros Angelórum, † et in cápite eius coróna stellárum duódecim.

Capit. Eccli. 24, 25; 39, 17

In me grátia omnis viæ et veritátis, † in me omnis spes vitæ et virtútis. * Ego, quasi rosa plantáta super rivos aquárum, fructificávi.

℟. br. Speciósa facta es * Et suávis. Speciósa. ℣. In delíciis tuis, sancta Dei Génetrix. Et suávis. Glória Patri. Speciósa.

Hymnus

Iam morte, victor, óbruta,
Ab ínferis Christus redit,
Fractísque culpæ vínculis,
Cæli reclúdit límina.

Visus satis mortálibus
Ascéndit ad cæléstia,
Dextræque Patris ássidet
Consors patérnæ glóriæ.

Quem iam suis promíserat,
Sanctum datúrus Spíritum,
Linguis amóris ígneis
Mæstis alúmnis ímpluit.

Solúta carnis póndere
Ad astra Virgo tóllitur,
Excépta cæli iúbilo
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almæ paréntis vérticem:
Throno propínqua Fílii
Cunctis creátis ímperat.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam fecit in tabernáculo suo.

Ad Bened. ant. Solemnitátem hodiérnam / sacratíssimi Rosárii Genetrícis Dei Maríæ devóte celebrémus, † ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Iesum Christum.

Oratio

Deus, cuius Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit: † concéde, quæsumus; ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, * et imitémur, quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum In me grátia, ut supra ad Laudes.

℣. Sancta Dei Génetrix, semper Virgo María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 39, 19

Floréte flores quasi lílium, † et date odórem, et frondéte in grátiam; * collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 17-18

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, † et quasi cypréssus in monte Sion: * quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Iéricho.

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génetrix.

AD VESPERAS

Ant. 1 Quæ est ista, / speciósa sicut colúmba, † quasi rosa plantáta super rivos aquárum? Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi festorum B. M. V. 195*

2 Virgo potens, / sicut turris David: † mille clípei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

3 Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu in muliéribus.

4 Vidérunt eam / fíliæ Sion vernántem in flóribus rosárum, † et beatíssimam prædicavérunt.

Capit. Eccli. 24, 25; 39, 17

In me grátia omnis viæ et veritátis, † in me omnis spes vitæ et virtútis. * Ego, quasi rosa plantáta super rivos aquárum, fructificávi.

℟. br. Post partum, Virgo, * Invioláta permansísti. Post partum. ℣. Dei Génetrix, intercéde pro nobis. Invioláta. Glória Patri. Post partum.

Hymnus

Te gestiéntem gáudiis,
Te sáuciam dolóribus,
Te iugi amíctam glória,
O Virgo Mater, pángimus.

Ave, redúndans gáudio
Dum cóncipis, dum vísitas;
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium.

Ave, dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas crucémque Fílii
Perpéssa, princeps Mártyrum.

Ave, in triúmphis Fílii,
In ígnibus Paráclíti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Veníte, gentes, cárpite
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amóris ínclitæ
Matri corónas néctite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. ant. Beáta Mater / et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sacratíssimi Rosárii solemnitátem.

Oratio

Deus, cuius Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit: * concéde, quæsumus; ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur, quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúndem Dóminum.

Die 14 octobris

S. Callisti I

Papæ et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere: * ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum nostrum.

Die 15 octobris

S. Teresiæ Virginis

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Regis supérni núntia,
Domum patérnam déseris,
Terris, Terésa, bárbaris
Christum datúra aut sánguinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior:
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque, sancta Trínitas,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Lectio unica

Terésia, piis nobilibúsque parentibus Abulæ in Hispánia nata, adhuc puéllula, martýrii cupiditáte incénsa, domo aufúgiens, Africam pétere tentávit. Domum redúcta, post matris óbitum, cum patrocínio beátæ Vírginis se totam commisísset, vicénnis moniálium sanctæ Maríæ de monte Carmélo régulam proféssa est. De animárum salúte sollícita, plúrimis exstrúctis monastériis, véterem Carmeli-

tárum régulam muliéribus et viris observándam propósuit. Pro infidélibus atque hæréticis voluntários próprii córporis cruciátus Deo iúgiter offerébat, et divíno æstuans amóre, cum máxime árduum votum emisísset, efficiéndi semper id, quod perféctius esse intellégeret, ab Angelo méruit igníto iáculo sibi præcórdia transverberári. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, múltaque verbo et exémplo dócuit, illud in ore sæpe habens: Dómine, aut pati aut mori. Virtútibus, prophetíæ dono, aliísque charismátibus clara, Albæ puríssimam ánimam Deo réddidit, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo séptimo, ídibus octóbris.

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In II Nocturno

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Hæc est dies, qua cándidæ
Instar colúmbæ, Cælitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ.

Sponsíque voces áudiit:
Veni, soror, de vértice
Carméli ad Agni núptias;
Veni ad corónam glóriæ.

Te, sponse Iesu Vírginum,
Beáti adórent órdines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quæránti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: † ut, sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; * ita cæléstis eius doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Regis supérni núntia,
Domum patérnam déseris,
Terris, Terésa, bárbaris
Christum datúra aut sánguinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior:
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Fílio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque, sancta Trínitas,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Die 18 octobris

S. LUCAE
Evangelistæ
II classis

Omnia de Communi Apostolorum 5*, præter ea, quæ hic habentur propria.

AD MATUTINUM

In I Nocturno lectiones Et factum est, de Communi Evangelistarum. 25*

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio v Cap. 7

Lucas, médicus Antiochénsis, ut eius scripta índicant, græci sermónis non ignárus fuit, sectátor Apóstoli Pauli et omnis peregrinatiónis eius comes, scripsit Evangélium, de quo idem Paulus: Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cuius laus in Evangélio per omnes ecclésias, et ad Colossénses: Salútat vos Lucas, médicus caríssimus; et ad Timótheum: Lucas est mecum solus.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio vi

Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título, Acta Apostolórum, prænotávit; cuius história usque ad biénnium Romæ commoréntis Pauli pervénit, id est, usque ad quartum décimum Nerónis annum. Ex quo intellégimus, in eádem urbe librum esse compósitum. Igitur períodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti leónis fábulam, inter apócrypha computémus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras eius res, hoc solum ignoráverit?

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vii

Sed et Tertulliánus, vícinus illórum témporum, refert presbýterum quendam in Asia, amatórem Apóstoli Pauli, convíctum apud Ioánnem, quod auctor esset libri, et conféssum se hoc Pauli amóre fecísse, et loco excidísse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in Epístolis suis Paulus dicat, Iuxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio viii

Lucam autem non solum ab Apóstolo didicísse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerit, sed et a céteris Apóstolis; quod ipse quoque in princípio volúminis sui declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt et ministri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit; Acta vero Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens. Sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem, vigésimo Constántii anno, ossa eius cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Acháia.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno homilia in Evangelium Designávit Dóminus, de Communi Evangelistarum. 28*

Oratio

Intervéniat pro nobis, quǽsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta: † qui crucis mortificatiónem iúgiter in suo córpore * pro tui nóminis honóre portávit. Per Dóminum nostrum.

Die 21 octobris

S. Hilarionis
Abbatis

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Hilariónis Abbátis commédet: * ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Dominica ultima octobris

D. N. IESU CHRISTI REGIS

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Pacíficus / vocábitur, et thronus eius erit firmíssimus in perpétuum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Regnum eius / regnum sempitérnum est, † et omnes reges sérvient ei et obédient.

3 Ecce Vir Oriens / nomen eius: † sedébit et dominábitur, et loquétur pacem géntibus.

4 Ecce dedi te / in lucem géntium, † ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Capit. Col. 1, 12-13

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, † qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℟. br. Afférte Dómino, * Famíliæ populórum. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam et impérium. Famíliæ populórum. Glória Patri. Afférte.

Hymnus

Te sæculórum Príncipem,
Te, Christe, Regem géntium,

Te méntium, Te córdium
Unum fatémur árbitrum.

Scelésta turba clámitat:
Regnáre Christum nólumus:
Te nos ovántes ómnium
Regem suprémum dícimus.

O Christe, Princeps Pácifer,
Mentes rebélles súbice,
Tuóque amóre dévios
Ovíle in unum cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore
Pendes apértis brácchiis,
Diráque fossum cúspide
Cor igne flagrans éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis
Vini dapísque imágine,
Fundens salútem fíliis
Transverberáto péctore.

Te natiónum præsides
Honóre tollant público,
Colant magístri, iúdices
Leges et artes éxprimant.

Submíssa regum fúlgeant
Tibi dicáta insígnia:
Mitíque sceptro pátriam
Domósque subde cívium.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

Ad Magnif. ant. Dabit illi / Dóminus Deus sedem David, patris eius: † et regnábit in domo Iacob in ætérnum, et regni eius non erit finis, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: * concéde propítius; ut cunctæ famíliæ géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, eius suavíssimo subdántur império: Qui tecum vivit.

Et non fit commemoratio dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM

Invitat. Iesum Christum, Regem regum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Aetérna Imágo Altíssimi,
Lumen, Deus, de Lúmine,
Tibi, Redémptor, glória,
Honor, potéstas régia.

Tu solus ante sæcula
Spes atque centrum témporum,
Cui iure sceptrum géntium
Pater suprémum crédidit.

Tu flos pudícæ Vírginis,
Nostræ caput propáginis,
Lapis cadúcus vértice
Ac mole terras óccupans.

Diro tyránno súbdita,
Damnáta stirps mortálium,
Per te refrégit víncula
Sibíque cælum víndicat.

Doctor, Sacérdos, Légifer,
Præfers notátum sánguine
In veste: Princeps príncipum
Regúmque Rex Altíssimus.

Tibi voléntes súbdimur,
Qui iure cunctis ímperas:
Hæc cívium beátitas
Tuis subésse légibus.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Ego autem / constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, † prædicans præcéptum eius.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, † prædicans præcéptum eius.

Ant. 2 Glória / et honóre coronásti eum, Dómine: † ómnia subiecísti sub pédibus eius.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Glória et honóre coronásti eum, Dómine: † ómnia subiecísti sub pédibus eius.

Ant. 3 Elevámini, / portæ ætemáles: † et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ ætemáles: † et introíbit Rex glóriæ.

Ant. 4 Sedébit / Dóminus Rex in ætérnum: † Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas, † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Sedébit Dóminus Rex in ætérnum: † Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. 5 Virga / directiónis, virga regni tui: † proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Virga directiónis, virga regni tui: † proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Ant. 6 Psállite / Regi nostro, psállite: † quóniam Rex magnus super omnem terram.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Psállite Regi nostro, psállite: † quóniam Rex magnus super omnem terram.

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

De Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Colossénses

Lectio i 1, 3b-8

Grátias ágimus Deo et Patri Dómini nostri Iesu Christi, semper pro vobis oántes, audiéntes fidem vestram in Christo Iesu, et dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cælis, quam audístis in verbo veritátis evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra, caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis minister Christi Iesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Super sólium / David, et super regnum eius sedébit in ætérnum: * Et vocábitur nomen eius Deus, Fortis, Princeps pacis. ℣. Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis. Et.

Lectio ii 1, 9-14

Ideo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis oántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis eius, in omni sapiéntia et intelléctu spirituáli; ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes; in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei; in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis eius, in omni patiéntia et longanimitáte cum gáudio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum.

℟. Aspiciébam / in visu noctis, et ecce in núbibus

cæli Fílius hóminis veniébat: † et datum est ei regnum et honor: * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas eius, potéstas ætérna, quæ non auferétur: † et regnum eius, quod non corrumpétur. Et.

Lectio iii 1, 15-20

Qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive throni, sive dominatiónes, sive principátus, sive potestátes: ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis eius sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt.

℟. Tu Béthlehem / Ephrata, párvulus in míllibus Iuda: † ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israel: * Et erit iste Pax. ℣. Egréssus eius ab inítio, a diébus ætérnitátis: † stabit, et pascet in fortitúdine Dómini. Et.

Lectio iv 1, 21-23

Et vos, cum essétis aliquándo alienáti et inimíci sensu in opéribus malis; nunc autem reconciliávit in córpore carnis eius per mortem, exhibére vos sanctos et immaculátos et irreprehensíbiles coram ipso; si tamen permanétis in fide fundáti et stábiles et immóbiles a spe evangélii, quod audístis, quod prædicátum est in univérsa creatúra quæ sub cælo est, cuius factus sum ego Paulus miníster.

℟. Exsúlta / satis, fília Sion; iúbila, fília Ierúsalem: † ecce Rex tuus véniet tibi iustus et Salvátor: * Et loquétur pacem géntibus. ℣. Potéstas eius a mari usque ad mare: † et a flumínibus usque ad fines terræ. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. 1 Hic est Deus, / Deus noster in ætérnum: † ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Hic est Deus, Deus noster in ætérnum: † ipse reget nos in sæcula.

Ant. 2 Benedicéntur / in ipso omnes tribus terræ: † omnes gentes magnificábunt eum.

Psalmus 71

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam fílio regis:

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: † et replébitur maiestáte eius omnis terra: * fiat, fiat.

Ant. Benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: † omnes gentes magnificábunt eum.

Ant. 3 Dícite / in géntibus, quia Dóminus regnávit; † ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit; † ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, et pópulos in veritáte sua.

Ant. 4 Dóminus / regnávit, exsúltet terra: † læténtur ínsulæ multæ.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Dóminus regnávit, exsúltet terra: † læténtur ínsulæ multæ.

Ant. 5 Iubiláte / in conspéctu regis Dómini, † quóniam venit iudicáre terram.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Iubiláte in conspéctu regis Dómini, † quóniam venit iudicáre terram.

Ant. 6 Exaltáte / Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, iracúntur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius. ℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

Ex Lítteris Encýclicis Pii Papæ undécimi

Litt. Encycl. Quas primas diei 11 decembris 1925

Lectio v

Transláta verbi significatióne, Rex appellátur Christus, ob summum excellántiæ gradum, quo inter omnes res creátas præstat atque éminet. Ita enim fit, ut regnáre is «in méntibus hóminum» dicátur, non tam ob mentis áciem scientiæque suæ amplitúdinem, quam quod ipse est Véritas, et veritátem ab eo mortáles hauríre atque obediénter accípere necésse est; «in voluntátibus» item «hóminum», quia non modo sanctitáti in eo voluntátis divínæ perfécta prorsus respóndet humánæ intégritas atque obtemperátio, sed étiam líberæ voluntáti nostræ id permotióne instinctúque suo súbicit, unde ad nobilíssima quæque exardescámus. «Córdium» dénique «Rex» Christus agnóscitur ob eius «supereminéntem sciéntiæ caritátem» et mansuetúdinem benignitatémque ánimos alliciéntem: nec enim quemquam usque ádeo ab universitáte géntium, ut Christum Iesum, aut amári aliquándo cóntigit, aut amátum iri in pósterum contínget.

℟. Opórtet / illum regnáre, quóniam ómnia subiécit Deus sub pédibus eius: * Ut sit Deus ómnia in ómnibus. ℣. Cum subiécta fúerint illi ómnia, † tunc et ipse Fílius subiéctus erit Patri. Ut.

Lectio vi

Verum, nomen potestatémque regis, própria quidem verbi significatióne, Christo hómini vindicári opórtet; nam, nisi quátenus homo est, a Patre «potestátem et honórem et regnum» accepísse dici nequit, quandóquidem Dei Verbum, cui éadem est cum Patre substántia, non potest ómnia cum Patre non habére commúnia, propterea que ipsum in res creátas univérsas summum atque absolutíssimum impérium.

℟. Fecit nos / regnum et sacerdótes Deo et Patri suo: * Ipsi glória et impérium, in sæcula sæculórum. ℣. Ipse est primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ. Ipsi.

Lectio vii

Iamvéro, ut huius vim et natúram principátus paucis declarémus, dícere vix áttinet, tríplici eum potestáte continéri. Est nempe cathólica fide credéndum, Christum Iesum homínibus datum esse útique Redemptórem cui fidant, at una simul legislatórem cui obédiant. Ipsum autem Evangélia non tam leges condidísse narrant, quam leges condéntem indúcunt: quæ quidem præcépta quicúmque servárint, iídem a divíno Magístro, álias áliis verbis, et suam in eum caritátem probatúri et in dilectióne eius mansúri dicúntur. Iudiciáriam vero potestátem sibi a Patre attribútam ipse Iesus denúntiat: «Neque enim Pater iúdicat quemquam, sed omne iudícium dedit Fílio». In quo id étiam comprehénditur (quóniam res a iudício disiúngi nequit) ut prǽmia et pœnas homínibus adhuc vivéntibus iure suo déferat. At prætérea potéstas illa, quam exsecutiónis vocant, Christo adiudicánda est.

℟. Factum est / regnum huius mundi Dómini nostri et Christi eius: * Et regnábit in sæcula sæculórum. ℣. Adorábunt in conspéctu eius univérsæ famíliæ géntium; † quóniam Dómini est regnum. Et.

Lectio viii

Verúmtamen eiúsmodi regnum præcípuo quodam modo et spirituále esse et ad spirituália pertinére, Christus Dóminus sua agéndi ratióne confírmat. Quod quidem regnum tale in Evangéliis propónitur, in quod hómines pæniténtiam agéndo íngredi parent, íngredi vero néqueant, nisi per fidem et baptísmum. Oppónitur únice regno sátanæ et potestáti tenebrárum, et ab ásseclis póstulat, non solum ut, abalienáto a divítiis rebúsque terrénis ánimo, morum præferant lenitátem et esúriant sitiántque iustítiam, sed étiam ut semetípsos ábnegent et crucem suam tollant. Cum autem Christus et Ecclésiam Redémptor sánguine suo acquisíverit et Sacérdos se ipse pro peccátis hóstiam obtúlerit perpetuóque ófferat, cui non videátur régium ipsum munus utriúsque illíus natúram múneris indúere ac participáre?

Túrpiter, ceteróquin, erret, qui a Christo hómine rerum civílium quarúmlibet impérium abiúdicet, cum is a Patre ius in res creátas absolutíssimum sic obtíneat, ut ómnia in suo arbítrio sint pósita.

℟. Decem córnua / quæ vidísti, decem reges sunt: † Hi cum Agno pugnábunt, et Agnus vincet illos, * Quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum. ℣. Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens: † gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Ant. Christo / datus est principátus et honor regni; † omnis pópulus et tribus et linguæ sérvient ei in ætérnum.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13 (1)

Benedíctus es, Dómine, Deus Israel, patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et glória atque victória:

Et tibi laus: * cuncta enim quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia: * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclitum.

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-5 (2)

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 6-10 (3)

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Christo datus est principátus et honor regni; † omnis pópulus et tribus et linguæ sérvient ei in ætérnum.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes gentes sérvient ei.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 18

In illo témpore: Dixit Pilátus ad Iesum: Tu es Rex Iudæórum? Respóndit Iesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 51 in Ioann., n. 4

Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum hostésque visibíliter debellándos; sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes amantésque perdúcat. Dei ergo Fílius æquális Patri, Verbum per quod facta sunt ómnia, quod Rex esse vóluit Israel, dignátio est, non promótio; miseratiónis indícium est, non potestátis augméntum. Qui enim appellátus est in terra Rex Iudæórum, in cælis est Dóminus Angelórum.

℟. Tua est / poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, iustus et miséricors. Da.

Lectio x

Tract. 117 in Ioann., n. 5

Sed Iudæórum tantum Rex est Christus, an et géntium? Immo et géntium. Cum enim dixísset in prophetía: Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, prædicans præcéptum Dómini: ne propter montem Sion solis Iudæis eum regem quisquam díceret constitútum, contínuo subiécit: Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; póstula a me et dabo tibi gentes hereditátem tuam, et possessiónem tuam términos terræ.

℟. Ecce / apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto, et in fémore suo scriptum: † Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et.

Lectio xi

Tract. 115 in Ioann. n. 1

Respóndit Iesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Iudæis; nunc autem regnum meum non est hinc. Hoc est quod bonus Magíster scire nos vóluit; sed prius nobis demonstránda fúerat vana hóminum de regno eius opínio, sive géntium, sive Iudæórum, a quibus id Pilátus audíerat: quasi proptérea morte fuísset plecténdus, quod illícitum affectáverit regnum, vel quóniam solent regnatúris invidére regnántes, et vidélicet cavéndum erat, ne eius regnum sive Románis, sive Iudæis esset advérsum.

℟. Non est / símilis tui, Dómine, magnus es tu, † et magnum nomen tuum in fortitúdine. * Quis non timébit te, o Rex géntium? ℣. Tuum est enim decus inter cunctos sapiéntes géntium: † Tu Deus vivens et Rex sempitérnus. Quis.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xii

Póterat autem Dóminus, quod ait, Regnum meum non est de hoc mundo, ad primam interrogatiónem præsidis respondére, ubi ei dixit, Tu es rex Iudæórum? sed eum vicíssim intérrogans, utrum hoc a semetípso díceret, an audísset ab áliis, illo respondénte osténdere vóluit hoc sibi apud illum fuísse a Iudæis velut crimen obiéctum: patefáciens nobis cogitatiónes hóminum, quas ipse nóverat, quóniam vanæ sunt; eísque post responsiónem Piláti, iam Iudæis et géntibus opportúnius aptiúsque respóndens, Regnum meum non est de hoc mundo.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum; † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 18, 33-37

In illo témpore: Dixit Pilátus ad Iesum: Tu es Rex Iudæórum? Respóndit Iesus: A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus: Numquid ego Iudæus sum? Gens tua et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? Respóndit Iesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Iudæis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respóndit Iesus: Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis, qui est ex veritáte, audit vocem meam.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: † concéde propítius; ut cunctæ famíliæ géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, * eius suavíssimo subdántur império: Qui tecum vivit.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Suscitábit / Deus cæli regnum, quod commínuet et consúmet univérsa regna, † et ipsum stabit in ætérnum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Dedit ei Dóminus / potestátem et honórem et regnum; † et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient.

3 Exíbunt aquæ vivæ / de Ierúsalem; † et erit Dóminus Rex super omnem terram.

4 Magnificábitur / usque ad términos terræ, et erit iste pax.

5 Gens et regnum / quod non servíerit tibi, períbit: † et gentes solitúdine vastabúntur.

Capit. Col. 1, 12-13

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, † qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℟. br. Data est mihi * Omnis potéstas. Data est. ℣. In cælo et in terra. Omnis potéstas. Glória Patri. Data est.

Hymnus

Vexílla Christus ínclita
Late triúmphans éxplicat:
Gentes, adéste súpplices,
Regíque regum pláudite.

Non ille regna cládibus,
Non vi metúque súbdidit:
Alto levátus stípite,
Amóre traxit ómnia.

O ter beáta cívitas,
Cui rite Christus ímperat,
Quæ iussa pergit éxsequi
Edícta mundo cælitus!

Non arma flagrant ímpia,
Pax usque firmat fœdera,
Arrídet et concórdia,
Tutus stat ordo cívicus.

Servat fides connúbia,
Iuvénta pubet íntegra,
Pudíca florent límina
Domésticis virtútibus.

Optáta nobis spléndeat
Lux ista, Rex dulcíssime:
Te, pace adépta cándida,
Adóret orbis súbditus.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Multiplicábitur eius impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Bened. ant. Fecit nos Deo / et Patri suo regnum, primogénitus mortuórum, et Princeps regum terræ, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: † concéde propítius; ut cunctæ famíliæ géntium, peccáti vúlnere dispérsæ, * eius suavíssimo subdántur império: Qui tecum vivit.

Et non fit commemoratio dominicæ occurrentis.

AD PRIMAM

Ant. Suscitábit / Deus cæli regnum, quod comminuet et consúmet univérsa regna, † et ipsum stabit in ætérnum.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Grátias, ut infra ad II Vesperas.

℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

AD SEXTAM

Capit. Col. 1, 16-17

Omnia per ipsum et in ipso creáta sunt, et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. † Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, * ut sit in ómnibus ipse primátum tenens.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes gentes sérvient ei.

AD NONAM

Capit. Col. 1, 19-20

In ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, † pacíficans per sánguinem crucis eius, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt, * in Christo Iesu Dómino nostro.

℣. Multiplicábitur eius impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Pacíficus / vocábitur, et thronus eius erit firmíssimus in perpétuum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum réliquis de dominica. (223)

2 Regnum eius / regnum sempitérnum est, † et omnes reges sérvient ei et obédient.

3 Ecce Vir Oriens / nomen eius: † sedébit et dominábitur, et loquétur pacem géntibus.

4 Ecce dedi te / in lucem géntium, † ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Capit. Col. 1, 12-13

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, †

qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, * et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

℟. br. Afférte Dómino, * Famíliæ populórum. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam et impérium. Famíliæ populórum. Glória Patri. Afférte.

Hymnus

Te sæculórum Príncipem,
Te, Christe, Regem géntium,
Te méntium, Te córdium
Unum fatémur árbitrum.

Scelésta turba clámitat:
Regnáre Christum nólumus:
Tę nos ovántes ómnium
Regem suprémum dícimus.

O Christe, Princeps Pácifer,
Mentes rebélles súbice,
Tuóque amóre dévios
Ovíle in unum cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore
Pendes apértis brácchiis,
Diráque fossum cúspide
Cor ígne flagrans éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis
Vini dapísque imágine,
Fundens salútem fíliis
Transverberáto péctore.

Te natiónum præsides
Honóre tollant público,
Colant magístri, iúdices
Leges et artes éxprimant.

Submíssa regum fúlgeant
Tibi dicáta insígnia:
Mitíque sceptro pátriam
Domósque subde cívium.

Glória tibi, Dómine,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Multiplicábitur eius impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Magnif. ant. Habet in vestiménto / et in fémore suo scriptum: † Rex regum, et Dóminus dominántium. † Ipsi glória et impérium, in sæcula sæculórum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: * concéde propítius; ut cunctæ famíliæ géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, eius suavíssimo subdántur império: Qui tecum vivit.

Et non fit commemoratio dominicæ occurrentis.

Si ultima dominica occurrat die 31 octobris, in Vesperis fit commemoratio sequentis.

Die 25 octobris

Ss. Chrysanthi et Dariæ

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríæ, quæsumus, adsit nobis orátio: * ut, quos venerámur obséquio, eórum pium iúgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

Die 28 octobris

SS. SIMONIS ET IUDAE

Apostolorum

II classis

Omnia de Communi Apostolorum 5*, præter ea, quæ hic habentur propria.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Incipit Epístola cathólica beáti Iudæ Apóstoli

Lectio i Vers. 1-4

Iudas, Iesu Christi servus, frater autem Iacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis et Christo Iesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis et pax et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines, qui olim præscripti sunt in hoc iudícium, ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Iesum Christum negántes.

℟. Ecce / ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes

sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

Lectio ii 5-8

Commonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Iesus pópulum de terra Aegýpti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit: ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in iudícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomórrha et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes; simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, maiestátem autem blasphémant.

℟. Tóllite / iugum meum super vos, dicit Dóminus, † et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum.

Lectio iii 9-10

Cum Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus iudícium inférre blasphémiæ, sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur.

℟. Dum stetéritis / ante reges et præsides, † nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; † sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Lectio iv 11-13

Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt! Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris despumántes suas confusiónes, sídera errántia:

quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Fuérunt / sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: † ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

In II Nocturno

Lectio v

Simon Chananæus, qui et Zelótes, et Thaddæus, qui et Iudas Iacóbi appellátur in Evangélio, unius ex cathólicis Epístolis scriptor; hic Mesopotámiam, ille Aegýptum evangélica prædicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Iesu Christo peperíssent fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent, doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martýrio, simul sanctíssimum Iesu Christi nomen illustrárunt.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Sermo
sancti Gregórii Papæ
Hom. 30 in Evang., n. 7-8

Lectio vi

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum

vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Lectio vii

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adiúngitur: Et Spíritu oris eius omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi huius potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio viii

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum huius Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cuius fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cuius sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípatus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix

15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit: scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 87 in Ioann., n. 1

In lectióne evangélica, quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus: Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat: ut, quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellégere debémus hunc esse fructum nostrum, de quo ait: Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat.

℟. Isti sunt, / qui viéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio x

Et quod adiúnxit, Ut, quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis; tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem; cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus; et pósuit nos, ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus. Cáritas ergo est fructus noster, quam definit Apóstolus, De corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum; neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Díligit enim unusquísque próximum suum tamquam seípsum, si díligit Deum. Nam, si non díligit Deum, non díligit seípsum; in his enim duóbus præcéptis caritátis tota Lex pendet et Prophétæ. Hic est fructus noster.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Lectio xi

De fructu ítaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde et Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, a cápite hoc pósuit: Fructus, inquit, spíritus,

cáritas est; ac deínde cétera, tamquam ex isto cápite exórta et religáta contéxuit, quæ sunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad feneſtras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Lectio xii

Quis autem bene gaudet, qui bonum non díligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat, cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide, quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito ítaque Magíster bonus dilectiónem sic sæpe comméndat, tamquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est principátus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 15, 17-25

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit: scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo fuissétis, mundus quod suum erat dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus. Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus maior dómino suo. Si me persecúti sunt, et vos persequéntur: si sermónem meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter nomen meum: quia nésciunt eum, qui misit me. Si non venissem et locútus fuíssem eis, peccátum non habérent: nunc autem excusatiónem non habent de peccáto suo. Qui me odit, et Patrem meum odit. Si ópera non fecíssem in eis, quæ nemo álius fecit, peccátum non habérent: nunc autem et vidérunt et odérunt et me et Patrem meum. Sed ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

Oratio

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Iudam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: † da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, * et celebrándo profícere. Per Dóminum.

FESTA NOVEMBRIS

Die 1 novembris

OMNIUM SANCTORUM

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Vidi turbam magnam, / quam dinumeráre nemo póterat, † ex ómnibus géntibus stantes ante thronum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Et omnes Angeli / stabant in circúitu throni, † et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, / Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, † et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Hymnus ómnibus / Sanctis eius: fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi: † glória hæc est ómnibus Sanctis eius.

Capit Apoc. 7, 2-3

Ecce ego Ioánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi; † et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, * quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos,
Beátæ semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoque ágmina
Cæléstium Spirítuum,
Prætérita, præséntia,
Futúra mala péllite.

Vates ætérni Iúdicis,
Apostolíque Dómini,
Supplíciter expóscimus
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei íncliti,
Confessorésque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cæléstibus.

Chori sanctárum Vírginum,
Monachorúmque ómnium,
Simul cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de finibus,
Ut Christo laudes débitas
Persolvámus alácriter.

Glória Patri ingénito,
Eiúsque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. ant. Angeli, Archángeli, / Throni et Dominatiónes, † Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, † Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, † omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, † intercédite pro nobis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: * quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum, veníte, adorémus: * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos,
Beátæ semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoque ágmina
Cæléstium Spirítuum,
Prætérita, præséntia,
Futúra mala péllite.

Vates ætérni Iúdicis,
Apostolíque Dómini,
Supplíciter expóscimus
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei íncliti,
Confessorésque lúcidi,

Vestris oratiónibus
Nos ferte in cæléstibus.

Chori sanctárum Vírginum,
Monachorúmque ómnium,
Simul cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut Christo laudes débitas
Persolvámus alácriter.

Glória Patri ingénito,
Eiúsque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Novit / Dóminus viam iustórum, † qui in lege eius meditántur die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Novit Dóminus viam iustórum, † qui in lege eius meditántur die ac nocte.

Ant. 2 Mirificávit / Dóminus Sanctos suos, † et exaudívit eos clamántes ad se.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Ant. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, † et exaudívit eos clamántes ad se.

Ant. 3 Læténtur / omnes, qui sperant in te, Dómine, † in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis. † Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Lætántur omnes, qui sperant in te, Dómine, † in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis. † Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum.

Ant. 4 Admirábile est / nomen tuum, Dómine; quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos: † et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera dígitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine; quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos: † et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Ant. 5 Dómine, / qui operáti sunt iustítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, † et requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, qui operáti sunt iustítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, † et requiéscent in monte sancto tuo.

Ant. 6 Hæc est / generátio quæréntium Dóminum, † quæréntium fáciem Dei Iacob.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, † quæréntium fáciem Dei Iacob.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

De libro Apocalýpsis beáti Ioánnis Apóstoli

Lectio i 4, 2-7

Et ecce sedes pósita erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis iáspidis et sárdinis, et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigintiquátuor, et super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum co-

rónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura et voces et tonítrua, et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo, et in médio sedis et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti.

℟. Vidi Dóminum / sedéntem super sólium excélsum et elevátum; † et plena erat omnis terra maiestáte eius: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: † sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et.

Lectio ii 4, 8; 5, 1-5

Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas: et in circúitu et intus plena sunt óculis, et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est. Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula eius? Et nemo pótterat, neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce, vicit leo de tribu Iuda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula eius.

℟. Beáta es, / Virgo María, Dei Génetrix, quæ credidísti Dómino: † perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: † ecce, exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; † Dóminus tecum. Intercéde.

Lectio iii 5, 6-10

Et vidi: et ecce, in médio throni et quátuor animálium et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem et óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et

venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et, cum aperuísset librum, quátuor animália et vigintiquátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum. Et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula eius: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum et sacerdótes: et regnábimus super terram.

℟. In conspéctu / Angelórum psallam tibi: * Et adorábo ad templum sanctum tuum: † et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: † quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et.

Lectio iv 5, 11-14

Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni et animálium et seniórum: et erat número eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est et super terram et sub terra, et quæ sunt in mari et quæ in eo, omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno et Agno, benedíctio et honor et glória et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigintiquátuor senióres cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

℟. Præcúrsor Dómini / venit, de quo ipse testátur: * Nullus maior inter natos mulíerum Ioánne Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plus quam prophéta, † de quo Salvátor ait. Nullus. Glória Patri. Nullus.

In II Nocturno

Ant. 1 Dilígite / Dóminum, omnes Sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus.

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me!

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me!

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo et lætábor in misericórdia tua:

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde;

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: † dixi: Deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in infernum: * muta fiant lábia dolósa,

Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Proiéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus superbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino!

Ant. Dilígite Dóminum, omnes Sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus.

Ant. 2 Lætámini / in Dómino et exsultáte, iusti, † et gloriámini, omnes recti corde.

Psalmus 31

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, † et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. 3 Timéte / Dóminum, omnes Sancti eius, quóniam nihil deest timéntibus eum: † ecce óculi Dómini super iustos, et aures eius ad preces eórum.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et lætántur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Timéte Dóminum, omnes Sancti eius, quóniam nihil deest timéntibus eum: † ecce óculi Dómini super iustos, et aures eius ad preces eórum.

Ant. 4 Dómine, / spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, † dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dómine, spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, † dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Ant. 5 Dómine, / Deus virtútum, beáti omnes, qui sperant in te: † non privábis bonis eos, qui ámbulant in æquitáte: † in sæcula sæculórum laudábunt te.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Dómine, Deus virtútum, beáti omnes, qui sperant in te: † non privábis bonis eos, qui ámbulant in æquitáte: † in sæcula sæculórum laudábunt te.

Ant. 6 Qui dilígitis / Dóminum, lætámini in Dómino: † et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino: † et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo
sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 70 In solemnitate omnium Sanctorum; in initio

Lectio v

Hódie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem; quorum societáte cælum exsúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur. Quorum conféssio, quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre; quia, dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martýrii triúmphus multíplici passiónum génere adornátur, perque gravióra torménta, gravióra fuére et prǽmia.

℟. Isti sunt, / qui viéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi

Dum cathólica mater Ecclésia, quæ per totum orbem longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Iesu edócta est contumélias, cruces et mortem non timére; magis magísque roboráta, non resisténdo, sed perferéndo, univérsos, quos ágmine ínclito carcer pœnális inclúsit, pari et símili calóre virtútis, ad geréndum certámen, glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Sancti mei, / qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Lectio vii

Overe beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium

gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas! Flóribus eius nec rosæ nec lília desunt. Certent nunc, caríssimi, sínguli, ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, corónas vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas; in cæléstibus castris pax etácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio viii

Dei enim ineffábilis et imménsa bónitas étiam hoc provídit, ut labórum quidem tempus et agónis non exténderet, nec longum fáceret aut ætérnum, sed breve, et, ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres, in illa vero, quæ ætérna est, corónæ et prǽmia meritórum; ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero prǽmia sine fine durárent; ut post huius mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri maiórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sanctíssime / Conféssor Christi Benedícte, monachórum Pater et Dux: * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne, † ut tuis adiúta précibus regna cæléstia consequátur. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

In III Nocturno

Ant. Laudem dícite / Deo nostro, omnes Sancti eius, et, qui timétis Deum, pusílli et magni: † quóniam regnábit Dóminus Deus noster omnípotens. † Gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei.

Canticum Sapientiæ
3, 1-6 (1)

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, * et non tanget illos torméntum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mori: * et æstimáta est afflíctio éxitus illórum:

Et quod a nobis est iter, extermínium: * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, * spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, † et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, * et in témpore erit respéctus illórum.

Canticum Sapientiæ
3, 7-9 (2)

Fulgébunt iusti, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intéllegent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis eius.

Canticum Sapientiæ
10, 17-21 (3)

Réddidit Deus iustis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili:

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo iusti tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Ant. Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti eius, et, qui timétis Deum, pusílli et magni: † quóniam regnábit Dóminus Deus noster omnípotens. † Gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio ix 5

In illo témpore: Videns Iesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
De Serm. Domini in monte lib. 1, cap. 1, n. 2-3

Si quæritur quid significet mons, bene intellégitur significáre maióra præcépta iustítiæ, quia minóra erant, quæ Iudæis data sunt. Unus tamen Deus, per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat; et per Fílium suum, maióra pópulo, quem caritáte iam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, maióra maióribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Média nocte / clamor factus est: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Lectio x

Nec mirum est, quod dantur præcépta maióra propter regnum cælórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cælum et terram. De hac ergo iustítia, quæ maior est, per Prophétam dícitur: Iustítia tua sicut montes Dei; et hoc bene significat, quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte.

℟. Beáta / vere mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, † quam victoriosórum gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, * Quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas. ℣. Flóribus eius nec rosæ nec lília desunt. Quam.

Bened. Quorum festum cólimus, * ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli eius, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore vicinióres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis, ipsa mora, comméndat aliquánto longiórem futúrum esse sermónem; nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse, in Lege véteri, aperíre soléret ora prophetárum.

℟. Beáti estis, / Sancti Dei omnes, qui meruístis consórtes fieri cæléstium virtútum, † et pérfrui ætérnæ claritátis glória: * Ideóque precámur, ut, mémores nostri, † intercédere dignémini pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Ideóque.

Lectio xii

Quid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cælórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas et præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus, audáciam et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur; et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cáritas vero ædíficat. Quapróter recte hic intelleguntur páuperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

℟. Vidi / Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi: † et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: † Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, † quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. * Et audívi númerum signatórum, centum quadragínta quátuor míllia signáti, † ex omni tribu filiórum Israel. ℣. Et vidébunt fáciem eius, et nomen Patris eius scriptum in fróntibus suis. Et audívi. Glória Patri. Et audívi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 5, 1-12

In illo témpore: Videns Iesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti mites: quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti, qui lugent: quóniam ipsi consolabúntur. Beáti, qui esúriunt et sítiunt iustítiam:

quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes: quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici: quóniam fílii Dei vocabúntur. Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam: quóniam ipsórum est regnum cælórum. Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Vidi turbam magnam, / quam dinumeráre nemo póterat, † ex ómnibus géntibus stantes ante thronum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Et omnes Angeli / stabant in circúitu throni, † et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, / Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, † et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Benedícite Dóminum, / omnes elécti eius: † ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5 Hymnus ómnibus / Sanctis eius: fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi: † glória hæc est ómnibus Sanctis eius.

Capit. Apoc. 7, 2-3

Ecce ego Ioánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi; † et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, * quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte, iusti. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Iesu, Salvátor sæculi,
Redémptis ope súbveni;
Et, pia Dei Génetrix,
Salútem posce míseris.

Cœtus omnes Angélici,
Patriarchárum cúnei,
Et Prophetárum mérita
Nobis precéntur véniam.

Baptísta Christi prævius,
Et cláviger æthéreus,
Cum céteris Apóstolis
Nos solvant nexu crímínis.

Chorus sacrátus Mártyrum,
Conféssio Sacerdótum,
Et virgínális cástitas
Nos a peccátis ábluant.

Monachórum suffrágia,
Omnésque cives cælici
Annuant votis súpplicum,
Et vitæ poscant præmium.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. ant. Te gloriósus / Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, † te Mártyrum candidátus laudat exércitus; † te omnes Sancti et eléeti voce confiténtur unánimes, † beáta Trínitas, unus Deus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: † quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, * multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce ego, ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Capit. Apoc. 7, 9

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis, † stantes ante thronum Dei in conspéctu Agni, amícti stolis albis, * et palmæ in mánibus eórum.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Capit. Apoc. 7, 12

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, † honor et virtus, et fortitúdo Deo nostro, * in sæcula sæculórum. Amen.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Vidi turbam magnam, / quam dinumeráre nemo póterat, † ex ómnibus géntibus stantes ante thronum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad II Vesperas plurimorum Martyrum. 74*

2 Et omnes Angeli / stabant in circúitu throni, † et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, / Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, † et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Hymnus ómnibus / Sanctis eius: fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi: † glória hæc est ómnibus Sanctis eius.

Capit. Apoc. 7, 2-3

Ecce ego Ioánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi; † et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens: Nolíte nocére terræ et mari, neque arbóribus, * quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Conserva tuos fámulos,
Beátæ semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoque ágmina
Cæléstium Spirítuum,
Prætérita, præséntia,
Futúra mala péllite.

Vates ætérni Iúdicis,
Apostolíque Dómini,
Supplíciter expóscimus
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei íncliti,
Confessorésque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cæléstibus.

Chori sanctárum Vírginum,
Monachórum ómnium,
Simul cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut Christo laudes débitas
Persolvámus alácriter.

Glória Patri ingénito,
Eiúsque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. ant. O quam gloriósum est regnum, / in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, † amícti stolis albis, sequúntur Agnum, quocúmque íerit!

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: * quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Die 2 novembris
vel, si in dominicam inciderit, die 3 sequenti

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

I classis

Commemoratio omnium Fidelium defunctorum excludit tum festa occurrentia, tum festa transferenda cuiusvis gradus. Si tamen inciderit in dominicam, iisdem cum iuribus, in sequenti feria II celebratur, translato, vel penitus omisso, iuxta rubricas, quolibet alio festo.

Omnia dicuntur ut in communi Officio defunctorum 247*, præter ea, quæ hic habentur propria.

AD MATUTINUM

Absolute incipitur:

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 247*

Antiphonæ cum psalmis ac versibus trium Nocturnorum ut in communi Officio defunctorum. 248*

Lectiones trium Nocturnorum dicuntur sine absolutione et benedictionibus, et lectiones I Nocturni insuper sine titulo.

In I Nocturno

Lectio i Iob 7, 16-21

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me,

ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam: et, si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones trium Nocturnorum terminantur sine versu: Tu autem, Dómine, vel alia conclusione.

℟. Credo / quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii 14, 1-6

Homo, natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super huiuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, número rus ménsium eius apud te est: constituísti términos eius, qui præteríri non póterunt. Recéde páulum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies eius.

℟. Qui Lázarum / resuscitásti a monuménto fétidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii 19, 20-27

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt,

et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo. ℟. Dómine, / quando véneris iudicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris iudicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Augustíni Epíscopi
de cura pro mórtuis gerénda
Cap. 2-4, 18

Lectio iv

Curátio fúneris, condítio sepultúræ, pompa exsequiárum, magis sunt vivórum solácia, quam subsídia mortuórum. Nec ídeo tamen contemnénda et abiciénda sunt córpora defunctórum, maximéque iustórum atque fidélium, quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim patérna vestis et ánulus, ac si quid huiúsmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes maior afféctus; nullo modo ipsa spernénda sunt córpora, quæ útique multo familiárius atque coniúnctius, quam quælibet induménta, gestámus. Hæc enim non ad ornaméntum vel adiutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiquórum iustórum fúnera officiósa pietáte curáta sunt, et exséquiæ celebrátæ, et sepultúra provísa; ipsíque, cum víverent, de sepeliéndis vel étiam transferéndis suis corpóribus fíliis mandavérunt.

℟. Meménto mei, / Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine: † Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v

Recordántis et precántis afféctus, cum defúnctis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est his, qui, cum in córpore víverent, tália sibi post hanc vitam prodésse meruérunt. Verum, etsi áliqua necéssitas vel humári córpora, vel in sacris locis humári nulla data facultáte permíttat, non sunt prætermitténdæ supplicatiónes pro spirítibus mortuórum: quas faciéndas pro ómnibus in christiána et cathólica societáte defúnctis, ét-

iam tácitis nomínibus eórum, sub generáli commemoratióne suscépit Eccl*é*sia; ut, quibus ad ista desunt paréntes, aut fílii, aut quicúmque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deéssent istæ supplicatiónes, quæ fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto, quod nihil prodésset spirítibus eórum, quámlibet locis sanctis exánima córpora poneréntur.

℟. Hei mihi! / Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: † Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vi

Quæ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, pervenire, nisi quod pro eis sive altáris, sive oratiónum, sive eleemosynárum sacrifíciis solémniter supplicámus: quamvis non, pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed eis tantum quibus, dum vivunt, comparátur, ut prosint. Sed quia non discérnimus, qui sint, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur, ad quos hæc benefícia possint et débeant pervenire. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt, quam eis déerunt, quibus prosunt. Diligéntius tamen facit hæc quisque pro necessáriis suis, quo pro illo fiat simíliter a suis. Córpori autem humándo quidquid impénditur, non est præsídium salútis, sed humanitátis offícium, secúndum afféctum, quo nemo unquam carnem suam ódio habet. Unde opórtet, ut, quam potest, pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si hæc fáciunt, qui carnis resurrectiónem non credunt, quanto magis debent fácere, qui credunt; ut córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro et in æternitáte mansúro, impénsum eiúsmodi offícium sit étiam quodámmodo eiúsdem fídei testimónium!

℟. Ne recordéris / peccáta mea, Dómine, * Dum véneris iudicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum véneris. ℣. Réquiem ætérnam. Dum véneris.

In III Nocturno

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio vii 15, 12-22

Si Christus prædicátur quod resurréxit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est, neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est et fides vestra. Invenímur autem et falsi testes Dei, quóniam testimónium díximus advérsus Deum, quod suscitáverit Christum; quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. Peccántem me / quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii 15, 35-44

Sed dicet áliquis: Quómodo resúrgunt mórtui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut puta, trítici aut alicúius ceterórum; Deus autem dat illi corpus sicut vult, et unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro, sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora cæléstia, et córpora terréstria; sed ália quidem cæléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum;

stella enim a stella differt in claritáte. Sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne; seminátur in ignobilitáte, surget in glória; seminátur in infirmitáte, surget in virtúte; seminátur corpus animále, surget corpus spirituále.

℟. Dómine, / secúndum actum meum noli me iudicáre: † nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor maiestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab iniustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix 15, 51-58

Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Iesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte et immóbiles; abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes, quod labor vester non est inánis in Dómino.

℟. Líbera me, / Dómine, de viis inférni, † qui portas æreas confregísti, et visitásti infernum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Si Matutinum a Laudibus separetur, expleto responsorio præcedenti, statim subiungitur:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio Fidélium, Deus, et reliqua ut infra ad Laudes, et ita absolvitur Matutinum.

AD LAUDES

Absolute incipitur ab ant. Exsultábunt Dómino. 260*

Dicta post ultimum psalmum ant., statim subiungitur:

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. ant. Ego sum / resurréctio et vita: † qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; † et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Repetita post canticum Benedictus antiphona, dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Et immediate subiungitur:

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvuntur Laudes, neque aliud adiungitur.

AD PRIMAM

Absolute incipitur a psalmis, qui erunt tres consueti de feria currenti ut in Psalterio; atque in fine cuiuslibet psalmi dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Expletis psalmis, dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Súpplices, Dómine, pro animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum preces effúndi-

mus: † ut, quidquid conversatióne contraxérunt humána, clemens indúlgeas, * et pœnis eórum finem benígnus impónas. Per Dóminum.

℟. Amen.

In lectione Martyrologii ante omnia dicitur:

Hac die Commemorátio ómnium Fidélium defunctórum, in qua commúnis pia Mater Ecclésia, postquam univérsos fílios suos, iam in cælo lætántes, cóngruis stúduit celebráre præcóniis, mox et omnes adhuc in Purgatório geméntes, válidis apud Dóminum et Sponsum Christum sátagit suffrágiis adiuváre, ut quam cítius váleant ad societátem supernórum cívium perveníre.

Postea dicitur: Tértio (vel prídie) nonas novémbris. Luna... et continuatur lectio usque ad finem, more solito.

Deinde, etiam extra chorum, licet omissa fuerit lectio Martyrologii, subiungitur:

℣. In memória ætérna erunt iusti. ℟. Ab auditióne mala non timébunt.

Orémus. Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quæsumus cleméntiam tuam; ut ánimas ómnium fidélium, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvitur Prima, neque aliud adiungitur.

AD TERTIAM SEXTAM ET NONAM

Absolute incipitur a psalmis, qui erunt de feria currenti ut in Psalterio; atque in fine cuiuslibet psalmi dicitur Réquiem ætérnam, ut supra ad Primam.

Expletis psalmis, dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvitur Tertia, Sexta et Nona, neque aliud adiungitur.

AD VESPERAS

Si concurrant cum dominica, vel festo I classis, Officium Commemorationis omnium Fidelium defunctorum cessat post Nonam; secus absolute incipitur ab ant. Placébo Dómino 268*, et omnia dicuntur ut ibidem, præter sequentia.

Repetita post canticum Magníficat ant., dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Et immediate subiungitur:

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvuntur Vesperæ, neque aliud adiungitur.

AD COMPLETORIUM

Facto sub silentio examine conscientiæ, signo dato a superiore, dicitur Confíteor, et data absolutione, incipiendi sunt statim psalmi absolute, ut in Psalterio (250), et in fine cuiuslibet psalmi dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Expletis psalmis, statim subiungitur:

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Absoluto autem cantico dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Propitiáre, quæsumus, Dómine, animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum, pro quibus maiestátem tuam supplíciter exorámus: † ut, per hæc piæ deprecatiónis offícia, * pervenire mereántur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Et ita absolvitur Completorium, neque aliud adiungitur.

Die 4 novembris

S. Caroli

Episcopi et Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi: * ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos eius intercéssio in tuo semper fáciat amóre ferventes. Per Dóminum nostrum.

Die 8 novembris

Sanctorum

Quatuor Coronatorum

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Die 9 novembris

IN DEDICATIONE ARCHIBASILICAE SSMI SALVATORIS

II classis

Omnia de Communi Dedicationis ecclesiæ 174*, etiam I Vesperæ si aliquando dicendæ sunt, præter lectiones I et II Nocturni ut infra.

In I Nocturno

De libro Apocalýpsis beáti Ioánnis Apóstoli

Lectio i 21, 9-11

Et venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis; et locútus est mecum, dicens: Veni, et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Ierúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei, et lumen eius símile lápidi pretióso, tamquam lápidi iáspidis, sicut crystállum.

℟. In dedicatióne templi / decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, † et vénient ad eam omnes gentes. Et.

Lectio ii 21, 12-14

Et habébat murum magnum et altum, habéntem portas duódecim; et in portis Angelos duódecim, et nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tríbuum filiórum Israel. Ab oriénte portæ tres, et ab aquilóne portæ tres, et ab austro portæ tres, et ab occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim; et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni.

℟. Fundáta est / domus Dómini supra vérticem móntium, † et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, † portántes manípulos suos. Et.

Lectio iii 21, 15-16

Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem et portas eius et murum. Et cívitas in quadro pósita est, et longitúdo eius tanta est quanta et latitúdo; et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim míllia: et longitúdo et altitúdo et latitúdo eius æquália sunt.

℟. Bénedic, / Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: † veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Lectio iv 21, 17-18

Et mensus est murum eius centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri eius ex lápide iáspide; ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Terríbilis est / locus iste: † non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli: * Vere étenim Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. ℣. Vidit Iacob in somnis scalam, súmmitas eius cælos tangébat, † et Angelos Dei descendéntes et ascendéntes per eam, et ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In II Nocturno

Lectio v

Ritus, quos in consecrándis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam, etsi iam ab

Apostolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam oratória, ab áliis ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharístiam súmere sólitus erat; non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod, chrísmate delibútum, Dómini nostri Iesu Christi, qui altáre, hóstia, et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

℟. Orántibus / in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, † et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph, † qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio vi

Sed, ubi Constantínus imperátor per baptísmi sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésias ædificárent; quod ille, non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatiónem est cohortátus. Nam et in suo Lateranénsi palátio ecclésiam Salvatóri dedicávit, et ei continéntem basílicam nómine sancti Ioánnis Baptístæ cóndidit, eo loco quo ipse, baptizátus a sancto Silvéstro, ab infidelitátis lepra mundátus est; quam idem Póntifex consecrávit quinto idus novémbris. Cuius consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris, in paríete depícta, pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus est / locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vii

Quod, si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit, ut deínceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur, tamen basílicæ Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum. Quod mirum non est: nam, cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco con-

sístere non possent, quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in cryptas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant.

℟. Mane / surgens Iacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; † votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Iacob de somno, ait. Vere.

Lectio viii

Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eándem ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terræ ínsuper mótibus disiéctam eversámque, ac sédula summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus décimus tértius, Póntifex Máximus, Ordinis Prædicatórum, die vigésima octáva aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, eiúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit. Quod autem Pius nonus perficiéndum censúerat, Leo décimus tértius cellam máximam, vetustáte fatiscéntem, ingénti molitióne producéndam laxandámque curávit; vetus musívum, multis iam ántea pártibus instaurátum, ad antíquum exémplar restítui et in novam ábsidem, ópere cultúque magnífico exornátam, transférri; aulam transvérsam, laqueári et contignatióne refóctis, expolíri iussit, anno millésimo octingentésimo octuagésimo quarto; sacrário, æde canonicórum, perpetuáque ad baptistérium Constantiniánum pórticu adiéctis.

℟. Quam dilécta / tabernácula tua, Dómine virtútum! † concupíscit et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno homilia in Evangelium Ingréssus Iesus. 191*

Oratio Deus, qui nobis. 193*

Die 10 novembris

S. Theodori Mart.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: * præsta nobis ex eius imitatióne profícere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum.

Die 11 novembris

S. MARTINI

Episcopi et Confessoris

II classis

(Pro I Vesperis vide [307 s.])

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Martínus, / adhuc catechúmenus, hac me veste contéxit. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis. 79*

Ant. 2 Sanctæ / Trinitátis fidem Martínus conféssus est, † et baptísmi grátiam percépit. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 Ego / signo crucis, non clípeo protéctus aut gálea, † hóstium cúneos penetrábo secúrus. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 Confído / in Dómino, quod fília mea précibus tuis reddénda sit sanitáti. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Tetrádius, / cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 O ineffábilem virum, / per quem nobis tanta mirácula corúscant! Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i 3, 1-4

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte.

℟. Hic est / Martínus, eléctus Dei Póntifex, † cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fíeri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. Ut.

Lectio ii 3, 5-9

Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli. Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura.

℟. Dómine, / si adhuc pópulo tuo sum necessárius, † non recúso subíre propter eos labórem: * Fiat volúntas tua. ℣. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, † invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

De Epístola ad Titum

Lectio iii 1, 7-11

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, iustum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. O beátum virum / Martínum antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: † fiat volúntas tua. Qui.

Lectio iv 2, 1-8

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adulescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Iúvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Dum sacraménta / offérret beátus Martínus, * Globus ígneus appáruit super caput eius. ℣. Dum enim ad Deum preces emítteret, † et pro univérso grege sibi commísso deprecarétur. Globus. Glória Patri. Globus.

In II Nocturno

Ant. 1 Dóminus / Iesus Christus, non purpurátum aut diadémate reniténtem, † se ventúrum esse prædíxit. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? cum reliquis. 84*

Ant. 2 Dum sacraménta / offérret beátus Martínus, † globus ígneus appáruit super caput eius. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. 3 Sínite me, / inquit, cælum vidére, ut spíritus dirigátur ad Dóminum: † nihil in me repériet inimícus, sed sinus Abrahæ me suscípiet. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Ant. 4 Sacérdos Dei, / Martíne, apérti sunt tibi cæli, et regnum Patris mei. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 5 Sacérdos Dei, / Martíne, pastor egrégie, ora pro nobis Deum. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 6 Beáti / viri corpus usque ad locum sepúlcri, † hymnis canóra cæléstibus turba proséquitur. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Lectio v

Martínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus, ad eccléSiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam profáctus, primum in Constántii, deínde Iuliáni exércitu militávit. Qui, cum nihil habéret, præter arma et vestiméntum, quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus, dimidiáta illa veste indútus, appáruit, hanc mittens vocem: Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis / ac mánibus in cælum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Dum sacraménta offérret beátus Martínus, † globus ígneus appáruit super caput eius. Invíctum.

Lectio vi

Decem et octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare, relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem epíscopum se cóntulit, a quo in acolythórum númerum redáctus est. Post, factus epíscopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu vixit.

℟. Beátus Martínus / óbitum suum longe ante præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiónem sui córporis imminére, quia iudicábat se iam resólvi. ℣. Víribus córporis cœpit repénte destítui, † convocatísque discípulis, dixit. Dissolutiónem.

Lectio vii

Qui, cum póstea ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discípuli, sic rogábant: Cur nos, pater, déseris? cui nos míseros derelínquis? Quorum voce commótus Martínus, ita Deum orábat: Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

℟. Dixérunt / discípuli ad beátum Martínum: † Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua prǽmia: † nostri pótius miserére, quos déseris. Invádent.

Lectio viii

Sed, cum eum in illa veheménti febre supínum orántem vidérent discípuli, supplíciter ab eo petiérunt, ut, convérso córpore, tantísper, dum remítteret morbi vis, pronus conquiésceret. Quibus Martínus, Sínite me, inquit, cælum pótius quam terram aspícere, ut, suo iam itínere itúrus ad Dóminum, spíritus dirigátur. Instánte iam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit; quam Angelórum chorus excépit, eósque di-

vínas canéntes laudes multi, in primísque sanctus Severínus Coloniénsis epíscopus, audiérunt.

℟. O virum ineffábilem, / nec labóre victum, nec morte vincéndum, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! ℣. O vere beátum, in cuius ore dolus non fuit, † nunquam in illíus lingua, nisi Christus, nisi pax, nisi misericórdia ínerat! Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. O vere beátum, / o ineffábilem pietáte, misericórdia, caritáte! † quarum ut viscéribus semper totus affluébat in Dómino, † sic non desit nobis, non desit in ævum. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, cum reliquis de Communi. 90*

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 11

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut, qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 7, 98-99

Quia in superióribus Ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos, ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, iuxta quod scriptum est: Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est; Verbum Dei lux est; lucérna est fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum, / in cuius tránsitu Sanctórum canit númerus, † Angelórum exsúltat chorus, * Omniúmque cæléstium Virtútum occúrrit psalléntium exércitus. ℣. Ecclésia virtúte roborátur, sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, † quem Míchael assúmpsit cum Angelis. Omniúmque.

Lectio x

Hæc est lucérna quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat; lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia; lex obúmbrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat.

℟. Martínus / sacérdos Dei, cui post Apóstolos tantam grátiam Dóminus cóntulit, † ut tres mórtuos suscitáret, et álias virtútes præcláras ostenderet, inter álios Confessóres et Mártyres, * Ut rosa fulget in Gállia. ℣. Córpore quidem virgíneo blandum habébat elóquium, † gratus erat móribus, inténta mente cælo suspénsus. Ut.

Lectio xii

Illa autem Ierúsalem, quæ in cælo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est in Christo, Ecclésia non potest ténebris et ruínis huius mundi abscóndi; sed, fulgens candóre solis ætérni, luce nos grátiæ spiritális illúminat.

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 33-36

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut, qui in-

grediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit: si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illumináb it te.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Dixérunt discípuli / ad beátum Martínum: † Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? † Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Dómine, / si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: † fiat volúntas tua.

3 O virum ineffábilem, / nec labóre victum, nec morte vincéndum, † qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4 Oculis / ac mánibus in cælum semper inténtus, † invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúia.

5 Martínus / Abrahæ sinu lætus excípitur: † Martínus, hic pauper et módicus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Iesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus,
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Huius celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Huius cadúca réspuens,
Cum Angelis cæléstibus
Lætus potítur prǽmiis.
Huius benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Huius precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. O beátum virum, / cuius ánima paradísum póssidet! † Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat: † Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: † concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, * contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce sacérdos, ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Capit. Eccli. 45, 19-20

Fungi sacerdótio, † et habére laudem in nómine ipsíus, * et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD VESPERAS

Ant. 1 Dixérunt discípuli / ad beátum Martínum: † Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? † Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. Ps. 109 Dixit Dóminus Domino meo, cum reliquis ut ad II Vesperas de Communi Confessoris Pontificis. 95*

2 Dómine, / si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: † fiat volúntas tua.

3 O virum ineffábilem, / nec labóre victum, nec morte vincéndum, † qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4 Martínus / Abrahæ sinu lætus excípitur: † Martínus, hic pauper et módicus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O beátum Pontíficem, / qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, † et non formidábat impérii principátum! † o sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, † palmam tamen martýrii non amísit!

Pro I Vesperis pss. de dominica. (223)

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. ant. O beátum virum, / cuius ánima paradísum póssidet! † Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat: † Mane nobíscum in ætérnum.

Die 12 novembris

S. Mennæ Mart.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui beáti Mennæ Mártyris tui natalícia cólimus, intercessióne eius in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Die 13 novembris

OMNIUM SANCTORUM ORDINIS NOSTRI

II classis

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum, veníte, adorémus: *Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Iesu, coróna cælitum,
María, cæli gáudium,
Deo fruéntes Angeli,
Audíte vota súpplicum.

Vos, Patriarchárum chori,
Vatúmque turmæ nóbiles,
Vos, príncipes Apóstoli,
Vos, purpuráti Mártyres,

Vos, iuncta Confessóribus
Amœna castra Vírginum,
Anachoritárum greges,
Nostris favéte pláusibus.

Vestris enim concívibus,
Nostram profféssis Régulam,
Hæc iubilántis Ordinis
Dicáta sunt solémnia.

His ínclitis paréntibus
Congratulámur fílii,
Illústre quos consórtium
Vestri beat collégii.

Sit laus Patri cum Fílio,
Et utriúsque Flámini,
Quos vestra felix cívitas
Hymno célebrat pérpeti.
Amen.

Alibi dicitur sequens hymnus:

Iesu, Salvátor sæculi,
Redémptis ope súbveni:
Et, pia Dei Génetrix,
Salútem posce míseris.

Monachórum suffrágia,
Omnésque cives cælici
Annuant votis súpplicum,
Et vitæ poscant præmium.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. ut supra in festo omnium Sanctorum. [266]

De libro Ecclesiástici

Lectio i 44, 1-4

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Sanctíssime / Conféssor Christi Benedícte, monachórum Pater et Dux: * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne, † ut tuis adiúta précibus, regna cæléstia consequátur. Intercéde.

Lectio ii 44, 5-7

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum: hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Tóllite / iugum meum super vos, dicit Dóminus, † et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum.

Lectio iii 44, 8-11

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt, quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Hæc est / vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine: † qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Lectio iv 44, 12-15

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Sancti tui, / Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, † ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, † et fluxérunt aquæ, et torrénte inundavérunt. Terra. Glória Patri. Terra.

In II Nocturno

Ant., psalmi et ℣. ut supra in II Nocturno festi omnium Sanctorum. [271]

Ex sancto Ioánne Damascéno

Vita Barlaam et Iosaphat, cap. 12 circa finem

Lectio v

Beáti isti ac ter beáti, ut qui Dei amóre flagrárunt, atque ob ipsíus caritátem ómnia pro níhilo duxérunt. Síquidem lácrimas profudérunt, diéque ac nocte in luctu versáti sunt, ut perpétuam consolatiónem adipiscerántur: seípsos ultro depressérunt, ut illic in altum attolleréntur. Carnes suas fame ac siti et vigíliis confecérunt, ut illic paradísi delíciæ et exsultátio ipsos excíperent.

℟. Sacerdótes Dei,/benedícite Dóminum: * Sancti et húmiles corde, laudáte Deum. ℣. Spíritus et ánimæ iustórum, hymnum dícite Deo nostro. Sancti.

Lectio vi

Spíritus Sancti tabernáculum per cordis puritátem exstitérunt, quemádmodum scriptum est: Inhabitábo in ipsis et inambulábo. Seípsos mundo crucifixérunt, ut ad Christi déxteram starent: lumbos suos in veritáte succinxérunt, atque in promptu semper lámpades habuérunt, immortális Sponsi advéntum exspectántes. Nam, cum mentis óculis prædíti essent, horréndum illum diem semper prospiciébant, atque tum futurórum bonórum, tum futúri supplícii contemplatiónem ita in corde defíxam ge-

rébant, ut ab ipsa nunquam divelleréntur. Atque hic laboráre studuérunt, ut sempitérnæ glóriæ cómpotes essent: perturbatiónum expértes, non secus atque Angeli fuérunt, ac nunc cum illis, quorum vitam imitáti sunt, choréas agunt.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Quorum.

Lectio vii

Beáti illi ac ter beáti, quóniam firmis mentis óculis præséntium rerum vanitátem, atque humánæ prosperitátis incertitúdinem et inconstántiam perspexérunt, eáque reiécta, sempitérna bona sibi ipsis condidérunt, ac vitam eam, quæ nunquam óccidit, nec morte interrúmpitur, arripuérunt.

℟. Tamquam / aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: † et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intéllegent veritátem: † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Lectio viii

Hos ígitur admirándos et sanctos viros nos quoque indígni ac despicábiles imitári studémus. Verum eórum vitæ cæléstis fastígium mínime asséquimur, sed pro infirmitátis nostræ ac míseræ facultátis módulo eórum vitam exprímimus; atque ipsórum hábitum gérimus, étiam si ópera non assequámur. Etenim, divínam hanc professiónem, peccátum propulsáre, atque incorruptiónis per divínum baptísma nobis concéssæ sóciam et opitulatrícem esse, perspéctum habémus.

℟. Propter / testaméntum Dómini et leges patérnas, † Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum! Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Ant. Fulgébunt iusti, / et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent: † iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Cantica Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, ut supra in festo omnium Sanctorum. [278]

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília
sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in natali S. Benedicti Abbatis

Modo útique, fratres, audístis in Evangélio promitténtem Dóminum et dicéntem discípulis: Sedébitis super sedes, iudicántes duódecim tribus Israel. Ecce quies sessiónis et honor iudícii. Nam et ipse Dóminus ad hæc nóluit pervenire, nisi per humilitátem et labórem. Unde et morte turpíssima condemnátus est, interrogátus torméntis, et oppróbriis saturátus: útique ut inimícus induátur confusióne, ipse páriter et omnes, qui imitántur eum, et prætergrediúntur viam. Ipse est, o iníque, ipse est, qui sessúrus est in sede maiestátis suæ símilis Altíssimo, et coaltíssimus ei. Hoc útique cogitavérunt Angeli sancti, qui, cadénte malígno, apostasíæ illíus non consensérunt, nobis relinquéntes exémplum, ut, quemádmodum ipsi elegérunt ministráre, sic et nos faciámus.

℟. Abstérget / Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, † neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Lectio x

Qui enim labórem fúgiunt et honórem captant, illum se nóverint imitári, qui sessiónem altitudinémque quæsívit: et si non satis terret eos illíus culpa, térreat vel vindícta. Ad hæc vitánda prudéntiam nobis reliquérunt Sancti Dei, qui profécto sedébunt; ipsi, inquam, vermículi terræ iudicántes sedébunt. Nescítis, ait Apóstolus, quia et

Angelos iudicábimus? Ipsi útique, qui ibant et flebant, mitténtes sémina sua, veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Qui seminavérunt labórem et vilitátem, metent honórem páriter et quiétem. Pro confusióne enim sua dúplici et labóre, in terra sua duplícia possidébunt. Unde et dicébat quidam: Vide humilitátem meam et labórem meum.

℟. Sancti mei, / qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Bened. Quorum festum cólimus, * ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum.
℟.Amen.

Lectio xi

Non solum autem ipsa vita, sed et promíssio vitæ ætérnæ et exspectátio iustórum, lætítia est, et tanta lætítia, ut omne, quod concupíscitur, ei non váleat comparári. Hanc quoque prudéntiam nobis Apóstoli sancti seminavérunt, quando, recedéntibus his, qui sapiéntiam huius mundi sequebántur, quæ stultítia est apud Deum, et prudéntiam carnis, quæ mortem operátur et inimíca est Deo; ipsi Dómino adhæsérunt. Mártyres vero maniféstum est fortitúdinem seminásse. Porro Confessóres sectáti sunt iustítiam in omni vita sua. Hoc enim ínterest inter Mártyres et Confessóres, quod inter Petrum simul ómnia relinquéntem, et Abraham substántiam mundi in bonos usus expendéntem: sic enim illi consummáti in brevi explevérunt témpora multa; isti vero longa et multímoda traxére martýria. Vírgines sanctæ planum est, quia temperántiam seminavérunt, quæ sic libídinem calcavérunt.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arséntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio xii

Hac doctrína nos étiam ínstruit noster cæléstis pater, dux, magíster et légifer Benedíctus, et dírigit gressus nostros in viam pacis. Porro vitæ iustítia omníno róborat et ánimat nos, ut tanto magis accendámur ad agénda quæ dócuit, quanto certi sumus eum nonália docuísse quam fécerit. Sermo quidem vivus et éfficax, exémplum óperis est, plúrimum fáciens suadíbile quod dícitur, dum monstrat factíbile quod suadétur. In hunc ergo modum sánctitas confórtat, pietas infórmat, iustítia confírmat. Quantæ enim pietátis fuit, quod non solum præséntibus prófuit, sed et pro futúris sollícitus fuit? Pascit vita, pascit doctrína, pascit intercessióne. Per quam incessánter adiúti, fructificáte et vos, caríssimi, quóniam in hoc pósiti estis, ut eátis et fructum afferátis. Imitémur et hunc; quóniam ad hoc venit, ut formam nobis tráderet, et viam demonstráret.

℟. Córpora Sanctórum / in pace sepúlta sunt, * Et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, † et laudem eórum pronúntiet omnis Ecclésia. Et. Glória Patri. Et.

Alibi dicitur Homilia sancti Hierónymi Presbýteri. Grandis fidúcia, de Communi Abbatum 125*, cum ℟℟. propriis ut supra.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam sanctórum Monachórum exémpla nos próvocent: † quátenus, quorum solémnia ágimus, * étiam actus imitémur. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Fulgébunt iusti / sicut sol in regno Patris eórum, † dicit Dóminus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Beáti éritis, / cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, † et exprobráverint, et eiécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis: † gaudéte et exsultáte; ecce enim merces vestra multa est in cælis.

3 Gaudent in cælis / ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; † et, quia pro eius amóre sæculum sprevérunt, † ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

4 Sancti Dómini, / Dóminum benedícite in ætérnum.

5 O quam gloriósum est regnum, / in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, † amícti stolis albis sequúntur Agnum, quocúmque íerit!

Capit. Is. 8, 18

Ecce, ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum, † et in porténtum Israel a Dómino exercítuum, * qui hábitat in monte Sion.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte, iusti. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Salvéte, cedri Líbani,
Plantæ viréntes Ordinis,
Quæ prata nunc cæléstia
Implétis almo gérmine.

Vos Trinitátis glória
Aetérna circumpléctitur:
Vos aura Matris Vírginis
Mulcet piis favóniis.

Vos Angelórum cúriæ
Cingunt choréa pérpetim,
Et írrigant puríssimi
Aeternitátis rívuli.

O ínclitæ propágines,
Vestros iuváte fílios:
In valle mœsta débiles
Nos roboráte súrculos.

Sit laus Patri, cum Fílio,
Simúlque dulci Flámini:
Læti quibúscum vívitis
In sempitérno lúmine.
Amen.

Ubi ad Matutinum dictus est hymnus Iesu, Salvátor sæculi, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. ant. Vos, qui reliquístis / ómnia, et secúti estis me, † céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam sanctórum Monachórum exémpla nos próvocent: † quátenus, quorum solémnia ágimus, * étiam actus imitémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Fulgébunt iusti / sicut sol in regno Patris eórum, † dicit Dóminus.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce, ego, ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 44, 7

Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, * et in diébus suis habéntur in láudibus.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Capit. Eccli. 44, 13

Fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: * semen eórum et glória eórum non derelinquétur.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Fulgébunt iusti / sicut sol in regno Patris eórum, † dicit Dóminus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad II Vesperas plurimorum Martyrum. 74*

2 Beáti éritis, / cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, † et exprobráverint, et eiécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis: † gaudéte et exsultáte; ecce enim merces vestra multa est in cælis.

3 Gaudent in cælis / ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; † et, quia pro eius amóre sæculum sprevérunt, † ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

4 O quam gloriósum est regnum, / in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, † amícti stolis albis sequúntur Agnum, quocúmque íerit!

Capit. Is. 8, 18

Ecce, ego et púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in signum, † et in porténtum Israel a Dómino exercítuum, * qui hábitat in monte Sion.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Salvéte, cedri Líbani,
Plantæ viréntes Ordinis,
Quæ prata nunc cæléstia
Implétis almo gérmine.

Vos Trinitátis glória
Aetérna circumpléctitur:
Vos aura Matris Vírginis
Mulcet piis favóniis.

Vos Angelórum cúriæ
Cingunt choréa pérpetim,
Et írrigant puríssimi
Aeternitátis rívuli.

O ínclitæ propágines,
Vestros iuváte fílios:
In valle mœsta débiles
Nos roboráte súrculos.

Sit laus Patri, cum Fílio,
Simúlque dulci Flámini:
Læti quibúscum vívitis
In sempitérno lúmine.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. ant. In regeneratióne, / cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, † sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam sanctórum Monachórum exémpla nos próvocent: * quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Die 14 novembris

IN COMMEMORATIONE OMNIUM DEFUNCTORUM ORDINIS NOSTRI

II classis

Si hac die occurrat dominica vel festum de præcepto, vel aliquod festum I aut II classis, Officium Commemorationis omnium defunctorum Ordinis nostri transfertur in diem sequentem similiter non impeditum, etiamsi alicubi fieri contigerit de aliquo festo III classis.

I. Si hac die dicitur Officium de occurrenti feria vel festo ac præterea Officium defunctorum pro omnibus defunctis Ordinis nostri, tunc Matutinum ac Laudes defunctorum dicantur, ut notatur infra in Officio defunctorum, post Laudes feriæ vel festi; post Vesperas diei dicantur Vesperæ defunctorum.

In Laudibus et ad Vesperas dicitur

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum.

Post Laudes diei, dicto ℣. Benedicámus Dómino, absolute incipitur Matutinum defunctorum cum Laudibus.

Hoc tamen Officium defunctorum non est de præcepto, nisi in choro.

II. Ubi vero unum tantum dicitur hac die Officium, hoc recitatur uti die 2 novembris, præter ea quæ sequuntur:

Ad Matutinum (si separetur a Laudibus), Laudes, Tertiam, Sextam, Nonam et Vesperas dicitur

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum Ordinis nostri remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Primam autem [291], expletis psalmis de feria occurrenti ut in Psalterio, dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Súpplices, Dómine, pro animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum Ordinis nostri preces effúndimus: † ut, quidquid conversatióne contraxérunt humána, clemens indúlgeas, * et pœnis eórum finem benígnus impónas. Per Dóminum.

℟. Amen.

In lectione Martyrologii ante omnia dicitur:

Hac die Commemorátio ómnium defunctórum Ordinis nostri, in qua pia Mater Ecclésia, postquam fílios suos trámite sanctæ Régulæ vestígia Patriárchæ Monachórum persecútos et iam in cælo lætántes, cóngruis stúduit celebráre præcóniis, mox et omnes adhuc in Purgatório geméntes, válidis apud Dóminum et Sponsum Christum sátagit suffrágiis adiuváre, ut quam cítius váleant ad societátem supernórum cívium pervenire.

Postea dicitur: Séptimo décimo (vel sexto décimo) kaléndas decémbris. Luna... et continuatur lectio usque ad finem, more solito.

Deinde, etiam extra chorum, licet omissa fuerit lectio Martyrologii, subiungitur:

℣. In memória ætérna erunt iusti. ℟. Ab auditióne mala non timébunt.

Orémus. Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Completorium vero [293] dicitur sequens

Oratio

Propitiáre, quæsumus, Dómine, animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum Ordinis nostri, pro quibus maiestátem tuam supplíciter exorámus: † ut, per hæc piæ deprecatiónis offícia, * pervenire mereántur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Die 15 novembris

S. Alberti Magni

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum, Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subiciénda magnum effecísti: * da nobis, quæsumus, ita eius magistérii inhærére vestígiis, ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Die 17 novembris

S. Gertrudis Magnæ

Virginis O. N.

III classis

Apud moniales et sorores: II classis. Vide infra. [327]

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Mira noctúrnis, modulánte lingua,
Gesta Gertrúdis celebrémus horis,
Quæ sacris instans précibus perégit
Témpora noctis.

Illíus votis Deus obsecúndans,
Mox repentínas plúvias profúdit,
Moxque suspénsos grávidis coércet
Núbibus imbres.

Arva iam dudum glácie rigébant,
Corde cum mœsto míserans colónos,
Férvidis Virgo lácrimis resólvit
Frígora brumæ.

Ne seges largo vitiétur imbre,
Sédulis cælum précibus serénat,
Et graves læsi gemebúnda placat
Núminis iras.

Igneis mentes pénetrat sagíttis,
Lánguidis confert ánimis medélam,
Atque succéndit sceleráta castis
Péctora flammis.

Vírginum Sponsum superúmque Regem
Vírginum sanctæ célebrent choréæ,
Et sacram supplex Tríadem per ævum
Orbis adóret.
Amen.

In I Nocturno

De Cánticis canticórum

Lectio i 2, 1-5

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi, et fructus eius dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

℟. In caritáte perpétua / diléxit Gertrúdem Dóminus, † ídeo attráxit eam ab infántia, et duxit in solitúdinem: * Et locútus est ad cor eius. ℣. Sponsávit eam sibi in sempitérnum in fide et in misericórdia. Et.

Lectio ii 8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio; lámpades eius lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Gertrúdis / convérsa ad Sponsum suum, dicébat: * Mihi adhærére tibi soli, Dilécte mi, bonum est. ℣. Tunc Dóminus acclinátus circumplectebátur eam, dicens: † Et mihi adhærére tibi, semper suáve est, dilécta mea. Mihi.

Lectio iii

Gertrúdis, Islébii in Saxónia nata, quinquénnis in monastério Rodardénsi, Ordinis sancti Benedícti, virginitátem suam ac seípsam Iesu Christo óbtulit. Sanctam Mechtíldem magístram hábuit, qua duce ad altíssima contemplatiónis dona pervénit. Erga diviníssimum Eucharístiæ sacraméntum et passiónem Dómini, tanta caritáte æstuábat, ut, ea recógitans, ubéribus lácrimis perfunderétur. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophetíæ dono cláruit. Dénique, flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, vita decéssit, miráculis vivens et post mortem illústris.

℟. Pósuit / in Gertrúde tabernáculum suum Altíssimus. * Deus in médio eius, non commovébitur. ℣. Adiuvábit eam Deus mane dilúculo. Deus. Glória Patri. Deus.

In II Nocturno

Capit. Cant. 8, 6

Pone me ut signáculum super cor tuum, † ut signáculum super bráchium tuum; * quia fortis est ut mors diléctio. ℣. Dilexísti iustítiam et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Oratio

Deus, qui in puríssimo corde beátæ Gertrúdis Vírginis tuæ iucúndam tibi habitatiónem præparásti: † eius méritis et intercessióne cordis nostri máculas cleménter abstérge; * ut digna divínæ maiestátis tuæ habitátio éffici mereátur. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Lauda / et lætáre, fília Sion, † quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, dicit Dóminus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 O beáta ánima, / quæ méruit esse sedes sapiéntiæ, † cuius delíciæ sunt, esse cum fíliis hóminum!

3 Anulis septem / subarrhávit me Dóminus meus Iesus Christus, † et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4 Hábuit Gertrúdis / potestátem cláudere cælum núbibus, et aperíre portas eius: † quia lingua eius clavis cæli facta est.

5 Ancílla fidélis, / et Sponsa elécta intrávit in cor et gáudium Dómini sui, † cuius amóre languébat.

Capit. Cant. 3, 4

Invéni quem díligit ánima mea: † ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, * et in cubículum genetrícis meæ.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Ad sacros Virgo thálamos anhélans,
Núptias cælo celebráre gestit,
Et piis votis nímium morántem
Próvocat horam.

A egra cum languet, maniféstus astat,
Cælitum turma comitánte, Christus,
Atque divíni récreat iacéntem
Lúmine vultus.

Surge, conclámat, soror atque Sponsa,
En tibi pando penetrále cordis,
Ut triumpháli reseráta scandas
Sídera curru.

Ista vox omnes pénetrat medúllas,
Atque compáges ánimi resólvit:
Spíritus liber volat in reclúsa
Víscera Christi.

Régios Agni thálamos peténtem
Iúbilans stipat Súperum coróna,
Atque compléxus et amíca cantat
Oscula Sponsi.

Vírginum Sponsum, Superúmque Regem
Vírginum sanctæ célebrent choréæ,
Et sacram supplex Tríadem per ævum
Orbis adóret.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. O digníssima / Christi Sponsa, quam lux prophetíæ illustrávit, zelus Apostólicus inflammávit, † láurea Vírginum coronávit, divíni amóris incéndium consummávit!

Oratio

Deus, qui in puríssimo corde beátæ Gertrúdis Vírginis tuæ iucúndam tibi habitatiónem præparásti: † eius méritis et intercessióne, cordis nostri máculas clemènter abstérge; * ut digna divínæ maiestátis tuæ habitátio éffici mereátur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Lauda / et lætáre, fília Sion, † quia ecce ego vénio, et habitábo in médio tui, dicit Dóminus.

AD TERTIAM

Ant. O beáta ánima, / quæ méruit esse sedes sapiéntiæ, † cuius delíciæ sunt, esse cum fíliis hóminum!

Capitulum Invéni, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Anulis septem / subarrhávit me Dóminus meus Iesus Christus, † et tamquam sponsam decorávit me coróna.

Capit. Cant. 8, 6

Pone me ut signáculum super cor tuum, † ut signáculum super bráchium tuum; * quia fortis est ut mors diléctio.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Ancílla fidélis, / et Sponsa elécta intrávit in cor et gáudium Dómini sui, † cuius amóre languébat.

Capit. Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: † colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ: osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: * vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD VESPERAS

Ant. 1 Casta colúmba / nidíficans in cavérna macériæ sacri láteris Iesu Christi, † mel suavíssimum de petra sugébat. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 128*

2 Loquebátur / Christus ad diléctam Gertrúdem fácie ad fáciem, † sicut solet loqui homo ad amícum suum.

3 Beátæ Gertrúdis verba / divíni erant amóris iácula: † lámpades eius, lámpades ignis atque flammárum.

4 Diléctæ ánimam / e cárcere córporis exeúntem, accépit Christus in ulnas suas, † et cor suum illi amánter apéruit.

Capit. Cant. 3, 4

Invéni quem díligit ánima mea: † ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, * et in cubículum genetrícis meæ.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Gertrúdis, arca Núminis,
Sponsóque iuncta vírginum,
Da nuptiális pángere
Castos amóres fœderis.

Quadríma Christo núbilis
In claustra prompte cónvolas;
Spretóque nutrícis sinu,
Sponsi requíris óscula.

Candéntis instar lílii
Odóre mulces sídera,
Et virgináli cælitum
Regem decóre pértrahis.

Qui vivit in sinu Patris
Cinctus perénni glória,
Amánter, ut sponsus, tua
Recúmbit inter úbera.

Amóre Christum vúlneras:
Hic te vicíssim vúlnerat,
Tuóque cordi própria
Inúrit alte stígmata.

O singuláris cáritas,
Et mira commutátio!
Hic corde respírat tuo:
Tu vivis huius spíritu.

Te Sponse Iesu vírginum,
Beáta laudent ágmina;
Patri, simul Paráclito,
Par sit per ævum glória.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Egredímini / et vidéte, fíliæ Sion, Gertrúdem in diadémate, quo coronávit illam Christus † in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis eius.

Oratio

Deus, qui in puríssimo corde beátæ Gertrúdis Vírginis tuæ iucúndam tibi habitatiónem præparásti: * eius méritis et intercessióne, cordis nostri máculas cleménter abstérge; ut digna divínæ maiestátis tuæ habitátio éffici mereátur. Per Dóminum.

Alibi dicitur Officium sequens.

Ad Matutinum: Invitat. et hymnus de Communi Virginum; ant., psalmi et ℣. de feria currenti.

Lectiones i et ii de feria currenti cum suis responsoriis; lectio iii, ut supra [323], ℟. Veni, elécta, de Communi Virginum. 137*

In II Nocturno capit. et ℣. de Communi.

Ad Laudes et Vesperas: Ant. et psalmi de Psalterio; a capitulo de Communi Virginum, oratio ut supra. [326]

Ubi vero Officium celebratur ritu II classis, erit ut infra.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Mira noctúrnis, modulánte lingua,
Gesta Gertrúdis celebrémus horis,
Quæ sacris instans précibus perégit
Témpora noctis.

Illíus votis Deus obsecúndans,
Mox repentínas plúvias profúdit,
Moxque suspénsos grávidis coércet
Núbibus imbres.

Arva iam dudum glácie rigébant,
Corde cum mœsto míserans colónos,
Férvidis Virgo lácrimis resólvit
Frígora brumæ.

Ne seges largo vitiétur imbre,
Sédulis cælum précibus serénat,
Et graves læsi gemebúnda placat
Núminis iras.

Igneis mentes pénetrat sagíttis,
Lánguidis confert ánimis medélam,
Atque succéndit sceleráta castis
Péctora flammis.

Vírginum Sponsum superúmque Regem
Vírginum sanctæ célebrent choréæ,
Et sacram supplex Tríadem per ævum
Orbis adóret.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Gertrúdis Virgo, / quinquénnis in sacræ Religiónis horto velut candens lílium plantáta, † ómnium virtútum splendóre refúlsit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de Communi Virginum. 132*

Ant. 2 Ad sacrum / beáti Patris Benedícti Ordinem divínitus vocáta est, † ut, quæ Spíritus Sancti donis replénda erat, † Patriárcham ómnium iustórum spíritu plenum, sibi imitándum propóneret. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Ant. 3 Factum est / cor eius tamquam cera igne mollíta, † cui Christus divinitátis suæ sigíllum impréssit. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Ant. 4 Spíritu / intellegéntiæ replévit Gertrúdem Dóminus: † dedit illi sciéntiam Sanctórum, et pósuit super eam spíritum suum. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. 5 Ardentíssimo / animárum zelo æstuábat, † et omnes in viscéribus Iesu Christi cupiébat. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

Ant. 6 Ingruéntem plúviam / verbo contínuit, obediénte Dómino sponsæ suæ précibus. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Cánticis canticórum

Lectio i 2, 1-5

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem desideráveram sedi, et fructus eius dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

℟. In caritáte perpétua / diléxit Gertrúdem Dóminus, † ídeo attráxit eam ab infántia, et duxit in solitúdinem: * Et locútus est ad cor eius. ℣. Sponsávit eam sibi in sempitérnum in fide et in misericórdia. Et.

Lectio ii 8, 1-2

Quis mihi det te fratrem meum, sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et iam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ; ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum.

℟. Gertrúdis / convérsa ad Sponsum suum, dicébat: * Mihi adhærére tibi soli, Dilécte mi, bonum est. ℣. Tunc Dóminus acclinátus circumplectebátur eam, dicens: † Et mihi adhærére tibi, semper suáve est, dilécta mea. Mihi.

Lectio iii 8, 3-5ª

Læva eius sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adiúro vos, fíliæ Ierúsalem, ne suscitétis neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum?

℟. Pósuit / in Gertrúde tabernáculum suum Altíssimus. * Deus in médio eius, non commovébitur. ℣. Adiuvábit eam Deus mane dilúculo. Deus in médio.

Lectio iv 8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut infernus æmulátio; lámpades eius lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Sapiéntiam Dei / loquebátur inter perféctas vírgines, a Christo Iesu edócta: * Quem ab ipsa infántia in Sponsum elégit. ℣. Spíritum huius mundi non accépit, † sed spíritum, qui ex Deo est. Quem. Glória Patri. Quem.

In II Nocturno

Ant. 1 Mundo / et sibi mórtua erat Gertrúdis, † et vita eius abscóndita cum Christo in Deo. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis. 138*

Ant. 2 Ancíllæ suæ / secréta cæléstia revelávit Deus per Spíritum suum. Ps. 86 Fundaménta eius in móntibus sanctis.

Ant. 3 Multæ fíliæ / sub eius disciplína congregavérunt divítias: † hæc supergréssa est univérsas. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 4 Lábia Gertrúdis / custodiébant sciéntiam, † et qui in pressúra erant, solácium requirébant ex ore eius. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 5 Semper / mortificatiónem Iesu Christi in córpore suo circumferébat, † cuius stígmata cordi suo impréssa portábat. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Ant. 6 Gloriósa Virgo / Gertrúdis, postquam migrávit ad Sponsum, † appáruit in vestítu deauráto circúmdata varietáte. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Lectio v

Gertrúdis virgo, Islébii in comitátu Mansfeldiénsi nobilíssimis paréntibus nata, quinquénnis Christo, cui iam núbilis erat et matúra, in monastério urbis Rodárdæ, Ordinis sancti Patris Benedícti, virginitátem suam consecrávit. Ab ipso in Religiónem ingréssu angélicæ vitæ ratiónem íniit, et lítteris humanióribus ac divínis appríme excúlta, ad eam doctrínæ perfectiónem pervénit, quam eruditíssimi quique mérito suspícerent. Exímia fuit eius contemplátio, in qua multis revelatiónibus ac visis cæléstibus a Deo illustráta, eódem inspiránte libros divínæ sapiéntiæ plenos conscrípsit.

℟. Christo / confíxa sum cruci: * Ego enim stígmata Dómini Iesu in corde meo porto. ℣. Vivo autem iam non ego, vivit vero in me Christus. Ego.

Lectio vi

Quamvis autem tantis natúræ et grátiæ dótibus enitéret, divínis fruerétur collóquiis, prophetíæ dono et plúrimis esset insignita miráculis; ádeo tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcípua divínæ virtútis mirácula hoc unum singuláre créderet, quod se indigníssimam, ut dictitábat, terra peccatrícem sustinéret.

℟. Cum aspérrimo gelu / terra diu concréta non daret germen suum, † beáta Gertrúdis tacta dolóre cordis orávit ad Sponsum: * Et statim solúta glácie, secúta est veris amœnitas. ℣. Emísit Dóminus verbum suum, et liquefécit eam: † flavit spíritus eius, et fluxérunt aquæ. Et.

Lectio vii

Cæléstis Sponsus in eius puríssimo corde delícias suas collocávit, cui suórum étiam múlnerum stígmata ígneo amóris stylo divínus zelátor inússit. Hinc illa nihil nisi Christum loquebátur, quem in corde gestábat, qui nusquam se conveniéntius, quam in sacraménto altáris, ac deínde in huius suæ dilectæ corde et ánima inveniéndum pronuntiávit. Eiúsdem caríssimæ Sponsæ sanctitátem divíni sui oris confirmávit oráculo, cum testátus est, nullam

tunc témporis ánimam in terris vívere, quæ, ut illi coniúnctior, ita grátior esset et accéptior.

℟. Messis témpore, / cum imbres assídui frúgibus terræ nocérent, † Gertrúdis effúdit sicut aquam cor suum ante conspéctum Dómini: * Et statim facta est serénitas magna. ℣. Clausæ sunt cataráctæ cæli, et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo. Et.

Lectio viii

Deíparam Vírginem peculiári benefício in matrem et procuratrícem sibi a Christo datam, quam cum áliis cæli cívibus frequénter habébat spectábilem, singulári pietáte prosequebátur. Erga sanctíssimum Eucharístiæ sacraméntum et Christi passiónem tanto amóris et gratitúdinis afficiebátur ardóre, ut tota lácrimis liquésceret. Animas piacularibus flammis addíctas quotidiánis suffrágiis et assíduis précibus sublevábat. Zelo divíni honóris promovéndi, et procurándæ salútis próximi iúgiter ardébat. Cum ígitur ferventíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéret, huic Christus, sanctíssima Matre, dilectóque discípulo, et candidíssimo Vírginum choro comitátus, áffuit, et eius ánimam, córporis solútam compágibus, ac mirábili péctoris explicatióne intra cordis sui penetrália recéptam, ad cæléstem thálamum tradúxit.

℟. Quæ per revelatiónem / Iesu Christi dídicit Gertrúdis, eódem inspiránte conscrípsit: * Qui abscóndit hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revélat ea párvulis. ℣. Língua eius cálamus scribæ velóciter scribéntis. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Induit me / Dóminus vestiménto salútis: et induménto lætítiæ circúmdedit me, † quasi sponsam ornátam monílibus suis. Canticum Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis. 143*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 25

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exié-

runt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 93 de verbis Domini cap. 2-4

Intellegámus, caríssimi, ad omnes nos, id est, ad univérsam omníno Ecclésiam, istam pertinére parábolam, non ad solos præpósitos, nec ad solas plebes: sed prorsus ad omnes. Istæ quinque et quinque vírgines, omnes omníno sunt ánimæ Christianórum. Sed, ut dicámus vobis, quod Deo inspiránte sentímus, non qualescúmque ánimæ; sed tales ánimæ, quæ habent cathólicam fidem, et habére vidénter bona ópera in Ecclésia Dei: et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes et quinque fátuæ.

℟. Indica nobis, / quem díligit ánima nostra, * Ubi pascas, ubi cubes in merídie. ℣. In corde Gertrúdis inveniétis me. Ubi.

Lectio x

Quare ergo appellátæ sunt quinque; et quare vírgines, prius videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustátu, ab illícito tactu, propter ipsam integritátem, vírginis nomen accépit. Sed si bonum est, abstinére ab illícitis sentiéndi mótibus, et ídeo unaquæque ánima christiána vírginis nomen accépit: quare quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Placébat sibi / in infirmitátibus et angústiis pro Christo: * Et váriis licet languóribus vexáta, † ómnibus, qui in pressúra erant, caritátis solácium impendébat. ℣. Cum infirmabátur, tunc potens erat. Et.

Lectio xi

Et vírgines sunt, et repellúntur. Parum est, quia vírgines sunt, et lámpades habent. Vírgines propter abstinéntiam ab illícitis sénsibus; lámpades habent, propter ópera bona. De quibus opéribus Dóminus dicit: Lúceant ópera vestra coram homínibus. Item discípulis dicit: Sint lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes. In lumbis accínctis, virgínitas; in lucérnis ardéntibus, ópera bona. Si ergo ab illícitis abstinéntia bona est; unde virgínitas

nomen accépit: et ópera bona laudabília sunt, quæ significántur lampádibus: quare quinque admittúntur et quinque repellúntur?

℟. Apparuérunt / cæléstes spíritus, qui Gertrúdem ad Agni núptias invitábant, dicéntes: * Veni, dómina, quia te expéctant cæli delíciæ. ℣. Veni de Líbano, Sponsa; † veni de Líbano, veni, coronáberis. Veni.

Lectio xii

Alias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum significat óleum, valde magnum. Putas, non cáritas est? Quæréndo dícimus, non senténtiam præcipitámus. Unde mihi videátur óleo cáritas significári, dicam vobis. Apóstolus dicit: Adhuc supereminentiórem vobis viam demónstro. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans, aut cýmbalum tínniens. Ipsa est superéminens via: id est, cáritas, quæ mérito óleo significátur. Omnibus enim humóribus óleum superéminet.

℟. Cum beáta Gertrúdis / Dei amóre languéret, appáruit ei Sponsus, quem diligébat: * Qui eam in cordis sui sacrárium admíssam, ad cæléstem thálamum tradúxit. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áfluens, innixa super diléctum suum? Qui. Glória Patri. Qui.

Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. 146*

Oratio

Deus, qui in puríssimo corde beátæ Gertrúdis Vírginis tuæ iucúndam tibi habitatiónem præparásti: † eius méritis et intercessióne, cordis nostri máculas cleménter abstérge; * ut digna divínæ maiestátis tuæ habitátio éffici mereátur. Per Dóminum.

Ad Laudes, Horas minores et Vesperas ut supra. [323]

Die 18 novembris
In Dedicatione Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.
III classis

AD MATUTINUM

Invitat. et hymnus de Communi Dedicationis ecclesiæ. 177*

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria occurrenti.

Lectiones i et ii de feria occurrenti cum ℟℟. 1 et 3.

Lectio iii

Ex locis sacris, quæ ab inítio apud Christiános veneratiónem habuérunt, insígnis semper hábita est Conféssio sancti Petri in Vaticánis, Príncipis Apostolórum sepúlcro consecráta. Illuc Constantínus Magnus perrexísse tráditur, et sumpto ligóne ac bidénte terram eruísse, ac locum designásse basílicæ, quam suis súmptibus ipse ædificávit. Eam sanctus Silvéster Papa décimo quarto kaléndas decémbris dedicávit, et ex eo témpore præscrípsit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Quam, vetustáte iampridem collabéntem, ac multórum Pontíficum pietáte magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus eádem die, anno millésimo sexcentésimo vigésimo sexto, solémniter dedicávit. Itémque basílicam sancti Pauli Apóstoli, in via Ostiénsi ab eódem Constantíno imperatóre sumptuosíssime exstrúctam, et a sancto Silvéstro Papa item consecrátam, ac, diro incéndio consúmptam, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam; Pius nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem definitiónis dógmatis de immaculáta beátæ Vírginis Maríæ Conceptióne, solémni antístitum coróna circúmdatus, consecrávit.

℟. In dedicatióne templi / decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, † et vénient ad eam omnes gentes. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria occurrenti.

Capit. Apoc. 21, 3

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: † et ipsi pópulus eius erunt, * et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.

℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de feria occurrenti.

Capit. et reliqua omnia, etiam ad Horas minores, de Communi Dedicationis ecclesiæ. 192*

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. ant. Zachæe, / festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. † At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. † Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: † exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, * cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria occurrenti.

A capitulo omnia ut ad II Vesperas de Communi Dedicationis ecclesiæ. 194*

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. ant. O quam metuéndus est / locus iste: † vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Die 21 novembris

In Præsentatione B. Mariæ V.

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. et hymnus de Communi festorum B. M. V. 198*

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria occurrenti. Lectiones i et ii de feria occurrenti cum ℟℟. 1 et 3.

Lectio iii

Ex libro
sancti Ioánnis Damascéni
de fide orthodóxa
Lib. 4, cap. 15

Ioachim lectíssimam illam ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem, Samuélem procreávit; eódem modo hæc étiam, per obsecratiónem et promissiónem, Dei Genetrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur). Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum

Creatóris Mater éxstitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Ióachim, atque ad templum addúcitur. Ac deínde, in domo Dei plantáta, atque per Spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium effícitur: ut quæ vidélicet ab omni huiúsce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia. Glória Patri. Quia.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria currenti.

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de feria currenti.

Capit. et reliqua omnia, etiam ad Horas minores, de Communi B. M. V. 213*

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Beáta es, / María, quæ credidísti: † perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio

Deus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus Sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti: † præsta, quæsumus; ut, eius intercessióne, * in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus.

Et fit commemoratio S. Columbani Abbatis:

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Columbáni Abbátis commédet: * ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria currenti.

A capitulo omnia ut ad II Vesperas de Communi B. M. V. 214*

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. ant. Beáta / Dei Génetrix, María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, † sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Iesu Christo, allelúia.

Die 22 novembris

S. Cæciliæ
Virginis et Martyris

III classis

AD MATUTINUM

Invitatorium et hymnus de Communi Virginis et Martyris. 131*

In I Nocturno

Ant. psalmi et ℣. de feria, ut in Psalterio.

Lectiones i et ii de feria occurrenti cum ℟℟. sequentibus.

℟. i Cantántibus órganis, / Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens: * Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis et triduánis ieiúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat.

℟. ii O beáta Cæcília, / quæ duos fratres convertísti, Almáchium iúdicem superásti, * Urbánum epíscopum in vultu angélico demonstrásti. ℣. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. Urbánum.

Lectio iii

Cæcília, virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte virginitátem suam Deo vovit. Sed, cum invíta núptui data esset Valeriáno, huic persuásit, ut ipsam illibátam relínqueret, et ad beátum Urbánum Papam iret, ut, accépto baptísmate, dignus fíeret, qui Angelum Cæcíliæ protectórem vidéret. Quod cum Valeriánus obtinuísset, fratrem suum Tibúrtium convértit ad Christum, ita ut ambo paulo post sub Almáchio præfécto martýrium subíerint. Cæcília autem ab eódem Almáchio comprehénsa, quod illórum facultátes in

páuperes distribuísset, in bálneo combúri iussa est. Sed, cum flamma eam attíngere non audéret, ibídem secúri ter percússa, et seminíva relícta, post tríduum virginitátis et martýrii palmam est consecúta, et in cœmetério Callísti sepúlta. Eius et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora, a Paschále Papa primo in Urbem transláta, in ecclésia, ipsíus sanctæ Cæcíliæ nómine consecráta, cóndita sunt.

℟. iii Virgo gloriósa / semper Evangélium Christi gerébat in péctore, † et non diébus neque nóctibus vacábat * A colló quiis divínis et oratióne. ℣. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, et cor eius igne cælésti ardébat. A colló quiis.

In II Nocturno

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Cantántibus órganis, / Cæcília Dómino decantábat, dicens: † Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Valeriánus / in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit.

3 Cæcília / fámula tua, Dómine, † quasi apis tibi argumentósa desérvit.

4 Benedíco te, / Pater Dómini mei Iesu Christi, † quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Triduánas / a Dómino popósci indúcias, † ut domum meam eccléssiam consecrárem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concípit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Dum auróra / finem daret, Cæcília exclamávit, dicens: † Eia, mílites Christi, abícite ópera tenebrárum, et induímini arma lucis.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: † da, ut quam venerámur offício, * étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Qui gloriátur, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Capit. Eccli. 51, 13-14

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adiutório.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD VESPERAS

Ant. 1 Cantántibus órganis, / Cæcília Dómino decantábat, dicens: † Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 128*

2 Valeriánus / in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit.

3 Cæcília / fámula tua, Dómine, † quasi apis tibi argumentósa desérvit.

4 Triduánas / a Dómino popósci indúcias, † ut domum meam ecclésiam consecrárem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.
Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Virgo gloriósa / semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, † et non diébus neque nóctibus, a colló quiis divínis et oratióne cessábat.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: * da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum nostrum.

Die 23 novembris
S. Clementis I
Papæ et Martyris
III classis

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de feria occurrenti cum ℟℟. sequentibus.

℟. i Oránte / sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei, * De sub cuius pede fons vivus emánat: † flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. ℣. Vidi supra montem Agnum stantem. De.

℟. ii Omnes / una voce dixérunt: † Ora pro nobis, sancte Clemens: * Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. ℣. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fíeri. Ut.

Lectio iii

Clemens Románus, discípulus beáti Petri, septem Urbis regiónes divísit septem notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum et res ab eis gestas, diligentíssime conquisítas, lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit. Cum autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Traiáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum, in solitúdine urbis Chersónæ; in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Traiáno condemnáti fúerant. Cum multos ibi infidéles ad Christi fidem convertísset, iussu eiúsdem imperatóris, alligáta ad eius collum ánchora, in mare præcipitátus, martýrio coronátus est. Eius corpus, Nicoláo primo Pontifice Romam translátum, in ecclésia, quæ eius nómine ántea fúerat dicáta, honorífice recónditum est.

℟. iii Dedísti, Dómine, / habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, † in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Dedísti, Dómine, Sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. Iter. Glória Patri. Iter.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus intende: † et, per beátum Cleméntem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Oránte / sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Non meis méritis / ad vos me misit Dóminus, † vestris corónis partícipem fíeri.

3 Vidi / supra montem Agnum stantem, † de sub cuius pede fons vivus emánat.

4 De sub cuius pede / fons vivus emánat: † flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

5 Omnes gentes / per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. ant. Cum iter / ad mare cepísset, pópulus voce magna clamábat: † Dómine Iesu Christe, salva illum; † et Clemens cum lácrimis dicébat: † Súscipe, Pater, spíritum meum.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátum Cleméntem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Felicitatis Martyris:

Ant. Date ei / de fructu mánuum suárum, † et laudent eam in portis ópera eius.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Beátus vir, ut supra ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Oránte / sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad II Vesperas de Communi unius Martyris. 53*

2 Non meis méritis / ad vos me misit Dóminus, † vestris corónis partícipem fíeri.

3 Vidi / supra montem Agnum stantem, † de sub cuius pede fons vivus emánat.

4 Omnes gentes / per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. ant. Dedísti, Dómine, / habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum: † iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus intende: * et, per beátum Cleméntem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Die 24 novembris

S. Ioannis a Cruce

Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui sanctum Ioánnem, Confessórem tuum atque Doctórem, perféctæ sui abnegatiónis et crucis amatórem exímium effecísti: * concéde; ut, eius imitatióni iúgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Chrysogoni Martyris:

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: * ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Die 25 novembris

S. Catharinæ Virg.

et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri, quæránti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti: * præsta, quæsumus; ut, eius méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus: Qui tecum vivit.

Die 26 novembris

S. Silvestri

Abbatis O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum, Abbátem, sæculi huius vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: * te súpplices exorámus; ut, eius exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Die 29 novembris

S. Saturnini

Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalício pérfrui: * eius nos tríbue méritis adiuvári. Per Dóminum nostrum.

Die 30 novembris

S. ANDREAE
Apostoli

II classis

AD I VESPERAS

(Sicubi festum est I classis)

Ant., capit., ℟. br., hymnus et oratio ut infra ad II Vesperas [355]; psalmi ut in Communi Apostolorum. 2*

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. ant. Unus ex duóbus, / qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúia.

AD MATUTINUM

Invitatorium et hymnus ut in Communi Apostolorum. 5*

In I Nocturno

Ant. 1 Vidit / Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei, cum reliquis de Communi Apostolorum. 5*

Ant. 2 Veníte / post me, dicit Dóminus, † fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore.

Ant. 3 Relíctis / rétibus suis, † secúti sunt Dóminum Redemptórem. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. 4 Christus / me misit ad istam provínciam, † in qua non parvum pópulum acquisívi. Ps. 46 Omnes gentes, pláudite mánibus.

Ant. 5 Ego si crucis / patíbulum expavéscerem, † crucis glóriam non prædicárem. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam.

Ant. 6 Dignum sibi / Dóminus computávit Mártyrem, † quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Romános

Lectio i 10, 4-9

Finis legis, Christus, ad iustítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam iustítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est iustítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere: aut quis descéndet in abýssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo: hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Iesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret / Dóminus iuxta mare Galilææ, † vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio ii 10, 10-13

Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem confessio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Iudæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Mox ut vocem / Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, † relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Aetérnæ vitæ secútus est prǽmia largiéntem. ℣. Hic est, qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, † et pro lege eius sustínuit passiónem. Aetérnæ.

Lectio iii 10, 14-17

Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

℟. Doctor bonus / et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, † quam a longe aspíciens dixit: Salve, crux, * Súscipe discípulum eius, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve, crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, † et ex membris eius tamquam margarítis ornáta. Súscipe.

Lectio iv 10, 18-21

Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Invéntus sum a non quæréntibus me: palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Cum vidísset / beátus Andréas crucem, exclamávit et dixit: † Salve, crux, quámdiu fatigáris? * Exspécta me, sicut exspectásti Dóminum et magístrum meum. ℣. O bona crux, diu desideráta, et iam concupiscénti ánimo præparáta. Exspécta. Glória Patri. Exspécta.

In II Nocturno

Ant. 1 Videns Andréas / crucem, cum gáudio dicébat: † Quia amátor tui semper fui, et desiderávi te amplécti, o bona crux. Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus. 11*

Ant. 2 Diléxit / Andréam Dóminus in odórem suavitátis. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 3 Bíduo / vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, † et docébat pópulum. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 4 Non me permíttas, / Dómine, fámulum tuum a te separári: † tempus est, ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre iúbeas. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília.

Ant. 5 Andréas vero / rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

Ant. 6 Accipe me / ab homínibus, et redde me magístro meo; † ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúia. Ps. 100 Misericórdiam et iudícium.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Lectio v

Andréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Ioánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset: Ecce Agnus Dei; secútus Iesum, fratrem quoque suum ad eúndem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cuius passiónem et resurrectiónem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit.

℟. Homo Dei / ducebátur, ut crucifígerent eum: † pópulus autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens eius sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque dúcerent eum, ut crucifigerétur, † factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. Innocens.

Lectio vi

Post, Patras Acháiæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Aegéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui iudex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium iúdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret. Tum Aegéas irátus, Désine, inquit, Christum iactáre, cui símilia verba nihil profuérunt, quóminus a Iudæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in al-

tári; cuius carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger persevérat et vivus.

℟. O bona crux, / quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; † áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens: † Salva me, bona crux. Ut.

Lectio vii

Quámobrem ira accénsus Aegéas, iubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent. Igitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Aegéas crucis extolléntem mystéria sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári iussit.

℟. Expándi / manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: † exaltáre, qui iúdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui ámbulant.

Lectio viii

Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta: áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo; ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est: in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre nunquam intermíttens, ad eum migrávit, cuius mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Acháiæ, qui eius passiónem scripsérunt, se ita, ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Eius ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Beátus Andréas / de cruce clamábat, dicens: † Dómine Iesu Christe, magíster bone: * Non iúbeas me depóni de ista cruce, nisi prius accípias spíritum meum. ℣. Quóniam tu es protéctor meus, Christe, † in manus tuas comméndo spíritum meum. Non. Glória Patri. Non.

In III Nocturno

Ant. Unus ex duóbus, / qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúia. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 17*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípatus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 4

In illo témpore: Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem eius, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 5 in Evang., n. 1-2

Audístis, fratres caríssimi, quia ad uníus iussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de prǽmio ætérnæ retributiónis audíerant: et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos eius mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit / sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit et dixit: † Tu es Deus meus, quem vidi: † ne me patiáris ab ímpio iúdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem dilexi, quem cognóvi, quem conféssus sum: † tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio x

In cælo iam sedet, qui de conversióne nos ádmonet; iam iugo fídei colla géntium súbdidit, iam mundi glóriam stravit, iam, ruínis eius crebrescéntibus, distrícti sui iudícii diem propinquántem denúntiat: et tamen supérba mens nostra non vult hoc sponte

desérere, quod quotídie perdit invíta.

℟. Videns/ crucem Andréas exclamávit, dicens: † O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux, quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discípulum Christi, † ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe.

Lectio xi

Quid ergo, caríssimi, quid in eius iudício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur? Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem domínicam utérque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit?

℟. Vir iste / in pópulo suo mitíssimus appáruit, † sanctitáte autem et grátia plenus: * Iste est, qui assídue orat pro pópulo, et pro civitáte ista. ℣. Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: † ego autem orábam. Iste.

Lectio xii

Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui, quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelínquit.

℟. Diléxit / Andréam Dóminus in odórem suavitátis, dum pendéret in cruce: † dignum sibi computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari: * Et ídeo amícus Dei appellátus est. ℣. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 4, 18-22

In illo témpore: Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem eius, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres), et ait illis: Veníte post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus, secúti sunt eum. Et procédens inde, vidit álios duos fratres, Iacóbum Zebedæi, et Ioánnem fratrem eius in navi cum Zebedæo patre eórum, reficiéntes rétia sua: et vocávit eos. Illi autem statim, relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

Oratio

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: † ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; * ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Salve, / crux pretiósa, súscipe discípulum eius, qui pependit in te magíster meus Christus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Beátus Andréas / orábat, dicens: † Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas / Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, † germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximílla / Christo amábilis tulit corpus Apóstoli, † óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5 Qui persequebántur / iustum, demersísti eos, Dómine, in inférno, † et in ligno crucis dux iusti fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

Fratres: Corde enim créditur ad iustítiam, † ore autem conféssio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. ant. Concéde nobis / hóminem iustum, redde nobis hóminem sanctum: † ne interfícias hóminem Deo carum, iustum, mansuétum et pium.

Oratio

Maiestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus: † ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; * ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Salve, / crux pretiósa, súscipe discípulum eius, qui pependit in te magíster meus Christus.

AD TERTIAM

Ant. Beátus Andréas / orábat, dicens: † Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Capitulum Fratres: Corde enim, ut infra ad II Vesperas.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Ant. Andréas / Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, † germánus Petri, et in passióne sócius.

Capit. Rom. 10, 12-13

Non enim est distínctio Iudæi et Græci: † nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. * Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Ant. Qui persequebántur / iustum, demersísti eos, Dómine, in inférno, † et in ligno crucis dux iusti fuísti.

Capit. Rom. 10, 16-18

Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, audítus autem per verbum Christi. † Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Salve, / crux pretiósa, súscipe discípulum eius, qui pependit in te magíster meus Christus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad II Vesperas de Communi Apostolorum. 20*

2 Beátus Andréas / orábat, dicens: † Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas / Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, † germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Qui persequebántur / iustum, demersísti eos, Dómine, in inférno, † et in ligno crucis dux iusti fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

Fratres: Corde enim créditur ad iustítiam, † ore autem confessio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Magnif. ant. Cum pervenísset / beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit: † O bona crux, diu desideráta, et iam concupiscénti ánimo præparáta: † secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me † discípulum eius, qui pepéndit in te.

Oratio

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: * ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

FESTA DECEMBRIS

Die 2 decembris

S. Petri Chrysologi
Ep., Conf. et Eccl. Doct.
Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

COMMUNE SANCTORUM

1. In omnibus festis I et II classis Officium integrum, præter ea, quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi.

2. In festis III classis sic persolvendum est Officium: Ad Matutinum, invitatorium et hymnus de festo vel propria vel ex Communi. In I Nocturno psalmi, antiphonæ et ℣. de feria per annum vel de tempore. In hieme leguntur tres lectiones: duæ de Scriptura occurrenti, iuxta rubricam, quæ in Proprio de Tempore posita est, cum responsoriis de feria currenti ex Proprio de Tempore; tertia de festo, quæ ponitur in Proprio de Sanctis vel in Proprio cuiusque Congregationis aut Monasterii, cum ℟. suo.

In æstate vero legitur sub una benedictione, in Psalterio feriæ occurrentis pro lectione brevi assignata, unica lectio de festo, vel, si non habeatur, de Communi cum responsorio suo.

In II Nocturno psalmi et antiphonæ de feria in Psalterio, capitulum et ℣. de Sancto, prout notatur in Psalterio, nisi ad Sextam habeatur capitulum proprium festi, oratio de festo, qua finita, absolute inchoantur Laudes.

Ad Laudes psalmi et antiphonæ erunt de feria currenti in Psalterio, nisi in Proprio de Sanctis habeantur antiphonæ propriæ, quæ cum psalmis festivis **Dóminus regnávit**, etc., dicendæ sunt. Capitulum, ℟. br., hymnus, ℣., antiphona ad **Benedíctus** et oratio dicuntur de Sancto, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

Ad Horas minores, antiphonæ, quando in Laudibus habentur propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus, quarta antiphona prætermissa, hoc ordine: Ad Primam antiphona prima, ad Tertiam secunda, ad Sextam tertia et ad Nonam quinta. Si in Proprio Sanctorum antiphonæ propriæ non assignantur, sumuntur antiphonæ, quæ in Communi Sanctorum habentur ad Laudes, quarta similiter prætermissa, et eodem ordine, quo supra. Reliqua omnia, id est capitulum, ℟. br., versus et oratio, dicuntur de festo, ut in Proprio vel Communi.

Ad Vesperas, nisi concurrat aliud Officium, de quo recitandæ sunt Vesperæ, dicuntur psalmi et antiphonæ de feria currenti in Psalterio, nisi festum habeat antiphonas proprias vel peculiariter assignatas, quæ cum suis psalmis dicendæ sunt. Capitulum, ℟. br., hymnus, ℣., antiphona ad Magníficat et oratio dicuntur de festo, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

COMMUNE APOSTOLORUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Hoc est / præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. 2 Maiórem caritátem / nemo habet, † ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius, * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo,

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius, † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intellléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Maiórem caritátem nemo habet, † ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. 3 Vos amíci mei estis, / si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum, * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius sperá re in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, † iustítia eius manet in sæculum sæculi; * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. 4 In patiéntia vestra / possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capit. Eph. 2, 19-20

Fratres: Iam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Iesu.

℟. Deo grátias.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. ant. Tradent enim vos / in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, † et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum,
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Glória Patri.

Ant. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, † et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Aetérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Iungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 In omnem terram / exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retributio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominati, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. 2 Clamavérunt / iusti, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos.

Ant. 3 Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ant. 4 Príncipes populórum / congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. 5 Dedísti / hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. 6 Annuntiavérunt / ópera Dei, et facta eius intellexérunt.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt. * Firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta eius intellexérunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 4, 1-4

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic iam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis iúdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum iúdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc iustificátus sum: qui autem iúdicat me, Dóminus est.

℟. Ecce / ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 4, 5-7

Itaque nolíte ante tempus iudicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui et illumináb it abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque a Deo. Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis?

℟. Tóllite / iugum meum super vos, dicit Dóminus, † et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 4, 8-10

Iam saturáti estis, iam dívites facti estis: sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus! Puto enim, quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo et Angelis et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. Dum stetéritis / ante reges et præsides, † nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; † sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 4, 11-15

Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta huius mundi facti sumus, ómnium perípséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres: nam in Christo Iesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Fuérunt / sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: † ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

In II Nocturno

Ant. 1 Exaltabúntur / córnua iusti, allelúia.

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua iusti.

Ant. Exaltabúntur córnua iusti, allelúia.

Ant. 2 Annuntiavérunt / inter gentes glóriam Dómini, † in ómnibus pópulis mirabília eius.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Annuntiavérunt inter gentes glóriam Dómini, † in ómnibus pópulis mirabília eius.

Ant. 3 Lux orta est / iusto, allelúia: † rectis corde lætítia, allelúia.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Lux orta est iusto, allelúia: † rectis corde lætítia, allelúia.

Ant. 4 Déxtera Dómini / salvávit eos, † et brácchium sanctum eius, allelúia.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Déxtera Dómini salvávit eos, † et brácchium sanctum eius, allelúia.

Ant. 5 Custodiébant / testimónia eius, et præcépta eius, allelúia.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Custodiébant testimónia eius, et præcépta eius, allelúia.

Ant. 6 Perambulábant / in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

Psalmus 100

Misericórdiam et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intéllegam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a

me malígnum non cognoscébam.

Detraéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Perambulábant in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Absolutio Ipsíus piétas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Gregórii Papæ
Hom. 30 in Evang., n. 7-8

Lectio v

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repén-

te de Sancti Spíritus divinitáte adiúngitur: Et Spíritu oris eius omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi huius potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum huius Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cuius fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cuius sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa princípum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Iesu loqui débeant; Petrus magna auctoritáte respóndit: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant. Gaudéte / et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

Canticum Isaiæ
61, 6-9 (1)

Vos sacerdótes Dómini vocabímini: * minístri Dei nostri, dicétur vobis:

Fortitúdinem géntium comedétis, * et in glória eárum superbiétis.

Pro confusióne vestra dúplici, et rubóre, * laudábunt partem suam:

Propter hoc in terra sua duplícia possidébunt, * lætítia sempitérna erit eis.

Quia ego Dóminus díligens iudícium, * et ódio habens rapínam in holocáusto:

Et dabo opus eórum in veritáte, * et fœdus perpétuum fériam eis.

Et scient in géntibus semen eórum, * et germen eórum in médio populórum:

Omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, * quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Canticum
Sap. 3, 7-9 (2)

Fulgébunt iusti, * et tamquam scintíllæ in arundíneto discúrrent.

Iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intéllegent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis eius.

Canticum
Ibid. 10, 17-21 (3)

Réddidit Deus iustis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili:

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo iusti tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Ant. Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípatus eórum.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Homilia et Evangelium, ut notantur in Proprio Sanctorum.

℟. ix Isti sunt, / qui vivéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Ille nos benedícat.

℟. x Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Bened. Cuius (vel Quorum) festum cólimus, ipse (vel ipsi) intercédat (vel intercédant).

℟. ix Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Bened. Ad societátem.

℟. xii Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quórum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípatus eórum. In. Glória Patri. In.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Hoc est / præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Maiórem caritátem / nemo habet, † ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, / si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, / beáti mundo corde; † quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra / possidébitis ánimas vestras.

Capit. Eph. 2, 19-20

Fratres: Iam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Iesu.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. ant. Vos qui reliquístis / ómnia, et secúti estis me, † céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio propria.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Capit. Act. 5, 12

Per manus autem Apostolórum * fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Capit. Act. 5, 41

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, * quóniam digni hábiti sunt pro nómine Iesu contuméliam pati.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípatus eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Iurávit Dóminus, / et non pænitébit eum: † Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: † Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. 2 Cóllocet eum / Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. 3 Dirupísti, Dómine, / víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. 4 Confortátus est / princípátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illumináti mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illumináblitur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capit. Eph. 2, 19-20

Fratres: Iam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Iesu.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos redéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Magnif. ant. Estóte / fortes in bello et pugnáte cum antíquo serpénte, † et accipiétis regnum ætérnum, allelúia.

Oratio propria.

2 Aliæ lectiones pro Apostolis

In II Nocturno

Bened. Deus, Pater.

De Expositióne
sancti Augustíni Epíscopi
super psalmum
octogésimum sextum

Enarr., n. 4

Lectio v

Fundaménta eius in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim iánua. Et dicúntur duódecim portæ Ierúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius número Apostolórum.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Sacraméntum magnum huius duodenárii núméri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, iudicántes duódecim tribus Israel. Si duódecim sellæ ibi sunt, non est, ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo iúdicet; et ipse se iudicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos iudicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te iactas iudicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis; unus cécidit Iudas, in locum ipsíus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius número sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas; et sic te mináre iudicatúrum.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me:

* Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cuiúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem. Et ídeo, quia úndique venítur ad iudicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed, quotquot iudicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent; quemádmodum, quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt: óriens, óccidens, áquilo et merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab ómnibus istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi baptísmo in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta, duódecim inveniúntur.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

COMMUNE EVANGELISTARUM

Omnia ut in Communi Apostolorum 2*, præter lectiones, ut infra:

In I Nocturno

Bened. Benedictióne perpétua.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio i 1, 1-3

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum iuxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Ióachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini.

℟. Ecce / ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 1, 4-7

Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu eius: et de médio eius quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis: et in médio eius similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis.

℟. Tóllite / iugum meum super vos, dicit Dóminus, † et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 1, 8-10

Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies et pennas per quátuor par-

tes habébant, iunctǽque erant pennæ eórum alterius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor.

℟. Dum stetéritis / ante reges et præsides, † nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini, † sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Bened. In unitáte.

Lectio iv I, 11-13ª

Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum iungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cum ambulárent. Et similitúdo animálium, aspéctus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi aspéctus lampadárum.

℟. Fuérunt / sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: † ídeo coronántur et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

In II Nocturno

Bened. Deus, Pater.

De Expositióne
sancti Gregórii Papæ
super
Ezechiélem Prophétam

Hom. 3, lib. 1, n. 1-2

Lectio v

Sancta quátuor animália, quæ per prophetíæ spíritum futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus: Ego scio quos elégerim.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spéndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Per contemplatiónem vero, quia super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Ioánnes. Si quæras, quid Ioánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Ioánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Ioánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quátuor ergo fácies uni sunt; quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor recte cognóscis. Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Iesum Christum simul omnes concórditer prædicant; et, ad divinitátem eius mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinent, penna ad divinitátem: quia in quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies intènduntˇ; sed, dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque et una fides incarnatiónis eius in ómnibus, et par contemplátio divinitátis eius in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 10

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 17 in Evang., n. 1-2

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta eius, præcépta sunt; quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cáritas habéri non potest.

℟. Isti sunt, / qui viéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur; sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit. Binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum doctrína.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc illis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde maiórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos eius glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 1-9

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et mi-

sit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sáculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

COMMUNE SUMMORUM PONTIFICUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Omnia de Communi unius Martyris 35* aut plurimorum Martyrum 56* vel Confessoris Pontificis 77*, iuxta qualitatem festi, præter sequentia:

Pro uno Pontifice et Martyre

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátum N. Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro uno Pontifice

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátum N. Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro pluribus Pontificibus et Martyribus

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátos N. et N. Mártyres tuos atque Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; * quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Pro pluribus Pontificibus

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátos N. et N. Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; * quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam, in apostólicæ petræ soliditáte fundátam, ab infernárum éruis terróre portárum: † præsta, quæsumus; ut, intercedénte beáto N. (Mártyre tuo atque) Summo Pontífice, * in tua veritáte persístens, contínua securitáte muniátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi unius Martyris 36* vel plurimorum Martyrum 57* aut Confessoris Pontificis 78*, præter sequentia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 16

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília
sancti Leónis Papæ

Sermo 3 in anniversario assumpt. suæ, cap. 2-4

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus, Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus es, Simon Bar-Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Pro Martyre

℟. Coróna áurea / super caput eius, * Exprés-sa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam præve-

nísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

Pro Confessore

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. E t.

Lectio x

Manet ergo dispósitio veritátis, et beátus Petrus, in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit. In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus, Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério huius vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum eius víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte muníta est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia.

Pro Martyre

℟. Hic est / vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas iúdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, † sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui.

Sequens responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Pro Confessore

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Pro Doctore

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellectus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Lectio xi

His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meæ ille intellegátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cuius dígnitas étiam in indígno heréde non déficit. Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cuius vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus; obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in timóre Dei ducátis.

Pro Martyre

℟. Glória / et honóre coronásti eum, Dómine, † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subiecísti sub pédibus eius. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Omnia.

Pro Confessore

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Lectio xii

Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Iesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Pro Martyre

℟. Beátus vir, / qui suffert tentatiónem; † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ,

* Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam repromísit. Glória Patri. Quam repromísit.

Pro Confessore

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philippi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis. Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Iesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Iona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Oratio ut supra. 30*

Ad II Vesperas pro uno Summo Pontifice dicitur

Ad Magnif. ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. ant. Iste Sanctus / pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; † fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: * et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui beáti N. Mártyris tui natalícia cólimus, intercessióne eius, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

Alia oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 In lege / Dómini fuit volúntas eius die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas eius die ac nocte.

Ant. 2 Prædicans / præcéptum Dómini † constitútus est in monte sancto eius.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini † constitútus est in monte sancto eius.

Ant. 3 Fílii hóminum, / scitóte, quia Dóminus

Sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum, scitóte, quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Ant. 4 Scuto / bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es;

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est gutt

tur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus!

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. 5 In univérsa terra / glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

Ant. 6 Iustus Dóminus, / et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Iustus Dóminus, et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Lectiones sequentes I Noct. dicuntur in festo Martyris Pontificis. In festo autem Martyris non Pontificis adhibentur lectiones Fratres: Debitóres, quæ positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum 61* cum ℟℟. tamen ut infra.

De Actibus Apostolórum

Lectio i 20, 17-23

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit maióres natu Ecclésiæ. Qui cum venírent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Iudæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Iudæis atque gentílibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Iesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Ierúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Ierosólymis me manent.

℟. Iste Sanctus / pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 20, 24-27

Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Iesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis.

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 20, 28-32

Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 20, 33-38

Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac memínisse verbi Dómini Iesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam

ámplius fáciem eius non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Pósuit / corónam cápiti meo, et circúmdedit me vestiménto salútis, * Ad expugnándas gentes et omnes inimícos. ℣. Iúdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me, † apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutórium mihi. Ad. Glória Patri. Ad.

In II Nocturno

Ant. 1 Habitábit / in tabernáculo tuo: † requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: † requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. 2 Posuísti, / Dómine, super caput eius corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput eius corónam de lápide pretióso.

Ant. 3 Hic accípiet / benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætemáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætemáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Ant. 4 Lætábitur / iustus in Dómino, et sperábit in eo, † et laudabúntur omnes recti corde.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt. * Firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, † et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. 5 Beátus, / quem elegísti, Dómine, habitábit in átriis tuis.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria, multíplica genímina eius; * in stillicídiis eius lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Beátus, quem elegísti, Dómine, habitábit in átriis tuis.

Ant. 6 Iustus / ut palma florébit: † sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem:

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur

in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Ant. Iustus ut palma florébit: † sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 223, n. 1-2
Appd.; inter supposit.

Lectio v

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cuius glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic eius sibi propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cuius glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fenum velóciter aréscent.

℟. Honéstum / fecit illum Dóminus, † et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes. Coronáta est ítaque beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit; et, quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia.

℟. Desidérium / ánimæ eius tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in

cápite eius corónam de lápide pretióso. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quod enim, propinánte Apóstolo, bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis; et, Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Huius ígitur promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Stola / iucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput eius. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: † et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Contemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in ætérnitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia; et, ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intellegéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Iesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Huius perfectæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium; et, si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Posuísti, / Dómine, super caput eius corónam de lápide pretióso: * Vitam pétiit a te, et tribuísti ei in sæculum sæculi. ℣. Desidérium ánimæ eius tribuísti ei, et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. Vitam. Glória Patri. Vitam.

In III Nocturno

Ant. Qui vult veníre post me, / ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

Canticum Ecclesiastici 14, 22; 15, 3, 4, 6 (1)

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur: † et continébit illum, et non confundétur: * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Canticum Ieremiæ 17, 7-8 (2)

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia eius.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas: * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium eius víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Canticum Ecclesiastici 31, 8-11 (3)

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna:

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: * fácere mala, et non fecit:

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 14

In illo témpore: Dixit Iesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ Hom. 37 in Evang., n. 1-2

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita, ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus defectus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis?

℟. Coróna áurea / super caput eius, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Hic est / vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas iúdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, † sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, iamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prémia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui

legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Glória / et honóre coronásti eum, Dómine, † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subiecísti sub pédibus eius. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Omnia.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Sed percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui iubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus coniúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud iudex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere? Sed, si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut eos, qui nobis carnis cognatióne coniúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

℟. Beátus vir, / qui suffert tentatiónem: † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam. Glória Patri. Quam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 26-33

In illo témpore: Dixit Iesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non báiulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo cœpit ædificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus committere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? Alióquin adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus.

Oratio conveniens vel propria vel ut infra. 52*
Aliæ lectiones p. 163*.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit, / honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, † dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: † et, quia pondus própriæ actiónis gravat, * beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Alia oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, * de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui beáti N. Mártyris tui natalícia cólimus, * intercessióne eius, in tui nómis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, * et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo.

AD TERTIAM

Ant. Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Ant. Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellectus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Ant. Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pæniténtebit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Qui me conféssus fúerit coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ant. 2 Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Ant. 3 Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Qui mihi minístrat, me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Ant. 4 Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Volo, Pater, ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit víriliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. ant. Qui vult / veníre post me, ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Omnes Sancti / quanta passi sunt torménta, † ut secúri pervenírent ad palmam martýrii! Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Cum palma / ad regna pervenérunt Sancti, † corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum / in pace sepúlta sunt, † et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyrum chorus, / laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclita gáudia
Pangámus, sócii, gestáque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit;
Ipsum nam stérili flore peráridum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt,
Rex, Christe, bone cælitum.
Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, sæváque vérbera:
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more biéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?

Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.
Te, summa Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. ant. Istórum est enim / regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, † et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: * et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalícia cólere: * da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Aetérna Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.
Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Iungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Secus decúrsus aquárum / plantávit víneam iustórum, † et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam iustórum, † et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. 2 Tamquam / aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, † et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, † et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. 3 Oculi Dómini / respexérunt in páuperes, † cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Oculi Dómini respexérunt in páuperes, † cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Ant. 4 Dabo / Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, † dicit Dóminus.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, † dicit Dóminus.

Ant. 5 Sanctis, / qui in terra sunt eius, † mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt eius, † mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. 6 Sancti, / qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, † assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, † assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Absolutio Exáudi, Dómine.
Bened. Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i 8, 12-19

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini; si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes: herédes quidem Dei; coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim, quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget / Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, * sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, † neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 8, 28-30

Scimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bo-

num, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit conformes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et iustificávit: quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

℟. Viri sancti / gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, † amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua; * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 8, 31-34

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus, qui iustíficat? Quis est, qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis?

℟. Tradidérunt / córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 8, 35-39

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

℟. Sancti / per fidem vicérunt regna, operáti sunt iustítiam, † adépti sunt promissiónes, et fortes facti sunt in bello: * Omnes testimónio fídei probáti. ℣. Castra vertérunt exterórum, effugavérunt ácies gládii. Omnes. Glória Patri. Omnes.

In II Nocturno

Ant. 1 Iusti autem / in perpétuum vivent, † et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

Exsultáte, iusti, in Dómino: * rectos decet collaudátio!

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi!

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne!

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intéllegit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Iusti autem in perpétuum vivent, † et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. 2 Tradidérunt / córpora sua in mortem, ne servírent idólis; † ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et lætántur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; † ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. 3 Ecce / merces Sanctórum copiósa est apud Deum; † ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum; † ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Ant. 4 Istórum est enim / regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, † et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, † et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Ant. 5 Sanguis / sanctórum Mártyrum pro Christo effúsus est in terra, † ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Sanguis sanctórum Mártyrum pro Christo effúsus est in terra, † ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Ant. 6 Víndica, / Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, † qui effúsus est super terram.

Psalmus 78

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat, qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster, † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris,

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est. * Introéat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;

Secúndum magnitúdinem brácchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine!

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, † qui effúsus est super terram.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Absolutio Ipsius pietas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Cæsárii Episcopi

Sermo 223, n. 1-2

Lectio v

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrá-

mus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut, ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur.

℟. Sancti tui, / Dómine, mirábile consecúti sunt iter, † serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, † et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Solemnitátes enim Mártyrum . exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat. Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum illis. Qui enim sanctos Mártyres, vel in quantum potúerit, nolúerit imitári, ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire.

℟. Vérbera carnificum / non timuérunt Sancti Dei, † moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Sicut et Apóstolus Paulus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Tamquam / aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: † et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intéllegent veritátem: † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Sed dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum, cum ipsíus adiutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me,

sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et beátum Petrum Apóstolum admoniéntem: Christus pro vobis passus est, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia eius.

℟. Certámen magnum / habuérunt Sancti Dei: † transiérunt per ignem et aquam, et salvi facti sunt: * Et corónas accepérunt a Dómino Deo. ℣. Immánia enim pro Christo in suis corpóribus pertulérunt torménta. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Beáti, / qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, † quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Canticum Sapientiæ
3, 1-6 (1)

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, * et non tanget illos torméntum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mori: * et æstimáta est afflíctio éxitus illórum:

Et quod a nobis est iter, extermínium: * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, * spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, † et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, * et in témpore erit respéctus illórum.

Canticum Sapientiæ
3, 7-9 (2)

Fulgébunt iusti, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intéllegent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis eius.

Canticum Sapientiæ
10, 17-21 (3)

Réddidit Deus iustis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili:

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per mare Rubrum, * et trans-

véxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo iusti tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Ant. Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, † quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Pro Martyribus Summis Pontificibus lectiones III Nocturni ut supra 31* in Communi Summorum Pontificum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 35 in Evang., n. 1

Dóminus ac Redémptor noster perítúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim iácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clípeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis.

℟. Propter / testaméntum Dómini et leges patérnas, † Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat; bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti. Sed, his malis prævenientibus, quia non statim finis sequátur, adiúngit: Surget gens contra gentem et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt.

℟. Sancti mei, / qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur. Dicitur etiam in Officio trium lectionum post III, vel, in æstate, post unicam lectionem.

℟. Hæc est / vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine: † qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum, habitáre fratres in unum! Contemnéntes aulam régiam.

Bened. Quorum festum.

Lectio xi

Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur; et, per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre. Sed, cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, utália e cælo,ália e terra,ália ab eleméntis,ália ab homínibus patiámur.

℟. Córpora Sanctórum / in pace sepúlta sunt, * Et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, † et laudem eórum pronúntiet omnis Ecclésia. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terrorésque

de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et, qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Iustórum ánimæ / in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * Illi autem sunt in pace. ℣. Deus tentávit illos, et invénit eos dignos se. Illi. Glória Patri. Illi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 21, 9-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo, et signa magna erunt. Sed ante hæc ómnia inícient vobis manus suas, et persequéntur, tradéntes in synagógas et custódias, traháentes ad reges et præsides, propter nomen meum: contínget autem vobis in testimónium. Pónite ergo in córdibus vestris, non præmeditári, quemádmodum respondeátis. Ego enim dabo vobis os et sapiéntiam, cui non póterunt resístere et contradícere omnes adversárii vestri. Tradémini autem a paréntibus, et frátribus, et cognátis, et amícis, et morte affícient ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: et capíllus de cápite vestro non periíbit. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Omnes Sancti / quanta passi sunt torménta, † ut secúri pervenírent ad palmam martýrii! Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Cum palma / ad regna pervenérunt Sancti, † corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum / in pace sepúlta sunt, † et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, / Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, / laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pont.

Oratio

Beatórum Mártyrum pariterque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: * et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalícia cólere: † da nobis in ætérna beatitúdine * de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, * accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capitulum Iustórum ánimæ, ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum

suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Ant. Mártyrum chorus, / laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Sap. 3, 7-8

Fulgébunt iusti, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. † Iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Isti sunt Sancti, / qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, † et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Isti sunt Sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, † et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Ant. 2 Sancti / per fidem vicérunt regna, operáti sunt iustítiam, † adépti sunt repromissiónes.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt iustítiam, † adépti sunt repromissiónes.

Ant. 3 Sanctórum / velut áquilæ iuvéntus renovábitur: † florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sanctórum velut áquilæ iuvéntus renovábitur: † florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Ant. 4 Abstérget Deus / omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, † quóniam prióra transiérunt.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, † quóniam prióra transiérunt.

Capit. Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclita gáudia
Pangámus, sócii, gestáque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit;
Ipsum nam stérili flore peráridum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt,
Rex, Christe, bone cælitum.
Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, sæváque vérbera:
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens bene cónscia
Conservat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.
Te, summa Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. ant. Gaudent in cælis / ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: † et, quia pro eius amóre sánguinem suum fudérunt, † ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et inventus est iustus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Confessor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.
Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.
Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,

Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.
Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. ant. Sacérdos et Póntifex, / et virtútum ópifex, † pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: * ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: * et, qui tibi digne méruit famulári, eius intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.
Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.
Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Beátus vir, / qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. 2 Beátus / iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Appreháendite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Ant. 3 Invocántem / exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. 4 Læténtur omnes, / qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. 5 Dómine, / Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ant. 6 Iustus Dóminus, / et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Iustus Dóminus, et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i 3, 1-4

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 3, 5-9

Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli. Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura.

℟. Ecce / sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, † et testaméntum suum confirmávit super caput eius. Ideo.

Bened. Spíritus Sancti.

De Epístola ad Titum

Lectio iii 1, 7-11

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse,

sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, iustum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Iurávit / Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 2, 1-8

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adulescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Iúvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Ecce / vere Israelíta, in quo dolus non est inventus: † qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Iuxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, † et dedit illi sacerdótium magnum. Iuxta. Glória Patri. Iuxta.

In II Nocturno

Ant. 1 Dómine, / iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. 2 Vitam / pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Ant. 3 Hic accípiet / benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prélio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Ant. 4 Cognóvit eum / Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite héstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Ant. 5 In fide / et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Ant. 6 Iustus / germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Iustus germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Máximi Epíscopi

Hom. 78 quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi

Lectio v

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. laudes, cuius hódie festa celebrámus, addidísse áliquid, decerpsísse est; síquidem virtútum eius grátia, non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens; quantæ huius sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Iesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni / David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affléctum; quia pontíficis administratióne fulgébat, plures discípulos relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui / adiutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit iustus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et omnis terra doctrína eius repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentat elátio. Lauda ergo post perículum, prædica secúrum. Lauda non navigántis felicitátem, sed cum pervénit ad portum; lauda ducis virtútem, sed cum perdúctus est ad triúmphum.

℟. Iustum / dedúxit Dóminus per vias rectas, †

et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

In III Nocturno

Ant. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arděntes in mánibus vestris.

Canticum Ecclesiastici
14, 22; 15, 3-4, 6 (1)

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur: † et continébit illum, et non confundétur: * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Canticum Ieremiæ
17, 7-8 (2)

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia eius.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas: * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium eius víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Canticum Ecclesiastici
31, 8-11 (3)

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna:

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: * fácere mala, et non fecit:

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Ant. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ arděntes in mánibus vestris.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio ix 25

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ

Hom. 9 in Evang., n. 1

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, grávius inde iudicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne.

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur: bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat. Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arděntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Sed homo iste péregre proficíscens, servis suis bona sua trádidit; quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus et tactus.

Quinque ergo talántis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia, exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Unius autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus talántis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intéllegunt, mira in exterióribus operántur; cumque et intellegéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est statim. Ábiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et

accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Áit illi dóminus eius: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus eius: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui.

Aliæ lectiones p. 165*

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, / benedícite Dóminum: † servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

5 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Iesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus,
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Huius celébrat ánnua
Dévóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Huius cadúca réspuens,
Cum Angelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.
Huius benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Huius precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus: † ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, * et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: † et, qui tibi digne méruit famulári, eius intercedéntibus méritis, * ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: † præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus.

AD TERTIAM

Ant. Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Ant. Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Ant. Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 45, 19-20

Fungi sacerdótio, † et habére laudem in nómine ipsíus, * et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus.

Ant. 2 Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Ant. 3 Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Ant. 4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens ant. dicitur ad Magníficat ad II Vesperas pro solis Summis Pontificibus.

Ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctore

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari festum plurium Pontificum et Confessorum (nisi indultum habeatur adhibendi Commune plurium Confessorum Pontificum), Officium fit ut supra: sed in oratione et sermone, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Nocturno legantur sequentes lectiones de Scriptura. Cantica vero ut supra in Communi Apostolorum Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 17*

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i 44, 1-4

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii 44, 5-7

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum: hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Ecce / sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, † et testaméntum suum confirmávit super caput eius. Ideo.

Lectio iii 44, 8-11

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt, quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Iurávit / Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu.

Lectio iv 44, 12-15

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Ecce / vere Israelíta, in quo dolus non est inventus: † qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Iuxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, † et dedit illi sacerdótium magnum. Iuxta. Glória Patri. Iuxta.

COMMUNE DOCTORUM

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 77* aut non Pontificis 106*, pro qualitate festi, præter sequentia.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commem. alterius Doctoris, ant. et oratio sumuntur de Communi Confessoris Pontificis aut non Pontificis pro qualitate festi.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Bened. Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 39, 1-4

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in absconditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii 39, 5-7

In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce / sacérdos magnus, qui in diébus suis

plácuit Deo: * Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, † et testaméntum suum confirmávit super caput eius. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii 39, 8-10

Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intellegéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium eius et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iurávit / Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 39, 11-14

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam eius, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória eius, et nomen eius requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam eius enarrábunt gentes, et laudem eius enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce / vere Israelíta, in quo dolus non est invéntus: † qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Iuxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, † et dedit illi sacerdótium magnum. Iuxta. Glória Patri. Iuxta.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

In II Nocturno

Ex libro Morálium
sancti Gregórii Papæ
Lib. 9, cap. 11, n. 15

Lectio v

Qui, post Oríonas, Hýadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martýribus, eo iam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et, représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis nóctibus longæ infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ exórti sunt, cum ei iam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni / David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum / fecit illum Dóminus, † et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio vi

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super arántem terram humáni péctoris, sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósui / adiutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vii

Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quámobrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et omnis terra doctrína eius repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo / perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: † Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Lectio viii

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia, apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iustum / dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Desidérium / ánimæ eius tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

De Serm. Domini in monte Lib. 1, cap. 6, n. 16-17

Osténdit Dóminus fátuos esse iudicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui, persecutiónem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Beátus vir, / qui inventus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus: † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo vel díligunt mundum, opórtet intéllegi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem constitúta; id est, fundáta super insígnem magnámque iustítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Pro Doctore Pontifice

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Pro Doctore non Pontifice

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo

saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen, quippe dico vobis, donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

AD II VESPERAS

Ant. et oratio ut supra 100*, ad I Vesperas.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Dómine, / quinque talénta tradidísti mihi, † ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Euge, / serve bone, in módico fidélis, † intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis / servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Os iusti * Meditábitur sapiéntiam. Os iusti. ℣. Et língua eius loquétur iudícium. Meditábitur. Glória Patri. Os iusti.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. ant. Similábo eum / viro sapiénti, † qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: * ut, qui nostræ iustítiæ fidúciam non habémus, eius, qui tibi plácuit, précibus adiuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: * ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Pro Doctoribus ad utrasque Vesperas ad Magnificat.

Ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Beátus vir, / qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. 2 Beátus / iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Ant. 3 Invocántem / exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. 4 Læténtur omnes, / qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. 5 Dómine, / Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ant. 6 Iustus Dóminus, / et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Iustus Dóminus, et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 31, 8-11

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna. Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Eccléisia sanctórum.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii 32, 18-20

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam eius: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient iudícium iustum, et iustítias quasi lumen accéndent.

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii 32, 28; 33, 1-3

Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et iustítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 34, 14-20

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes eius. Timéntis Dóminum beáta est ánima eius. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo eius? Oculi Dómini super timéntes eum: protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adiutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Aliæ lectiones p. 167*.

In II Nocturno

Ant. 1 Dómine, / iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. 2 Vitam / pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Ant. 3 Hic accípiet / benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Ant. 4 Cognóvit eum / Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Ant. 5 In fide / et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Ant. 6 Iustus / germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Iustus germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua eius loquétur iudícium.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Hom. 6; oratio de S. Philogonio

Lectio v

Beáti N. dies, cuius festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit. Síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est,

si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum / fecit illum Dóminus, † et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus eius boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quámobrem maximópere grátulor huius Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum.

℟. Iste homo / perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: † Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Etenim, quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Desidérium / ánimæ eius tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arděntes in mánibus vestris.

Canticum Ecclesiastici

14, 22; 15, 3-4, 6 (1)

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur: † et continébit illum, et non confundétur: * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Canticum Ieremiæ

17, 7-8 (2)

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia eius.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas: * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium eius víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Canticum Ecclesiastici

31, 8-11 (3)

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna:

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: * fácere mala, et non fecit:

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et elee-

mósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Ant. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris.

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus eius.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 12

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 13 in Evang., n. 1-3

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed, ne alíquibus ipsa eius planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus eius expósitio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium popolórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Sed, quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Duo autem sunt, quæ iubéntur, et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat ut, quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi huius honestáte contíneat.

℟. Beátus vir, / qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus: † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad iudícium próperat; pulsat vero, cum iam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim iúdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum, quem contempsísse se méminit, iúdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus iúdicem sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis agnóverit, de glória retributiónis hilaréscit.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos sí-

miles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit et pulsáverit, confestim apériant ei. Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: amen, dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

Aliæ lectiones p. 168*.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dómine, / quinque talénta tradidísti mihi, † ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Euge, / serve bone, in módico fidélis, † intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis / servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus / ille servus, quem, cum vénerit Dóminus eius et pulsáverit iánuam, † invénerit vigiléntem.

5 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Iesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium:

Da supplicánti cœtui,
Obténtu huius óptimi,
Remissiónem críminum,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni recúrso témpore,
Dies illúxit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Polum migrávit prǽpotens.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prǽdia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo iúgiter,
Calcávit hostem fórtiter
Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiónis órdine,
Ieiúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Ut huius almi grátia
Nobis remíttas débita.

Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, * étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: † ut, qui nostræ iustítiæ fidúciam non habémus, * eius, qui tibi plácuit, précibus adiuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas
Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * eius patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Pro Doctore
Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capitulum Beátus vir, ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum* trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua eius loquétur iudícium.

AD NONAM

Ant. Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Sap. 10, 10

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; * honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus eius.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Dómine, / quinque talénta tradidísti mihi, † ecceália quinque superlucrátus sum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Euge, / serve bone, in módico fidélis, † intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis / servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Os iusti * Meditábitur sapiéntiam. Os iusti. ℣. Et lingua eius loquétur iudícium. Meditábitur. Glória Patri. Os iusti.

Hymnus

Iste Confessor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

it salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir, / despíciens mundum et terréna triúmphans, † divítias cælo cóndidit ore, manu.

Pro Doctore

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si celebrari occurrat festum plurium Confessorum non Pontificum (nisi indultum habeatur adhibendi Commune plurium Confessorum non Pontificum), Officium fit ut supra: sed in oratione et sermone, ea, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali, et in I Nocturno sumantur lectiones Laudémus viros, quæ in Communi Confessoris Pontificis 2 loco pluribus Pontificibus sunt assignatæ 98* cum ℟℟. tamen de Communi Confessoris non Pontificis ut supra 112*; et in ℟. XII O beáti viri ad litteram N. omittantur nomina Sanctorum, sed ℟. non mutatur.

COMMUNE ABBATUM

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis 106*, præter sequentia.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * eius patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

In III Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília
sancti Hierónymi
Presbýteri

In Matth. 3, 19, 27-30

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, iungit, quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus, quod iussísti: quid ígitur nobis dabis prǽmii? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ (quando ex mórtuis de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis iudicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arděntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Locus iste cum illa sententia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici eius. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes; isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Beátus vir, / qui inventus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim transgredi, et non est transgréssus; † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Ex occasióne huius sententiæ, quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intellegéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, et centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Aliæ lectiones p. 170*.

COMMUNE VIRGINUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, † et una de número prudéntum.

Ant. 2 Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigiléntem invénit.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, † quam Dóminus vigiléntem invénit.

Ant. 3 Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Hæc est, quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. 4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Ierúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Intènde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. ant. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: * concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cólimus, per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia oratio

Indulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: * quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: * ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, ad utrasque Vesperas ℣., ant. ad Magnificat et oratio, ut sequitur:

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ eius afferéntur tibi.

Ad Magnif. ant. Prudéntes Vírgines, / aptáte vestras lámpades: † ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: * ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Pro Virgine Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
Scándere cælum.

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

Pro Virgine non Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 O quam pulchra est / casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. 2 Ante torum / huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. 2 Læva eius / sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius:

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. Læva eius sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. 3 Revértere, / revértere, Sunamítis; † revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; † revértere, revértere, ut intueámur te.

Ant. 4 Spécie tua / et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Ant. 5 Adiuvábit eam / Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Cunturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Ant. 6 Aquæ multæ / non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius

cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 7, 25-28

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt huiúsmodi. Ego autem vobis parco.

Pro Martyre

℟. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; † pro cuius amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; † quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 7, 29-31

Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra huius mundi.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 7, 32-35

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est, quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est, quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri; et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat, quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat, quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impedimento Dóminum obsecrándi.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 7, 36-40

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc iudicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui

matrimónio iungit vírginem suam, bene facit; et qui non iungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi, quanto témpore vir eius vivit. Quod, si dormíerit vir eius, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem, quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Hæc est / Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, † et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Aliæ lectiones p. 172*.

In II Nocturno

Ant. 1 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Ierúsalem, †

ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. 2 Trahe me / post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: † óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum; † óleum effúsum nomen tuum.

Ant. 3 Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite héstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ant. 4 Unguéntum / effúsum nomen tuum; † ídeo adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Unguéntum effúsum nomen tuum; † ídeo adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. 5 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Pulchra es et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Ant. 6 Accínxit / fortitúdine lumbos suos, et roborávit brácchium suum; † ideóque lucérna eius non exstinguétur in sempitérnum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, iracúntur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit brácchium suum; † ideóque lucérna eius non exstinguétur in sempitérnum.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Ambrósii Epíscopi
Lib. 1 de Virg., n. 10-12

Lectio v

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus; ne véluti tránsitu quodam perstricta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia et in Martýribus reperítur; sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit?

℟. Propter / veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Ecælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo. Hæc nubes, áera, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore.

℟. Dilexísti / iustítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum; proptérea adulescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam, quæ non nubent neque nubéntur, erunt sicut Angeli in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Prudéntes Vírgines, / aptáte vestras lámpades: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullis corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ídeo cum Dómino appáret in glória; ídeo domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur / Regi vírgines post eam, próximæ eius * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Ant. Média nocte / clamor factus est: † Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Pro non Virgine

Ant. Invénta / bona margaríta, dedit ómnia sua, † et comparávit eam.

Canticum Ecclesiastici
39, 17-21 (1)

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini eius magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Canticum Isaiæ
61, 10-11; 62, 1-3 (2)

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto iustítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi

sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit iustítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Ierúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor iustus eius, * et salvátor eius ut lampas accendátur.

Et vidébunt gentes iustum tuum, * et cuncti reges ínclitum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ
62, 4-7 (3)

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim iúvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Ierúsalem, constítui custódes; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Ierúsalem laudem in terra.

Ant. Média nocte clamor factus est: † Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Pro non Virgine

Ant. Invénta bona margaríta, dedit ómnia sua, † et comparávit eam.

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 25

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 12 in Evang., n. 1

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi huius inquinaménta devitáre; sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla timeátis, ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et, quod foris ostenditur, intus a mercéde vacuétur.

℟. Hæc est / Virgo sápiens, quam Dóminus vigiléntem invénit, † quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis iánuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur?

℟. Média nocte / clamor factus est: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Bened. Cuius festum cólimus, ipsa intercédat. Vel Quarum festum cólimus, ipsæ intercédant.

Lectio xi

Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno eius ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Induit me / Dóminus vestiménto salútis, † et induménto lætítiæ circúmdedit me, et tamquam

sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Decorávit.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et, quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

℟. Símile est / regnum cælórum decem virgínibus, † quæ, accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviam sponso et sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Exiérunt. Glória Patri. Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes: sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce, sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen, dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

5 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quǽrénti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: † concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cólimus, * per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia oratio

Indulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: † quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, * et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: † ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; * ita piæ devotiónis erudiámur affé́ctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres:

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ eius afferéntur tibi.

Ad Bened. ant. Prudéntes Vírgines, / aptáte vestras lámpades: † ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: † ut, quas digna mente non póssumus celebráre, * humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum.

AD TERTIAM

Ant. Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

Capitulum Fratres, ut infra ad II Vesperas.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Virgine Martyre

Capit. Eccli. 51, 13-14

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adiutório.

Pro Virgine non Martyre

Capit. Sap. 4, 1

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! † immortális est enim memória illíus: * quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre fácit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut supra ad I Vesperas. 128*

2 Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prémia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

COMMUNE NON VIRGINUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 128*

2 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,

Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans ieiúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Huius precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Ínténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: * concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalícia cólimus, per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: * ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines ad utrasque Vesperas ℣., ant. ad Magníficat et oratio ut sequitur:

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. ant. Istárum est enim / regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: * ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Si fuerint plures non Virg.:

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

In I Nocturno

Antiphonæ, psalmi et versus dicuntur ut in Communi Virginum 132*, excepta antiphona 2, quæ est propria, ut ibidem adnotatur.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Pro Martyre non Virgine

De libro Ecclesiástici

Lectio i 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia concupívit.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 51, 4-7

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit mẽ, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua iniústa.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 51, 8-12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiuváret. Respíciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 51, 13-17

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Pulchra fácie, / sed púlchrior fide, beata es, N., † réspuens mundum, lætáberis cum Angelis: * Intercéde pro ómnibus nobis. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

De Parábolis Salomónis

Lectio i 31, 10-15

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et

de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis.

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 31, 16-20

Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit brácchium suum. Gustávit, et vidit, quia bona est negotiátio eius: non exstinguétur in nocte lucérna eius. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti eius apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 31, 21-26

Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici eius vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum eius. Nóbilis in portis vir eius, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo et decor induméntum eius, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua eius.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 31, 27-31

Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii eius, et beatíssimam prædicavérunt: vir eius, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera eius.

℟. Pulchra fácie, / sed púlchrior fide, beáta es, N., † réspuens mundum, lætáberis cum Angelis: * Intercéde pro ómnibus nobis. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

In II Nocturno

Antiphonæ, psalmi et versus dicuntur ut in Communi Virginum. 138*

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Víduis
nn. 83-85

Lectio v

Agrum hunc Eccléstæ fértilem cernam, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam coniúgii frúctibus redundántem. Nam, etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ, compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico iudício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter / veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Unde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas; ut, æmuli críminum, mulctárent stúdia virtútum: spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam confóctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur; ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios, spes futúræ quiétis, subeúndis fáciat opéribus promptióres.

℟. Dilexísti / iustítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis

stivam committit, et, iuvenili gravátus ópera, providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére quam prémere, ut iuvenescéntem luxúriam réprimat, et adulescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quandam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Fallax grátia, / et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera eius. Múlier.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Símilis huic vídua, velut eméritis veteána stipéndiis castitátis, et si coniúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat; et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen iunióribus próvida: ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque, si matutióribus pótius quam iunióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod, si persecutóres fídei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio.

℟. Quam pulchra es, / amíca mea, quam pulchra es et suávis! † óculi tui columbárum: * Absque eo quod intrínsecus latet. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Absque. Glória Patri. Absque.

In III Nocturno

Ant. Invénta / bona margaríta, dedit ómnia sua, † et comparávit eam.

Cantica ut in Communi Virginum. 143*

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 11 in Evang., n. 1

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum / apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua eius: † consideravit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit, quia bona est negotiátio eius: † non exstinguétur in nocte lucérna eius. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via.

℟. Regnum mundi / et omnem ornátum sæculi contémpsi, † propter amórem Dómini mei Iesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: † dico ego ópera mea Regi. Quem.

Bened. Cuius festum cólimus, ipsa intercédat.

Lectio xi

Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed, ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Accínxit / fortitúdine lumbos suos et roborávit brácchium suum; * Ideóque lucérna eius non exstinguétur in sempitérnum. ℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo, Deus in médio eius, non commovébitur. Ideóque.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Thesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil iam, quod caro blandítur, líbeat, nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

℟. Beáta es, N., / quæ propter Deum mundum odísti: * Proptérea datum est tibi regnum cælórum. ℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ, missæ in mare et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sæculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio iustórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno calórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúia.

5 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Fortem virili péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans ieiúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Huius precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Ámen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Date ei / de fructu mánuum suárum, † et laudent eam in portis ópera eius.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: † concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalícia cólimus, * per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: † ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; * ita piæ devotiónis erudiámur affléctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines:

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. ant. Istárum est enim / regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: † ut, quas digna mente non póssumus celebráre, * humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

AD TERTIAM

Ant. In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum ut infra ad II Vesperas.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem miseri-córdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, * Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 29-30

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. † Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 128*

2 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum.† Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans ieiúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Huius precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Manum suam / apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, † et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, vel plures Martyres non Virgines, idem fit Officium ut supra, excepto quod pro pluribus Martyribus non Virg., ℣℣. et ant. ad Magníficat et Benedíctus in Vesperis et Laudibus ac oratio dicuntur ut supra 151* et 160* notantur. In iv ℟. I Nocturni Pulchra fácie et in xii ℟. III Noct. Beáta es ad litteram N. omittuntur nomina, sed ipsa ℟℟. non mutantur.

ALIAE LECTIONES PRO SANCTIS

Pro uno Martyre

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 32 in Evang., n. 1-2

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta.

℟. Coróna áurea / super caput eius, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio x

Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit prædicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. Certe, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini.

℟. Hic est / vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas iúdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, † sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Lectio xi

Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra; hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Glória / et honóre coronásti eum, Dómine, † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subiecísti sub pédibus eius. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Omnia.

Lectio xii

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris; quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisquam cum nudo luctátur, cítius ad terram deícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abíciat, ne succúmbat.

℟. Beátus vir, / qui suffert tentatiónem: † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam. Glória Patri. Quam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 24-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam: qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: et tunc reddet unicuíque secúndum ópera eius.

Pro Confessore Pontifice

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 24

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

In Matth., 26 in fine et 27

Ut ignoréntiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit diábolum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum iáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio x

Quis namque est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indefessam vigilántiæ curam adhortétur; speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris:

* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio xi

Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte, infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, talémtum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Lectio xii

Quod, si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque eius cum hypócritis in pœnæ ætérnitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne iudícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 24, 42-47

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo

et vos estóte paráti: quia qua nescítis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius, invénerit sic faciéntem. Amen, dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

Pro Confessore non Pontifice

In I Nocturno

De libro Sapiéntiæ

Lectio i 4, 7-12

Iustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum eius, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii 4, 13-17

Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem vidéntes et non intellegéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos eius, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem iustus mórtuus vivos ímpios, et iuvéntus celérius consummáta longam vitam iniústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intéllegent, quid cogitáverit de illo Deus, et quare munérit illum Dóminus.

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii 4, 18-20

Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contuméliа inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur: et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum.

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Lectio iv 5, 1-5

Tunc stabunt iusti in magna constántia adversus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti, vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti in cápite eius. Glória Patri. Posuísti.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 11

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, cap. 1-2

Veníte ad me, omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio eius in promptu est; quóniam laboránte vocávit, quærerent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio x

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me: non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirácula fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construére celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio xi

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit maius ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Beátus vir, / qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim trángredi, et non est transgréssus; † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio xii

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est, conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intéllegit. Promíttitur no-

bis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

Pro Abbatibus

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in natali S. Benedícti Biscopii

Duo sunt órdines electórum in iudício futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum; álius iudicatórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in iudício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio x

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in iudício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arderites in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio xi

Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, iam iudicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Verum, his cum timóre et pavóre débite paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum.

℟. Beátus vir, / qui inventus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim trángredi, et non est transgréssus, † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio xii

Videámus, quæ tantæ grátiæ pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affléctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in eius amórem

profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Pro Virgine Martyre

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

℟. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; † pro cuius amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; † quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio ii 51, 4-7

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ

circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua iniústa.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii 51, 8-12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiuváret. Respíciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Lectio iv 51, 13-17

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Hæc est / Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, † et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ. Glória Patri. Quæ.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE

Festum Dedicationis ecclesiæ est festum Domini.
In ipso die Dedicationis ecclesiæ, dicitur Officium de die liturgico occurrenti usque ad Nonam.

Ante reliquias Sanctorum, in altari ecclesiæ consecrandæ includendas, si commode fieri potest, celebrantur Vigiliæ, et cantetur vel dicatur Matutinum, cum tribus Nocturnis, in honorem Sanctorum Martyrum, quorum reliquiæ sunt recondendæ. Invitentur quoque fideles ut his Vigiliis participent.

Qui vero Officio divino tenentur, obligationi suæ satisfaciunt, pro Matutino, recitatione Nocturnorum in honorem Sanctorum Martyrum, in Vigiliis peracta.

A Vesperis ipsius diei Dedicationis dicitur Officium de Dedicatione ecclesiæ, quod protrahitur usque ad Completorium diei sequentis, et dicitur ad modum Officii festi I classis.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Domum tuam, / Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ant. 2 Domus mea, / domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Initium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.

Ant. 3 Hæc est / domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. 4 Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósi omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

Hymnus

Urbs Ierúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ et muri eius
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus:
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. ant. Sanctificávit / Dóminus tabernáculum suum: † quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen eius, de quo scriptum est: † Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In anniversario Dedicationis ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: * exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis ecclesiæ dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: * templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum eius Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Urbs Ierúsalem, ut supra ad I Vesperas.

In I Nocturno

Ant. 1 Introíbo / in domum tuam, Dómine, † et adorábo ad templum sanctum tuum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Introíbo in domum tuam, Dómine, † et adorábo ad templum sanctum tuum.

Ant. 2 Dóminus / in templo sancto suo, † Dóminus in cælo sedes eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, † Dóminus in cælo sedes eius.

Ant. 3 Tóllite / portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales.

Ant. 4 Adoráte / Dóminum in aula sancta eius.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Adoráte Dóminum in aula sancta eius.

Ant. 5 Erit mihi / Dóminus in Deum, † et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, † et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. 6 Aedificávit / Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aedificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. Benedictióne.

De libro secúndo Paralipómenon

Lectio i 7, 1-3

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo et devorávit holocáusta et víctimas: et maiéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset maiéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia eius.

℟. In dedicatióne templi / decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, † et vénient ad eam omnes gentes. Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 7, 4-6

Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon

hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus. Sacerdótes autem stabant in offíciis suis, et levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia eius; hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat.

℟. Fundáta est / domus Dómini supra vérticem móntium, † et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, † portántes manípulos suos. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 7, 7-9

Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde ab introítu Emath usque ad torréntem Aegýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Bénedic, / Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: † veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 7, 11-16

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia, quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit,

et exquisíerit fáciem meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem eius, qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Terríbilis est / locus iste: † non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli: * Vere étenim Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. ℣. Vidit Iacob in somnis scalam, súmmitas eius cælos tangébat, † et Angelos Dei descendéntes et ascendéntes per eam, et ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In II Nocturno

Ant. 1 Beáti, / qui hábitant in domo tua, Dómine: † in sæcula sæculórum laudábunt te.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: † in sæcula sæculórum laudábunt te.

Ant. 2 Non est / hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. 3 Templum Dómini / sanctum est, † Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici

suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Templum Dómini sanctum est, † Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. 4 Qui hábitat / in adiutório Altíssimi, † in protectióne Dei cæli commorábitur.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambuláte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adiutório Altíssimi, † in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. 5 Eréxit Iacob / lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confléssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Eréxit Iacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Ant. 6 Benedícta / glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, iracántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúia.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Cæsárii Episcopi

Sermo 227, n. 1-2

Lectio v

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter et diligénter atténdimus, et sancte ac iuste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est?

℟. Orántibus / in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, † et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph, † qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Et ídeo, fratres caríssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsíus adiutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ maiestátis offéndat. Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus iánuam regni cæléstis aperíre possímus.

℟. O quam metuéndus est / locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis iánua cláuditur; ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet conscién-tiam suam, et, quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, ieiúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre conscién-tiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. Mane / surgens Iacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; † votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Iacob de somno, ait. Vere.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Si enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subdúxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia, sicut, qui se exáltat, humiliábitur; ita, e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cæléstі convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Quam dilécta / tabernácula tua, Dómine virtútum! † concupíscit et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant. Vidit Iacob scalam, / súmmitas eius cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: † Vere locus iste sanctus est, allelúia.

Canticum Tobiæ

13, 10-17 (1)

Benedícite Dóminum, omnes elécti eius: * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Ierúsalem, cívitas Dei, * castigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum.

Confitére Dómino in bonis tuis, * et bénedic Deum sæculórum, ut reædíficet in te tabernáculum suum,

Et révocet ad te omnes captívos, * et gáudeas in ómnia sæcula sæculórum.

Luce spléndida fulgébis: * et omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: * et múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum.

Et terram tuam in sanctificatiónem habébunt. * Nomen enim magnum invocábunt in te.

Maledícti erunt, qui contémpserint te: † et condemnáti erunt omnes, qui blasphemáverint te: * benedictíque erunt, qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, et congregabúntur ad Dóminum.

Canticum Isaiæ

2, 2-3 (2)

Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini * in vértice móntium,

Et elevábitur super colles, * et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi, et dicent: * Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob,

Et docébit nos vias suas, * et ambulábimus in sémitis eius:

Quia de Sion exíbit lex, * et verbum Dómini de Ierúsalem.

Canticum Ieremiæ

7, 2-7 (3)

Audíte verbum Dómini, omnis Iuda, * qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum.

Hæc dicit Dóminus exercítuum * Deus Israel:

Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra: * et habitábo vobíscum in loco isto.

Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: * Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est.

Quóniam si bene direxéritis vias vestras, * et stúdia vestra:

Si fecéritis iudícium inter virum et próximum eius, * ádvenæ, et pupíllo, et víduæ non fecéritis calúmniam,

Nec sánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc * et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis:

Habitábo vobíscum in loco isto: * in terra, quam dedi pátribus vestris a sæculo et usque in sæculum.

Ant. Vidit Iacob scalam, súmmitas eius cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: † Vere locus iste sanctus est, allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 19

In illo témpore: Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 8, 81-83

Zachæus, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salutáris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Iesum videt; nemo potest vidére Iesum constitútus in terra. Et, quia non prophétas, non regnum habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Iudæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis. Et ídeo Iesum interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, / domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: † in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac,

naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs géntium, fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit.

℟. Lápides pretiósi / omnes muri tui, * Et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Ierúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, † et ex lápide pretióso omnis circúitus muri eius. Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hóspitis sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, víderat afféctum.

℟. Benedíctus es / in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam quam ædificávi. Ad.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Verum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus nisi confiténtem non posse sanári.

℟. Vidi / civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, parátam: * Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. ℣. Et ipsi pópulus eius erunt: † et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et audívi. Glória Patri. Ecce.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus: et hic prin-

ceps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Iesum, quis esset: et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Iesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce, dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Iesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quærere et salvum fácere, quod períerat.

AD LAUDES

et per Horas

Ant. 1 Domum tuam, / Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52) 2 Domus mea, / domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est / domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est / domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

Hymnus

Anguláris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et dilécta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre iúbilo,
Trinum Deum Unicúmque
Cum fervóre prædicat.

Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni;
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe,
Largam benedictiónem
Hic infúnde iúgiter.

Hic promereántur omnes
Petíta acquírere,
Et adépta possidére,
Cum Sanctis perénniter
Paradísum introíre,
Transláti in réquiem.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. ant. Zachæe, / festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. † At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. † Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúia.

In anniversario Dedicationis ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: † exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, * cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis ecclesiæ dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: † templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, * consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Vidi civitátem, ut supra ad Laudes.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

AD SEXTAM

Capit. Apoc. 21, 3

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: † et

ipsi pópulus eius erunt, * et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: † exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, * cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Vel oratio Deus, qui invisibíliter, ut supra. 193*

AD NONAM

Ant. Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 4-5

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: † et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. * Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Domum tuam, / Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut supra ad I Vesperas. 174*

2 Domus mea, / domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est / domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

4 Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

Hymnus

Urbs Ierúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ et muri eius
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus:
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. ant. O quam metuéndus est / locus iste: † vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

COMMUNE FESTORUM B. MARIAE VIRG.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus,

implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. 2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva eius sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. 3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. 4 Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. ant. Sancta María, / succúrre míseris, iuva pusillánimes, réfove flébiles, † ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: * et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel oratio propria.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María, Dei Génetrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.
Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cuius per alvum fusus est.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Benedícta tu / in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:
Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. 2 Sicut myrrha elécta, / odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:
Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint dominá ti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Ant. 3 Ante torum / huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prélio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. 4 Spécie tua / et pulchritúdine tua intende, † próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Ant. 5 Adiuvábit eam / Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Ant. 6 Favus distíllans / lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: † et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Favus distíllans lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: † et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Prov. 8, 12-17

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam et supérbiam et viam pravam et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres iusta decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt iustítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii Prov. 8, 18-22

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et iustítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis iustítiæ ámbulo, in médio semitárum iudícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in ínitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

℟. Congratulámini mihi, / omnes, qui dilígitis Dóminum: † quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Prov. 8, 23-25, 34

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Beáta es, / Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. In unitáte.

Lectio iv

Prov. 8, 35-36; 9, 1-5

Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Beáta progénies, / unde Christus natus est. * O quam gloriósa est Virgo, quæ cæli Regem génuit! ℣. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima. O quam. Glória Patri. O quam.

In II Nocturno

Ant. 1 Fons hortórum, / púteus aquárum vivéntium, † quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, † quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Ant. 2 Sicut lætántium / ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Ant. 3 Gaude, / María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite héstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur

mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. 4 Dignáre me / laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. 5 Post partum, / Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Ant. 6 Descéndi / in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, † et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúia.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, † et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, allelúia.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Apud Metaphr.; inter suppos.

Lectio v

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cuius ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, eius patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem, patrocínio suo, vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus / exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: † quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa maius aut illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam, inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, maius aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater; éadem Virgo et Génetrix.

℟. Quæ est ista, / quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Ierúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, † et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Hæc eius mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur.

℟. Ornátam / monílibus fíliam Ierúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: † Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Ave ígitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum: assídue pro nobis precáre Iesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam invenire in die iudícii, et, quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Iesu Christi: cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória et honor et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, † a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

In III Nocturno

Ant. Hortus conclúsus / es, Dei Génetrix, hortus conclúsus, fons signátus: † surge, própera, amíca mea, et veni.

Canticum Ecclesiastici
39, 17-21 (I)

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini eius magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Canticum Isaiæ
61, 10-11; 62, 1-3 (2)

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:
Quia índuit me vestiméntis salútis, * et indumento iustítiæ circúmdedit me,
Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.
Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit iustítiam, et laudem coram univérsis géntibus.
Propter Sion non tacébo, et propter Ierúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor iustus eius, * et salvátor eius ut lampas accendátur.
Et vidébunt gentes iustum tuum, * et cuncti reges ínclitum tuum:
Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.
Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ
62, 4-7 (3)

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:
Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:
Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.
Habitábit enim iúvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:
Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.
Super muros tuos, Ierúsalem, constítui custódes; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.
Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Ierúsalem laudem in terra.

Ant. Hortus conclúsus es, Dei Génetrix, hortus conclúsus, fons signátus: † surge, própera, amíca mea, et veni.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 11

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homília
sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

In Luc. 4, 27-28

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta eius incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Iudæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant; sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro ex humánis membris Unigénito Deo, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Sed, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, úbera, quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum, factum ex muliére, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex muliére, factum sub lege, sed, Factum ex muliére; quia, concéptus in útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine.

℟. Beátam / me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, † et sanctum nomen eius. ℣. Et misericórdia eius a progénie in progénies ti-

méntibus eum. Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, † et sanctum nomen eius.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cuius hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Enixa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

℟. Benedícta / et venerábilis es, Virgo María, * Cuius víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Cuius.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo, quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes, qui idem Verbum spiritáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia, et éadem Dei Génetrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra est facta temporális, sed inde multo beátior, quia eiúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

℟. Beáta es, / Virgo María, Dei Génetrix, quæ credidísti Dómino: † perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: † ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; † Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 27-28

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Beáta es, / María, quæ credidísti: † perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: * et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

AD TERTIAM

Ant. Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

Capitulum Ab inítio, ut infra ad II Vesperas.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Ínténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: † et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, * a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut supra ad I Vesperas. 195*

2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. ant. Beátam / me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Officium sanctæ Mariæ in sabbato

IV classis

Omnibus sabbatis IV classis Officium fit de sancta Maria in sabbato, in quo antiphonæ et psalmi dicuntur de sabbato, reliqua ut infra.

Per annum

A sabbato post Purificationem usque ad sabbatum ante Quadragesimam et a sabbato post festum SS. Corporis Christi usque ad sabbatum ante dominicam I Adventus.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desideratus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (173)

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

In hieme, bened. 1 Nos cum prole pia * benedícat Virgo María. ℟. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectiones i et ii (ex ii et iii lectio fit una) dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis ℟℟. de Tempore; lectio vero iii erit una ex inferius 219* positis iuxta ordinem mensium cum

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol iustítiæ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christus Deus noster.

In æstate, bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio unica, ex inferius positis, iuxta ordinem mensium, cum ℟. Felix namque es, ut supra.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (180)

Capit. Eccli. 24, 26-28

Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: * memória mea in generatiónes sæculórum. ℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génetrix.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: † et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, * a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (189)

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. ℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Be-

nedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. ant. Beáta / Dei Génetrix, María, Virgo perpétua, † templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Iesu Christo: † ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: † et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, * a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Sancti, si occurrat.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

AD TERTIAM

Ant. Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Post Nonam terminatur Officium sanctæ Mariæ in sabbato.

Lectiones sequentes dicuntur singulis hebdomadis in Officio sanctæ Mariæ in sabbato, ordine subscripto:

MENSE MAIO

Sabbato 4.

Sermo
sancti Cyrílli
Epíscopi Alexandríni

Hom. contra Nestorium

Lectio unica

Sit tibi, sancta Dei Mater, laus. Mater et Virgo, tu benedícta inter mulíeres; eius parens, qui benedíctus venit in nómine Dómini. Per te Trínitas sanctificátur, per te Crux pretiósa celebrátur et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exsúltat cælum, lætántur Angeli et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cælum revocátur. Per te omnis creatúra, idolórum erróre deténta, convérsa est ad agnitiónem veritátis et fidéles hómines ad sanctum Baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constructæ sunt ecclésiæ. Te adiutríce, gentes véniunt ad pæniténtiam. Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux, effúlsit sedéntibus in ténebris et umbra mortis.

MENSE MAIO

Sabbato 5.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De laudibus Virginis Matris
Hom. 1, n. 7-8

Lectio unica

Miráre utrúmlibet, et élige quid ámplius miréris, sive Fílii benignísimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrímque stupor, utrímque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo: et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In láudibus vírginum singulári-ter cánitur, quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus iúdicas dignam, quæ étiam præit? Disce, homo, obedíre; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta: Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis! Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri?

MENSE IUNIO

Sabbato 1.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
Sermo in dom. infra oct. Assumpt. B. M. V., n. 1

Lectio unica

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére; sed, grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur; nec sine magno fénore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum; sed excédit damni æstimatiónem benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus et clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit; ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, et Hevam transfúnderet in Maríam.

Sabbato 2.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De laudibus Virginis Matris
Hom. 1, n. 9

Lectio unica

Felix María, cui nec humílitas défuit, nec vírginitas. Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit, sed honorávit

fecúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fecúnda virgínitas: et incomparábilis prorsus fecúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero, si non hæsitas in eórum ponderatióne, quid tua iúdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fecúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas: sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas; nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius, ómnia percepísse, quam áliqua. Et quid mirum si Deus, qui mirábilis légitur et cérnitur, in Sanctis suis, mirabiliórem se exhíbuit in Matre sua? Imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitátem.

Sabbato 3.

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Serm. 18 de Sanctis, n. 5

Lectio unica

Obeáta María, quis tibi digne váleat iura gratiárum ac laudum præcónia impéndere, quæ singulári tuo assénsu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragílitas humáni géneris persólvat, quæ solo tuo commércio recuperándi áditum invénit? Accipe ítaque quascúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiónes: et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, repórta nobis antídotum reconciliatiónis.

Sabbato 4.

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Serm. 18 de Sanctis, n. 5

Lectio unica

Sit per te excusábile, María, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus: redóna quod rogámus; excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te, beatíssima, nostrórum est exspectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, iuva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque céle-

brant tuam sanctam commemoratiónem.

MENSE IULIO

Sabbato 1.

Ex Epístola
sancti Ambrósii Epíscopi
ad Siricium Papam

Ep. 42, n. 7

Lectio unica

Non excédit fidem, quod homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super aquas. Ergo, si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre? At quem hóminem? De quo légimus: Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciet eos, et notus erit Dóminus Aegýptiis. In véteri ítaque Testaménto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum: in novo Testaménto Virgo, géneris aula cæléstis, elécta est ad salútem.

Sabbato 2.

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Virgínibus

Lib. 2, cap. 2, n. 6-7

Lectio unica

Sit vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas vitáque beátæ Maríæ, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exemplári, magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit? Nam de céteris eius virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum.

Sabbato 3.

Sermo
sancti Bedæ Venerábilis
Presbýteri

In festo Visit. B. M. V. Hom. 2

Lectio unica

Magníficat ánima mea Dóminum; et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quæ cum ómnibus perféctis verba convéniant, máxime tamen ea beátam Dei Genetrícem proférre decébat, quæ mériti privilégio singulàris, spirituáli ipsíus dilectióne flagrábat, cuius corporáli conceptióne gaudébat. Quæ iure in Iesu, id est, in salutári suo speciáli præ céteris Sanctis gáudio pótuit exsultáre: quia quem perpétuum salútis auctórem nóverat, hunc ipsum temporáli ortu de carne sua nascitúrum esse sciébat, quátenus in una eadémque persóna veráciter suus et fílius esset et Dóminus.

Sabbatis 4 et 5.

Sermo
sancti Bedæ Venerábilis
Presbýteri

In festo Visit. B. M. V. Hom. 2

Lectio unica

Quam vília de seípsa sénserit édocet María, et quod omne quidquid boni mériti hábuit, hoc supérna grátia largiénte percéperit, dicens: Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ; ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Húmilem quippe Christi ancíllam suo iudício se fuísse demónstrat: sed respéctu se grátiæ cæléstis repénte sublimátam pronúntiat, atque in tantum glorificátam, ut sua beatitúdo præcípua mérito cunctárum géntium voce mirétur. Addidit étiam adhuc divínæ pietátis múnera, quæ mirabíliter accépit, digna gratiárum actióne colláudans. Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius. Nihil ergo suis méritis tríbuit, quæ totam magnitúdinem ad illíus donum refert, qui essentiáliter potens et magnus exístens, fidéles suos de parvis atque infírmis, fortes fácere consuévit et magnos.

MENSE AUGUSTO

Sabbato 1.

De Expositióne
sancti Gregórii Papæ
in libros Regum

In I Reg., cap. 1, n. 5

Lectio unica

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest huius montis nómine, beatíssima semper Virgo María, Dei Génetrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte, transcéndit. An non mons sublímis María, quæ, ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem, supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium deitátis eréxit? Huius enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præ-

parátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit.

MENSE AUGUSTO

Sabbato 2.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De Assumptione B. M. V.
Sermo 4, n. 5

Lectio unica

Non est équidem, quod me magis deléctet, sed nec est, quod térreat magis, quam de glória Vírginis matris habére sermónem. Ecce enim, si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitátem prædicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui, docénte Fílio eius, mites facti sunt et húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ eius multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam et mulíeres. Unum est, in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri, quia non auferétur ab ea. Singuláre est, sed contínuo étiam indicíbile invenítur.

Sabbato 3.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De Assumptione B. M. V.
Sermo 4, n. 1

Lectio unica

Tempus loquéndi est omni carni, cum assúmitur incarnáti Verbi Mater in cælum, nec cessáre debet a láudibus humána mortálitas, cum hóminis sola natúra supra immortáles spíritus exaltátur in Vírgine. Sed de eius glória nec silére devótio pátitur, nec dignum áliquid stérilis concípere cogitátio, aut inerudíta potest locútio parturíre. Hinc est, quod et ipsi cæléstis cúriæ príncipes in consideratióne tantæ novitátis clamant non sine admiratióne: Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto delíciis áffluens? Quidni delícias díxerim, virginitátis decus cum múnere fecunditátis, humilitátis insígne distillántem caritátis favum, misericórdiæ víscera, plenitúdinem grátiæ, prærogatívam glóriæ singuláris?

Sabbatis 4 et 5.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De Assumptione B. M. V.
Sermo 4, n. 1

Lectio unica

Ascéndens de desérto Regína mundi, étiam

Angelis sanctis, ut canit Ecclésia, speciósa facta est, et suávis in delíciis suis. Désinant tamen desérti huius mirári delícias, quia Dóminus dedit benignitátem, et terra nostra dedit fructum suum. Quid mirántur, de terra desérta Maríam ascéndere delíciis affluéntem? Miréntur pótius páuperem Christum de cæléstis regni plenitúdine descendéntem; longe enim amplióri miráculo dignum vidétur, Dei Fílium paulo minus ab Angelis minorári, quam Dei Matrem super Angelos exaltári. Illíus síquidem exinanítio, facta est replétio nostra: illíus miséria, mundi delíciæ sunt. Dénique, cum dives esset, propter nos pauper factus est, ut nos eius inópia ditarémur.

MENSE SEPTEMBRI

Sabbato 1.

Ex Epístola
sancti Leónis Papæ
ad Pulchériam Augústam

Ep. 31, cap. 2

Lectio unica

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ, ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ; quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut, et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et, forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et, per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, et, consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret: sub iugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Sabbato 2.

Sermo
sancti Petri Chrysólogi

De Annuntiat. B. M. V.
Sermo 142

Lectio unica

Beáta María Virgo, inter hómines audíre sola méruit præ ómnibus: Invenísti grátiam. Quantam? Quantam díxerat: plenam. Et vere plenam, quæ largo imbre totam fúnderet et infúnderet creatúram: Invenísti enim grátiam apud

Deum. Hæc cum dicit, et ipse Angelus mirátur, aut féminam tantum, aut omnes hómines vitam meruísse per féminam: stupet Angelus, totum Deum veníre intra virgínális úteri angústias, cui tota simul angústa est creatúra. Hinc est, quod remorátur Angelus, hinc est, quod vírginem vocat de mérito, de grátia compéllat, vix causam prodit audiénti, sane ut sensum promóveat, vix longa trepidatióne compónit.

MENSE SEPTEMBRI

Sabbato 3.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in dom. infra oct. Assumpt. B. M. V., n. 13

Lectio unica

Cum in sua æstimatióne tam húmilis esset María, nihilóminus et in promissiónis credulitáte magnánimis, ut quæ nihil áliud quam exíguam sese reputábat ancíllam, ad incomprehensíbile hoc mystérium nullátenus se dubitáret eléctam, et veram Dei et hóminis Genetrícem créderet mox futúram. Agit hoc nimírum in córdibus electórum grátiæ prærogatíva divínæ, ut eos nec humílitas pusillánimes fáciat, nec magnanímitas arrogántes: magis autem cooperéntur sibi, ut non solum nulla ex magnanimitáte subíntret elátio, sed hinc máxime provehátur humílitas: ut inveniántur eo ámplius timoráti, et largitóri múnerum non ingráti, ac vicíssim ex occasióne humilitátis pusillanímitas nulla subrépat; sed quo minus de sua quisque vel in mínimis præsúmere consuévit, eo ámplius étiam in magnis quibúsque de divína virtúte confídat.

Sabbato 4.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in dom. infra oct. Assumpt. B. M. V., n. 11-12

Lectio unica

Obsecro vos, filíoli, æmulámini mansuetúdinem, si Maríam dilígitis; si conténditis ei placére, æmulámini modéstiam eius. Nihil enim tam idóneum hómini, nihil tam cóngruum christiáno, maximéque mónachum nihil ádeo decet. Et quidem manifésta satis in Vírgine ex hac ipsa mansuetúdine virtus humilitátis elúcet. Nimírum collactáneæ sunt humílitas et mansuetúdo. Sicut enim mater præsumptiónis elátio, sic mansuetúdo vera nonnísi ex vera humilitáte procédit.

MENSE OCTOBRI

Sabbato 1.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in dom. infra oct. Assumpt. B. M. V., n. 5

Lectio unica

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus donec benedíxerit nobis: potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream: múlier inter solem et lunam: María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris, non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Mérito quidem miráris, Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

Sabbato 2.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

De laudibus Virginis Matris Hom. 2, n. 4-5

Lectio unica

Cui serváta est victória, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem tam de carnis illécebra, quam de mentis supérbia dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens huius sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui vícerat per féminam, vincerétur per ipsam, veheménter admírans aiébat: Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere: Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória; fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

MENSE OCTOBRI

Sabbato 3.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
In Nativ. B. M. V., n. 7-8

Lectio unica

Totis medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas eius, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Hæc, inquam, volúntas eius est, sed pro nobis. Filíoli, hæc peccatórum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rátio spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre, aut non audíri Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Angelus, grátiam apud Deum. Felíciter. Semper hæc invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus: nimírum sola est grátia qua salvámur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quærámus grátiam, et per Maríam quærámus, quia quod quærit, ínvenit, et frustrári non potest. Quærámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines grátia fallax. Quærant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Quid enim? Num grátiæ est quod hic sumus? Profécto misericórdiæ Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

Sabbatis 4 et 5.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De laudibus Virginis Matris
Hom. 2, n. 3

Lectio unica

Quid dicébas, o Adam? Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba; quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic: Dómine, múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O admirándam et omni honóre digníssimam Vírginem! O féminam singulári ter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem!

MENSE NOVEMBRI

Sabbato 1.

De Expositióne
sancti Basílii Epíscopi
in Isaíam Prophétam
In cap. 8 post init.

Lectio iii

Accéssi, inquit, ad prophetíssam, et in útero accépit et péperit fílium. Quod María prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magnificat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis eius verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuísse prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

Sabbato 2.

Sermo
sancti Sophrónii Epíscopi
Hom. in Deiparæ Annunt.

Lectio iii

Quisnam tuum éloqui splendórem póterit, o María? Quisnam porténtum, quod ipsa es, enarráre verbis áudeat? Quisnam magnificéntiam tuam effári se posse confídet? Tu hóminum exornásti natúram; tu Angelórum órdines superásti; tu fulgóres Archangelórum obtenebrásti; tu dénique omnem creatúram longe transgréssa es: quippe quæ præ omni creatúra enituísti puritáte; et ómnium creaturárum Conditórem in te excepísti; ipsúmque et sinu tuo gestásti, et genuísti; et sola ex ómnibus creatúris Dei Mater effécta es.

Sabbato 3.

Sermo
sancti Sophrónii Epíscopi
Hom. in Deiparæ Annunt.

Lectio iii

Nemo sicut tu, María, ad Deum tam prope accéssit; nemo sicut tu, Dei donis ditátus est; nemo sicut tu, Dei grátiæ párticeps fuit. Omnia vincis, quæcúmque inter hómines emíneant; ómnia súperas múnera, quæ effúsa a Dei largitáte in quóslibet

dimanáverint. Plus enim ómnibus inhabitántis Dei possessióne ditéscis. Nemo sic in se Deum complécti pótuit; nemo pótuit sic frui Dei præséntia; nemo dignus est hábitus, qui sic per Deum illuminarétur: ac proptérea non modo Deum ómnium Conditórem ac Dóminum in te excepísti, sed eum habes ex te ineffabíliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post hæc génitum, et univérsos hómines a patérna condemnatióne redimémtem, ac salútem, quæ nullum finem habitúra sit, ipsis elargiéntem.

MENSE NOVEMBRI

Sabbatis 4 et 5.

Ex libro Officiórum
sancti Ambrósii Epíscopi
Lib. 1, c. 18, n. 69

Lectio iii

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes. Hic primus, in ipso cognitiónis ingréssu, Dómini Matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples, dignam quæ ad tale munus eligerétur, ástruit; quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet, et mota est in intróitu eius, quod ad virílis sexus spéciem peregrínam turbátur aspéctus Vírginis. Itaque, quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen salutántem non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit; ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reférret.

MENSE DECEMBRI

Sabbato 1.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De laudibus Virginis Matris
Hom. 2, n. 4

Lectio iii

Missus est Angelus ad Vírginem; vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique, qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam; nec nóviter, nec fortuíto invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præsignátam, a Prophétis promíssam. Ut pauca loquar de plúribus, quam tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait: Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas an de María díxerit, audi quod séquitur: Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ?

Officium parvum
beatæ Mariæ Virginis

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adiutórium.
Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In Nocturno

Dominica, feria II et V

Ant. 1 Benedícta tu / in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. 2 Sicut myrrha elécta, / odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Ant. 3 Ante torum / huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Feria III et VI

Ant. 1 Spécie tua / et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblíviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum,* et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Ant. 2 Adiuvábit eam / Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Ant. 3 Sicut lætántium / ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Feria IV et sabbato

Ant. 1 Gaude, / María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómi-

no glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. 2 Dignáre me / laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. 3 Post partum, / Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.

℟. Amen.

℣. Iube, domne [Dómine], benedícere.

Bened. Nos cum prole pia * benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Eccli. 24, 11-13

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Iacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Lectio ii 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Beáta es, / Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii 24, 17-20

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Iéricho: quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum iuxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol iustítiæ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christus Deus noster.

AD LAUDES
et per Horas

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Ant. 1 Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Laudibus dominicæ. (52)

2 María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta / fília tu a Dómino: † quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Cant. 6, 8

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, * et regínæ laudavérunt eam.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. ant. Beáta / Dei Génetrix, María, Virgo perpétua, † templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Iesu Christo; † ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: † præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, * eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ant. Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Assúmpta est María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capit. Cant. 6, 9

Quæ est ista, quæ prográditur quasi auróra consúrgens, † pulchra ut luna, elécta ut sol, * terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Deus, qui virgináles aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: † da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munítos, * iucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Hymnus Meménto, salútis Auctor. 240*

Ant. María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, cum reliquis. (214)

Capit. Eccli. 24, 15

Et sic in Sion firmáta sum, † et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, * et in Ierúsalem potéstas mea.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: † tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ant. In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ps. 122 Ad te levávi óculos meos, cum reliquis. (217)

Capit. Eccli. 24, 16

Et radicávi in pópulo honorificáto, † et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: † ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus; * intercessiónis eius auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Dóminum.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Hymnus Meménto, salútis Auctor, ut supra.

Ant. Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Ps. 125 In converténdo Dóminus captivitátem Sion, cum reliquis. (220)

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce: † ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; * Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut in Communi festorum B. M. V. 195*

2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

/ Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 147

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Beáta Mater / et intácta Virgo, † gloriósa regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: * et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Psalmus 128

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea, * dicat nunc Israel:

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum. * Confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum tectórum: * quod, priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos. * Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Psalmus 130

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Capit. Eccli. 24, 24

Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris * et agnitiónis et sanctæ spei. ℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ant. Sub tuum præsídium / confúgimus, sancta Dei Génetrix: † nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, † Virgo gloriósa et benedícta.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génetrix: † nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, † Virgo gloriósa et benedícta.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat: * et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Benedicámus. Fidélium.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, † Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Ant. finalis B. M. V. (254)

℣. Divínum auxílium.

Officium defunctorum

Dicitur in choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine: Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, Vesperæ post Vesperas diei, immediate post ℣. Benedicámus Dómino et Deo grátias.

In fine vero omnium psalmorum semper dicitur: Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine, Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD MATUTINUM

Incipitur absolute ab invitatorio.

Nocturni inferius positi, omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, dominica, feriis II et V dicatur primus, feriis III et VI secundus, et feria IV et sabbato tertius Nocturnus.

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Repet. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † iubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem eius in confessióne, † et in psalmis iubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu eius sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus eius: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: † et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

In I Nocturno

Pro dominica, feria II et V

Ant. 1 Dírige, / Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. 2 Convértere, / Dómine, et éripe ánimam meam, † quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam, † quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. 3 Nequándo / rápiat ut leo ánimam meam, † dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum, * scrutans corda et renes, Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, † dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine absolutione, benedictionibus et titulo.

Lectio i Iob 7, 16-21

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium

tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: et, si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo / quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra resurrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii 10, 1-7

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi, cur me ita iúdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádiuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium féceris, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum / resuscitásti a monuménto fétidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii 10, 8-12

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, / quando véneris iudicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris iudicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra 260*, quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Si Matutinum, cum unico Nocturno, a Laudibus separetur, post iii ℟. subiungitur: Dóminus vobíscum (Dómine, exáudi oratiónem meam). Deinde dicitur oratio, ut infra ad Laudes 265*, additis sequentibus: ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si Laudes omnino omittuntur, post iii ℟. dicuntur Pater noster et preces, ut infra ad Laudes 264*, cum oratione convenienti.

In II Nocturno

Pro feria III et VI

Ant. 1 In loco páscuæ / ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. 2 Delícta / iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta iuventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima eius in bonis demorábitur: * et semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 3 Credo / vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribuántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, totum secreto.

Lectio iv Iob 13, 22b-28

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adulescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod comédit tur a tínea.

℟. Meménto mei, / Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine: † Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v 14, 1-6

Homo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super huiuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, número ménsium eius apud te est: constituísti términos eius, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies eius.

℟. Hei mihi! / Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: † Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vi 14, 13-16

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris / peccáta mea, Dómine, * Dum véneris iudicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra 260*, quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Si Matutinum, cum unico Nocturno, a Laudibus separetur, post iii ℟. subiungitur: Dóminus vobíscum (Dómine, exáudi oratiónem meam). Deinde dicitur oratio, ut infra ad Laudes 265*, additis sequentibus: ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in in pace. ℟. Amen.

Si vero Laudes omnino omittuntur, post ultimum R. dicuntur Páter noster et preces, ut infra ad Laudes 264*, cum oratione convenienti.

In III Nocturno

Pro feria IV et sabbato

Ant. 1 Compláceat / tibi, Dómine, ut erípias me: † ad adiuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super número.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adiútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: † ad adiuvándum me réspice.

Ant. 2 Sana, / Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus, qui intéllegit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. 3 Sitívit / ánima mea ad Deum vivum: † quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: † quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio vii

Iob 17, 1-3, 11-15

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te, et cuiúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considerat?

℟. Peccántem me / quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii 19, 20-27

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, / secúndum actum meum noli me iudicáre: † nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor maiestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab iniustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix 10, 18-22

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero

translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram miséria et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Dicitur semper sequens ℟. post lectionem ix, vel post iii, quando dictus fuerit tertius Nocturnus tantum pro defunctis.

℟. Líbera me, / Dómine, de viis inférni, † qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Deinde, si Laudes omnino omittantur, post ultimum ℟. dicuntur Pater noster et preces, ut infra ad Laudes 264*, cum oratione convenienti.

Si Matutinum cum unico vel tribus Nocturnis a Laudibus separetur, post ultimum ℟. subiungitur:

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Deinde dicitur oratio ut infra ad Laudes 265*, additis sequentibus: ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES

Absolute incipitur a sequenti

Ant. 1 Exsultábunt / Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. 2 Exáudi, / Dómine, oratiónem meam: † ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris; sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum il-

lórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria, multíplica genímina eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratiónem meam: † ad te omnis caro véniet.

Ant. 3 Me suscépit / déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pingué-dine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo. † Adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes, qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Ant. 4 A porta ínferi / érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ

Is. 38, 10-20

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea ablàta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. 5 Omnis spíritus / laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. ant. Ego sum / resurréctio et vita: † qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; † et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Ego sum resurréctio et vita: † qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; † et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Post repetitam ant. Ego sum, dicuntur flexis genibus preces infrascriptæ.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam eius (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus.

Dicitur oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde semper in numero plurali dicitur:

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

In die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

In Commemoratione omnium defunctorum Ordinis Nostri

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum.

Vel, ubi dicitur unum tantum Officium

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum Ordinis nostri remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

In die depositionis defuncti

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat: † et, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, * tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Vel alia oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.),

quam hódie de hoc sæculo migráre iussísti: † ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed iúbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; * ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) cuius depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, † Sanctórum atque electórum tuórum largíri digneris consórtium; * et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum nostrum.

In anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: † da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cuius (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, * refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: † præsta, quæsumus; ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, * sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúndem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero vel Diacono Cardinali, qui episcopali dignitate auctus fuerit: fámulum tuum N. Presbýterum (Diáconum) Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro defuncto sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Item alia oratio

Præsta, quæsumus, Dómine: † ut ánima fámuli tui N. sacerdótis, quem, in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, * in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: † ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre iussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, * et Sanctórum tuórum iúbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum.

Pro una defuncta

Oratio

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: † et a contágiis mortalitátis exútam, * in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Pro pluribus defunctis

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: † propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnia eórum peccáta dimítte; * ut, mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam. Per Dóminum.

Alia oratio

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum misericórdiam concéde perpétuam: † ut eis proficiat in ætérnum, * quod in te speravérunt et credidérunt. Per Dóminum.

Pro patre et matre

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: † miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; * meque eos in ætérnæ claritátis

gáudio fac vidére. Per Dóminum nostrum.

Si Officium fit pro pluribus patribus et matribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Pro patre tantum

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: † miserére cleménter ánimæ patris mei (nostri), eiúsque peccáta dimítte; * meque (nosque) eum in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si pro matre tantum, in suprascripta oratione dicatur: ánimæ matris meæ (nostræ)... meque (nosque) eam in ætérnæ...

In Officio pro defunctis in genere

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Post orationem dicitur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab

Ant. 1 Placébo Dómino / in regióne vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ:

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. 2 Heu me! / quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Heu me! quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. 3 Dóminus / custódit te ab omni malo: † custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: † custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. 4 Si iniquitátes / observáveris, Dómine: † Dómine, quis sustinébit?

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine: † Dómine, quis sustinébit?

Ant. 5 Opera / mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. ant. Omne, / quod dat mihi Pater, ad me véniet; † et eum, qui venit ad me, non eíciam foras.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; † et eum, qui venit ad me, non eíciam foras.

Post repetitam ant. Omne quod dat dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam eius (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur oratio vel orationes Officio congruentes, ut supra ad Laudes. 265* Post orationem additur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

In Exsequiis defuncti, præsente corpore, ad finem Officii post antiphonam cantici (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittuntur), dicta oratione cum longa conclusione, quando immediate sequuntur Exsequiæ vel Missa aut absolutio, omittuntur ℣℣. Réquiem ætérnam et Requiéscant in pace.

Psalmi graduales

Indulgentia septem annorum (S. Pæn. Ap. 18 mart. 1932).

Sicubi recitentur in choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei; extra chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine antiphona:

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, 120 Levávi óculos meos in montes, 121 Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi, ut in Psalterio ad Tertiam per hebd. (214); et 122 Ad te levávi óculos meos, 123 Nisi quia Dóminus erat in nobis, ut ad Sextam per hebd. (217)

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: * ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post orationem statim dicuntur alii psalmi graduales, qui sequuntur; et in fine cuiuslibet psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 124 Qui confídunt in Dómino, ut ad Sextam per hebdomadam (217) et 125 In convertendo Dóminus captivitátem Sion, 126 Nisi Dóminus ædificáverit domum, 127 Beáti omnes, qui timent Dóminum, ut ad Nonam per hebdomadam (220) et 128 Sæpe expugnavérunt me, ut feria II ad Vesperas. (229)

Postea dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; * ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post orationem statim dicuntur alii psalmi graduales, qui sequuntur: et in fine cuiulibet psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine, 130 Dómine, non est exaltátum cor meum, 131 Meménto, Dómine, David, 132 Ecce quam bonum, et quam jucúndum, ut feria III ad Vesperas (231) et 133 Ecce nunc benedícite Dóminum, ut ad Completorium. (251)

Deinde dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: * ut te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Septem psalmi pænitentiales cum Litaniis Sanctorum ac suis precibus

Iis qui septem psalmos pænitentiales pie recitaverint conceditur indulgentia septem annorum (S. Pæn. Ap., 18 mart. 1932).

Iis qui Litanias Sanctorum devote recitaverint conceditur indulgentia quinque annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem eandem recitationem iteraverint (S. Pæn. Ap., 10 iul. 1935 et 21 mart. 1941).

Sicubi recitentur in choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias; extra chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ Sanctorum, sine psalmis pænitentialibus, sed cum suis precibus, dicendæ sunt in Litaniis maioribus et minoribus, iuxta proprias rubricas, nec duplicantur, nec anticipari possunt de sero.

Ant. Ne reminiscáris, / Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Psalmus 6 (1)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31 (2)

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácui, inveterávérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37 (3)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei implèti sunt illusiónibus: *

et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50 (4)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus

tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101 (5)

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fenum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fenum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sǽculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129 (6)

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri.

Psalmus 142 (7)

Dómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Litaniæ Sanctorum
cum suis precibus

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte.
Sancte Ioánnes Baptísta, ora.
Sancte Ioseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Iacóbe, ora.
Sancte Ioánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Iacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Ioánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancti Maure et Plácide, oráte.
Sancte Bernárde, ora.

Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Scholástica, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum et sanctum Ieiúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die iudícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines † in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Eccléstæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis † pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, † et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio † confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum † ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fíli Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reveréantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣ Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, † et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, † ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, † et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

[℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.]

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: † súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, * miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: * ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: * ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia pla-

cáris: † preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; * et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., † et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: * ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et iusta sunt ópera: † da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; * ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: * ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, † animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: * ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adiuvándo proséquere: † ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, * et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: † te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, † quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet vel futúrum iam exútos córpore suscépit, * intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Vacante Apostolica Sede, loco invocationis Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines, etc., dicatur: Ut omnes ecclesiásticos órdines, etc.; versus autem Orémus pro Pontifice nostro N. cum suo responsorio et oratio pro eodem Pontifice omittuntur.

APPENDIX
AD BREVIARIUM MONASTICUM

I. Excerpta ex Missali Romano

1. PRAEPARATIO AD MISSAM
Pro opportunitate sacerdotis facienda

Quilibet sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 octobris 1936, lucrari potest: Indulgentiam quinque annorum, si ante Missæ celebrationem recitet psalmos 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus, ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramentali et oratione ad Summi Pontificis mentem.

Antiphona

Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Psalmus 83 (1)

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84 (2)

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85 (3)

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine,

quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo, * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115 (4)

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129 (5)

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam;

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur iustítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de eius semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Iesus Christus, Fílius tuus, parátam sibi in nobis inveníat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat.

℟. Amen.

Oratio sacerdotis ante Missam

Indulgentia trium annorum pro qualibet ex sequentibus orationibus, si in die assignata recitetur. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Die dominica

Summe Sacérdos et vere Póntifex, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris peccatóribus, qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis in mei memóriam faciétis, rogo per Sánguinem tuum pretiósum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et inenarrábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo. Doce me, indígnum servum tuum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce

me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellégere, sentíre et fírmiter retinére, dícere et cogitáre, quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono et sine strépitu verbórum; loquátur omnem veritátem tantórum mysteriórum. Profúnda quippe sunt nimis et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia puro corde et munda mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia atque fortíssima tutéla, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur, péreant illi, qui pérdere cuncta festínant.

Feria secunda

Rex vírginum, amátor castitátis et integritátis, Deus, cælésti rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo totum fontem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor totíus castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum céteris bonis tuis, quæ tibi placent in veritáte; ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde quotídie váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum, Dómine, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis coniungúntur, ubi adest sanctórum præséntia Angelórum, ubi tu es sacérdos et sacrifícium mirabíliter et ineffabíliter.

Feria tertia

Quis digne hoc sacrifícium celebráre potest, nisi tu, omnípotens Deus, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum bonitáti tuæ confíteor, quod non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta et infinítas neglegéntias meas. Sed scio, et veráciter credo, ex toto corde meo credo, ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus iustos facis et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam, te rogo, concéde mihi peccatóri hoc cæléste sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spirituáli et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

Feria quarta

Ego enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratióne tua pro salúte nostra. Súscipe ergo illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia tua sancta, et pro pópulo tuo, quem acquisísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúndem pópulum tuum, médium esse voluísti, licet in me boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec, per me indígnum, eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima factus salutáris dignátus es esse redémptio. Prófero ergo, Dómine, si dignéris propítius intuéri, tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, defféctus senum, suspíria iúvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

Feria quinta

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia, quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in iustificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis.

Aufer a nobis, Dómine, iniquitátes nostras et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te tímeat, te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris vultu; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse audíre propítius et exaudíre delectéris.

Feria sexta

Rogámus te étiam, Pater sancte, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium hoc magnum pietátis sacraméntum. Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollit peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta et de Spíritu Sancto concépta; de illo inquam pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sanctíssimo látere emanávit: ut exínde satiáti, refrigeráti, refécti et consoláti exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, ut descéndat super panem et cálicem plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque maiéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras Córpus et Sánguinem tuum efficiat, et me indígnum sacerdótem tuum dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide et benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis, ad salútem ómnium tam vivórum quam et defunctórum.

Sabbato

Rogo te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum

accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Qui mandúcat me vivit propter me. Ipse manet in me et ego in eo. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiat suavitátem amóris tui. Sana eum ab omni languóre, ut nullam præter te séntiat dulcédinem, nullum præter te quærat amórem, nullam præter te amet pulchritúdinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis et in te nunquam défícis, cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus pleno ore: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis pulcher, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam. Sana et sanctífica me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes. Recédant procul a poténtia præséntiæ tuæ, ut foris et intus munítus per te recto trámite ad regnum tuum pervéniam, ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et Deus eris ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut neque esúriam, neque sítiam in ætérnum. Amen.

Alia oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Iesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem

misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem iúdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo; spero in misericórdias tuas, quarum non est número. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Iesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te; miserére mei pleni miséria et peccátis, tu qui fontem miseratiónis nunquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis oblàta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Iesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Áufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio
S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, dummodo quotidiana orationis recitatio in integrum mensem producta fuerit et præterea sacramentalis confessio, alicuius ecclesiæ vel publici oratorii visitatio et ad mentem Summi Pontificis preces additæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 decembris 1936.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem,

ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reverèntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter eius membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio
ad B. Mariam Virginem

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti, ita et mihi mísero peccatóri et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, clemènter assístere dignéris, ut tua grátia adiúti dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Preces ad S. Ioseph

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O felícem virum, beátum Ioseph, cui datum est Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Ioseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium: præsta, quæsumus; ut, sicut beátus Ioseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundí-

tia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmium habére mereámur ætérnum. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cuius honorem Missa celebratur

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis eius ætérnaliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Formula intentionis ante Missam

Indulgentia quingentorum dierum. Pius Pp. XI, 12 iulii 1935.

Ego volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Iesu Christi, iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

2. GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Quilibet sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 octobris 1936, lucrari potest: Indulgentiam quinque annorum, si post Missam celebratam recitet canticum trium Puerorum et psalmum 150 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, accedente sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, † quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri neque Amen.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, † quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Postea sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adiuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate sacerdotis dicendæ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, oratione quotidie in integrum mensem pie reiterata et additis sacramentali confessione, alicuius ecclesiæ vel publici oratorii visitatione et precibus ad Summi Pontificis mentem. Pius Pp. XI, 22 novembris 1934.

Grátias tibi ago, Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visíbilium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, iucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Transfíge, dulcíssime Dómine Iesu, medúllas et víscera ánimæ meæ

suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et affféctu, cum perseverántia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, iucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, refféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, possédio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus
S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia quinque annorum toties quoties; septem annorum, si rhythmus vel eiusdem postrema tantum stropha coram Ss.mo Eucharistiæ Sacramento recitatus fuerit; plenaria suetis condicionibus, quotidiana rhythmi recitatione in integrum mensem producta. Pius Pp. XI, 12 martii 1936 et Pius Pp. XII, 12 iulii 1941.

A dóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.
Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In Cruce latébat sola déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto, quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Iesu Dómine,
Me immúndum munda tuo Sánguine,
Cuius una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Iesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud, quod tam sítio;
Ut, te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

Aspirationes
ad Ssmum Redemptorem

Indulgentia trecentorum dierum toties quoties; septem annorum, si sacerdos post Missam invocationes pie recitaverit; plenaria suetis condicionibus, dummodo quotidie per integrum mensem invocationum recitatio devote peracta fuerit. Pius Pp. IX, 9 ianuarii 1854.

Anima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Iesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et iube me veníre ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

Oblatio sui

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem actus oblationis devote recitatus fuerit. Pius Pp. XI, 4 decembris 1932.

Súscipe, Dómine, universam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus

voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Iesum Christum crucifixum

Indulgentia decem annorum; plenaria suetis condicionibus recitantibus post Missam coram Iesu Christi crucifixi imagine et orantibus ad mentem Summi Pontificis. Pius Pp. XI, 2 februarii 1934.

En ego, o bone et dulcíssime Iesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod iam in ore ponébat tuo David prophéta de te, o bone Iesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21, 17-18.

Oratio universalis sub nomine Clementis Papæ XI vulgata

Indulgentia quinque annorum, si sacerdos post Missam orationem devote recitaverit; plenaria suetis condicionibus, si per integrum mensem eandem recitationem pie persolverit. Ioannes Pp. XXIII, 11 martii 1960.

Credo, Dómine, sed credam fírmius; spero, sed sperem secúrius; amo, sed amem ardéntius; dóleo, sed dóleam veheméntius.

Adóro te ut primum princípium; desídero ut finem últimum; laudo ut benefactórem perpétuum; ínvoco ut defensórem propítium.

Tua me sapiéntia dírige, iustítia cóntine, cleméntia soláre, poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te; dicénda, ut sint de te; faciénda, ut sint secúndum te; ferénda, ut sint propter te.

Volo quidquid vis, volo quia vis, volo quómodo vis, volo quámdiu vis.

Oro, Dómine: intellectum illúmines, voluntátem inflámmes, cor emúndes, ánimam sanctífices.

Défleam prætéritas iniquitátes, repéllam futúras tentatiónes, córrigam vitiósas propensiónes, éxcolam idóneas virtútes.

Tríbue mihi, bone Deus, amórem tui, ódium mei, zelum próximi, contémptum mundi.

Stúdeam superióribus obedíre, inferióribus subveníre, amícis consúlere, inimícis párcere.

Vincam voluptátem austeritáte, avarítiam largitáte, iracúndiam lenitáte, tepiditátem fervóre.

Redde me prudéntem in consíliis, constántem in perículis, patiéntem in advérsis, húmilem in prósperis.

Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus, in épulis sóbrius, in múnere sédulus, in propósito firmus.

Curem habére innocéntiam interiórem, modéstiam exteriórem, conversatiónem exemplárem, vitam regulárem.

Assídue invígilem natúræ domándæ, grátiæ fovéndæ, legi servándæ, salúti promeréndæ.

Discam a te quam ténue quod terrénum, quam grande quod divínum, quam breve quod temporáneum, quam durábile quod ætérnum.

Da mortem prævéniam, iudícium pertímeam, inférnum effúgiam, paradísum obtíneam.

Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. IX, 11 decembris 1846. Insuper hanc orationem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. Pius Pp. X, 29 augusti 1912.

Obsecro te, dulcíssime Dómine Iesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar atque deféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque delécter; aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indefíciens, crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi refóctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cuius aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero tuis brácchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Ioseph

Indulgentia trium annorum toties quoties; septem annorum singulis mensis martii diebus necnon qualibet anni feria quarta; plenaria suetis condicionibus, oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata. Pius Pp. XI, 18 maii 1936 et Pius Pp. XII, 10 martii 1941.

Vírginum custos et pater sancte Ioseph, cuius fidéli custódiæ ipsa innocéntia Christus Iesus et Virgo vírginum María commíssa fuit: te per hoc utrúmque caríssimum pignus Iesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Iesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum in cuius honorem Missa celebrata est

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Sancte N., in cuius honórem incruéntum Córporis et Sánguinis Christi sacrifícium óbtuli, fac tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu huius mystérii, passiónis et mortis eiúsdem Christi Salvatóris nostri mérita cónsequar, ac cum illíus frequentatióne contínuo crescat meæ salútis efféctus. Amen.

Oratio ad S. P. N. Benedictum

Pius Pp. IX omnibus monachis et monialibus O. S. B. sequentem orationem devote et corde saltem contrito recitantibus, Indulg. trecentorum dierum, semel in die lucrandam, etiam defunctis applicabilem, concessit, 14 maii 1861.

Beáte Pater, grátia et nómine a Deo Benedícte, qui angélicum tuum spíritum, eréctis ad cælum mánibus, stans et orans in manus tui Creatóris felicíssime commendásti; atque omnes, qui gloriósæ mortis tuæ et cæléstium gaudiórum quotídie te admonitúri essent, in supréma mortis luctatióne contra omnes inimicórum insídias strénue te defensúrum promisísti: custódi me, quæso, glorióse Pater, hódie et quotídie tua sancta benedictióne, ut a benedícto nostro Iesu atque a tua et ómnium benedictórum societáte nullo malo váleam separári. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio pro Papa

Indulgentia trecentorum dierum; plenaria suetis condicionibus, precibus quotidie per integrum mensem devote recitatis. Pius Pp. XI, 12 octobris 1931.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Pater noster. Ave, María.

Oratio pro agonizantibus

Indulgentia trecentorum dierum; plenaria suetis condicionibus, si ter quotidie, tribus tamen distinctis diei temporibus, per integrum mensem oratio devote recitata fuerit. Pius Pp. XI, 15 maii 1933.

O clementíssime Iesu, amátor animárum, óbsecro te per agoníam Cordis tui sanctíssimi, et per dolóres Matris tuæ immaculátæ, lava in Sánguine tuo peccatóres totíus mundi, nunc pósitos in agonía et hódie moritúros. Amen.

Cor Iesu in agonía factum, miserére moriéntium.

Oratio ad renovandam Professionem

A Pio XI Pontifice Maximo Religiosis cuiusvis Ordinis et Congregationis, qui post sanctam Missam celebratam vel post sacram Communionem susceptam, vota religiosa saltem corde contrito privatim renovaverint, conceditur Indulgentia trium annorum. S. Pænit. Apost., die 10 aprilis 1937.

Pius Pp. IX omnibus monachis et monialibus Ord. S. P. Benedicti, qui sequentem orationem devote et corde saltem contrito recitaverint, indulgentiam trecentorum dierum semel in die lucrandam concessit, 14 maii 1861.

Grátias tibi ago, Dómine Iesu Christe, pro grátia illa singulári, qua me vilíssimum peccatórem de

hoc sæculo nequam eduxísti, et in hoc religiosíssimo Ordine ad solémnem professiónem admisísti. Dóleo ex toto corde, quod grátiæ huic non satis respónderim, et tanto benefício fúerim ingrátus. Detéstor omnes neglegéntias in hoc statu commíssas, et quod tam parum ad eius perfectiónem aspiráverim. Ignósce mihi, Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, et da, ut vel nunc tandem tua grátia incípiam, quod équidem ex ánimo cúpio et propóno. Quod si me votis necdum tuæ Maiestáti obstrinxíssem, nunc sane id fácerem, ideóque quanta devotióne possum, illa nunc rénovo, et novo fervóre tibi promítto stabilitátem et conversiónem morum meórum, paupertátem, castitátem et obediéntiam secúndum Régulam sancti Patris nostri Benedícti. Verúmtamen quia ad hæc implénda me nimis tépidum et infírmum agnósco, rogo te, misericordíssime Iesu, ut, qui dedísti mihi vovéndi voluntátem, tríbuas étiam exsequéndi facultátem, meque ita dírigas, ut non mihi, sed tibi soli vivam, omnésque Ordinis observántias, et quidquid ánimæ meæ perfectiónem promovére possit, summo stúdio ampléctar ad glóriam nóminis tui, qui es Deus benedíctus in sæcula. Amen.

Filialis commendatio ad S. P. N. Benedictum

O alme Pater Benedícte, monachórum dux et monárcha, spes et solácium ómnium ad te toto corde clamántium, tuæ sanctíssimæ protectióni humíliter me comméndo: ut, propter excelléntiam meritórum tuórum, ab ómnibus, quæ contrária sunt ánimæ meæ, deféndere me dignéris, atque de pietátis tuæ abundántia compunctiónis et lacrimárum grátiam mihi ímpetres, ut digne copioséque váleam tanta mala et offénsas plángere, quibus a iuventúte mea amábilem et desiderábilem Dóminum Iesum Christum provocávi frequéntius: teque digne laudáre et venerári mérear. O olíva! O vitis nímium in domo Dei fructífera! O vas auri sólidum, omni ornátum lápide pretióso, secúndum cor Dei eléctum et dulcíssimum, innumerísque gratiárum charismátibus, tamquam gemmis coruscántibus, decorátum! Te oro, te rogo,

tibi toto cordis afféctu ac ómnibus ánimæ desidériis, benigníssime Pater, dulcísque Magíster, súpplico: ut mei míseri peccatóris memor esse dignéris apud Deum, ut peccátis meis ómnibus benígnus indúlgeat, meque in bono consérvet, nec a se unquam discédere áliqua necessitáte permíttat; sed ad beatórum consórtium visionémque eius delectábilem post te, Pater, admíttat: ubi tecum, cœtúque cum illo monachórum máximo sub tuo vexíllo pósito gaudére perpétuo possim: ipso Deo ac Dómino nostro Iesu Christo præstánte: qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut beatíssimi Patris nostri Benedícti discipulorúmque eius Mauri et Plácidi, Virginísque ac soróris eius Scholásticæ, sanctorúmque ómnium Monachórum, qui sub eius signis atque eo duce tibi militavérunt, méritis et exémplis, rénoves in nobis Spíritum Sanctum tuum: quo aspiránte, contra carnem, mundum et diábolum viríliter decertémus; et quia sine labóre certáminis non est palma victóriæ, da nobis in advérsis patiéntiam, in tentatióne constántiam, in perículis consílium. Da nobis castimóniæ puritátem, paupertátis desidérium, obediéntiæ fructum et observántiæ fidéle propósitum; quátenus tua consolatióne roboráti, ac fratérna devíncti caritáte, serviámus húmero uno: sicque transeámus per hæc temporália, ut ad ætérnam pátriam quandóque victóres et coronáti, sanctorúmque Monachórum cœtibus inseréndi, pervenire mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

II. Excerpta ex Rituali Romano

1. LITANIAE

Litaniæ, quæ submittuntur ex Rituali Romano, tit. XI, etiam publice seu communiter in ecclesiis et in oratoriis recitari possunt.

Litaniæ de sanctissimo Nomine Iesu

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem litaniæ cum oratione devote recitatæ fuerint. Pius Pp. XI, 2 ian. 1933.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Iesu, audi nos.
Iesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Iesu, Fili Dei vivi, miserére.
Iesu, splendor Patris, miserére.
Iesu, candor lucis ætérnæ, miserére.
Iesu, rex glóriæ, miserére.
Iesu, sol iustítiæ, miserére.
Iesu, fili Maríæ Vírginis, miserére.
Iesu amábilis, miserére.
Iesu admirábilis, miserére.
Iesu, Deus fortis, miserére.
Iesu, pater futúri sæculi, miserére.
Iesu, magni consílii ángele, miserére.
Iesu potentíssime, miserére.
Iesu patientíssime, miserére.
Iesu obedientíssime, miserére.
Iesu, mitis et húmilis corde, miserére.
Iesu, amátor castitátis, miserére.
Iesu, amátor noster, miserére.
Iesu, Deus pacis, miserére.

Iesu, auctor vitæ, miserére.
Iesu, exémplar virtútum, miserére.
Iesu, zelátor animárum, miserére.
Iesu, Deus noster, miserére.
Iesu, refúgium nostrum, miserére.
Iesu, pater páuperum, miserére.
Iesu, thesáure fidélium, miserére.
Iesu, bone pastor, miserére.
Iesu, lux vera, miserére.
Iesu, sapiéntia ætérna, miserére.
Iesu, bónitas infiníta, miserére.
Iesu, via et vita nostra, miserére.
Iesu, gáudium Angelórum, miserére.
Iesu, rex Patriarchárum, miserére.
Iesu, magíster Apostolórum, miserére.
Iesu, doctor Evangelistárum, miserére.
Iesu, fortitúdo Mártyrum, miserére.
Iesu, lumen Confessórum, miserére.
Iesu, púritas Vírginum, miserére.
Iesu, coróna Sanctórum ómnium, miserére.
Propítius esto, parce nobis, Iesu.
Propítius esto, exáudi nos, Iesu.
Ab omni malo, líbera nos, Iesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agoníam et passiónem tuam, líbera.
Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per Resurrectiónem tuam, líbera.
Per Ascensiónem tuam, líbera.
Per sanctíssimæ Eucharístiæ institutiónem tuam, líbera.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Iesu.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Iesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Iesu.
Iesu, audi nos.
Iesu, exáudi nos.

Orémus.

Dómine Iesu Christe, qui dixísti: Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris afféctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua nunquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia nunquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Litaniæ de sacratissimo Corde Iesu

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, dummodo quotidie per integrum mensem litaniæ cum versiculo et oratione pia mente repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 martii 1933.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Cor Iesu, fílii Patris ætérni, miserére.
Cor Iesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére.
Cor Iesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére.
Cor Iesu, maiestátis infinítæ, miserére.
Cor Iesu, templum Dei sanctum, miserére.
Cor Iesu, tabernáculum Altíssimi, miserére.
Cor Iesu, domus Dei et porta cæli, miserére.
Cor Iesu, fornax ardens caritátis, miserére.
Cor Iesu, iustítiæ et amóris receptáculum, miserére.
Cor Iesu, bonitáte et amóre plenum, miserére.
Cor Iesu, virtútum ómnium abýssus, miserére.
Cor Iesu, omni laude digníssimum, miserére.
Cor Iesu, rex et centrum ómnium córdium, miserére.

Cor Iesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére.
Cor Iesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére.
Cor Iesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére.
Cor Iesu, de cuius plenitúdine omnes nos accépimus, miserére.
Cor Iesu, desidérium cóllium æternórum, miserére.
Cor Iesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére.
Cor Iesu, dives in omnes qui ínvocant te, miserére.
Cor Iesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére.
Cor Iesu, propitiátio pro peccátis nostris, miserére.
Cor Iesu, saturátum oppróbriis, miserére.
Cor Iesu, attrítum propter scélera nostra, miserére.
Cor Iesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére.
Cor Iesu, láncea perforátum, miserére.
Cor Iesu, fons totíus consolatiónis, miserére.
Cor Iesu, vita et resurréctio nostra, miserére.
Cor Iesu, pax et reconciliátio nostra, miserére.
Cor Iesu, víctima peccatórum, miserére.
Cor Iesu, salus in te sperántium, miserére.
Cor Iesu, spes in te moriéntium, miserére.
Cor Iesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Iesu, mitis et húmilis corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum cor tuum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine eiúsdem Fílii tui Iesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C.

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, si per integrum mensem quotidie litaniæ cum versiculo et oratione devote repetitæ fuerint. Ioannes Pp. XXIII, 3 martii 1960.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sanguis Christi, Unigéniti Patris ætérni, salva nos.
Sanguis Christi, Verbi Dei incarnáti, salva nos.
Sanguis Christi, novi et ætérni Testaménti, salva nos.
Sanguis Christi, in agonía decúrrens in terram, salva nos.
Sanguis Christi, in flagellatióne prófluens, salva nos.
Sanguis Christi, in coronatióne spinárum emánans, salva nos.
Sanguis Christi, in cruce effúsus, salva nos.
Sanguis Christi, prétium nostræ salútis, salva nos.
Sanguis Christi, sine quo non fit remíssio, salva nos.
Sanguis Christi, in Eucharístia potus et lavácrum animárum, salva nos.
Sanguis Christi, flumen misericórdiæ, salva nos.
Sanguis Christi, victor dæmonum, salva nos.
Sanguis Christi, fortitúdo Mártyrum, salva nos.
Sanguis Christi, virtus Confessórum, salva nos.
Sanguis Christi, gérminans Vírgines, salva nos.
Sanguis Christi, robur periclitántium, salva nos.
Sanguis Christi, levámen laboránium, salva nos.
Sanguis Christi, in fletu solácium, salva nos.
Sanguis Christi, spes pæniténtium, salva nos.
Sanguis Christi, solámen moriéntium, salva nos.
Sanguis Christi, pax et dulcédo córdium, salva nos.
Sanguis Christi, pignus vitæ ætérnæ, salva nos.
Sanguis Christi, ánimas líberans de lacu Purgatórii, salva nos.
Sanguis Christi, omni glória et honóre digníssimus, salva nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Redemísti nos, Dómine, in sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac eius Sánguine placári voluísti: concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium ita venerári, atque a præséntis vitæ malis eius virtúte defendi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Litaniæ lauretanæ B. Mariæ V.

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem litaniæ cum versiculo et oratione devote repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 28 martii 1933. Versiculus et oratio pro temporis diversitate immutari possunt absque indulgentiarum præiudicio. Pius Pp. XII, 4 oct. 1949.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum iustítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mýstica, ora.
Turris davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.

Fœderis arca, ora.
Iánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe originâli concépta, ora.
Regína in cælum assúmpta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Regína pacis, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Pro temporis diversitate hæc addi possunt:

In Adventu usque ad Nativitatem Domini:

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Nativitate Domini usque ad Purificationem B. M. V.:

℣. Post partum, Virgo, inviolâta permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Orémus.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum. ℟. Amen.

A Purificatione usque ad Pascha et post tempus paschale usque ad Adventum Domini:

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore paschali:

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut per eius Genetrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Litaniæ de S. Ioseph

Indulgentia quinque annorum; plenaria suetis condicionibus, si per integrum mensem quotidie litaniæ cum versiculo et oratione devote repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 21 martii 1935.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Ioseph, ora.
Proles David ínclita, ora.
Lumen Patriarchárum, ora.
Dei Genetrícis Sponse, ora.
Custos pudíce Vírginis, ora.
Fílii Dei nutrítie, ora.
Christi defénsor sédule, ora.
Almæ Famíliæ præses, ora.
Ioseph iustíssime, ora.
Ioseph castíssime, ora.
Ioseph prudentíssime, ora.
Ioseph fortíssime, ora.
Ioseph obedientíssime, ora.
Ioseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Doméstícæ vitæ decus, ora.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solácium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dæmonum, ora.
Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora.
Agnus Dei, qui tollis pec-

cáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Constítuit eum Dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

2. DE INFIRMIS

I. Visitatio et cura infirmorum

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. IV).

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicit:

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum eius, et cubiculum aspergit aqua benedicta, dicens:

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem psalmum ex quatuor prioribus pænitentialibus 274* vel ps. 90 Qui hábitat, (251) cum Glória Patri in fine. Postea dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de Sancto. ℟. Et de Sion tuére eum (eam).

℣. Nihil proficiat inímicus in eo (ea). ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi. ℟. Super lectum dolóris eius.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium: auxílii tui super infírmum fámulum tuum (infírmam fámulam tuam) osténde virtútem; ut, ope misericórdiæ tuæ adiútus (-a), Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

II. Benedictio adulti ægrotantis

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IV, 7).

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens, dicat:

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens subiungat:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Introéat, Dómine Iesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua; effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Réspice, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) in infirmitáte cór-

poris laborántem, et ánimam réfove quam creásti: ut castigatiónibus emendátus (-a), contínuo se séntiat, tua miseratióne, salvátum (-am). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio

Miséricors, Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui iacéntem, visitáre dignéris sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi in ecclésia tua réferat actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde extendens dexteram versus ægrotum, dicat:

Dóminus Iesus Christus apud te sit, ut te deféndat; intra te sit, ut te consérvet; ante te sit, ut te ducat; post te sit, ut te custódiat; super te sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

III. Benedictio infirmorum

cum ligno
Ss.mæ Crucis D. N. I. C.
seu
Signum
S. Mauri Abbatis

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. XI, 42).

Sequens formula sacerdotibus O. S. B. reservata adhibeatur etiam a sacerdote tum sæculari, tum regulari, dummodo subdelegationem a Rmo Dno Abbate Primate, vel a Rmo Dno Abbate Præside alicuius Congregationis Ordinis obtinuerit.

Antea rite exponatur Reliquia veræ Crucis dominicæ, duabus saltem candelis accensis. Excitetur deinde in infirmo actus contritionis et firma fiducia, ut, adiutus meritis S. P. Benedicti et S. Mauri, ipsis intercedentibus, si Deo placeat, sanitatem obtineat. Recitentur tres Pater totidemque Ave, María, et Glória in honorem SS. Trinitatis: tum sacerdos Ordinis sancti Benedicti, indutus stola rubri coloris, manu dextera tenens elevatam Reliquiam sanctæ Crucis coram infirmo, dicit:

℣. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Pes meus stetit in dirécto. ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

Invocatio

Per sanctíssimum nomen Dómini invocátum, optátam tibi donet sanitátem illa fides, qua sanctus Maurus per sequéntia verba ægrótos sanávit, et in qua ego, licet indígnus peccátor, eásdem preces super te humíliter prófero:

In nómine sanctíssimæ et indivíduæ Trinitátis, adiútus (-a) méritis sanctíssimi Patris Benedícti, sta sanus (-a), o N., et incólumis super pedes tuos rectus (-a). In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Ant. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, cuius livóre sanáti sumus.

℣. Qui propitiátur iniquitátibus hóminum. ℟. Ipse sanet infirmitátes tuas.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, ómnium cónditor creaturárum, qui ad restauratiónem humáni géneris únicum Fílium tuum, cooperánte Spíritu Sancto, ex María Vírgine incarnári constituísti, et per sacrosánctum ac gloriósum vivificæ Crucis lignum vulnéribus et languóribus animárum nostrárum, nos rediméndo, subvenire dignátus es: ipse hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) per vitális huius signi virtútem ad prístinam redúcere dignéris sanitátem. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Iesu Christe, qui magístro meo beáto Benedícto dedísti potestátem apud te impetráre, quod in nómine tuo péteret: tu per ipsíus intercessiónem cunctos ab hoc fámulo tuo (hac fámula tua) languóres repéllere dignáre: ut, sanitáte percépta, gratiárum actiónem réferat nómini sancto tuo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Signum

Per invocatiónem immaculátæ Dei Matris et semper Vírginis Maríæ, et per intercessiónem sanctórum Benedícti et Mauri,

Poténtia ✠ Dei Patris, Sapiéntia ✠ Dei Fílii, Virtus ✠ Spíritus Sancti líberet te ab ista infirmitáte. Amen.

Sicut fúerit beneplácitum eius, sic fiat, et fiat tibi, sicut petis et desíderas, ad laudem et honórem sanctíssimæ Crucis Dómini nostri Iesu Christi.

Ultimo benedicit infirmum cum Reliquia sanctæ Crucis, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super te et máneat semper. ℟. Amen.

Et porrigit Reliquiam ad osculum.

Hoc signum, si opus sit, repetitur per tres vices, sive diversis diebus, sive eadem die, iuxta necessitatem. Tres etiam Missæ votivæ, si lubet, nempe de Passione, de S. Mauro Abbate et pro defunctis, celebrandæ erunt: alioquin beatissimæ Virginis Mariæ Rosarium in tres partes distributum iuxta præfatam intentionem infirmus, si potest, recitabit ipse, vel recitare faciet.

IV. Benedictio puerorum ægrotantium

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IV, 6).

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, adiuventur precibus supra descriptis, ubi agitur de visitatione et cura infirmorum.

Verum pro ceteris iunioribus pueris infirmis adhiberi possunt sequentes preces.

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum eius et cubiculum aspergit nihil dicens.

Deinde dicit ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum (225) cum Glória Patri in fine. Postea dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur. ℟. Custódiens párvulos Dóminus.

℣. Sínite párvulos veníre ad me. ℟. Tálium est enim regnum cælórum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui cuncta adléscunt, et per quem adúlta firmántur: exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) in ténera ætáte languéntem: quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui, creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ, sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis: hunc párvulum infírmum (hanc párvulam infírmam) a lecto ægritúdinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris; ut, cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus proficiens, in iustítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ référat gratiárum actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita huius púeri (puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa oratione ultima, sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Iesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, sacerdotis arbitrio dici poterit: Dóminus vobíscum, etc. Initium sancti Evangélii secúndum Ioánnem. ℟. Glória tibi, Dómine. Dum sacerdos dicit Initium, etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non possit se signare. In princípio erat Verbum, etc. ut in fine Missæ et respondetur Deo grátias.

Postea benedicens puerum infirmum, subiungit dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

V. Formula ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. VI).

Sacerdos, ingressus cubiculum, ubi iacet infirmum, dicat: Pax huic dómui, etc., ac deinde ægrotum, cubiculum et circumstantes aspergat, dicens: Aspérges me, etc.

Quod si ægrotus velit confiteri, audiat illum et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis: de huius benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat: tum instruat atque hortetur ut sanctissimum nomen Iesu corde saltem invocet, morbi incommoda atque dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum quas peccando promeruit.

Postea dicat:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis eius.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut eius ánima in hora éxitus sui te iúdicem propitiátum invéniat, et, in Sánguine eiúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc, dicto ab uno e clericis astantibus Confiteor, sacerdos dicat: Misereátur tui et Indulgéntiam, ac deinde:

Dóminus noster Iesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tributa, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc. Benedícat te... etc. ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Quando huiusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicuntur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

VI. Ordo commendationis animæ

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. VII).

Sacerdos, accensa candela, genibus flexis cum omnibus circumstantibus, breves litanias devote recitat in hunc modum:

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo (ea).

Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Iustórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Ioánnes Baptísta, ora.
Sancte Ioseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Ioánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Ioánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die iudícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes orationes.

Oratio

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Iesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genetrícis Vírginis Maríæ; in nómine beáti Ioseph, íncliti eiúsdem Vírginis Sponsi; in nómine Angelórum et Archangelórum; in nómine Thronórum et Dominatiónum; in nómine Principátuum et Potestátum; in nómine Virtútum, Chérubim et Séraphim; in nómine Patriarchárum et Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pæniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum eius; et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cuius es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat; iudex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta

rutilántium te Confessórum turma circúmdet: iubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: sanctus Ioseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat: sancta Dei Génetrix Virgo María suos benígna óculos ad te convértat: mitis atque festívus Christi Iesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi iúgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et, præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Súscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus períclis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Iob de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Aegyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam huius servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), precamúrque te, Dómine Iesu Christe, Salvátor mundi, ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua.

Lætífica, Dómine, ánimam eius in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum eius antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem et Fílium et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta iuventútis et ignorántias eius, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Ierúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adiuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Ioánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut, vínculis carnis exútus (-a), pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Iesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génetrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli N. (fámulæ N.) spíritum Fílio suo comméndet: ut, hoc matérno intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

Ad te confúgio, sancte Ioseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cuius beáto tránsitu vígiles astitérunt Iesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam huius fámuli N. (fámulæ N.) in extrémo agóne laborántem eníxe comménde, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna pervenire mereátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi psalmi, videlicet ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus, ut in Psalterio (51) et totus ps. 118 Beáti immaculáti in via (per Horas Primam dominicæ ac Tertiam, Sextam et Nonam dominicæ ac feriæ II distributus). (196-211)

VII. In exspiratione

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. VIII).

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: Iesu, Iesu, Iesu. Quod, et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

Dómine Iesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Ioseph, ora pro me.

Sancte Ioseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Iesu, María, Ioseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Iesu, María, Ioseph, adstáte mihi in extrémo agóne.

Iesu, María, Ioseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa anima de corpore, statim dicatur:

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam eius, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli deducant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam eius.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N., (fámulæ tuæ N.), ut, defúnctus (-a) sæculo tibi vivat: et, quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit sacerdos, post nomen proprium addatur vox sacerdótis.

3. BENEDICTIONES

I. Ordo ad faciendam aquam benedictam

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. II).

Sacerdos, superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde absolute incipit exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Elisæum Prophétam in aquam mitti iussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus immúndus, adiurátus per eum, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et, quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Iesu ✠ Christi Fílii eius Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi: qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde: ut creatúra tua, mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque pellendos, divínæ grátiæ sumat efféctum; ut, quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne huius aquæ effúgiat: ut salúbritas, per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hic mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo:

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, invíctæ virtútis auctor et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur ac pétimus: ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres,

pietátis tuæ rore sanctífices; ut, ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur; terrórque venenósi serpéntis procul pellátur: et præséntia Sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea christifideles possunt de ista aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

II. Benedictio imaginis D. N. I. C. vel B. Mariæ Virg. vel alius Sancti

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IX, 15).

Si imagines, publicæ venerationi expositæ, solemniter benedicantur, hæc benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet sacerdoti committere.

Privatim autem hæc benedictio a quolibet sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Maríæ, matris Dómini nostri Iesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Pontíficis, vel Confessóris, vel beátæ N. Vírginis, vel Mártyris) adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ficáre dignéris: et præsta; ut, quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, vel Mártyrem, vel Pontíficem, vel Confessórem, vel gloriósam Vírginem, vel Mártyrem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúndem) Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

III. Benedictio pueri ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IV, 4).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi, qui dixísti: Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cælórum; super hunc púerum tuum virtútem bene ✠ dictiónis tuæ infúnde, ac ad Ecclésiæ et paréntum illíus fidem ac devotiónem réspice; ut, virtúte ac sapiéntia apud Deum et hómines profíciens, ad optátam pervéniat senectútem, et salútem consequátur ætérnam: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

IV. Ritus benedicendi numismata, seu Cruces S. Patris Benedicti

(Formula brevior, ex Rituali Romano, tit. IX, c. XI, 31).

Sacerdos benedicturus numismata S. Benedicti absolute incipit:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum ✠ Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Pa-✠tris omnipoténtis, et Iesu ✠ Christi, Fílii eius, Dómini nostri, et Spíritus ✠ Sancti Paráclíti, et in caritáte eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus: ut per intercessiónem sancti Patris Benedícti his sacris numismátibus tuam bene ✠ dictiónem infúndas: ut omnes, qui ea gestáverint ac bonis opéribus intenti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas consequi mereántur; omnésque diáboli insídias et fraudes per auxílium misericórdiæ tuæ stúdeant devitáre et in conspéctu tuo sancti et immaculáti váleant apparére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde sacerdos aspergit numismata aqua benedicta.

Quæ formula brevior a S. R. C. die 13 dec. 1922 (n. 129/22) approbata est pro omnibus sacerdotibus tum O. S. B., tum pro ceteris facultatem specialem benedicendi dicta numismata habentibus.

V. Benedictio Rosariorum B. M. V.

(Formula brevior, ex Rituali Romano, tit. IX, c. XI, 36).

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et resurrectiónis eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi, bene ✠ dicátur (bene-✠dicántur) et sancti ✠ ficétur (sancti ✠ ficéntur) hæc (hæ) sacratíssimi Rosárii coróna (-æ): in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

VI. Benedictio domus

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VI, 4).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus eius, ac rebus: ut eam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cæli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac et Iacob: et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis inhábitent, eámque, et eius habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

VII. Benedictio panis

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. III, 11, 4).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, bene ✠ dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de cælo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: et tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

VIII. Benedictio ad quodcumque comestibile

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VII, 11).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠dic, Dómine, creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta, per invocatiónem sancti nóminis tui; ut, quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

IX. Benedictio vehiculi seu currus

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VIII, 8).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris, et béne ✠dic currum istum déxtera tua sancta: adiúnge ad ipsum sanctos Angelos tuos, ut omnes, qui in eo vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Aethíopi, super currum suum sedénti et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui, tua grátia adiúti bonísque opéribus iúgiter intenti, post omnes viæ et vitæ huius varietátes, ætérna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

X. Benedictio ad omnia

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VIII, 21).

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis sacerdote pro omnibus rebus, quarum specialis benedictio in Rituali non habetur.

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cuius verbo sanctificántur ómnia, bene ✠dictiónem tuam effúnde super creatúram istam (creatúras istas): et præsta, ut, quisquis ea (eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur (vel aspergantur) aqua benedicta.

III. Excerpta ex Rituali Monastico

I. Benedictio servitorum et lectoris mensæ

1. Servitores egredientes

die dominico mane, dicunt ter, choro ter repetente

Benedíctus es, Dómine Deus, * qui adiuvísti me, et consolátus es me.

Postea, superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui humílium semper accépta sunt vota animárum: réspice propítius super horum fratrum nostrórum obséquia; et ad tuam eos fac pertíngere grátiam, ut, qui peráctæ hebdómadæ servítia devóta mente complevérunt, pleníssimam atque largíssimam véniam consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur sequens oratio:

Orémus. Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut his fámulis tuis pro expléto offício merces tribuátur ætérna. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2. Servitores ingredientes

sequuntur et dicunt ter, choro ter repetente

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Misericors ac piíssime Deus, qui ubíque

fámulos tuos tuéris et ádiuvas: horum fratrum nostrórum in bonum accúmula votum, auge desidérium; ut recto corde frátribus suis impéndant servítium. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Alibi dicitur sequens oratio:

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut hi fámuli tui suscéptum offícium mente devóta perfíciant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

3. Lector ingrediens ter dicit, choro ter repetente

Dómine, ✠ lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Aufer ab hoc fámulo tuo, quæsumus, Dómine, spíritum elatiónis et ignorántiæ: ut, replétus spíritu humilitátis et sciéntiæ; intelléctum sacræ cápiat lectiónis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur hoc modo: dicto tam a lectore quam a choro Dómine, lábia mea apéries, ut supra, dicitur:

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mittat tibi auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tueátur te.

℣. Dóminus custódiat te ab omni malo. ℟. Custódiat ánimam tuam Dóminus.

Et sine Orémus:

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: et áuferat a te spíritum elatiónis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

II. Benedictio mensæ

PER ANNUM

Ante prandium

Superior vel sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam, incipit:

Benedícite, et alii repetunt: Benedícite.

Deinde incipit ℣., quem alii prosequuntur:

Oculi ómnium / in te sperant, Dómine, † et tu das escam illórum in témpore opportúno. * Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

Orémus.

Benedic, ✠ Dómine, nos et hæc tua dona, * quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde lector:

Iube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes * fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Post prandium

Aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a lectore: Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Omnes surgunt et superior vel sacerdos hebdomadarius incipit

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, † pro univérsis benefíciis tuis: * Qui vivis et regnas in sécula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur: Ps. 50 Miserére mei, Deus, (50) vel ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes, ut infra post cenam. 340*

In fine psalmi dicitur Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit: Pater noster,

quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Iustítia eius manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus eius in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen eius in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus:

Retribúere dignáre, Dómine, † ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum * vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ante cenam

Superior vel sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam, incipit:

Benedícite, et alii repetunt: Benedícite.

Deinde superior vel sacerdos hebdomadarius incipit ℣., quem alii prosequuntur:

Edent páuperes / et saturabúntur, † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Bénedic, ✠ Dómine, ut supra in prándio. 339*

Deinde lector:

Iube, domne, benedícere.

Bened. Ad cenam vitæ ætérnæ * perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Post cenam

aguntur gratiæ ut post prandium, sed dicitur:

℣. Memóriam / fecit mirabílium suórum † miséricors et miserátor Dóminus. * Escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, † et sanctus in ómnibus opéribus suis: * Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison, et reliqua, ut supra post prandium. 339*

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cena.

Prædictus modus benedicendi mensam et agendi gratias servatur omni tempore huius partis Breviarii.

IN CENULA SEROTINA

quæ fit in diebus ieiunii, ad benedicendam mensam dicitur:

℣. Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Collatiónem servórum suórum * benedícat ✠ Christus Rex Angelórum. ℟. Amen.

Non dicitur Iube, domne, sed in fine Tu autem, Dómine, etc. Tunc surgunt omnes et superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus: Retribúere dignáre. ℣. Benedicámus Dómino. ℣. Fidélium ánimæ.

III. Itinerarium

Monachus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat in singulari, quæ sequuntur; si cum sociis, in plurali:

Ant. In viam pacis / et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, † et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; † ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Canticum Benedíctus Dóminus, Deus Israel. (57)

In fine Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, † et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; † ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, speántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas iustificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solácium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut, inter omnes viæ et vitæ huius varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et, beáti Ioánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Patris nostri Benedícti Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine ✠ Dómini. Amen.

IV. Preces pro itinerantibus

Antequam e monasterio exeant, superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus, sperántes (-em) in te.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra eis (ei). ℟. Et sémitas tuas édoce eos (eum).

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum (fámuli tui) in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut, inter omnes viæ et vitæ huius varietátes, tuo semper protegántur (protegátur) auxílio. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro iisdem redeuntibus ab itinere, in medio chori genuflexis superior vel sacerdos hebdomadarius absolute dicit:

Orémus, fratres, Deum omnipoténtem, ut horum fratrum nostrórum (huius fratris nostri) revérsio sit cum eórum (eius) salúte.

Pater noster, totum secreto.

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus, sperántes (-em) in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos (servum tuum).

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulis tuis (fámulo tuo), et si quid in eis (eo) per viam subripúerit visus vel audítus malæ rei aut otiósi sermónis, totum ineffábili pietáte propitiátus indúlge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

V. Absolutio generalis

Iuxta concessionem Leonis Papæ XIII per Breve d.d. 28 aprilis 1903 factam, Absolutionem generalem cum adnexa Indulgentia plenaria quinquies in anno universi Ordinis Sancti Benedicti monachi et fratres conversi recipere possunt.

Dies, quibus hæc Absolutio generalis datur, sunt: 1. Vigilia Nativitatis D. N. I. C.; 2. Caput Quadragesimæ sive dies cinerum; 3. Vigilia Pentecostes; 4. Vigilia Assumptionis B. M. V.; 5. Pridie Omnium Sanctorum. Attamen si ob peculiaria adiuncta dies festus commodior evaderet,

Absolutio generalis dari potest ipso die festo, vel uno ex septem diebus sequentibus si aliquod supervenerit impedimentum (S. Pæn., 14 iun. 1918).

Absolutionem generalem cum indulgentia plenaria accipere possunt iisdem diebus etiam monialium O. S. B. familiæ. S. Congr. Indulg. 10 iunii 1906.

Formula Absolutionis generalis

pro Ordine S. Benedicti a S. R. C.
die 9 iulii 1924 approbata

Omnibus genuflexis, sacerdos, stola violacea indutus, stans dicit:

Ant. Ne reminiscáris, * Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completis precibus, dicitur: Confíteor, etc.

Deinde sacerdos dicit:

Misereátur vestri, etc. et Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum, etc.

Postea subiungit:

Dóminus noster Iesus Christus per mérita suæ sacratíssimæ Passiónis vos absólvat ab omni vínculo delictórum, et grátiam suam vobis infúndat. Et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et summórum Pontíficum Ordini nostro ac vobis concéssa, et mihi in hac parte commíssa, absólvo vos a transgressiónibus Régulæ, Constitutiónum, ordinatiónum et admonitiónum maiórum nostrórum, ab ómnibus pæniténtiis oblítis seu étiam negléctis, concédens vobis indulgéntiam plenáriam ómnium peccatórum vestrórum. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Quando Absolutio generalis modo privato post sacramentalem absolutionem impertitur, adhibeatur sequens formula (S. R. C., 22 martii 1905):

Immediate post absolutionem sacramentalem, ante orationem Pássio Dómini, dicitur:

Dóminus noster Iesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille te absólvat ab omni vínculo delictórum, ut hábeas vitam ætérnam et vivas in sæcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam passiónem et mortem Dómini nostri Iesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri Benedícti et ómnium Sanctórum, auctoritáte a summis Pontifícibus mihi commíssa, plenáriam indulgéntiam ómnium peccatórum tuórum tibi impértior. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Si adiuncta vetent integram adhibere formulam, sacerdos, reliquis omissis, dicere poterit:

Auctoritáte a summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Ad lucrandam Indulgentiam plenariam in Brevi Leonis Papæ XIII præscripta est præter sacramentalem Confessionem et S. Communionem (can. 931, Cod. Iur. can.) oratio ad mentem Summi Pontificis.

Superior regularis vel eius delegatus, cum Absolutionem generalem propriæ Communitati impertit, ipsemet eandem recipit (S. Congr. Indulg. 1 februarii 1905).

Qui actu Absolutionis conventualiter collatæ absentes fuerint, possunt eam recipere privatim vel ab ipso superiore vel ab eius delegato.

FORMULAE BREVISSIMAE

Formula Baptismi

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendeat, sacerdos utatur aqua simplici, ter vel etiam semel infundens aquam super caput baptizandi in modum crucis, dicens:

N. Ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Quodsi dubitet, an vivat adhuc, dicat:

Si vivis, ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Formula administrandi Viatici

Accipe, frater (vel soror), Viáticum córporis Dómini nostri Iesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Formula Absolutionis sacramentalis

Ego te absólvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Extremæ Unctionis

Per istam sanctam Unctió✠nem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Quodsi dubitet, an vivat adhuc, dicat:

Si vivis, per istam sanctam Unctió ✠nem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Formula Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis

Si mors proxime urgeat, dicat:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tributa, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium

peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat.

℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tributa, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

℟. Amen.

Formula Absolutionis generalis

impertiendæ Oblatis O. S. B.
et Tertiariis aliorum Ordinum in confessionali

Auctoritáte a summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Formula Benedictionis papalis

cum indulgentia plenaria
in fine concionum (Missionum, Exercitiorum)

Hæc benedictio fit per unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Decreta authentica S. R. C. 4265 ad III.

INDICES

I = Tomus prior - II = Tomus alter

I. INDEX ALPHABETICUS PSALMORUM

Psalmi semel tantum citantur, ubi prima vice in Psalterio occurrunt

PSALMUS		PAG.
119	Ad Dominum cum tribularer clamavi	(214)
27	Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me: † ne quando taceas a me	(32)
24	Ad te, Domine, levavi animam meam	(28)
122	Ad te levavi oculos meos	(217)
28	Afferte Domino, filii Dei	(33)
77	Attendite, populo meus, legem meam	(129)
48	Audite hæc, omnes gentes	(87)
118	Beati immaculati in via	(196)
127	Beati omnes, qui timent Dominum	(220)
31	Beati, quorum remissæ sunt iniquitates	(36)
40	Beatus, qui intellegit super egenum et pauperem	(71)
1	Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, † et in via peccatorum non stetit	(3)
111	Beatus vir, qui timet Dominum	(224)
33	Benedicam Dominum in omni tempore	(61)
103	Benedic, anima mea, Domino: * Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer	(175)
102	Benedic, anima mea, Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius	(174)
143	Benedictus Dominus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium	(242)
84	Benedixisti, Domine, terram tuam	(139)
91	Bonum est confiteri Domino	(160)
18	Cæli enarrant gloriam Dei	(20)
95	Cantate Domino canticum novum: * cantate	(157)
149	Cantate Domino canticum novum: * laus eius	(55)
97	Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia	(159)
74	Confitebimur tibi, Deus	(128)
110	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio iustorum	(224)
9	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * narrabo	(7)
137	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei	(236)
104	Confitemini Domino, et invocate nomen eius	(177)
135	Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini Deo	(235)

PSALMUS PAG.

106 Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius. Dicant, qui redempti sunt (182)
117 Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius. Dicat nunc Israel (51)
105 Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius. Quis loquetur (180)
15 Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. † Dixi Domino: Deus meus es tu (15)
115 Credidi, propter quod locutus sum (228)
4 Cum invocarem, exaudivit me Deus iustitiæ meæ (250)
129 De profundis clamavi ad te, Domine I xxxvii, II xcv
43 Deus, auribus nostris audivimus (72)
49 Deus deorum, Dominus locutus est (88)
62 Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo (53)
21 Deus, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti (26)
69 Deus, in adiutorium meum intende (113)
53 Deus, in nomine tuo salvum me fac (92)
71 Deus, iudicium tuum regi da (115)
108 Deus, laudem meam ne tacueris (185)
66 Deus misereatur nostri, et benedicat nobis (49)
45 Deus noster refugium et virtus (86)
82 Deus, quis similis erit tibi (137)
59 Deus, reppulisti nos, et destruxisti nos (106)
81 Deus stetit in synagoga deorum (137)
93 Deus ultionum Dominus (155)
78 Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, † polluerunt templum sanctum tuum (133)
114 Dilexi, quoniam exaudiet Dominus (228)
17 Diligam te, Domine, fortitudo mea: † Dominus firmamentum meum, et refugium meum (16)
38 Dixi: Custodiam vias meas (69)
109 Dixit Dominus Domino meo (223)
35 Dixit iniustus ut delinquat in semetipso (80)
52 Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt... in iniquitatibus (91)
13 Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt... in studiis (13)
140 Domine, clamavi ad te, exaudi me (240)
7 Domine, Deus meus, in te speravi (6)
87 Domine, Deus salutis meæ (143)
8 Domine, Dominus noster (7)
142 Domine, exaudi orationem meam: † auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua (190)
101 Domine, exaudi orationem meam: * et clamor meus ad te veniat (173)
20 Domine, in virtute tua lætabitur rex (25)
6 Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me. Miserere mei (4)

PSALMUS PAG.

37 Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me. Quoniam sagittæ tuæ (66)
130 Domine, non est exaltatum cor meum (231)
138 Domine, probasti me, et cognovisti me (238)
3 Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me (22)
14 Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo (13)
89 Domine, refugium factus es nobis (144)
23 Domini est terra, et plenitudo eius (28)
26 Dominus illuminatio mea, et salus mea (31)
22 Dominus regit me, et nihil mihi deerit (27)
92 Dominus regnavit, decorem indutus est (52)
96 Dominus regnavit, exsultet terra (158)
98 Dominus regnavit, irascantur populi (159)
133 Ecce nunc benedicite Dominum (251)
132 Ecce quam bonum, et quam iucundum (232)
58 Eripe me de inimicis meis, Deus meus (95)
139 Eripe me, Domine, ab homine malo (239)
44 Eructavit cor meum verbum bonum (74)
144 Exaltabo te, Deus meus, rex (243)
29 Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me (33)
19 Exaudiat te Dominus in die tribulationis (21)
60 Exaudi, Deus, deprecationem meam (106)
63 Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor (121)
54 Exaudi, Deus, orationem meam, † et ne despexeris deprecationem meam (92)
16 Exaudi, Domine, iustitiam meam (16)
39 Exspectans exspectavi Dominum (70)
80 Exsultate Deo, adiutori nostro (136)
32 Exsultate, iusti, in Domino (60)
67 Exsurgat Deus, et dissipentur inimici eius (108)
86 Fundamenta eius in montibus sanctis (151)
85 Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me (150)
125 In convertendo Dominus captivitatem Sion (220)
10 In Domino confido: † quomodo dicitis animæ meæ (11)
113 In exitu Israel de Aegypto (227)
30 In te, Domine, speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me. Inclina (34)
70 In te, Domine, speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me, et eripe me (113)
65 Iubilate Deo, omnis terra, † psalmum dicite nomini eius (107)
99 Iubilate Deo, omnis terra: * servite Domino (52)
34 Iudica, Domine, nocentes me (62)
42 Iudica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta (99)
25 Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum (29)
121 Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi (214)
145 Lauda, anima mea, Dominum, † laudabo Dominum in vita mea (246)

PSALMUS		PAG.
147	Lauda, Ierusalem, Dominum	(247)
148	Laudate Dominum de cælis	(55)
150	Laudate Dominum in sanctis eius	(55)
116	Laudate Dominum, omnes gentes	(229)
146	Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus	(246)
134	Laudate nomen Domini	(234)
112	Laudate, pueri, Dominum	(225)
120	Levavi oculos meos in montes	(214)
47	Magnus Dominus, et laudabilis nimis	(87)
131	Memento, Domine, David	(231)
50	Miserere mei, Deus	(50)
56	Miserere mei, Deus, miserere mei	(100)
55	Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo	(93)
100	Misericordiam et iudicium	(161)
88	Misericordias Domini * in æternum cantabo	(151)
126	Nisi Dominus ædificaverit domum	(220)
123	Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel	(217)
36	Noli æmulari in malignantibus	(64)
61	Nonne Deo subiecta erit anima mea	(107)
75	Notus in Iudæa Deus	(154)
46	Omnes gentes, plaudite manibus	(86)
107	Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum	(184)
72	Quam bonus Israel Deus	(116)
83	Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum	(138)
2	Quare fremuerunt gentes	(3)
41	Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum	(71)
124	Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion	(217)
51	Quid gloriaris in malitia	(89)
90	Qui habitat in adiutorio Altissimi	(251)
79	Qui regis Israel, intende	(135)
128	Sæpe expugnaverunt me a iuventute mea	(229)
68	Salvum me fac, Deus: * quoniam intraverunt aquæ	(111)
11	Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus	(11)
57	Si vere utique iustitiam loquimini	(94)
136	Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus	(236)
64	Te decet hymnus, Deus, in Sion	(121)
12	Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem	(13)
73	Ut quid, Deus, reppulisti in finem	(127)
94	Venite, exsultemus Domino	(23)
5	Verba mea auribus percipe, Domine	(79)
76	Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Deum, et intendit mihi	(128)
141	Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum	(242)

II. INDEX ALPHABETICUS CANTICORUM

Cantica semel tantum citantur, ubi prima vice occurrunt

CANTICUM	PAG.
Angelorum esca nutrivisti populum tuum (Cant. Sap. 16 et 17)	II 39
Audite, cæli, quæ loquor (Cant. Moysis, Deut. 32)	(191)
Audite, qui longe estis, quæ fecerim (Cant. Isaiæ, 33)	(42)
Audite verbum Domini, gentes (Cant. Ieremiæ, 31)	(146)
Audite verbum Domini, omnis Iuda (Cant. Ieremiæ, 7)	I 210*, II 189*
Beatus vir, qui in sapientia morabitur, † et qui in iustitia sua meditabitur (Cant. Eccli., 14 et 15)	I 53*, II 48*
Beatus vir, qui inventus est sine macula: † et qui post aurum non abiit (Cant. Eccli., 31)	I 54*, II 48*
Benedicite Dominum, omnes electi eius (Cant. Tobiæ, 13)	I 209*, II 189*
Benedicite, omnia opera Domini, Domino (Cant. trium Puerorum, Dan. 3)	(53)
Benedictus Dominus, Deus Israel (Cant. Zachariæ, Luc. 1)	(57)
Benedictus es, Domine, Deus Israel, patris nostri (Cant. David, 1 Par. 29)	(81)
Benedictus vir, qui confidit in Domino (Cant. Ieremiæ, 17)	I 54*, II 48*
Cantate Domino canticum novum (Cant. Isaiæ, 42)	(38)
Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est (Cant. Moysis, Exod. 15)	(145)
Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi (Cant. Isaiæ, 12)	(81)
Deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem (Cant. Ieremiæ, 14)	(42)
Domine, audivi auditionem tuam (Cant. Habacuc, 3)	(45)
Domine, miserere nostri: te enim exspectavimus: † esto bracchium nostrum in mane (Cant. Isaiæ, 33)	(41)
Dominus mortificat et vivificat (Cant. Annæ, 1 Reg. 2)	II 66
Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet (Cant. Isaiæ, 40)	(37)
Ego dixi: In dimidio dierum meorum (Cant. Ezechiæ, Isaias 38)	(101)
Egressus es in salutem populi tui (Cant. Habacuc, 3)	(46)
Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini (Cant. Isaiæ, 2)	I 209*, II 189*
Exspecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meæ in futurum (Cant. Sophoniæ, 3)	(45)
Exsultavit cor meum in Domino (Cant. Annæ, 1 Reg. 2)	(122)
Fulgebunt iusti (Cant. Sap., 3)	I 17*, II 17*
Gaudens gaudebo in Domino (Cant. Isaiæ, 61)	I 163*, II 143*

CANTICUM	PAG.
Hæc dicit Dominus, redemptor Israel, Sanctus eius, † ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem (Cant. Isaiæ, 49)	(38)
Hymnum cantemus Domino (Cant. Iudith, 16)	(123)
Iustorum animæ in manu Dei sunt (Cant. Sap., 3)	I 74*, II 69*
Lætamini cum Ierusalem et exsultate in ea (Cant. Isaiæ, 66)	(40)
Magnificat * anima mea Dominum (Cant. B. Mariæ V., Luc. 1)	(226)
Magnus es, Domine, in æternum (Cant. Tobiæ, 13)	(101)
Miserere nostri, Deus omnium, et respice nos (Cant. Eccli., 36)	(192)
Miserere plebi tuæ, super quam invocatum est nomen tuum (Cant. Eccli., 36)	(42)
Non vocaberis ultra Derelicta (Cant. Isaiæ, 62)	I 164*, II 144*
Nunc dimittis servum tuum, Domine (Cant. Simeonis, Luc. 2)	I 266*, II 246*
Obaudite me, divini fructus (Cant. Eccli., 39)	I 163*, II 143*
Populus, qui ambulabat in tenebris (Cant. Isaiæ, 9)	(39)
Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiæ (Cant. Habacuc, 3)	(46)
Quicumque vult salvus esse (Symbol. Athanas.)	II 19
Quis est iste, qui venit de Edom (Cant. Isaiæ, 63)	(44)
Recordare, Domine, quid acciderit nobis (Cant. Ieremiæ, Thren. 5)	(43)
Reddidit Deus iustis mercedem laborum suorum (Cant. Sap., 10)	I 17*, II 17*
Sapientia ædificavit sibi domum (Cant. Prov., 9)	II 38
Te Deum laudamus (Hymnus ambrosianus)	(48)
Tollam quippe vos de gentibus, † et congregabo vos de universis terris (Cant. Ezechielis, 36)	(44)
Urbs fortitudinis nostræ Sion (Cant. Isaiæ, 26)	(40)
Venite, et revertamur ad Dominum: † quia ipse cepit, et sanabit nos (Cant. Oseæ, 6)	(44)
Vere tu es Deus absconditus (Cant. Isaiæ, 45)	(168)
Vos sacerdotes Domini vocabimini (Cant. Isaiæ, 61)	I 17*, II 17*

III. INDEX ALPHABETICUS HYMNORUM

HYMNUS	PAG.
Ad cenam Agni providi	I 585
Adoro te devote, latens Deitas	I 324*, II 300*
Ad sacros Virgo thalamos anhelans	II [324]
Aeterna cæli gloria	(171)
Aeterna Christi munera, Apostolorum	I 5*, II 5*
Aeterna Christi munera, Et Martyrum	I 63*, II 57*

HYMNUS	PAG.
Aeterna Imago Altissimi	II [237]
Aeterne rerum Conditor	(56)
Aeterne Rex altissime	I 666
Aeterni Patris Unice	II [65]
Ales diei nuntius	(104)
Alma Redemptoris Mater	(252)
Amor Iesu dulcissime	II [94]
Anglorum iam Apostolus	I [103]
Angularis fundamentum	I 213*, II 192*
Antra deserti teneris sub annis	II [16]
A solis ortus cardine	I 112
Auctor beate sæculi	II 53
Audi, benigne Conditor	I 357
Audit tyrannus anxius	I 144
Aurea luce et decore roseo	II [29]
Aurora iam spargit polum	(194)
Aurora lucis rutilat	I 583
Aurora, solis nuntia	I [179]
Aurora surgit aurea	II [59]
Ave, maris stella	I 218*, II 197*
Ave, Regina cælorum	(253)
Beata cæli gaudia	II [216]
Beata nobis gaudia	I 716
Cælestis aulæ Nuntius	II [227]
Cæli Deus sanctissime	(237)
Cælitum, Ioseph, decus atque nostræ	I [114]
Christe, Redemptor omnium, Conserva	II [264]
Christe, Redemptor omnium, Ex Patre	I 91
Christe, sanctorum decus Angelorum	II [204]
Claro paschali gaudio	I 34*
Conditor alme siderum	I 3
Consors paterni luminis	(85)
Cor, arca legem continens	II 70
Custodes hominum psallimus Angelos	II [208]
Deus, tuorum militum	I 41*, II 35*
Doctor egregie, Paule, mores instrue	I [50], II [38]
Ecce iam noctis tenuatur umbra	(57)
En ut superba criminum	II 52
Ex more docti mystico	I 358
Exsultet cælum laudibus	I 4*, II 4*
Fortem virili pectore	I 171*, II 150*
Fortis en præsul, monachus fidelis	II [155]
Gaude, mater Anna	II [71]
Gemma cælestis pretiosa Regis	II [61]
Gertrudis arca numinis	II [326]
Hæc est dies, qua candidæ	II [232]
Hostis Herodes impie	I 187
Huius obtentu, Deus alme, nostris	I 172*, II 152*
Hymnis angelicis ora resolvimus	I [77]

HYMNUS	PAG.
Iam, bone Pastor, Petre, clemens accipe	I [91], II [36]
Iam, Christe, sol iustitiæ	I 365
Iam Christus astra ascenderat	I 700
Iam lucis orto sidere	(2)
Iam morte, victor, obruta	II [228]
Iam noctis umbræ concidunt	I [85]
Iam Regina discubuit	II [141]
Iesu, corona cælitum	II [309]
Iesu, corona celsior	I 142*, II 122*
Iesu, corona Virginum	I 150*, II 130*
Iesu, nostra redemptio	I 665
Iesu, Redemptor omnium	I 113*, II 93*
Iesu, Salvator sæculi	II [282]
Iesu, Salvator sæculi (Omnium Sanct. O. N.)	II [309]
Immense cæli Conditor	(230)
Inclitos Christi famulos canamus	II [214]
Inter æternas Superum coronas	I [136]
Iste Confessor Domini sacratus	I 97*, II 77*
Iste, quem læti colimus, fideles	I [122]
Iucunda Patrum rediit	I [170]
Lacte quondam profluentes	II [142]
Laudibus cives resonent canoris	I [126]
Lucis Creator optime	(225)
Lustris sex qui iam peractis	I 459, II [174]
Lux ecce surgit aurea	(148)
Magnæ Deus potentiæ	(241)
Martyr Dei, qui unicum	I 57*, II 51*
Mella cor obdulcantia	I [110]
Memento, salutis Auctor	I 260*, II 240*
Mira nocturnis, modulante lingua	II [321]
Nardo Maria pistico	II [64]
Nocte surgentes vigilemus omnes	(24)
Nox atra rerum contegit	(126)
Nox, et tenebræ, et nubila	(125)
Nunc, Sancte, nobis, Spiritus	(198)
O gloriosa Domina	I 234*, II 213*
Omnis sanctorum concio	II [74]
O lux, beata Trinitas	(247)
O nimis felix, meritique celsi	II [24]
O prima, Virgo, prodita	II [112]
O quot undis lacrimarum	II [177]
Orbis patrator optime	II [210]
O sola magnarum urbium	I 204
Pange, lingua, gloriosi, Corporis	II 26
Pange, lingua, gloriosi, Prœlium	I 463, II [164]
Pater superni luminis	II [66]
Plasmator hominis Deus	(244)
Præclara custos virginum	I [16]
Primo dierum omnium	(23)
Quem terra, pontus, æthera	I 219*, II 198*

HYMNUS	PAG.
Quicumque Christum quæritis	II [79]
Quidquid antiqui cecinere vates	I [127]
Quodcumque vinclis super terram strinxeris	I [89]
Rector potens, verax Deus	(200)
Regina cæli, lætare	(253)
Regis superni nuntia	II [231]
Rerum Creator optime	(105)
Rerum, Deus, tenax vigor	(202)
Rex gloriose Martyrum	I 78*, II 73*
Rex gloriose præsulum	I [166]
Rex sempiterne, Domine	I 568
Sacrata nobis gaudia	I [168]
Sacris solemniis iuncta sint gaudia	II 27
Salve, Regina	(254)
Salvete, cedri Libani	II [316]
Salvete, flores Martyrum	I 150
Sanctorum meritis inclita gaudia	I 62*, II 56*
Signifer invictissime	II [51]
Solis, o Virgo, radiis amicta	II [129]
Somno refectis artubus	(60)
Splendor paternæ gloriæ	(83)
Succedit nocti lucifer	II [72]
Summæ, Deus, clementiæ (Sabb.)	(172)
Summæ, Deus, clementiæ (Ss. Trinitatis)	II 4
Summæ, Deus, clementiæ (Septem Dolor. B. M. V.)	II [179]
Surge! Iam terris fera	II [113]
Te, beata Sponsa Christi	I [76]
Te decet laus	(49)
Te Deum laudamus	(48)
Te gestientem gaudiis	II [230]
Te, Ioseph, celebrent agmina cælitum	I [113]
Telluris ingens Conditor	(233)
Te lucis ante terminum	(252)
Te, pater Ioseph, opifex colende	I [172]
Te sæculorum Principem	II [236]
Tibi, Christe, splendor Patris	II [187]
Tristes erant Apostoli	I 31*
Tu, Trinitatis Unitas (F. VI)	(150)
Tu, Trinitatis Unitas (Ss. Trinitatis)	II 19
Urbs Ierusalem beata	I 196*, II 176*
Ut queant laxis resonare fibris	II [15]
Veni, Creator Spiritus	I 699
Verbum supernum prodiens, a Patre	I 4
Verbum supernum prodiens, nec Patris	II 42
Vexilla Regis prodeunt	I 451, II [176]
Vexilla Christus inclita	II [254]
Virginis Proles Opifexque Matris (Mart.)	I 151*, II 131*
Virginis Proles Opifexque Matris (Virg.)	I 151*, II 131*
Vox clara ecce intonat	I 11

IV. INDEX ALPHABETICUS OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

PAG.

Abachum et Soc. Mm. I [37]
Abdon et Sennen Mm. II [75]
Achillei et Soc. Mm. I [204]
Adaucti et Felicis Mm. II [152]
Agapiti et Soc. Mm. II [97]
Agapiti Mart. II [140]
Agathæ Virg. et Mart. I [69]
Agnetis Virg. et Mart. I [39]
Alberti Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [321]
Alexandri et Soc. Mm. I [193]
Aloisii Gonzagæ Conf. II [13]
Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [77]
Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [14]
Andreæ Ap. I [3], II [346]
Angelorum Custodum II [208]
Annæ et Ioachim Parentum B. M. V. II [71]
Annuntiatio B. M. V. I [140]
Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [153]
Antonii Abb. I [36]
Antonii de Padua Conf. et Eccl. Doct. II [10]
Apollinaris Ep. et Mart. II [66]
Ascensionis vigilia I 663
Ascensio Domini I 665
Assumptionis B. M. V. vigilia II [110]
Assumptio B. M. V. II [112]
Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [192]
Audifacis et Soc. Mm. I [37]
Augustini Ep. et Conf. O. N. I [206], II [4]
Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [147]

PAG.

Baptismatis Domini Commemoratio I 218
Barnabæ Ap. I [212], II [9]
Bartholomæi Ap. II [144]
Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [10]
Beatricis et Soc. Mm. II [74]
Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. O. N. I [207], II [5]
Benedicti Abb. Solemnitas (11 iulii) II [51]
Benedicti Abb. (21 mart.) I [125]
Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. O. N. II [140]
Bernardi Ptolomæi Abb. O. N. II [143]
Blasii Ep. et Mart. I [69]
Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [62]
Bonifatii Ep. et Mart. O. N. I [209], II [7]
Brunonis Conf. II [226]

Cæciliæ Virg. Mart. II [337]
Callisti I Pp. et Mart. II [231]
Caroli Ep. et Conf. II [294]
Catharinæ Senen. Virg. I [170]
Catharinæ Virg. et Mart. II [345]
Cathedra S. Petri Ap. I [89]
Chrysanthi et Dariæ Mm. II [257]
Chrysogoni Mart. II [344]
Claræ Virg. II [109]
Clementis I Papæ et Mart. II [341]
Cleti Papæ et Mart. I [166]
Columbani Abb. II [336]
Commemoratio Baptismatis Domini I 218
Commem. S. Pauli Ap. II [38]

PAG.

Commem. omnium Fidelium defunctorum II [285]
Commem. omnium defunctorum O. N. II [319]
Conceptio immac. B. M. V. I [15]
Conversio S. Pauli Ap. I [50]
Cordis Iesu II 50
Cornelii Pp. et Cypriani Ep., Mm. II [180]
Coronatorum quatuor Mm. II [295]
Corporis Christi II 24
Cosmæ et Damiani Mm. II [186]
Crucis Exaltatio II [163]
Cypriani Ep. et Cornelii Pp., Mm. II [180]
Cyriaci Mart. II [197]
Cyrilli Alexandrini Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [57]
Cyrilli Hierosolymitani Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [112]

Damasi I Pp. et Conf. I [27]
Damiani et Cosmæ Mm. II [186]
Dariæ et Chrysanthi Mm. II [257]
Decollatio S. Ioannis Bapt. II [149]
Dedicatio S. Mariæ II [78]
Dedicatio S. Michaelis Archangeli II [186]
Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris II [295]
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App. II [333]
Dominici Conf. II [77]
Dolorum VII B. M. V. II [177]

Emerentianæ Virg. et Mart. I [50]
Ephræm Syri, Diac., Conf. et Eccl. Doct. II [12]
Epimachi et Gordiani Mm. I [195]
Epiphania Domini I 187

PAG.

Eventii et Soc. Mm. I [193]
Exaltatio S. Crucis II [163]

Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. I [37]
Faustini et Soc. Mm. II [74]
Feliciani et Primi Mm. I [211], II [9]
Felicis Presb. et Mart. I [36]
Felicis et Soc. Mm. II [74]
Felicis et Adaucti Mm. II [152]
Felicissimi et Soc. Mm. II [97]
Felicitatis Mart. II [342]
Felicitatis et Perpetuæ Mm. I [99]
Franciscæ Romanæ Viduæ I [102]
Francisci Xaverii Conf. I [13]
Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [57]
Francisci Conf. II [213]

Georgii Mart. I [162]
Gertrudis Magnæ Vir. II [321]
Gervasii et Protasii Mm. II [12]
Gordiani et Epimachi Mm. I [195]
Gorgonii Mart. II [162]
Gregorii Magni Pp., Conf. et Eccl. Doct. I [103]
Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [194]
Gregorii VII Papæ et Conf. O. N. I [205], II [3]

Hermetis Mart. II [148]
Hieronymi Aemiliani et Soc. Cc. II [64]
Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct. II [207]
Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [35]
Hilarionis Abb. II [236]
Hildegardis Virg. O. N. II [181]
Hippolyti et Pontiani Pp., Mm. II [109]
Hugonis et Soc. Abb. I [166]
Hyacinthi et Proti Mm. II [163]

PAG.

Iacobi Apostoli II [67]
Iacobi et Philippi App. I [195]
Iesu Christi D. N.
» Nativitas I 91
» Epiphania I 187
» Resurrectio I 567
» Ascensio I 665
» Ss. Corporis II 24
» Sacratissimi Cordis II 50
» Transfiguratio II [79]
» Regis II [236]
Ignatii Ep. et Mart. I [58]
Ignatii Conf. II [75]
Innocentium Mm. I 144
Ioachim et Annæ Parentum B. M. V. II [71]
Ioannis a Cruce, Cf. et Eccl. Doct. II [344]
Ioannis Ap. et Evang. I 136
Ioannis Bosco Conf. I [58]
Ioannis Chrysostomi Ep., Cf. et Eccl. Doct. I [56]
Ioannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. I [150]
Ioannis Bapt. de la Salle et Soc. Cc. II [64]
Ioannis Baptistæ vigilia II [13]
Ioannis Baptistæ Nativitas II [15]
Ioannis Baptistæ Decollatio II [149]
Ioannis et Pauli Mm. II [26]
Ioannis Gualberti Abb. O. N. II [62]
Ioseph Sponsi B. M. V. Conf. (19 mart.) I [113]
Ioseph Opificis, Sponsi B. M. V. (1 maii) I [171]
Iosephi Calasanctii et Soc. Cc. II [64]
Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [151]
Iudæ et Simonis App. II [257]
Iustini Mart. I [152]

Laurentii Mart. vigilia II [97]
Laurentii Mart. II [99]

PAG.

Leonis I Pp., Conf. et Eccl. Doct. I [151]
Leonis IV Papæ et Conf. II [63]
Lini Papæ et Mart. II [185]
Lucæ Evang. II [234]
Luciæ Virg. et Mart. I [27]

Machabæorum Mm. II [76]
Maioli et Soc. Abb. I [166]
Marcelli I Papæ, Mart. I [36]
Marcelliani et Marci Mm. II [12]
Marcellini et Petri Mm. I [209], II [6]
Marci Evangelistæ I [163]
Marci et Marcelliani Mm. II [12]
Mariæ Virginis
» Conceptio immac. I [15]
» Purificatio I [59]
» Annuntiatio I [140]
» Visitatio II [42]
» Dedicatio II [78]
» Assumptio II [112]
» Nativitas II [154]
» Septem Dolorum II [177]
» a Rosario II [226]
» Præsentatio II [335]
Mariæ Magdalenæ II [64]
Marii, Marthæ et Soc. Mm. I [37]
Marthæ et Soc. Mm. I [37]
Martiniani et Processi Mm. II [50]
Martini Ep. et Conf. II [299]
Matthæi Ap. et Ev. II [181]
Matthiæ Ap. I [94]
Mauri et Placidi Cc. O. N. II [214]
Mauritii et Soc. Mm. II [185]
Maximi et Soc. Mm. I [153]
Mennæ Mart. II [309]
Michaelis Archangeli Dedicatio II [186]
Monicæ Vid. I [193]

Nativitatis Domini vigilia I 85
Nativitas D. N. I. C. I 91

PAG.

Nativitatis D. N. I. C. Octava I 159
Nativitas B. M. V. II [154]
Nativitas S. Ioannis Bapt. II [15]
Nerei et Soc. Mm. I [204]
Nicolai Ep. et Conf. I [13]
Norberti Ep. et Conf. I [210], II [8]

Octava Nativitatis D. N. I. C. I 159
Odilonis et Soc. Abb. I [166]
Odonis et Soc. Abb. I [166]
Omnium Fidelium defunctorum II [285]
Omnium defunctorum Ord. N. II [319]
Omnium Sanctorum II [264]
Omnium Sanctorum Ord. N. II [309]

Pachomii Abb. I [205]
Pancratii et Soc. Mm. I [204]
Pauli primi Eremitæ Conf. I [35]
Pauli et Ioannis Mm. II [26]
Pauli et Petri App. vigilia II [27]
Pauli et Petri App. II [29]
Pauli Ap. Conversio I [50]
Pauli Ap. Commemoratio II [38]
Pentecostes vigilia I 695
Pentecostes I 699
Perpetuæ et Felicitatis Mm. I [99]
Petri Ap. Cathedra I [89]
Petri Cælestini Pp. et Cf. I [205], II [3]
Petri Canisii Cf. et Eccl. Doct. I [166]
Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [13], II [356]
Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N. I [93]
Petri et Marcellini Mm. I [209], II [6]
Petri et Pauli App. vigilia II [27]
Petri et Pauli App. II [29]

PAG.

Philippi et Iacobi App. I [195]
Pii V Papæ et Conf. I [193]
Pii X Papæ et Conf. II [152]
Placidi et Mauri Cc. O. N. II [214]
Polycarpi Ep. et Mart. I [55]
Pontiani Pp. et Hippolyti Mm. II [109]
Præsentatio B. M. V. II [335]
Primi et Feliciani Mm. I [211], II [9]
Processi et Martiniani Mm. II [50]
Protasii et Gervasii Mm. II [12]
Proti et Hyacinthi Mm. II [163]
Purificatio B. M. V. I [59]

Quadraginta Martyrum I [102]
Quatuor Coronatorum Mm. II [295]

Regis D. N. I. C. II [236]
Resurrectio D. N. I. C. I 567
Roberti Bellarmino Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [204]
Romualdi Abb. I [75]
Rosario (B. M. V. a) II [226]

Saturnini Mart. I [3], II [345]
Scholasticæ Virg. I [76]
Sebastiani et Fabiani Pp., Mm. I [37]
Sennen et Abdon Mm. II [75]
Septem Dolor. B. M. V. II [177]
Silvestri I Papæ, Conf. I 159
Silvestri Abb. O. N. II [345]
Simonis et Iudæ App. II [257]
Simplicii et Soc. Mm. II [74]
Solemnitas S. P. N. Benedicti II [51]
Stephani Protomart. I 127

Teresiæ Virg. II [231]
Teresiæ a Iesu Infante Virg. II [213]
Theodori Mart. II [299]
Theoduli et Soc. Mm. I [193]
Thomæ Ap. I [31]

	PAG.
Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct.	I [100]
Tiburtii Mart.	II [109]
Tiburtii et Soc. Mm.	I [153]
Timothei Ep. et Mart.	I [50]
Timothei Mart.	II [143]
Titi Ep. et Conf.	I 185
Transfigur. D. N. I. C.	II [79]
Trinitatis	II 3
Valentini Presb. et Mart.	I [88]
Valeriani et Soc. Mm.	I [153]
Vincentii Mart.	I [49]
Vincentii a Paulo Conf.	II [63]
Visitatio B. M. V.	II [42]
Viti Mart.	II [12]
Xysti II Papæ et Soc. Mm.	II [97]

APPENDIX

I. Excerpta ex Missali Romano

1. Præparatio ad Missam	I 309*, II 285*
2. Gratiarum actio post Missam	I 321*, II 297*
Oratio ad renovandam Professionem	I 329*, II 305*
Filialis commendatio ad S. P. N. Benedictum	I 330*, II *306

II. Excerpta ex Rituali Romano

1. Litaniæ:	
Litaniæ de sanctissimo Nomine Iesu	I 332*, II 308*
Litaniæ de sacratissimo Corde Iesu	I 334*, II 310*
Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis D. N. Iesu Christi	I 336*, II 312*
Litaniæ lauretanæ B. Mariæ V.	I 337*, II 313*
Litaniæ de S. Ioseph	I 339*, II 315*
2. De Infirmis	
I. Visitatio et cura infirmorum	I 340*, II 316*
II. Benedictio adulti ægrotantis	I 341*, II 317*
III. Benedictio infirmorum cum ligno Ss. Crucis seu Signum S. Mauri	I 342*, II 318*
IV. Benedictio puerorum ægrotantium	I 344*, II 320*
V. Formula ad impertiendam Indulg. plen. in articulo mortis	I 346*, II 322*
VI. Ordo commendationis animæ	I 347*, II 323*
VII. In exspiratione	I 353*, II 329*
3. Benedictiones	
I. Ordo ad faciendam aquam benedictam	I 354*, II 330*
II. Benedictio imaginis D. N. I. C. vel B. Mariæ Virg. vel alius Sancti	I 356*, II 332*
III. Benedictio pueri	I 357*, II 333*
IV. Ritus benedicendi numismata, seu Cruces S. Patris Benedicti	I 357*, II 333*

V. Benedictio Rosariorum B. M. V.	I 358*, II 334*
VI. Benedictio domus	I 359*, II 335*
VII. Benedictio panis	I 359*, II 335*
VIII. Benedictio ad quodcumque comestibile	I 359*, II 335*
IX. Benedictio vehiculi seu currus	I 360*, II 336*
X. Benedictio ad omnia	I 360*, II 336*

III. Excerpta ex Rituali Monastico

I. Benedictio servitorum et lectoris mensæ	I 361*, II 337*
II. Benedictio mensæ	I 362*, II 338*
III. Itinerarium	I 367*, II 341*
IV. Preces pro itinerantibus	I 369*, II 343*
V. Absolutio generalis	I 370*, II 343*
Formulæ brevissimæ sacramentorum etc.	I 373*, II 346*

Officium « Capituli »	I xxxv, II xciii
Pater noster	I xxxv, II xciii
Officium parvum B. M. Virg.	I 251*, II 231*
Officium defunctorum	I 271*, II 247*
Psalmi graduales	I 296*, II 272*
Psalmi pænitentiales	I 298*, II 274*
Litaniæ Sanctorum	I 304*, II 280*

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

pro Monasterio

S. MARIAE MONTIS VIRGINIS

Congregationis Sublacensis O. S. B.

a S. R. C. approbata

die 8 maii 1963

Pars altera

TYPIS PROTOCOENOBII - SUBLACI

DECRETA APPROBATIONIS

CONGREGATIONIS SUBLACENSIS O. S. B.

Instante Rev.mo P. Domino Anselmo Ludovico Tranfaglia, Abbate Monasterii S. Mariae Montis Virginis, Congregationis Sublacensis O.S.B., Rev.mi Procuratoris Generalis eiusdem Congregationis Sublacensis commendatione suffulto, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a SS.mo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, supra relatum Calendarium particulare pro dicto Monasterio S. Mariae Montis Virginis, Calendario perpetuo universi Ordinis Sancti Benedicti inserendum, probavit atque concessit: servatis de cetero servandis.

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 8 Maii 1963.

†Henricus Dante, Archiep. Carpasien.
S. R. C. a secretis

L. † S.

Ioachim Sormanti, Subst.

SACRA RITUUM CONGREGATIO

Prot. N. 0.31/962

CONGREGATIONIS SUBLACENSIS O. S. B.

Rev.mus P. Abbas Dominus Anselmus Ludovicus Tranfaglia, Monasterii Montis Virginis, Congregationis Sublacensis O. S. B., Abbas, evulgata Sacrae Congregationis Instructione die 14 februarii a. 1961 super calendariis particularibus et officiorum ac Missarum propriis ad norman et mentem Codicis rubricarum revisendis, operam dedit assiduam novo Officiorum ac Missarum Proprio apparando ad usum eiusdem Monasterii, illudque Sanctitati Suae pro opportuna approbatione humillime subiecit.

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a SS.mo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, exhibitum schema Officiorum et Missarum, revisione et emendationibus rite peractis, recognovit ac probavit atque, prout in adnexis prostat exemplaribus, in eodem Monasterio Montis Virginis adhiberi mandavit: servatis de cetero rubricis, additoque onere bina utriusque Proprii authentica exemplaria, typis cusa, ad Sacram eandem Congregationem transmittendi

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 8 maii 1963.

†Henricus Dante, Archiep. Carpasien.
S. R. C. a secretis

L. † S.

Ioachim Sormanti, Subst.

ADDITIONES
in
CALENDARIO PERPETUO O. S. B.
a S. R. C. approbato die 25 iulii 1961
ad usum Monasterii
S. MARIAE MONTIS VIRGINIS
Congregationis Sublacensis O.S.B.

Die 15 ianuarii: S. Potiti Mart., III classis.

Die 16 ianuarii: S. Maximi Ep. et Conf., III classis.
- Comm. S. Marcelli I Papae et Mart.

Die 14 februarii: SS. MODESTINI ep. et SOCIORUM Mm., Patronorum principalium loci, I classis.

Die 19 februarii: S. Barbati Ep. et Conf., III classis.

Die 30 aprilis: S. CATHARINAE Senensis Virg., Patron. princ. Italiae, I classis.

Die 14 maii: In Commemoratione Ss. Martyrum, quorum reliquiae in monasterio Montis Virginis asservantur, III classis.
- Comm. S. Pachomii Abb.

Die 3 iunii: Ss. Iulianae et Iustinae Virginum et Mm., Memoria.

Die 25 iunii: S. GULIELMI Abb., Congregationis Montis Virginis Institutoris, Patroni princi-

palis Abbatiae ac regionis Hirpinae, I classis.

Die 27 iunii: Ss. Constantii et Deodati Episcoporum, Memoria.

Die 17 augusti: S. DONATI Conf., II classis.

Die 1 septembris: B. MARIAE VIRGINIS TITULO MONTIS VIRGINIS, Tit. ecclesiae cathedralis, I classis.

Die 2 septembris: Translationis S. Gulielmi Abb., Memoria.

Die 19 septembris: Ss. Ianuarii Ep. et Sociorum Mm., III classis.

Die 1 octobris: S. Modesti Levitae Mart., III classis.

Die 4 octobris: S. FRANCISCI Conf., Patroni principalis Italiae, I classis.

Die 6 octobris: S. Marci Ep. et Conf., III classis.
- Comm. S. Brunonis Conf.

Die 17 octobris: S. Victoris Ep. et Conf., III classis.

Die 11 novembris: IN DEDICATIONE ECCLESIAE CATHEDRALIS, I classis.

Die 12 novembris: S. MARTINI Ep. et Conf., II classis.
- Comm. S. Mennae Mart.

Die 25 novembris: S. Mercurii Militis Mart., III classis.
- Comm. S. Catharinae Virg. et Mart.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

pro Monasterio Montis Virginis

Die 3 iunii

Ss. IULIANAE et IUSTINAE Virginum et Mm.

Memoria

AD LAUDES

Aña Venit Sponsus: et Vírgines, quae parátae erant, intravérunt cum eo ad núptias.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini. ℟. Quia exaltátum est nomen eius solíus.

Oratio

Da nobis, quaésumus, Dómine Deus noster, beatárum Iuliánae et Iustínae Vírginum et Mártyrum tuárum palmas incessábili devotióne venerári: ut, quae digna mente celebráre non valémus, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Die 25 iunii

S. P. GULIELMI Abb.

Congregationis Montisvirginis Institutoris, Patroni primarii Abbatiae ac regionis Hirpinae

I classis

Ad II Vesperas S. Ioannis B. fit Comm. seq.

Aña Beátus vir Guliélmus ómnium virtútum splendóre refúlsit, qui Spíritus Sancti donis replétus erat: et ídeo cum Christo exsúltat sine fine.

℣. Constítuit eum Dóminus super famíliam suam. ℟. Ut daret illi legem vitae et disciplínae.

Oratio

Pérfice, quaésumus, Dómine, benígnus in nobis observántiae sanctae subsídium: ut quae exémplo beáti Patris Guliélmi Abbátis erudíti faciénda cognóvimus, eódem intercedénte, adiúti tua grátia impleámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Inter exténtas, rigidásque sentes
Dum preces edit Guliélmus, audit
Caelitus iussum sóciis ibídem
Cóndere claustra.

Sic ubi fulvus cupidúsque saevit
Ursus in saltu, lupus in cavérna,
Vírgini sacram, celebrémque signis,
Érigit Aedem.

Férculo frugi sóboli futúrae
Parat infándis vítiis medélam:
Ábstinet corpus, réficit perápte
Spíritus ardens.

Bélluas nutu rábidas coércet:
Scorta, substráto récubans in igne,
Dúplici et flamma dómita, beátis
Ignibus urit.

Qui tuum sertis, Deus alme Trine,
Caelites inter fámulum corónas,
Nostra, quae sacris renovámus aris,
Ádspice vota. Amen.

IN I NOCTURNO

Aña 1 Divíno amóre succénsus, acceptábile se Deo óbtulit holocaustum. Ps 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio

impiórum, * et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessóris non Pontificis.

2 Mundi suíque contémptor, in fletu et planctu famulátum praétulit Redemptóri suo.

3 In innocéntia cordis sui perambulábat coram Dómino, cuius amore languébat.

4 Deo suo iúgiter adhaérens, unus spíritus erat cum illo.

5 In fide et charitáte reddébat Altíssimo vota sua.

6 Spes eius nomen Dómini et memorátus est iustítiae suae solíus.

℣. Replévit eum Dóminus spíritu intelligéntiae. ℟. Et dedit illi sciéntiam sanctórum.

De libro Ecclesiástici

Lectio i

Eccli. 44, ex 25-26, et 45, 2-3

Benedíctio Dómini super caput iusti: ídeo dedit illi Dóminus hereditátem. Símilem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et iussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam.

℟. Guliélmus, Christi Conféssor, a puerílibus annis vana mundi contémnens, sola caeléstia praeoptábat: et, divína praeventus grátia, pátria suísque relíctis, * sacrae religiónis hábitum quaesívit. ℣. Et monásticae vitae sub Régula sancti Patris Benedícti se iugo submísit. Sacrae.

Lectio ii

Ibid. 45, 4-9

In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae et disciplínae. Excélsum fecit illum; et circum-

cínxit eum zona glóriae, et índuit eum stolam glóriae, et coronávit eum in vasis virtútis.

℟. Pio flagrans ardóre, nudis pédibus, única tantum amíctus túnica ac dúplici férreo cíngulo praecínctus, peregrinatiónem aggréssus est: * Et sanctórum límina visitávit. ℣. Quo in itínere vária et innúmera cum vitae discrímine est perpéssus incómmoda. Et sanctórum.

Lectio iii
Eccli. 50, 6-8

Quasi stella matutína in médio nébulae, et quasi luna plena, in diébus suis lucet; et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriae, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília quae sunt in tránsitu aquae, et quasi thus rédolens in diébus aestátis.

℟. In Itáliam revérsus, ad multórum salútem in Apúliam perréxit: * Et in Solículo monte, dum biénnio commorátur, caeco lumen restítuit. ℣. Hoc ítaque audíto miráculo, fama suae sanctitátis caepit claréscere, eiúsque vitae continéntia praedicári. Et in.

Lectio iv
Eccli. 50, 9-11 et 13-14

Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne; quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso; quasi olíva púllulans, et cypréssus in altitúdinem se extóllens; et circa illum coróna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt quasi rami palmae; et omnes fílii Áaron in glória sua.

℟. Vergiliánum montem ascéndens, ad antrum lápidis cásula extrúcta, * Ieiúnio et flagéllis se iúgiter macerábat. ℣. Noctúrnis horis ante Crucem, quam in céllula sibi confíxerat, uno pede innixus, sacris oratiónibus usque mane vacábat. Ieiúnio. Glória Patri. Ieiúnio.

IN II NOCTURNO

Aña 1 Mortificatiónem Iesu Christi in córpore suo circumferébat, et Deum gemítibus exorábat. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

2 Ipsi fixus erat in corde, qui pro ipso fuit fixus in Cruce.

3 Inédiis et cilício corpus suum in servitútem redigébat, ut spíritus inde suus dirigerétur ad Dóminum.

4 In Christi vulnéribus tota devotióne versabátur, et iugi meditatióne commorabátur in illis.

5 Affluéntes lacrimárum aquas hauriébat de fóntibus Salvatóris.

6 Crux sanctíssima Christi, omnis glória eius, delíciae et amor.

℣. Agnóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis. ℟. Et conservavit illi misericordiam suam.

Lectio v

Guliélmus, nobílibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, a puerílibus annis máxima morum gravitáte caeléstia praéferens, futúrae sanctitátis spécimen dedit. Vix quartumdécimum annum expléverat, cum, pátria suísque relíctis, miro flagrans pietátis ardóre, ad beáti Iacobi, in extréma Hispánia, aliorúmque Sanctórum sacra visénda límina peregrinatiónem aggréssus est. Quod iter nudis pédibus, única tantum amíctus túnica ac dúplici férreo círculo praecínctus, prosecútus est. Vária in eo ac innúmera famis, sitis, frígoris et aestus summo cum vitae discrímine est perpéssus incómmoda.

℟. Fíliam pater lunáticam ingénti aspíciens fatigári perículo, patérnae pietátis motus

viscéribus. * Per Confessóris mérita, eius salútem implórat ℣. Cuius vota Dóminus cleménter suscípiens, conféstim a perículo liberávit. Per Confessóris.

Lectio vi

In Itáliam revérsus, novam peregrinatiónem ad sanctum Dómini Sepúlchrum, quod Ierosólymis cólitur, molítur; sed, quóminus propósitum exequátur, vária intercédunt impedimenta, divíno Númine ad altióra et sanctióra religiósam iúvenis índolem retrahénte. Porro, dum in Solículo monte biénnio commorátur interímque inédia, vigíliis, chaméuniis atque assíduis oratiónibus macerátur, divína subníxus ope, coeco lumen restítuit. Quo édito miráculo, fama percrebrescénte, iam Guliélmus latére non póterat; quare íterum Ierosólymam adíre cógitat, et álacer se itíneri commíttit.

℟. Plúrimos in suo sacro comitátu viros ac religiósos, úndique confluéntes, adscívit: * Et paucis diébus, auxílio adiacéntium civitátum, aedificávit Ecclésiam. ℣. Quae solémni ritu beátae Vírgini Maríae dedicáta est. Et paucis.

Lectio vii

Dei autem mónitu a propósito revocátur, utílior ac fructuósior apud Italos quam apud éxteras natiónes futúrus. Tum monastérium in Vergiliáno seu Vírginis monte, loco áspero et fere inaccésso, miránda exaedíficat celeritáte. Sócios deínde viros et religiósos adscíscit, eósque sacris légibus ad certam vivéndi normam, non modo evangélicis praecéptis et consíliis summópere accommodátam, sed ex institútis beáti Benedícti magna ex parte desúmptam, révocat, verbóque ac sanctíssimae

vitae exémplo summa cum ómnium admiratióne et profectu confórmat.

℟. In monte Lacéno, dum contemplatióni dedérviens et, herbárum conténtus radícibus, sine intermissióne orábat: * Venerábilis vir, Ioánnes a Mathéra dictus, ad eum viséndum accéssit. ℣. Qui, visa cognitáque eius religiónis constántia, apud illum sollícitus et devótus vívere ac habitáre coepit. Venerábilis.

Lectio viii

Aliis deínde monastériis eréctis, clárior in dies Guliélmi facta sánctitas multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctae vitae odóre ac miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, aridi vigórem varióque et immedicábili morbo laboránte sanitátem, ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit áliaque complúra mirabília patrávit: inter quae illud non siléndum, quod, muliércula ad eius castitatem tendándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illaesum se volutávit. Tum illa, miránda rei novitáte extérrita, regi Neapolitáno Rogerio rem gestam refert: inde in summam viri Dei veneratiónem rex addúcitur. Demum, témpore sui óbitus regi aliísque praenunciáto, innúmeris virtútibus et miráculis clarus, ad Vallem Compsanam prope Nuscum, in monastério Guléti, obdormívit in Dómino, anno salutis millésimo centésimo quadragésimo secúndo. Octávo vero incidénte saeculo ab eius tránsitu, Pius papa duodécimus, votum excípiens cleri et pópuli, eum primárium apud Deum Patrónum totíus regiónis Hirpínae constítuit ac confirmávit.

℟. Ad cruciátum córporis cum per sentósa

et áspera némoris Lacéni incéderet, et ante mentis óculos Iesum habéret: * Ecce quem spirituáliter intuebátur, corporáliter in ea forma, qua passus est, ei appáruit. ℣. Illúmque vidit, cuius amóre flagrábat. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

IN III NOCTURNO

Aña Exaltávit illum apud próximos suos et nómine aetérno hereditábit illum Dóminus Deus noster. Cantica: Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, et qui in iustítia sua meditábitur, de Communi.

℣. Elégit eum Dóminus in virtúte sua. ℟. Et beatificávit illum in glória.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthaeum

Lectio ix - Cap. 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce, nos relíquimus ómnia et secúti sumus te. Quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis

Declamat. de colloquio Simonis cum Iesu

Excúsant se áliqui fortásse, dicéntes: Ábraham, Isaac et Iacob, caeteríque sancti, numquid non terrénas divítias habuísse legúntur? Súfficit nobis esse, sicut illi fuérunt: neque enim sumus nos Pátribus melióres. Si culpábilis esset possédssio divitiárum, numquam illi in divítiis tantam a Dómino grátiam obtinuíssent, aut tantam grátiam consecúti, divítias nihilóminus possedíssent. Quid respondébimus novis imitatóribus sanctórum véterum? Impónant certe vítulos super altáre Dómini, mactent aríetes, hircos ímmolent, quia et hoc Ábraham fecit, et hic ritus Patrum, quibus non modo melióres non sumus, sed ne digni quidem sólvere corrígiam calceamentórum eórum.

℟. Ad vallem Compsánam, Deo duce, perviéniens, ángelos frequénter ad custódiam delegátos cernébat: * Et prophetíae donum accépit. ℣. Ibíque in Guléto ad glóriam et honórem Salvatóris nostri Ecclésiam eréxit. Et prophetíae.

Lectio x

Sed haec, ínquiunt, statum ultra non habent, ubi reveláta est véritas, transiére. Quid si ipsas quoque sanctórum divítias temporáles umbram fuísse dixérimus futurárum? In figúra síquidem eis ómnia légimus contigísse. Dénique quidni terrénas palam divítias possidérent sancti et perfécti viri, cum sola adhuc terréna palam promitteréntur a Deo? Ubi vero caeléstis promíssio sónuit, spirituália iam necésse est spirituálibus comparári et mutári sacrifícium, spe mutáta. Novérunt haec quicúmque vel eo témpore fuére perfécti: sed ex caritáte pópulo cohaerébant, ut in manifésto quidem, et ágere éadem et éadem quaérere videréntur.

℟. Guliélmi fama per regiónes crebresente, viri ac mulíeres * Ad eius religionis magisterium convolábant. ℣. Viri relinquéntes uxóres, vírgines núptias sperném tes. Ad eius.

Lectio xi

Longe áliud est in luto aquárum multárum divísi fundo maris íter cárpere, terréna lícite possidéndo: áliud ipsam novis gréssibus undam calcáre ómnia relinquéndo. Sed témpori grátiae praerogatíva haec debebátur. Petro novum iter et novi typus itíneris servabátur. Antiquórum sane Patrum diébus, donec in terris viderétur et conversarétur inter hómines Dóminus maiestátis, non erat evangélicae forma perfectiónis, sed Spíri-

tum Deum solo ínterim spíritu sequebántur.

℟. Dum sancti viri córporis dissolutiónem imminére Christi vírgines accípiunt, íntimo cordis dolóre percúlsae, * Uberióribus lácrimis ora perfúndunt. ℣. Conféssor Dómini eárum néquiens audíre laménta, valefáciens ab eis discéssit. Uberióribus.

Lectio xii

At ubi Verbum caro factum est et habitávit in nobis, iam nobis in eo trádita est imágo vitae et conversatiónis exémplar, quod opórteat étiam corporáliter imitári, ut utróque sequéntes vestígio, non ultérius cum patriárcha Iacob áltero fémore claudicémus. Ubi enim audívimus, quia dictum sit antíquis: nisi quis renuntiáverit ómnibus, quae póssidet, non potest meus esse discípulus? Et íterum, si vis esse perféctus, vade et vende ómnia quae habes, et da paupéribus, et habébis thesáurum in caelo, et veni, séquere me? Nec id dícimus, tamquam salvári quis vel hoc témpore néquat, si secus égerit, sed ut gradum agnóscat próprium, et locum perfectionis, aut discipulátus offícium non usúrpet.

℟. Mortis suae témpore praenunciáto, dolóre cápitis in monastério Guléti laboráre caepit: * Et séptimo die ad Ecclésiam se duci et ante Crucem depóni fecit. ℣. Sequénti nocte ad galli cantum gloriósus Conféssor Christi, carnis eréptus ergástulo, ad caeléstia regna migrávit. Et séptimo. Glória Patri. Et séptimo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthaeum.

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus

autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit Fílius hóminis in sede maiestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet et vitam aetérnam possidébit.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Qui praecínxit me virtúte, pósuit immaculátam viam meam. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Dominica.

2 Attráxit me Dóminus a iuventúte mea, ut spíritum, qui ex ipso est, accíperem.

3 In toto corde meo scrutábar mandáta Dómini et meditábar elóquia sua.

4 Heréditas mea Dóminus, qui me suscépit in bráchio excélso.

5 Christo confíxus sum Cruci, qui in Sánguine suo me redémit et diléxit me in caritáte perpétua.

Capitulum Eccli. 45, 3-4.

Glorificávit illum Dóminus in conspéctu regum et iussit illi coran pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. br. Sancte Pater Guliélme * Intercéde pro nobis. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur grátia Dei. Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Hymnus

Arcána rerum cóndita
Promis supérno lúmine:

Mortísque tempus praésciens,
Vultu seréno núncias.
Vix mane fulget lúcifer,
Cum sacri ad Agni núptias,
Velut suávi dórmiens
Sopóre tandem cónvolas.
Beáta caeli pánditur
Sedes: triumphum cóncinunt
Tibi parátum caélites,
Laetíque plaudunt cántibus.
Illic decóris témpora
Ornáta sertis émicant,
Terrísque virtus cógnita
Aetérna captat praemia.
Voces precántum súscipe,
Qui Trinus orbem témperas:
Et grata nobis éxhibe
Vitae perénnis múnera. Amen.

℣. Mirifícavit Dóminus sanctum suum. ℟. Et constítuit eum in monte sancto suo.

Ad Benedictus. Aña: Ad caelum semper inténtus, mundo corde et spíritu, sacrifícium laudis reddébat Dómino suo.

Oratio

Pérfice, quaesumus, Dómine, benígnus in nobis observántiae sanctae subsídium: ut, quae exémplo beati Patris Guliélmi Abbátis erudíti, faciénda cognóvimus, eódem intercedénte, adiúti tua grátia impleámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Aña Attráxit me Dóminus a iuventúte mea, ut spíritum qui ex ipso est, accíperem.

Capitulum Eccli. 45, 3-4.

Glorificávit illum Dóminus in conspéctu regum et iussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℣. Replévit eum Dóminus spíritu intelligéntiae. ℟. Et dedit illi sciéntiam sanctórum.

AD SEXTAM

Aña In toto corde meo scrutábar mandáta Dómini et meditábar elóquia sua.

Capitulum Eccli. 39, 12-13.

Collaudábunt multi sapiéntiam eius, et usque in saeculum non delébitur. Non recédet memória eius, et nomen eius requirétur a generatióne in generatiónem.

℣. Agnóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis. ℟. Et conservávit illi misericórdiam suam.

AD NONAM

Aña Christo confíxus sum Cruci, qui in Sánguine suo me redémit et diléxit me in caritáte perpétua.

Capitulum Eccli. 45, 1-2.

Diléctus Deo et homínibus, cuius memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit.

℣. Elégit eum Dóminus in virtúte sua. ℟. Et beatificávit illum in glória.

AD II VESPERAS

Aña 1 Ámbulans in via immaculáta, fidéliter Dómino ministrábat. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Dominica.

2 Duxit eum Dóminus in solitúdinem et loquebátur ad cor eius.

3 In fide vivo Fílii Dei, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

4 Elégit me Dóminus secúndum divítias

bonitátis suae, ut laudárem nomen eius in móntibus sanctis, et laetárer in gáudio cum vultu suo.

Capitulum Eccli. 45, 3-4.

Glorificávit illum Dóminus in conspéctu regum et iussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

℟. br. Sancte Pater Guliélme, * Intercéde pro nobis. ℣. Ut digni efficiámur grátia Dei. Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Hymnus

O decus clarae, Guliélme, gentis,
Gesta quis posset memoráre cantu,
Quae tibi praestant súperum perénni
Laude triúmphos.

Ígne dum casto puer aestuáres,
Et piam nolles temeráre vanis
Ártibus mentem, melióre spargi
Lúmine gaudes.

Prótinus sacras peregrínus Aedes
Visis Hispánas: petis inde lustra
Montis; et Christi récolis cruénto
Vúlnera planctu.

Clarus hinc fama pópulis, in antra
Ággregas urbes, nemorúmque cultor
Édoces solam, scelerísque puram
Dúcere vitam.

Qui tuum sertis, Deus alme Trine,
Caelites inter fámulum corónas,
Nostra, quae sacris renovámus aris,
Ádspice vota. Amen.

℣. Constítuit eum Dóminus super famíliam suam. ℟. Ut daret illi legem vitae et disciplínae.

Ad Magnificat. Aña: Gloriósus Conféssor Dómini, quasi olíva fructífera in domo Dei, fecit fructum in témpore suo, et benedíxit illum Altíssimus.

Oratio

Pérfice, quaésumus, Dómine, benígnus in nobis observántiae sanctae subsídium: ut, quae exémplo beáti Patris Guliélmi Abbátis erudíti, faciénda cognóvimus, eódem intercedénte, adiúti tua grátia impleámus. Per Dóminum.

Die 27 iunii

Ss. CONSTANTII et DEODATI

Episcoporum

Memoria

AD LAUDES

Aña: Vidéte, vigiláte, et oráte: nescítis enim quando Dóminus domus veniat.

℣. Sacerdótes Sion índuant salutári. ℟. Et Sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, beatórum Constántii et Deodáti Confessórum tuórum atque Pontíficum contínua protectióne custódi: ut, sicut illos pastorális sollicitúdo gloriósos réddidit; ita nos eórum intercéssio in tuo semper fáciat amore fervéntes. Per Dóminum.

Die 17 Augusti

S. DONATI Conf.

II classis

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter ea quae sequuntur:

AD MATUTINUM

In I Nocturno, Lectiones Iustus, de eodem Communi, 2° loco. 157

IN II NOCTURNO

Lectio v

Donátus, Ripaecándidae in Lucánia ortus, quintodécimo aetátis anno Benedictínae Congregatiónis Montisvírginis ampléxus est institútum in Lucáno coenóbio, quod sancti Honúphrii de Massa usquemódo vocátur. Singuláre in eo fulsit perficiéndae reguláris obediéntiae stúdium, exímia divínae contemplatiónis assidúitas ardórque iugis circumferéndi mortificatiónem Iesu Christi in córpore suo: quocírca tam is própere visus fuit de virtúte in virtútem proficere, ut vix expléto monásticae professiónis triénnio, ipsíus sánctitas suorúmque mirabílium gestórum fama perquam longe latéque celebrarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio vi

Sed postquam ita consummátus in brevi explésset témpora multa et plácita esset Deo ánima eius, undevigésimo aetátis anno, Christiánae autem aerae millésimo centésimo monagésimo octávo, die decimaséptima Augústi ad praemia Beatórum vocátus est. Sacrum eius corpus magno fuit finitimórum populórum concúrsu ac veneratióne elátum. Ad haec usque témpora peculiári Donátum colunt pietáte, principalísque Patróni título Auletáni, qui praesentíssimam ipsíus opem nunquam sibi apud Deum defuísse testántur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vii

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2 de S. Vict.

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suae pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cuius multi salvaréntur exémplo. Iterum dico gaudéte, quod factus de médio appropiávit Deo ut multo plures eius intercessióne salvéntur. In terris visus est ut esset exémplo: in coelum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, íllic invítat ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi iam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis affféctum et supplicatiónis fructum: quid enim quaerat sibi, qui nullíus eget?

℟. Iste homo perfécit ómnia, quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad caeléstia regna. Quia.

Lectio viii

Haec dies gloriósae migratiónis eius, dies laetítiae cordis eius: exultémus et laetémur in ea. Introívit in poténtias Domini, gaudeámus quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie sanctus Donátus, posito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in Sancta símilis factus in glória Sanctórum. Hódie despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriae. Ascéndit autem cum imménsa sepelléctili meritórum, clarus triúm-

phis, miráculis gloriósus. Sedet veteránus miles, débita iam suavitáte et securitáte quiétus; secúrus quidem sibi, sed nostri sollícitus. O venerándam étiam ipsis Ángelis sanctitátem.

℟. Desidérium ánimae eius tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

In III Nocturno, Homilia in Evangelium Nolíte timére pusíllus grex, de eodem Communi, 2° loco.

Oratio

Sanctórum tuórum glória, omnípotens Deus, qui beátum Donátum Confessórem tuum praecláris vitae méritis et virtútum exémplis decorásti; concéde, ut et suum in terris patrocínium et tuum in caelis praemium mereámur. Per Dóminum.

Die 1 Septembris

B. MARIAE VIRG.
Titulo
Montisvirginis

Titul Eccl. Cathedralis
I classis

AD I VESPERAS

Aña 1 Tota pulchra es, María, et mácula originális non est in te. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi Festorum B. Mariae V.

2 Veni de Líbano, veni, coronáberis.

3 Vulnerásti cor nostrum, Virgo María, vulnerásti cor nostrum.

4 Quam pulchra es, Dei Génetrix Virgo; quam pulchra es, óculi tui columbárum.

Capitulum Eccli. 24, 11-12.

In ómnibus réquiem quaesívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Creátor ómnium; et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. br. Ave, María, grátia plena, * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus
Ave maris Stella

℣. Levávi óculos meos in montes. ℟. Unde véniet auxílium mihi.

Ad Magnificat, Aña Beátus qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

Oratio

Clementissime Deus, qui ad fidelium consolationem beatissimam Virginem Mariam, Genetricem Filii tui, omnium gratiarum montem effecisti: da nobis eius intercessione et auxilio, ut a malis omnibus liberemur et post huius vitae cursum ad aeternae felicitatis montem ascendamus. Per Dominum.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta Maria, Dei Génetrix Virgo, * intercéde pro nobis. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus
Quem terra

IN I NOCTURNO

Aña 1 O quam admirábile est nomen tuum, o María, in univérsa terra! Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis de Communi Festorum B.M.V.

2 Caeli enárrant glóriam Maríae, nec est qui se abscóndat a calóre eius.

3 Accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

4 Vultum tuum, o Virgo, deprecabúntur omnes dívites plebis.

5 Mater Dei refúgium nostrum et virtus in tribulatiónibus quae invenérunt nos nimis.

6 Magnus Dóminus et laudabilis nimis, in

civitáte Dei nostri, in Monte sancto eius.

℣. Ego Mater pulchrae dilectiónis. ℟. Et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei.

De libro tértio Regum

Lectio i

cap. 8, 1 et 3-6

Tunc congregáti sunt omnes maióres natu Israel cum princípibus tríbuum, et duces familiárum filiórum Israel, ad regem Salomónem in Ierúsalem, ut deférrent arcam foederis Dómini de civitáte David, idest de Sion. Venerúntque cuncti senes de Israel. Et tulérunt arcam sacerdótes, et portavérunt arcam Dómini, et tabernáculum foederis, et ómnia vasa sanctuárii quae erant in tabernáculo; et ferébant ea sacerdótes et levítae. Rex autem Sálomon et omnis multitúdo Israel, quae convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam, et immolábant oves et boves absque aestimatióne et número. Et intulérunt sacerdótes arcam foederis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in Sanctum sanctórum, subter alas Chérubim.

℟. Salve, Regína, mater misericórdiae, vita, dulcédo: * Spes nostra, salve. ℣. O novi foederis arca, esto semper in Sanctuário tuo, in oráculo templi Domini tui. Spes.

Lectio ii

cap. 8, 12-13 et 21 et 28-30

Tunc ait Sálomon: Aedíficans aedificávi domum in habitáculum tuum, firmíssimum sólium tuum in sempitérnum. Et constítui ibi locum arcae, in qua foedus Dómini est. Et nunc, Dómine Deus Israel, audi hymnum et oratiónem quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi apérti super domum hanc nocte ac die, super domum de qua dixísti: Erit nomen meum ibi; ut exáudias oratiónem quam orat in loco isto ad te servus tuus; ut exáudias deprecatiónem servi tui et populi tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto; et exáudies in loco habitáculi tui in coelo, et cum exaudíeris, propítius eris.

℟. Ad te clamámus, éxsules fílii Hevae: * Ad te suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. ℣. Tibi derelíctus est pauper, o afflictórum consolátio. Ad te.

Lectio iii

cap. 8, 35-36

Si clausum fúerit caelum, et non plúerit propter peccáta eorum, et oránte in loco isto poeniténtiam égerint nómini tuo, et a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam, exáudi eos in coelo, et dimítte peccáta servórum tuórum et pópuli tui Israel: et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da pluviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessiónem.

℟. Eia, ergo, advocáta nostra: * Illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. ℣. Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas, o misericórdiae Mater. Illos.

Lectio iv

cap. 8, 37-40

Fames si obórta fúerit in terra, aut pestiléntia aut corrúptus aër, aut aerúgo aut locústa vel rubígo, et afflíxerit eum inimícus eius portas óbsidens, omnis plaga, univérsa infírmitas, cuncta devotátio, et imprecátio, quae accíderit omni hómini de pópulo tuo Israel; si quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in domo hac, tu exáudies in coelo in loco habitatiónis tuae, et repropitiáberis, et fá-

cies ut des unicuíque sécundum omnes vias suas, sicut víderis cor eius (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hóminum), ut tímeant te cunctis diébus quibus vivunt super fáciem terrae quam dedísti pátribus nostris.

℟ Iesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde: * O clemens, o pia, o dulcis Virgo María. ℣. Vitam praesta puram, iter para tutum, ut, vidéntes Iesum, semper collaetémur. O clemens. Glória Patri. O clemens.

IN II NOCTURNO

Aña 1 Benedixísti nos, Dómine, per Matrem tuam: operuísti ómnia peccáta nostra.

Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis de Communi B.M.V.

2 Gloriósa dicta sunt de te, María; fundaménta tua in móntibus sanctis.

3 Annuntiáte inter gentes glóriam Deíparae, in ómnibus pópulis mirabília eius.

4 Annuntiavérunt coeli iustítiam Maríae, et vidérunt pópuli glóriam eius.

5 Notum fecit Dóminus salutáre suum: in conspéctu géntium revelávit glóriam Genetrícis suae.

6 Adoráte Dóminum nostrum, et exaltáte eius Matrem in Monte sancto eius.

℣. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis implémini.

Lectio v

Cum sanctus Guliélmus Vercellénsis Vergiliánum petiísset montem, ibi ad honórem Deíparae Vírginis Ecclésiam coelitum constrúere iussus est. Cuius láudibus celebrándis ac salubérrima inter pópulos devotióne fovénda, novam etiam monachórum sub Régula

Sancti Patris Benedícti instítuit Famíliam, quae, tantae Patrónae commendáta, eiúsdem ex nómine Verginiána est appelláta. Aedificáta ergo Ecclésia, et ad Dei servítium non parva multitúdine ibi coadunáta, plácuit ex commúni consílio, ut ad honórem Dei Genetrícis sempérque Vírginis Maríae dedicarétur.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem coeli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio vi

Ecclésiam Sanctae Maríae Montisvírginis quam plures iam tunc fidéles adeúntes, Dei misericórdiam et innumerabílium peccáminum véniam deposcébant. Quae fidélium sane devótio in dies magis excrévit cum, duodécimo saeculo paene labénte, prima, ut vidétur, Vírginis effígies veneratióni propósita est. At, si prima Dei Genetrícis Imágo devóte a fidélibus frequentári coepta est, impénsius tamen áltera, summo artifício picta, quae fere centum post annos in sacéllo eius nómini dicáto religiosíssime sita est. Quam admirándam Imáginem, ac Montisvírginis nómine decorátam, Capítulum Vaticánum anno millésimo septingentésimo duodécimo áurea coróna exornándam curávit.

℟. Beáta es, Virgo María, quae Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in aetérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

Lectio vii

Innúmeris Christifidélibus, qui ex díssitis quoque regiónibus frequéntes ad Vírginem venerándam locum illum

petunt atque praesentíssimam eius opem toto ex péctore flágitant, suam protectiónem benignissima Mater largítur. Quo vero mónachi et pópuli, ad débitum Immaculátae Vírgini praestándum obséquium alácrius excitaréntur, Apostólica Sedes indúlsit, ut die prima septémbris, Protectrícis memóriam, sub singulári Montisvírginis título, Offício ac Missa quotánnis solémniter recólerent.

℟. Elégi et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum: * Oculi mei erunt apérti, et aures meae eréctae ad oratiónem eius, qui in loco isto oráverit. ℣. Beátus homo, qui audit me et qui vígilat ad fores meas quotídie. Oculi.

Lectio viii

Quod autem festum, Léo décimus tértius, Póntifex maximus, - qui olim, cum in minóribus esset, Vírginis aedem invíserat - Offício prorsus próprio cum Missa, etiam votívo ritu quotídie ad eiúsdem altáre legénda, benignísime ditávit. Pius vero Papa décimus, commúnae Beneventánae Ditiónis antístitum votum excípiens, huiúsmodi próprium Offícium, et Missam páriter própriam iam utríque Montisvírginis Clero a suo praedecessóre indúltam, ab ómnium ac singulárum praefátae Ditiónis Dioecésum Cleris recitári concéssit ipsa prima die septémbris vel ália a locórum Ordináriis assignánda. Nunc vero, nova amplióra aedificáta Basílica, perantíqua Vírginis Tábula in novo ex pretiósis marmóribus electísque metállis sólio confécto solémniter locáta est, anno Dómini millésimo nongentésimo sexagésimo primo, die vero vigésima octáva mensis Aprílis.

℟. Corde et ánimo Christo canámus glóriam

in hac sacra solemnitáte praecélsae Genetrícis Dei Maríae: * Ut ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum. ℣. Nihil inquinátum in eam incúrrit; candor est lucis aetérnae et spéculum sine mácula. Ut ipsa. Glória Patri. Ut ipsa.

IN III NOCTURNO

Aña Date nómini eius magnificéntiam, et sic dicétis in confessióne: Beátus venter, qui te portávit, et úbera quae suxísti. Cantica: Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis de Communi Festorum B. Mariae V.

℣. Spíritus meus super mel dulcis. ℟. Memória mea in generatiónes saeculórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix - Cap. 2

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávt. Et réliqua.

Homília
sancti Bernárdi Abbátis

De Nativitate B.M.V.

Intuére, o homo, consílium sapiéntiae, consílium pietátis. Coelésti rore arcam rigatúrus, totum vellus prius infúdit. Redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Maríam. Altius ergo intuémini quanto devotiónis affectu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in Maríam: ut proínde si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quae ascéndit delíciis affluens. Totis ergo medúllis córdium, totis praecordiórum affectibus Maríam hanc venerémur, quia sic est volúntas eius, qui totum nos habére vóluit per Maríam. Haec, inquam, volúntas eius est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiae, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devoto foemíneo sexu: séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia.

Lectio x

In ómnibus síquidem et per ómnia próvidens míseris trepidatiónem nostram solátur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebáris accédere, solo audítu térritus, ad folia fugiébas; Iesum tibi dedit Mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reveréntia sua; Pater enim díligit Filium.

℟. Nunc ergo, fílii, audíte me: Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus univérsis: * Et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. ℣. Delíciae meae esse cum fíliis hóminum: quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos: et in Ierúsalem consolabímini. Et miseratiónes.

Lectio xi

Sed fórsitan et in ipso maiestátem vereáre divínam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocátum habére vis et ad Ipsum? Ad Maríam recúrre. Pura síquidem humánitas in María, non modo pura ab omni contaminatióne, sed pura singularitáte natúrae. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et Ipsa pro reveréntia sua. Exáudiet útique Matrem Fílius, et exáudiet Fílium Pater.

℟. Benedícta et venerábilis es, Virgo Mariá: * Cuius víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Benedícta tu in muliéribus: et benedíctus fructus ventris tui. Cuius.

Lectio xii

Filíoli haec peccatórum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota rátio spei meae. Quid enim? Potéstne aut repéllere, aut sustinére repúlsam? Non audíre Fílius potest? Neutrum plane. Invenísti, ait Ángelus, grátiam apud Deum: Felíciter. Semper haec invéniet grátiam, et sola est grátia, qua egémus: nimírum sola est grátia, qua salvámur. Quid nos ália, concupíscimus, fratres? Quaerámus grátiam et per Maríam quaerámus; quia quod quaerit ínvenit, et frustrári non potest. Quaerámus grátiam, sed grátiam apud Deum; nam apud hómines fallax. Quaerant álii méritum, nos invenire grátiam studeámus. Quid enim? Non grátiae est quod hic sumus? Profécto misericórdiae Dómini est, quod non sumus consúmpti nos.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génetrix, quae credidísti Dómino: perfécta sunt in te quae dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Sequéntia
sancti Evangélii
secúndum Lucam

Cap. 11, 27-28

In illo témpore: loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. At ille dixit: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

AD LAUDES

et per Horas

Aña 1 Tota pulchra es, María, et mácula

originális non est in te. Ps. 92 Dominus regnavit, decorem indutus est, cum reliquis de Dominica.

2 Veni de Líbano, veni coronáberis.

3 Vulnerásti cor nostrum, Virgo María, vulnerásti cor nostrum.

4 Tu autem laetáberis in fíliis tuis; quóniam omnes benedicéntur et congregabúntur ad Dóminum.

5 Quam pulchra es, Dei Génetrix Virgo; quam pulchra es, óculi tui columbárum.

Capitulum Eccli. 24, 11-12.

In ómnibus réquiem quaesívi et in hereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit et dixit mihi Creátor ómnium; et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℟. br. Ave, María, grátia plena: * Dóminus tecum. Ave. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus. Glória Patri. Ave.

Hymnus

O gloriósa Dómina

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Benedictus. Aña Qui mane vígilant ad me, invénient me; et qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

AD TERTIAM

Aña Veni de Líbano, veni, coronáberis.

Capitulum Eccli. 24, 11-12.

In ómnibus réquiem quaesívi et in hereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit et dixit mihi Creátor ómnium; et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

℣. Ego mater pulchrae dilectiónis. ℟. Et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei.

AD SEXTAM

Aña Vulnerásti cor nostrum, Virgo María, vulnerásti cor nostrum.

Capitulum Eccli, 24, 13.

In Iacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces.

℣. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis implémini.

AD NONAM

Aña Quam pulchra es, Dei Génetrix Virgo; quam pulchra es, óculi tui columbárum.

Capitulum Eccli. 24, 16.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Spíritus meus super mel dulcis. ℟. Memória mea in generatiónes saeculórum.

AD II VESPERAS

Omnia ut in I Vesperis praeter sequentia:

℣. Levávi óculos meos in montes. ℟. Unde véniet auxílium mihi.

Ad Magnificat: Aña: Qui me invénerit, invéniet vitam et háuriet salútem a Dómino.

Die 2 Septembris

TRANSLATIONIS S. GULIELMI Abb.

Memoria

AD LAUDES

Aña. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui infirmitati nostrae ad terendam salutis viam in sanctis tuis exemplum et praesidium collocasti: da nobis ita beati Gulielmi Abbatis translationem colere, ut eius-

dem excipiamus suffragia et vestigia prosequamur. Per Dominum.

Die 19 Septembris

Ss. IANUARII Ep. et SOCIORUM Mm.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Ianuárius, Benevénti Epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in christiános saeviéntibus, ob christiánae fídei professiónem Nolam perdúcitur, quo páriter ducúntur Festus Diáconus et Desidérius Lector, Beneventánae Ecclésiae adscrípti. Ad Timótheum, Campániae praésidem, ut dícitur, deláti, in custódiam primum tráditi, Putéolos deínde pertrácti, post víncula et cárceres gládio percússi sunt. Corpus sancti Ianuárii primum Neápolim, deínde Benevéntum, postrémo ad Montisvírginis monastérium translátum est; córpora vero Festi et Desidérii, item prímum in civitáte Beneventána tumuláta, póstea ad Ecclésiam Montisvírginis lata, hic summo ómnium gáudio invénta sunt anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo. At, cum sancti Ianuárii relíquiae, iussu Alexándri papae sexti, dénuo Neápolim remíssae sint, sacra vero lipsána sanctórum Festi et Desidérii débito honóre in Virginiána Ecclésia serváta, cóngrua veneratióne colúntur.

℟. Iustórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: * Illi autem sunt in pace. ℣. Deus tentávit illos, et invénit eos dignos se. Illi autem. Glória Patri. Illi autem.

Oratio

Deus, qui nos, ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Ianuárii et Sociórum eius solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Die 1 octobris

S. MODESTI

Levitae Mart.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermo 21 n. 7

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod iniúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppresserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur iuste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad caeléstia regna. Fundátus. Glória Patri. Fundátus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátum Modéstum, Mártyrem tuum, virtúte constántiae eximióque tui amóre in cruciátibus roborásti: concéde propítius; ut, tuae sanctae legis amóre atque observántia, cum eo aliquándo regnáre possímus in caelis. Per Dóminum.

Die 4 Octobris

S. FRANCISCI Conf.

Patroni principalis Italiae

I classis

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, praeter sequentia.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis foetu novae prolis amplíficas: tríbue nobis; ex eius imitatióne, terréna despícere, et caeléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

In I nocturno Lectiones Iustus si morte, 2° loco.

IN II NOCTURNO

Lectio v

Francíscus, Assísii in Umbria natus, pátris exémplum secútus, a prima aetáte mercatúram fecit. Qui, quodam die, páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniam, cum praeter consuetúdinem repulísset, repénte eo facto commótus, large ei misericórdiam impertívit; et ex eo die Deo promísit, se némini umquam poscénti eleemósynam negatúrum. Cum vero post in gravem morbum incidísset, ex eo aliquándo confirmátus, coepit ardéntius cólere offícia caritátis; qua in exercitatióne tantum profécit, ut, evangélicae perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Quod ferens iníquius pater, eum ad Assisinátem epíscopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis; qui, reiéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subiúngens, sibi in pósterum maiórem facultátem fore dicéndi: Pater noster, qui es in caelis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio vi

Cum autem illud ex Evangélio audísset: Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta; sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque, detráctis cálceis et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, órdinem Minórum instítuit. Quare Romam venit anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui órdinis régula ab apostólica Sede confirmarétur. Quem cum accedéntem ad se Summus Póntifex Innocéntius tértius reiecísset; quod in somnis póstea sibi ille, quem repúlerat, collabéntem Lateranénsem basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisítum accérsi iussit, benignéque accípiens, omnem eius institutórum ratiónem confirmávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad.

Lectio vii

Francíscus ígitur, dimíssis in omnes orbis terrae partes frátribus ad praedicándum Christi Evangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari martýrii occasiónem, navigávit in Sýriam; ubi a rege Soldáno liberalíssime tractátus, cum nihil proficéret, rédiit in Itáliam. Multis ígitur exstrúctis suae famíliae domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit; ubi quadragínta diérum,

propter honórem sancti Michaélis Archángeli, ieiúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctae Crucis, ei Séraphim Crucifíxi effígiem inter alas cóntinens appáruit; qui eius et mánibus et pédibus et láteri vestígia clavórum impréssit. Quae sanctus Bonaventúra, cum Alexándri quarti Summi Pontíficis praedicatióni interésset, narrásse Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quae locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad caeléstia regna. Quia.

Lectio viii

His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio post, gráviter aegrótans, deférri vóluit in ecclésiam sanctae Maríae Angelórum; ut, ubi grátiae spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitae rédderet. Eo in loco fratres ad paupertátem ac patiéntiam, et sanctae Románae Ecclésiae fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians: Voce mea ad Dóminum clamávi; in eo versículo: «Me expéctant iusti, donec retríbuas mihi», efflávit ánimam quarto Nonas octóbris. Quem, miráculis clarum, Gregórius nonus Póntifex máximus in Sanctórum númerum adscrípsit. Pius vero papa duodécimus, una cum sancta Catharína Senensi, principálem Itáliae Patrónum declarávit atque constítuit.

℟. Desidérium ánimae eius tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et Glória Patri. Et.

IN III NOCTURNO

Homilia S. Augustini in Evangelium Confíteor tibi, Pater, de Communi Confessoris non Pontificis 3° loco.

Die 6 Octobris

S. MARCI
Ep. et Conf.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Sancti Marci Aecanénsis Epíscopi, genuína memória e Martyológio Hieronymiáno erúitur. Fabulósae narratiónes de eius vita sérius redáctae, cum longo iam saeculórum decúrsu ac barbarórum incursiónibus omnes antíquae civitátes Dáuniae earúmque traditiónes ac documénta deléta erant, nullam fidem meréntur neque ullo pacto constat Marcum cuiuscúmque civitátis epíscopum fuísse nisi Aecárum. Attamen quod de eius episcopátu Luceríno fertur, indícium aliquod praebet de probabílibus migratiónibus Reliquiárum eius, quae dénique, saltem inde a saeculo decimoprímo exeúnte, Bivíni in ecclésia eius nómine dicáta, magna pópuli devotióne colúntur.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra. Gloria Patri. Intra.

Oratio

Deus, qui praeséntem diem honorábilem nobis in beáti Marci, Confessóris tui atque Pontíficis, festivitáte tribuísti; da nobis, quaesumus; ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit, ita nos eius intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Brunonis Conf.

Aña Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriae índuit eum.

Oratio

Sancti Brunónis Confessóris tui, quaesumus, Dómine, intercessiónibus adiuvémur: ut qui maiestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, eius méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

Die 17 Octobris

S. VICTORIS
Ep. et Conf.
III classis
AD MATUTINUM
Lectio unica

Victor, Cápuae natus, eruditióne exímius, sed magis sanctitáte conspícuus, post sancti Germáni, sui concívis, óbitum, ad episcopálem pátriae cáthedram evéctus, tanti Praesulis iactúram reparávit. Plúribus sui ingénii monuméntis christiánam doctrínam illustrávit. Astronómica disciplína pollens, pro cycli paschális reformatióne magnam obtínuit celebritátem. Quanta vero in eo fúerit rerum divinárum et ecclesiasticárum cognítio, adhuc eius plúrima scripta demónstrant. Quaprópter a venerábili Beda sanctíssimi ac doctíssimi nuncupatiónem digne proméruit. Quiévit in Dómino quarto Nonas Aprílis, anno post Christum natum quingentésimo quinquagésimo quarto.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce alia quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Oratio

Deus, qui hodiérnam diem beáti Victóris, Confessóris tui atque Pontíficis, mirífica sanctitáte nobis honorábilem effecísti: concéde propítius; ut, cuius eruditióne veritátis tuae luce perfúndimur, eius intercessióne, caeléstis vitae gáudia consequámur. Per Dóminum.

Die 11 Novembris

In Dedicatione Eccl. Cathedralis
I classis

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiae.

Die 12 novembris

S. MARTINI
Ep. et Conf.
II classis

Omnia ut in Breviario monastico, die 11 novembris.

AD LAUDES

Fit commemoratio S. Mennae Mart.

Aña Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Mennae Mártyris tui natalícia cólimus, intercessióne eius in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Die 25 novembris

S. MERCURII
Militis Mart.
III classis
AD MATUTINUM

Lectio 1 cum suo Resp. et 2 (= 2 et 3 cum 3 Resp.) feriae occurrentis.

Lectio iii

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in

Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermo 21 n. 8

Pone Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exaestuet; ex parte alia pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam poenae recrudescéntis aerúmnam: trepidáre corde, ne, dum praeséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri iudícii rhomphaeam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciae viri constántis, aequalis in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis aetérna, et divína trepidántis?

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad caeléstia regna. Fundátus. Glória Patri. Fundátus.

Oratio

Deus, qui beátum Mercúrium Mártyrem tuum contra hostes viríliter dimicántem, gloriósis triúmphis illustráre voluísti: concéde propítius; ut eius intercessióne certémus in terris et gaudére cum ipso mereamur in caelis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Catharinae Virg. et Mart.:

Aña Símile est regnum caelórum hómini negotiatóri quaeránti bonas margarítas: invénta una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Prop. térea benedíxit te Deus in aetérnum.

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Ángelos tuos corpus beátae Catharínae Vírginis et Mártyris tuae mirabíliter collocásti: praesta, quaesumus; ut eius méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus. Qui tecum vivit et regnat.

BIBLIOTECA 114856

Concordat cum originali

† Ludovicus Anselmus Tranfaglia O.S.B.
Abbas Ordinarius
Ex Abbatia Montis Virginis
die, 2 Septembris 1964